
600095416V

79

W. I, B.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

W. I, B.

BREVIARIUM
ANICIENSE.

Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris, MARIÆ-JOSEPHI DE GALARD DE TERRAUBE, Episcopi & Domini Aniciensis, Velauniæ & Brivatensium Comitis, Ecclesiæ Romanæ specialis Suffraganei, eique immediatè subditi, autoritate, necnon venerabilis Capituli Ecclesiæ Cathedralis consensu, editum.

PARS HYEMALIS.

PARISIIS,
Typis CL. SIMON, Illustrissimi DD. Archiepiscopi *Parisiensis* Typographi, viâ San-Jacobæâ.

M. DCC. LXXXIV.

MARIA-JOSEPHUS

DE GALARD DE TERRAUBE,

Episcopus & Dominus Aniciensis, Velauniæ & Brivatensium Comes, Ecclesiæ Romanæ specialis Suffraganeus eique immediatè subditus.

CLERO ANICIENSI,

Salutem & Benedictionem in Christo Jesu.

NON est quod immoremur, Fratres, Carissimi, in exponendâ vobis orandi necessitate, quam & tenetis, & amatis, & aliis, ut confidimus, indesinenter commendatis. Enimverò si ex ipsâ suâ conditione quilibet Christianus, ità pronunciante Christo *orare semper* debeat & (*a*) *numquàm deficere*; quantò magìs Viri Ecclesiastici quos ideò sibi separavit Dominus ut stent coràm eo & ministrent ei & orent pro filiis Israel? Hoc intellexerunt primi nova Legis Sacerdotes Apostoli, cùm id muneris ipsi sibi præscripserunt ut (*b*) *orationi & ministerio*

(*a*) *Luc.* 18.
(*b*) *Act.* 6.

verbi jugiter instarent. Hoc Apostolicis instructa documentis intellexit Ecclesia, cùm, redditâ sibi pace, certas per singulos dies assignavit horas, quibus in templum convenientes sacrorum administri socias ingeminarent preces, vim Deo gratam facerent & fidelibus rerum temporalium necessitate impeditis cœlum aperirent, unde in illos depluerent supernarum imbres benedictionem. Hinc pretiosa illa consuetudo, quæ jam à pluribus seculis in legem versa & in variis Conciliis asserta, ad illarum precum, quas Horas canonicas, vocant, quotidianam recitationem, eos omnes obligat, qui vel ordinis sacro caractere sunt insigniti, vel Beneficii cujuslibet Ecclesiastici titulo gaudent & fruuntur.

Verùm etsi in omnibus orbis Christiani Ecclesiis lex eadem, non ubiquè tamen idem legem adimplendi modus, non eadem precandi forma. Nec indè vel levissimè læditur Ecclesiæ decor & venustas, quæ licet (*a*) *omnis gloria ejus ab intùs*, stat nihilhominùs *à dextris* Sponsi sui, *in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.* Quid autem multicolor illa vestis, nisi varietas sacrorum rituum quibus Ecclesiæ Ministri Deo laudes persolvunt? (*b*) *Optimum est*, inquiebat sanctus Isidorus Hispalensis, *ut gravis prudensque Christianus eo modo agat quo agere viderit Ecclesiam ad quam fortè devenerit.* Neminem ergo offendere debet, quod in diversis Ecclesiis diversæ ceremoniæ vigeant; *In iis* enim *rebus*,

---

(*a*) *Ps.* 44.
(*b*) *De Eccl. Offic. Lib.* 1. *c.* 43.

ait sanctus Augustinus, (a) *de quibus nihil certi statuit* DIVINA SCRIPTURA, *mos populi* DEI *& instituta majorum pro lege tenenda sunt; & sicut prævaricatores divinarum legum, ita contemptores Ecclesiasticarum consuetudinum coercendi sunt.*

Nemini porrò ignorare liceat quod priscis Ecclesiæ temporibus Episcopus quisque in suâ Ecclesiâ precum publicarum rationem ipsemet constituebat, immò & Ordinum religiosorum Institutores psallendi formam in suis Monasteriis, non contradicentibus Episcopis novam aliquando, & sæpè ex alio ordine mutuatam præscripserunt. Unde sanctus Gregorius Magnus cùm Augustino à se ad Anglos Evangelii Luce collustrandos misso, ac de varietate Rituum, quam in variis Ecclesiis ægrè observaverat, sciscitanti respondebat: (b) *Noverit Fraternitas tua Romanæ Ecclesiæ consuetudinem, in quâ se meminit enutritam. Sed mihi placet ut sivè in Romanâ, sivè in Galliarum, sivè in qualibet Ecclesiâ aliquid invenisti quod plus omnipotenti Deo possit placere, sollicitè eligas & in Anglorum Ecclesiâ, quæ adhuc in fide nova est, ... infundas. Non enim pro locis res, sed pro rebus loca nobis amanda sunt. Ex singulis verò quibusque Ecclesiis quæ pia, quæ religiosa, quæ recta sunt elige.* Quæ sancti Doctoris verba eò libentiùs exscripsimus, quòd in re præsenti non modici sunt ponderis.

Vobis enim novum Breviarium offerimus

(a) *In Can. Dist. II. cap. 7. & 8.*
(b) *Lib. II. Epist. 64.*

Fratres Cariſſimi, quòd eò felicioribus auſpiciis in lucem proditurum confidimus, quò ardentioribus votis à veſtrûm plurimis jamdudum efflagitatum eſt. Novum autem dicimus, non quaſi nova & hactenùs vobis ignota contineat, ſed quia meliori ordine digeſtum, novum Officiis eccleſiaſticis conferet ſplendorem.

Neminem igitur moveat ſi pro jure quod ad Eccleſiæ noſtræ regimen inſtitutio divina nobis contulit, quodque ſacrum Concilium Tridentinum aſſeruit, Epiſcopis commendans ut Eccleſiarum ſuarum Miſſalia & Breviaria emendarent, Breviario Romano quod ſuum Eccleſia noſtra fecerat, fauſtis nunc faventibus circumſtantiis, proprium Breviarium ſubſtituamus, in quo Eccleſiæ noſtræ Ritus antiquatos revocantes, eo modo quo per tot ſecula Patres noſtri curſum Canonicum peregerunt & nos deinceps peragere valeamus.

Habuit enim Anicienſis Eccleſia peculiares Rituum Libros quorum adhuc monumenta ſuperſunt, quos, cum viris ad id à nobis delectis in promptu fuit attentiùs inſpicere; eamdem fermè methodum ac formam in iis uſurpatam compererunt, quæ in pleriſque Eccleſiarum Galliæ de novo excuſis Breviariis conſpicitur. Inter hæc autem, cum emineat Breviarium Pariſienſe, in plures Eccleſias hujus regni jam invectum, illud adoptandum cenſuimus; noſtrum tamen ita facientes, ut præter Proprium Sanctorum quod de novo confici curavimus, quaſdam etiam in ceteris partibus mutationes,

quando congruæ nobis visæ sunt, adhibere non fuerimus veriti; id unum nobis proponentes, ut nonnisi quam maximè elaboratum ad vos perveniret opus.

Quantùm autem utilitatis ex hoccè Breviario sitis percepturi, hinc licet conjicere, quòd in eo abundè reperietis, quidquid ad erudiendam & excitandam fidem aptissimum, quidquid ad fovendam & inflammandam pietatem efficacissimum desiderari potest.

Totius operis basis Scriptura sacra, ex quâ, si Lectiones quasdam, Canones, Hymnos, ac Collectas excipiatis, singulæ partes Officii depromptæ sunt. Indè fiet ut quotidiè habentes præ oculis & in ore eloquia Domini casta, divini amoris ignem quem spirant, in cordibus vestris inflammari sentiatis.

Lectiones quædam ex Sanctorum Patrum Sermonibus desumptæ, vel textui sacro explicando, vel informandis moribus inservient; Acta Sanctorum ex probatissimis scriptoribus excerpta ad eorum imitationem mentes vestras accendent; Hymni non minùs gravitate sententiarum ac vividis pietatis affectibus, quàm verborum elegantia ac metri nitore commendabiles, dulcibus illecebris divinis vos assuescent Laudibus. Canones Conciliorum, quibus intermiscere placuit delectas Patrum sententias, præcipua Disciplinæ Ecclesiasticæ capita complectentes, eximii vestri statûs amorem vobis indesinenter inculcabunt. Orationes tandem quas Collectas

vocant, fervidæ pietatis sensus exhibentes, mentes vestras & corda ad superna continuò erigent.

Cum omnium Sanctorum quos per orbem universum Ecclesia Catholica colit, Festa nobis celebrare non liceat, iis præ ceteris locus in Calendario datus est, qui vel Ecclesiæ totius, vel universæ Galliæ, vel certè Provinciæ nostræ aut Diœcesis perpetuâ sunt veneratione conspicui, quorum plures hanc regionem vitâ, morte, aut miraculis illustrarunt, & ideò peculiarem à nobis exigunt cultum.

E Luctuosis Quadragesimæ diebus, juxtà Canones antiquos, Sanctorum Celebritates amovimus, & in aliud tempus transtulimus, iis tantùm exceptis quæ festivantur à populo. Nec à venerabili hoc instituto recessisse videbimur, singulis illius temporis Feriis sextis assignando Officia propria, quæ dum varia Passionis & Crucis Christi mysteria menti repræsentabunt, teneris simul pietatis affectibus cor movebunt, ad pœnitentiæ labores reddent alacrius, & ad Paschale Sacramentum securiùs præparabunt.

Quo certiùs perantiquum in nostra Ecclesia beatæ Virginis Deiparæ cultum promoveamus, meritamque tot ac tantis favoribus devotionem erga potentem illam hujusce Diœcesis Patronam foveamus, augeamusque, illius Festorum Solemnitati, non solùm nihil detractum est, sed etiam plura addita, cùm præter diem Sabbati cujusvis Hebdomadæ, ipsi jam omnium Ecclesiarum

usu consecratum, & in nostra Ritu Duplici-minori celebratum, fiat de Sanctissima Virgine peculiaris Commemoratio, singulis diebus, sive in Adventu, sive à Circumcisione ad Præsentationem Domini.

Quod in novis Breviariis circa quasdam Octavas observatum est, scilicet ut dies Octava Festi suum habeat objectum peculiare, cum ipso tamen objecto Festi connexum, hoc in omnibus, non solum Mysteriorum ac Festorum Domini, sed & Beatæ Mariæ Virginis & aliorum Sanctorum Octavis, quantùm licuit, servari curavimus: cui proposito ut faceremus satis, quædam Officia è loco suo dimovenda fuerunt, quædam de novo adjicienda, quæ Festi principalis quasi complementum forent & corona.

Breviarium igitur hoc nostrum tot titulis venerandum, eâ mente suscipite, Fratres Carissimi, quâ nos ipsi vestris commodis intenti conficiendum curavimus. Si in Psalterii ac Officiorum distributione brevitati aliquid concedendum judicavimus, non quasi diffidentes de vestrâ diligentiâ ac pietate id fecimus, sed ut singulis Hebdomadis recitando Psalterium integrum, quod in veteri Breviario nunquàm licuit, & fastidii periculum evitetur, & de Vatis Regii suave sonantibus nihil deperdatur eloquiis.

Quo circa, de venerabilium Fratrum Ecclesiæ nostræ Canonicorum Consilio, Clerum omnem nostrum tam privatim quam publicè hoccè Bre-

viario uti volumus ac jubemus. Insuper vos hortamur, Fratres Carissimi, qui sollicitudinis nostræ pars estis potissima, ad planè & dilucidè & cum compunctione cordis recitandum, ut & recitantium mens sincerâ pietate pascatur, audientium corda ad devotionem excitentur & mens repleatur omni scientiâ & doctrinâ.

Datum Anicii die prima Martii anni millesimi septingentesimi octogesimi tertii.

✠ MARIA-JOSEPHUS, Episc. Aniciensis.

De Mandato Illustrissimi & Reverendissimi D. D. Episcopi Aniciensis.

RAYNAULD

TABULA

Continens Officiorum Gradus & diversitatem.

ANnuale-majus.
Annuale-minus.
Solemne-majus.
Solemne-minus.
Duplex-majus.
Dominica.
Hæc Officia extra tempus Paschale sunt novem Lectionum.

Duplex-minus.
Semiduplex.
Simplex.
Vigilia.
Feria.
Hæc Officia quocumque tempore sunt trium Lectionum.

ANNUALIA-MAJORA.

NAtale Domini.
Pascha.
Pentecoste.
Festum Corporis Christi.
Hæc Festa nulli cedunt Festo, & nullam Commemorationem admittunt.
Annuntiatio Incarnationis Domini ad B. M. V. *cum Commemoratione Dominicæ, vel Feriæ Quadragesimæ, vel Diei intrà Octavam Paschæ.*

Assumptio B M. V.
Fit Commemoratio Dominicæ si occurrat.
Ipsa Dies Consecrationis, seu Dedicationis Ecclesiæ.
Festum principale Patroni Primarii, & Titularis Ecclesiæ.
Demùm omnia Festa quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæ vox: ANNUALE-MAJUS.

ANNUALIA-MINORA.

EPiphania Domini.
Ascensio Domini.
Dies Anniversarius Dedicationis Ecclesiæ.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox ANNUALE-MINUS.

Annualia-minora Domini nulli cedunt Festo, excepto Anniversario Dedicationis quod occurrens in Festo Patroni vel Titularis, transfertur in Dominicam sequentem.

SOLEMNIA-MAJORA.

FEstum SS. Trinitatis.
Octava Corporis Christi.
Festum primarium S. Institutoris in proprio Ordine.
Festa Sanctorum qui in aliquibus Congregationibus quasi Patroni habentur.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, SOLEMNE-MAJUS.

SOLEMNIA-MINORA.

FEstum Patroni secundarii.
Festum SS. Nominis Jesu.
Feria II. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.
Dominica intrà Octavam Corporis Christi.
Festum Sacratissimi Cordis Jesu.
Octava Annuntiationis.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, SOLEMNE-MINUS.

DUPLICIA-MAJORA.

DOminica I. Adventus.
Dominica I. Quadragesimæ.
Dominica Passionis.

Si in ea occurrat Festum Annuntiationis, fit de Festo, cum Commeororatione Dominicæ.

Dominica Palmarum.
Feria III. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.
Dies Octavæ quorumcumque Annualium, & Solemnium-majorum Domini, si quæ hoc ritu celebrentur alicubi.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox DUPLEX-MAJUS.

DUPLICIA-MINORA.

DOminicæ per annum superiùs non memoratæ.
Feria IV. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.
Officium B. Mariæ in Sabato.
Omnia Festa quibus apponitur in Calendario hæc vox, DUPLEX-MINUS.

SEMIDUPLICIA.

DIes intrà Octavas quaslibet.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox; *Semiduplex.*

SIMPLICIA.

VIgiliæ minores quæ anticipari possunt.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Simplex.*

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ I. CLASSIS,

Quæ excludunt quæcumque Festa etiam Annualia.

Dominica I. Adventus.
Dominica I. Quadragesimæ.
Dominica Passionis.
Dominica Palmarum.
Dominica Paschæ.
Dominica in Albis.
Dominica Pentecostes.
Dominica prima post Pentecosten, in qua fit Officium SS. Trinitatis.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ II. CLASSIS,

Quæ admittunt Annualia & Solemnia-majora Domini & B. M. V.

Dominicæ II. III. & IV. Adventûs.
Dominicæ II. III. & IV. Quadragesimæ.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ III. CLASSIS,

Quæ admittunt Solemnia-majora quæcumque.

Dominicæ Septuagesimæ, Sexagesimæ & Quinquagesimæ.

DOMINICÆ IV. CLASSIS,

In quibus fit de Duplicibus-majoribus & suprà.

Reliquæ Dominicæ per annum.

FERIÆ MAJORES PRIVILEGIATÆ,

Quæ excludunt quæcumque Festa, etiam Annualia.

Vigilia Natalis Domini.
Feria IV. Cinerum.
Feriæ Majoris Hebdomadæ.
Si tamen Feriis ij. iij. vel iv. occurrat Festum Annuntiationis, fit de Festo, cum Commemoratione Feriæ.
Vigilia Pentecostes.

FERIÆ MAJORES NON PRIVILEGIATÆ,

Feriæ Quadragesimæ,
Quæ Festa Sanctorum excludunt, nisi à Populo ferientur.
Feriæ Quatuor-Temporum,
Quæ non admittunt, nisi Duplicia-minora & suprà.
Feriæ Adventûs,
Feriæ Rogationum,
Feria VI. post Octavam Ascensionis,
Vigiliæ non Privilegiatæ,
Cedunt Officio Semiduplici.

FERIÆ MINORES.

Quæ omni cedunt Officio, sunt aliæ omnes Feriæ per annum.

EXCERPTA EX RUBRICIS.

I. IN I. Vesperis Festorum quorumcumque (nisi aliter notetur) dicuntur Psalmi de Feria ut in Psalterio, sub quinque Antiphonis, in Duplicibus & suprà; sub unica verò in Semiduplicibus; dicuntur etiam Psalmi Feriales ad Completorium quod has Vesperas sequitur, cum Antiphonis tamen propriis, si proprias Festum habeat.

II. In Festis Annualibus & Solemnibus-majoribus, ubi ad Officium Nocturnum Psalmi proprii non assignantur, sumuntur de Dominica. In Solemnibus-minoribus & infrà, Psalmi omnes sunt de Feriâ (nisi aliter notetur in Breviario.) Quoties autem ad Officium Nocturnum Psalmi proprii vel de Dominica dicuntur, ad reliquas Horas Psalmi sunt de Dominica.

III. Festa Duplicia-minora ac Semiduplicia unicum habent Nocturnum, in quo novem Psalmi (extra Tempus Paschale) de Feria sub tribus Antiphonis, quarum unaquæque post tres Psalmos, cum Versiculo, tribus Lectionibus & tribus Responsoriis. Lectio j. semper est de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; ij. & iij. de Festo. Tres autem Antiphonæ, ℣. & ℟℟℟. sumenda sunt secundùm Feriarum ordinem, id est; Feriâ II. & V. de primo Nocturno; Feria III. & VI. de secundo; Feria IV. & Sabbato de tertio Nocturno. Ad Laudes quinque dicuntur Antiphonæ, exceptis diebus intrà Octavas, in quibus (nisi aliter notetur) unica dicitur Antiphona, scilicet quarta de Laudibus Festi.

IV. Officium simplex incipit à Capitulo primarum Vesperarum & terminatur ad Nonam. Unicum habet Nocturnum cum tribus Lectionibus, quarum duæ priores sunt de Scriptura occurrente; scilicet prima sola, secunda verò è duabus in unam junctis, tertia de Festo. Laudes sub sola quarta Antiphona de Laudibus ut in Communi. Fiunt Suffragia tam in I. Vesperis quàm in Laudibus, & dicuntur Preces ad Primam & ad Completorium.

V. Circa Responsoria tam Vesperarum quàm Officii Nocturni, hæc sunt observanda: In Annualibus quibuscumque ad I. Vesperas post *Gloria Patri*, fit reclamatio ab Asterisco * vel † & repetitur ℟. integrum usque ad ℣. & sic ad III. VI. & IX. Officii Nocturni, in Annualibus majoribus tantùm; præterea dicitur in iisdem Annualibus majoribus *Gloria Patri* ad omnia ℟℟. sed in duobus prioribus cujusque nocturni fit tantum reclamatio.

In Solemnibus quibuscumque ad I. Vesperas, post *Gloria Patri*, omissâ reclamatione repetitur ℟. integrum usque ad ℣.

In Solemnibus-minoribus ℟. ultimum Officii Nocturni repetitur post *Gloria*. usque ad ℣.

In Annualibus-minoribus & Solemnibus-majoribus ℟℟℟. III. VI. & IX. Officii Nocturni resumuntur post *Gloria* usque ad ℣.

VI. Antiphonæ ad *Magnificat*

& ad *Benedictus*, dicuntur integræ ante & post Canticum in Solemnibus-minoribus & suprà.

VII. Intrà Octavas Domini, si fiat de Festo quod non habeat Canticum proprium, dicitur Canticum de Octava. Intrà alias Octavas dicitur in Festis occurrentibus Canticum de Psalterio pro Festis.

VIII In Festis occurrentibus intrà Octavas Domini aut Assumptionis Beatæ Mariæ, dicuntur ad Completorium Antiphonæ ut in die Festi, nisi Festum occurrens proprias habeat; dicitur etiam Hymnus aut Doxologia de Festo, si non adsit propria. Intra alias Octavas, si occurrat aliquod Festum, dicuntur Antiphonæ de Psalterio, cum Doxologia de Octava, si propriam habeat: idem servabitur in Dominicis intrà Octavas, ubi Officium fit de Dominica.

IX. Intrà Octavas Annualium (& Solemnium-majorum Domini, si quæ in aliquibus Ecclesiis eo ritu celebrentur, ut v. g. Festa Crucis, Transfiguratio, &c) additur duplex *Alleluia* ℟℟. *br.* Tertiæ, Sextæ & Nonæ, etiam in Festis occurrentibus: excipiendum tamen tempus Septuagesimæ.

X. In Festis quæ celebrantur in Dominica, fit semper Commemoratio Dominicæ in utrisque Vesperis & Laudibus; & in Officio Nocturno, omissâ nonâ Lectione Festi, legitur ejus loco Evangelium cum prima Lectione de Homilia Dominicæ.

TABULA TEMPORARIA

Anni Dom.	*L.D.*	*Aur. Nu.*	*Epact.*	*D. post Epi.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*	*Pascha.*
1783	e	17	xxvj	5 †	16 Febr.	5 Mart.	20 April.
1784	d c	18	vij	4 †	8 Febr.	25 Febr.	11 April.
1785	b	19	xviij	2 †	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1786	A	1	*	5	12 Febr.	1 Mart.	16 April.
1787	g	2	xj	4	4 Febr.	21 Febr.	8 April.
1788	f e	3	xxij	1 †	20 Jan.	6 Febr.	23 Mart.
1789	d	4	iij	4 †	8 Febr.	25 Febr.	12 April.
1790	c	5	xiv	3 †	31 Jan.	17 Febr.	4 April.
1791	b	6	xxv	6	20 Febr.	9 Mart.	24 April.
1792	A g	7	vj	4	5 Febr.	22 Febr.	8 April.
1793	f	8	xvij	2 †	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1794	e	9	xxviij	5 †	16 Febr.	5 Mart.	20 April.
1795	d	10	ix	3 †	1 Febr.	18 Febr.	5 April.
1796	c b	11	xx	2 †	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1797	A	12	j	5	12 Febr.	1 Mart.	16 April.
1798	g	13	xij	4	4 Febr.	21 Febr.	8 April.
1799	f	14	xxiij	1 †	20 Jan.	6 Febr.	24 Mart.
1800	e	15	iv	4 †	9 Febr.	26 Febr.	13 April.
1801	d	16	xv	3 †	1 Febr.	18 Febr.	5 April.
1802	c	17	xxvj	5 †	14 Febr.	3 Mart.	18 April.
1803	b	18	vij	4 †	6 Febr.	23 Febr.	10 April.
1804	A g	19	xviij	3	29 Jan.	15 Febr.	1 April.
1805	f	1	*	4 †	10 Febr.	27 Febr.	14 April.
1806	e	2	xj	3 †	2 Febr.	19 Febr.	6 April.
1807	d	3	xxij	2 †	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.
1808	c b	4	iij	5 †	14 Febr.	2 Mart.	17 April.
1809	A	5	xiv	3	29 Jan.	15 Febr.	2 April.
1810	g	6	xxv	6	18 Febr.	7 Mart.	22 April.
1811	f	7	vj	4 †	10 Febr.	27 Febr.	14 April.
1812	e d	8	xvij	2 †	26 Jan.	12 Febr.	29 Mart.
1813	c	9	xxviij	5 †	14 Febr.	3 Mart.	18 April.
1814	b	10	ix	4 †	6 Febr.	23 Febr.	10 April.
1815	A	11	xx	2	22 Jan.	8 Febr.	26 Mart.
1816	g f	12	j	5	11 Febr.	28 Febr.	14 April.
1817	e	13	xij	3 †	2 Febr.	19 Febr.	6 April.
1818	d	14	xxiij	1 †	18 Jan.	4 Febr.	22 Mart.
1819	c	15	iv	4 †	7 Febr.	24 Febr.	11 April.
1820	b A	16	xv	3	30 Jan.	16 Febr.	2 April.
1821	g	17	xxvj	6	18 Febr.	7 Mart.	22 April.
1822	f	18	vij	3 †	3 Feb.	20 Febr.	7 April.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dom.	*Ascensio.*	*Pentecoste.*	*Corpus Christi.*	*Indictio.*	*Dom. post Pent.*	*I. Dominica Adventus.*
1783	29 Maii	8 Junii	19 Junii	1	24	30 Novemb.
1784	20 Maii	30 Maii	19 Junii	2	25	28 Novemb.
1785	5 Maii	15 Maii	26 Maii	3	27	27 Novemb.
1786	25 Maii	4 Junii	15 Junii	4	25	3 Decemb.
1787	17 Maii	27 Maii	7 Junii	5	26	2 Decemb.
1788	1 Maii	11 Maii	22 Maii	6	28	30 Novemb.
1789	21 Maii	31 Maii	11 Junii	7	25	29 Novemb.
1790	13 Maii	23 Maii	3 Junii	8	26	28 Novemb.
1791	2 Junii	12 Junii	23 Junii	9	23	27 Novemb.
1792	17 Maii	27 Maii	7 Junii	10	26	2 Decemb.
1793	9 Maii	19 Maii	30 Maii	11	27	1 Decemb.
1794	29 Maii	8 Junii	19 Junii	12	24	30 Novemb.
1795	14 Maii	24 Maii	4 Junii	13	26	29 Novemb.
1796	5 Maii	15 Maii	26 Maii	14	27	27 Novemb.
1797	25 Maii	4 Junii	15 Junii	15	25	3 Decemb.
1798	17 Maii	27 Maii	7 Junii	1	26	2 Decemb.
1799	2 Maii	12 Maii	23 Maii	2	28	1 Decemb.
1800	22 Maii	1 Junii	12 Junii	3	25	30 Novemb.
1801	14 Maii	24 Maii	4 Junii	4	26	29 Novemb.
1802	27 Maii	6 Junii	17 Junii	5	24	28 Novemb.
1803	19 Maii	29 Maii	9 Junii	6	25	27 Novemb.
1804	10 Maii	20 Maii	31 Maii	7	27	2 Decemb.
1805	23 Maii	2 Junii	13 Junii	8	25	1 Decemb.
1806	15 Maii	25 Maii	5 Junii	9	26	30 Novemb.
1807	7 Maii	17 Maii	28 Maii	10	27	29 Novemb.
1808	26 Maii	5 Junii	16 Junii	11	24	27 Novemb.
1809	11 Maii	21 Maii	1 Junii	12	27	3 Decemb.
1810	31 Maii	10 Junii	21 Junii	13	24	2 Decemb.
1811	23 Maii	2 Junii	13 Junii	14	25	1 Decemb.
1812	7 Maii	17 Maii	28 Maii	15	27	29 Novemb.
1813	27 Maii	6 Junii	17 Junii	1	24	28 Novemb.
1814	19 Maii	29 Maii	9 Junii	2	25	27 Novemb.
1815	4 Maii	14 Maii	25 Maii	3	28	3 Decemb.
1816	23 Maii	2 Junii	13 Junii	4	25	1 Decemb.
1817	15 Maii	25 Maii	5 Junii	5	26	30 Novemb.
1818	30 April.	10 Maii	21 Maii	6	28	29 Novemb.
1819	20 Maii	30 Maii	10 Junii	7	25	28 Novemb.
1820	11 Maii	21 Maii	1 Junii	8	27	3 Decemb.
1821	31 Maii	10 Junii	21 Junii	9	24	2 Decemb.
1822	16 Maii	26 Maii	6 Junii	10	26	1 Decemb.

In sequenti Calendario appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit.: an. significat anno : c. an. circa annum : s. seculo : c. med. s. circa medium seculi : c. fin. s. circa finem seculi. Quibus nihil apponitur, tempus earum mortis planè incertum.

Festa quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	JANUARIUS.
*	A	Cal.	1 CIRCUMCISIO DOMINI, & Octava Natalis ejus, *Solemne-majus.*
xxix	b	iv	2 Basilii Magni, Cæsareæ in Cappadocia Episc. & Eccl. Doct. *Duplex minus. an.* 379.
xxviij	c	iij	Genovefæ, Virginis Parisiensis, *Semiduplex an.* 512.
xxvij	d	Prid.	4 Odilonis (ex Abbate S. Evodii in Ecclesia Aniciensi) Cluniacensis Abbatis (è 1.) *Semiduplex. an.* 1048.
xxvj	e	Non.	Vigilia Epiphaniæ, *sine jejunio, Duplex-minus.* cum *Commem.* S. Simeonis Stylitæ, Anach. prope Antioch. *circ. an.* 460.
25. xxv	f	viij	6 EPIPHANIA DOMINI, *Annuale-majus.*
xxiv	g	vij	7 } De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xxiij	A	vj	8 }
xxij	b	v	9 De Octava Epiphaniæ, cum *Commem.* SS. Juliani & Basilissæ, Martyrum. IV. s.
xxj			
	c	iv	10 }
xx	d	iij	11 } De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xix	e	Prid.	12 }
xviij	f	Idib.	13 Octava Epiphaniæ, & Baptismus Domini, *Duplex-majus.* Dominicâ II. post Epiph. fit Festum SS. NOMINIS JESU, *Solemne-minus.*
xvij	g	xix	14 Hilarii, Pictaviensis Episc. & Eccl. Doct. (è 13.) *Duplex-majus : c. an.* 368. cum *Comm.* S. Felicis, Presb. Nolani. *c. an.* 265.
xvj	A	xviij	15 Pauli, primi Eremitæ Thebaidis, (è 10.) *Semiduplex. c. an.* 341. cum *Comm.* S. Boniti, Claromontensis Episc. *cir. an.* 710. ac S. Mauri, Glannofol. Ab. *cir. fin.* VI. s.
xv	b	xvij	16 Fulgentii, Ruspensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, (è 1.) *Semiduplex. an.* 533.
xiv	c	xvj	17 Antonii, Abbatis Ægyptii, *Duplex minus. ann.* 356.
xiij	d	xv	18 Pontificatus, seu Cathedra S. Petri Apostoli, quâ primùm Antiochiæ, tum Romæ sedit, *Duplex-minus.* *Prima sedes Septuagesimæ,* 18.

Cycl. Epact.	Litt. Dom	Dies Mensis		
xij	e	xiv	19	Sulpicii Pii, Bituric. Episc. (è 17.) *Semid. ann.* 644. cum *Commem.* S. Bertrandi, Episcopi. ann. 1120.
xj	f	xiij	20	Sebastiani, Romæ Martyris, *Duplex-majus: ann.* 288.
x	g	xij	21	Agnetis, Virg. & Mart. *Semid. an.* 303. *vel* 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæsar-Augustani, Diac. & Mart. Valentiæ in Hisp. *Semid. an.* 303. *vel* 304.
viij	b	x	23	Fabiani, Papæ & Mart. (è 20.) *Semiduplex. ann.* 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Eph. Episc. & Mart. *Semidup.* (è 22.) *an.* 97. cum *Commem.* S. Titi, Pauli discipuli, Cretensis Episcopi: (è 4.) I. f.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli, Apostoli, *Duplex-maj. an. quibusdam* 30. *vel* 31. *aliis* 34. *vel* 35. cum *Commem.* S. Præjecti, Claromontani Episc. & Mart. *ann.* 673.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, *Simplex. ann.* 404.
iv	f	vj	27	Joannis Chrysostomi, Constantinop. Episc. & Eccl. Doct. (è 14. Sept.) *Dup. min. ann.* 407.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Episc. & Eccl. Doctoris, *Semid. an.* 445.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genev. Episc. (è 28. Dec.) *Duplex-minus. an.* 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semiduplex. c. an.* 680.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci, Ordinis B. M. de Mercede Fundatoris, (è 25 Dec. *Semid. c. an.* 1256.

FEBRUARIUS.

xxix	d	Cal.	1	Agrippani, Aniciensis Episc. & Mart. *Duplex minus.* VII. f.
xxviij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-maj.*
xxvij	f	iij	3	Pauliani, Vallavorum Episc. (è 14.) *Duplex-minus.* VI. f. *Com.* Oct. Præsentationis Domini & Purificat. B. M. V. ac S. Blasii, Episc. & Mart. in Armenia. c. *an.* 316.
25. xxvj	g	Prid.	4	De Octava, cum *Commem.* B. Joannæ Valesiæ, Viduæ, Reginæ Franciæ & Monial. Annuntiationis Fundatricis. *ann.* 1505.

Prima dies Cinerum, 4.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, modò Pascha occurrat 22. *vel* 23. *aut* 24. Martii.) *Duplex-majus. Commem.* S. Hugonis, Episc. Gratianop. *an.* 1132.
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Institutoris Ordinis Minimorum, *Semid. an.* 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episcopi, & Ecclesiæ Doct. *Duplex-majus : an.* 397. (*Si hoc Festum occurrat in Quadragesima, transfertur post Pascha ; & sic de Duplicibus-majoribus, & suprà.*
xxv.xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paschale*, 5.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib	13	Justini, Romæ Christianæ Religionis Apologistæ & Mart. *Semidup. an.* 167. *vel* 168.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	Leonis IX, Papæ, *Semiduplex. an.* 1054.
ix	e	xij	20	JOSEPH, Sponsi B. M. V. (è 19. Mart.) *Solemne-minus.* 1. f.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	Fortunati, Mart. (è 23) *Simplex. an.* 212.
vj	A	ix	23	Georgii, Martyris in Oriente, *Semid.* c. *an.* 303.
v	b	viij	24	Roberti, I. Aabbatis Casæ Dei, *Semid. an.* 1067.
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Solemne minus. c. an.* 68. *Ultimà sedes* PASCHÆ, 25.
iij	d	vj	26	Cleti *seu* Anacleti, Papæ & Mart. *Simplex. c. an.* 91.
ij	e	v	27	Polycarpi, Smyrnensis Episcopi & Martyris, (è 26. Martii,) *Semid. c. an.* 169.
j	f	iv	28	Vitalis, Martyris, *Semiduplex. c. an.* 62.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ, Felicitatis, & Socior. Carthaginens. Martyr. *Semiduplex. c. an.* 204.
xxiij	d	viij	8	Joannis de Deo, Ordinis Fratrum Caritatis Institutoris, *Semiduplex. an.* 1550. *Primum Novilunium Paschale*, 8.
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	Quadraginta Militum Sebastensium, Mart. *Commem. c. an.* 320. *Ultima sedes Cinerum*, 10.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patritii, Hibernorum Apost. *Commem c. fin.* v. s.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Episcopi Hierosolymitani & Mart. *Commem. an.* 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima sedes* PASCHÆ, 22.
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI, AD BEATAM MARIAM VIRGINEM, *Annuale-majus.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	(De Octava Annuntiationis, quando Pascha occurrit 22. Martii. *Semid.*)
*	f	Prid.	31	(De Octava Annuntiationis, quando Pascha occurrit 22. *vel* 23. Martii. *Semiduplex.*)

* Feriâ sextâ post Dominicam Passionis fit Officium de Compassione B. Mariæ, *Duplex-majus*, (nisi occurrat die 25. Martii, tunc enim transfertur in diem *sequentem.)*

APRILIS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, modò Pascha occurrat 22. *vel* 23. *aut* 24. Martii.) *Duplex-majus. Commem.* S. Hugonis, Episc. Gratianop. *an.* 1132.
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Institutoris Ordinis Minimorum, *Semid. an.* 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episcopi, & Ecclesiæ Doct. *Duplex-majus : an.* 397. (*Si hoc Festum occurrat in Quadragesima, transfertur post Paschà ; & sic de Duplicibus-majoribus, & suprà.*
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paschale*, 5.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib	13	Justini, Romæ Christianæ Religionis Apologistæ & Mart. *Semidup. an.* 167. *vel* 168.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	Leonis IX, Papæ, *Semiduplex. an.* 1054.
ix	e	xij	20	JOSEPH, Sponsi B. M. V. (è 19. Mart.) *Solemne-minus.* 1. f.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	Fortunati, Mart. (è 23) *Simplex. an.* 212.
vj	A	ix	23	Georgii, Martyris in Oriente, *Semid.* c. *an.* 303.
v	b	viij	24	Roberti, I. Aabbatis Casæ Dei, *Semid. an.* 1067.
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Solemne minus. c. an.* 68.
				Ultimá sedes PASCHÆ, 25.
iij	d	vj	26	Cleti *seu* Anacleti, Papæ & Mart. *Simplex. c. an.* 91.
ij	e	v	27	Polycarpi, Smyrnensis Episcopi & Martyris, (è 26. Martii,) *Semid. c. an.* 169.
j	f	iv	28	Vitalis, Martyris, *Semiduplex. c. an.* 62.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis, *Semid.* v. *vel* vi. s. cum *Commem.* S. Petri, Mart. *an.* 1252.
xxix	A	Prid.	30	Catharinæ Senensis, Virginis, *Semidduplex. an.* 1380. *Commem.* S. Eutropii, primi Santonensis Episc. & Mart. iii. s.
				Prima sedes ASCENSIONIS DOMINI, 30. *Et celebratur hoc Festum Feriâ V. Hebdomad. V. post Pascha, Annuale-minus.*

MAIUS.

xxviij	b	Cal.	1	Philippi * & Jacobi ** (Alphæi) Apostol. *Solemne minus.* * post 81. ** 62.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Alex. Episc. & Ecclesiæ Doct. *Duplex minus an.* 373.
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis, *Solemne-minus. an.* 326. *vel* 327.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Tagastensis, Viduæ, *Semiduplex. an.* 387.
xxiv	f	iij	5	Thomæ Aquinatis, Eccl. Doct. (è 7 Mart.) *Duplex minus. an.* 1274.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apost. & Evang. ante Portam Latinam, *Duplex minus. an* 95.
xxij	A	Non.	7	Anselmi Cantuariensis, Episc. & Eccl. Doct. (è 21 Apr.) *Simplex an.* 1109.
xxj	b	viij	8	Gabrielis Archangeli, *Solemne-minus.*
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episcopi & Eccl. Doct. *Duplex-minus an.* 391.
				Prima sedes PENTECOSTES, 10.
xix	d	vj	10	Mamerti, Viennensis Episcopi, *Simplex. post an.* 475.
xviij	e	v	11	Mayoli, Abbatis Cluniacensis, *Duplex-minus. an.* 994.
xvij	f	iv	12	Epiphanii, Salaminæ Episc. & Eccl. Doct. *Simplex. an.* 403.
xvj	g	iij	13	Isidori, Hispalensis Episc. & Eccl. Doct. (è 4 Apr.) *Semiduplex. an.* 636.
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbatis, *Semiduplex. an.* 348, *vel* 349.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	Joannis Nepomuceni, Canonici Pragensis in Bohemia, & Mart. *Semiduplex. an.* 1383.

J U L I U S.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis-Baptistæ, *Duplex-minus. Commemoratio* Octavæ SS. Petri & Pauli.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio Beatæ Mariæ Virginis, *Solemne-minus.* cum *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.
xxiv	b	v	3	Martialis, primi Lemovicensis Episc. *Duplex-minus.* III. s. cum *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.
xxiij	c	iv	4	De Octava SS. Petri & Pauli, *Semiduplex.*
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Petri & Pauli, *Semiduplex.*
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apostolorum Petri & Pauli, & Festum Omnium Sanctorum Pontificum in Sede Romana Petri successorum, *Duplex-majus.*
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuariensis Episc. & Mart. (è 29. Decemb.) *Semiduplex. an.* 1170. *Transl. hac die : an.* 1222.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	Benedicti, Cassinensis Abb. (è 21. Mart.) *Semiduplex. an.* 543. *Translatio hâc die. c. an.* 653.
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, & sanctæ Felicitatis eorum Matris, Romæ Mart. *Simplex. c. an.* 150.
xvj	c	v	11	ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS ECCLESIÆ BEATÆ MARIÆ ANICIENSIS, *Annuale minus.*
xv	d	iv	12	De Octava *Semiduplex.*
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	
xij	g	Idib.	15	De Octava, *Semiduplex*, cum *Commem.* S. Henrici II. Imperatoris, *an.* 1024.
xj	A	xvij	16	Domnini, Martyris, *Duplex minus. Commem.* de Octava.
x	b	xvj	17	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Alexii, Justi, *c. an.* 405.
ix	c	xv	18	Octava Anniversarii Dedicationis, *Duplex-majus.*
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, & Congregationis Missionis in Gallia Institutoris, *Semiduplex* : (è 27 Sept.) *an.* 1660.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. & Mart. *Simplex.*
vj	f	xij	21	Bonaventuræ, Albanensis Episc. Card. & Eccl. Doct. (è 14.) *Semiduplex: an.* 1274.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenæ, *Duplex majus.* I. s. *Commem.* S. Menelei, Abbatis. *c. an.* 270.
iv	A	x	23	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi) Apost. *Solemne minus an.* 44. *Commem* .S. Christophori, Mart. in Lycia. 111. f.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, Parentum B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
*	e	vj	27	Pantaleonis, Mart. *Simplex. an.* 305.
xxix	f	v	28	
xxviij	g	iv	29	Lazari, Marthæ & Mariæ, Christi hospitum, *Duplex-majus*
xxvij	A	iij	30	Ignatii Loyolæ, Presbyteri, Institutoris Societatis Jesu, *Semiduplex. an.* 1556.
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Autissiodorensis Episc. *Semidup. an.* 448.

AUGUSTUS.

xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 10. April.) *Duplex-minus : an.* 44. & 65. *Dedic. Basilicæ ejusd. hâc die, an.* 439. *vel* 451. cum *Commem.* SS. Septem Fratrum Machabæorum, & eorum Matris, Mart. c. *an.* 167. *ante Christum natum.*
xxiij	d	iv	2	Stephani I. Papæ & Mart. *Simplex. an.* 257.
xxij	e	iij	3	Revelatio *seu* Inventio Corporis S. Stephani, Diaconi & Protomartyris, (è 19 Dec.) *Semiduplex. an.* 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presbyteri, Institutoris Ordinis Prædicatorum, (è 6.) *Duplex-minus. an.* 1221.
xx	g	Non.	5	Tertullini, Presbyt. & Martyris, *Duplex-minus. an.* 257.
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, *Solemne minus. an.* 28. *vel* 32.
xviij	b	vij	7	Xysti, Papæ & Martyris, *Semiduplex. an.* 258.
xvij	c	vj	8	Cajetani, Presbyteri, Theatinorum Institutoris, *Semiduplex. an.* 1547.
xvj	d	v	9	Romani, Romæ Mart. *Simplex. an* 258.
xv	e	iv	10	Laurentii, Romani Diaconi & Martyris, *Duplex-majus. an.* 258.
xiv	f	iij	11	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Assisii in Umbria Virginis, primæ Clarissarum Abbatissæ, *Semiduplex.* *an.* 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semiduplex.* *an.* 587.
xj	b	xix	14	Vigilia Assumptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus*, *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS*, totius Regni Patronæ, *Annuale-majus.*
ix	d	xvij	16	Rochi, Laici apud Montem Pessulanum, *Duplex-minus.* *an.* 1327. *Commem.* Octavæ Assumptionis.
viij	e	xvj	17	De Octava, *Semiduplex.*
vij	f	xv	18	De Octava, *Semiduplex.*
vj	g	xiv	19	De Octava, *Semiduplex.* *Commem.* S. Ludovici, Tolosani Episc. *an.* 1297.
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravall. Abbatis, & Eccl. Doct. *Duplex-minus.* *an.* 1158. cum *Commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	De Octava, *Semiduplex.* *Commem.* S. Philiberti, Abbatis. *c. an.* 687.
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. Mariæ, & Commemoratio Voti Ludovici XIII. Regis Christianissimi, *Duplex-majus.* *an.* 1638. *Comm.* S. Symphoriani, Augustodunensis Mart. *c. an.* 179.
ij	d	x	23	Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Viduæ, Monialium Visitationis S. M. Fundatricis, (è 13. Decemb.) *Semiduplex.* *an.* 1641.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apost. *Solemne-minus.* 1. f.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-majus:* *an.* 1270.
xxix	g	vij	26	Privati, Episcopi & Mart. (è 21.) *Semiduplex.* *c. an.* 264. *Commem.* S. Abundi, Martyris, *an.* 854.
xxviij	A	vj	27	Cæsarii, Arelatensis Episc. & Eccl. Doct. *Dupplex-minus.* *an.* 542. *Commem.* S. Rufi, Martyris. VIII. f.
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-majus.* *an.* 430.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, *Duplex-minus.* *an.* 28 *vel* 32.
25. xxv	d	iij	30	Juliani, Brivatensis Mart. (è 2 28.) *Semiduplex.* *an.* 304.
xxiv	e	Prid.	31	Paulini, Trevirensis Episc. & Confessoris Christi, *Simplex.* *an.* 358.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		SEPTEMBER.
xxiij	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis in Occitania, *Semiduplex. c. med.* vi. f. *Commem.* S. Lupi, Senonensis Episcopi. *an.* 613.
xxij	g	iv	2	Justi, Lugdunensis Episcopi, *Simplex. c. an.* 380.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ, & Eccl. Doct. (è 12. Martii.) |*Duplex-majus. an.* 604. *Ordinatio hâc die: an.* 590.
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presbyteri, *Simplex. an.* 568.
xvj	f	vj	8	NATIVITAS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus.*
xv	g	v	9	De Octava, *Semid.* cum *Commem.* S. Gorgonii, Nicomediæ Mart. *c. an.* 303.
xiv	A	iv	10	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semiduplex.*
xiij	b	iij	11	Marcelli, Episcopi & Martyris, *Semiduplex. Commem.* Octavæ Nativit. B. M. V.
xij	c	Prid.	12	De Octava, *Semiduplex.*
xj	d	Idib.	13	De Octava, *Semiduplex.*
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, (*imperante Constantino. an.* 316 *vel* 327. *imperante Heraclio: an.* 629.) *Solemne-minus. Commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis, & Festum Nominis B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
viij	g	xvj	16	Cornelii, Papæ *, & Cypriani, Carthaginensis Episc. ** Mart. *Semiduplex* * *an.* 252. ** *an.* 258.
vij vj	A	xv	17	B. Ludovici Alemanni, ex Abbate S. Petri de Turre in Ecclesia Aniciensi, Magalonensis ac postea Arelatensis Episc. *Semiduplex. an.* 1450.
v	b	xiv	18	Ferreoli, Martyris, *Semiduplex. c. an.* 304.
iv	c	xiij	19	Raphaelis, Archangeli, *Duplex-majus.*
iij	d	xij	20	Eustachii & Sociorum, Martyrum, *Semiduplex.* II. f.
ij	e	xj	21	Matthæi, Apost. & Evang. *Solemne-minus.* I. f.
j	f	x	22	Mauricii & Soc. Agauni Mart. *Semiduplex. an.* 286.
*	g	ix	23	Theclæ, Virg. & Protomart. apud Iconium, *Semiduplex. c. fin.* I. f.
xxix	A	viij	24	Thyrsi, Diaconi & Martyris, *Simplex. c. an.* 178.
xxviij	b	vij	25	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xxvij	c	vj	26	
25. xxvj	d	v	27	Cosmæ & Damiani, Fratrum, Mart. *Semid. c. init.* IV. ſ.
xxv. xxiv	e	iv	28	
xxiij	f	iij	29	Michaelis, Archangeli, & omnium SS. Angelorum, *Solemne-minus.* § *Hoc Festum in Apulia sumpsit init. an.* 493 *vel* 536.
xxij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyt. & Eccl. Doct. *Duplex-majus. an.* 420.

OCTOBER.

¶ Dominica prima hujus mensis, fit Officium B. Mariæ Virginis, de VICTORIA, *seu* de ROZARIO, *Duplex-majus.*

Dominica tertia hujus mensis, fit Officium SACERDOTII DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI, *Solemne-majus.*

xxj	A	Cal.	1	Remigii, Remensis Episc. (*è* 13. Januar.) *Duplex-minus. c. an.* 533. *Translatio prima hâc die, ante an.* 585.
xx	b	vj	2	Angelorum Custodum, *Duplex-majus.* Instit. Parisʃ. *an.* 1680.
xix	c	v	3	Trophimi, I. Arelatensis Episc. *Semiduplex. aliis* I. *aliis* III. ſ. *Commem.* S. Dionysii, Areopagitæ, primi Athenarum Episc. & Mart. *c. an.* 95.
xviij	d	iv	4	Francisci Assisinatis in Umbria, Diac. & Instit. Ordin. Fratrum Minorum, *Semid. an.* 1226.
xvij	e	iij	5	
xvj	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Institut. Ordin. Carthusian. *Semiduplex an.* 1101.
xv	g	Non.	7	Fidis, Aginnensis Virginis & Mart. *Simplex. c. an.* 287. *vel* 290.
xiv	A	viij	8	Eminiæ, Virginis, *Simplex. c. med* VII. ſ.
xiij	b	vij	9	Dionysii, I Parisiorum Episcopi, & Sociorum, Martyrum, *Duplex-minus.* III. ſ.
xij	c	vj	10	
xj	d	v	11	
x	e	iv	12	Coletæ, Virginis, *Semiduplex. an.* 1447.

Cycl. pact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
ix	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacensis, *Simplex. an.* 909.
viij	g	Prid.	14	Callisti, Papæ & Martyris, *Simplex. an.* 223.
vij	A	Idib.	15	Theresiæ, Abulensis Virg. Instauratricis Ord. Carmelit. *Semiduplex. an.* 1582.
vj	b	xvij	16	
v	c	xvj	17	Florentii, Arausicani Episcopi, *Semiduplex.* v. s.
iv	d	xv	18	Lucæ, Evang. *Solemne-minus.* 1. s.
iij	e	xiv	19	
ij	f	xiij	20	Caprasii, Aginnensis Presbyt. & Mart. *Simplex. an.* 287. *vel* 290.
j	g	xij	21	Ursulæ, & Sociarum ejus, Virg. & Mart. *Semiduplex. an.* 450.
*	A	xj	22	Hilarionis, Abbatis in Palæstina, *Simplex. an.* 371.
xxix	b	x	23	
xxviij	c	ix	24	
xxvij	d	viij	25	Frontonis, primi Petrocorensium Episcopi, *Semiduplex.* iii. s. *Commem.* SS. Crispini & Crispiniani, Fratrum, apud Suessiones Martyrum. *an.* 288.
xxvj	e	vij	26	
25. xxv	f	vj	27	
xxiv	g	v	28	Simonis & Judæ, Apostoli, *Solemne-minus.* 1. s.
xxiij	A	iv	29	
xxij	b	iij	30	Leonis I. Papæ, & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus. an.* 461. *cum Commemoratione* S. Quintini, Mart. *c. an.* 286.
xxj	c	Prid.	31	Vigilia Omnium Sanctorum, *cum jejunio*, *Duplex-minus.*

NOVEMBER.

xx	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, *Annuale-majus. Instit. c. an.* 835.
xix	e	iv	2	Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum, *Solemne-minus. Instituta an.* 998.
xviij	f	iij	3	
xvij	g	Prid.	4	De Octava Omnium Sanctorum, *Semidup.* (3–5)
xvj	A	Non.	5	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
	b	viij	6	De Octava Omnium Sanctorum, *Se*
xv	c	vij	7	
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, & Ve SS. Reliquiarum, *Duplex-majus. an.* 1194.
xiij	e	v	9	Anniversarium Dedicationis Ecclesiæ toris, *Duplex-minus.*
xij	f	iv	10	GEORGII, VALLAVORUM APOS' ac primi Episcopi, *Solemne-majus*
xj	g	iij	11	Martini, Turonensis Episcopi, *Dupl jus. an.* 397. *vel* 400. *Commem.* S monii, primi Avernorum Episc. (III. s. & Octavæ S. Georgii.
x	A	Prid.	12	Evodii, primi Aniciensis Episcop SS. Scrutarii, Suacrii, Hermentari relii, Benigni, & omnium a SS. Episcoporum, Presbyterorum Ministrorum Ecclesiæ Aniciensis, *ne-minus. Commemoratio* Octavæ Georgii.
ix	b	Idib.	13	De Octava, *Semiduplex.*
viij	c	xviij	14	De Octava. *Commem.* Translationis S. pani, Aniciensis Episc. & Mart.
vij	d	xvij	15	De Octava S. Georgii, *Semiduplex.*
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Octava S. Georgii, *Duplex-majus.*
iv	g	xiv	18	Theofredi, Abbatis & Martyris, *L minus. an.* 732. *Commem.* S. Odon batis. *an.* 942.
iij	A	xiij	19	Caroli Borromæi, Mediolanensis Ep Cardinalis, (è 3.) *Duplex-minu* 1584.
ij	b	xij	20	Eudonis, Abbatis Calmeliacensis, *Si* VIII. s.
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ Virginis, *Solem nus. Commem.* S. Columbani, A *an.* 615.
*	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Mart. *Semi* II. *vel* III.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart. *Semidupl* 100.
xxviij	f	viij	24	Gregorii Thaumaturgi, Neocæsareæ i to Episc. *Semiduplex. c. an.* 270. *mem.* S. Chrysogoni, Romæ Ma *an.* 404.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virg. & *Semiduplex.* IV. s.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Semiduplex. c. an.* 78. *Commem.* S. Petri, Alexandrini Episcopi & Mart. *an.* 311.
				Prima sedes Adventûs, 27.
xxv.xxiv	b	v	27	
xxiij	c	iv	28	Saturnini, I. Tolosani Episc. & Mart. *Semiduplex. circa med.* III. ſ.
xxij	d	iij	29	*Vigilia* S. Andreæ, *Simplex.*
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apostoli, *Solemne-minus.* I. ſ.

DECEMBER.

xx	f	Cal.	1	
xix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presbyteri, Indiarum Apostoli, *Semiduplex. an.* 1552.
xviij	A	iij	3	Liberatio Urbis Aniciensis ab Hæreticis, *Solemne-minus. an.* 1562 & 1585.
				Ultima sedes Adventûs, 3.
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. *Semiduplex.* III. *vel* IV. ſ.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis in Lycia, Episc. *Semiduplex. c. an.* 320.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO IMMACULATA BEATÆ MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus.*
xij	g	v	9	De Octava Immaculatæ Conceptionis, *Semiduplex.*
xj	A	iv	10	De Octava, *Semiduplex.*
x	b	iij	11	Damasi, Papæ, *Semiduplex. an.* 384. *Commem.* Octavæ Conceptionis.
ix	c	Prid.	12	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Pauli, primi Narbonensis Episcopi. III. ſ.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracusanæ Virginis & Mart. *Semiduplex. an.* 304 cum *Commem.* Octavæ.
vij	e	xix	14	De Octava, *Semiduplex.*
vj	f	xviij	15	Octava Immaculatæ Conceptionis B. M. Virginis, *Duplex-majus.*
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	
j.	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apostoli, *Solemne-minus*, 1. f.
xxix	f	xj	22	Translatio S Georgii, Velaunorum Apostoli, *Duplex-majus*.
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	*Vigilia* Natalis Domini *cum jejunio*. *Duplex-minus*
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI*, *Annuale-majus*.
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI ET PROTOMARTYRIS, *Solemne-minus*. *an.* 33. *Commem.* Oct. Natal. Domini.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ, *Solemne-minus*. *an.* 100. *vel* 104. *Commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Duplex-majus*. cum *Commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxij	f	iv	29	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex*.
xxj	g	iij	30	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex*.
* 19. xx.	A	Prid.	31	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex*.

* *Hæc Epacta* 19 *numquam est in usu*, *nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero* XIX.

PSALTERIUM

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS HYEMALIS.

DOMINICA

Ob creatam Lucem, Christi Resurrectionem, novæque Legis promulgationem, cultu sempiterno celebranda.

OFFICII FINIS,

DEI ET DIVINÆ LEGIS AMOR.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Quomodo inchoandum & ordinandum sit Officium Nocturnum sicut & cætera Horæ, habetur in Ordinario Breviarii ad Calcem Psalterii. Pag. 145. 140

In Dominicis Adventûs & à Nativitate Domini ad ipsius Præsentationem, necnon in Dominicis Septuagesima, Sexagesima, & Quinquagesima, Officium fit ut notatur in Proprio de Tempore.

A Præsentatione verò ad Septuagesimam, fit ut sequitur.

INVITATORIUM.

Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus. *Ps.* 94.

Repetitur, Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus.

Deinde dicitur Ps. Veníte. *Ut habetur in Ordinario Breviarii.*

HYMNUS.

DIe diérum príncipe
Lux è tenebrís éruta,
Christus, sepulcri cárcere,
Lux vera mundi, pródiit.

ET mors & horrendum chaos
Vocem jubentis áudiunt:
Nos surdióres, ô pudor!
Deo pigébit óbsequi?

UMBRIS sepulta dum stupet
Natúra, lucis filii,
Surgámus, & noctem piis
Exerceámus cánticis.

LEGEM, Prophétas & sacro
Psalmos calentes lúmine,
Profána dum silent loca,
Divína templa pérsonent.

CŒLESTIS hæc vincat tuba
Cordis sopórem languidi,
Novíque mores éxprimant
Vitam resurgentis novam.

HOC consequémur, te duce,
Fons caritátis, ô Deus,
Qui legis addis litteræ
Vitæ datórem Spíritum.

SIT laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

Asteriscus hic * *notat mediationem & pausam.*

PSALMUS I.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideo non resurgent ímpii in judicio, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória & Sicut erat. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. f. Servíte Dómino.

PSALMUS 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eorum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos; * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *

Filius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, * nequando irascátur Dóminus, & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite disciplínam.

Ant. 8. G. Dicunt.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine: salvum me fac, Deus meus;

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa; * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, suscéptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; ℟. Et custodívi legem tuam. *Ps.* 118.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur: Pater. *deinde Absolut. & Benedict. ut habentur in Ordi. Brev.*

Lectiones cum Responsoriis, ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Díligam te Dómine.

PSALMUS 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo me: * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.

Protector meus, & cornu salútis meæ, * & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes

iniquitátis conturbaverunt me.

Dolóres ínferni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam ; * & clamor meus in conspectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra : fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus. & ignis à fácie ejus exársit : * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit : * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et posuit ténebras latíbulum suum : in circúitu ejus tabernáculum ejus ; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt, * grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam : * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum,

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea, firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divisio PSALMI 17.

MIsit de summo [Dóminus,] & accépit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his qui odérunt me ; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi ;

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo ;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dó-

minus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris:

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne; * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & observábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. a Déxtera tua.

Altera divisio Psalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & super excelsa státuens me;

Qui docet manus meas ad prælium; * & posuisti ut arcum æreum bráchia mea,

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ; * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua correxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum, * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimícos meos dedisti mihi dorsum, * & odientes me disperdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi: * fílii aliéni invete-

ráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * à viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam christo suo David, & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Déxtera tua suscépit, me Dómine; & disciplína tua ipsa me docébit. *Ps.* 17.

℣. Legem tuam, Dómine, non sum oblítus : ℟. Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi. *Ps.* 118.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. In Deo.

Psalmus. 27.

AD te, Dómine, clamábo : Deus meus ne síleas à me; * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquuntur pácem cum próximo suo; * mala autem in córdibus eórum,

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tribue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt opéra Dómini, & in ópera manuum ejus, * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus : * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protector salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ; & * rege eos, & extolle illos usque in æternum.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Psállite.

PSALMUS 29.

EXaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me,* nec delectasti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam : * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite, Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitisti decóri meo virtútem :

Avertisti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam.

Audívit Dóminus, & misertus est meî : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi : * conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Veníte.

PSALMUS 65.

JUbiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terribília sunt opera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inímici tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super filios hóminum,

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso,

Qui dominátur in virtúte sua, in æternum ; óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos,

Deus: * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum:

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro? * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam; * & eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea.

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit animæ meæ. *Ps.* 65.

℣. Deum exquisívi mánibus meis nocte contra eum; ℟. Et non sum decéptus. *Ps.* 76.

Pater noster.

Post ultimum Responsorium dicitur. Te Deum. *si dicendum sit, ut in Ordin. Breviarii.*

℣. Sacerd. Anima mea exultábit in Dómino; ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Si non continuò sequantur Laudes, observantur quæ notantur in Ord. Brev.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Deus.

PSALMUS. 62.

DEus, Deus meus; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deserta, & ínvia, & inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te;*me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus glá-dii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: sitívit in te ánima mea.

Ant. 1. a. Testimónia.

PSALMUS 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est; *indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ; * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Testimónia tua, Dómine, credibília facta sunt nimis.

Ant. 5. C. Servíte Dómino.

PSALMUS 99.

JUbiláte Deo, omnis terra, * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus,* quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Servíte Dómino in lætítia: scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus.

Ant. 4. E. Benedictus es.

CANTICUM.

Trium Pueror. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, Cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol & luna, Dómino: * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æstus, Dómino: * benedícite, frigus & æstus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, ómnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ & pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus & ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Míſael, Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hic, loco Glória Patri, *dicitur*,

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum sancto Spíritu; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Ant. Benedictus es, Dómine in trono regni tui, & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula.

Ant. 7. d. Hymnus.

PSALMUS. 148.

Laudáte Dóminum, de cœlis, * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus; * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculum séculi: * præceptum póſuit, & non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra; * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; lingua fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ, & universa pécora; * serpentes, & vólucres pennátæ;

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Ant. Hymnus ómnibus sanctis ejus, fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

CAPITULUM. *Deut. 6.*

Audi, Israel, Dóminus Deus noster, Dóminus unus est: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; eruntque verba hæc in corde tuo: & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consurgens.

℞. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

Ad templa nos rursus vocat
Surgentis auróræ nitor,
Novasque pro læto monet
Referre grates múnere.

At victor auróram suo
Fulgóre Christus óbruit:
Huic, magna cujus pars sumus,
Juvat triumpho pláudere.

Quod evolútus fásciis
Repentè mundus éxtitit
Puro renídens lúmine,
Virtútis hoc quantæ fuit!

Quod tráditum neci Pater,
Ut fóntibus vitam daret,
Vitæ redónat Fílium,
Amóris hoc quanti fuit!

Æternus ut rerum sator
Aspexit orbem prótinus
Colóre depictum suo,
Probávit excellens opus.

At lætius quantò óbtulit
Sese Patri spectáculum,
Cœlestis Agni cándido
Ablútus orbis sánguine!

Cum luce nobis rédditur
Mundi renascentis decor,
Occulta per quem Núminis
Mens surgit ad magnália.

At, splendor æterni Patris,
Lumenque Christus córdium,
Deum dat in se, quantus est,
Sub nube carnis cérnere.

Præsta, beáta Trínitas,
Ut legis ad facem tuæ
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

℣. Manè astábo tibi, Dómine, ℟. Et vidébo quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5.

Antiphona, ut in Proprio.

Canticum Benedictus, *&c. ut in Ord. Brev.*

Collecta ut in Proprio.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. In toto corde.

PSALMUS 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus; * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor; * non timébo qui fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor; * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem, * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, * ingressus in eas confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini, * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

: est dies quam fecit
ms ; * exultémus &
r in ea.
ómine, salvum me
Dómine, benè prosp-
:* benedictus qui ve-
ómine Dómini.
díximus vobis de do-
mini : * Deus Dómi-
illuxit nobis.
tituite diem solem-
condensis, * usque
nu altáris.
meus es tu, & con-
tibi ; * Deus meus
& exaltábo te.
fitébor tibi quóniam
ti me ; * & factus es
salútem.
itémini Dómino quó-
onus : * quóniam in
n misericordia ejus.
SALMUS 118.
i immaculáti in via,*
i ámbulant in lege
i.
i qui scrutantur testi-
ejus, * in toto corde
unt eum.
enim qui operantur
átem, * in viis ejus
avérunt.
mandasti * mandáta
stodíri nimis.
iam dirigantur viæ
* ad custodiendas
atiónes tuas!
c non confundar, *
erspéxero in ómnibus
tis tuis.
fitébor tibi in direc-
cordis, * in eo quòd
udícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te ; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor ; * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio PSALMI 118.

RETribue servo tuo, vivífica me ; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos ; * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti superbos : * maledicti qui declinant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium

& reddituri sunt de factis própriis rationem;

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmiterque credíderit, salvus esse non póterit.

Ant. In toto corde meo exquisívi te, Dómine; doce me justificatiónes tuas.

Capitulum, & cætera ut habentur in Ord. Brev.

AD TERTIAM.

Ant. 6. *C.* Da mihi.

Ex PSALMO. 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuarum, * & exquíram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutábor legem tuam, * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant vanitátem; * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum; * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua; * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne aúferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio PSALMI 118.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant usquequáque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro

ribus derelinquénti-
em tuam.
ábiles mihi erant juſ-
nes tuæ, * in loco
ationis meæ.
or fui nocte nóminis
mine, * & cuſtodívi
uam.
facta eſt mihi; * quia
tiónes tuas exquisí-

o mea, Dómine, *
todíre legem tuam.
ecátus ſum fáciem
toto corde meo, *
e meî ſecundùm eló-
tuum.
távi vias meas, * &
i pedes meos in teſti-
ua.
us ſum, & non ſum
s, * ut cuſtódiam
a tua.
peccatórum circum-
unt me; * & legem
on ſum oblítus.
iâ nocte ſurgébam ad
dum tibi * ſuper ju-
ſtificatiónis tuæ.
ceps ego ſum óm-
iméntium te, * &
éntium mandáta tua.
ricórdiâ tuâ, Domi-
a eſt terra; * juſtifi-
s tuas doce me.
iſio PSALMI 118.
itátem feciſti cum
vo tuo, Dómine, *
ùm verbum tuum.
átem, & diſciplínam,
tiam doce me; * quia
is tuis crédidi.
quàm humiliárer,

ego deliqui; * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum; * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliaſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me; * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus

tuis, ut non confundar.

Ant. Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam, Dómine.

Capitulum. 1. *Joan.* 2.

IN hoc scimus quóniam cognóvimus Deum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est: qui autem servat verbum ejus, verè in hoc Cáritas Dei perfécta est.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me, * In testimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum; ℟. Quia ipsam vólui. *Ps.* 118.

Collecta conveniens.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuũ ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Pauló minùs consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundasti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, * salvum me fac, quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me; * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem; * latum mandátum tuum nimis.

Divisio. Psalmi 118.

QUómodo dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecisti mandáto

tuo, * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi; * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi; * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem posuísti mihi.

Quàm dúlcia faúcibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi; * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi, & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine; * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine; * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper, * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in æternum; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Divisio PSALMI 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Adjútor & susceptor meus es tu; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, maligni, * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis; * quia injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeo dilexi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas, * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam; * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum; * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam; * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego; * da mihi intellectum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo dilexi mandáta tua, * super aurum & topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar; * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in ætérnum.

CAPITULUM. I. *Joan.* 5.

HÆc est Cáritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus; & mandáta ejus grávia non sunt.

℟. *br.* Testimónia tua intellexi, Dómine: Latum mandátum tuum nimis. Testimónia. ℣. Omnis consummatiónis * vidi finem: * Latum. Glória Patri. Testimónia tua.

℣. Dilexi mandáta tua super aurum & topázion; ℟. Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Ps.* 118.

Collecta conveniens.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Omnia.

Ex PSALMO 118.

MIrabília testimónia tua; * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi spíritum; * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, & miserére meî, * secundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secundùm elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum, * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandasti justítiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intellectum da mihi, & vivam.

Divisio PSALMI 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

ávi ad te, salvum
,* ut custódiam man-
a.
éni in maturitáte, &
; * quia in verba tua
erávi.
enérunt óculi mei ad
ilo; * ut meditárer
tua.
m meam audi secun-
séricórdiam tuam,
e; * & secundùm ju-
tuum vivífica me.
opinquavérunt per-
es me iniquitáti: *
utem tua longè facti

è es tu, Dómine; *
es viæ tuæ véritas.
o cognóvi de testimó-
; * quia in æternum
i ea.
humiliátem meam,
e me; * quia legem
non sum oblítus.
ca judícium meum,
me me: * propter
um tuum vivífica me.
gè à peccatóribus sa-
quia justificatiónes
n exquisiérunt.
ricórdiæ tuæ multæ,
ie: * secundùm judí-
uum vivífica me.
ti qui persequuntur
t tríbulant me: * à
oniis tuis non decli-

prævaricantes, & ta-
am; * quia elóquia
n custodiérunt.
: quóniam mandáta
exi, Dómine, * in mi-
sericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuó-
rum, véritas: * in æternum
ómnia judícia justítiæ.

Divísio PSALMI 118.

PRíncipes persecúti sunt me gratìs. * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuũ, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua & testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo: * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua: æquitas.

Fiat manus tua ut salvet

me; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine; & * lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Omnia mandáta tua æquitas: pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ.

℟. *br.* Omnes viæ meæ * In conspectu tuo, Dómine. Omnes. ℣. Servávi mandáta tua * & testimónia tua, * In conspectu tuo. Glória. Omnes.

℣. Custodívit ánima mea testimónia tua, ℟. Et dilexit ea vehementer. *Ps.* 118.

Collecta conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 7. c. Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede à dextris meis.

Ant. 4. d. Fidélia.

PSALMUS 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus: * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo;

let illis hereditátem
m: * ópera mánuum
éritas & judícium.
lia ómnia mandáta
onfirmáta in séculum
* facta in veritáte &
e.
mptiónem misit pó-
uo : * mandávit
rnum testamentum

tum & terríbile no-
is: * inítium sapién-
or Dómini.
lectus bonus ómni-
iéntibus eum: * lau-
jus manet in séculum

. Fidélia ómnia man-
us, confirmáta in sé-
séculi.
. 1. *f.* Qui tímet Dó-
i.

SALMUS III.

us vir qui timet Dó-
num, * in mandátis
let nimis.
ns in terra erit semen
, generátio rectórum
cétur.
ia & divítiæ in domo
& justítia ejus manet
lum séculi.
rtum est in ténebris
rectis; * miséricors,
rátor, & justus.
undus homo, qui mi-
r & cómmodat, dis-
sermónes suos in ju-
: * quia in æternum
ommovébitur.
memória æterna erit
justus: * ab auditióne mala
non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus; * justítia ejus manet in séculum séculi: cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur; déntibus suis fremet, & tabescet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. ç. Sit nomen Dómini.

PSALMUS 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui?

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum, ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. 1. A. Nos qui vívimus.

PSALMUS 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quòd fugisti? * & tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm?

Montes exultastis sicut aríetes? * & colles sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis; * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua.

Nequando dicant gentes: * Ubi est Deus eórum!

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcumque vóluit fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt; * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino, * adjútor eórum & protector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostrî, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel; * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos & super fílios vestros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes

ui descendunt in in-
m.
l nos qui vívimus be-
imus Dómino, * ex
unc & usque in sécu-

t. Nos qui vívimus,
ícimus Dómino.
PITULUM. *Ephes.* 1.
edictus Deus, & Pater
ómini nostri Jesu Chri-
: benedixit nos in om-
edictióne spirituáli in
tibus in Christo, sicut
nos in ipso ante mundi
itutiónem, ut essémus
i & immaculáti in consp-
ejus in caritáte.
HYMNUS.
Luce qui mortálibus
ates inaccessâ, Deus!
nte quo sancti tremunt
ntque vultus Angeli:
:, ceu profundâ cónditi
érgimur calígine:
nus at noctem suo
ore depellet dies.
JNC nempe nobis præ-
paras,
s reservas hunc diem,
n vix adumbrat splén-
dida
mantis astri cláritas.
ORARIS heu! nimis diu
áris, optátus dies:
: fruámur, nóxii
uenda moles córporis.
is cùm solúta vínculis
s evolárit, ô Deus;
re te, laudáre te,
re te non désinet.
D omne nos apta bo-
num,
ars Hyemalis. ANIC.

Fœcunda donis Trínitas:
Fac lucis usuræ brevi
Æterna succédat dies.
Amen.
℣. In Deo laudábimur to-
tâ die; ℟. Et in nómine tuo
confitébimur in séculum.
Ps. 43.
Ant. & Coll. ut in Proprio.
Canticum Magníficat, *ut in Ord. Brev.*
Collecta, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Converte nos, *&c. ut in Ord. Brev.*
Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

CUm invocárem, exau-
dívit me Deus justítiæ
meæ: * in tribulatió-
ne dilatasti mihi.
Miserére meî, * & exaudi
oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo
gravi corde? * ut quid dilí-
gitis vanitátem, & quæritis
mendácium?
Et scióte quóniam miri-
ficávit Dóminus sanctum
suum: * Dóminus exáudiet
me, cùm clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte pec-
cáre: * quæ dícitis in cór-
dibus vestris, in cubílibus
vestris compungímini.
Sacrificáte sacrificium ju-
stítiæ, & speráte in Dómi-
no: * multi dicunt: Quis
ostendit nobis bona?
Signátum est super nos lu-
men vultûs tui, Dómine: *

dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam, * & requiescam;

Quóniam tu, Dómine, * singuláriter in spe constituisti me.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi,* in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: susceptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi; * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre nocturno,

A sagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incursu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, spes mea, * Altíssimum posuisti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appròpinquábit tabernáculo tuo;

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in te ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basiliscum ambulábis,* & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me spérávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & ostendam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, *in átriis domûs Dei nostri;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

℣ Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timébis à timóre nocturno. *Ps.* 90.

Hymnus, &c. habentur in Ordinario Breviarii.

IA SECUNDA.

FICII FINIS..

ſici in ſuis Operibus utoris, erga Homines tas ac Beneficentia ɩratur.

OFFICIUM NOCT.

:ɪ. Veníte, exultémus ɪo: * Jubilémus Deo i noſtro.

tinuatur Pſalm. 94. cupémus. *ut in Ordi- Breviarii.*

HYMNUS.

ɪ canámus glóriam,
:œlum ſecundo qui die
dit, admirábile
libus ſpectáculum.

:ɪ ſtupémus álveo
ire pénſiles lacus:
imbre terras fértili
:tis irrórat Pater.

AM præparas nobis,
)eus,
ec imágo grátiæ:
:ore ſtillans úberi
s penétrat íntima.

.NC qui fidéli cómbi-
ɔunt
m ſalúbrem péctore,
ad æternas domos
reſultat ímpetu.

ATA gens, quam pró-
ligâ
e non ceſſas manu!
is hæc memor tui,
ris & reddat vices.

o Patri ſit glória,
ue ſoli Fílio,
o ſimul cum Spíritu,
npiterna ſécula.
Amén.

In Feriis, & aliis Officiis trium Lectionum, dicuntur pro unico Nocturno novem Pſalmi ad unamquamque Feriam poſiti, ſub una duntaxat Antiphona poſt ſingulos tres Pſalmos. In Feſtis verò novem Lectionum, poſt quemlibet Pſalmum, unaquæque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Omnia.

PSALMUS 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confeſſiónem & decórem induiſti, * amíctus lúmine ſicut veſtimento;

Extendens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus;

Qui ponis nubem aſcenſum tuum; * qui ámbulas ſuper pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos ſpíritus, * & miniſtros tuos ignem urentem;

Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam: * non inclinábitur in ſéculum ſéculi.

Abyſſus, ſicut veſtimentum, amíctus ejus: * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonitrui tui formidábunt.

Aſcendunt montes, & deſcendunt campi, * in locum quem fundaſti eis.

Términum posuísti, quem non transgredientur ; * neque converténtur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus : * inter médium móntiũ pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis ;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illîc pásseres nidificábunt : * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora :* sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, & facta est nox ; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ :

Cátuli leónum rugientes, * ut rápiant, & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt ; * & in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Divisio PSALMI 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecisti ; impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus ; * illîc reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illîc naves pertransíbunt : * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent :* aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur : * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum, & creabuntur ; * & renovábis fáciem terræ.

Altera Divisio PSALMI 103.

SIt glória Dómini in sǽculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis ;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere ; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

ndum sit ei elóquium
: * ego verò delectá-
Dómino.
iant peccatóres à ter-
iníqui , ita ut non
énedic, ánima mea ,
o.
, Omnia in sapiéntia
, Dómine : impléta est
ossessióne tuâ.

II. NOCTURNO.

. 7. *d.* Mementóte.

ALMUS 104.

)nfitémini Dómino ,
k invocáte nomen
ejus : * annuntiáte
entes ópera ejus.
áte ei , & psállite ei: *
: ómnia mirabília

lámini in nómine
ejus : * lætétur cor
ntium Dóminum.
erite Dóminum , &
námini : * quærite
ejus semper.
nentóte mirabílium
uæ fecit , * prodígia
t judícia oris ejus ,
en Abraham , servi
filii Jacob, electi ejus.
Dóminus Deus nos-
in univerſa terra ju-
jus.
nor fuit in séculum
enti sui , * verbi quod
vit in mille genera-
,
d dispósuit ad Abra-
* & juramenti sui ad

tátuit illud Jacob in
præceptum , * & Israel in testamentum ætérnum ,

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan , * funículum hæreditátis vestræ ;

Cùm essent número brevi , paucíssimi , * & íncolæ ejus.

Et petransiérunt de gente in gentem , * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis , * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos , * & in prophétis meis nolíte malignári.

Divisio PSALMI 104. Et

VOcávit [Dóminus] famen super terram , * & omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : * ferrum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus , * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex , & solvit eum ; * princeps populórum , & dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ , * & príncipem omnis possessiónis suæ ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum , & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum ; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum

vehementer, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio PSALMI 104.

MIsit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit: & venit cœnomyía, & scínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grandinem, * ignem comburentem in terra ipsórum.

Et percussit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit: & venit locusta & bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * & electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * & labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. I. *a.* Vísita nos.

PSALMUS 105.

COnfitémini Dómino; quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostrì, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Divisio Psalmi 105.

PEccávimus cum pátribus nostris: * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare rubrum, & exsiccátum est; * & deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, obliti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abyron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum, * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt scúlptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvavit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto;

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus; * & distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

NOn disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * & fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánginem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cùm tribularentur; * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui, * & pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Vísita nos in salutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

℣. Expandit nubem in protectiónem eórum, ℟. Et ignem ut lucéret eis per noctem. *Ps.* 104.

Post Versiculum dicitur: Pater, *deindè Absolutio & Benedictiones ut habentur in Ordinario Breviar. Lectio.*

nes cum ℟℟℟. *habentur in Proprio de Tempore; & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis.*

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in salutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Deus, in adjutórium, *&c. ut in Ord. Brev. & sic in aliis Feriis.*

Ant. 5. a. Bonum est.

Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo, psaltério, * cum cántico in cíthara;

Quia delectasti me, Dómine, in factúra tua; * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cum exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem altíssimus * in ætérnum, Dómine;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, * & bene patientes erunt;

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. d. Bonus Dóminus.

Psalmus 135.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília ma-

gna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum misericordia ejus;
Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Qui fecit luminária magna * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Solem in potestátem diei, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Ant. Bonus Dóminus: in æternum misericórdia ejus.
Ant. 4. a. Dóminus.

Divisio PSALMI 135.

[CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;]
Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Qui eduxit Israel de medio eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
In manu potenti, & bráchio excelso, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Qui divísit mare rubrum in divisiónes, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et eduxit Israel per médium ejus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et excussit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Qui traduxit pópulum suum per desertum * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Qui percussit reges magnos, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et Og regem Basan, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Hæreditátem Israel servo suo, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostrî, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et rédémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Qui dat escam omni carni, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Ant. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit no-

ſtri, & redémit nos ab inimícis noſtris.

Quando fit Off. de Feria, dicitur Canticum ſequens.

Ant. 7. d. Quis símilis tuî.

CANTICUM *Moyſi.*

Exod. 15.

CAntémus Dómino; glorióſè enim magnificátus eſt: * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum, * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor: * Omnípotens nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuérunt eos: * deſcendérunt in profundum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuiſti adverſários tuos: * miſiſti iram tuam quæ devorávit eos ſicut ſtípulam.

Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ: * ſtetit unda fluens, congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.

Dixit inimícus, Pérſequar, & comprehendam: * dívidam ſpólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meũ; * interficiet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare: * ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine, quis símilis tuî? * magníficus in ſanctitáte, terríbilis atque laudábilis fáciens mirabília?

Extendiſti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuiſti in miſericórdia tua pópulo quem redemiſti, * & portaſti eum in fortitúdine tua ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli, & iráti ſunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philiſthiim.

Tunc conturbáti ſunt príncipes Edom; robuſtos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat ſuper eos formído & pavor: * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quaſi lapis;

Donec pertránſeat pópulus tuus, Dómine: * donec pertránſeat pópulus tuus iſte quem poſſediſti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmiſſimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine,

Sanctuárium tuum, Dó-

mine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultrà.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare; * & reduxit super eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Festis Sanctorum, loco superioris Cantici, dicitur sequens.*

CANTICUM *Eccli.* 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve;

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit:

Qui prodúcit ventos de thesauris suis; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus:

Qui percussit gentes multas, * & occídit reges fortes;

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſrael pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Iſrael, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Laudáte Dóminum, pſállite nómini ejus, quóniam elégit Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

EGo diligentes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

HYMNUS.

NIl láudibus noſtris eges,
Sed filios amas, Pater;
Multâque cœleſtem prece
Vis provocári grátiam.

Tui profunda cónſilî
Noctis canat ſiléntium:
Tuæ jubar cleméntiæ
Splendor diéi prædicat.

Tantis minor miráculis
Mens óbſtupet, vox déficit,
Tacére ſed totis nequit
Amor medullis æſtuans.

Erumpat ergo: te memor
Clamet parentem, qui mala
Præſentis ævi mítigas,
Spondes futúri præmia.

Huc vota tendunt córdium;
Infirma ſed tardat caro:
Quæ ducit ad te, da ſequi,
Dux ipſe Jeſu, ſémitam.
Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ, Dómine;
℟. Et exultávimus, & delectáti ſumus. *Pſ.* 89.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Benedíctus Dóminus Deus Iſrael; quia viſitávit; & fecit redemptiónem plebis ſuæ. *Luc.* 1.

Preces, quando dicuntur, & Suffragia habentur in Ordinario Breviarii. Collecta, quando propria non aſſignatur, dicitur de Dominica præcedenti; & ſic in aliis Feriis.

AD PRIMAM.

Deus, in adjutórium, *&c. ut in Ord. Brev. & ſic in aliis Horis.*

Ant. 8. G. Quid est homo.

PSALMUS. 8.

DOmine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum pauló minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio PSALMI 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam:

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum, * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt corruscatiónes tuæ orbi terræ; commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * & vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi & Aaron.

Ant. Quid est homo, Dómine, quòd memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Capitulum, ℟. breve, & Preces, quando dicuntur, habentur in Ord. Brev. & sic in aliis Feriis.

AD TERTIAM.

Ant. 7. ç. Tóllite hóstias.

PSALMUS 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido; non erubescam.

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim univérsi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à sǽculo sunt.

Delícta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia & véritas * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Divisio PSALMI 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére meî; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte univérsa delícta mea:

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

PSALMUS 95.

CAntáte Dómino, cánticum novum; * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulcritúdo in conspectu ejus; * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus universa terra; * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exultet terra; commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias, & adoráte Dóminum: étenim correxit orbem terræ. *Ps.* 95.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

EStóte imitatóres Dei, sicut filii caríssimi; & ambuláte in dilectióne, si-

cut & Chriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem, & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis.

℟. *br.* Quid retríbuam Dómino * Pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Quid retríbuam. ℣. Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus, * Pro ómnibus. Glória Patri. Quid retríbuam?

℣. Tibi, Dómine, ſacrificábo hóſtiam laudis, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Pſ.* 115.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur in Ordin. Brev.

Collecta conveniens.

AD SEXTAM.

Ant. 6. *F.* Elégit.

PSALMUS 46.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * pſállite ſapienter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti ſunt.

PSALMUS 97.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra, * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce pſalmi.

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum

in justítia, * & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

DOminus regnávit, irascantur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est; * & honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes: * judícium & justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniã sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Elégit nobis hæreditátem suam quam diléxit Dóminus. *Ps.* 46.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

SPíritus testimónium reddit spirítui nostro quòd sumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi.

℟. *br.* Confiteantur Dómino * Misericórdiæ ejus. Confiteantur. ℣. Et mirabília ejus * filiis hóminum: * Misericórdiæ. Glória Patri. Confiteantur. *Ps.* 106.

℣. Quómodo miserétur pater filiórum, misertus est Dóminus timéntibus se: ℟. Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum. *Ps.* 102.

Preces, si dicendæ sint, habentur in Ord. Brev.

Collecta conveniens.

AD NONAM.

PSALMUS 52.

Ant. 7. ç. In voluntáte tua.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt & abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, *

qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérũt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

PSALMUS 72.

QUàm bonus Israël Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideo ténuit eos supérbia: * operti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hîc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus? * &, si est sciéntia in Excelso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in século, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causâ justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo sic; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verùmtamen propter dolos posuisti eis: * dejecisti eos, dum allevarentur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem! * súbitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges;

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redactus sum, & nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te: * & ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

TEnuisti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxisti me, * & cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elongant se à te, períbunt: * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. In voluntáte tua deduxisti me, Dómine, & cum glória suscepisti me. *Ps.* 72.

Capitulum. 2. *Thess.* 1.

DIgnétur vos vocatióne suâ Deus noster, & ímpleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fídei in virtúte; ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, & vos in illo.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam; * Quia Deus meus es tu. Doce. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me; * Quia. Glória. Doce me. *Ps.* 142.

℣. In Deo salutáre meum, & glória mea: ℟. Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est. *Ps.* 61.

Preces, si dicendæ sint, habentur in Ord. Brev.

Collecta conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. Convértere.

Psalmus 114.

DIlexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam; * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis pedes meos à lapsu.

Placebo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

PSALMUS 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in sǽculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes : auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium.

PSALMUS 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum,

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est; * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

PSALMUS 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum : * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dó-

minus fácere nobiscum: facti sumus lætantes.

Ant. 6. F. Adhæreat.

PSALMUS 136.

SUper flúmina Babylónis, illîc sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illîc interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tuî;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte: exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non proposúero Jerúsalem in princípio lætítiæ meæ.

CAPITULUM. I. *Petr.* I.

NUnc non videntes, créditis: credentes autem, exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ; reportantes finem fidei vestræ, salútem animárum.

HYMNUS.

JACTAMUR heu quot flúctibus!
Spes una de cœlis nitet:
Illuc & ora tóllimus,
Et míttimus suspíria.

TU vota præcurris, Pater,
Magnamque protendis manum:
Jam fulta tanto róbore
Surgit potens infirmitas.

QUÆ sæva nos premunt mala
Vinces, malis poténtior:
Te nostra duræ séntiet
Mens servitútis víndicem.

QUIN vile corpus, Fílii
Fulgóre donábis tui:
At illa venális patet
Multo labóre glória.

FELIX labor quem récreas
Tam spléndidâ rerum vice!
Fletu quis æternum brevi
Neget pacisci gáudium?

SIT laus Patri, laus Fílio;
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, sit tibi
Laus sempiterna, Spíritus.
Amen.

℣. Ad te, Dómine clamávi totâ die: ℟. Lætífica ánimam servi tui. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Magníficat

ánima mea Dóminum, & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1.

Preces, si dicendæ sint, & Suffragia, habentur infrà in Ordinario Breviarii. Collecta, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti & sic in aliis Feriis.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Justum.

PSALMUS 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem;* quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: *Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubescant valdè velóciter.

PSALMUS 7.

DOmine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud; * si est iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum : * & díriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio PSALMI 7.

DEus judex justus, fortis & patiens, * numquid irâscitur per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum tetendit, & parávit illum;

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur infrà in Ordinario Breviarii & sic in aliis Feriis.*

FERIA TERTIA.

OFFICII FINIS.

Dilectionis Proximi Necessitas & Fructus commendantur.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Pópulus Dómini, & oves manûs ejus, * Veníte, adorémus. *Ps.* 94.

HYMNUS.

JUBES : &, in præceps aquis
Repentè confluéntibus,
Prodit sub auras húmidis
Exúta velis Arida.

HANC tu colendam quî tuis,
Pater, dedísti filiis,
Quos orbis unus cóntinet,
Fac una jungat Cáritas.

NUNC exulámus; sed tuam
Mox congregábis in domum.
Te Patre dignos, qui pio
Amóre fratres víxerint.

AT, qui malignis ártibus
Linguísque lædunt próximum,
A te repelles : hoc genus
Cœlestis aula non capit.

EN ipsa tellus ímprobos
Dudum lábórans sústinet,
Ardetque non suæ jugo
Corruptiónis éximi.

ADOPTIONEM nos quoque
Efflagitámus íntegram,
Cui nos sacráto Spíritus
Prædestinávit pígnore.

ÆTERNA laus & glória
Uni

Uni sit & trino Deo,
Diffúsa per quem córdibus
Fraterna regnat Cáritas.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quis requiescet.

PSALMUS 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

PSALMUS 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentú.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum;

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio PSALMI 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si meî non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant

elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Non proponébam.

PSALMUS 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam filio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatiónes generatiónum.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio PSALMI 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, super extollétur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum; * & replébitur majestáte ejus omnis terra; fiat, fiat.

PSALMUS 100.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam :* faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinantem à me malignum non cognoscébam.

Detrahentem secrétò próximo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo, & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non direxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injustam : detrahentem secrétò próximo suo, hunc persequébar. *Ps.* 100.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Adjúvit.

PSALMUS. 106.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu & occásu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum; * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum disrúpit.

Divisio PSALMI 106.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrificium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & stetit spíritus procellæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera divisio PSALMI 106.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esurientes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros,

& plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, & lætabuntur.

℣. Exortum est in ténebris lumen rectis: ℟. Miséricors, & miserátor, & justus. *Ps.* 111.

℣. *Sacerd.* Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

PSALMUS. 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & universi qui hábitant in eo;

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas Príncipes vestras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens. Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas Príncipes vestras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

PSALMUS 84.

BEnedixisti, Dómine, terram tuam: * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ: * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Convertc nos, Deus, salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen propè timentes eum salutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. à. Qui dilígitis.

PSALMUS 96.

DOminus regnávit exultet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit & lætáta est Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómi-

no, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis, CANTICUM *Ezechiæ. Is.* 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium: * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texente vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de manè usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad manè; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de manè usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo: * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum: * Dómine, vim pátior, respónde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret.

Projecísti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébu svitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

[*In Festis Sanctorum* CANTICUM. *Eccli.* 36.

MIserére nostrî, Deus ómnium, & réspice nos, * & ostende nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum super gentes quæ non exquiniérunt te; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificátus es in no-

bis, * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognoscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília : * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram : * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Festína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur; * & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Et hæreditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum, * & Israel quem coæquasti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. *D.* Laudáte.

PSALMUS 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in sanctis ejus : laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

MAndátum novum scribo vobis, quod verum est & in Christo, & in vobis; quia ténebræ transiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in ténebris est usque adhuc. Qui díligit fratrem suum, in lúmine manet, & scándalum in eo non est.

HYMNUS.

TE príncipem summo, Deus,
Jubes amóre díligi;
Tibi secundum prótinus
Jubes amári próximum.

AMÓRE fundátam tuo
Communiónem réspice,
Quâ corpus unum plúrimi,
Unum cor, una mens sumus.

ILLAM fides & véritas
Amábili stipant choro;

Obliquus hinc livor procul
Et litis ardor éxulant.
Tu, pacis auctor, mútuos
Astringe nexus: da, Pater,
Gaudére fratrum gáudiis,
Da condolére flétibus.
Æterna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Qui moris unius sacrâ
Nos pacis in domo locat.
Amen.

℣. Deus in médio civitátis suæ; non commovébitur: ℟. Adjuvábit eam manè dilúculo. *Ps.* 45.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Erexit Dóminus cornu salútis nobis in domo David púeri sui, sicut locútus est per os sanctórum. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Cùm mihi.

PSALMUS 34.

JUdica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclude adversùs eos qui persequuntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, * & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérsequens eos;

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens inopens de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio PSALMI 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens & contristátus, sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt: *

congregáta sunt super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

Exurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justítiam meam; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi molesti essent, quasi próximum & quasi fratrem nostrum, sic complacébam.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Cum ímpiis non sedébo.

Psalmus. 25.

Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum; * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est, * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium; * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem lau-

dis, * & enarrem universa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quórum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, & miserére meî.

Pes meus stetit in directo: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

DEus deórum Dóminus locútus est; * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion * spécies decóris ejus.

Deus manifestè véniet; * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, & terram * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, & loquar; Israel, & testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulcritúdo agri mecum est.

Si esuriéro, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * ut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Divisio PSALMI 49.

PEccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enarras justítias meas, & assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplínam, * & projecisti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecisti, & tácui.

Existimasti, iníquè, quòd ero tuî símilis: * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illìc iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

Ant. Cum ímpiis non sedébo: inter innocentes circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Ps.* 25.

Capitulum. *Eccli.* 35.

SAcrifícium salutáre est atténdere mandátis, & discédere ab omni iniquitáte: & propitiatiónem litáre sacrifícii super injustítias, & deprecátio pro peccátis, recédere ab injustítia.

℟. *br.* Quis ascendet in montem Dómini, * Stabit in loco sancto ejus? Quis ascendet. ℣. Innocens mánibus * & mundo corde * Stabit in loco sancto ejus. Glória Patri. Quis ascendet. *Ps.* 23.

℣. Congregáte Dómino sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. *Ps.* 49.

AD SEXTAM.

Ant. 4. c. Justus.

Psalmus. 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem;

Quóniam tanquam fœnum velóciter arescent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo; * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua, * in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres · * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem & inopem; * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem justos Dóminus.

Divisio PSALMI 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum; * & hæréditas eórum in æternum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis saturabuntur; * quia peccatóres peribunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet: * justus autem miserétur, & tribuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei dispeníbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui *; & non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, & cómmodat; * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum; * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet sanctos suos: * in æternum conservabuntur.

Injusti punientur; & semen impiórum peribit.

Justi autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio PSALMI 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, &

custódi viam ejus; & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium super exaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem dispeíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. Justus totâ die miserétur, & cómmodat; & semen illíus in benedictióne erit.

Capitulum. I. *Joan.* 3.

QUi habúerit substántiam hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo; quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte.

℟. *br.* Jucundus homo * Qui miserétur, & cómmodat. Jucundus. ℣. In æternum * non commovébitur, * Qui miserétur. Glória Patri. Jucundus.

℣. Dispersit, dedit paupéribus: ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Pro eo.

Psalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolosâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratìs.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

COnstítue [Dómine] super eum peccatórem; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper: * & dispéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum: * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui detrahunt mihi apud Dóminum! * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

Libera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intrà me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiántur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvum fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: ego autem orábam.

Capitulum *Rom.* 12.

Nolite esse prudentes apud vosmetípsos, nulli malùm pro malo reddentes,

providentes bona non tantùm coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus: si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habentes.

℟. *br.* Posuérunt adversùm me * Mala pro bonis. Posuérunt. ℣. Et ódium * pro dilectióne mea, * Mala pro bonis. Glória. Posuérunt. *Ps.* 108.

℣. Sermónibus ódii circumdedérunt me; ℟. Et expugnavérunt me gratis. *Ps.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

PSALMUS 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid détur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine: cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

PSALMUS 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illîc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúsalem.

Ant. 4 d. Quàm bonum.

PSALMUS 132.

ECce quam bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron;

Quod descendit in oram vestimenti ejus : * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion ;

Quóniam illîc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In misericórdia.

PSALMUS 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me : * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo :* elevátio mánuum meárum, sacrificium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me : * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum ;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum : * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me : óleum autam peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. F. Me expectant justi.

PSALMUS 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi : * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio,

In deficiendo ex me spíritum meum ; * & tu cognovisti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam ; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine,* dixi, Tu es spes mea, pór-

tio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra; sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra: vos autem estis corpus Christi, & membra de membro.

HYMNUS.

O Quàm juvat fratres, Deus,
Unum quibus Christus caput
Vitále robur sufficit,
Uno movéri spíritu!

QUAM dulce laudes dícere
Unâ tibi cunctos domo,
Precumque ceu factâ manu,
Inferre vim gratam tibi!

HANC quisque díligat domum,
Hanc pace concors récreet:
Væ dira qui spargit malus
Dissensiónum sémina.

SED damna cedunt in lucrum
Te, Christe, diligéntibus:
Augent corónas prælia;
Prosuntque, dum nocent, mali.

VOX blanda sævit tristius,
Dum pectus incautum subit,
Lapsuque cæco dúlcibus
Laudum venénis ínficit.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Ut caritáte mútuâ
Prosímus alter álteri,
Regnémus & polo simul.
Amen.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant mansuéti, & læténtur. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Respexit Deus humilitátem ancillæ suæ: ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remisisti.

PSALMUS 12.

USquequò, Dómine, oblivíscéris me in finem? * usquequò avertes fáciem tuam à me?

Quàmdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: Præválui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: * cantábo Dó-

mino qui bona tríbuit mihi, & psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 31.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino; * & tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos:

Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum;

Ne fortè dicant in géntibus: *Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris * últio sánguinis servórum tuórum, qui effusus est.

Intróeat in conspectu tuo* gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui, * posside filios mortificatórum;

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remisisti impietátem peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA.

OFFICII FINIS.

Deus Pater misericors, ipsi fidendum:

Hinc Spes christiana.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Non repellet Dóminus plebem suam: * Veníte, adorémus. *Ps.* 94.

HYMNUS.

MIRAMUR, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ;
Quæ scripta scintillántibus
Refulget astrórum globis.

UT sol diéi, cándida
Sic luna nocti præsidet:
Exércitu totum novo
Discríminant stellæ polum.

AT ipse, cœlórum decus,
Sol novit occásus suos:
Sunt certa lunæ témpora,
Statique lapsus síderum.

JUGI rotáta túrbine
Furantur & reddunt diem;
Tu semper idem, néscius
Mortálium spem fállere.

TURBATA quid mens flúctuet?
Curâ paternâ nos regis:
Æterna sit cordi salus,
Æterna nos salus manet.

SUPREMA laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres sinu.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. à. Sperent in te.

PSALMUS 9.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In convertendo inimícum meum retrorsùm, * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecisti judícium meum & causam meam: *

sedisti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, & périit impius: * nomen eórum delesti in ætérnum, & in sǽculum sǽculi.

Inimici defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquisti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia ejus;

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamorem páuperum.

Divisio PSALMI 9.

MIserére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertantur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio PSALMI 9.

UT quid, Dómine, recessisti longè? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * secundum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimi-

córum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo:* Non movébor, à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in páuperem; reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum attrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum: * inclinábit ſe, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus; * avertit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine, Deus; exaltétur manus tua: * ne oblivíſcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas,*ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in ſǽculum ſǽculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Fílii.

PSALMUS 77.

ATtréndite, pópule meus, legem meam:* inclináte autem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propoſitiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à filiis eórum * in generatióne altera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſrael.

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea

filiis suis; * ut cognoscat generátio áltera.

Filii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt filiis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant;

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans:

Generátio quæ non diréxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio PSALMI 77.

FIlii Ephraïm intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi *, & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flumina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo: * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Numquid & panem pótererit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, & distulit: * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israel;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio PSALMI 77.

TRánstulit [Dóminus] Austrum de cœlo; * & índuxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & sa-

turáti sunt nimis; & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum,* & electos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non disperdet eos.

Ant. Filii qui nascentur, narrábunt fíliis suis, ut ponant in Deo spem suam.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Abstulit.

Ex PSALMO 77. Et

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram suam, * & non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum; * & sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis:

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum

génitum in terra Ægypti, * primítias omni labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et

ABstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * & perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & non timuérunt: * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelsum; * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit; * & ad níhilum redégit valdè Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera divis. Psalmi 77. Et

EXcitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tríbum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum * in terra quam fundávit in sécula:

Et elégit David servum suum, * & sustulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, & Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. Abstulit Dóminus

ſicut oves pópulum ſuum, & deduxit eos in ſpe.

℣. Ecce non dormitábit, neque dórmiet, qui custódit Iſrael. ℟. Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua. *Pſ.* 120.

℣. *Sacerd.* Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo; ℟. Et laudabuntur omnes recti corde. *Pſ.* 63.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine; * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum ſánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam;

Quóniam non eſt in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis: ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te: * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum; * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronaſti nos.

Ant. Omnes qui ſperant in te, Dómine, in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

PSALMUS 35.

DIxit injuſtus ut delinquat in ſemetipſo: * non eſt timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolóſè egit in conſpectu ejus, * ut in-

veniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: *nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: ástitit omni viæ non bonæ: * malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines & jumenta salvábis, Dómine; * quemádmodùm multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam:* ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos, à signis tuis: * éxitus matutíni & vésperæ delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis: * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni

benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt arietes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium finium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In Feriis CANTICUM. *Is.* 12.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * conversus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * meméntóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit: * annuntiáte hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tuî Sanctus Israel.

Ant. Ecce Deus salvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Festis Sanctorum*,

CANTICUM. *Tob.* 13.

MAgnus es, Dómine, in æternum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & salvas: dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Israel, * & in conspectu géntium laudáte eum;

Quóniam ídeò dispersit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini itaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes electi ejus: * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. *C.* Beneplácitum est.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda decoraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Capitulum. *Is.* 26.

In sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte; sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Hymnus.

Promittis, & servas datam
Immóbilis fidem, Deus:
Hanc mane primo sédulâ
Repóscimus fidem prece.

Promittit atque décipit
Incertus & fallax homo:
Sic quassa, si incumbas super,
Arundo transfiget manum.

Beatus ergo, qui tuo
Se totus abdit in sinu:
Hâc arce tutum túrbinis
Vis nulla de statu quatit.

Ne cor vacillet, óbligas
Temet sacramento, Deus:
Spes nixa tanto pígnore,
Æterna jam prensat bona.

Jam mente præsúmens polum,
Secúra sublími throno
Assistit, & cœléstium
Prælibat undas flúminum.

Fons ô perennis grátiæ,
Colenda semper Trínitas,
Te spem salútis únicam
Da mente totâ quærere.
Amen.

℣. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; ℟. Quia in te sperávi. *Ps.* 142.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. g. Jurávit Dóminus datúrum se nobis, ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, serviámus illi. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Ego.

PSALMUS 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes supervácuè: * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo, & lætábor in misericórdia tua; * quóniam respexísti humilitátem meam, salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Divisio PSALMI 30.

MIserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valde; * & timor notis meis.

Qui vidébant me, * foras fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus à corde: * factus sum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent simul advérsùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum: * sal-

vum me fac in misericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te: *erubescant ímpii, & deducantur in inférnum.

Muta fiant lábia dolósa,* quæ loquuntur advérsùs justum iniquitátem, in supérbia, & in abusióne.

Altera divisio PSALMI 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ,* Dómine, * quam abscondisti timéntibus te!

Perfecisti eis qui sperant in te, * in conspectu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Protéges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: *Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudisti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; quóniam veritátem requíret Dóminus,* & retríbuet abundanter faciéntibus subérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Ego in Dómino sperávi: exultábo, & lætábor in misericórdia tua.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Spera in Deo.

PSALMUS 41.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meã; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonûs epulantis.

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio PSALMI 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suſceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contriſtátus incédo, * dum afflígit me inimícus.

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

JUdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta: * ab hómine iníquo & dolóſo érue me;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repuliſti? & quare triſtis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare triſtis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, ánima mea: ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

QUÆCUMQUE ſcripta ſunt, ad noſtram doctrinam ſcripta ſunt; ut per patiéntiam & conſolatiónem Scripturárum, ſpem habeámus.

℟. *br.* Memor eſto verbi tui, Dómine, * In quo mihi ſpem dediſti. Memor eſto. ℣. Hæc me conſoláta eſt, quia elóquium tuum vivificávit me, * In quo. Glória. Memor. *Pſ.* 118.

℣. Reſpondébo exprobrántibus mihi verbum: ℟. Quia ſperávi in ſermónibus tuis. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Qui ſperat.

PSALMUS. 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te ; * & tribuisti ei longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino ; * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à filiis hóminum ;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino ; * & ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino ; * & noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.

Divisio PSALMI 102.

MIserátor & miséricors Dóminus : * longánimis, & multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis ;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pa-

ter filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se;

Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum: * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus: * tanquam flos agri sic efflorébit;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsistet, * & non cognóscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno, * & usque in æternum super timentes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testamentum ejus,

Et memores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Qui sperat in Dómino, in misericórdia Altíssimi non commovébitur. *Ps.* 20.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3.

Nunc filii Dei sumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sicuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est.

℟. *br.* Beátus vir, * Cujus est nomen Dómini spes ejus. Beátus vir. ℣. Et non respexit in vanitátes * & insánias falsas: * Cujus est. Glória. Beátus vir. *Ps.* 39.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: ℟. Effúndite coram illo corda vestra. *Ps.* 61.

AD NONAM.

Ant. 8. d. Factus est.

PSALMUS. 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupíllo: * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram ; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * usquequò peccatóres gloriabúntur ?

Effabúntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiam ?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo ; * & stulti, aliquando sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non consíderat ?

Qui córripit gentes, non árguet ? * qui docet hóminem sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio PSALMI 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum ;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam, * & hæreditátem suam non derelinquet ;

Quoadusque justítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignantes ? * aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitasset in inferno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus ; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum ; & in malítia eórum disperdet eos : * dis-

perdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Factus est mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium spei meæ. *Ps.* 93.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

NOlíte amíttere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remunerationem: patiéntia enim vobis necessária est; ut voluntátem Dei facientes, reportétis promissiónem.

℟. *br.* Bonum est confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Bonum est. ℣. Bonum est * sperare in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Glória Patri. Bonum est. *Ps.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est. ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

PSALMUS 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum:

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multùm repléti sumus despectióne;

Quia multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Ant. 5. a. Qui confidunt.

PSALMUS 124.

QUi confidunt in Dómino sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum; * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Ant. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

PSALMUS 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit

civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite, postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit diléctis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, filii; * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit desidérium suum: non confundétur, cùm loquétur inimícis suis.

Ant. 1. a. Sustínuit.

PSALMUS 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

PSALMUS 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. Speret Israel in Dómino.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

DEus spei répleat vos omni gáudio & pace in credendo; ut abundétis in spe, & virtúte Spíritûs sancti.

HYMNUS.

HORRES superbos, nec tuam
Das álteri laudem, Deus:
Humána nil isthinc sibi
Decerpat arrogántia.

INGRATA quippe mens tuæ
Fluenta sistit grátiæ;
Tristique marcescit statim,
Ceu gramen exustum siti.

UT servus in manus heri
Intenta figit lúmina;

Sic ora sacris móntibus
Non dimovémus ánxii.
Desideratam si dare
Opem moráris; spes tamen,
Tenácis instar áncoræ,
Immóta fundat péctora.
Sit summa Patri glória:
Sit summa Nato, qui dedit
Nobis futúræ spíritum
Hæreditátis óbsidem.
Amen.

℣. A custódia matutína usque ad noctem speret Israel in Dómino. ℟. Quia apud Dóminum misericórdia. *Ps.* 129.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conserva me.

PSALMUS 10.

In Dómino confído; * quómodò dícitis ánimæ meæ: Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra; * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérant, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolósè agébant: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem

meam ſicut eſcam panis?

Dóminum non invocavérunt: illîc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt.

Consílium ínopis confudiſtis, * quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * cùm avérterit Dominus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

PSALMUS 15.

CONſerva me, Dómine; * quóniam ſperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hærédítas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum qui tribuit mihi intellectum, * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper; * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultábit lingua mea: * ínſuper & caro mea requieſcet in ſpe;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi feciſti vias vitæ; adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Ant. Conſerva me, Dómine; quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 15.

FERIA QUINTA.

OFFICII FINIS.

Deus verax:

Ipſi credendum;

Hinc fides Chriſtiana.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Hódie ſi vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda veſtra. *Pſ.* 94.

HYMNUS.

IISDEM creáti flúctibus
Piſces natant, volant aves:
Utrumque mortáli genus
Parátur eſca córpori.

MENTI ſed æternæ cibus
Debétur alter: hæc Dei
Sermóne vivit: hanc fovet
Cœleſtis & nutrit fides.

QUÆSITA Chriſti ſánguine

Manávit in terras fides,
Et impiárum péctora
Victrix subégit géntium.

Fax illa puris córdibus
Monstráre cœlos éfficax,
Æterna dignis íncitat
Factis meréri præmia.

Sancti leónum, per fidem,
Mulsére rugítus: truces
Fregére regnantûm minas;
Risére stridentes rogos.

Hac luce signátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. b. Rectum est verbum Dómini.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui; * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas; * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt; * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

Psalmus 32.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omni virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem;

Quóniam ipse dixit, &

facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatióne.

Divisio Psalmi 32.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem ; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum ; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

Ant. Rectum est verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. *Ps.* 32.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Dóminus.

Psalmus 67.

Exurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus ; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui áscendit super occásum.

Dóminus nomen illi : * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deserto,

Terra mota est: * étenim

cœli distillavérunt à fácie Dei Sinaï, à fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ : * & infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio PSALMI 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti, dilecti : * & speciéi domûs dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis : * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem : * accepisti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáreDóminumDeum.

Benedictus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

Altera divisio PSALMI 67.

IN ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excessu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ; * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

pa gentes quæ bella
: * vénient legáti ex
o ; Æthiópia prævé-
anus ejus Deo.
na terræ , cantáte
* psállite Dómino.
lite Deo qui ascendit
cœlum cœli * ad orien-

: dabit voci suæ vo-
rtútis : * date gló-
Deo.
x Israel magnificén-
s , * & virtus ejus in
is.
ábilis Deus in sanctis
Deus Israel ipse da-
tútem & fortitúdi-
ebi suæ : * benedictus

. Dóminus dabit ver-
evangelizántibus: Deus
ipse dabit fortitúdi-
lebi suæ.
III. NOCTURNO.
. 8. G. Dómine.
PSALMUS 88.
Isericórdias Dómi-
ni * in æternum
cantábo.
enerationem & gene-
em * annuntiábo ve-
n tuam in ore meo ;
oniam dixisti : In ætter-
nisericórdia ædificá-
n cœlis , * præparábi-
itas tua in eis.
ósui testamentum ele-
eis ; * jurávi David
meo :
ue in æternum præpa-
emen tuum ; * & ædi-
in generatiónem &

generatiónem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine ; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino ? * símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum ; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi ? * potens es, Dómine ; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris ; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra : * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundasti ;

Aquilónem & mare tu creasti : * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia : * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ ; * misericórdia & véritas præcedent fáciem tuam.

Divisio PSALMI 88.

BEátus pópulus qui scit jubilatiónem : * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultá-

bunt totâ die, * & in justítia tua exaltabuntur;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti: * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsius inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & susceptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profánabo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio PSALMI 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depri-

a eum : * lætificasti
nimícos ejus.
isti adjutórium glá-
, * & non es auxi-
. in bello.
:uxisti eum ab emun-
; * & sedem ejus in
collisisti.
orasti dies témporis
perfudisti eum con-
.
equò, Dómine, aver-
inem ? * exardescet
nis ira tua ?
noráre quæ mea sub-
: * numquid enim
onstituisti omnes fi-
minum ?
s est homo qui vivet,
vidébit mortem ? *
nimam suam de ma-
ri ?
unt misericórdiæ tuæ
e, Dómine, * sicut
David in veritáte
.
nor esto, Dómine, op-
servórum tuórum, *
ontínui in sinu meo;
um géntium;
l exprobravérunt ini-
i, Dómine, * quod
ravérunt commuta-
Christi tui.
dictus Dóminus in
m * fiat, fiat.
, Dómine, in lúmine
tui ambulábunt, &
ine tuo exultábunt
:, & in justítia tua
untur.
Ténebræ non obscu-
ur à te, Dómine;

℟. Et nox sicut dies illuminábitur. *Ps.* 138.

℣. *Sacerd.* Cognoscant quia nomen tibi Dóminus: ℟. Tu solus Altíssimus in omni terra, *Ps.* 82.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Audi.

PSALMUS 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israel est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os

tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Israel non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me; * Israel si in viis meis ambulásset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * & super tribulantes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & contestábor te: ego sum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. *g.* Parátum.

PSALMUS 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua;

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo, & confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. F. Dómine.

Divisio PSALMI 107.

DEus locútus est in sancto suo: * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses; * & Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Dómine, vana salus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis, CANTICUM *Annæ*. 1. *Reg.* 2.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum

uper inimícos meos ; * quia lætáta sunt in salutári uo.

Non est sanctus, ut est Dóminus ; neque enim est ilius extra te : * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, gloriantes : * recédant vétera de ore vestro ;

Quia Deus scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est ; * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus se locavérunt ; * & famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos ; * & quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, & vivíficat : * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat : * humíliat & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem ;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticescent ; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus ; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est, & ipsi præparantur cogitatiónes.

[*In Festis Sanctorum*,

CANTICUM. 1. *Par.* 29.

BEnedíctus es, Dómine, Deus Israel Patris nostri, * ab æterno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória ; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt & in terra, * tua sunt.

Tuum, Dómine, regnum ; * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória ; * tu dominár:s ómnium.

In manu tua virtus & poténtia : * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

PSALMUS 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion ;

Quóniam confortávit se-

ras portárum tuárum, * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum suum Jacob, & judícia sua Israel: non fecit táliter omni natióni.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

VOs genus electum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum.

HYMNUS.

DIGNAS quis, ô Deus, tibi
Laudes rependat, qui tuo
Pellis tenébras lúmine,
Salútis & monstras viam?

TU, quam jubes, donas fidem;
Hæc cúltui præest tuo;
Hæc mentis errores fugat;
Hæc corda sursum dírigit.

TE destitúta spíritu
Nil pompa sacrórum juvat;
Secréta puri blándiùs
Tibi litábunt péctoris.

VOX inde cordi cónsona
Vectígal exolvet suum,
Et ad salútem líbero
Prométur ore véritas.

O, QUI superbos réspuis,
Et símplices amas, Deus,
Ut crescat in nobis fides,
Cordis tumórem cómprime.

SIT summa Patri glória,
Sit summa Nato, qui fidem
Cruóre fundávit suo:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a.
Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis, ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. à. Illúminet.

PSALMUS 66.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostrî;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus,

confiteantur tibi pó-
nnes.
ntur & exultent gen-
óniam júdicas popu-
equitáte, * & gentes
a dirigis.
fiteantur tibi pópuli,
confiteantur tibi pó-
nnes : * terra dedit
n suum.
dícat nos Deus, Deus
benedícat nos Deus;*
nant eum omnes fines

SALMUS 89.

mine, refúgium fac-
ıs es nobis, * à gene-
in generatiónem.
squàm montes fie-
aut formarétur terra
is ; * à século & us-
séculum tu es Deus.
avertas hóminem in
itátem ; * & dixisti :
rtímini, filii hómi-

óniam mille anni ante
tuos, * tanquam dies
na quæ prætériit, &
lia in nocte :
æ pro níhilo haben-
eórum anni erunt.
ne sicut herba trán-
mane flóreat & trán-
* véspere décidat, in-
& arescat ;
ia defécimus in ira
& in furóre tuo tur-
umus.
úisti iniquitátes nos-
conspectu tuo, * sé-
i nostrum in illumina-
vultûs tui ;
ars Hyemalis. ANIC.

Quóniam omnes dies nos-
tri defecérunt, & in ira tua
defécimus : * anni nostri si-
cut aránea meditabuntur.
Dies annórum nostrórum
in ipsis septuaginta anni : *
si autem in potentátibus,
octoginta anni,
Et amplius eórum * la-
bor & dolor.
Quóniam supervénit man-
suetúdo, * & corripiémur.

Divisio PSALMI 89.

QUis novit potestátem
iræ tuæ, * & præ ti-
móre tuo iram tuam dinu-
meráre ?
Déxteram tuam sic notam
fac, * & erudítos corde in
sapiéntia.
Convértere, Dómine, ús-
quequò ? * & deprecábilis
esto super servos tuos.
Repléti sumus mane mi-
sericórdiâ tuâ ; * & exultá-
vimus, & delectáti sumus
ómnibus diébus nostris.
Lætáti sumus pro diébus
quibus nos humiliasti, *an-
nis quibus vídimus mala.
Réspice in servos tuos, &
in ópera tua ; * & dírige fi-
lios eórum.
Et sit splendor Dómini
Dei nostri super nos : &
ópera mánuum nostrárum
dírige super nos ; * & opus
mánuum nostrárum dírige.
Ant. Illúminet Dóminus
vultum suum super nos ; ut
cognoscámus in terra viam
tuam, Dómine. *Ps.* 66.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Credo.

PSALMUS 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ; * à quo trepidábo.

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio PSALMI 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: *miserére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in irà à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona, Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortétur cor tuum, & sustine Dóminum.

PSALMUS 83.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea *

exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Ps.* 26.

Capitulum. *Hebr.* 11.

Est fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium.

℟. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondisti timéntibus te! Quàm magna. ℣. Perfecisti eis * qui sperant in te, * Quam abscondisti. Glória. Quàm magna. *Ps.* 30.

℣. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; ℟. Sed non ut lex tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Veníte, filii.

Psalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * advérsùs eos qui tribulant me.

Impinguasti in óleo caput meum: * & calix meus iné-

brians quàm præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum ; * & exaltémus nomen ejus in idipsum,

Exquisívi Dóminum ; & exaudívit me , * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me,

Accédite ad eum , & illuminámini ; * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit ; & Dóminus exaudívit eum , * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum ; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum , omnes sancti ejus ; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt ; * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Divisio PSALMI 33.

VEníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam à malo ; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Divérte à malo , & fac bonum : * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala , * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi ; & Dóminus exaudívit eos ; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde , * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum ; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima ; * & qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum ; * & non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Veníte, filii, audíte me : timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

CAPITULUM. *Jac.* 2.

SIcut corpus ſine ſpíritu mórtuum eſt, ita & fides ſine opéribus mórtua eſt.

℟. *br.* Greſſus meos dírige, Dómine, * Secundùm elóquium tuum. Greſſus. ℣. Ut cuſtódiam * mandáta tua, * Secundùm elóquium tuum. Glória. Greſſus meos.

℣. Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me; ℟. Quia mandátis tuis crédidi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Non diſcédimus.

PSALMUS 69.

DEus, in adjutórium meum intende: *Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorſùm, & erubeſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatim erubeſcentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum: *Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 79.

QUi regis Iſrael, intende; * qui dedúcis velut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Cherubim, * manifeſtáre coram Ephraim, Bénjamin, & Manaſſe.

Excita poténtiam tuam; * & veni, ut ſalvos fácias nos.

Deus, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum,* quouſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, *& potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuiſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Diviſio PSALMI 79.

[DOmine] víneam de Ægypto tranſtuliſti:* ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

Dux itíneris fuiſti in conſpectu ejus: * plantaſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxiſti macériam ejus; * & vindémiant

eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de sylva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super filium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super filium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Ant. Non discédimus à te, Dómine: vivificábis nos. *Ps.* 79.

CAPITULUM. *Rom.* 4.

CRedenti in eum qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam, secundùm propósitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus, * Et credidérunt verbis ejus. Salvávit. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Et credidérunt. Glória. Salvávit. *Ps.* 105.

℣. In conspectu géntium revelávit justítiam suam: ℟. Recordátus est m[i]córdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD VESPER[AS]

Ant. 1. D. Crédidi.

PSALMUS 11[5]

CRédidi, propter[quod] locútus sum; [ego] autem humiliát[us sum] nimis.

Ego dixi in excessu [meo]: Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dó[mino] pro ómnibus quæ re[tribuit] mihi?

Cálicem salutáris [accí]piam, * & nomen D[ómini] invocábo.

Vota mea Dómino r[eddam] coram omni pópulo [ejus]: pretiósa in conspectu [Dómi]ni mors Sanctorum [ejus].

O Dómine, quia e[go ser]vus tuus: * ego servu[s tuus], & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula m[ea]: tibi sacrificábo hóstia[m lau]dis, & nomen Dóm[ini in]vocábo.

Vota mea Dómin[o red]dam in conspectu om[nis pó]puli ejus, * in átriis Dómini, in médio tu[i Je]rúsalem.

Ant. Crédidi propte[r quod] locútus sum; ego aut[em hu]miliátus sum nimis.

Ant. 1. g. Confité[bor]

PSALMUS 1[10]

COnfitébor tibi, [Dómi]ne, in toto corde [meo]: quóniam audisti ver[ba oris] mei.

ſpectu Angelórum
:ibi : * adorábo ad
ſanctum tuum ,
fitébor nómini tuo
iſericórdia tua &
tua ; * quóniam
alti ſuper omne ,
inctum tuum.
acumque die invo-
e , exaudi me : *
ábis in ánima mea
.
eantur tibi , Dómi-
nes reges terræ ; *
iérunt ómnia ver-
:ui.
tent in viis Dómi-
ióniam magna eſt
'ómini ;
am excelſus Dó-
t humília réſpicit,*
longè cognoſcit.
ulávero in médio
mis , vivificábis
ſuper iram inimi-
neórum extendiſti
tuam , & ſalvum
déxtera tua.
us retríbuet pro
ómine , miſericór-
n ſéculum : ópera
tuárum ne deſpí-
c
Confitébor nómini
nine , ſuper miſeri-
a & veritáte tua.
. d. Generátio.
. LMUS 144.
bo te , Deus meus
* & benedícam
uo in ſéculum , &
n ſéculi.
gulos dies benedí-

cam tibi ; * & laudábo nomen tuum in ſéculum , & in ſéculum ſéculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua , * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur , * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent , * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt, * & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua , & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Diviſio PSALMI 144.

MIſerátor & miſéricors Dóminus ; * patiens , & multùm miſéricors.

Suávis Dóminus univerſis , * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine , ómnia ópera tua ; * & ſancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent,* & poténtiam tuam loquentur ;

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam , * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum , regnum ómnium ſeculórum; * & dominátio tua in omni ge-

neratíóne & generatíónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Propè est Dóminus.

Altera divisio Psalmi 144.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres disperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

Ant. Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Capitulum. *Rom.* 10.

Corde créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum.

Hymnus.

O Fortis, ô clemens Deus,
Salútis auctor, tu fidem
Nostris potenter ínsere,
Germen salútis, córdibus.

Hinc omne robur dúcimus:
Hæc arma nobis; hoc manus
Protecta scuto, flámmea
Retundet hostis spícula.

Hinc fúndimus preces tibi
Sacri sub umbra nóminis,
Quo nítitur spes ómnium
Uno salútis pignore.

Placatus illo nómine,
Labántibus feres opem,
Dabisque, sanctam dégener
Ne vita deturpet fidem.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Infúsa per quem córdibus
Relúcet imis véritas. Amen.

℣. Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Potens est Dóminus, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

PSALMUS 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Disperdat Dóminus universa lábia dolósa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt: * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * & custódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti filios hóminum.

PSALMUS 38.

DIxi: Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor advérsùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis, * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardescet ignis: * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos: * & substántia mea tanquam nihilum ante te.

Verúmtamen universa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio PSALMI 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manus tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuisti

hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priusquàm ábeam : * & ámpliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum. *Ps.* 11.

FERIA SEXTA.

Officii finis.

Exemplo Christi patientis, ad perferendas vitæ hujus ærumnas animetur Fidelis.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, adorémus, & procidámus ante Deum : * Plorémus coram Dómino qui fecit nos. *Ps.* 94.

HYMNUS.

JAM sánctius moves opus,
Tecum, Deus, delíberans:
Mundo recenti príncipem,
Tibique præcónem paras.

HOMO creátur, hunc sacro
Cœléstis oris hálitu
Succendis, & vivam tuî
Spiráre das imáginem.

ERGO per omnes æquoris,
Tellúris omnes & sinus
Regnábit: at memor suî
Deo minórem se gerat.

HEU, cæca cordis právitas!
Jugum rebellis éxcutit;
Deo superbus nec timet
Æquáre pulvis vérticem.

HINC quanta lúctuum cohors
Incumbit orbi pérdito!
O Christe, ni feras opem,
Spes tota sontes déserat.

QUI nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Cujus movémur hálitu,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 7. b. Contristátus sum.

PSALMUS 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptéreà Deus déstruet te in finem : * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridé-

bunt; * & dicent: Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut oliva fructifera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in ætернum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecisti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo, & requiescam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spíritûs, * & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * & descendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus salvábit me.

Divisio PSALMI 54.

VEsperè, & manè, & merídiè narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humi-

liábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam; & ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos;* ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Contristátus sum in exercitatióne mea, & conturbátus sum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Ps.* 54.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Ab insurgéntibus in me.

PSALMUS 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam; * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * sine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes gentes: * non miseréaris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad vésperam; * & famen patiéntur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, & gládius in lábiis eórum;* quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio PSALMI 58.

DEus ostendet mihi super inimícos meos: * ne occídas eos, nequando obliviscantur pópuli mei.

Disperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum;* & comprehendantur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in consummatióne; * in ira consummatiónis, & non erunt.

nt quia Deus domi-
acob, * & finium

rtentur ad vésper-
& famem patientur
, & circuíbunt ci-

pergentur ad man-
m; * si verò non
turáti, & murmu-

item cantábo forti-
tuam, * & exultábo
sericórdiam tuam;
factus es susceptor
refúgium meum *
bulatiónis meæ.
r meus, tibi psal-
ia Deus suscéptor
* Deus meus, mi-
a mea.

ALMUS 60.

i, Deus, depreca-
m meam: * inten-
ni meæ.
us terræ ad te cla-
lum anxiarétur cor
* in petra exaltasti

isti me, quia factus
ea, * turris forti-
fácie inimíci.
tábo in tabernáculo
cula: * protégar in
to alárum tuárum;
iam tu, Deus meus,
oratiónem meam, *
ereditátem timénti-
en tuum.
per dies regis adjí-
nnos ejus usque in
eratiónis & gene-

Pérmanet in æternum in conspectu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 4. a. In conspectu.

PSALMUS 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super

me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus filiis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácitì, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, * neque absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

Exaudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne vídeant; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum desérta; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivén-

tium; * & cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

Ego sum pauper & dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima vestra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: impropérium expectávit cor meum, & misériam.

℣. Die ac nocte graváta est super me manus tua: ℟. Conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina. *Ps.* 31.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum; ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me, * & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua disperde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. ç. Deus meus.

Psalmus 70.

In te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confusióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *à.* Lingua mea.

Divisio PSALMI 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solius.

Deus, docuísti me à juventúte mea; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et usque in senectam & sénium: * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecisti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas, & malas? * & convérsus, vivificasti me, & de abyssis terræ íterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam; * & convérsus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam

tibi in cithara, Sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi : * & ánima mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis, CANTICUM *Habacuc.* 3.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum : * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus : * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors ; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram : * aspexit, & dissolvit gentes; & contriti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ : * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in fluminibus irátus es, Dómine ? * aut in fluminibus furor tuus ? vel in mari indignátio tua ?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio ;

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juramenta tribubus quæ locútus es

Flúvios scindes terræ ? vidérunt te, & doluérunt montes ; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo : * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * & in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Percussisti caput de domo ímpii ; * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultátio eórum, * sicut

ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat;

Ut requiéscam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * & arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus, * & non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea; * & ponet pedes meos quasi servórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

[*In Festis Sanctorum*,

CANTICUM *Isaiæ*. 26.

URbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperastis in Dómino in sǽculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelsó, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant:

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus est nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudábo.

PSALMUS 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudabo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo quámdiu fuero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compéditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas: pupillum & víduam suscípiet; * & vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sǽcula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

CAPITULUM. *Isaiæ.* 33.

DOmine, miserére nostrî; te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

HYMNUS.

ULTRICIBUS nos úndique
Dum sáucias telis, Deus,
Quis ferre, te præter, queat
Mœréntibus solátium?

MUNDUS facessat: nil opis
Favóre præstat fútili:
Fallácibus quin ásperat
Alitque fomentis malum.

FLAGELLA nos terrent tua;
Non illa spem demunt tamen:
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiunt medéla vúlnerum.

AT ímpetus libídinum
Ferocientes cómprime:
Hæc vera nos vexant mala,
Sanáre quæ solus potes.

QUID ergo cessas? íngruunt
Intùs forísque prælia;
Hosti ne præda mens erit
Christi redempta sanguine?

AUDIS precantes: ánxiæ
Spes blanda jam menti redit:
O Christe, tetros mors tua
Mortis pavóres díscutit.

SIT Trinitáti glória,
Quæ sic flagellis quos amat
Exercet, ut cleméntiæ
Rursum recordétur suæ.
Amen.

℣. Exultábo mane misericórdiam tuam; ℟. Quia

factus es susceptor meus in die tribulatiónis. *Ps.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Exurge.

PSALMUS 43.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantasti eos: * afflixisti pópulos, & expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudisti.

Divisio PSALMI 43.

IN Deo laudábimur tota die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escárum, * & in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus te, * & iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * & declinasti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

divisio PSALMI 43.
ti sumus nomen Dei
ri, * & si expándi-
nus nostras ad deum
l,
ie Deus requíret is-
pse enim novit abs-
cordis.
aiam propter te mor-
ır totâ die, * æsti-
mus sicut oves occi-

ge, quare obdormis,
e? * exurge, & ne
in finem.
e fáciem tuam aver-
livíscerisinópiæ no-
ribulatiónis nostræ?
niam humiliáta est in
ánima nostra, * con-
tus est in terra ven-
er.
ge, Dómine, ádjuva
& rédime nos prop-
nen tuum.
Exurge, quare ob-
, Dómine? exurge,
pellas in finem.

TERTIAM.
. 2. D Circumdedé-

SALMUS 39.
pectans expectávi Dó-
inum, * & intendit
ihi.
audívit preces meas;*
it me de lacu misé-
de luto fæcis.
státuit super petram
meos, * & direxit
meos.
mmísit in os meum

cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum; * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Divisio PSALMI 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me; * misericórdia

tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me, * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper: * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Psalmus 57.

Si verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres [illegible] vulva, erravérunt ab [illegible]ro: * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis: * sicut áspidis surdæ, & obturantis aures suas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad nihilum devénient tanquam aqua decurrens: * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: compláceat tibi, Dómine, ut éruas me. *Ps.* 39.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

Supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habúimus, ut non simus fidentes in no-

in Deo qui ſuſcitat
; qui de tantis perí-
s erípuit, & éruit;
ſperámus quóniam
eripiet.
. Multiplicáti ſunt,
odérunt me gratis.
cáti ſunt. ℣. Con-
unt * qui perſecúti
injuſtè, * Qui odé-
gratis. Glória Patri.
icáti ſunt. *Pſ.* 68.
ómine, ne elongá-
uxílium tuum à me:
defenſiónem meam
. *Pſ.* 21.

SEXTAM.

. a. Potum meum.

ALMUS 101.

mine, exaudi ora-
ónem meam; * &
lamor meus ad te vé-

avertas fáciem tuam
in quacumque die
, inclína ad me au-
m.
acumque die invo-
e, * velóciter exáu-

defecérunt ſicut fu-
s mei, * & oſſa mea
mium aruérunt.
uſſus ſum ut fœnum,
cor meum; * quia
ſum comédere pa-
um.
ce gémitûs mei * ad-
meum carni meæ.
is factus ſum peli-
litúdinis: * factus
ſum ſicut nycticorax in do-
micílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt, * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio PSALMI 101.

TU exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatiónem álteram; * &

pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret filios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne revóces me in dimídio diérum meórum: * in generatióne generatiónum anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundasti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes.

Et omnes sicut vestimentum veterascent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

Ant. Potum meum cum fletu miscébam, à fácie iræ & indignatiónis tuæ, Dómine.

Capitulum. *Hebr.* 12.

VObis, tanquam filiis, lóquitur [Deus] dicens: Fili mi, noli negligere disciplínam Dómini; neque fatigéris dum ab eo argúeris: quem enim díligit Dóminus, castigat; flagellat autem omnem filium quem récipit. In disciplína perseveráte.

℟. *br.* Ego, Dómine, * In flagella parátus sum. Ego.
℣. Et dolor meus * in conspectu meo semper: * In flagella. Gloria. Ego, Dómine.

℣. Dómine, ante te omne desidérium meum; ℟. Et gémitus meus à te non est abscónditus. *Ps.* 37.

AD NONAM.

Ant. 6. *F.* Deus meus.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquisti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberasti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis,

& movérunt caput.
ıvit in Dómino, erí-
m ; * salvum fáciat
quóniam vult eum.
niam tu es qui extra-
: de ventre;* spes mea
ibus matris meæ.
: projectus sum ex
* de ventre matris
eus meus es tu.

visio PSALMI 21.

;us meus] ne discés-
eris à me, * quóniam
io próxima est, quó-
on est qui ádjuvet.
ımdedérunt me ví-
lti : * tauri pingues
unt me.
uérunt super me os
* sicut leo rápiens &
.
aqua effúsus sum, *
ersa sunt ómnia ossa

um est cor meum tan-
era liquescens * in
ventris mei.
: tanquam testa vir-
ı, & lingua mea ad-
ucibus meis ; * &
erem mortis dedu-
:.
niam circumdedérunt
es multi ; * concílium
intium obsédit me.
runt manus meas &
ıeos : * dinumeravé-
nia ossa mea.
erò consideravérunt
xérunt me : * divi-
ibi vestimenta mea,
vestem meam mi-
ortem.

s Hyemalis. ANIC.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera divisio PSALMI 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel ; * quóniam non sprevit neque despexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem suam à me ; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in séculum séculi

Reminiscentur & converteniur ad Dóminum * universi fines terræ.

Et adorábunt in conspectu ejus * univerſæ famíliæ géntium ;

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ. * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Deus meus, quare me dereliquisti? longè à salúte mea verba delictórum meórum.

CAPITULUM. *Thren.* 5.

QUare in perpétuum oblivisceris nostrì? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies nostros, sicut à princípio; sed projíciens repulisti nos, irátus es contra nos vehementer.

℞. *br.* Usquequò, Dómine, * Oblivisceris me in finem? Usquequò. ℣. Usquequò exaltábitur * inimícus meus super me? * Oblivisceris. Glória. Usquequò. *Ps.* 12.

℣. Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ℞. Ne obliviscáris páuperum. *Ps.* 9.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorsum.

PSALMUS 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * etenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum f[...] bricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitá[...] suam.

Dóminus justus * con[...] dit cervíces peccatórum.

Confundántur & conv[...] tantur retrorsùm * omn[...] qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tect[...] rum, * quod, priusqu[...] evellátur, exáruit:

De quo non implévit m[...] num suam, qui metit; * [...] sinum suum, qui manípul[...] cólligit.

Et non dixérunt qui pr[...] teríbant: Benedíctio Dó[...] ni super vos: * benedíxim[...] vobis in nómine Dómi[...]

Ant. Supra dorsum mei fabricavérunt peccatóre[...] prolongavérunt iniquitát[...] suam.

Ant. 2. D. Posuisti.

PSALMUS 138.

DOmine, probasti m[...] & cognovisti me: * cognovisti sessiónem mea[...] & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatió[...] meas de longè: * sémit[...] meam & funículum me[...] investigasti.

Et omnes vias meas p[...] vidisti, * quia non est [...] mo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cog[...] visti ómnia, novíssima [...] antíqua: * tu formasti [...]

& posuisti super me manum tuam

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo ? * & quò à fácie tua fugiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illîc es : * si descéndero in infernum, ades :

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris ;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me ; * & nox illuminátio mea in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te ; & nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

Ant. Posuisti super me manum tuam, Dómine : quò à fácie tua fugiam ?

Ant. 6. F. Confitébor tibi.

Divisio Psalmi 138.

Confitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es ; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoscit nimis,

Non est occultátum os meum à te, quod fecisti in occulto ; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui ; & in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabuntur : * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum, declináte à me ;

Quia dicitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam ? * & super inimícos tuos tabescébam ?

Perfectò ódio óderam illos ; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum : * intérroga me, & cognosce sémitas meas ;

Et vide si via iniquitátis in me est, * & deduc me in via æterna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es ; ánima mea cognoscit nimis.

Ant. 3. b. Custódi me, Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris ; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * absconderunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Divisio Psalmi 139.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me ; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eórum ; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes : in ignem dejícies eos ; * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me.

Capitulum. *Hebr.* 12.

Deponentes omne pondus & circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen ; aspicientes in auctórem fidei & consummatórem Jesum, qui, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ.

Hymnus.

Lugete, pacis Angeli :
Mortális en ultrò Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentúm sustinet.

Amoris ô miráculum !
O cordis humáni stupor !
Insons Deus neci datur ;
Pigébit & sontes pati !

Nos sempitérnis crux tua,
O Christe, flammis éruit :
Hîc ure vindex, hîc seca,
Parcas in æternum modò.

Caro reclámat ; sed Patris
Urget voluntas : nos tuâ
Virtúte da fortes sequi,
Jesu, quod exemplo doces.

Livore sanátos tuo,
Tuoque lotos sánguine,
Peccando ne novam sinas
Paráre nos tibi crucem.

Qui Filium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ :
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Clamávi ad te ; Dómine, totâ die : ℟. Expandi ad te manus meas. *Ps.* 87.

Ad Magnificat. *Ant.* 1. *D.* Fecit Dóminus poténtiam in bráchio suo : dispersit supérbos mente cordis sui. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Dómine.

PSALMUS 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum ; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Divisio. PSALMI 37.

AMíci mei, & próximi mei * advérsum me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxta me erant de longè stetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergáudeant mihi inimíci mei ; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum ; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus: * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 55.

Miserére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totá die, * quóniam multi bellantes advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc converténtur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 57.

SABBATO.

Officii finis.

Bonorum operum Deus
Merces magna nimis,
Canticis gratiarum actionis celebratur.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminus ipse est Deus noster: * Veníte, adorémus. *Ps.* 94.

HYMNUS.

Tandem peractis, ô Deus,
Sexto diérum límite,
Ponis modum labóribus,
Orbique plaudis cóndito.

At dum perenni séptimam
Lucem quiéti cónsecras,
En te reposcit dénuo
Alter creatórem labor.

Te cuncta nempe prædicant;

'e terra, pontus, sídera
'antu celébrant æmulo;
'eccátor unus díssonat.

Tu pectus aufer sáxeum;
Tu cárneum pectus crea:
Et caritátis úberes
Fructus canent hymnum tibi.

Hæc te juvant præcónia,
Si facta voci cónsonent:
Sic efficáci fléctitur
Divína majestas prece.

Ætérna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Qui cuncta nutu cóndidit,
Nutuque servat cóndita.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

PSALMUS 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére meî; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, & peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére meî, & resúscita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus Israel à sǽculo, & usque in sǽculum: * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

AUdíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis meî prudéntiam.

Inclinábo in parabólam

aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confidunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam,

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * & laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit sapientes moriéntes.

Simul insípiens & stultus peribunt, * & relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt: * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cùm accéperit me.

Divisio PSALMI 48.

Ne timúeris, cùm dives factus fuerit homo, * & cùm multiplicáta fuerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non sumet ómnia; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum; * & usque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam, suscepisti me, Deus; & confirmasti me in conspectu tuo in æternum. *Ps.* 40.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

PSALMUS 61.

Nonne Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * susceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quousque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquam pariéti

inclináto, & marcériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi; quia potestas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo: * & laudabuntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

COnfitébimur tibi, Deus, * confitébimur, & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, & omnes qui hábitant in ea: *

ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníquè ágere ; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem ;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est:* hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto : * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verùmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua justi.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Cogitátio hóminis.

PSALMUS 75.

NOtus in Judæa Deus:* in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à montibus æternis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resistet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecisti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum ; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

DEus, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compescáris, Deus ;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Israel ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul adversùm te testamentum disposuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * aliení gena cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ, * sicut Jabin in torrente Cisson.

Dispeuérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Divisio PSALMI 82.

DEus meus, pone illos ut rotam * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit sylvam, & * sicut flamma combúrens montes;

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant & conturbentur in séculum séculi, * & confundantur, & péreant

Et cognoscant quia nomen tibi, Dóminus, * tu solus Altíssimus in omni terra.

Ant. Cogitátio hóminis confitébitur tibi; & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi. *Ps.* 75.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua,

℟. Et sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

℣. *Sacerd.* Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, ℟. Totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 4. d. Pérfice.

PSALMUS 16.

EXaudi, Dómine, justítiam meam: * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probasti cor meum, & visitasti nocte: * igne me examinasti; & non est inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me; Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine, ut non moveantur vestígia mea.

Ant. 7. b. In justítia.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimã meam circumdedérunt; ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & supplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frameam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant In justítia apparébo conspéctui tuo: satiábor cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

Psalmus 56.

MIserére meî, Deus, miserére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam; * & eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum; dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * can-

'almum dicam.
, glória mea ;
altérium & cítha-
gam dilúculo.
ior tibi in pópu-
ie : * & psalmum
in géntibus ;
n magnificáta est
cœlos misericór-
& usque ad nubes
s.
super cœlos ,
& super omnem
ria tua.
:átum cor meum ,
átum cor meum :
t psalmum dicam.
a. Date magnifi-

, CANTICUM
5. *Deut.* 32.
, cœli , quæ lo-
* áudiat terra
mei.
cat ut plúvia do-
a : * fluat ut ros
meum.
mber super her-
quasi stillæ super

omen Dómini in-
date magnificén-
nostro.
fecta sunt ópera ,
riæ ejus judícia : *
is , & absque ulla
, justus & rectus.
:runt ei , & non
i fórdibus : * ge-
rava atque per-

:reddis Dómino, *
ilte & insípiens ?

Numquid non ipse est pater tuus , * qui possédit te , & fecit , & creávit te ?

Meménto diérum antiquórum : * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum , & annuntiábit tibi : * majóres tuos , & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes , * quando separábat fílios Adam ,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta , * in loco horróris , & vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum , & dócuit , * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos , * & super eos vólitans ,

Expandit alas suas , & assumpsit eum , * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit ; * & non erat cum eo Deus aliénus.

Constítuit eum super excelsam terram , * ut coméderet fructus agrórum ,

Ut súgeret mel de petra , * oleumque de saxo duríssimo ;

Bútyrum de armento , & lac de óvibus , * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Basan ,

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. D. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmatá est super nos misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Coloss.* 1.

NOn cessámus pro vobis orantes, & postulantes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni sapiéntia & intellectu spirituáli; ut ambulétis dignè Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & crescentes in sciéntia Dei, in omni virtúte confortáti secundùm poténtiam claritátis ejus.

HYMNUS.

REBUM Creator ómnium,
Nostros labóres ádjuva;
Ut casta Christi nómine
Nos vita dignos árguat.

Tu nempe sanctus & potens,
Placére das solus tibi:
Tu legis auctor das sequi
Quod lege præmonstras iter.

CINGUNT iter perícula;
Tu lúbricos firma pedes;
Et certióre férvidi
Pergémus ad metam gradu.

O meta felix, pax ubi
Et vera nos manet quies;
Ubi voluptátis sacro
Torrente potábis tuos!

TE mens, ô alma Trínitas,
Anhélat ardens, te sitit:
Tuâ redemptis grátiâ
Ætérna redde præmia.
Amen.

℣. Deduc me, Dómine, in via tua & ingrédiar in veritáte tua: ℟. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Ps.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant 7. *d.* Notam.

PSALMUS 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámpliùs, * & ipsi

de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * omnes flu-ctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici suscitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ; * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

PSALMUS 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio PSALMI 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Notam fac mihi viam in qua ámbulem; quia ad te levávi ánimam meam, Dómine. *Ps.* 142.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Afferte Dómino.

PSALMUS 28.

AFferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani; * & diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: vox Dómini concutiéntis desértum; * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénsa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ inténde, * prósperè procéde.

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga direccciónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cássia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circumdáta varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui;

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs: * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatióne.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum; * & fílii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in manibus eórum,

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Ps.* 28.

Capitulum. *Coloss.* 3.

Omne quodcumque fácitis, in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi; grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo, * In omni témpore. Glória Patri. Benedícam. *Ps.* 33.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea: ℟. Psallam Deo meo, quámdiu fúero. *Ps.* 145.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Adjútor.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum; * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt; * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt.

Tremor apprehéndit eos: *

...res ut parturientis.
...píritu vehementi *
...s naves Tharsis.
...audívimus, sic vídi-
...civitáte Dómini vir-
...in civitáte Dei nos-
...Deus fundávit eam
...ıum.
...pimus, Deus, mise-
...m tuam * in médio
...ui.
...ıdùm nomen tuum,
...ic & laus tua in fines
...* justítia plena est
...tua.
...ur mons Sion, &
...: filiæ judæ * propter
...ua, Dómine.
...ndate Sion, & com-
...ni eam: * narráte in
...ejus.
...e corda vestra in
...ejus, & distribúite
...jus, * ut enarrétis
...nie áltera;
...iam hic est Deus,
...ster in æternum, &
...m séculi: * ipse re-
...in sécula.

...ALMUS 86.

...menta ejus in món-
...s sanctis: * díligit
...s portas Sion super
...abernácula Jacob.
...sa dicta sunt de te, *
...Dei.
...or ero Rahab & Ba-
..., * sciéntium me.
...lienígenæ & Tyrus,
...lus Æthíopum; *
...nt illíc.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio est in te.

Ant. Adjútor noster Deus; proptéreà non timébimus. *Ps.* 45.

CAPITULUM. 2 *Petr.* 1.

Satágite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquando.

℟. *br.* Quærite Dóminum, * Et confirmámini. Quærite. ℣. Quærite * fáciem ejus semper, * Et confirmámini. Glória Patri. Quærite Dóminum. *Ps.* 104.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini: ℟. Et fácies vestræ non confundentur. *Ps.* 33.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Pauper.

PSALMUS 59.

Deus, repulísti nos, & destruxísti nos: * irátus es, & misertus es nobis.

Commovísti terram, & conturbásti eam: * sana con-

tritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendisti Pópulo tuo dura: * potasti nos vino compunctiónis.

Dedisti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs;

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac dé xterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses, * & Ephraim fortitúdo capitis mei:

Juda rex meus; * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; * & non cognovérunt, sicut in exitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra pollué runt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio PSALMI 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de

médio sinu tuo in finem ?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare ; * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis : * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes : * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox : * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes términos terræ : * æstátem & ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino, * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi ; * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum ; * quia repleti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

Ant. Pauper & inops laudábunt nomen tuum, Dómine. *Ps.* 73.

CAPITULUM. *Philipp.* 4.

Quæcumque sunt vera, quæcumque pudíca, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabília, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.

℟. *br.* Mandasti justítiam * Testimónia tua. Mandasti. ℟. Et veritátem tuam * nimis. * Testimónia tua. Glória Patri. Mandasti.

℣. Feci judícium & justítiam : ℟. Non tradas me calumniántibus me. *Ps.* 118.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

PSALMUS 127.

Beáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam, * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam ; & sancti tui exultent.

Ant. 7. c. Sion réquies mea.

Divisio PSALMI 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos,

Et filii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári ; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David : * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne ; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in séculum séculi : sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant.

ι. D. Deus meus.
ALMUS 143.
lictusDóminusDeus
s, qui docet manus
prælium, * & digí-
; ad bellum.
icórdia mea, & re-
neum; * suſceptor
liberátor meus.
tor meus, & in ipſo
* qui ſubdit pópu-
im ſub me.
ne, quid eſt homo,
otuiſti ei? * aut fi-
inis, quia réputas

vanitáti símilis fa-
: * dies ejus ſicut
rætéreunt.
ne, inclína cœlos
deſcende: * tange
& fumigábunt.
ra coruſcatiónem,
ábis eos: * emitte
tuas, & conturbá-

: manum tuam de
ripe me, & líbera
quis multis, * de
liórum alienórum,
um os locútum eſt
n; * & déxtera eó-
xtera iniquitátis.
Deus meus, miſe-
mea; & ſuſceptor

6. F. Beátus.
PSALMI 143.
, canticum novum
tábo tibi: * in pſal-
cachordo pſallam

·s *Hyemalis.* ANIC.

Qui das ſalútem régibus; * qui redemiſti David ſervum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum filii ſicut novellæ plantatiónes, * in juventúte ſua.

Fíliæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtoſæ, abundantes in egréſſibus ſuis; * boves eórum craſſæ.

Non eſt ruína macériæ, neque tránſitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc ſunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

CAPITULUM. *Tit.* 2.

SAlvátor noſter Jeſus Chriſtus dedit ſemetipſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem, ſectatórem bonórum óperum.

HYMNUS.

SUPREME motor córdium,
Tu ſanctitátis frúgibus
Juſtos ab orbe cóndito

Tenóre ditas pérpeti.
Hîc ſpes, fides & cáritas
Dulci cohærent vínculo:
Præſentis ævi poſt díem
Manébit una cáritas.
O CARITAS! ô véritas!
O lux perennis! en erit,
Poſt tot labóres, ut tuo
Tandem fruámur Sábbato.
Híc mille per diſcrímina
Semen gementes ſpárgimus:
Illîc ovante ſpléndidam
Geſtábimus meſſem manu.
Tu trine, tu, potens Deus,
Fructus adauge quos petis:
Mox dona, juſtus árbiter:
Cœlo coronábis tua.
Amen.

℣. Beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo; ℟. Et exaltábit manſuétos in ſalútem. *Pſ.* 149.

Ad Magníficat. *Antiph. & Collecta, ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miſerére.

PSALMUS 50.

MIſerére meî, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum* dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti: * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Reddé mihi lætítiam ſalutáris tui, * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſa-

crificium, dedissem útique; * holocaustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Domine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ,

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Divisio PSALMI 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrediar in veritáte tua;* lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam,* & non propósuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére meî: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odé-

runt me, & confundantur;* quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die. *Ps.* 85.

Hymnus, Capitul. &c. habentur in Ordinario Brev. post. Suffrag. ad Vesp.

Psallite Domino Deo nostro, Psallite : quoniam Rex omnis terræ Deus : Psallite sapienter. *Ps.* 46.

Nec clamans, sed amans cantat in ore Dei ; audit enim ille vocem cordis, sine qua sonum oris contemnit. Quare videndum est, ut qui spiritu psallunt, & mente psallant. *Concil. Trev. an.* 1549. *Can.* 6.

DINARIUM BREVIARII.

rationem, præpara animam tuam; & noli esse quasi homo qui tentat Deum. Eccli. 18.

Dómine, doce nos oráre. *Luc.* 11.

citationem divini Officii dicetur ad devotionem Oratio *sequens.*

i, Dómine, os meum ad benedicendum nomen ıctum tuum; munda quoque cor meum ab ómniıis, perversis, & aliénis cogitatiónibus: intelillúmina, affectum inflamma; ut dignè, attentè, ıtè hoc Officium recitáre váleam, & exaudíri ante conspectum divínæ majestátis tuæ: Per m Dóminum nostrum. Amen.

ine Jesu, in unióne illíus divínæ intentiónis, quâ :erris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas per-

) OFFICIUM NOCTURNUM.

:o dicitur secretò.

:r noster, qui es in lis; sanctificétur nontuum: advéniat re:uum: fiat voluntas t in cœlo & in terra: nostrum quotidiá. nobis hódie: & diobis débita nostra, nos dimíttimus de-ıs nostris: & ne nos in tentatiónem; sed ıos à malo. Amen. *6.*

, María, grátiâ ple-; Dóminus tecum: :ta tu in muliéribus, dictus fructus ventris :us. *Luc.* 1.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli & terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui conceptus est de Spíritu-sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepultus: descendit ad ínferos; tértiâ die resurrexit à mórtuis: ascendit ad cœlos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis: inde ventúrus est judicáre

vivos & mortuos. Credo in Spíritum-sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum Communiónem, Remissiónem peccatórum, carnis Resurrectiónem, Vitam ætérnam. Amen.

Deindè altâ voce dicitur pollice signando sibi os signo crucis.

DOmine, † lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps 50. 16.*

Tùm signando se à fronte ad pectus, & à sinistro humero ad dextrum.

DEus †, in adjutórium meum inténde: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps. 69.*

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Allelúia.

A Septuagesima ad Pascha, loco Allelúia, *dicitur*,

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Sequitur Invitatorium quod sicut & ceteræ partes Officii infrà designandæ, reperitur vel in Psalterio, vel in Proprio de Tempore, vel denique in Proprio aut in Communi Sanctorum.

Invitatorium autem semper bis dicitur antè Psalmum Veníte. *Et si Festum sit Solemne aut Annuale repetitur etiam integrè post singulos ejusdem Psalmi versus; in Duplicibus verò & infrà, post secundum & quartum Versum, repetitur tantùm à reclamatione, quæ designatur per Asteriscum*.*

PSALMUS 94.

VEníte, exultémus Dómino; jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos; quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus. Veníte, adorémus, & procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra; sicut in exacerbatióne secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic; & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cogno-

térunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto ; Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

*Hîc in quolibet Festo fit tantùm reclamatio designata per Asteriscum *, deindè semel integrè repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Antiphonæ, Versiculi, habenturin Psalterio, vel in propriis locis; Psalmi autem dicuntur prout distribuuntur in Psalterio pro singulis Hebdomadæ diebus, nisi aliter in quibusdam Festis notetur.

Dominica & in Officiis novem Lectionum, post singulos tres Psalmos cum suis Antiphonis & Versiculo, dicitur secretò, Pater noster.

Altâ voce, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ;

℟. Sed líbera nos à malo

Deinde Absolutio & Benedictiones ut sequitur.

IN I. NOCTURNO.

Absolutio. 2. *Mac.* 1.

ADapériat Deus cor nostrum in lege sua, & in præceptis suis ; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum. ℟. Amen.

Antè quamlibet Lectionem, Lector petit Benedictionem, dicens : Jube Domne, benedícere, *quod omittit qui solus recitat.*

Benedictiones.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen. *Sic respondetur post omnes Absolutiones & Benedictiones.*

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. 3. *Reg.* 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

Benedictiones.

In Dominicis ac Festis Domini.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.

5. Sciámus supereminentem, sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

In Festis B. Mariæ Virginis.

4. Deus à quo missus est Angelus Gábriel ad Vírginem Maríam, mittat nobis

de cœlis ſapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 6.

5. Filius Altíſſimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis filios Dei fieri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.

6. Spíritus ſanctus de quo eſt, quod in Maríâ natum eſt, ſanctíficet nos per ómnia. *Matth.* 1. *Theſſ.* 5.

In Festis Sanctorum.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1.

5. Dignos nos fáciat in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1.

6. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. 2. *Mach.* 1.

DEus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras.

Benedictiones.

7. Detur nobis ſermo in appertióne oris noſtri cum fidúcia notum fácere myſtérium Evangélii. *Epheſ.* 6.

8. Occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Filii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4.

9. Deus ſpei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium, cum Homilia, tunc nona Benedictio erit:

Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte. *Rom.* 1.

Si tria legantur Evangelia, ſeptima Benedictio erit:

7. Detur nobis ſermo in apertióne oris noſtri cum fidúcia, notum fácere myſtérium Evangélii. *Epheſ.* 6.

8. Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte. *Rom.* 1.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

Si nona Lectio ſit de Sancto, Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fieri. 2. *Theſſ.* 1.

Quando D. Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquàm ipſe præmiſit ex more: Jube, Domne, benedícere. *dignior poſt ipſum dicit illi:* Ora pro nobis, Pater. *Ipſe autem Epiſcopus reſpondet:*

Oro ut cáritas veſtra magis ac magis abundet in ſciéntia & in omni ſenſu. *Philip.* 1. *Chorus* ℟. Amen.

Idem obſervatur ubi unicus eſt Presbyter.

In Officio *trium Lectionum poſt novem Pſalmos*

cum tribus Antiphonis & Versiculo, dicto Pater noster. *ut suprà, dicuntur* ABSOLUTIONES *&* BENEDICTIONES *ut sequitur.*

IN OFFICIO FERIALI.

Feriâ II. & V.

ABSOLUTIO. 2. *Mac.* 1.

ADapériat Deus cor nostrum in lege sua, & in præceptis suis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum. ℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesus Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem *Joan.* 16.

Feriâ III. & VI.

ABSOLUTIO. 3. *Reg.* 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.

2. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.

3. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

Feriâ IV. & Sabbato.

ABSOLUTIO. 2. *Mach.* 1.

DEus memínerit testamenti sui quod locútus est, & exaudiat oratiónes nostras.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3.

2. Occurámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4.

3. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio sit de Evangelio, Benedictio erit in qualibet Feria:

Evangélium, virtus Dei, sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

IN OFFICIIS B. M. V.

Quæ sunt trium Lectionum.

ABSOLUTIO *secundùm Feriam.*

BENEDICTIONES *ut suprà in II. Nocturno pro Festis Beatæ Mariæ Virginis.*

IN FESTIS SANCTORUM,

Quæ sunt trium Lectionum ABSOLUTIO *erit secundùm Feriam,* BENEDICTIONES *verò ut suprà in II. Noct. pro Festis Sanctorum.*

In Feriis Adventus, ac intrà Octavas Domini, & Beatæ Mariæ, si tertia Lectio sit de Sancto, tunc tertia Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fieri 1. *Thess.* 1.

In Festis trium Lectionum, si tertia Lectio sit de Evangelio, Benedictio erit:

Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

Lect. & Responsoria habentur in Proprio de Tempore & de Sanctis.

Post ultimum Responsorium, dicitur, si dicendus sit, sequens

HYMNUS.

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cœli, & universæ Potestátes.

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * l
bilis númerus,

Te Mártyrum can
tus * laudat exércitus.

Te per orbem terrá
sancta confitétur Eccl

Patrem * immens
jestátis;

Venerandum tuun
rum, * & únicum Fil

Sanctum quoque *
clétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Cl

Tu Patris * sempi
es Fílius.

Tu, ad liberandu
ceptúrus hóminem,
horruisti Vírginis úte

Tu, devicto morti
leo, * aperuisti credé
regna cœlórum.

Tu ad déxteram D
des * in glória Patris.

Judex créderis * ess
túrus.

Te ergo quæsumu
mulis tuis súbveni, *
pretióso sánguine rede

Æternâ fac * cum S
tuis in glóriâ numerár

Salvum fac pópulum
Dómine, * & bénedic
ditáti tuæ;

Et rege eos, * & e
illos usque in æternun

Per síngulos dies *
dícimus te,

Et laudámus nomen
in séculum, * & in séc
séculi.

Dignáre, Dómine
isto * sine peccáto no
todíre.

Miserére nostrî, Dómine, * miserére nostrî.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi, * non confundar in æternum.

Dicto Te Deum, *aut si non dicatur, post ultimum Responsorium, dicitur* ℣. *Sacerdotalis; & si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur:*

Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *Deindè* Collecta *propria cum integra conclusione, & iterùm,* Dóminus vobiscum. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. *Submissâ voce:* Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Pater noster. *secretò.*

Sic terminantur Laudes, Officium Capituli, Tertia, Sexta, Nona & Vespera quando unam ex his Horis aliud Officium non sequitur.

In eo autem casu antè Laudes aut aliam quamcumque suprà dictam Horam, Officium præcedens continuò non sequentem, dicitur secretò Pater *&* Ave.

AD LAUDES.

DEus †, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

A Septuagesima ad Pascha loco, Allelúia *dicitur*

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Psalmi, Antiphonæ, Capitulum, Hymnus, Versiculus, ut notantur in Breviario.

In Solemnibus & suprà, Antiphona ad Benedictus *dicitur integra antè & post Canticum.*

CANTICUM *Zachariæ. Luc.* I.

BEnedictus Dóminus Deus Israel; * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et erexit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui:

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à século sunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte & justítia coram ipso * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præíbis enim antè fáciem Dómini paráre vias ejus;

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Post Antiphonam, dicitur Dóminus vobíscum. *Collecta propria, &c. ut suprà.*

Si facienda sit aliqua Commemoratio, fit eo loco per Ant. quæ posita est ad Benedictus *in Officio de quo fit Commemoratio, & Versiculum qui habetur post Hymnum Laudum, deinde dicitur Collecta ut notatur in Proprio, quæ, si non sequatur alia Commemoratio, terminatur per integram conclusionem. Si autem plures sint, ultima tantùm integrâ Conclusione finitur, & iterùm dicitur* Dóminus vobíscum. Benedicámus Dómino, *&c.*

In Feriis Adventus antè Collectam dicuntur Preces ut habentur in Proprio de Tempore.

In Feris autem à Præsentatione Domini ad Quadragesimam post ultimam Commemorationem, si quæ sint, fiunt Suffragia ut sequitur.

De S. Cruce.

[*In Officio Feriali tantùm.*

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipse rédimet Israel. ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Collecta. Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.]

De B. Maria Virgine.

Ant. Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. *Gen.* 28.

℣. Pópuli confitebuntur tibi in æternum: ℟. Mémores erunt nóminis tui. *Ps.* 44.

Collecta. Orémus.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítiâ, & æternâ perfrui lætítiâ: Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Posteà fit Commem. de

mo Ecclesiæ ; ac de Ti-
, si à Patrono differat.
tem Ecclesia dedicata
b titulo SS. Trinita-
ut S. Spiritûs , vel
us ex Mysteriis Chri-
iusmodi Commemora-
suo loco , ante vel post
onem de Cruce , sed
r ante Suffragium de
. Quod si in honorem
ucis dedicata sit , su-
cta Commem. de Cruce
am in Festis simplici-
i verò sub invocatio-
Mariæ , non fit alia
emoratio de ea quàm
c habetur.
teà fit Commem. de
BUS SANCTIS, *& spe-*
de iis quorum cor-
aut saltem Reliquiæ
tur.
t. Hi sunt ante thro-
Dei, & sérviunt ei die
cte in templo ejus; &
det in throno, habitá-
per illos. *Apoc.* 7.
In æternum exultá-
, & habitábis in eis;
gloriabuntur in te,
ne. *Ps.* 5.
Collecta sequenti, ex-
clesiam omittitur vox
].
LECTA. Orémus.
opitiáre, quæsumus,
ómine, fámulis tuis
nctórum quorum Re-
in [hac] Ecclésia tua
escunt, & ómnium
órum, mérita glorió-
t eórum intercessióne
ab ómnibus semper protegámur adversis: Per Christum Dóminum nostrum ℟. Amen.

Ultimò, pro PACE.

Ant. Deus, qui fecit nobiscum secundùm suam misericórdiam, det nobis jucunditátem cordis, & fieri pacem in diébus nostris. *Eccli.* 50.

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit: ℟. Dóminus benedícet pópulo suo in pace. *Ps.* 28.

COLLECTA. Orémus.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem; ut, & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD PRIMAM.

Pater, Ave, Credo. *Si separetur à Laudibus.*

℣. Deus †, in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

Glória Patri.

HYMNUS.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat:
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor?
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente proséqui.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

* Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

** Hæc Doxologia omittitur, quando alia assignatur, in Proprio de Tempore vel de Sanctis; & sic ad alias Horas.*

[*In Dominicis à Præsentatione Domini ad Septuagesimam & in Feriali Officio, Psalmi & Antiph. dicuntur, ut in Psalterio assignantur pro singulis diebus.*

In aliis Dominicis, in Feriis Adventûs, & in quocumque Festo, Antiphona sumitur de Proprio, vel de Communi, & est prima de Laudibus, nisi propria assignetur; Psalmi autem dicuntur ut in Psalterio.]

[*Quoties dicti sunt Psalmi de Dominica, dicitur sequens.*

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

ERátis aliquandò ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo. ℟. Deo grátias.]

[*Aliis diebus*,

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

VIdéte, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quasi insipientes, sed ut sapientes, redimentes tempus, quóniam dies mali sunt. ℟. Deo grátias.]

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére, nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris. [*Hic versus quandoquè mutandus est, ut notatur in Proprio.*] * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Mat.* 16. *Tob.* 8. *Heb.* 1.

℣. Exurge, Dómine, adjúva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

[*In omni Officio Semiduplici & suprà, & à Circum-*

cisione Domini ad Præsentationem ejusdem, & quando fit Officium B. Mariæ in Sabbato, hîc dicitur Dominus vobiscum, *deinde Collecta* Dómine, Deus, *ut infrà.*

Aliis diebus dicuntur sequentes

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude, ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui, ℟. Et spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50.

¶ *In Feriis Adventus adduntur sequentes.* ℣℣. *ante* Adjutórium.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgentibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuárum quæ à século sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intrà me sunt, nómini sancto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

[*Deindè signando se signo Crucis.*

℣. Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Hebdomad. facit Confessionem mediocri voce dicens.:

Confiteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis, fratres,) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & opere, *ad sequentia verba ter percutitur pectus*: meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit:

Misereátur tuî omnípotens Deus, & dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomad. respondet*, Amen.

Deindè Chorus facit Confessionem; & ubi dictum est, vobis, fratres, *&* vos, fratres; *dicit*, tibi, pater, *&* te, pater.

[*Mulieres in suis Conventibus, loco* fratres, *&* pater, *dicunt*, sorores, *&* mater.]

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit,

Misereátur vestrî omnípotens Deus, & dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit*, Confiteor. *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, & additâ particula* &, *ante voces* ómnibus *&* omnes. *Deindè* Misereátur *semel, ad quod dicit*, nóstrî, nostris, nos.]

Deinde signando se signo Crucis.

Indulgéntiam †, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem dicit:

℣. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ℟. Spes ómnium finium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine, ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clámor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Collecta. Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fe-

tâ, nos hódie salva
, ut ad nullum decli-
peccátum, sed sem-
tuam justítiam fa-
a nostra procédant
, dirigantur cogita-
& ópera: Per Dómi-
strum Jesum Christ-
um tuum, qui tecum
regnat in unitáte,
sancti Deus, per
sécula seculórum.
en.
óminus vobiscum.
nedicámusDómino.

FICIUM CAPITULI.
*ò sit lectio Marty-
, in cujus fine nihil
etur; sed statim Heb-
rius dicit,* ℣. Pre-
*& cetera quæ sequun-
i verò non legatur
ol. Officium Capituli
r absolutè sic:*
re:iósa in conspectu
, ℟. Mors Sanctó-
s. *Ps.* 115.
a María, & omnes
ti ádjuvent nos in
ibus suis pro nobis
n; ut secundùm eum
ávit nos, Sanctum,
i omni conversatió-
ti simus. ℟. Amen.
s. 1. *Petr.* 1.
*ndè, ubi legi:ur Ne-
m; post ejus lectio-
itur Ps.* De profun-
& in fine, Réquiem
℣. Requiscant in
ancta & salúbris.

Dómine, exaudi. Dóminus vobiscum. *Deinde Collecta ut sequitur; ubi verò non legitur Necrologium, dicitur tantum sequens* ℣. *cum Collecta.*]

℣. Sancta & salúbris est cogitátio pro Defunctis exoráre, ℟. Ut à peccátis solvantur. 2. *Mach.* 12.

COLLECTA. Orémus.

ABsolve, quæsumus, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glóriâ, inter sanctos & electos tuos ressuscitáti respírent: per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem. ℟. Amen.

[*In Dominicis & Festis feriatis à populo, hic fit Lectio Canonis ut infrà.*]

Aliis diebus dicuntur sequentes

PRECES AD OPERA DIURNA.

℣. Deus, in adjutorium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; ℟. Et dírige filios eórum:

℣. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; ℟. Et ópera mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

Glória. & Sicut erat.

Collecta. Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hìc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum.

℟. Amen.

Lectio Canonis.

Lector, Jube, domne, benedícere.] *Lectrix dixit*, domna. *solus vel sola recitans dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Heb.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur ad calcem Breviarii; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post lect. Hebdomadarius dicit: ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Lector*, ℟. Amen. *Heb.* 13.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur dicitur, secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen. *Deinde* Pater noster.

AD TERTIAM.

Pater. Ave. *si separetur à Primâ.*

℣. Deus †, in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Qui nos creávit, laus Patri:
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*In Dominicis à Præsentatione Domini, & in Feriali Officio, Psalmi & Antiphonæ dicuntur, ut singulis diebus assignantur in Psalterio.*

In quocumque alio Officio, Antiphona semper su-

e Proprio, vel de
:i, & est secunda de
s, nisi propria assi-
Psalmi autem di-
:t in Psalterio.]
ulum & ℟. breve su-
ubi sumitur Anti-
per Psalmos; & sic
Horas.

RECES.

do ad Laudes dicta
:ces, tunc ad Ter-
:xtam, & Nonam,
tur
:, eléison. Christe,
:on. Kyrie, eléison.
ıoster *secretò.* ℣. Et
ndúcas in tentatió-
:. Sed líbera nos à

ɔmine Deus virtú-
nverte nos; ℟. Et
fáciem tuam, &
mus. *Ps.* 79.
ırge, Dómine, ád-
, ℟. Et rédime nos
ıomen tuum. *Ps.* 43.
ɔmine, exaudi.
minus vobiscum.
cta conveniens.
minus vobiscum.
ıedicámus Dómino.
grátias.

SEXTAM.

Ave. *si separetur*
:.
ıs†, in Adjutórium.
YMNUS.
: solis excelsum ju-
ɔar
ruscat lúmine;

Sic, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.
Fac pura nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.
Qui nos creávit, laus Patri:
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. Psalmi, Capitul. ℟. *br. ut in Psalterio aut in Proprio. Preces, si dicenda sint; ut suprà ad Tertiam. Collecta conveniens.*

AD NONAM.

Pater. Ave. *si separetur à Sextâ.*

℣. Deus †, in adjutórium.

HYMNUS.

Prono volutus ímpetu
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.
O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem: tuo
Da nos in amplexu mori.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. Psalmi, Capitul. ℟. *br. ut in Psalterio aut in Proprio. Preces, si dicenda sint, ut suprà ad Tertiam. Collecta conveniens.*

AD VESPERAS.

Pater. Ave. *si separentur à Nonâ.*

℣. Deus†, in adjutórium.

Psalmi ut in Psalterio, Antiphonæ & Capitulum vel de Psalterio, vel de Proprio.

In I. Vesperis Duplicium majorum, & suprà, ac etiam in II. Vesperis Annualium & Solemnium-majorum, à Septuagesimâ ad Pascha, dicitur Responsorium ut in Proprio vel in Communi; extrà Septuagesimam verò, in II. Vesperis Annualium & Solemnium-majorum loco Responsorii, post Capitulum dicitur Allelúia *cum* ℣. *ut in Proprio vel in Communi.*

Sequitur Hymnus & ℣.

Antiphona ad Magníficat, *in solemnibus & suprà, dicitur integra ante & post Canticum.*

CANTICUM *B. MARIÆ V.* *Luc. 1.*

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respexit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit supérbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sécula.

Post Antiphonam, dicitur: Dóminus vobiscum. *Collecta conveniens. Deinde* Dóminus vobiscum.

Benedicámus Dómino.

Si facienda sint Commemorationes de Sanctis, fiunt eo loco.

Posteà à Præsentatione Domini ad Quadragesimam in Simplicibus & Feriis, fiunt Suffragia, seu Commemorationes Communes, ut sequitur.

DE S. CRUCE.

[*In Officio Feriali tantùm.*]

Ant. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Gal. 6.*

℣. In Deo salutáre meum;

℟. Et glória mea. *Ps. 61.*

COLLECTA. Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere di-

es ; Qui vivis & Deus. ℟. Amen.

, MARIA VIRGINE.

. Benedicta tu inter es, & benedictus fru- :ntris tui. *Luc.* 1. pse est Dóminus Deus & adorábunt eum : ltum tuum depreca- t omnes dívites plebis.

..

:ECTA. Orémus.

ncéde nos famulos s, quæsumus, Dó- Deus, perpétuâ men- :órporis sanitáte gau- & gloriósa beátæ Ma- mper Vírginis inter- e, à præsenti libe- istítiâ, & æternâ pér- etítiâ : Per Christum num nostrum. ℟.

.

leà sit commem. de no & Titulari ut di- est suprà.

inde de OMNIBUS TIS, *& speciatìm de orum Corpora aut sal- eliqua habentur.*

t. Fulgébunt justi sicut regno Patris eórum. . 13.

Justi confitebuntur nó- tuo, Dómine ; ℟ Et ibunt recti cum vultu *Ps.* 139.

LECTA. Orémus.

opitiáre, quæsumus, ómine, fámulis tuis per órum quorum Relí- in [hac] Ecclésia tua requiescunt, & ómnium Sanctórum, mérita glorió- sa ; ut eórum intercessióne ab ómnibus semper prote- gámur adversis ; Per Chri- stum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimò, pro PACE.

Ant. Deus memínerit te- stamenti sui, & fáciat pa- cem, nec déserat in témpore malo. 2. *Mach.* 1.

℣. Dóminus Deus loqué- tur pacem, ℟. In plebem suam. *Ps.* 84.

COLLECTA. Orémus.

DEus, à quo sancta desi- déria, recta consília & justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium su- blátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tran- quilla, Per Dóminum nos- trum Jesum Christum Fi- lium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sé- cula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dómino.

AD COMPLETORIUM.

Pollice signando Pectus.

COnverte † nos, Deus salutáris noster ; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

℣. Deus †, in adjutórium.

Antiphona & Psalmi ut in Psalterio, nisi assignetur Ant. propria.

In Adventu. HYMNUS.

IN noctis umbra désides
Deum somnus artus óccupat,
Ad te, Deus, fidélibus
Mens éxcubat suspíriis.

DESIDERATE géntibus,
Verbum Patris, mundi salus,
Audi preces geméntium,
Tandemque lapsos éxcita.

ADSIS, Redemptor; & tuæ
Plebis relaxans crímina,
Adæ scelus quas cláuserat,
Reclúde cœlestes domos.

QUI liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

A Vigilia Natalis Domini, ad Præsentationem ejusdem exclusivè.

HYMNUS.

MUNDI salus qui násceris,
Jesu puer, nos réspice:
Da móribus castis tuam
Referre nos infántiam.

FESSOS diurno dum levat
Labóre nocturnus sopor,
Defende, Pastor, béstiis
Tuas ab infestis oves.

O Virgo, quæ paris Deum
Fovesque lactentem sinu,
Hunc flecte nobis quâ vales,
Benigna Mater, grátiâ.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

A crastino Præsentation[is] Domini ad Septuagesim[am].

HYMNUS.

GRATES, peracto ja[m] die,
Deus, tibi persólvimus;
Pronóque, dum nox íncipit,
Prostérnimus vultu preces.

QUOD longa peccáti dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno graváris ne nova
Infligat hostis vúlnera.

INFESTUS usquè circuit
Quærens leo quem dévoret;
Umbrâ sub alárum tuos
Defende filios, Pater.

O quando lucescet tuus
Qui nescit occásum dies!
O quando sancta se dabit
Quæ nescit hostem pátria!

QUI nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Filio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Tempore Septuagesimæ.

HYMNUS.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Christe, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem;

EN solis abscessit jubar,
Noctisque succédunt vices:
Qui prósperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.

Si clausa torpent lúmina,
Suspíret ad te mens vigil:
Potente, qui te díligunt,
Servos tuére déxterâ.

TU quos molesti córporis
Gravis retardat sárcina,

Pennis alis libero
Sursùm volátu téndere.
O spes salútis única,
Votis adesto súpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde fusi sánginis.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

In omni Officio de BEATA MARIA VIRGINE,

HYMNUS.

VIRGINEIS títulis Matris quæ jungis honóres;
Hâc natos foveas nocte, benigna, tuos.
FULGIDA stella maris, secli dum mérgimur undis?
Sis lux in ténebris & benè fida quies.
SI sopor obrépit, casti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
NUMINIS alma Parens, própiùs res áspice nostras:
Plebis ames dici vita salúsque tuæ.
GLORIA summa Patri; compar sit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus.
Amen.

[*Quoties dicti sunt Psalmi de Dominica, dicitur sequens.*

CAPITULUM. I. *Thess.* 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. Deo grátias.]

Aliis diebus,

CAPITULUM. I. *Petr.* 5.

SObrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. ℟. Deo grátias.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus tuas. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

In Adventu.

Ant. 5. a. Salutáre tuum.

Tempore Nativitatis.

Ant 4. D. Dómine.

A Præsentatione Domini ad Septuagesimam.

Ant. 3. c. Sive vigilémus.

Tempore septuagesima.

Ant. 8. c. Moriátur.

CANTICUM *Simeonis. Luc.* 2.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem

géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

In Adventu, *Ant.* Salutáre tuum expectábo, Dómine. *Gen.* 49.

Temp. Nat. Ant. Dómine, ego crédidi quia tu es Chriſtus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum veniſti. *Joan.* 11.

A Præſentatione ad Septuageſimam, *Ant.* Sive vigilémus, ſive dormiámus, ſimul cum Chriſto vivámus. 1. *Theſſ.* 5.

Tempore Septuageſimæ, *Ant.* Moriátur ánima mea morte juſtórum, & fiant noviſſima mea horum ſimília. *Num.* 23.

In Semiduplicibus & ſuprà, & à Circumciſione Domini ad ejus Præſentationem hìc dicitur Dóminus vobiſcum, *deinde Collecta*, *ut infrà; aliis diebus dicuntur ſequentes*

PRECES.

KYrie, eléiſon, Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum; ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ ſanctum; ℟. Et laudábile & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter, ℟. Benedícat nos Deus. *Pſ.* 66.

Deinde fit Confeſſio, ut ſuprà ad Primam.

℣. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium finium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtri, Dómine: ℟. Miſerére noſtri. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiſcum.

COLLECTA. Orémus.

ILlúmina, quæſumus, Dómine, ténebras noſtras, & totíus hujus noctis inſídias tu à nobis repelle propítius; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

[*Si domi dicatur, loco præcedentis Collectæ dicitur ſequens*

COLLECTA. Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem iſtam, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent

in

n ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper: Per Dóminum.]

℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus.
℟. Deo grátias.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur:

Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. [*Solus vel sola recitans, nobis.*] ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Deinde Collecta.

Posteà dicitur una ex Antiphonis *de B.* Maria Virgine *ut sequitur.*

Antiphonæ de Beata Maria Virgine.

In Adventu.

Alma Redemptóris Mater, quæ pérvia cœli
Porta manes, & stella maris, succurre cadenti,
Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuisti,
Natúrâ mirante, tuum sanctum Genitórem:
Virgo priùs ac postériùs, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

℣. Deus in médio ejus: ℟. Non commovébitur. *Ps.* 45.

Collecta. Orémus.

Grátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infunde; ut qui, Angelo nuntiante, Christi Filii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus & crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur: Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A die Natalis Domini ad Præsentationem ejusdem inclusivè, Ant. Alma. *suprà.*

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 85.

Collecta. Orémus.

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo inviolábilem fidei firmitátem; ut qui Unigénitum tuum in tua tecum glória coætérnum, in veritáte nostri córporis natum de Matre Vírgine confitémur; eâdem sanctíssimâ Genitríce intercedente, & à præséntibus liberémur advérsis, & mansúris gáudiis inserámur: Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A crastino Præsentationis Domini ad Feriam V. in Cæna Domini exclusivè.

Ave, Regína cœlórum, Ave, Dómina Angelórum:
Salve, radix; salve, porta, Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa, Super omnes speciósa:
Vale, ô valdè decóra, Et pro nobis Christum exóra.

℣. Elégit eam Dóminus,
℟. In habitatiónem sibi.
Ps. 131.

Collecta. Orémus.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus: Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post completum Officium, dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

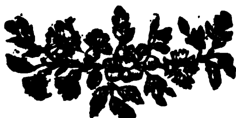
Deindè ad devotionem dicitur Oratio sequens.

Orationem sequentem devotè post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus & culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

SAcro-sanctæ & indivíduæ Trinitáti, Crucifixi Dómini nostri Jesu Christi Humanitáti, beatíssimæ & gloriosíssimæ semperque Vírginis Maríæ fœcundæ Integritáti, & ómnium Sanctórum Universitáti, sit sempiterna laus, honor, virtus & glória, ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta Víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt æterni Patris Fílium;

℟. Et beáta Ubera quæ lactavérunt Christum Dóminum. Pater noster. Ave, María.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS HYEMALIS.

IN ADVENTU.

In Dominicis Adventus Officium fit à primis Vesperis, ut habetur infrà in quâlibet Dominicâ.

In Feriis fit ut sequitur.

AD OFFICIUM NOCT.

Ante diem 16. Decembris,

Invit. Dóminum Deum qui ventúrus est, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Die 16 Decembris, & deinceps, dicitur sequens

Invit. Dóminus propè est: * Veníte, adorémus. *Philip.* 4.

Ps. 94. Veníte. 146.

HYMNUS.

Instantis adventum Dei
Poscámus ardenti prece;
Festisque munus inclytum
Præoccupémus cánticis.

Æterna Proles féminæ
Non horret inclúdi sinu;
Fit ipse servus, ut jugo
Nos servitútis éximat.

Mansuetus & clemens venit;
Occurre, festina, Sion:
Ultrò tibi quam porrigit,
Ne dura pacem réspuas.

Mox nube clarâ fúlgurans
Mundi redíbit árbiter,
Suique membra córporis
Cœlo triumphátor vehet.

Fœtus tenebrárum, die
Cedant propinquo crímina:
Adam reformétur vetus,
Imágo succédat novi.

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam, & sic ad ceteras Horas.

Antiphonæ, ℣. *& tria* ℟℟℟. *sumuntur de Dominica præcedenti, ex I. & II. Nocturno alternatim, ut notatur in qualibet Feria.*

Non dicitur Te Deum.

H 2

℣. SACERD. Miserére nostri, Deus ómnium, & réspice nos; ℟. Et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum. *Cantic. Eccli.* 36.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Consúrge, consúrge, indúere fortitúdinem, bráchium Dómini: consúrge sicut in diébus antíquis *Is.* 51.

Ant. 1. g. Obsecro, Dómine mitte quem missúrus est. *Exod.* 4.

Ant. 3. c. Osténde, Dómine, fáciem tuam: placáre, Dómine, ne moréris. *Dan.* 9.

Ant. 7. d Utinam dirúmperes cœlos, & descénderes? à fácie tuâ montes deflúerent. *Is.* 94.

Ant. 6. F. Expectátio Israel, Salvátor ejus in témpore tribulatiónis, ne derelinquas nos. *Jerem.* 14.

CAPITULUM. *Zach.* 6.

HÆc ait Dóminus exercítuum, dicens: Ecce vir, Oriens, nomen ejus; & subter eum oriétur, & ædificábit templum Dómino.

HYMNUS.

JORDANIS oras prævia
Voce ecce Baptístæ quatit:
Præcónis ad grandes sonos
Ignávus abscédat sopor.

AUCTORIS adventum sui
Tellus, & æther, & mare
Prægestiente séntiunt,
Et jam salútant gáudio.

MUNDEMUS & nos péctora:
Deo propinquanti viam
Sternámus, & dignam domum
Tanto parémus hóspiti.

Tu nostra: tu, Jesu, salus;
Tu robur & solátium:
Arens ut herba, te sine
Mortále tabéscit genus.

ÆGRIS salutárem manum
Extende: prostrátos leva;
Osténde vultum, jam suus
Mundo reflorescet decor.

QUI liberátor advenis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Tu exurgens, Dómine, miseréberis Sion: ℟. Quia venit tempus miserendi ejus. *Ps.* 101.

Ad Benedictus.

Antiph. propria, ut infrà in qualibet Feria.

Post. Antiph. dicuntur sequentes PRECES, *sed non flexis genibus, nisi sit dies jejunii.*

KYrie, eleison. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

Pater noster. *secreto.*

Altâ voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum; ℟. Donec miserátur nostri. *Ps.* 122.

℣. Ubi sunt misericórdiæ

tuæ antíquæ, Dómine? ℟. Sicut jurasti David in veritáte tua. *Ps.* 88.

℣. Exurge, Dómine Deus, exaltétur, Manus tua; ℟. Ne oblivíscáris páuperum. *Ps.* 9.

℣. Orémus pro universo Clero. ℟. Sacerdótes sanctificáti immólent: fratres étiam suos præparent 2. *Paral.* 35.

℣. Pro Papâ nostro *N.* ℟. Protector noster áspice, Deus, & réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

℣. Pro Antístite nostro *N.* ℟. Mitte de cœlis sapiéntiam, ut cum eo sit & labóret. *Sap.* 9.

℣. Pro Ecclésiâ sanctâ Dei. ℟. Deus virtútum, réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam. *Ps.* 79.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Magnífica salútes Regis, & fac misericórdiam Christo tuo & sémini ejus. *Ps.* 17.

℣. Pro cuncto Pópulo. ℟. Animas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem; Réspice in testamentum tuum. *Ps.* 73.

℣. Pro Pace. ℟. Oriátur in diébus Dómini justítia & abundántia pacis. *Ps.* 71.

℣. Pro Frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro Infirmis, Afflictis & Captívis. ℟. Líbera, Deus, Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis Fidélibus Defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Deindè dicitur Psalmus De profundis, *cum* Glória Patri, *ut in Vesp. Feriæ quartæ.* 85.

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum converte nos: ℟. Et óstende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Collecta de Dominica præcedenti, nisi propria assignetur.

Deinde fiunt Commemorationes de Sanctis, si quæ occurrant.

Postremò fit Commemoratio de Beata Maria Virgine Deum-Paritura.

Ant. María invenísti grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, & páries Fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

℣. Jurávit Dóminus Da-

vid veritátem, & non frustrábitur eam: ℟. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. *Ps.* 131.

Collecta. Orémus.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti; præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Hæc Commemoratio fit ad Laudes, totó Tempore Adventûs, etiam in Festis, exceptis Solemnibus, & suprà, & nisi aliter notetur.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, dicitur Doxologia *sequens, etiam in Festis, nisi aliter notetur.*

Mundo redemptor qui
venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Consurge. *prima de Laudibus.*

In ℟. *br.* ℣. Q
rus es * in mundum

Et sic dicitur
Festis, nisi aliter

Preces, *ut i*
Brev. 159. *sed non*
nibus, nisi sit dies

Canon, *ut ha*
singulis diebus.

Cetera omnia u
Brev. 161.

AD TERT

Ant. 1. g. Obse

Capitulum.

PRopter Sion no
& propter J
non quiescam, do
diátur ut splendo
ejus, & Salváto
lampas accendátur
℟. *br.* Mement
Dómine, * In be
pópuli tui. *Repeti*
mento. ℣. Vísita
salutári tuo, * In
cito. Glória. Mem
105.

℣. Quis dabit e
lutáre Israel? ℟. (
vérterit Deus cap
plebis suæ, exultá
& lætábitur Israel.

Preces, *sed i*
genibus, nisi sit di
ut in Ord. Brev. 1

Collecta *de*
Dominica nisi sit
& sic ad Sextam &

AD SEXT

Ant. 3. c. Oste

CAPITULUM. *Is.* 46.

AUdíte me, duro corde, qui longè estis à justítia: propè feci jústitiam meam; non elongábitur, & salus mea non morábitur.

℟. *br.* Ostende nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Ostende. ℣. Et salutáre tuum * Da nobis: *Misericórdiam. Glória. Ostende. *Ps.* 84.

℣. Mirífica misericórdias tuas, ℟. Qui salvos facis sperantes in te. *Ps.* 16.

PRECES ut in Ord. Brev. 163. *sed non flexis genibus, nisi sit dies jejunii.*

AD NONAM.

Ant. 1. f. Expectátio Israel.

CAPITULUM. *Jerem.* 50.

IN témpore illo, ait Dóminus: Quærétur iníquitas Israel, & non erit; & peccátum Juda, & non inveniétur; quóniam propítius ero eis quos relíquero.

℟. *br.* Propè timentes Dóminum * Salutáre ipsíus. Propè. ℣. Ut inhábitet glória * In terra nostra. * Salutáre ipisus. Glória Patri. Propè.

℣. Justítia ante eum ambulábit: ℟. Et ponet in via gressus suos. *Ps.* 84.

PRECES ut in Ord. Brev. 163. *sed non flexis genibus, nisi sit dies jejunii.*

AD VESPERAS.

PSALMI de Psalterio, secundùm Feriam, ANTIPHONÆ ut suprà in Laudibus.

CAPITULUM. *Habac.* 2.

APparébit in finem, & non mentiétur, si moram fécerit, expecta illum; quia véniens véniet, & non tardábit.

HYMNUS.

STATUTA decréto Dei
Tandem propinquant témpora:
Emptus tot annórum morâ
Affulget è cœlo dies.

PATRIS nefando crímine
Proles jacébat sáucia:
In mortis umbra cónditum
Sedébat humánum genus.

MORTI secundæ débitos
Et sempiternis ígnibus,
Horrenda justi Júdicis
Manébat expectátio.

HEU! quis ruínæ tam gravis
Sarcíre damna; quæ manus
Afferre tam grandi queat
Parem medélam vúlneri?

TU, Christe, tu solus tuo
Delapsus è throno Deus,
Imágini potes tuæ
Formam decusque réddere.

RORATE, cœli, désuper;
Justumque fœcundo sinu
Complexa tellus, pérdito
Orbi salútem gérminet.

SIT sempiterna laus tibi,
Verbum Patris, factum caro,
Cum Patre, cumque Spíritu,

Nunc, & per omne séculum. Amen.

℣. Adjútor meus & protector meus tu es : ℟. Deus meus, ne tardáveris. *Ps.* 39.

Ad Magníficat.

Ant. propria, ut infrà in qualibet Feria.

Collecta Dominicæ præcedentis, vel propria.

Deinde fiunt Commemorationes de Sanctis occurrentibus.

Postremò fit Commemoratio de B. Maria Virgine Deum-Paritura.

Ant. María inventa est in útero habens de spíritu sancto. *Matth.* 2.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Collecta. Orémus.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiante carnem suscípere voluisti ; præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur ; Per eumdem Dóminum.

Et hæc Comm. fit ad Vesperas, toto Tempore Adventûs, etiam in Festis, exceptis Solemnibus & suprà, & nisi aliter notetur.

AD COMPLETORIUM.

Ant. Psalmi de Psalterio, cetera ut in Ordin. Breviarii. 166.

DOMINICA PI[...]

ADVENTU[...]

Duplex - Ma[...]

IN I. VESPE[...]

Psalmi de Sabb[...]

Ant. Præparáre i[...] 1. a. sum Dei tu[...] *Amos.* 4.

Ant. 7. d. Lætáre [...]ta, rex Israel Dóm[...] médio tuî. *Sophon.*

Ant. 6. F. Non [...] malum ultrà : Dómi[...]tis, ipse salvábit. *So*[...]

Ant. 3. a. Hoc est [...] quod vocábunt eum [...]minus justus noster. [...] 33.

Ant. 5. a. Dómi[...] pópuli [...]i, & forti[...] liórum Israel. *Joel.*

Capitulum. *Jer*[...]

Ecce dies véniun[...] Dóminus, & s[...] David germen just[...] regnábit rex, & sápi[...] & fáciet judícium [...]tiam in terra.

℟. Deo grátias.

℟. Roráte, cœli[...]per ; & nubes plu[...]tum : * Aperiátur t[...] gérminet Salvatóre[...] justítia oriátur sim[...] Christus Jesus factu[...]bis sapiéntia à Deo [...]títia, & redémptio[...]riátur. Glória. * A[...] *Is.* 45. 1. *Cor.* 1.

Hymnus, Statuta decréto Dei. *ut suprà*. 175.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia. ℟. Et abundántia pacis.

Ad Magníficat.

Ant. J. Sicut terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum gérminat; sic Dóminus Deus germinábit justítiam & laudem coram universis géntibus. *Is*. 61.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Ad Completorium, ut in Ordin. Breviarii, servatis quæ propria sunt Tempori Adventûs.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum Deum qui ventúrus est, * Veníte, adorémus. *Apoc*. 1.

Ps. 94. Veníte. 146.

Hymnus, Instantis. *suprà*. 171.

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio.

In I. Nocturno.

Ant. 5. a. Ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ: dícite fíliæ Sion, Ecce Salvátor tuus venit. *Is*. 62.

Ant. 1. a. Rex tuus véniet tibi justus, & salvátor, & loquétur pacem géntibus. *Zach*. 9.

Ant. 7. d. Congregábit Israel, & custódiet eum sicut pastor gregem suum; redémit enim Dóminus Jacob, & liberávit eum. *Jerem*. 31.

℣. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, & cóngrega nos de natiónibus, ℟. Ut confiteámur nómini sancto tuo. *Ps*. 105.

Pater noster. *Absolut. & Benedict. ut suprà in Ord. Brev.* 151.

Lectio j.

Incipit liber Isaíæ Prophétæ. *cap*. 1.

Visio Isaíæ, filii Amos, quam vidit super Judam & Jerúsalem in diébus Ozíæ, Jóatham, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda. Audíte, cœli, & áuribus pércipe, terra, quóniam Dóminus locútus est: Fílios enutrívi, & exaltávi; ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, & ásinus præsépe dómini sui, Israel autem me non cognóvit, & pópulus meus non intellexit. Væ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, filiis sceleratis; dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt Sanctum Israel, abalienáti sunt retrorsùm. Super quo percútiam vos ultrà, addentes prævaricatiónem? Omne caput lánguidum, & omne cor mœrens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas: vulnus, & livor, & plaga tumens, non est circumligáta, nec cura-

ta medicámine, neque fota óleo. Terra vestra deserta; civitátes vestræ succensæ igni: regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, & desolábitur sicut in vastitáte hostíli. Et derelinquétur fília Sion, ut umbráculum in vínea, & sicut tugúrium in cucumerário, & sicut cívitas quæ vastátur. ¶ Hæc dicit Dóminus Deus: Convertímini ad me, & salvi éritis.

¶ *Sic terminantur omnes Lectiones ex Isaia per Adventum, nihil respondendo.*]

℟. Attende, Dómine, de cœlo, & vide de habitáculo sancto tuo: * Tu enim pater noster, & Abraham nescívit nos: † Tu, Dómine, redemptor noster. § A sæculo nomen tuum: ¶ Utinam dirúmperes cœlos, & descénderes! ℣. Adjuva nos, misertus nostrî, Dómine: * Tu enim pater noster, & Abraham nescívit nos. ℣. Non áliud nomen est sub cœlo datum, in quo opórteat nos salvos fieri: † Tu, Dómine, redemptor noster. ℣. Nos credídimus & cognóvimus quia tu es Fílius Dei: § A sæculo nomen tuum: ¶ Utinam dirúmperes cœlos & descénderes! ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. ¶ Utinam dirúmperes cœlos & descénderes! *Repetitur* ℟. Attende. *usque ad* ℣. Adjuva nos. *Is.* 63 & 64. *Marc.* 9. *Act.* 4. *Joan.* 6.

LECTIO ij.

NIsi Dóminus exercítuum reliquísset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, & quasi Gomorrha símiles essémus. Audíte verbum Dómini, príncipes Sodomórum: percípite áuribus legem Dei nostri, pópulus Gomorrhæ. Quo mihi multitúdinem victimárum vestrárum, dicit Dóminus? plenus sum: holocausta aríetum, & ádipem pínguium, & sánguinem vitulórum, & agnórum, & hircórum nólui. Cùm venirétis ante conspectum meum, quis quæsívit hæc de mánibus vestris, ut ambularétis in átriis meis? Ne offerátis ultrà sacrifícium frustrà: incensum abominátio est mihi. Neoméniam, & sábbatum, & festivitátes álias non feram; iníqui sunt cœtus vestri. Calendas vestras, & solemnitátes vestras audívit ánima mea: facta sunt mihi molesta, laborávi sústinens. Et cùm extendéritis manus vestras, avertam óculos meos á vobis: & cùm multiplicavéritis oratiónem, non exáudiam; manus enim vestræ sánguine plenæ sunt. Lavámini, mundi estóte, auferte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: quiésc-

;ere perversè, díscite
icere: quærite judí-
, subveníte oppresso,
te pupillo, defendite
n. Et veníte, & ar-
ne, dicit Dóminus:
int peccáta vestra ut
um, quasi nix deal-
tur; & si fúerint ru-
asi vermículus, velut
ba erunt. Si voluéri-
: audiéritis me, bona
comedétis. Quod si
itis, & me ad iracún-
rovocavéritis, glá-
:vorábit vos; quia os
ii locútum est. Hæc

itatim véniet ad tem-
ıum Dominátor: *Ip-
i ignis conflans pur-
filios Levi; & erunt
ites sacrifícia in jus-
& placébit Dómino
:ium. ℣. Lex constí-
:erdótes infirmitátem
:es; sermo autem,
st legem est, Fílium
num perféctum: *Ip-
lach. 3. *Hebr*. 7.

Lectio iij.

ómodo facta est mé-
:trix cívitas fidélis,
judícii? justítia ha-
in ea, nunc autem
idæ. Argentum tuum
ı est in scóriam: vi-
ıum mixtum est aquâ.
ıes tui infidéles, só-
ım: omnes díligunt
a, sequuntur retri-
.es. Pupillo non júdi-
& causa víduæ non

ingréditur ad illos. Propter hoc ait Dóminus Deus exercítuum, Fortis Israel: Heu, consolábor super hóstibus meis, & vindicábor de inimícis meis. Et convertam manum meam ad te, & éxcoquam ad purum scóriam tuam, & áuferam omne stannum tuum. Et restítuam júdices tuos ut fuérunt priùs, & consiliários tuos sicut antíquitus: post hæc vocáberis Cívitas justi, Urbs fidélis. Sion in judício redimétur, & redúcent eam in justítia. Hæc dicit.

℟. Quare mœróre contráheris, filia Sion? numquid rex non est tibi, aut consiliárius tuus périit? * Liberáberis: † Rédimet te Dóminus de manu inimicórum tuórum. ℣. Venit Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod períerat: * Liberáberis. Glória Patri. † Rédimet. *Mich*. 4. *Luc*. 19.

In II. Nocturno.

Ant. 2. D. Cùm vénerit Sion Redemptor, hoc fœdus meum cum eis, dicit Dóminus: Spíritus meus qui est in te, non recédet. *Is*. 59.

Ant. 4. E. In misericórdia sempiterna misértus sum tuî, Sion; & fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus. *Is*. 54.

Ant. 6. F. Consolábor

vos, & consolabímini: vidébitis, & gaudébit cor vestrum; & cognoscétur manus Dómini servis ejus. *Is.* 66.

℣. Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum. ℟. Omnibus invocántibus eum in veritáte. *Ps.* 144.

LECTIO iv.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 4. *n.* 1. *de Adventu Domini.*

DIgnum est, fratres, ut totâ cum devotióne Dómini celebrétis Adventum, delectáti tantâ consolatióne, stupefacti tantâ dignatióne, inflammáti tantâ dilectióne. Nec verò solùm cogitétis adventum quo venit quærere & salvum fácere quod períerat, sed & illum nihilóminus, quo véniet & assúmet nos ad seipsum. Utinam circa hos duos adventus jugi meditatióne versémini, ruminantes in córdibus vestris, quantum in prióre præstíterit, quantùm promíserit in secundo. ¶ Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

¶ *Sic terminantur Lectiones per annum, nisi aliter notetur.*]

℟. Ecce servus meus, dicit Dóminus: non contendet, neque clamábit, nec audiétur vox ejus foris, * Donec ponat in terra judícium: & legem ejus ínsulæ expectábunt. ℣. Nunc annúntiat homínibus, ut omnes úbique pœniténtiam agant. * Donec. *Isaiæ.* 42. *Matth.* 12. *Act.* 17.

LECTIO v. *n.* 3.

TEmpus est, fratres, ut judícium incípiat à domo Dei. Quis finis eórum qui non obédiunt Evangélio: Quod judicium his qui in hoc judício non resúrgunt? Quicumque enim judicári dissímulant eo judício quod nunc est, in quo princeps hujus mundi ejicitur foras, júdicem expectent, vel magis tímeant, à quo cum ipso príncipe suo foras ejicientur & ipsi. Nos autem si perfectè judicámur nunc, secúri Salvatórem expectémus Dóminum nostrum Jesum Christum.

℟. Confortáre, omnis pópulus terræ; * Quóniam ego vobíscum sum, dicit Dóminus exercítuum: & Spíritus meus erit in médio vestrûm. ℣. Non dicent, Ecce hîc; aut, Ecce illîc, ecce enim regnum Dei intrà vos est; * Quóniam. *Agg.* 2. *Luc.* 17.

LECTIO vj. *n.* 4.

ADvéniens enim Salvátor reformábit corpus humilitátis nostræ; configurátum córpori claritátis suæ, si tamen priùs fúerit cor reformátum, & configurátum humilitáti cordis

ipsius. Propter quod & dicébat: Díscite à me, quia mitis sum, & húmilis corde. Consídera sanè in his verbis, quóniam humílitas duplex est: áltera cognitiónis, áltera affectiónis, quæ hîc dícitur cordis. Prióre cognóscimus quòd nihil sumus; & hanc díscimus à nobis ipsis, & ab infirmitáte própria: posterióre calcámus glóriam mundi; & hanc ab illo díscimus, qui exinanívit semetipsum, formam servi accípiens.

℟. Expectat Dóminus ut misereátur vestrî; & ìdcò exaltábitur parcens vobis; * Deus judícii Dóminus; † Beáti omnes qui expectant eum. ℣. Apparébit expectántibus se in salútem. * Deus. Glória Patri. † Beáti. *Is.* 30. *Hebr.* 9.

In III. Nocturno.

Ant. 8. c. Egrediétur sicut in die certáminis, & véniet Dóminus Deus meus, omnesque sancti cum eo. *Zach.* 14.

Ant. 3. *à.* Ecce venit in sanctis míllibus suis fácere judícium, & argúere omnes ímpios. *Ep. Jud.*

Ant. 1. *D.* Judicábit judícium plebis suæ, & oblectábit justos misericórdiâ suâ. *Eccli.* 35.

℣. Cum exárserit in brevi ira ejus, ℟. Beáti omnes qui confidunt in eo. *Ps.* 2.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 21.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Erunt signa in sole, & luna, & stellis; & in terris pressúra géntium. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 1. *in Evang. n.* 1.

DOminus ac redemptor noster, fratres caríssimi, parátos nos inveníre desíderans, senescentem mundum quæ mala sequantur denúntiat, ut nos ab ejus amóre compescat. Appropinquantem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant, innotescit; ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, vicínum ejus judícium, vel percussiónibus attríti timeámus.

℟. Erunt signa in sole, & lunâ, & stellis; & in terris pressúra géntium: * Tunc vidébunt Fílium hóminis venientem in nube cum potestáte magna & majestáte. ℣. Sol convertétur in ténebras, & luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus & horríbilis: * Tunc. *Luc.* 21. *Joel.* 2.

Lectio viij. *n.* 2 & 3.

TUnc vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus, cum potestáte magna & majestáte. Ac si apertè dicerétur: In potestáte &

majestáte visúri sunt, quem in humilitáte pósitum audíre noluérunt; ut virtútem ejus tantò tunc districtiùs séntiant, quantò nunc cervícem cordis ad ejus patiéntiam non inclínant. Sed quia hæc contra réprobos dicta sunt, mox ad electórum consolatiónem verba vertuntur. Nam & súbditur: His autem fieri incipiéntibus, respícite, & leváte cápita vestra; quóniam appropinquat redémptio vestra.

℞. Deus manifestè véniet, Deus noster & non silébit. Ignis in conspectu ejus exardescet: advocábit cœlum & terram discérnere pópulum suum. *Congregáte illi sanctos ejus. ℣. Timéte Dóminum, & date illi honórem: quia venit hora judícii ejus: *Congregáte. *Ps.* 49. *Apocal.* 14.

LECTIO IX. *n.* 3.

LEváre cápita, est mentes nostras ad gáudia pátriæ cœlestis érigere. Qui ergo Deum díligunt, ex mundi fine gaudére atque hilaréscere jubentur; quia vidélicet eum quem amant, mox invéniunt, dum tranfit is quem non amavérunt. Absit enim ut fidélis quisque qui Deum vidére desíderat, de mundi percussiónibus lúgeat, quem finíri eísdem suis percussiónibus non ignórat. Scriptum namque est: Quicumque volúerit amícus esse sǽculi hujus, inimícus Dei constitúitur. Qui ergo appropinquante mundi fine non gaudet, amicum se illíus esse testátur, atque per hoc inimícus Dei esse convíncitur. Sed absit hoc à fidélium córdibus; absit ab his qui & esse áliam vitam per fidem credunt, & eam per operatiónem díligunt.

℞. Læténtur cœli, & exultet terra, & dicant in natiónibus: Dóminus regnávit. * Tunc laudábunt ligna saltûs coram Dómino: quia venit judicáre terram. ℣. Expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat; quia & ipsa creatúra liberábitur à servitúte corruptiónis. * Tunc laudábunt. Glória. ¶ *Repetitur* ℞. Læténtur. *usque ad* ℣. Expectátio. 1. *Par.* 16. *Rom.* 8.

¶ *Is ritus observatur in omni Officio ix. Lect. in quo non dicitur* Te Deum.]

℣. SACERD. Surge, Deus, júdica terram; ℞. Quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus. *Ps.* 81.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. ECce cum núbibus cœli quasi Fílius hóminis veniébat; & Antíquus diérum dedit ei potestátem, & honórem, & regnum. *Dan.* 7.

Ant. 3. a. Omnes pópuli,

& linguæ ipsi sér-
an. 7.
r. d. Potestas ejus,
eterna quæ non au-
t regnum ejus quod
umpétur. *Dan.* 7.
. C. Fluent ad eum
& judicábit inter
multos, & corrípiet
rtes usque in lon-
.. *Mich.* 4.
. f. Ambulábimus
ie Dómini Dei nos-
gnábit Dóminus in
on, ex hoc nunc &
æternum. *Mich.* 4.
ILUM. I. *Tim.* 6.
ntum Dómini nos-
Jesu Christi suis
us ostendet beátus
otens, Rex regum,
nus dominántium:
i habet immortali-
& lucem inhábitat
bilem: quem nul-
num vidit, sed nec
otest: cui honor,
um sempiternum.
vus, JORDANIS.
r1.
:nde, prósperè pro-
:. Et regna propter
i, & mansuetúdi-
justítiam. *Ps.* 44.
nedictus.
. *G.* Scitóte quó-
pè est regnum Dei:
o vobis, quia non
t generátio hæc,
nnia fiant. *Luc.* 21.
cTA. Orémus.
, quæsumus, Dó-
potentiam tuam,
, ut ab imminénti-
bus peccatórum nostrórum
perículis, mereámur te pro-
tegente éripi, te liberante
salvári; Qui vivis.

Collecta cujuslibet Dominicæ Adventûs dicitur per Hebdom. nisi aliter notetur.

AD HORAS.

Antiph. sumuntur ex Laudibus, quartâ prætermissâ; quod semper observatur, nisi aliter notetur.

Psalmi de Dominicâ.

AD PRIMAM.

Ant. I. D. Ecce cùm núbibus cœli.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es in mundum, * Miserére nobis. *Joan.* 6.

Cetera ut in Psalterio.

CANON.

Ex Synodo Trecensi.

Ann. 1459.

IN Adventu Dómini est multùm commendábile jejúnium, illis quibus Dóminus déderit voluntátem páriter facultátem, & máximè Cléricis. Tu autem, Dómine, miserére nostrì.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine cujuscumque Canonis.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Omnes pópuli.

CAPITULUM. *Zach.* 14.

ERit Dóminus rex super omnem terram; in die illa erit Dóminus unus, & erit nomen ejus unum.

℟. *br.* Timébunt gentes * Nomen tuum, Dómine. Timébunt. ℣. Et omnes reges terræ * glóriam tuam. * Nomen. Glória Patri. Timébunt.

℣. Omnes gentes quascumque fecisti vénient; ℟. Et adorábunt coram te, Dómine. *Ps.* 85.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Potestas ejus.

CAPITULUM. *Dan.* 7.

JUdícium sedébit ut auferátur poténtia, & conterátur, & dispéreat usque in finem: regnum autem, & potestas, & magnitúdo regni quæ est subter omne cœlum, detur pópulo sanctórum Altíssimi; cujus regnum, sempiternum est.

℟. *br.* Regnum tuum, Dómine, * Regnum ómnium seculórum. Regnum tuum. ℣. Et dominátio tua * in omni generatióne & generatióne, * Regnum ómnium seculórum. Glória. Regnum tuum. *Ps.* 144.

℣. Tua est, Dómine, poténtia & glória: ℟. Tu es super omnes príncipes. 1. *Paral.* 29.

AD NONAM.

Ant. 4. f. Ambulábimus.

CAPITULUM. *Ezech.* 39.

POnam glóriam meam in géntibus; & vidébunt omnes gentes judícium meum quod fécerim, & manum meam quam posúerim super eos, & scient domus Israel quia ego Dóminus Deus eórum à die illa, & deinceps.

℟. *br.* Læténtur & exultent gentes; * Quóniam júdicas pópulos in æquitáte. Læténtur. ℣. Et gentes * in terra dírigis; * Quóniam. Glória Patri. Læténtur. *Ps.* 66.

℣. Judicábit orbem terrárum in justítia, ℟. Et pópulos in æquitáte. *Ps.* 97.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. f. ECce Dominus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur. Allelúia. *Is.* 40.

Ant. 5. C. Ecce merces Dómini cum eo, & opus illíus coram illo. Allelúia. *Is.* 40.

Ant. 7. a. De Jerúsalem dabit vocem suam Dóminus, spes pópuli sui, & fortitúdo filiórum Israel. Allel. *Joel.* 3.

Ant. 3. a. Replébitur terra, ut cognoscant glóriam Dómini. Allel. *Habac.* 2.

Ant. 4. *D.* Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit; quia in monte Sion erit salvátio. Allelúia. *Joel.* 2.

CAPITULUM. *Apoc.* 22.

QUi justus est justificétur adhuc, & sanctus sanctificétur adhuc. Ecce vénio

merces mea mecum
ldere unicuique ſe-
ópera ſua.
NUS, STATUTA.
75.
ita poténtiam tuam,
℟. Ut ſalvos fácias
79.
agníficat.
;. F. Vigiláte, omni
orantes, ut digni
ni ſtare ante Fílium
. Allel. *Luc*. 21.
ECTA, *ut ſuprà ad*

A SECUNDA.
Lectio j.
a Prophéta. *c*. 2.
in novíſſimis dié-
s præparátus mons
mûs Dómini in vér-
tium, & elevábitur
lles, & fluent ad
nes gentes. Et ibunt
nulti, & dicent:
, & aſcendámus ad
. Dómini, & ad do-
ei Jacob: & docé-
ias ſuas: & ambu-
in ſémitis ejus, quia
éxibit lex, & ver-
mini de Jerúſalem.
ábit gentes, & ár-
pulos multos, & con-
gládios ſuos in vó-
& lánceas ſuas in
non levábit gens
gentem gládium,
rcebuntur ultrà ad
. Domus Jacob,
& ambulémus in

lúmine Dómini. Projeciſ-
ti enim pópulum tuum, do-
mum Jacob; quia repléti
ſunt ut olim, & áugures ha-
buérunt ut Philíſthiim, &
púeris aliénis adhæſérunt.
Hæc dicit.

℟. Dixit Dóminus: Dó-
mui Juda miſerébor, * Et
ſalvábo eos: & erit ubi di-
cétur eis: Non pópulus
meus vos; dicétur eis, Fí-
lii Dei viventis. ℣. Mittam
Fílium meum dilectum. * Et.
Oſ. 1. *Luc*. 20.

Lectio ij. *cap*. 3.

Ecce enim dominátor Dóminus exercítuum
áuferet à Jerúſalem & à
Juda válidum & fortem,
omne robur panis, & omne
robur aquæ: fortem, & vi-
rum bellatórem, júdicem &
prophétam, & aríolum, &
ſenem; príncipem ſuper
quinquaginta, & honorá-
bilem vultu, & conſiliá-
rium, & ſapientem de ar-
chitectis, & prudentem eló-
quii myſtici. Et dabo púe-
ros príncipes eórum; & ef-
femináti dominabuntur eis.
Hæc dicit.

℟. Statim véniet. 179.

Lectio iij. *cap*. 4.

In die illa erit germen Dómini in magnificéntia
& glória, & fructus terræ
ſublímis, & exultátio his
qui ſalváti fúerint de Iſrael.
Et erit: Omnis qui relictus
fúerit in Sion, & resíduus
in Jerúſalem, ſanctus vo-

cábitur, omnis qui ſcriptus eſt in vita in Jerúſalem: ſi ablúerit Dóminus ſordes filiárum Sion, & ſánguinem Jerúſalem láverit de médio ejus in ſpíritu judícii, & ſpíritu ardóris. Et creábit Dóminus ſuper omnem locum montis Sion, & ubi invocátus eſt, nubem per diem, & fumum & ſplendórem ignis flammantis in nocte, ſuper omnem enim glóriam protéctio. Hæc dicit.

℟. Quare mœróre. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. Non tardat Dóminus promiſſiónem ſuam: advéniet dies Dómini. 2. *Petr.* 3.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Ann. 633. *cap.* 25.

SAcerdótes légere ſanctas Scriptúras admonentur, Paulo Apóſtolo dicente ad Timótheum: Attende lectióni, exhortatióni, doctrínæ; ſemper pérmane in his. Sciant igitur Scriptúras ſanctas, & Cánones meditentur, ut omne opus eórum in prædicatióne divína & doctrína conſiſtat; atque ædíficent cunctos, tam fidei ſciéntiâ, quàm óperum diſciplínâ.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce prædixi vobis ómnia: cùm vidéritis hæc fieri, ſcitóte quòd in próximo ſit in óſtiis. *Marc.* 13.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Iſaía Prophéta. *c.* 5.

CAntábo dilecto meo cánticum patruélis mei víneæ ſuæ. Vínea facta eſt dilecto meo in cornu fílio ólei. Et ſepívit eam, & lápides elégit ex illa, & plantávit eam electam, & ædificávit turrim in médio ejus; & tórcular extruxit in ea; & expectávit ut fáceret uvas, & fecit labruſcas. Nunc ergo, habitatóres Jerúſalem, & viri Juda, judicáte inter me & víneam meam. Quid eſt quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei? An quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labruſcas? Hæc dicit.

℟. Ecce ſervus. 180.

Lectio ij.

ET nunc oſtendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ? Auferam ſepem ejus, & erit in direptiónem; díruam macériam ejus, & erit in conculcatiónem. Et ponam eam deſertam: non putábitur, & non fodiétur; & aſcendent vepres, & ſpinæ: & núbibus mandábo ne pluant ſuper eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Iſrael eſt, & vir Juda germen ejus delectábile: & expectá-

t fáceret judícium, & iníquitas; & justítiam, ce clamor. Væ qui con- itis domum ad domum, rum agro copulátis us- ad términum loci; num- habitábitis vos soli in io terræ? In áuribus sunt hæc, dicit Dó- is exercítuum. Hæc di-

. Confortáre, 180.

Lectio iij.

E qui consúrgitis ma- nè ad ebrietátem sec- um, & potandum us- ad vésperam, ut vino tis. Cithara, & lyra, mpanum, & tíbia, & n in convíviis vestris; ius Dómini non respí- , nec ópera mánuum considerátis. Proptéreà vus ductus est pópulus , quia non hábuit tiam; & nóbiles ejus iérunt fame, & multi- ejus siti exáruit. Prop- dilatávit infernus áni- suam, & apéruit os abfque ullo término; scendent fortes ejus, opulus ejus, & sublí- , gloriosíque ejus ad Et incurvábitur ho- & humiliábitur vir, & sublímium deprimen- it exaltábitur Dóminus ituum in judício, & sanctus sanctificábi- justítia. Hæc dicit. Expectat. 181.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Quales oportet vos esse in sanctis conversatiónibus, expectantes & properantes in adventum diei Dómini? 2. *Petr.* 3.

C A N O N.

Ex Epístola Leónis Papæ quarti, ad Epíscopos Británniæ.

Script. post ann. 847. tom. 8. Concil.

NOn cónvenit áliquem judicáre, & sanctórum Conciliórum Cánones relínquere, vel Decretálium régulas quæ habentur apud nos simul cum illis in Cánone; quia qui illórum sanctórum Patrum Statúta, quæ apud nos Cánones prætitulantur, non recéperit, ipse se convincit nec Cathólicam & Apostólicam fidem, nec sancta Christi Evangélia quátuor utíliter & efficáciter, & ad effectum suum retinére vel crédere.

Ad Magníficat.

Ant. 7. d. Attèndite ne graventur corda vestra in crápula, & ebrietáte, & curis hujus vitæ. *Luc.* 21.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Isáia Prophéta. c. 5.

VÆ qui tráhitis iniquitátem in funículis vanitátis, & quasi vínculum plaustri peccátum. Qui dícitis: Festínet, & citò

véniat opus ejus, ut videámus, & appròpiet; & véniat consílium Sancti Israel, & sciémus illud. Væ qui dícitis malum bonum, & bonum malum: ponentes ténebras lucem, & lucem ténebras: ponentes amárum in dulce, & dulce in amárum. Væ qui sapientes estis in óculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes. Væ qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietátem: qui justificátis ímpium pro munéribus, & justitiam justi aufertis ab eo. Hæc dicit.

℟. Dixit Dóminus. 185.

Lectio ij.

PRopter hoc, sicut dévorat stípulã lingua ignis, & calor flammæ exúrit; sic radix eórum quasi favilla erit, & germen eórum ut pulvis ascendet. Abjecérunt enim legem Dómini exercítuum, & elóquium Sancti Israel blasphemavérunt. Ideò irátus est furor Dómini in pópulum suum, & extendit manum suam super eum, & percussit eum; & conturbáti sunt montes, & facta sunt morticína eórum quasi stercus in médio plateárum. In his ómnibus non est aversus furor ejus, sed adhuc manus ejus extenta. Et elevábit signum in natiónibus procul, & sibilábit ad eum de finibus terræ: & ecce festínus velóciter véniet. Hæc dicit.

℟. Statim véniet. 179.

Lectio iij. *cap. 9.*

DOminum exercituum ipsum sanctificáte: ipse pavor vester, & ipse terror vester. Et erit vobis in sanctificatiónem: in lápidem autem offensiónis & in petram scándali duábus dómibus Israel; in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúsalem. Et offendent ex eis plúrimi, & cadent; & conterentur, & irretientur, & capientur. Liga testimónium, signa legem in discípulis meis. Et expectábo Dóminum qui abscondit fáciem suam à domo Jacob, & præstolábor eum. Hæc dicit.

℟. Quare mœróre. 179.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. Satágite immaculáti & invioláti ei inveníri in pace. 2. *Petr.* 3.

CANON.

Ex Concílio Nicæno secundo.

Ann. 787. *c.* 1.

CAnones ampléctimur, non solùm qui ab almis Apóstolis & universálibus Synodis, sed qui étiam in áliis Concíliis quæ locáliter per Províncias & regiónes sunt collecta, in expositiónem hujúsmodi Decretórum promulgáti sunt, & qui à sanctis Pátribus nostris proláti fuisse proban-

tur. Ab uno enim omnes eodemque Spíritu illumináti, quæ erant utília definiérunt.

Ad Magníficat.

Ant. 3. c. Vos símiles hominibus expectántibus dóminum suum; ut, cùm vénerit, confestim apériant ei. *Luc.* 12.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 10.

ET erit in die illa: non adjíciet resíduum Israel, & hi qui fúgerint de domo Jacob, inníti super eo qui pércutit eos; sed innitétur super Dóminum Sanctum Israel in veritáte. Relíquiæ converterentur, relíquiæ, inquam, Jacob ad Deum fortem. Si enim fúerit pópulus tuus Israel quasi aréna maris, relíquiæ converténtur ex eo: consummátio abbreviáta inundábit justítiam. Consummatiónem enim & abbreviatiónẽ Dóminus Deus exercítuum faciet in médio omnis terræ. Propter hoc, hæc dicit Dóminus Deus exercítuum: Noli timére, pópulus meus habitátor Sion, ab Assur: in virga percútiet te, & báculum suum levábit super te in via Ægypti. Adhuc enim páululum modicúmque, & consummábitur indignátio & furor meus super scelus eórum. Hæc dicit.

℟. Ecce servus. 180.

Lectio ij. *cap.* 11.

IN die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecábuntur; & erit sepulcrum ejus gloriósum. Et erit in die illa: Adjíciet Dóminus secundò manum suam ad possidendum resíduum pópuli sui, quod relinquétur ad Assyriis, & ab Ægypto, & à Phetros, & ab Æthiópia, & ab Ælam, & à Sénnaar, & ab Emath, & ab ínsulis maris. Et levábit signum in natiónes, & congregábit prófugos Israel, & dispersos Juda cólliget à quátuor plagis terræ. Hæc dicit.

℟. Confortáre. 180.

Lectio iij. *cap.* 14.

PRope est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabuntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, & éliget adhuc de Israel; & requiéscere eos fáciet super humum suam: adjungétur ádvena ad eos, & adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt eos pópuli, & addúcent eos in locum suum: & possidébit eos domus Israel super terram Dómini in servos & ancillas; & erunt capientes eos qui se céperant, & subjícient exactóres suos. Et erit in die illa: cùm réquiem déderit tibi Deus à labóre tuo, & à concussióne tua, & à servitúte dura

quâ antè ſerviſti, ſumes parábolam iſtam contra regem Babylónis, & dices: Quómodò ceſſávit exactor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædentem pópulos in indignatióne, plagâ inſanábili, ſubjicientem in furóre gentes, perſequentem crudéliter. Conquiévit & síluit omnis terra, gavíſa eſt & exultávit. Hæc dicit.

℟. Expectat. 181.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A. Grátia vobis & pax à Deo, ut nihil deſit in ulla grátia expectántibus revelatiónem Dómini. 1. *Cor.* 1.

CANON.

Ex Concílio Meldenſi.

Ann. 845. *cap* 34.

Canonum ſtatúta ab ómnibus cuſtodiantur; & nemo in actiónibus vel judícis Eccleſiáſticis ſuo ſenſu, ſed eórum auctoritáte ducátur.

Ad Magníficat.

Ant. 5. F. Ecce vénio: beátus qui vígilat, & cuſtódit veſtímenta ſua, ne nudus ámbulet. *Apoc.* 16.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Iſaía Prophéta. *cap.* 16.

Emitte Agnum, Dómine, dominatórem terræ, de petra deſerti ad montem fíliæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, & pulli de nido avolantes, ſic erunt fíliæ Moab in tranſcenſu Arnon. Ini conſílium, coge concílium: pone quaſi noctem umbram tuam in merídie. Abſconde fugientes, & vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: Moab, eſto latíbulum eórum à fácie vaſtatóris: finítus eſt enim pulvis, conſummátus eſt miſer: defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in miſericórdia ſólium, & ſedébit ſuper illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans & quærens judícium, & velóciter reddens quod juſtum eſt. Hæc dicit.

℟. Dixit Dóminus. 185.

Lectio ij. *cap.* 17.

Et erit in die illa: Attenuábitur glória Jacob, & pinguédo carnis ejus marceſcet. Et erit ſicut cóngregans in meſſe quod reſtíterit, & bráchium ejus ſpicas leget: & erit ſicut quærens ſpicas in valle Ráphaim. Et relinquétur in eo ſicut racémus, & ſicut excúſſio óleæ duárum vel trium olivárum in ſummitáte rami, ſive quátuor aut quinque in cacumínibus ejus fructus ejus, dicit Dóminus Deus Iſrael. In die illa inclinábitur homo ad factórem ſuum, & óculi ejus ad Sanctum Iſrael reſpícient; & non inclinábitur ad altária quæ fecérunt ma-

; & quæ operáti
iti ejus, non respi-
os & delúbra. Hæc

itim véniet. 179.
o *iij.* *cap.* 19.
illa erit altáre Dó-
in médio terræ Æ-
& títulus Dómini
minum ejus erit in
& in testimónium
exercítuum in terra
. Clamábunt enim
inum à fácie tribu-
t mittet eis salvató-
ropugnatórem, qui
os. Et cognoscétur
is ab Ægypto, &
ent Ægypti Dómi-
die illa, & colent
óstiis & in munéri-
vota vovébunt Dó-
c solvent. Et percú-
inus Ægyptum pla-
sanábit eam : & re-
ur ad Dóminum ; &
ur eis : & sanábit
æc dicit.
uare mœróre. 179.
enedíctus.
1. D. Integer spíri-
r, & ánima, & cor-
queréla in adventu
. nostri Jesu Christi
r. 1. *Thess.* 5.
A N O N.
ncílio Tridentíno.
563. *Sess.* 25. *de Re-*
orm. cap. 18.
t universi sacratíssi-
Cánones exactè ab
is, & quoad fieri
, indistínctè obser-

vandos. Quòd si urgens justaque rário, & major quandóque utílitas postuláverit, cum alíquibus dispensandum esse; id, causâ cógnitâ, ac summâ maturitáte, atque gratis à quibuscumque ad quos dispensátio pertinébit, erit præstandum : aliterque facta dispensátio, surreptítia censeátur.

Ad. Magníficat.

Ant. 5. C. Sicut fulgur coruscans de sub cœlo in ea quæ sub cœlo sunt, fulget : ita erit Fílius hóminis in die sua. *Luc.* 17.

SABBATO.

Lectio j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 28.

In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, & sertum exultatiónis resíduo pópuli sui : & spíritus judícii sedenti super judícium, & fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verùm hi quoque præ vino nesciérunt ; & præ ebrietáte, erravérunt : sacerdos & prophéta nesciérunt præ ebrietáte, absorpti sunt à vino, erravérunt in ebrietáte, nesciérunt vidéntem, ignoravérunt judícium. Omnes enim mensæ replétæ sunt vómitu, sordiúmque, ita ut non esset ultrà locus. Quem docébit sciéntiam & quem intellígere fáciet audítum, ablac-

tátos à lacte, avulsos ab ubéribus. Hæc dicit.

℟. Ecce servus. 180.

Lectio ij.

PRopter hoc audíte verbum Dómini, viri illusóres, qui dominámini super pópulum meum qui est in Jerúsalem. Dixistis enim: Percússimus fœdus cum morte, & cum inferno fécimus pactum. Flagellum inundans cùm transíerit, non véniet super nos; quia posúimus mendácium spem nostram, & mendácio protecti sumus. Id circo hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem, lápidem probátum, anguIárem, pretiósum, in fundamento fundátum; qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere judícium, & justítiam in mensúra: & subvertet grando spem mendácii, & protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit: flagellum inundans cùm transíerit, éritis ei in conculcatiónem. Hæc dicit.

℟. Confortáre. 180.

Lectio iij. *cap.* 29.

VÆ qui profundi estis corde, ut à Dómino abscondátis consílium; quorum sunt in ténebris ópera, & dicunt: Quis videt nos, & quis novit nos? Perversa est hæc vestra cogitátio: quasi si lutum contra figulum cógitet, & dicat opus factóri suo: Non fecisti me; & figmentum dicat fictóri suo: Non intélligis. Nonne adhuc in módico & in brevi convertétur Líbanus in Charmel, & Charmel in saltum reputábitur? Et áudient in die illa surdi verba libri, & de ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt. Et addent mites in Dómino lætítiam, & páuperes hómines in Sancto Israel exultábunt; quóniam defécit qui prævalébat, consummátus est illúsor, & succísi sunt omnes qui vigilábant super iniquitátem. Hæc dicit.

℟. Expectat. 181.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Exaltábitur Dóminus exercítuum in judício, & Deus sanctus sanctificábitur in justítia. *Is.* 5.

CANON.

Ex Epístola Innocéntii Papæ primi, ad Macédones Epíscópos.

Script. an. 416. *num.* 3.

QUod pro remédio ac necessitáte témporis statútum est, constat prímitùs non fuisse, ac fuisse régulas véteres quas ab Apóstolis, aut Apostólicis viris, tráditas Ecclésia Romána custódit, custodiendasque mandat his qui audíre eam consuevérunt. Ergo quod

pro

pro remédio necéssitas repérit, cessánte necessitáte, debet útique cessáre; quia álius est ordo legítimus, ália usurpátio quam ad præsens tantùm fieri tempus impellit.

AD VESPERAS.

Psalmi & Ant. de Psalterio.

CAPITULUM. *Deut.* 18.

PRophétam de gente tua, & de frátribus tuis sicut me, suscitábit tibi Dóminus Deus tuus: ipsum áudies.

HYMNUS, STATUTA. 175.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini; ℟. Et fácies vestræ non confundentur. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. Míserans miserébitur tuî Dóminus, & non fáciet avoláre à te ultrà doctórem tuum: & erunt óculi tui videntes præceptórem tum. *Is.* 30.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA II.

ADVENTUS.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Dóminum Deum qui ventúrus est, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS, INSTANTIS. *ut suprà*, 171.

Psalmi ut in Psalterio.

Pars Hyemalis. ANIC.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Scriptum est in Prophétis: Erunt omnes docíbiles Dei. *Joan.* 6.

Ant. 2. D. Non caligábunt óculi vidéntium, & aures audiéntium diligenter auscultábunt. *Is.* 32.

Ant. 3. *à.* Cor stultórum intélliget sciéntiam, & lingua balbórum velóciter loquétur, & planè. *Is.* 32.

℣. Déxteram tuam sic notam fac, Dómine, ℟. Et erudítos corde in sapiéntia. *Ps.* 89.

LECTIO j.

De Isáia Prophéta. *cap.* 32.

ECce in justítia regnábit rex; & príncipes in judício præerunt. Et erit vir sicut qui abscónditur à vento, & celat se à tempestáte, sicut rivi aquárum in siti, & umbra petræ prominentis in terra deserta. Non caligábunt óculi vidéntium, & aures audiéntium diligenter auscultábunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, & lingua balbórum velóciter loquétur, & planè. Non vocábitur ultrà is qui insípiens est, Princeps, neque fraudulentus appellábitur Major. Hæc dicit.

℟. Vos testes mei, dicit Dóminus, & servus meus quem elégi; * Ut sciátis & credátis mihi, & intelligátis quia ego ipse sum. ℣. Qui de cœlo venit, super

omnes est : & quod vidit, & audívit, hoc testátur; * Ut sciátis & credátis. *Is.* 43. *Joan.* 3.

LECTIO ij. *cap.* 33.

AUdíte, qui longè estis, quæ fécerim; & cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam. Contérriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devorante? Quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempiternis? Qui ámbulat in justítiis, & lóquitur veritátem : qui prójicit avarítiam ex calúmnia, & éxcutit manus suas ab omni múnere qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, & claudit óculos suos ne vídeat malum; iste in excelsis habitábit, munimenta saxórum sublímitas ejus : panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. Hæc dicit.

℟. Pópulus durâ cervíce convertétur; & scient quia ego sum Dóminus Deus eórum : & * Dabo eis cor, & intélligent; aures, & áudient : & laudábunt me. ℣. Scriptum est : Dedit illis Deus óculos ut non vídeant, & aures ut non áudiant, usque in hodiernum diem. * Dabo eis. *Baruch.* 2. *Rom.* 11.

LECTIO iij. *cap.* 35.

LÆtábitur desérta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabunda & laudans : glória Líbani data est ei : decor Carméli, & Saron. Ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis : Confortámini, & nolíte timére : Ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis : Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperientur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus, claudus : & aperta erit lingua mutórum; quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum; & sítiens, in fontes aquárum. Hæc dicit.

℟. Properábunt gentes multæ, & dicent : Veníte, ascendámus ad montem Dómini, & * Docébit nos de viis suis, & † Ibimus in sémitis ejus. ℣. Messías venit, qui dícitur Christus : cùm vénerit ille, nobis annuntiábit ómnia : * Docébit. Glória Patri. † Ibimus. *Mich.* 4. *Joan.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Magnificátus est Dóminus : implévit Sion judício & justítiâ; & erit

apóribus tuis. *Is.*

℣. Divítiæ salútis
:t sciéntia : timor
ſe est thesaurus
l.
. a. Tempus re-
Dóminum, cùm
i docébit vos ju-
'sée. 10.
iè es tu, Dómi-
: omnes viæ tuæ
f. 118.

CTIO IV.

ıcti Leónis Papæ.
de Jejunio decimi
& Collectis. 1.
iter, dilectíssimi,
sapienter creatió-
ıstræ intelligámus
, inveniémus hó-
eò ad imáginem
tum, ut imitátor
auctóris : & hanc
álem nostri géne-
átem, si in nobis
quodam spéculo
:nignitátis forma
ıt. Ad quam quo-
itíque réparat grá-
óris, dum quod
Adam primo, erí-
:cundo. Causa au-
ıtiónis nostræ non
iisericórdia Dei,
ı diligerémus, nisi
ipse díligeret, &
gnorántiæ nostræ,
ıtis luce discúteret.
l.
ıiéntia suscipit in-
se, & præibit in via justítiæ : * Qui sérviunt ei, obsequentes erunt Sancto ; & eos qui díligunt illam, díligit Deus. ℣. Nos Spíritu ex fide, spem justítiæ expectámus in Christo Jesu : * Qui. *Eccli.* 4. *Galat.* 5.

LECTIO V.

QUod quómodò impletum sit, Joannes Apóstolus commémorat, dicens : Scimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum, & simus in vero Fílio ejus. Et íterùm : Nos ergo diligámus Deum, quóniam ipse prior diléxit nos. Diligendo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat ; & ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur, operémur : accendens scílicet méntium nostrárum lucernas, & igne nos suæ caritátis inflammans ; ut non solùm ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus.

℟. Sensum tuum, Dómine, quis sciet, * Nisi tu sapiéntiam míseris de altíssimis ; & sic córrectæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris, & quæ tibi placent didícerint hómines ? ℣. Ego carnális sum, venúmdatus sub peccáto ; quod enim óperor, non intélligo, * Nisi. *Sap.* 9. *Rom.* 7.

Lectio vij.

NAm si inter hómines ea demùm firma amicítia est, quam morum similitúdo sociárit, cùm tamen parílitas voluntátum sæpè in réprobos tendat affectus; quantùm nobis optandum atque intendum est, ut in nullo ab iis quæ Deo sunt plácita, discrepémus? De quo dicit Prophéta; Quóniam ira in indignatióne ejus, & vita in voluntáte ejus; quia non áliter in nobis erit dígnitas divínæ majestátis, nisi imitátio fúerit voluntátis.

℟. Quis suscitávit ab oriente Justum? Vidérunt extréma terræ, appropinquavérunt & accessérunt: * Unusquisque próximo suo auxiliábitur, & fratri suo dicet: Confortáre. ℣. Ut unánimes honorificétis Patrem Dómini nostri Jesu Christi, suscípite ínvicem, sicut & Christus suscépit vos in honórem Dei: * Unusquisque próximo. Glória Patri. * Unusquisque próximo. *Is.* 42. *Rom.* 15.

In III. Nocturno.

Ant. 1. a. Flos de radice Jesse ascendet; & requiescet super eum Spíritus sapiéntiæ & intellectûs. *Is.* 11.

Ant. 6. F. In sciéntia sua justificábit ipse multos, & iniquitátes eórum ipse portabit. *Is.* 53.

Ant. 7. *d.* Scient errantes spíritu intellectum; & mussitatóres discent legem. *Is.* 29.

℣. Deus, cognoscámus in terra viam tuam: ℟. In ómnibus géntibus salutáre tuum. *Ps.* 66.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

cap. 11.

IN illo témpore: Joannes cùm audisset in víncul is ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 2. *c.* 11.

JOannes non quasi ignórans intérrogat; ipse enim céteris ignorántibus demonstráverat, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi; & Patris vocem audíerat intonantis: Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi complácui. Sed quómodò Salvátor interrogat ubi sit pósitus Lázarus, ut qui locum sepulcri indicábant, saltèm sic pararentur ad fidem & vidérent mórtuum resurgentem; sic & Joannes interficiendus ab Heróde, discípulos suos mittit ad Christum, ut per hanc occasiónem videntes, signa atque virtútes, créderent in eum,

interrogante sibi

s ipse véniet, &
s : tunc aperien-
cæcórum, & au-
rium patébunt :
iet sicut cervus,
e aperta erit lin-
um. ℣. Cæci vi-
di ámbulant, le-
dantur, surdi áu-
áliet sicut cervus.
tth. 11.
CTIO viij.
interrogáverat
ipulos, Tu es qui
s, an álium ex-
? Christus signa
t; non ad ea res-
quæ interrogátus
d ad scándalum
. Ite, inquit, &
ni signa quæ cér-
os videntes, &
bulantes, & ré-
, quod his non
, Páuperes evan-
. Vel páuperes
el certè ópibus
ut nulla inter nó-
nóbiles, inter dí-
génos, in prædi-
stántia sit. Hæc
górem, hæc præ-
mprobant veri-
ando omnis apud
lvári potest, æqua-
òd autem ait : Et
non fúerit scan-
n me, internún-
it, sicut in con-
is demonstrábi-

℟. Audient in die illa surdi verba libri, & * De ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt; & páuperes hómines in Sancto Israel exultábunt. ℣. Mórtui resurgunt, páuperes evangelizantur : * De ténebris.

Is. 29. Matth. 11.

LECTIO ix.

SI supérior senténtia contra Joannem proláta fúerat in eo quod ait, Beátus est qui non fúerit scandalizátus in me, quómodò nunc Joannes tantis láudibus prædicátur? Sed quia turba circumstans interrogatiónis mystérium nesciébat, & putábat Joannem dubitáre de Christo, quem ipse monstráverat dígito; ut intellígerent Joannem non sibi interrogasse; sed discípulis suis; Quid, inquit, existis in desertum? Numquid ob hoc, ut hóminem viderétis cálamo símilem, qui omni vento circumfertur, & levitáte mentis de eo ambígeret, quem ántea prædicárat? An fórsitan stímulis contra me invídiæ cógitur, & prædicátio ejus vanam sectátur glóriam, ut ex ea quærat lucra? Cur divítias cúpiat? ut áffluat dápibus? locustis véscitur, & melle sylvestri. An ut móllibus vestiátur? pili camelórum tegmen ejus sunt. Istiúsmodi cibus & vestis, cárceris hospítio re-

cipiuntur; & prædicátio veritátis tale habet habitáculum. Qui autem adulatóres sunt, & sectantur lucra, & quærunt divítias, & delíciis áffluunt, & móllibus vestiuntur; isti in dómibus regum sunt. Ex quo osténditur, rígidam vitam & austéram prædicatiónem vitáre debére aulas regum, & móllium hóminum palátia declináre. Sed quid exístis vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, & plusquam Prophétam. In eo Joannes Prophétis céteris major est, quòd quem illi prædicavérunt esse ventúrum, hic venisse dígito demonstrávit.

℟. Beátus homo qui audit me; qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet salútem à Dómino; * Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. ℣. Beátus qui non fúerit scandalizátus in me; * Qui autem. Glória. *Repet.* ℟. Beátus homo, *usque ad* ℣. Beátus. *Prov.* 8. *Matth.* 11.

℣. *Sacerd.* Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; ℟. Quia in te sperávi. *Ps.* 142.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. Dominus formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Jacob ad eum, dixit: Ecce dedi te in lucem géntium. *Is.* 49.

Ant. 2. c. Evangelizáre paupéribus misit me, prædicáre captívis remissiónem, & cæcis visum. *Luc.* 4.

Ant. 3. c. Misit me ut prædicárem annum placábilem Dómino, ut consolárer omnes lugentes. *Is.* 61.

Ant. 4. D. Ducam cæcos in viam quam nesciunt; & in sémitis quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam. *Is.* 42.

Ant. 5. a. Ponam ténebras coram eis in lucem, & prava in recta. *Is.* 42.

Capitulum. *Isai.* 50.

Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini, & innitátur super Deum suum.

Hymnus, Jordanis oras prævia. 172.

℣. Emitte lucem tuam, Deus, ℟. Et veritátem tuam. *Ps.* 42.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Multos curávit Jesus à languóribus, & plagis, & spirítibus malis; & cæcis multis donávit visum, & dixit: Euntes renuntiáte Joanni quæ audístis & vidístis. Allel *Luc.* 7.

Collecta. Orémus.

Excita, Dómine, corda nostra ad præparandas Unigéniti tui vias; ut per

lventum, purificátis
éntibus servíre me-
; Qui tecum vivit &
, in unitáte.

PRIMAM.

. 2. D. Dóminus.
t. br. ℣. Qui ventú-
* in mundum. *Joan. 6.*

CANON.

Concílio Sardicensi.
n. 347. *can.* 13.
vénicns non est, nec
io, vel disciplína pá-
it témere ordinétur,
iscopus, aut Présby-
it Diáconus; máximè
: magister Géntium
Apóstolus, ne hoc
denuntiasse & pro-
e videátur; sed hi
n per longum tempus
áta sit vita, & mérita
comprobáta.

TERTIAM.

. 8. c. Evangelizáre.
TULUM. *Is.* 48.
c dicit Dóminus re-
mptor tuus Sanctus
Ego Dóminus Deus
ocens te utília, gu-
is te in via quâ ám-

br. Audiam quid lo-
* Dóminus Deus.
n. ℣. Quóniam lo-
pacem * in plebem
* Dóminus Deus.
. Audiam. *Ps.* 84.
Díriget mansuétos in
; ℟. Docébit mites
as. *Ps.* 24.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Mísit me.

CAPITULUM. *Is.* 54.

PОnam universos filios tuos doctos à Dómino, & multitúdinem pacis filiis tuis; & in justítia fundáberis.

℟. *br.* Disciplína tua, Dómine, * Corrcxit me in finem. Disciplína tua. ℣. Et disciplína tua * ipsa me docébit: * Correxit. Glória Patri. Disciplína. *Ps.* 17.

℣. Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra: ℟. Justificatiónes tuas doce me. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Ponam.

CAPITULUM. *Is.* 60.

ERit tibi Dóminus in lucem sempitérnam, & complebuntur dies luctûs tui. Pópulus autem tuus omnes justi: in perpétuum hæreditábunt terram, germen plantatiónis meæ, opus manûs meæ ad glorificandum.

℟. *br.* Tu es * Lucerna mea, Dómine. Tu es. ℣. Et tu illuminábis * ténebras meas; * Lucerna mea, Dómine. Glória Patri. Tu es. 2. *Reg.* 22.

℣. Dóminus illuminátio mea, & salus mea; ℟. Quem timébo? *Ps.* 26.

AD VESPERAS.

Ant. 1. f. ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam : & statim véniet Dominátor. Allelúia. *Malach.* 3.

Ant. 5. C. Quàm pulcri super montes pedes annuntiantis bonum, prædicantis salútem, dicentis Sion : Regnábit Deus tuus! Allelúia. *Is.* 52.

Ant. 2. D Præparábitur in misericórdia sólium, & sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans & velóciter reddens quod justum est. Allelúia. *Is.* 16.

Ant. 4. E. Dóminus diléxit eum, fáciet voluntátem suam. Ego, ego adduxi eum, & directa est via ejus. Allelúia. *Is.* 48.

Ant. 7. a. Veníte in conspectu ejus : commoveátur à fácie ejus omnis terra, quia venit. Allelúia. 1. *Paralip.* 16.

CAPITULUM. *Is.* 40.

SUper montem excelsum ascende, tu qui evangelízas Sion; exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem, exalta, noli timére, dic civitátibus Juda : Ecce Deus vester.

HYMNUS, STATUTA. 175.

℣. Justítia & judícium præparátio sedis tuæ, Dómine : ℟. Misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam. *Ps.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Dixit Jesus ad turbas de Joanne : Hic est de quo scriptum est : Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. Allelúia. *Matth.* 11.

COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

LECTIO j.

De Isaía Prophéta. *c.* 41.

TAceant ad me insulæ, & gentes mutent fortitúdinem : accédant, & tunc loquantur, simul ad judícium propinquémus. Quis suscitávit ab oriente Justum, vocávit eum ut sequerétur se? Dabit in conspectu ejus gentes, & reges obtinébit; dabit quasi púlverem gládio ejus, sicut stípulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus est & fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus & novíssimus ego sum. Hæc dicit.

℟. Vos testes. 193.

LECTIO ij.

ET tu, Israel, serve meus, Jacob quem elégi, semen Abraham amici

io apprehendi te
s terræ, & à lon-
us vocávi te, &
Servus meus es
:e, & non abjéci
neas, quia ego
n: ne declínes,
Deus tuus: con-
, & auxiliátus sum
ıscépit te déxtera
Ecce confunden-
escent omnes qui
lversum te: erunt
sint, & períbunt
ontradícunt tibi.
ɔs, & non invé-
ɔs rebelles tuos:
i non sint; & vé-
mptio, hómines
dversùm te. Hæc

ılus. 194.
CTIO iij.
minus Deus tuus
ıendens manum
ensque tibi: Ne
;o adjúvi te. Noli
:rmis Jacob, qui
is ex Israel: ego
sum tibi, dicit
, & redemptor
tus Israel. Ego
ıasi plaustrum tri-
rum, habens ros-
ntia: tritur ábis
comminues; &
i púlverem pones.
eos, & ventus
turbo dispérget
. exultábis in Dó-
sancto Israel læ-
æc dicit.
ɔerábunt. 194.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. In die salútis auxiliátus sum tuî: & dedi te in fœdus pópuli, ut díceres his qui in ténebris: Revelámini. *Is.* 49.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Sess.* 23. *de Reform. c.* 4.

PRimâ Tonsúrâ non inițientur qui Sacramentum Confirmatiónis non suscéperint, & fidei rudimenta edocti non fúerint, quique légere & scríbere nésciant, & de quibus probábilis conjectúra non sit eos, ut Deo fidélem cultum præstent, hoc vitæ genus elegisse.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Dedi te in lucem géntium, ut edúceres de domo cárceris sedentes in ténebris. *Is.* 42.

FERIA TERTIA.

LECTIO j.

De Isaía Prophéta. *c.* 42.

ECce servus meus, suscípiam eum: electus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum super eum; judícium géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, & linum fúmigans non extinguet, in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis,

neque turbulentus, donec ponat in terra judícium; & legem ejus ínsulæ expectábunt. Hæc dicit Dóminus Deus, creans cœlos, & extendens eos: firmans terram, & quæ gérminant ex ea: dans flatum pópulo qui est super eam, & spíritum calcántibus eam. Hæc dicit.

℟. Sapiéntia. 195.

Lectio ij.

EGo Dóminus vocávi te in justítia, & apprehendi manum tuam, & servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium; ut aperíres óculos cæcórum, & edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedentes in ténebris. Ego Dóminus, hoc est nomen meum: glóriam meam álteri non dabo, & laudem meam sculptílibus. Quæ prima fuérunt, ecce venérunt: nova quoque ego annúntio: ántequam oriantur, audíta vobis fáciam. Cantáte Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ: qui descénditis in mare, & plenitúdo ejus; ínsulæ, & habitatóres eárum. Hæc dicit.

℟. Sensum tuum. 195.

Lectio iij.

ET ducam cæcos in viam quam nésciunt; & in sémitis quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam: ponam ténebras coram eis in lucem, & prava in recta: hæc verba feci eis, & non derelíqui eos. Conversi sunt retrorsùm: confundantur confusióne qui confídunt in sculptíli, qui dicunt conflátili: Vos dii nostri. Surdi, audíte, & cæci, intuémini ad vidéndum. Quis cæcus, nisi servus meus? & surdus, nisi ad quem núntios meos misi? Quis cæcus, nisi qui venumdátus est? & quis cæcus, nisi servus Dómini? Hæc dicit.

℟. Quis suscitávit. 196.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. Congregábo eos ab extrémis terræ, inter quos erunt cæcus & claudus; quia factus sum Israéli pater. *Jerem.* 31.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Sess.* 23. *de Reform. c.* 11.

MInóres Ordines iis qui saltèm intélligunt Linguam Latínam, per témporum interstítia, nisi áliud Epíscopo expedíre magis vidébitur, conferantur; atque ita de gradu in gradum ascendant, ut in eis cum ætáte, vitæ méritum & doctrína major accrescat: quod & bonórum morum exemplum, & assíduum in Ecclésia ministérium, atque major erga Presbyteros & superióres Ordines reveréntia, & crébrior quàm ánteà córporis Christi Commúnio máximè comprobábunt.

gníficat.
G. Salvábo clau-
; & dabo vos in
cùm convértero
em vestram, dicit
Sophon. 3.

QUARTA.
ECTIO j.
Prophéta. c. 43.
unc hæc dicit Dó-
us creans te, Ja-
, & formans te,
Noli timére, quia
, & vocávi te nó-
meus es tu. Cùm
per aquas, te-
, & flúmina non
te; cùm ambulá-
gne, non combu-
flamma non ardé-
Quia ego Dómi-
s tuus Sanctus Is-
lvátor tuus, dedi
iónem tuam Ægyp-
thiópiam, & Saba
x quo honorábilis
in óculis meis, &
; ego dilexi te; &
mines pro te, &
pro ánima tua. Hæc

s testes. 193.
LECTIO ij.
timére, quia ego
um sum, ab órien-
am semen tuum,
cidente congregá-
icam aquilóni: Da;
o. Noli prohibére;
os meos de longin-
filias meas ab ex-
rræ. Et omnem qui
ínvocat nomen meum, in glóriam meam creávi eum, formávi eum, & feci eum. Educ foràs pópulum cæcum, & óculos habentem; surdum, & aures ei sunt. Hæc dicit.

℟. Pópulus. 194.

LECTIO iij.

EGo, sum, ego sum Dóminus; & non est absque me Salvátor. Ego annuntiávi & salvávi: audítum feci, & non fuit in vobis aliénus. Vos testes mei, dicit Dóminus, & ego Deus. Et ab inítio ego ipse, & non est qui de manu mea éruat: operábor, & quis avertet illud? Hæc dicit Dóminus redemptor vester, Sanctus Israel: Propter vos misi in Babylónem, & detraxi vectes univérsos, & Cháldæos in návibus suis gloriantes. Ego Dóminus Sanctus vester, creans Israel Rex vester. Hæc dicit.

℟. Properábunt, 194.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. c. Derelinquam in médio tuî pópulum páuperem, & egénum; & sperábunt in nómine Dómini. *Sophon.* 3.

CANON.

Ex Epístola Decretáli beáti Zózimi Papæ ad Hesychium Salonicensem Epíscopum. *Ann.* 418.

SI officia seculária príncipem locum, non vestíbulum actiónis ingressis,

ſed per plúrimos gradus examinátis tempóribus déferunt; quis ille tam árrogans ut in cœleſti militia ſtatim dux eſſe desíderet? Aſſueſcat in Dómini caſtris: diſcat in Lectórum primitùs gradu divíni rudimenta ſervitii; nec vile ſit illi Exorciſtam, Acólythum, Subdiáconum, Diáconum per órdinem fieri, nec hoc, ſaltu, ſed ſtatútis majórum ordinatióne tempóribus.

Ad Magníficat.

Ant. 4. A. Ego Dóminus Exáudiam páuperes: Deus Iſrael, non derelinquam eos. *Iſ.* 41.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Iſaía Prophéta. *cap.* 44.

ET nunc audi, Jacob ſerve meus, & Iſrael quem elégi. Hæc dicit Dóminus fáciens & formans te, ab útero auxiliátor tuus: Noli timére, ſerve meus Jacob, & rectiſſime quem elégi. Effundam enim aquas ſuper ſitientem, & fluenta ſuper áridam: effundam Spíritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam, & germinábunt inter herbas, quaſi ſálices juxta prætérfluentes aquas. Iſte dicet: Dómini ego ſum: & ille vocábit in nómine Jacob; & hic ſcribet manu ſuâ: Dómino; & in nómine Iſrael aſſimilábitur. Hæc dicit.

℟. Sapiéntia. 195.

Lectio ij.

HÆc dicit Dóminus, redemptor tuus, & formátor tuus ex útero: Ego ſum Dóminus, fáciens ómnia, extendens cœlos ſolus, ſtabíliens terram, & nullus mecum; írrita fáciens ſigna divinórum, & aríolos in furórem vertens; convertens ſapientes retrorsùm, & ſciéntiam eórum ſtultam fáciens; ſuſcitans verbum ſervi ſui, & consílium nuntiórum ſuórum complens; qui dico Jeruſalem: Habitáberis; & civitátibus Juda: Ædificabímini, & deſerta ejus ſuſcitábo: qui dico profundo: Deſoláre, & flúmina tua arefáciam: qui dico Cyro: Paſtor meus es, & omnem voluntátem meam complébis; qui dico Jerúſalem: Ædificáberis; & templo: Fundáberis. Hæc dicit.

℟. Senſum tuum. 195.

Lectio iij. *cap.* 45.

EGo ſuſcitávi eum ad juſtítiam, & omnes vias ejus dírigam: ipſe ædificábit civitátem meam, & captivitátem meam dimittet, non in prétio neque in munéribus, dicit Dóminus Deus exercítuum. Hæc dicit Dóminus: Labor Ægypti, & negotiátio Æthiópiæ,

m viri sublímes ad
bunt, & tui erunt:
ımbulábunt, vincti
, pergent; & te
nt, teque depreca-
: Tantùm in te est
: non est absque te
erè tu es Deus abs-
, Deus Israel Sal-
onfúsi sunt, & eru-
omnes: simul abié-
:onfusiónem fabri-
:rrórum. Israel sal-
: in Dómino salúte
non confundémi-
on erubescétis us-
:culum séculi. Hæc

is suscitávit. 196.
nedictus.
;. F. Domus Jacob,
& ambulémus in
Dómini. Is. 2.
A N O N.
cílio Burdigalensi.
624. *c. 6. art.* 4.
ninórum Ordinum
ciis ritè functi ad
ınátum promovéri
, sint título suffi-
l ecclesiástico, vel
ıii muníti: servá-
ıterstítia à suscep-
ıinórum Ordinum
nisi pro officio Ec-
pendendo áliter E-
videátur. Denun-
in ipsis Missárum
s Ecclésiæ Paro-
ex qua orti fúerint
ua diútiùs conver-
i præcípimus; qui-
ntiatiónibus palàm

ejusdem loci Parochiánis præcipiátur, ut de promovendórum vita, religióne, pietáte, ceterísque virtútibus, valóre dénique títuli (patrimoniális) glóriam Deo dantes, veritátem prófferant & revélent.

Ad. Magníficat.

Ant. 7. c. De Sion egredíetur lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. *Mich.* 4.

FERIA SEXTA.

LECTIO j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 49.

Audíte, ínsulæ; & attendíte, pópuli de longè: Dóminus ab útero vocávit me; de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei. Et pósuit os meum quasi gládium acútum; in umbra manûs suæ protexit me, & pósuit me sicut sagittam electam, in pharetra sua abscondit me. Et dixit mihi: Servus meus es tu, Israel, quia in te gloriábor. Hæc dicit.

℟. Vos testes mei. 193.

LECTIO ij.

Et nunc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Jacob ad eum, & Israel non congregábitur: & glorificátus sum in óculis Dómini, & Deus meus factus est fortitúdo mea. Et dixit: Parùm est ut sis mihi servus

ad suscitandas tribus Jacob, & fæces Israel convertendas. Ecce dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ. Hæc dicit Dóminus redemptor Israel, Sanctus ejus, ad contemptíbilem ánimam, ad abominátam gentem, ad servum dominórum: Reges vidébunt, & consurgent príncipes, & adorábunt propter Dóminum, quia fidélis est, & sanctum Israel qui elégit te. Hæc dicit.

℟. Pópulus. 194.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus: In témpore plácito exaudívi te, & in die salútis auxiliátus sum tuî: & servávi te, & dedi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram, & possidéres hæreditátes dissipátas; ut díceres his qui vincti sunt: Exite; & his qui in ténebris; Revelámini. Super vias pascentur, & in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sítient, & non percútiet eos æstus & sol; quia miserátor eórum reget eos; & ad fontes aquárum potábit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, & sémitæ meæ exaltabuntur. Hæc dicit.

℟. Properábunt. 194.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Fílii Sion, exultáte & lætámini in Dómino Deo vestro; quia dedit vobis doctórem justítiæ. *Joel.* 2.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1563. *Sess.* 23. *de Reform. c.* 13.

SUbdiáconi & Diáconi ordinentur habentes bonum testimónium, & in minóribus Ordínibus jam probáti, ac lítteris & iis quæ ad Ordinem exercendum pértinent, instructi, qui sperent, Deo auctóre, se continére posse. Ecclésiis quibus ascribentur, insérviant; sciantque máximè decére, si saltèm diébus Domínicis & solémnibus, cùm altári ministráverint, sacram Communiónem percéperint.

Ad Magníficat.

Ant 1. a. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. *Is.* 55. [*Nisi dicenda sit Antiph.* O Sapiéntia.]

SABBATO.

Lectio j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 49.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo signum meum. Et áfferent fílios tuos in ulnis, & fílias tuas super húmeros portábunt. Et erunt reges

tui, & regínæ nu-
æ: vultu in terram
adorábunt te, &
n pedum tuórum
Et scies quia ego
s, super quo non
entur qui expectant
umquid tollétur à
eda? aut quod cap-
rit à robusto, sal-
: póterit? Quia hæc
minus: Equidem,
vitas à forti tollé-
quod ablátum fúerit
o, salvábitur. Eos
i judicavérunt te,
cábo; & filios tuos
ábo. Hæc dicit.
piéntia. 195.

o ij. *cap.* 50.

dicit Dóminus:
iis est hic liber re-
atris vestræ, quo
am? aut quis est
meus, cui vendidi
cce in iniquitátibus
endíti estis, & in
is vestris dimísi ma-
stram. Quia veni,
erat vir: vocávi, &
: qui audíret. Num-
breviáta & párvula
manus mea, ut non
redímere? aut non
e virtus ad liberan-
Ecce in increpatióne
sertum fáciam ma-
am flúmina in sic-
omputrescent pisces
ia, & morientur in
c dicit.
nsum tuum. 195.

Lectio iij.

JUxtà est qui justíficat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus, quis est qui condemnet me? Ecce omnes quasi vestimentum conterentur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini, & innitátur super Deum suum. Hæc dicit.

℟. Quis suscitávit. 196.

Si incœpta fuerint Ant. majores O. tunc ad Laudes & per Horas dicuntur Antiphonæ propriæ, ut ordinantur infrà, ante Officium Vigiliæ Natalis Domini.

Ad Benedictus.

Ant. 7. ç. Ponam verba mea in ore ejus; loqueturque ad eos ómnia quæ præcépero illi. *Deut.* 18.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1563. *Sess.* 23. *de Reform. c.* 14.

QUi ad Presbyterátûs Ordinem assumuntur, bonum hábeant testimónium. Non modò in Diaconátu ad minus annum íntegrum, nisi ob Ecclésiæ utilitátem ac necessitátem áliud Epíscopo viderétur, ministráverint; sed étiam

ad pópulum docendum ea quæ scire ómnibus necessárium est ad salútem, ac ad ministranda Sacramenta, diligenti exámine præcedente, idónei comprobentur; atque ita pietáte ac castis móribus conspícui, ut præclárum bonórum óperum exemplum & vitæ mónita ab eis possint expectári.

AD VESPERAS.

Ps. & Ant. de Psalterio.

CAPITULUM. *Is.* 59.

TImébunt qui ab occidente, nomen Dómini; & qui ab ortu solis, glóriam ejus; cùm vénerit quasi flúvius violentus quem Spíritus Dómini cogit, & vénerit Sion Redemptor.

HYMNUS, STATUTA. 175.

℣. Visitasti terram, Dómine, ℟. Et inebriasti eam. *Ps.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus. *Is.* 12.

[*Nisi discenda sit Ant. O.*]

COLL. ut infrà ad Laud.

DOMINICA III. *ADVENTUS.*

AD OFFICIUM NOCT.

Ante 16. Decembris,

INVIT. Dóminum Deum qui ventúrus est, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Die 16. & postèà,

INVIT. Dóminus prope est, * Veníte, adorémus. *Philip.* 4.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS, INSTANTIS. 171.

Psalmi ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Dixit Dóminus: Reversus sum ad Sion, & habitábo in médio Jerúsalem; & vocábitur cívitas veritátis. *Zach.* 1.

Ant. 5. a. In diébus illis, ait Dóminus, vénient filii Israel, & filii Juda simul, & Dóminum Deum suum quærent. *Jerem.* 50.

Ant. 3. c. Hæreditábunt terram electi mei qui requisiérunt me; & vos qui dereliquistis Dóminum, omnes corruétis. *Is.* 65.

℣. Pópulum húmilem salvum fácies, Dómine; ℟. Et óculos superbórum humiliábis. *Ps.* 17.

LECTIO j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 51.

AUdíte me, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum: atténdite ad petram unde excísi estis, & ad cavernam laci de qua præcísi estis. Atténdite ab Abraham patrem vestrum, & ad Saram quæ péperit vos; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. Consolábitur ergo Dóminus Sion, & consolábitur om-

ruínas ejus : & ponet
ertum ejus quasi delícias,
solitúdinem ejus quasi
rtum Dómini. Gáudium,
ætítia inveniétur in ea,
tiárum actio, & vox
idis. Atténdite ad me,
pule meus; & tribus mea,
audíte : quia lex à me
et, & judícium meum in
em populórum requiés-
. Propè est Justus meus,
ressus est Salvátor meus,
bráchia mea pópulos ju-
ábunt : me ínsulæ expec-
unt, & bráchium meum :
stinébunt. Leváte in cœ-
m óculos vestros, & vi-
te sub terra deorsum;
ia cœli sicut fumus li-
escent, & terra sicut ves-
nentum atterétur, & ha-
atóres ejus sicut hæc in-
ibunt : Salus autem mea
sempiternum erit, & jus-
ia mea non deficiet. Hæc
cit.

℟. Ego quasi nutrítius
hraim, portábam eos in
áchiis meis; & nesciér-
nt quòd curárem eos : *In
uículis Adam traham eos,
vínculis caritátis. ℣. Ne-
potest veníre ad me, ni-
ater qui misit me, tráxe-
eum : omnis qui audivit
atre, & dídicit, venit ad
: * In funículis. *Os.* 11.
an. 6.

LECTIO ij.

A Udíte me, qui scitis
justum, pópulus meus,
mea in corde eórum :
nolíte timére oppróbrium
hóminum, & blasphémias
eórum ne metuátis. Sicut
enim vestimentum, sic có-
medet eos vermis; & sicut
lanam, sic devorábit eos tí-
nea. Salus autem mea in
sempiternum erit, & justí-
tia mea in generatiónes ge-
neratiónum. Consurge, con-
surge, indúere fortitúdi-
nem, bráchium Dómini,
consurge sicut in diébus an-
tíquis, in generatiónibus
sæculórum. Numquid non
tu percussisti superbum,
vulnerasti dracónem? Num-
quid non tu siccasti mare,
aquam abyssi vehementis,
qui posuisti profundum ma-
ris viam, ut transírent libe-
ráti. Hæc dicit.

℟. Dicit Dóminus ad Je-
rúsalem : Tantùm in te est
Deus, & non est absque te
Deus, * Verè tu es Deus
abscónditus, Deus Israel
Salvátor. ℣. Dómine, quid
factum est, quia manifes-
tatúrus es nobis teipsum, &
non mundo? * Verè. *Is.* 45.
Joan. 14.

LECTIO iij.

EGo autem sum Dómi-
nus Deus tuus, qui con-
turbo mare, & intumescunt
fluctus ejus : Dóminus exer-
cítuum nomen meum. Pó-
sui verba mea in ore tuo,
& in umbra manûs meæ
protexi te, ut plantes cœ-
los, & fundes terram, &
dicas ad Sion : Pópulus

& confessus est, quia Non sum ego Christus. Sed quia dixit, Non sum; negávit planè quod non erat, sed non negávit quod erat; ut veritátem loquens, ejus membrum fieret, cujus sibi nomen falláciter non usurpáret. Cùm ergo non vult appétere nomen Christi, factus est membrum Christi; quia, dum infirmitátem suam stúduit humíliter agnóscere, illíus celsitúdinem méruit veráciter obtinére.

℟. Hoc est testimónium Joannis, quando misérunt Judæi ad eum: * Non sum ego Christus, non sum Elías, non sum Prophéta. ℣. Dómine, non est exaltátum cor meum, neque eláti sunt óculi mei: * Non. *Joan.* 1. *Ps.* 130.

Lectio viij.

INquisítus à discípulis Dóminus de Elíæ adventu, respóndit: Elías jam venit, & non cognovérunt eum, sed fecérunt in eum quæcumque voluérunt. Et, si vultis scire, Joannes ipse est Elías. Requisítus autem Joannes, dicit: Non sum Elías. Quid est hoc, fratres caríssimi, quia quod Véritas affirmat, hoc Prophéta Veritátis negat? Sed si subtíliter Véritas ipsa requirátur, hoc quod inter se contrárium sónuit, quómodò contrárium non sit, invenítur. Ad Zacharíam namque de Joanne Angelus dicit: Ipse præcédet ante illum in spíritu & virtúte Elíæ. Qui idcirco ventúrus in spíritu & virtúte Elíæ dicitur, quia sicut Elías secundùm Dómini adventum prævéniet, ita Joannes prævénit primum. Sicut ille præcursor ventúrus est Júdicis, ita iste præcursor est factus Redemptóris. Joannes ígitur in spíritu Elías erat, in persóna Elías non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de spíritu, hoc Joannes dénegat de persóna.

℟. Conféssus est Joannes, & non negávit; & conféssus est: Quia non sum ego Christus. * Ipse est qui post me ventúrus est, qui ante me factus est. ℣. Ante Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquam factus sum: * Ipse est. *Joan.* 1. 2. *Reg.* 6.

Lectio ix. *n.* 2.

JOannes Vocem se esse ásserit, quia Verbum præcédit. Adventum ítaque Domínicum præcurrens, Vox dicitur; quia per ejus ministérium Patris Verbum ab homínibus auditur. Qui étiam in deserto clamat; quia derelíctæ destitutæque Judææ solátium Redemptóris annúntiat. Quid autem clamet, insínuat cùm subjungit: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaías prophéta. Via Dómini ad cor

irígitur, cùm veritátis ſermo humíliter audítur. Via Dómini ad cor dirígitur, ùm ad præceptum vita præparátur. Unde ſcriptum eſt: i quis díligit me, ſermónem meum ſervábit, & Pater meus díliget eum; & d eum veniémus, & manſiónem apud eum faciémus.

℣. Vos mihi teſtimónium erhibétis quòd díxerim: Non ſum ego Chriſtus; ſed * Quia miſſus ſum ante illum. Qui accépit ejus teſtimónium, ſignávit quia Deus verax eſt. ℣. Præparáte viam, planum fácite iter: ecce Salvátor venit: * Quia. Glória. *Repetit*, ℟. Vos. *uſque ad* ℣. *Joan.* 3. *Iſ.* 62.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in ſalutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tribuit mihi. *Pſ.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. VEniet ex Sion qui erípiat, & avertat impietátem à Jacob: & hoc illis à me teſtamentum, cùm abſtúlero peccáta eórum. *Rom.* 11.

Ant. 2. D. Dabo eis cor unum & viam unam, ut tímeant me univerſis diébus, & benè ſit eis. *Jerem.* 32.

Ant. 3. à. Fériam eis pactum ſempiternum, & non déſinam eis benefácere: & timórem meum dabo in corde eórum, ut non recédant à me. *Jerem.* 32.

Ant. 4. *D.* Salvos eos fáciam, & emundábo eos; & erunt mihi pópulus, & ego ero eis Deus. *Ezech.* 37.

Ant. 5. a. Paſtor unus erit ómnium eórum: in judíciis meis ambulábunt, & mandáta mea cuſtódient, & fácient ea. *Ezech.* 37.

Capitulum. *Jerem.* 30.

REvertétur Jacob, & quieſcet, & cunctis áffluet bonis, & non erit quem formídet; quóniam tecum ego ſum, ait Dóminus, ut ſalvem te.

Hymnus, Jordanis. 172.

℣. Deus in dómibus Sion cognoſcétur, ℟. Cùm ſuſcípiet eam. *Pſ.* 47.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. G. Ego baptízo in aqua; médius autem veſtrûm ſtetit, quem vos neſcítis: ipſe eſt qui poſt me ventúrus eſt. *Joan.* 1.

Collecta. Orémus.

EXcita, Dómine, quæſumus, poténtiam tuam, & veni; ut hi qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítiùs adverſitáte liberentur, Qui vivis & regnas.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Véniet ex Sion.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum. *Joan.* 6.

CANON.
Ex Concilio Cloveshoviensi secundo.
Ann. 747. *cap.* 18.

JEjuniórum témpora, id est, quarti, séptimi & décimi mensis, nullus negligere præsumat; sed ante horum initia per singulos annos admoneátur plebs, quátenùs legítima universális Ecclésiæ sciat atque observet jejúnia.

AD TERTIAM.
Ant. 1. D. Dabo eis.
CAPITULUM. *Jerem.* 33.

ERit mihi in nomen, & in gáudium, & in laudem, & in exultatiónem cunctis géntibus terræ, quæ audíerint ómnia bona quæ ego factúrus sum eis: & pavébunt, & turbabuntur in universis bonis, & in omni pace quam ego fáciam eis.

℟. *br.* Vísita nos, Dómine, * In salutári tuo. Vísita nos. ℣. Ad videndum in bonitáte * electórum tuórum, * In salutári tuo. Glória. Vísita. *Ps.* 105.

℣. Bénefac, Dómine, bonis, ℟. Et rectis corde. *Ps.* 124.

AD SEXTAM.
Ant. 3. à. Fériam eis.
CAPITULUM. *Hebr.* 8.

HOc est testamentum quod dispónam dómui Israel post dies illos, dicit Dóminus: Dando leges meas in mentem eórum, & in corde eórum superscribam eas; & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in pópulum.

℟. *br.* Exurge, Dómine Deus, * In præcepto quod mandasti. Exurge. ℣. Et synagóga populórum * circumdábit te, * In. Glória. Exurge. *Ps.* 7.

℣. Non discédimus à te, vivificábis nos: ℟. Et nomen tuum invocábimus. *Ps.* 79.

AD NONAM.
Ant. 5. a. Pastor unus.
CAPITULUM. *Mich.* 2.

COngregatióne congregábo, Jacob, totum te: in unum condúcam relíquias Israel; páriter ponam illum quasi gregem in ovili, quasi pecus in médio caulárum: tumultuabuntur à multitúdine hóminum.

℟. *br.* Qui regis Israel, intende: * Qui dedúcis velut ovem Joseph. Qui regis. ℣. Qui sedes super Chérubim, * manifestáre; * Qui dedúcis. Glória. Qui regis. *Ps.* 79.

℣. Nos pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in sǽculum. *Ps.* 78.

AD VESPERAS.
Ant. 3. a. DIcit Dóminus redemptor tuus, Israel: Ego sum Dóminus,

erbum servi sui,
m nuntiórum suó-
lens. Allelúia. *Is.*

D. Locútus sum
hétas, & ego vi-
iltiplicávi, & in
phetárum assimi-
Allel. *Os.* 12.

C. Propter hoc
lus meus nomen
lie illa; quia ego
québar, ecce ad-
úia. *Is.* 52.

A. Bonas fácite
is; & stúdia ves-
bitábo vobiscum.
erem. 7.

F. Scient omnes
a est qui rédimat,
Israel. Allelúia.
4.

.UM. 1. *Mach.* 4.

clamémus in cœ-
; & miserébitur
minus, & mémor
ienti patrum nos-

us, STATUTA.

ericórdia Dómini
& usque in ætter-
. His qui servant
um ejus. *Ps.* 102.
gníficat.

à. Qui post me
est, ante me fac-
ijus ego non sum
solvam ejus cor-
lceamenti. Allel.

icatur Ant. O.]

FERIA SECUNDA.

LECTIO j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 52.

AUdi hoc, paupercula, & ébria non à vino. Hæc dicit dominátor tuus Dóminus, & Deus tuus, qui pugnávit pro pópulo suo: Ecce tuli de manu tua cálicem sopóris, fundum cálicis indignatiónis meæ; non adjícies ut bibas illum ultrà. Et ponam illum in manu eórum qui te humiliavérunt, & dixérunt ánimæ tuæ: Incurváre, ut transeámus; & posuisti ut terram corpus tuum, & quasi viam transeúntibus. Hæc dicit.

℟. Ego quasi. 209.

LECTIO ij. *cap.* 52.

QUàm pulcri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem, annuntiantis bonum, prædicantis salútem, dicentis Sion: Regnábit Deus tuus! Vox speculatórum tuórum: levavérunt vocem, simul laudábunt; quia óculo ad óculum vidébunt; cùm convérterit Dóminus Sion. Gaudéte, & laudáte simul, desérta Jerúsalem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium: & vidébunt

omnes fines terræ Salutáre Dei nostri. Hæc dicit.

℟. Dicit Dóminus. 209.

Lectio iij.

Recédite, recédite, exíte inde, pollútum nolíte tángere: exíte de médio ejus, mundámini, qui fertis vasa Dómini. Quóniam non in tumultu exíbitis, nec in fuga properábitis; præcédet enim vos Dóminus, & congregábit vos Deus Israel. Ecce intélliget servus meus, exaltábitur, & elevábitur; & sublímis erit valde. Sicut obstupuérunt super te multi, sic inglórius erit inter viros aspectus ejus, & forma ejus inter filios hóminum. Iste asperget gentes multas, super ipsum continébunt reges os suum: quia quibus non est narrátum de eo, vidérunt; & qui non audiérunt, contemplati sunt. Hæc dicit Dóminus.

℟. Expectátio. 210.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. A. Expectábo Dóminum, qui abscondit fáciem suam à domo Jacob; & præstolábor eum. *Is.* 8.

C A N O N.

Ex Epístola Decretáli beáti Gelasii Papæ ad Epíscopos Lucániæ.

Script. ann. 494. *can.* 11.

Ordines Presbyterórum & Diaconórum, nisi certis tempóribus & diébus, exercére non áudeant Pontífices, id est, quarti mensis jejúnio, séptimi ac décimi; sed étiam Quadragesimális inítii ac mediáná Quadragésimæ, die Sábbati, jejúnio, circa vésperam nóverint celebrandos.

Ad Magníficat.

Ant. 4. c. Super Dómino non confundentur qui expectant eum. *Is.* 49.

[*Nisi dicatur Ant.* O.]

FERIA TERTIA

Lectio j.

De Isaia Prophéta. *cap.* 54.

Lauda, stérilis, quæ non paris: decanta laudem, & hinni, quæ non pariébas; quóniam multi filii desertæ, magìs quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, & pelles tabernaculórum tuórum extende; ne parcas, longos fac funículos tuos, & clavos tuos consólida. Ad déxteram enim & ad lævam penetrábis: & semen tuum gentes hæreditábit, & civitátes desertas inhabitábit. Hæc dicit.

℟. Jejúnium. 210.

Lectio ij.

Noli timére, quia non confundéris, neque erubesces: non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ obliviscéris, & oppróbrii viduitátis tuæ non recordáberis ámpliùs. Quia dominábitur tuî qui fecit

ecit te : Dóminus exercítuum, nomen ejus ; & redemptor tuus, Sanctus Isrel, Deus omnis terræ vocibitur. Quia ut mulíerem erelictam & mœrentem spíitu vocávit te Dóminus, & xórem ab adolescéntia abectam, dixit Deus tuus. Ad unctum in módico dereliqui te, & in miseratiónibus agnis congregábo te. In omento indignatiónis abcondi fáciem meam parumer à te, & in misericórdia mpiterna misértus sum ui, dixit redemptor tuus óminus. Hæc dicit.

℟. Hoc est jejúnium. 211.

Lectio iij.

SIcut in diébus Noë istud mihi est, cui jurávi ne dúcerem aquas Noë ultrà pra terram ; sic jurávi ut on irascar tibi, & non erepem te. Montes enim ommovebuntur, & colles ontremiscent ; misericórdia autem mea non recédet te, & fœdus pacis meæ on movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus. Paucula, tempestáte convul-, absque ulla consolatióe. Ecce ego sternam per dinem lápides tuos, & ndábo te in sapphíris ; & nam jáspidem propugnácula tua, & portas tuas in pides sculptos, & omnes rminos tuos in lápides delerábiles, universos fílios os doctos à Dómino, & tuos multitúdinem pacis fíliis tuis : & in justítia fundáberis. Hæc dicit.

℟. Qui projícit. 211.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Ego, ego ipse consolábor vos : Dóminus exercítuum nomen meum. *Is.* 51.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo. *Ann.* 1576. *part.* 2. *tit.* 7.

IMpedimento irretítus ne ad sacram ordinatiónem, contra sacrórum Cánonum & Conciliórum præscriptum, accédat. Impedimento irrétiti hi sunt ; minóres natu, Sacramento Chrísmatis non confirmáti, rudes & ignári, criminósi, solémniter pœnitentes, neóphyti, ebrietáti & gulæ déditi, impudíci, lapsi post Ordinem suscéptum, perjúri, usurári manifesti, infámes, ratiocíniis obligáti, servi, córpore vitiáti, insígniter deformes, illegítimè nati, peregríni & ignóti, bígami, irreguláres, suspensi, interdicti, excommunicáti, morbo cadúco laborantes, energúmeni, non examináti, & non probáti.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *a.* Clama ad me, & exáudiam te : & suscitábo verbum bonum quod locútus sum ad domum Israel. *Jerem.* 33.

[*Nisi dicatur Ant.* O

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j.

De Isaia Prophéta. *cap.* 55.

QUærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum propè est. Derelinquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum; & miserébitur ejus: & ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ; neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltantur cœli à terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ à viis vestris, & cogitatiónes meæ à cogitatiónibus vestris. Hæc dicit.

℟. Súscita, Dómine, prædicatiónes quas locúti sunt in nómine tuo Prophétæ prióres: * Da mercédem sustinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniantur; & exaudi oratiónes servórum tuórum. ℣. Dómine, Deus omnípotens, qui es, & qui eras, & qui ventúrus es, advénit tempus rédere mercédem servis tuis: * Da mercédem. *Eccli.* 36. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

ET quómodo descendit imber & nix de cœlo, & illuc ultrà non revértitur, sed inébriat terram, & infundit eam, & germináre eam facit, & dat semen serenti, & panem comedenti; sic erit verbum meum quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vacuum, sed fáciet quæcumque vólui, & prosperábitur in iis ad quæ misi illud. Quia in lætítia egrediémini, & in pace deducémini: montes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent manu. Pro saliunca ascendet ábies, & pro urtica crescet myrtus: & erit Dóminus nominátus in signum ætérnum, quod non auferétur. Hæc dicit.

℟. Consolámini, consolámini pópule meus, dicit Deus vester; quóniam * Compléta est malítia Jerúsalem, dimissa est iníquitas illíus. ℣. Vobis remíssio peccatórum annuntiátur, & ab ómnibus quibus non potuístis in lege Móysi justificári: * Compléta est. *Is.* 40. *Act.* 13.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam *c.* 1.

IN illo témpore; Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen vírginis María. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In cap. 1. Luc. in Festo Annuntiat. tom. 7.

EXórdium nostræ redemptiónis, fratres ca-issimi, hodierna nobis san-ti Evangélii léctio com-endat, quæ Angelum à eo de cœlis missum narrat d Vírginem; ut novam in arne nativitátem Fílii Dei rædicáret; per quam nos, bjectâ vetustáte nóxiâ, re-ovári atque inter fílios Dei omputári possímus. Ap-um profectò humánæ res-aurati ónis princípium fuit, ut Angelus à Deo mitteré-tur ad Vírginem partu con-secrandam divíno; quia prima perditiónis humánæ fuit causa, cum serpens à diábolo mittebátur ad mu-líerem spíritu supérbiæ de-cipiendam: imò ipse in ser-pente diábolus veniébat, qui genus humánum, de-ceptis paréntibus primis, immortalitátis glóriâ nudá-ret.

℟. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque & † Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Creávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum. * Spíritus sanctus. Glória. † Quod. *Luc. 1. Jerem. 31.*

Dicitur Te Deum.

Ad Laudes & ad ceteras Horas, non dicuntur Preces.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Ne tímeas, María; concípies in útero, & páries Fílium: hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur. *Luc. 1.*

Collecta. Orémus.

PRopè esto, Dómine, ómnibus expectántibus te in veritáte; ut in adventu Fílii tui Dómini nostri, plácitis tibi áctibus præséntémur; Per eumdem. *Et dicitur ad Laudes & ad Horas tantùm.*

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi tértio.

Ann. 1573. Instruct. Prædic. in append.

COncionátor pópulum hortábitur, ut statis quátuor anni tempóribus, & privátim in suis quisque ædibus & públicè in Ecclésia oret, & ad Litánias convéniat, Deum precatúrus pro iis qui Ordinis Sacramento initiantur.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in ætérnum; & regni ejus non erit finis. *Luc. 1.*

[*Nisi dicatur Ant.* O.]

Collecta Dominicæ præcedentis.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 56.

HÆc dicit Dóminus: Custodíte judícium, & fácite justítiam, quia juxta est salus mea ut véniat, & justítia mea ut revelétur. Beátus vir qui facit hoc, & fílius hóminis qui apprehendet istud: custódiens sábbatum, ne pólluat illud; custódiens manus suas, ne fáciat omne malum. Hæc dicit.

℟. Ego quasi. 209.

Lectio ij.

ET non dicat fílius ádvenæ qui adhæret Dómino, dicens: Separatióne dívidet me Dóminus à pópulo suo. Et non dicat eunúchus: Ecce ego lignum áridum. Quia hæc dicit Dóminus eunúchis: Qui custodíerint sábbata mea, & elégerint quæ ego vólui, & tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea & in muris meis locum, & nomen mélius à fíliis & filiábus: nomen sempitérnum dabo eis, quod non períbit. Et fílios ádvenæ qui adhærent Dómino, ut colant eum, & díligant nomen ejus, ut sint ei in servos; omnem custodientem sábbatum ne pólluat illud, & tenentem fœdus meum: addúcam eos in montem sanctum meum, & lætificábo eos in domo oratiónis meæ. Holocausta eórum, & víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo; quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis. Hæc dicit.

℟. Dicit Dóminus. 209.

Lectio iij.

AIt Dóminus Deus qui cóngregat dispersos Israel: Adhuc congregábo ad eum congregátos ejus. Omnes béstiæ agri, veníte ad devorandum, universæ béstiæ saltûs. Speculatóres ejus cæci omnes, nesciérunt universi: canes muti non valentes latráre, videntes vana, dormientes, & amantes sómnia. Et canes impudentíssimi nesciérunt saturitátem: ipsi pastóres ignoravérunt intelligéntiam; omnes in viam suam declinavérunt, unusquisque ad avarítiam suam à summo usque ad novíssimum. Hæc dicit.

℟. Expectátio. 210.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Ecce ego vénio, ait Dóminus: & applicabuntur gentes multæ ad Dóminum, & erunt mihi in pópulum. *Zach.* 2.

CANON.

Ex Concílio Aurelianensi quinto.

Ann. 549. *can.* 5.

NUllus Cléricum seu Lectórem aliénum sine sui cessióne Pontíficis, vel promovére, vel sibi quibus-

libet conditiónibus áudeat vindicáre. Quòd si quis hanc constitutiónem fúerit quâcumque præsumptióne transgressus, memorátæ persónæ ab eo cui sunt débitæ, seu Ecclesiástico jure, seu próprio, revocátæ, quia illícitâ vagatióne discésserant, ab honóre vel offício suscepto, juxta arbítrium sui Pontíficis, suspendantur.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. *O. ut infrà ante Officium Vigiliæ Natalis Domini.*

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM.

LECTIO j.

De Isáía Prophéta. *cap.* 58.

CLama, ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum. Me étenim de die in diem quærunt, & scire vias meas volunt, quasi gens quæ justítiam fécerit; & judícium Dei sui non derelíquerit. Rogant me judícia justítiæ; appropinquáre Deo volunt. Quare jejunávimus, & non aspexisti; humiliávimus ánimas nostras, & nescisti? Ecce in die jejúnii vestri invenítur voluntas vestra, & omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites & contentiónes jejunátis, & percútitis pugno ímpiè. Hæc dicit.

℟. Jejúnium. 210.

*Si hâc die occurrat Festum sancti Thomæ, sequens Lectio dividitur in duas, divisione factâ ad * Asteriscum.*

LECTIO ij.

NOlíte jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excelso clamor vester. Numquid tale est jejúnium quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam suam. Numquid contorquére quasi circulum caput suum, & saccum & cínerem stérnere? Numquid istud vocávi jejúnium, & diem acceptábilem Dómino? Nonne hoc est magìs jejúnium quod elégi? Dissolve colligatiónes impietátis, solve fascículos deprimentes; dimitte eos qui confracti sunt, líberos, & omne onus dirumpe. [*] Frange esurienti panem tuum, & egénos vagosque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, & sánitas tua cítiùs oriétur, & anteíbit fáciem tuam justítia tua, & glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis & Dóminus exáudiet; clamábis, & dicet: Ecce adsum. Si abstúleris de médio tuî caténam, & desíeris ex-

téndere dígitum, & loqui quod non prodest. Cùm effúderis esurienti ánimam tuam, & ánimam afflictam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt sicut merídies. Hæc dicit.

℞. Hoc est jejúnium. 211.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *c.* 1.

EXurgens María in diébus illis, ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda; & intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 2.

COntuendum est quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur; María ad Elísabeth, Christus ad Joannem. Dénique étiam pósteà, ut sanctificáret baptísmum Joannis, Dóminus venit ad baptísmum. Citò quoque adventûs Maríæ & præséntiæ Domínicæ beneficia declarantur. Simul enim ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus; & repléta est Spíritu sancto. Vide distinctiónem, singulorumque verborum proprietátes. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Joannes prior grátiam sensit. Illa natúræ órdine audívit, iste exultávit ratióne mystérii; illa Maríæ, iste Dómini sensit adventum. Istæ grátiam loquuntur, illi intùs operantur, pietatísque mystérium maternis adoriuntur proféctibus; duplicique miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta est mater. Non priùs mater repléta quàm fílius; sed cùm fílius esset replétus Spíritu sancto, replévit & matrem.

℞. Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? * Et beáta quæ credidísti, quóniam † Perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. ℣. Benedíctus Dóminus, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum; * Et beáta. Glória Patri. † Perficientur. *Luc.* 1. *Judith.* 13.

Ad Laudes & per Horas, Antiphonæ propriæ, ut notantur infrà ante Officium Vigiliæ Natalis Domini; & sic in sequentibus Feriis.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus, fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Collecta. Orémus.

AUrem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda, & mentis nostræ ténebras,

grátiâ tuæ visitatiónis illustra; Qui tecum.

C A N O N.

Ex Concílio Coloniensi.

Ann. 1536. *part.* 1. *can.* 21.

QUo affectu ac propósito accédant Ordinandi, videndum accurratèque investigandum est; num vidélicet Dei causâ tantùm, an pótiùs suæ commoditátis grátiâ ad Ordines capessendos aspírent, quærentes quæ sua sunt, non quæ Jesu Christi. Quid enim est sua quærere, & non quæ Christi sunt, nisi cùm tales non Deum propter Deum quærunt, temporália cómmoda sequentes, lucris inhiantes, & honóres ab homínibus expetentes? Quisquis talis est, mercenárius est.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O. *ut infrà.*

Collecta, Aurem tuam.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 61.

SPíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me: ad annuntiandum mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde, & prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem Dómino, & diem ultiónis Deo nostro; ut consolárer omnes lugentes; ut pónerem lugéntibus Sion, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris: & vocabuntur in ea fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificandum. Et ædificábunt deserta à sǽculo, & ruínas antíquas érigent, & instaurábunt civitátes desertas, dissipátas in generatiónem & generatiónem. Hæc dicit.

℟. Sion, non dissolvantur manus tuæ: Dóminus Deus tuus in médio tuî, fortis; ipse salvábit: * Gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, exultábit super te in laude. ℣. Fecit Dóminus redemptiónem plebis suæ: * Gaudébit. *Sophon.* 3. *Luc.* 1.

*Si hâc die occurrat Festum sancti Thomæ, sequens Lectio dividitur in duas, divisione factâ ad * Asteriscum.*

Lectio ij.

ET stabunt aliéni, & pascent pécora vestra: & filii peregrinórum agrícolæ & vinitóres vestri erunt. Vos autem Sacerdótes Dómini vocabímini: Ministri Dei nostri, dicétur vobis. Fortitúdinem géntium comedétis, & in glória eárum superbiétis. Pro confusióne

vestra dúplici, & rubóre, laudábunt partem suam: propter hoc in terra sua duplícia possidébunt, lætítia sempiterna erit eis. Quia ego Dóminus díligens judícium, & ódio habens rapínam in holocausto; & dabo opus eórum in veritáte, & fœdus perpétuum fériam eis. [*] Et scient in Géntibus semen eórum, & germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoscent illos; quia isti sunt semen, cui benedixit Dóminus. Gaudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestimentis salútis, & indumento justítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, & quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit justítiam, & laudem coram universis géntibus. Hæc dicit.

℞. Sion, non vocáberis ultrà Derelicta; & terra tua non vocábitur ámpliùs Desoláta: habitábunt in te filii tui. * Totâ die & totâ nocte in perpétuum non tacébunt, donec stabíliat laudem in terra Dóminus. ℣. Vénient ab Oriente, & Occidente, & Aquilóne, & Austro: * Totâ die. *Is.* 62. *Luc.* 13.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum. *cap.* 1.

INítium Evangélii Jesu Christi Fílii Dei, sicut scriptum est in Isaía prophéta: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 6. *in Evang. n.* 6 & 5.

QUod græcè Angelus, hoc latínè Nuntius dícitur. Rectè ergo qui nuntiáre supernum Júdicem míttitur, Angelus vocátur; ut dignitátem servet in nómine quam explet in operatióne. Altum quidem nomen est, sed vita nómine inférior non est. Utinam, fratres caríssimi, non ad judícium nóstrum dicámus; quia omnes qui sacerdótii nómine censentur, Angeli vocantur, Prophétâ attestante, qui ait: Lábia sacerdótis custódiunt sciéntiam, & legem requírunt ex ore ejus; quia Angelus Dómini exercituum est. Sed hujus altitúdinem nóminis étiam vos, si vultis, potestis meréri. Nam unusquisque vestrûm in quantum sufficit, in quantum grátiam supernæ aspiratiónis accépit, si à pravitáte próximum révocat, si exhortári ad benè operandum curat, si æternum regnum vel

ſupplícium erranti denúntiat, cum ſanctæ annuntiatiónis verba impendit profectò Angelus exiſtit.

℟. Fuit Joannes in deſerto baptízans, & prædicans baptiſmum pœniténtiæ in remiſſiónem peccatórum: * Et egrediebátur ad eum omnis Judææ régio, & Jeroſolymitæ univerſi. ℣. Ipſe eſt directus divínitùs in pœniténtiam gentis: * Et. Glória. * Et. *Marc.* 1. *Eccli.* 49.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. c. Prædicábat Joannes, dicens: Venit fórtior me poſt me, cujus non ſum dignus procumbens ſólvere corrígiam calceamentórum ejus. *Marc.* 1.

Collecta. Orémus.

DEus, qui cónſpicis quia ex noſtra pravitáte afflígimur: concéde propítius, ut ex tua viſitatióne conſolémur; Qui vivis & regnas.

CANON.

Ex Epíſtola ſancti Leónis Papæ, ad Dióſcorum Epíſcopum Alexandrínum.

Ann. 445. *c.* 1.

QUod à Pátribus noſtris propenſióre curâ nóvimus eſſe ſervátum, à vobis hoc vólumus cuſtodíri; ut non paſſim diébus ómnibus Sacerdotális, vel Levítica Ordinátio celebrétur; ſed poſt diem Sábbati, ejus noctis quæ in prima Sábbati luceſcit, exórdia deligantur in quibus his qui conſecrandi ſunt, jejúnis, & à jejunántibus ſacra benedíctio conferátur.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. de Pſalterio.

Capitulum. *Geneſ.* 49.

NOn auferétur ſceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mittendus eſt; & ipſe erit expectátio géntium.

Hymnus, Statuta, 175.

℣. Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: ℟. Domináre in médio inimicórum tuórum. *Pſ.* 109.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O. *Collecta*, Excita, *infrà ad Laudes.*

DOMINICA IV.

Adventus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminus propè eſt: * Veníte, adorémus. *Philip.* 4.

Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus, Instantis, *ut ſuprà*, 171. *Pſalmi ut in Pſalterio.*

In I. Nocturno.

Ant. 1. *D.* Juda, te laudábunt fratres tui: manus tua in cervícibus inimicórum tuórum; adorábunt te fílii patris tui. *Geneſ.* 49.

Ant. 8. G. Dómine, in-

tróduc Judam ad pópulum suum : manus ejus pugnábunt pro eo, & adjútor illíus contra adversários ejus erit. *Deut.* 33.

Ant. 2. D. Cœtus ejus permánébit, & erit dux ejus ex eo ; & princeps de médio ejus producétur. *Jerem.* 30.

℣. Elégit Dóminus Tribum Juda, ℟. Montem Sion quem diléxit. *Ps.* 77.

LECTIO j.

De Isaía Prophéta. *c.* 63.

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, & propugnátor sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, & vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, & de géntibus non est vir mecum : calcávi eos in furóre meo, & conculcávi eos in ira mea : & aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, & ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspexi, & non erat auxiliátor : quæsívi, & non fuit qui adjuváret ; & salvávit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, & inebriávi eos in indignatióne mea, & detráxi in terram virtútem eórum. Hæc dicit.

℟. Cátulus leónis Juda : * Ad prædam, fili mi, ascendísti : requiéscens accubuísti ut leo, & quasi leæna ; quis suscitábit eum? ℣. Vicit leo de tribu Juda, radix David : * Ad prædam. *Genes.* 49. *Apoc.* 5.

LECTIO ij.

Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit nobis Dóminus, & super multitúdinem bonórum dómui Israel, quæ largítus est eis secúndum indulgéntiam suam, & secúndùm multitúdinem misericordiárum suárum. Et dixit : Verúmtamen pópulus meus est, filii non negantes ; & factus est eis Salvátor. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, & Angelus faciéi ejus salvávit eos : in dilectióne sua, & in indulgéntia sua ipse redémit eos, & portávit eos, & elevávit eos cunctis diébus séculi. Ipsi autem ad iracúndiam provocavérunt, & afflixérunt spíritum Sancti ejus ; & convérsus est eis in inimícum, & ipse debellávit eos. Hæc dicit.

℟. Convertam conversiónem Juda, ait Dóminus, & erit in die illa : * Sérviens

Dómino Deo suo, & David regi suo quem suscitábo eis, & egrediétur de eis laus. ℣. Salus ex Judæis est; sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem : * sérvient. *Jerem.* 30. *Joan.* 4.

Lectio iij.

Et recordátus est diérum séculi Moysi, & pópuli sui. Ubi est qui eduxit eos de mari cum pastóribus gregis sui? Ubi est qui pósuit in médio ejus spíritum Sancti sui? Qui eduxit ad dexteram Moysen bráchio majestátis suæ; qui scidit aquas ante eos, ut fáceret sibi nomen sempiternum? Qui eduxit eos per abyssos, quasi equum in deserto non impingentem? quasi ánimal in campo descendens, Spíritus Dómini ductor ejus fuit: sic adduxisti pópulum tuum, ut fáceres tibi nomen glóriæ. Hæc dicit.

℟. In diébus illis, apprehendent hómines ex ómnibus linguis géntium fimbriam viri Judæi, dicentes : * Ibimus vobiscum; † Audívimus enim quóniam Deus vobiscum est. ℣. Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster : * Ibimus. Glória. † Audívimus. *Zach.* 8. *Hebr.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. *à.* Radix Jesse qui stat in signum populórum, ipsum Gentes deprecabuntur. *Is.* 11.

Ant. 5. a. Erit in petram scándali duábus dómibus Israel; & offendent ex eis plúrimi, & cadent. *Is.* 8.

Ant. 8. c. Cæcitas ex parte cóntigit in Israel, donec plenitúdo Géntium intráret, & sic omnis Israel salvus fieret. *Rom.* 11.

℣. Copiósa apud Dóminum redémptio : ℟. Et ipse rédimet Israel ex ómnibus inquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Lectio iv.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris de idolórum vanitáte.

Quòd Christus sit, & quomodò per ipsum nobis salus vénerit, sic est ordo, sic est rátio. Judæis primùm erat apud Deum grátia : sic olim justi erant, sic majóres eórum religiónibus obediébant. Inde illis & regni sublímitas flóruit, & géneris magnitúdo provénit. Sed illi negligentes, & indisciplináti & superbi póstmodum facti, & fidúciâ patrum infláti, dum divína præcepta contemnunt, datam sibi grátiam perdidérunt. Quàm verò fúerit illis profána vita quæ contracta sit violátæ religiónis offensa, ipsi quoque testantur, qui etsi voce tacent, éxitu confitentur. Dispersi & palabundi vagantur, soli & cœli sui pró-

fugi, per hoſpítia aliéna jactantur. Necnon Deus antè prædixerat fore ut, vergente ſéculo, & mundi fine jam proximo, ex omni gente & pópulo & loco cultóres ſibi allégeret Deus multò fidelióres, & melióris obſéquii, qui indulgéntiam de divinis munéribus haurírent, quam acceptam Judæi, contemptis religiónibus, perdidiſſent. Hujus ígitur grátiæ diſciplinæque árbiter & magiſter, Sermo & Filius Dei mittitur, qui per Prophétas omnes retrò illuminátor & doctor humáni géneris prædicabátur.

℞. Ecce óculi Dómini Dei ſuper regnum peccans, & cónteram illud à fácie terræ: * Verúmtamen cónterens non cónteram domum Jacob. ℣. Dico vobis; auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus: * Verúmtamen. *Amos.* 9. *Matt.* 21.

Lectio v.

HIc eſt virtus Dei, hic rátio, hic ſapiéntia ejus & glória. Hic in Vírginem illábitur; carnem Spíritu ſancto cooperante, indúitur Deus cum hómine miſcetur. Hic Deus noſter, hic Chriſtus eſt, qui medátor duórum, hóminem índuit, quem perdúcat ad Patrem. Quod homo eſt, eſſe Chriſtus vóluit, ut & homo poſſit eſſe quod Chriſtus eſt. Sciébant & Judæi Chriſtum eſſe ventúrum, nam hic illi ſemper, Prophétis admonéntibus, annuntiabátur, ſed ſignificáto dúplici ejus adventu, uno qui exercítio & exemplo hóminis fungerétur, áltero qui Deum faterétur, non intelligendo primum adventum qui in paſſióne præceſſit occultus, unum tantùm credunt qui erit in poteſtáte manifeſtus. Quòd autem hoc Judæórum pópulus intellígere non pótuit, delictórum méritum fuit. Sic erant ſapiéntiæ & intelligéntiæ cæcitáte multáti, ut qui vitâ indigni eſſent, habérent vitam ante óculos, nec vidérent.

℞. Dies multos ſedébunt filii Iſrael ſine rege, & ſine príncipe, & ſine ſacrifício: & * Poſt hæc revertentur, & quærent Dóminum Deum ſuum; & David regem ſuum; & pavébunt ad Dóminum, & ad bonum ejus. ℣. Numquid ſic offendérunt ut cáderent? Abſit; ſed illórum delicto, ſalus eſt géntibus, ut illos æmulentur: * Poſt hæc. *Oſ.* 3. *Rom.* 11.

Lectio vj.

ITaque cùm Chriſtus Jeſus, ſecundùm à Prophétis antè prædicta, verbo & vocis império dæmónia de homínibus excúteret, para-

lyticos reſtríngeret, lepróſos purgáret, illumináret cæcos, claudis greſſum daret, mórtuos rurſus animáret, cógeret ſibi elementa famulári, ſervíre ventos, maría obedíre, ínferos cédere: Judæi qui illum credíderant hóminem tantùm de humilitáte carnis & córporis exiſtimábant magum de licéntia poteſtátis. Hoc eos factúros & ipſe prædíxerat, & Prophetárum ómnium teſtimónium ſic antè præceſſerat, oportére illum pati, non ut ſentíret tantùm mortem, ſed ut vínceret; & cùm paſſus eſſet, ad ſúperos dénuò régredi, ut vim divínæ majeſtátis oſténderet. Fidem itaque rerum curſus implévit. Hunc comitámur, hunc ſéquimur, hunc habémus itíneris ducem, lucis príncipem, ſalútis auctórem, cœlum páriter & Patrem quæréntibus, & credéntibus pollicentem. Quod eſt Chriſtus, érimus Chriſtiáni, ſi Chriſtum fuérimus imitáti.

℟. In die illa, dicit Dóminus, * Suſcitábo tabernáculum David, quod cécidit: & † Reædificábo illud ſicut in diébus antíquis, ut poſsídeant omnes natiónes. ℣. Deus viſitávit ſúmere ex géntibus pópulum nómini ſuo; & huic concordant verba Prophetárum: * Suſcitábo. Glória. † Reædificábo. *Amos.* 9. *Act.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Tempus tribulatiónis eſt Jacob, & ex ipſo ſalvábitur, & non dominabuntur ei ámpliùs aliéni. *Jerem.* 30.

Ant. 6. F. Congregabuntur filii Juda, & filii Iſrael páriter; & ponent síbimet caput unum, & aſcendent de terra. *Oſée.* 1.

Ant. 4. F. Fáciam eos in gentem unam in terra in móntibus Iſrael, & rex unus erit ómnibus ímperans, nec dividentur ámpliùs. *Ezech.* 37.

℣. Annúntient nomen Dómini, & laudem ejus in Jerúſalem, ℟. In conveniendo pópulos in unùm. *Pſ.* 101.

LECTIO vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *cap.* 3.

ANno quinto décimo impérii Tibérii Cæſaris, procurante Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 20. *in Evang.* *n.* 1.

REdemptóris noſtri Præcurſor quo témpore prædicatiónis verbū accéperit memoráto Romána Reipúblicæ príncipe, & Judææ régibus, deſignátur. Quia enim illum prædicáre

Ant. 3. a. Revelábitur glória Dómini; & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est. Allelúia. *Is.* 40.

CAPITULUM. *Is.* 62.

VIdébunt gentes Justum tuum, & cuncti reges inclytum tuum; & vocábitur tibi nomen novum quod os Dómini nominábit.

HYMNUS, JORDANIS, 172.

℣. Ibunt de virtúte in virtútem : ℟. Vidébitur Deus deórum in Sion. *Ps.* 83.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. d. Vidébit omnis caro salutáre Dei. Allelúia. *Luc.* 3.

COLLECTA. Orémus.

EXcita quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, & magnâ nobis virtúte succurre : ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Laudáte, cœli.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum. *Joan.* 6.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Sess.* 23. *de Sacr. Ord.* 1. *cap.* 2.

NOn solùm de Sacerdótibus, sed & de Diáconis sacræ litteræ apertam mentiónem fáciunt; & quæ máximè in illórum Ordinatióne attendenda sunt, gravíssimis verbis docent : & ab ipso Ecclésiæ inítio sequéntium Ordinum nómina, atque uniuscujusque eórum própria ministéria, Subdiáconi scílicet, Acólythi, Exorcistæ, Lectóris & Ostiárii in usu fuisse cognoscuntur, quamvis non pari gradu. Nam Subdiaconátus ad majóres Ordines à Pátribus & à sacris Concíliis refertur, in quibus & de áliis inferióribus frequentíssimè légimus.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Ego.

CAPITULUM. *Is.* 35.

SOlitúdo gérminans germinábit, & exultábit lætábunda & laudans : glória Líbani data est ei; decor Carméli & Saron : ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri.

℟. *br.* Gaudébunt campi : * Exultábunt ligna sylvárum. Gaudébunt. ℣. A fácie Dómini, * quia venit, * Exultábunt. Glória Patri. Gaudébunt campi. *Ps.* 95.

℣. Flúmina plaudent manu, ℟. Simul montes exultábunt à conspectu Dómini. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Erit ibi.

CAPITULUM. *Jerem.* 4.

SI revertéris, Israel, ait Dóminus, ad me convértere. Si abstúleris offendícula tua à fácie mea, non commovéberis; & jurábis, Vivit Dóminus, in veritáte, & in judício, & in justítia; & benedícent eum gentes, ipsúmque laudábunt.

℟. *br.* Apud Dóminum * Gressus hóminis dirigentur. Apud. ℣. Et viam ejus * volet. * Gressus. Glória. Apud. *Ps.* 36.

℣. In sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: ℟. Nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ. *Cant. Is.* 26.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Revelábitur, &c.

CAPITULUM. *Philip.* 4.

GAudéte in Dómino semper: íterùm dico, Gaudéte: modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus; Dóminus propè est.

℟. *br.* Oculi nostri * Ad Dóminum Deum nostrum. Oculi nostri. ℣. Donec * misereátur nostrî. * Ad Dóminum. Glória. Oculi. *Ps.* 122.

℣. Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.* 33.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. AUdíte me, domus Jacob, qui portámini à meo útero: ego feci, & ego feram: ego portábo, & salvábo. Allelúia. *Is.* 46.

Ant. 3. a. Ego scio cogitatiónes quas ego cógito super vos, cogitatiónes pacis, & non afflictiónis. Allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 7. a. Cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, invéniar à vobis; & redúcam captivitátem vestram. Allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 4. A. Congregábo vos de univérsis géntibus & de cunctis locis, & reverti vos fáciam. Allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 5. C. Vobíscum sum ego, ut salvos vos fáciam: & dabo vobis misericórdias, & miserébor vestrî. Allelúia. *Jerem.* 42.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

IN odórem suavitátis suscípiam vos, cùm edúxero vos de pópulis, & congregávero vos de terris in quas dispersi estis, & sanctificábor in vobis in óculis natiónum.

HYMNUS, STATUTA, 175.

℣. Converte, Dómine, captivitátem nostram, ℟. Sicut torrens in austro. *Ps.* 125.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O. *ut infrà.*

COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 63.

ATtende de cœlo, & vide de habitáculo sancto tuo, & glóriæ tuæ: ubi est zelus tuus, & fortitúdo tua, multitúdo víscerum tuórum & miseratiónum tuárum? Super me continuérunt se. Tu enim pater noster, & Abraham nescívit nos, & Israel ignorávit nos: tu, Dómine, pater noster, redemptor noster; à século nomen tuum. Quare erráre nos fecisti, Dómine, de viis tuis: indurasti cor nostrum, ne timerémus te? Convértere propter servos tuos tribus hæreditátis tuæ. Quasi níhilum possedérunt pópulum sanctum tuum hostes nostri: conculcavérunt sanctificatiónem tuam. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominaréris nostrî, neque invocarétur nomen tuum super nos. Hæc dicit.

℟. Cátulus leónis Juda. 226.

Lectio ij. *cap.* 64.

UTinam dirúmperes cœlos, & descénderes! à fácie tua montes defluérent, sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fieret nomen tuum inimícis tuis: à fácie tua gentes turbarentur. Cùm féceris mirabília, non sustinébimus: descendisti, & à fácie tua montes defluxérunt. A século non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti expectántibus te. Occurristi lætanti, & faciení justítiam: in viis tuis recordabuntur tuî: ecce tu irátus es, & peccávimus: in ipsis fuimus semper, & salvábimur. Hæc dicit.

℟. Convertam. 226.

Lectio iij.

ET nunc, Dómine, pater noster es tu, nos verò lutum: & fictor noster tu, & ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris, Dómine, satis, & ne ultrà memíneris iniquitátis nostræ: ecce, réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas Sancti tui facta est desérta; Sion desérta facta est; Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ & glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis, & ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas. Numquid super his continébis te, Dómine, tacébis & afflíges nos vehementer. Hæc dicit.

℟. In diébus. 227.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Próteget Dóminus Jerúsalem, prótegens & líberans, tránsiens & salvans. *Is.* 31.

C A N O N.
ıcílio Aquisgranensi.
ıi. 816. *lib.* 1. *c.* 7.
conórum Ordo à tri-
u Levi accépit exór-
in Evangélio autem
dia eórum & in Ac-
Apostolórum legun-
hinc jam decrevé-
póstoli Apostolorum-
ccessóres per omnes
as Diáconos ordinan-
e, qui sublimióri gra-
ris circa aram Chris-
i columnæ assísterent
oque evangelizant.
Magníficat.
. 2. D. O. *ut infrà.*

IA TERTIA.
Lectio j.
ia Prophéta. *cap.* 65.
Uæsiérunt me qui an-
tè non interrogábant;
invenérunt qui non
runt me. Dixi : Ecce
ecce ego ad gentem
on invocábat nomen
. Expandi manus meas
ie ad pópulum incré-
, qui gráditur in via
ona post cogitatiónes
Pópulus qui ad iracún-
próvocat me, ante
ı meam semper : qui
lant in hortis, & sacrí-
super láteres : qui há-
in sepulcris, & inde-
idolórum dórmiunt:
medunt carnem suil-
& jus profánum in
eórum. Qui dicunt : Recéde à me, non appró-pinques mihi, quia immundus es; isti fumus erunt in furóre meo, ignis ardens totâ die. Hæc dicit.

℟. Ecce óculi. 228.

Lectio ij.

Ecce scriptum est coram me : non tacébo, sed reddam & retríbuam in sinum eórum iniquitátes vestras, & iniquitátes patrum vestrórum simul, dicit Dóminus, qui sacrificavérunt super montes, & super colles exprobravérunt mihi; & remétiar opus eórum primum in sinu eórum. Hæc dicit Dóminus : Quómodò si inveniátur granum in botro, & dicátur : Ne díssipes illud, quóniam benedíctio est; sic fáciam propter servos meos, ut non dispérdam totum. Et edúcam de Jacob semen, & de Juda possidentem montes meos : & hæreditábunt eam electi mei, & servi mei habitábunt ibi. Hæc dicit.

℟. Dies multos. 228.

Lectio iij.

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce servi mei comedent, & vos esuriétis : ecce servi mei bibent, & vos sitiétis : ecce servi mei lætabuntur, & vos confundémini : ecce servi mei laudábunt præ exultatióne cordis, & vos clamábitis præ dolóre cordis, & præ con-

tritióne spíritûs ululábitis. Et dimittétis nomen vestrum in juramentum eléctis meis : & interfíciet te Dóminus Deus, & servos suos vocábit nómine álio. In quo qui benedíctus est super terram, benedicétur in Deo, amen ; & qui jurat in terra, jurábit in Deo, amen : quia oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres, & quia abscónditæ sunt ab óculis meis. Hæc dicit.

℟. In die illa. 229.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. a. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis terræ, cùm convértero captivitátem vestram. *Sophon.* 3.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Ann. 816. *lib.* 1. *cap.* 6.

SUbdiáconi in Esdra inveniuntur, appellanturque ibi Nathinæi, id est, in humilitáte Dómino servientes : isti oblatiónes in templo Dómini suscípiunt à pópulis : isti obédiunt officiis Levitárum, isti quoque vasa córporis & sánguinis Christi Diacónibus ad altária Dómini ófferunt. De quibus quidem plácuit Pátribus, ut quia sacra mystéria contrectant, casti & continentes fiant ab uxóribus.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O. *ut infrà.*

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 65.

ECce enim ego creo cælos novos, & terram novam : & non erunt in memória prióra, & non ascendent super cor. Sed gaudébitis & exultábitis usque in sempitérnum in his quæ ego creo ; quia ecce ego creo Jerúsalem exultatiónem, & pópulum ejus gáudium. Et exultábo in Jerúsalem, & gaudébo in pópulo meo : & non audiétur in eo ultrà vox fletûs & vox clamóris. Hæc dicit.

℟. Cárulus leónis. 226.

Lectio ij.

NOn erit ibi ámpliùs infans diérum, & senex qui non ímpleat dies suos ; quóniam puer centum annórum moriétur, & peccátor centum annórum maledíctus erit. Et ædificábunt domos, & habitábunt : & plantábunt víneas, & cómedent fructus eárum. Non ædificábunt, & álius habitábit : non plantábunt, & álius cómedet : secúndùm enim dies ligni, erunt dies pópuli mei ; & ópera mánuum eórum inveterábunt. Hæc dicit.

℟. Convertam. 226.

Lectio iij.

ELecti mei non laborábunt frustrà, neque generábunt in conturbatióne ;

[...]nia semen benedictórum [D]ómini est, & nepótes eó[r]um cum eis. Eritque ántequàm clament, ego exáu[d]iam: adhuc illis loquéntibus, ego áudiam. Lupus [e]t agnus pascentur simul, [l]eo & bos cómedent páleas; [e]t serpenti pulvis, panis [e]jus: non nocébunt, neque [o]ccídent in omni monte [s]ancto meo, dicit Dóminus. Hæc dicit.

℟. In diébus illis. 227.

Ad Benedictus.

Ant. 4. *D.* Captívitas à forti tollétur; & quod ablá[t]um fúerit à robusto, salvá[b]itur. *Is.* 49.

CANON.

[E]x Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo. *Ann.* 1579. *part.* 3. *c.* 3.

QUi Subdiaconátûs Ordini ascriptus est, cùm [s]tatim lege astrictus sit Canonicárum Horárum offi[c]ium recitandi; nemo ad [e]um Ordinem capessendum [r]ecipiátur, qui horárii illíus [O]fficii cujus lege devinctus [t]enétur, rectè ac ritè reci[t]andi perítus non sit.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O. *ut infrà.*

FERIA QUINTA.

Lectio j.

[D]e Isaía Prophéta. *cap.* 66.

HÆc dicit Dóminus: Cœlum sedes mea, terra autem scabel[l]um pedum meórum: quæ est ista domus quam ædificábitis mihi? & quis est iste locus quiétis meæ? Omnia hæc manus mea fecit, & facta sunt universa ista, dicit Dóminus. Ad quem autem respíciam, nisi ad paupérculum, & contrítum spíritu, & trementem sermónes meos? Hæc dicit.

℟. Ecce óculi. 228.

Lectio ij.

QUi ímmolat bovem, quasi qui interfíciat virum: qui mactat pecus, quasi qui excérebret canem: qui offert oblatiónem, quasi qui sánguinem suillum ófferat: qui recordátur thuris, quasi qui benedícat idólo. Hæc ómnia elegérunt in viis suis, & in abominatiónibus suis ánima eórum delectáta est. Unde & ego éligam illusiónes eórum: & quæ timébant, addúcam eis; quia vocávi, & non erat qui respondéret: locútus sum, & non audiérunt: feceruntque malum in óculis meis; & quæ nólui, elegérunt. Hæc dicit.

℟. Dies multos. 228.

Lectio. iij.

AUdíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus. Dixérunt fratres vestri odientes vos, & abjicientes propter nomen meum: Glorificétur Dóminus, & vidébimus in læti-

tia vestra; ipsi autem confundentur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddentis retributiónem inimícis suis. Hæc dicit.

℟. In die illa. 229.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Pópulus Dei, citò vidébis perditiónem inimíci tui. *Baruch* 4.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *part.* 3. *c.* 3.

UNusquisque eórum qui sacris Ordínibus initiabuntur, diligenter admoneátur, quàm sanctum munus susceptúrus est. Verùm ejus sermónis vis in Subdiáconis potissimum monendis versétur, quò réctiùs, dum íntegrum est, deliberáre possint, an castitátem quæ perpétua illi Ordini est annexa, profitéri velint; ne in eo Ecclesiástico spiritualique múnere suscipiendo quidquam agnatórum vel hujúsmodi aliénâ voluntáte, sed suâ spontáneâ deliberatióne agant; nec verò in sacri ejusem Ordinis susceptióne vitæ hujus cómmodum aut áliud quidquam ejúsmodi, sed Dei honórem sibi propósitum hábeant.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O. *ut infrà.*

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Isaía Prophéta. *cap.* 66.

ANtequàm parturíret, péperit: ántequàm veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit unquàm tale? & quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul, quia parturívit, & péperit Sion filios suos? Numquid ego qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? si ego qui generatiónem céteris tribuo, stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus. Hæc dicit.

℟. Cátulus leónis. 226.

Lectio ij.

LÆtámini cum Jerúsalem, & exultáte in ea, omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum ea gáudio, universi qui lugétis super eam; ut sugátis, & repleámini ab úbere consolatiónis ejus; ut mulgeátis, & delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, & quasi torrentem inundantem glóriam géntium quam sugétis: ad úbera portabímini, & super génua blandientur vobis. Hæc dicit.

℟. Convertam. 226.

LECTIO iij.
nodo si cui mater
ındiátur, ita ego
bor vos; & in Je-
consolabímini. Vi-
, & gaudébit cor
, & ossa vestra qua-
ı germinábunt, &
étur manus Dómini
us, & indignábitur
suis. Quia ecce Dó-
n igne véniet, &
rbo quadrígæ ejus,
in indignatióne fu-
úum, & increpatió-
ım in flamma ignis;
igne Dóminus diju-
, & in gládio suo ad
carnem, & multi-
ıtur interfecti à Dó-
)ui sanctificabantur,
dos se putábant in
ost jánuam intrínse-
ui comedébant car-
llam, & abomina-
, & murem, simul
entur, dicit Dómi-
æc dicit.
ı diébus illis. 227.
enedíctus.
4. f. Dominábitur
ı fecit te: & redemp-
ıs Sanctus Israel,
mnis terræ vocábi-
54.

A N O N.

ncílio Tridentíno.
62. *Sess. 22. de Ref. cap. 4.*

cujuscumque Ordi-
officia ac quælibet
ia in Ecclésiis óbti-
ıut in pósterùm obti-
nébunt, quibus vária ónera sunt annexa, vidélicet ut álii Missas, álii Evangélium, álii Epístolam dicant seu cantent: quocumque ii privilégio, exemptióne, prærogatívâ, géneris nobilitáte sint insigníti, teneantur, justo impedimento cessante, infrà annum Ordines suscípere requisitos; cogantque Epíscopi eos diébus statútis dictos Ordines per seipsos exercére, ac cétera ómnia officia quæ debent in cultu divíno præstáre sub pœnis arbítrio imponendis.

ANTIPH. MAJORES.

Inchoantur decimâ quintâ die Decembris vesperè & unaquaque dicitur ter, 1. *ante* Magníficat. 2. *ante* Glória Patri. 3. *post* Sicut erat.

Si Vesperæ fiant de Festo, tunc pro commemoratione Adventûs, dicitur: Ant. O. *occurrens, hoc modo: Ant. integrè dicitur: tum* Glória Patri. *sine* Sicut erat. *iterùm Ant. deinde* Sicut erat. *tertiò denique dicitur Ant. cum* ℣. Adjútor. *si sit Feria, vel cum* ℣. *proprio si sit Sabbatum aut Dominica, & COLLECTA conveniente.*

Ex quo harum Antiphonarum solemnitas inchoata est, Vesperæ dicuntur ritu duplici, nec amplius dicun-

tur Preces ad Completorium.

Die decimâ-sextâ Decembris & deinceps, ad OFFICIUM NOCTURNUM *dicitur*

INVIT Dóminus propè est, * Veníte, adorémus. *Philipp.* 4.

Ad Laudes, Horas & Vesperas, dicuntur Antiphonæ singulis diebus assignatæ, quæ occurrente Dominica, omittuntur. Dicuntur tamen in Vesperis, Sabbati occurrentis.

DIE XV. DECEMBRIS.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O Sapiéntia, quæ ex ore Altíssimi prodiísti, attingens à fine usque ad finem fórtiter, suavíterque dispónens ómnia; veni ad docendum nos viam prudéntiæ. *Eccli.* 24. *Sap.* 8. *Is.* 40.

DIE XVI. DECEMBRIS.

AD LAUDES.

Ant. 3. c. RESpice, Dómine, de domo sancta tua in nos, & inclína aurem tuam, & exaudi nos. *Baruch.* 2.

Ant. 8. c. Dómine, pater noster es tu: ecce, réspice, pópulus tuus omnes nos. *Is.* 64.

Ant. 2. D. Miserére Israel, quem coæquasti primogénito tuo: reple glóriâ tuâ pópulum tuum. *Eccli.* 36.

Ant. 7. d. Deus cœlórum, exaudi: meménto, Dómine, testamenti tui, ut omnes gentes agnoscant quia tu es Deus. *Judith.* 9.

Ant. 4. a. Salva, Dómine, pópulum tuum, relíquias Israel. *Jerem.* 31.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O Adónaï, & dux domûs Israel, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuísti, & ei in Sina legem dedísti; veni ad rediméndum nos in bráchio extento. *Judith* 16. 1. *Paral.* 17. *Act.* 7. *Exod.* 6. 4. *Reg.* 17.

DIE XVII. DECEMBRIS.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. REcordáre, Dómine, oppróbrium nostrum; servi dominári sunt nostrî: non fuit qui redímeret de manu eórum. *Thren.* 5.

Ant. 4. E. Tu, Dómine, pater noster, redemptor noster: convértere propter servos tuos. *Is.* 63.

Ant. 7. c. Quare in perpétuum oblivíscéris nostrî? derelinques nos in longitúdine diérum? *Thren.* 5.

Ant. 1. g. Ne tradas nos in perpétuum, & ne díssipes testamentum tuum, neque

ſuſeras miſericórdiam tuam à nobis. *Dan.* 3.

Ant. 2. D. Dabis, Deus, veritátem Jacob, miſericórdiam Abraham, quæ juraſti pátribus noſtris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O Radix Jeſſe, qui ſtas in ſignum populórum, ſuper quem continébunt reges os ſuum, quem gentes deprecabuntur; veni ad redimendum nos, jam noli tardáre. *Iſ.* 11 & 52. *Pſ.* 25 & 39.

Die xviii. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Recordáre, Dómine, ne írritum fácias fœdus tuum nobiſcum: nonne tu es Deus noſter quem expectávimus? *Jerem.* 14.

Ant. 8. G. Vetus error abiit: ſervábis pacem, Dómine; pacem, quia in te ſperávimus. *Iſ.* 26.

Ant. 7. *d.* Cùm féceris judícia tua in terra, juſtítiam diſcent habitatóres orbis: Dómine, exaltétur manus tua. *Iſ.* 26.

Ant. 1. f. Dómine, Deus noſter, poſſedérunt nos Dómini abſque te: tantùm in te recordémur nóminis tui. *Iſ.* 26.

Ant. 6. F. Inclína, Dómine, aurem tuam, & audi: áperi, Dómine, óculos tuos, & vide: Deus noſter ſalva nos. *Iſ.* 37.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O Clavis David, & ſceptrum domûs Iſrael, qui áperis, & nemo claudit; claudis, & nemo áperit; veni, & educ vinctum de domo cárceris, ſedentem in ténebris & umbra mortis. *Iſ.* 22. *Jerem.* 51 & 52. *Pſ.* 106.

Die xix. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. 1. *a.* Mitte, Dómine, ſapiéntiam de cœlis ſanctis tuis, & à ſede magnitúdinis tuæ. *Sap.* 9.

Ant. 6. F. Nunc ſéquimur te, Dómine, in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam, ne confundas nos. *Dan.* 3.

Ant. 7. c. Dómine, rex omnípotens, non eſt qui poſſit tuæ reſíſtere voluntáti, ſi decréveris ſalváre Iſrael. *Eſther.* 13.

Ant. 3. c. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo; & confundantur qui oſtendunt ſervis tuis mala. *Dan.* 3.

Ant. 2. D. Cóngrega om-

nes Tribus Jacob ; ut cognoscant quia non est Deus nisi tu , & enarrent magnália tua. *Eccl.* 36.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O Oriens , splendor lucis ætérnæ , & sol justitiæ ; veni , & illúmina sedentes in ténebris & umbra mortis. *Zach.* 3. *Sap.* 7. *Malach.* 4. *Ps.* 12. & 106.

DIE XX. DECEMBRIS.

AD LAUDES.

Ant. 4. A. EMitte Agnum , Dómine , dominatórem terræ , de petra deserti ad montem filiæ Sion. *Is.* 16.

Ant. 8. c. Non est in témpore hoc sacrificium coram te , ut possímus inveníre misericórdiam tuam ; sed in ánimo contríto , & spíritu humilitátis suscipiámur. *Dan.* 3.

Ant. 5. a. Si iniquitátes nostræ respónderint nobis , Dómine ; fac propter nomen tuum , quóniam tibi peccávimus. *Jerem.* 14.

Ant. 3. c. Dómine, opus tuum , in médio annórum vivífica illud. *Habac.* 3.

Ant. 1. *d.* Cùm irátus fúeris , misericórdiæ recordáberis : Deus ab austro véniet , & sanctus de monte Pharan. *Habac.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O Sancte Sanctórum, spéculum sine mácula Dei majestátis , & imágo bonitátis illíus ; veni ut deleátur iníquitas , & addncátur justítia sempiterna. *Dan.* 9. *Sap.* 7.

DIE XXI. DECEMBRIS.

Fit de S. Thoma, ut in Proprio Sanctorum.

Ad Vesperas, pro Commem. Adventûs (vel si sit Sabbatum , aut Dominica *ad* Magníficat.)

Ant. 2. D. O Rex Géntium , Deus Israel , & Salvátor , lapísque anguláris, qui facis utráque unum ; veni , & salva hóminem quem de limo formasti. *Jer.* 10. *Is.* 45. & 28. *Ephes.* 2. *Is.* 35. *Gen.* 2.

DIE XXII. DECEMBRIS.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. ELeváre , eleváre , Jerúsalem , quæ bibisti de manu Dómini cálicem iræ ejus. *Is.* 51.

Ant. 5. a. Ecce tuli de manu tua cálicem sopóris, fundum cálicis indignatiónis meæ : non adjícies ut bibas illum ultrà. *Is.* 51.

Ant. 2. D. Noli timére, quia non confundéris ; quia

ábitur tuî, qui fecit
54.
. 7. b. Ad punctum
lico derelíqui te, &
[eratiónibus magnis
:gábo te. *Is.* 54.
. 4. A. Misericórdia
on recédet à te, &
pacis meæ non mo-
r. *Is.* 54.

Ad Magníficat.
O Emmánuel, Rex
& légifer noster,
ātio géntium, & de-
us eárum; veni ad sal-
m nos, Dómine, Deus
. *Is.* 8. & 33. *Gen.* 49.
. *Zach.* 9.

xxiii. Decembris.
D LAUDES.

EStóte paráti in diem
tértium: in die
értia descendet Dó-
. *Exod.* 19.
. 5. a. Ipse addúcet
sempitérnam jucun-
n cum salúte vestra.
h. 4.
. 7. d. Quales opor-
s esse in sanctis con-
ónibus, & pietátibus,
antes & properántes
ventum Dómini. 2.
3.
. 4. d. Qui justus est,
étur adhuc; & san-
ctificétur adhuc. *A-*
1.

Ant. 6. F. In Spíritu san-
cto orantes, vosmetipsos in
dilectióne Dei serváte. *Ju-
da.* 20 & 21.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O Pastor Israel, & dominátor in do-
mo David, cujus egressus
ab inítio, à diébus æterni-
tátis; veni ut pascas pópu-
lum tuum in fortitúdine,
& regnes in justítia & judí-
cio. *Mich.* 5. *Ezech.* 34. *Is.*
32.

DIE XXIV. DECEMBRIS.
IN VIGILIA
NATALIS DOMINI.

¶ *Si venerit in Dominica, Officium fit hoc modo.*

Ad Officium Noct.

Invit. de Vigilia, ut infrà. Hymnus, Instantis adventum, *ut suprà*, 171.

Psalmi de Dominica.

In I. & II. Noct. Antiph. ℣℣. *Lectiones &* ℟℟℟. *de Domin. IV. Adventûs.*

In III. Noct. Antiph. & ℣. *ut infrà in Officio Vigiliæ. Lectiones de Homilia Vigiliæ, divisionibus factis ad ** asteriscos; & nihil legitur de Homilia Dominica.*

℟. *vij.* Quod in María. *sine* Glória Patri. ℟. *viij.*

Hàc ipsâ horâ. ℟. *ix.* Sanctífica. *cum* Glória Patri. *infrà, ut in Vigilia. Et repetitur* ℟. Sanctífica. *usque ad* ℣. *exclusivè.*

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Deus illúminet. *infrà.*

Reliqua de Vigilia, sine Commemoratione Dominica.

Ad Laudes & Horas.

Psalmi de Domin. omisso tamen ad Primam Symbolo Quicumque. *Ant. Capit. &* ℟℟. *br. cum Versic. ut infrà.*

¶ *Si autem Vigilia ista venerit in Feriis Officium fit ut sequitur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Simplex.

Invit. Cras erit vobis salus: * Veníte, & adoráte Dóminum. 1. *Reg.* 11. 1. *Paral.* 16.

Ps. 94. Veníte. 150.

Hymnus, Instantis. 171.

Psalmi de Feria sub tribus Antiphonis sequentibus.

Ant. 2. D. Videns vidi afflictiónem pópuli mei, & gémitum eórum audívi; & descendi liberáre eos. *Act.* 7.

Ant. 5. a. Lætáre filia Sion: quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tui. *Zach.* 2.

Ant. 1. a. Ecce vénio velóciter: étiam vénio citò. *Apoc.* 22.

℣. Anima nostra sustinet Dóminum; ℟. Quóniam adjútor & protéctor noster est. *Ps.* 32.

Lectio j.

De Isáia Prophéta.
Cap. 66.

Venio ut côngregem cum ómnibus géntibus & linguis: & vénient, & vidébunt glóriam meam, Et ponam in eis signum; & mittam ex eis qui salváti fúerint, ad gentes in mare, in Africam & Lydiam, tendentes sagittam; in Itáliam & Græciam, ad ínsulas longè; ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam: & annuntiábunt glóriam meam Géntibus. Et addúcent omnes fratres vestros de cunctis géntibus donum Dómino in equis, & in quadrígis, & in lectícis, & in mulis & in carrúcis, ad montem sanctum meum Jerúsalem, dicit Dóminus; quómodò si ínferant filii Israel munus in vase mundo in domum Dómini. Hæc dicit.

℟. Hàc ipsâ horâ quæ nunc est, * Cras mittam ducem super pópulum meum,

& salvábit pópulum meum; venit enim clamor eórum ad me. ℣. Dedit Deus palàm fácere servis suis quæ opórtet fieri citò: * Cras. 1. *Reg.* 9. *Apoc.* 1.

Lectio ij.

ET assúmam ex eis in Sacerdótes & Levítas, dicit Dóminus. Quia sicut cœli novi & terra nova, quæ ego fácio stare coram me, dicit Dóminus, sic stabit semen vestrum, & nomen vestrum. Et erit mensis ex mense, & sábbatum ex sábbato: véniet omnis caro, ut adóret coram fácie mea, dicit Dóminus. Et egrediéntur, & vidébunt cadávera virórum qui prævaricáti sunt in me: vermis eórum non moriétur, & ignis eórum non extinguetur; & erunt usque ad satietátem visiónis omni carni. Hæc dicit.

℟. Sanctífica pópulum, & dic eis: * Sanctificámini in crástinum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile: ecce nunc dies salútis: * Sanctificámini. *Josue.* 7. 2. *Cor.* 6.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 1.

CUm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequàm convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comm. in c.* 1. *Matth.*

QUærat díligens lector, & dicat: Cùm Joseph non sit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo deductus usque ad Joseph? Cui respondébimus primùm, non esse consuetúdinis Scripturárum, ut mulíerum in generatiónibus ordo texátur; deinde ex una tribu fuisse Joseph & Maríam: unde ex lege eam accípere cogebátur, ut propinquam, & quòd simul censentur in Béthlehem, ut de una videlícet stirpe generáti. [*] Quod autem dícitur, Antequàm convenírent, non séquitur ut póstea convénerint; sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit. Joseph autem vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occultè dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur. Et in lege præceptum est, non solùm reos, sed & cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cùm crimen celet uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimó-

Hàc ipsâ horâ. ℟. *ix.* Sanc-
tífica. *cum* Glória Patri. *in-
frà, ut in Vigilia. Et re-
petitur* ℟. Sanctífica. *usque
ad* ℣. *exclusivè.*

Non dicitur Te Deum
℣. *Sacerd.* Deus illúmin...
infrà.

*Reliqua de Vigili...
ne Commemoratione...
nica.*

Ad Laudes ...

*Psalmi de...
so tamen ad...
bolo* Quicu... ...
pit. & ℟. ...monf-
sic. ut ... ...is nomen
¶. ... ...esus hebráico
vene... ...alvátor dícitur.
...*fit* ...ogiam ergo nómi-
... ejus Evangelista signá-
...t, dicens : Vocábis no-
men ejus Jesum ; quia ip-
se salvum fáciet pópulum
suum.

℟. Quòd in María natum
est, de Spíritu sancto est :
páriet autem Fílium, & vo-
cábis nomen ejus Jesum ;
* Ipse enim † Salvum fá-
ciet pópulum suum à pec-
cátis eórum. ℣. Partúriens
páriet, & relíquiæ fratrum
ejus converténtur ; * Ipse
enim. (Glória Patri. † Sal-
vum.) *Matth.* 1. *Mich.* 5.

℣. *Sacerd.* Deus illú-
minet vultum suum super
nos, ℟. Et misereátur nos-
trî. *Ps.* 66.

& ha...
Zach...
..., & fi...
...stare,
...is auri-
...vos, ô
...1. *Paral.*
...e scitis
...erit vos;
...glóriam
...us.
...xod. 16.
...at. 6. F. Nolíte timére,
nec paveátis ; cras egredié-
mini, & Dóminus erit vo-
bíscum. 2. *Paral.* 20.

Canticum. *Zach.* 2.

Lauda, & lætáre, Fília
Sion : * quia ecce ego
vénio, & habitábo in mé-
dio tuî, ait Dóminus.

Et applicabúntur gentes
multæ ad Dóminum in die
illa, * & erunt mihi in pó-
pulum :

Et habitábo in médio tuî :*
& scies quia Dóminus misit
me ad te.

Et possidébit Dóminus Ju-
dam partem suam in terra
sanctificáta : * & éliget ad-
huc Jerúsalem.

Síleat omnis caro à fácie
Dómini : * quia consurre-
xit de habitáculo sancto
suo.

Ant. 7. c. Cánticum erit
vobis sicut nox sanctificátæ
solemnitátis, & lætítia cor-
dis. *Is.* 30.

C A N O N.

Ex Concílio Bituricensi.

Ann. 1584. *c.* 1.

† SErvétur Vigília Nativitátis Dómini, ad imitandum pietátem pastórum, qui Christo Dómino eâ nocte adoratiónis munus impendérunt.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Véspere.

CAPITULUM. *Amos.* 4.

PRæparáre in occursum Dei tui, Israel: quia ecce formans montes, & creans ventum, & annúntians hómini elóquium suum.

℟. *br.* Veni, Dómine, * Ut salvos fácias nos. Veni. ℣. Ostende * fáciem tuam, * Ut salvos. Glória. ℟. Veni. *Ps.* 79.

℣. Qui regis Israel, intende: ℟. Qui sedes super Chérubim manifestáre. *Ps.* 79.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Nolíte timére.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

DIcit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos; & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus.

℟. *br.* Exurge, Dómine, Deus, * Exaltétur manus tua. Exurge. ℣. Ne oblivíscáris * páuperum: * Exaltétur. Glória Patri. Exurge. *Ps.* 9.

℣. Citò antícipent nos mi-

nium Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitátem, & admírans quod evénerat, celat siléntio cujus mystérium nesciébat. [**] Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. Jam & suprà diximus sponsas Uxóres appellári, quod plénius liber advérsus Helvídium docet; & blandientis affectu, ei per sómnium Angelus lóquitur, ut justítiam siléntii comprobáret. Simulque notandum quòd Joseph filius esse dicátur David, ut María quoque de stirpe David monstrarétur. Et vocábis nomen ejus Jesum. Jesus hebráico sermóne Salvátor dícitur. Etymológiam ergo nóminis ejus Evangelista signávit, dicens: Vocábis nomen ejus Jesum; quia ipse salvum fáciet pópulum suum.

℟. Quòd in María natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem Fílium, & vocábis nomen ejus Jesum; * Ipse enim † Salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Partúriens páriet, & relíquiæ fratrum ejus converténtur; * Ipse enim. (Glória Patri. † Salvum.) *Matth.* 1. *Mich.* 5.

℣. *Sacerd.* Deus illúminet vultum suum super nos, ℟. Et misereátur nostri. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Psalmi de Feria, & sic ad alias Horas.

Ant. 1. g. Confidenter state, & vidébitis auxílium Dómini super vos, ô Juda & Jerúsalem. 2. *Paral.* 20.

Ant. 8. c. Véspere sciétis quòd Dóminus edúxerit vos; & mane vidébitis glóriam Dómini. *Exod.* 16.

Ant. 6. F. Nolíte timére, nec paveátis; cras egrediémini, & Dóminus erit vobíscum. 2. *Paral.* 20.

Canticum. *Zach.* 2.

Lauda, & lætáre, Fília Sion: * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabúntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum:

Et habitábo in médio tuî: * & scies quia Dóminus misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta: * & éliget adhuc Jerúsalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini: * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Ant. 7. c. Cánticum erit vobis sicut nox sanctificátæ solemnitátis, & lætítia cordis. *Is.* 30.

. *Ant.* 5. a. Sanctificámini, cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. In hoc sciétis quòd Dóminus Deus vivens in médio vestrî est. *Jos.* 3.

CAPITULUM. *Os.* 6.

SCiémus, sequemurque ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum præparátus est egressus ejus, & véniet quasi imber nobis temporáneus & serótinus terræ.

HYMNUS, JORDANIS.

℣. Tu exurgens. 172.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Christi generátio sic erat: Cùm esset desponsáta mater Jesû María Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. *Matth.* 1.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui nos redemptiónis nostræ ánnuâ expectatióne lætíficas: præsta, ut Unigénitum tuum, quem redemptórem læti suscípimus, venientem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

AD HORAS.

DUPLEX-MINUS.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Confidenter.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi.

Ann. 1584. *c.* 1.

† SErvétur Vigília Nativitátis Dómini, ad imitandum pietátem pastórum, qui Christo Dómino eâ nocte adoratiónis munus impendérunt.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Véspere.

CAPITULUM. *Amos.* 4.

PRæparáre in occursum Dei tui, Israel: quia ecce formans montes, & creans ventum, & annúntians hómini clóquium suum.

℟. *br.* Veni, Dómine, * Ut salvos fácias nos. Veni. ℣. Ostende * fáciem tuam, * Ut salvos. Glória. ℟. Veni. *Ps.* 79.

℣. Qui regis Israel, intende: ℟. Qui sedes super Chérubim manifestáre. *Ps.* 79.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Nolíte timére.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

DIcit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos; & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus.

℟. *br.* Exurge, Dómine, Deus, * Exaltétur manus tua. Exurge. ℣. Ne oblivíscáris * páuperum: * Exaltétur. Glória Patri. Exurge. *Ps.* 9.

℣. Citò antícipent nos mi-

sericórdiæ tuæ ; ℟. Quia páuperes facti sumus nimis. *Ps.* 78.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Sanctificámini.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

STabit, & pascet in fortitúdine Dómini, in sublimitáte nóminis Dómini Dei sui : & converteatur, quia nunc magnificábitur usque ad términos terræ ; & erit iste pax.

℟. *br.* Exultent, & læténtur * Qui quærunt te, Dómine. Exultent. ℣. Et dicant semper : Magnificétur Dóminus, * qui díligunt salutáre tuum ; * Qui quærunt. Glória Patri. Exultent. *Ps.* 69.

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit : ℟. Dóminus benedícet pópulo suo in pace. *Ps.* 28.

COLLECTA, Deus, qui nos. *ut suprà.*

DIE XXV. DECEMBRIS.

IN NATALI DOMINI.

ANNUALE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. LEváte cápita vestra; Quóniam appropinquat redémptio vestra. *Luc.* 21.

Ant. 8. G. Antíqua ne intueámini; ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur. *Is.* 43.

Ant. 6. C. Nolíte timére: state & vidéte magnália Dómini, quæ factúrus est hódiè. *Exod.* 14.

Ant. 5. C. Pósuit David púero suo excitáre regem ex ipso fortíssimum, & in throno honóris sedentem in sempitérnum. *Eccli.* 24.

Ant. 7. a. Erípiet vos de manu inimicórum: redúcet autem vos cum gáudio & jucunditáte in sempitérnum. *Baruch.* 4.

CAPITULUM. *Agg.* 2.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Adhuc unum módicum est, & ego commovébo cœlum & terram, & mare, & áridam: & movébo omnes gentes: & véniet desiderátus cunctis géntibus.

℟. Ecce Deus noster iste: expectávimus eum, & salvábit nos; iste Dóminus, * Sustinúimus eum; † Exultábimus & lætábimur in salutári ejus. ℣. Gaudéte in Dómino, gaudéte; Dóminus propè est: * Sustinúimus. Glória. † Exultábimus. *Repetit.* ℟. *usque ad* ℣. *Is.* 25. *Philip.* 4.

HYMNUS.

MISSUM Redemptórem polo,
Novumque totus, quà patet,
Adóret orbis Príncipem
Natum Mariâ Vírgine.

RERUM Creátor ómnium
Servíle corpus índuit;
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

QUOD ante mundi témpora
Verbum Patris prodit sinu,
Obnóxius nunc témpori
Mortális infans náscitur.

FŒNO cubáre sústinet,
Præsépe non horret Deus,

Et indiget lactis cibo
Cibus perennis Cœlitûm.
Quæ cardines mundi rotant;
Manus ligantur fásciis:
Imbellis & plorans jacet,
Ut nos jacentes érigat.
Judex futúrus séculi,
Nunc blandus ad cunas vocat;
Amóre tanto, mútui
Amóris expóscit vices.
¶ Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

¶ *Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Epiphaniam, nisi propriam habeant Doxologiam.*

℣. Expectans expectávi Dóminum, ℟. Et intendit mihi. *Ps.* 39.

Ad Magníficat.

Ant. J. *Duplicanda.* Béthlehem Ephratha, párvulus es in míllibus Juda: ex te mihi egrediétur qui sit Dominátor in Israel, & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. *Mich.* 5.

Collecta. Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetusta sérvitus tenet; Per eumdem.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. *f.* Consurge, filia Sion; lauda in nocte, in princípio vigiliárum. Allelúia. *Thren.* 2.

Hymnus, Mundi salus. *ut in Ordin.* 166.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Egrediátur ut splendor Justus Sion, & Salvátor ejus ut lampas accendátur. Allelúia. *Is.* 62.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christus natus est nobis, * Veníte, adorémus. *Luc.* 2.

Ps. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Jam désinant suspíria;
Audívit ex alto Deus:
Cœli patescunt; en adest
Promissa pax mortálibus.
Profunda noctis ótia
Cœlestis abrumpit chorus;
Natumque festo cármine
Annúntiat terris Deum.
Specum sacrátam pérvivil
Dum turba pastórum subit,
Eámus, & castis pia
Cunis ferámus óscula.
At quale nobis pánditur
Intrántibus spectáculum!
Præsépe, fœnum, fásciæ,
Parens inops, infans puer.
Tu-ne ille, Christe, Fílius
Et splendor æterni Patris?
Illum-ne cerno qui levi
Orbem pugillo sustinet?

ſt, verenda queîs la-
s;
enétrat núbila:
o quem proni vi-
nt,
nt, adórant Angeli.
; magiſtrum vel ta-
ns:
cáthedra nos doces
quod carni placet,
uod horret pérpeti.
ros amóres nútriens,
tumentes ſpíritus,
, noſtris, ô Puer,
diis innáſcere.
Amen.

.. NOCTURNO.

'ſ. 2. Quare fremué-
..
. 8. c. Dóminus dixit
: Fílius meus es tu,
die génui te.
ſ. 18. Cœli ~~enarrant~~
a diviſione. 49.
. 8. G. Tamquam
s Dóminus procédens
amo ſuo.
'ſ. 44. Eructávit. 138.
. 1. D. Speciósus for-
æ filiis hóminum:
eſt grátia in lábiis

Recordátus eſt miſe-
æ ſuæ, ℟. Et veri-
iæ dómui Iſrael. *Pſ.*

r noſter, *&c.*
olutiones & Benedi-
, ut in Ord. Brev.
Lectiones ſequentes
ur ſine titulo.

LECTIO j. *Iſaiæ.* 9.

PRimo témpore alleviáta eſt terra Zabúlon, & terra Néphthali; & novíſſimo aggraváta eſt via maris trans Jordánem Galilææ géntium. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta eſt eis. Multiplicaſti gentem, non magnificaſti lætítiam. Lætabuntur coram te, ſicut qui lætantur in meſſe, ſicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia. Jugum enim óneris ejus, & virgam húmeri ejus, & ſceptrum exactóris ejus ſuperaſti ſicut in die Mádian. Quia omnis violenta prædátio cum tumultu, & veſtimentum miſtum ſánguine erit in combuſtiónem, & cibus ignis. Párvulus enim natus eſt nobis; & Fílius datus eſt nobis, & factus eſt principátus ſuper humerum ejus; & vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Conſiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri ſéculi, Princeps pacis. Multiplicábitur ejus impérium, & pacis non erit finis: ſuper ſólium David, & ſuper regnum ejus ſedébit; ut confirmet illud, & corróboret in judício & juſtítiâ, ámodò & uſque in ſempiternum. Tu autem.

℟. Per víſcera miſericór-

diæ Dei nostri, visitávit nos Oriens ex alto; * Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. ℣. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis: * Illumináre. Glória Patri. * Illumináre. *Luc.* 1. *Is.* 9.

Lectio ij. *cap.* 40.

Consolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, & advocáte eam: quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus: suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamantis in deserto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur; & erunt prava in dirécta, & áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est. Vox dicentis: Clama. Et dixi: Quid clamábo? Omnis caro fœnum, & omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, & cécidit flos, quia Spíritus Dómini sufflávit in eo. Verè fœnum est pópulus: exsiccátum est fœnum, & cécidit flos; verbum autem Dómini nostri manet in æternum.

℟. Gaudéte, & laudáte simul, quia consolátus est Dóminus pópulum suum: * Parávit bráchium sanctum suum in oculis ómnium géntium. ℣. Misit Deus fílium suum in mundum, ut salvétur mundus per ipsum: * Parávit. Glória Patri. * Parávit. *Is.* 52. *Joan.* 3.

Lectio iij. *cap.* 52.

Consurge, consurge, indúere fortitúdine tuâ, Sion: indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem, cívitas Sancti; quia non adjíciet ultrà ut pertránseat per te incircumcísus & immundus. Excútere de púlvere, consurge; sede, Jerúsalem: solve víncula colli tui, captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus: gratìs venúmdati estis, & sine argento redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus: In Ægyptum descendit pópulus meus in princípio, ut colónus esset ibi; & Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hîc, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratìs? Dominatóres ejus iníquè agunt, dicit Dóminus; & júgiter totâ die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die

uia ego ipse qui lo-
, ecce adsum.
'rophetissa péperit fi-
& dixit Dóminus :
ı nomen ejus , Accé-
ɔlia detráhere , festí-
ıári. ℣. Universa ar-
tis armáti áuferet, &
ejus distríbuet: * Vo-
ɔria. * Voca. *Repeti-*
. Prophetissa. *usque*
Jniversa. *Is.* 52. *Luc.*

I. NOCTURNO.
Ps. 47. Magnus Dó-
140.
. 5. C. Suscépimus ,
misericórdiam tuam
lio templi tui.
Ps. 71. Deus, judí-
cum sua divis. 50
. 3. a. Oriétur in dié-
ɔmini abundántia pa-
dominábitur.
's. 84. Benedixisti. 53.
. 8. c. Véritas de terra
t , & justítia de cœlo
xit.
Misericórdia & véri-
'iavérunt sibi: ℟. Ju-
x pax osculátæ sunt.

Lectio iv.
sancti Leónis Papæ.
. 1. *de Nat. Domini.*
cap. 1.
vátor noster , dilec-
simi , hódie natus
t : gaudeámus. Ne-
im locum fas est ibi
titiæ , ubi natális est
uæ , consumpto mor-
timóre , íngerit no-
bis de promissa æternitáte
lætítiam. Nemo ab hujus
alacritátis participatióne se-
cérnitur. Una cunctis læti-
tiæ commúnis est rátio ;
quia Dóminus noster , pec-
cáti mortisque destructor ,
sicut nullum à reátu libe-
rum réperit , ita pro líbe-
randis ómnibus venit. Exul-
tet sanctus, quia propinquat
ad palmam : gáudeat peccá-
tor , quia invitátur ad vé-
niam : animétur Gentílis ,
quia vocátur ad vitam. Dei
namque Fílius secundùm ple-
nitúdinem témporis , quàm
divíni consílii inscrutábilis
altitúdo dispósuit , reconci-
liandam Auctóri suo natú-
ram géneris assumpsit hu-
máni ; ut inventor mortis
diábolus , per ipsam quam
víceral , vincerétur.

℟. Sic Deus dilexit mun-
dum , ut Fílium suum uni-
génitum daret ; * Ut omnis
qui credit in eum , non pé-
reat , sed hábeat vitam æ-
ternam. ℣. Egressus es in sa-
lútem pópuli tui , Dómine ,
in salútem cum Christo tuo;
* Ut. Glória. * Ut. *Joan.* 3.
Habac. 3.

Lectio v.

IN quo conflictu pro nobis
ínito , magno & mirábili
æquitátis jure certátum est ,
dum omnípotens Dóminus
cum sævíssimo hoste , non
in sua majestáte , sed in
nostra congréditur humili-
táte , objíciens ei eamdem

formam, eamdemque natúram, mortalitátis quidem nostræ partícipem, sed peccáti totíus expertem. Aliénum quippe ab hac nativitáte, est, quod de ómnibus légitur: Nemo mundus à sorde, nec infans cujus est uníus diéi vita super terram. Nihil ergo in istam singulárem nativitátem de carnis concupiscéntia transívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidanda fœtu, divínam humanamque prolem priùs conciperet mente, quàm córpore. Et ne superni ignára consílii ad inusitátos pavéret effectus, quod in ea operandum erat à Spíritu sancto: collóquio discit angélico: nec damnum credit pudóris, Dei génitrix mox futúra.

℟. Qui sanctíficat, & qui sanctificantur, ex uno omnes: * Unde † Débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fieret, ut repropitiáret delícta pópuli. ℣. Deus in terris visus est, & cum homínibus conversátus est: *Unde. Glória. †Débuit. *Hebr.* 2. *Baruch.* 3.

Lectio vj. *cap.* 3.

AGámus ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus in Spíritu sancto: qui propter multam misericórdiam suam; quâ dilexit nos, misertus est nostrì: & cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo; ut essémus in ipso nova creatúra novumque figmentum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis: & adepti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnosce, ô Christiáne dignitátem tuam; & divinæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto, cujus cápitis & cujus córporis sis membrum. Reminíscere quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen & regnum.

℟. Deus ipse prior diléxit nos, & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris: * Et nos cognóvimus, & crédidimus caritáti quam habet Deus in nobis. ℣. Dixit Dóminus: Pópulus meus est, & factus est eis salvátor; in dilectióne sua ipse redémit eos: * Et. Glória. * Et. *Repetitur* ℟. Deus ipse. *usque ad* ℣. Dixit. 1. *Joan.* 4. *Is.* 8.

In III. Nocturno.

In Ps. 95. Cantáte... omnis terra. 40.

Ant. 4. A. Lætentur cœli, & exultet terra à fácie Dómini, quóniam venit.

In Ps. 96. Dóminus regnávit... læténtur. 54.

Ant. 2. D. Lux orta est

: rectis corde lætítia.
ſ. 97. Cantáte Dóquia. 41.
6. F. Notum fecit
s ſalutáre ſuum.
eus Rex noſter ante
℟. Operátus eſt ſa-
. médio terræ. *Pſ.*

noſter, &c.

UTIO. 2. *Mach.* 1.

memínerit teſta-
nti ſui quod locú-
& exáudiat oratió-
ras.
nen.
ID. Detur nobis ſer-
pertióne oris noſtri,
úcia notum fácere
ım Evangélii.
en. *Epheſ.* 6.

LECTIO vij.

ancti Evangélii ſe-
ûm Lucam. *c.* 2.
ous illis; Exiit edic-
à Cæſare Auguſto,
ciberétur univerſus
t réliqua.

ia ſancti Gregórii
Papæ.

il. 8. *in Evang.*

ia, largiente Dómi-
o, Miſſárum ſolém-
ia ter hódie celebra-
nus, loqui diu de
ica lectióne non póſ-
Sed nos áliquid vel
dícere. Redemptó-
ris noſtri Natívitas ipſa compellit. Quid eſt quòd naſcitúro Dómino mundus deſcríbitur, niſi hoc quod apertè monſtrátur, quia ille veniébat in carne, qui electos ſuos aſcríberet in æternitáte? Quò contrà de réprobis per Prophétam dícitur; Deleantur de libro vivéntium, & cum juſtis non ſcribantur. Qui bene étiam in Béthlehem náſcitur; Béthlehem quippe Domus panis interpretátur. Ipſe namque eſt qui ait: Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcendi. Locus ergo in quo Dóminus náſcitur, Domus panis ánteà vocátus eſt; quia futúrum profectò erat ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes internâ ſatietáte reficeret. Qui non in parentum domo, ſed in via náſcitur; ut profectò oſténderet quia per humanitátem ſuam quam aſſúmpſerat, quaſi in aliéno naſcebátur.

℟. Impléti ſunt dies Maríæ ut paréret; * Et péperit filium ſuum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præſépio. ℣. Audíte, domus David: Ecce virgo páriet filium. * Et péperit. Glória. * Et péperit. *Luc.* 2. *Iſ.* 7.

Bened. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. ℟. Amen. 2. *Cor.* 4.

Lectio viij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 2.

IN illo témpore; Pastóres loquebantur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, & videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus ostendit nobis. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 2. *n.* 53.

VIdes festinàre pastóres; nemo enim cum desidia Christum requírit. Vides pastóres Angelo credidisse; & tu Patri, Filio, Spirítui sancto, Angelis, Prophétis, & Apóstolis crede. Vide quàm signátè Scriptúra singulórum libret momenta verbórum: Festinant, inquit, Verbum vidére. Etenim dùm caro Dómini vidétur, Verbum vidétur, quod est Filius. Non mediocre fidei tibi hoc videátur exemplum; non vilis persóna pastórum. Certè quò vílior ad prudéntiam, eò pretiósior ad fidem. Non gymnásia choris referta sapientûm, sed plebem Dóminus simplicem requisivit, quæ phaleráre audita & fucáre nesciret. Simplícitas enim quæritur, non ambitio desiderátur. Nec contemnenda putes quasi vília verba pastórum: à pastóribus étiam María fidem cólligit: à pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur.

℟. Natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David; & hoc vobis signum: * Inveniétis infantem pannis involútum, & pósitum in præsépio. ℣. Nolíte timére, quia Dóminus Deus vester in médio vestrî est, ut éruat vos: * Inveniétis. Glória. * Inveniétis. *Luc.* 2. *Deut.* 20.

Bened. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. ℟. Amen. *Coloss.* 1.

Lectio ix.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 1.

IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Epist. ad Honor. 140. *aliàs* 120. *c.* 3. & 4.

QUem Filium Deus míserit, fieríque ex muliere volúerit, quantus ille Deus sit, qui hanc humilitátem pro salúte fidélium suscípere dignátus fúerit, ut agnoscas, nunc attende Evangélium: In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hic ergo Deus Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia, Fílius Dei est, qui cùm esset

Filius Dei, venit ut fieret filius hóminis, donaretque nobis qui erámus filii hóminum, filios Dei fieri. Descendit ergo ille, ut nos ascenderémus; ut, participátâ natúrâ filiórum hóminum, ad participandam étiam suam natúram adoptáret filios hóminum. Quapropter cùm dixisset, Dedit eis potestátem filios Dei fieri, modumque adjunxisset, ne carnális intelligerétur natívitas, quòd scílicet eis id præstíterit, qui credunt in nómine ejus, & per grátiam renascuntur spiritálem, mox commendávit quasi hujus vicissitúdinis sacramentum. Tamquam enim miráti tantum bonum non auderémus optáre, statim subjunxit: Et Verbum caro factum est, & habitávit in nobis; tanquam díceret: O hómines, nolíte desperáre vos fieri posse filios Dei; quia & ipse Fílius Dei, hoc est, Verbum Dei, caro factum est, & habitávit in nobis. Réddite vicem: effícimini spíritus, & habitáre in illo, qui caro factus est, & habitávit in nobis.

℟. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti à Patre, plènum grátiæ & veritátis. ℣. Cùm nox in suo cursu médium iter habéret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, de cœlo à regálibus sédibus prosilívit: * Et vídimus. Glória Patri. * Et. *Repetit.* ℟. Verbum. *usque ad* ℣. Cùm nox. *Joan.* 1. *Sap.* 18.

Post ℟. *dicitur* (*etiam extrà Chorum*) *sequens Evangelium.*

℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

[*Solus recitans incipit absolutè*, *sine* Dóminus vobiscum.]

Inítium sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 1.

℟. Glória tibi, Dómine.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac: Isaac autem génuit Jacob: Jacob autem génuit Judam, & fratres ejus. Judas autem génuit Phares & Zaram de Thamar: Phares autem génuit Esron: Esron autem génuit Aram: Aram autem génuit Amínadab: Amínadab autem génuit Naasson: Naasson autem génuit Salmon: Salmon autem génuit Booz de Raab. Booz autem génuit Obed ex Ruth: Obed autem génuit Jesse: Jesse autem génuit David regem: David autem rex génuit Salomónem ex ea quæ fuit Uriæ. Sálomon autem génuit Róboam: Róboam autem génuit Abíam: Abías autem génuit Asa: Asa autem génuit Jósaphat: Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Ozíam:

Ozías autem génuit Jóathan : Jóathan autem génuit Achaz : Achaz autem génuit Ezechiam : Ezéchias autem génuit Manassen : Manasses autem génuit Amon : Amon autem génuit Josiam. Josias autem génuit Jechóniam & fratres ejus, in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis, Jechónias génuit Saláthiel : Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abiud : Abiud autem génuit Eliacim : Eliacim autem génuit Azor : Azor autem génuit Sadoc : Sadoc autem génuit Achim : Achim autem génuit Eliud : Eliud autem génuit Eleázar : Eleázar autem génuit Mathan : Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus qui vocátur Christus.

Postea dicitur Te Deum. *quo finito sine* ℣. *Sacerd. celebratur Missa in galli cantu : & factâ Communione Sacerdotis, inchoantur Laudes absolutè ab impositione Antiphonæ* Pastóres. *ut infrà, Sacerdote interim juxta altare remanente.*

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 4. E. PAstóres erant vigilantes, & custodientes vigílias noctis super gregem suum; & ecce Angelus Dómini stetit juxta illos. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Cláritas Dei circumfulsit illos, & timuérunt timóre magno, & dixit illis Angelus : Nolíte timére. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 5. a. Ecce evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo; quia natus est vobis hódie Salvator. Allelúia. *Luc.* 2.

Loco CANTICI Benedicite, *dicitur sequens*,

CANTICUM. *Isaiæ.* 25.

DOmine, Deus meus es tu, * exaltábo te, & confitébor nómini tuo;

Quóniam fecisti mirabília, * cogitatiónes antíquas, fidéles : amen.

Quia posuísti civitátem in túmulum, * urbem fortem in ruínam,

Domum alienórum, ut non sit cívitas, * & in sempitérnum non ædificétur.

Super hoc laudábit te pópulus fortis, * cívitas géntium robustárum timébit te;

Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua : * spes à túrbine, umbráculum ab æstu.

Spíritus enim robustórum, * quasi turbo impellens paríetem.

Sicut æstus in siti, tumultum alienórum humiliábis:* & quasi calóre sub nube torrente propáginem fórtium marcéscere fácies.

Et fáciet Dóminus exer-

ɔmnibus pópulis in
oc convívium pín-
convívium vindé-
pínguium medulla-
vindémiæ defecátæ.
ecipitábit in monte
em vínculi colligáti
nnes pópulos, * &
uam ordítus est su-
ıes natiónes.
pitábit mortem in
rnum : * & áuferet
ıs Deus lácrymam
i fácie.
próbrium pópuli sui
: de universa terra; *
ɔminus locútus est.
:et in die illa : Ecce
ɔster iste, * expectá-
um, & salvábit nos :
Dóminus, sustinúi-
n; *exultábimus, &
ıur in salutári ejus.
7. *d.* Facta est cum
multitúdo milítiæ
laudántium Deum,
itium : Glória in altís-
Deo, & in terra pax
bus bonæ voluntátis.
a. *Luc.* 2.
8. G. Pastóres lo-
ıtur ad ínvicem :
ámus usque Béthle-
k videámus hoc ver-
ıod factum est, quod
.us ostendit nobis. Al-
Luc. 2.
tâ ista Ant. incipit
los ad altare Antiph.
tem quam Chorus pro-
:r.
Benedíctus.
, 1. D. Venérunt pas-
tóres festinántes ; & invenérunt Maríam, & Joseph, & Infantem pósitum in præsépio : Videntes autem cognovérunt de verbo quod dictum erat illis de Púero. Allelúia. *Luc.* 2.

Collecta. Orémus.

DEus, qui panem Angelórum in præsépi Ecclésiæ cibum fecisti fidélium: da nobis, quæsumus, in præsenti século degustáre cœléstium dulcédinem gaudiórum ; ut in futúro perdúcas nos ad satietátem æternórum præmiórum ; Per eumdem Dóminum.

Sic hodie dicuntur Laudes, etiam extra Chorum.

AD HORAS.

Psalmi de Domin. cum Ant. de Laudibus. Doxol. Qui natus es.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Collecta, Concede. *ut infrà ad II. Vesperas.*

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Pastóres.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

In ℟. br. ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi.
Ann. 649. *can.* 2.

† SI quis secundùm sanctos Patres non confitétur própriè & secundùm veritá-

tem, ipsum unum sanctæ, & consubstantiális, & venerandæ Trinitátis Deum Verbum è cœlo descendisse, & incarnatum ex Spíritu sancto & María semper Vírgine, hóminem factum, condemnátus sit.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Cláritas.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

CUm íterùm introdúcit Deus Primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei.

℟. *br.* Adoráte eum, * omnes Angeli ejus. * Allelúia, allelúia. Adoráte. ℣. Audívit, & lætáta est Sion. * Allel. Glória. Adoráte. *Ps.* 96.

℣. Jubiláte Deo, omnis terra: ℟. Cantáte, & exultáte, & psállite. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FIdélis sermo, & omni acceptióne dignus, quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere.

℟. *br.* Confiteántur Dómino * misericórdiæ ejus. * Allelúia, allelúia. Confiteántur. ℣. Et mirabília ejus * fíliis hóminum. * Allelúia. Glória. Confiteántur. *Ps.* 106.

℣. In humilitáte nostra memor fuit nostrî; ℟. Et redémit nos ab inimícis nostris. *Ps.* 135.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Pastóres.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

CUm essémus párvuli, sub eleméntis mundi, erámus serviéntes: at ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Dóminus virtútum * nobíscum. * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Suscéptor noster * Deus Jacob. * Allelúia. Glória. Dóminus. *Ps.* 45.

℣. Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD II. VESPERAS.

In Ps. 109. Dixit Dóminus. 22.

Ant. 1. g. TEcum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: ex útero ante lucíferum génui te.

In Ps. 110. Confitébor... in concílio. 22.

Ant. 7. c. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, mandávit in ætérnum testaméntum suum.

In Ps. 111. Beátus vir. 23.

Ant. 5. C. Exórtum est in

lumen rectis corde,
rs, & miserátor, &
óminus.
129. De profundis.

4. A. Apud Dómi-
sericórdia, & co-
ud eum redémptio.
f. 131. Memento.
divisione. 144.
8. G. De fructu ven-
)onam super sedem

ULUM. 1. *Joan.* 4.
c appáruit cáritas
n nobis, quóniam
suum unigénitum
us in mundum, ut
s per eum.
ia, allelúia. ℣. Ver-
ro factum est, &
it in nobis. Allelúia.

HYMNUS.

, Redemptor óm-
m,
Parentis únice,
us ante sécula
to par náſceris.
ostra pax & glória,
a tu mortálium,
quas tibi preces
is ara fúndimus.
córporis nostri vo-
s
do formam súscipis,
itis nos simul
: consortes tuæ.
lud evectos decus
ratres; dégener
fontes prístinam
tem déprimat.
sancta te poscit dies,

Ortûs dies tui memor,
Quâ lúcido surgens thoro
Sol verus orbem vísitas.
NUNC ergo terra, nunc
polus,
Vastique tractus æquoris,
Qui te dedit, festis Patrem
Laudáre certant cánticis.
ET nos, perénnis ô qui-
bus
Salútis auctor náſceris,
Faustum triumpháli juvat
Ornáre concentu diem.
QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíri-
tu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Hic est Deus, Deus
noster in æternum: ℟. Ipse
reget nos in sécula. *Ps.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. *Duplicanda.* Fí-
lius Dei venit, & dedit nobis
sensum, ut cognoscámus ve-
rum Deum, & simus in ve-
ro Fílio ejus: hic est verus
Deus, & vita ætérna. Allel.
1. *Joan.* 5.

COLLECTA. Orémus.

CONcéde, quæsumus,
omnípotens Deus, ut
nos Unigéniti tui nova per
carnem Natívitas líberet,
quos sub peccáti jugo ve-
tusta sérvitus tenet; Per
eumdem Dóminum no-
strum Jesum Christum Fí-
lium tuum, qui tecum vivit
& regnat.

Commem. S. STEPHANI,
ut in Proprio Sanctorum.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica.

Ant. 2. D. Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat. Allelúia. *Joan.* 12.

Hymnus, Mundi salus. *ut suprà in Ordinario Breviarii.* 166.

Ad Nunc dímittis.

Ant. 1. g. Erat lux vera quæ illúminat omnem hóminem venientem in hunc mundum; & lux in ténebris lucet. Allel. *Joan.* 1.

INTRA OCTAVAM Natalis Domini.

Primo Triduo fit de Festis occurrentibus, ut in Proprio Sanctorum, cum Commemorat. Octavæ, vel Dominicæ, si occurrat.

OFFICIUM DOMINICÆ Intra Octavam Natalis Domini.

Si nulla occurrat Dominica inter Natale Domini & Festum Circumcisionis, omittitur hoc Officium.

Si inciderit in diem S. Stephani, de ea fiet Commemoratio in Officio Nocturno (per ix. Lectionem quæ erit prima de Homilia in Evangelium Dominicæ) in Laudibus & II. Vesperis, & tunc omittetur Commem. Natalis Domini.

Si in diem S. Joannis vel SS. Innocentium inciderit, de eâ fiet Commem. in utrisque Vesperis, Officio Noct. & Laudibus.

Si inciderit in diem xxix. xxx. *vel* xxxj. *Officium fiet ut sequitur.*

DOMINICA

INTRA OCTAVAM Natalis Domini.

Duplex-Minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi & Antiph. ut in II. Vesp. Natalis Domini.

Capitulum. *Ephes.* 1.

Propósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo quæ in cælis, & quæ in terra sunt in ipso.

Hymnus, Jesu, Redemptor. 261.

℣. Tu, Dómine, Redemptor noster: ℟. A sǽculo nomen tuum. *Cant. Is.* 63.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Ecce nos venímus ad te, tu enim es Dóminus Deus noster: verè in Dómino Deo nostro salus Israel. *Jerem.* 3.

Collecta, Omnípotens. *ut infrà.*

Non fit Commemoratio de Octava Natalis Domini.

OMPLETORIUM.
die Natalis Dom.

FICIUM NOCT.
r. & Hymnus, ut in
alis Domini. 250.
ni de Dominica.
NOCTURNO.
1. a. Deus ex sémi-
d, secundùm pro-
em eduxit Israel Sal-
i Jesum. Act. 13.
2. D. In útero ha-
Spíritu sancto, pé-
laría Filium suum
nitum. Matth. 1.
8. G. Ipse est pax
solvens inimicítias
sua, ut reconcíliet
ohes. 2.
ominus dixit ad me:
eus es tu; ℟. Ego
nui te. Ps. 2.
ones dicuntur ut in-
nantur singulis die-
ava, factis divisio-
l Asteriscos [**].
t. sumuntur è I. Nó-
Natalis Domini ser-
u duplici; id est,
ria in 1. & 2. & sine
one tertii.
. NOCTURNO.
7. d. Grátias Deo
tránstulit in regnum
ctiónis suæ, in quo
s redemptiónem re-
in peccatórum. Co-

4. f. In ipso cóndita
iversa; & ipse est
nes, & ómnia in
ipso constant: Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum. Coloss. 1.

Ant. 3. a. Sicut accepístis Jesum Christum, in ipso ambuláte; quia in ipso inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter. Coloss. 2.

℣. Unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, ℟. Præ consórtibus tuis. Ps. 44.

LECTIO IV.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Natali Domini. 9.

EXcédit quidem, dilectíssimi, multumque superéminet humáni elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo; & inde óritur difficultas fandi, unde adest rátio non tacendi; quia in Christo Jesu Fílio Dei non solùm ad divínam esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram quod dictum est per Prophétam: Generatiónem ejus quis enarrábit? Utramque enim substántiam in unam convenisse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat: & ideò nunquam matéria déficit laudis, quia nunquam súfficit cópia laudatóris.

℟. Sic Deus. 253. sine Glória Patri.

LECTIO V.

GAudeámus ígitur quod ad eloquendum tantæ misericórdiæ sacramentum ímpares sumus; & cùm salútis nostræ altitúdinem pró-

mere non valeámus, sentiámus nobis bonum esse quòd víncimur. Nemo enim ad cognitiónem veritátis magìs propinquat, quam qui intélligit in rebus divínis, etiamsi multùm profíciat, semper sibi superesse quod quærat. Nam qui se ad id in quod tendit, pervenisse præsúmit, non quæsíta réperit, sed in inquisitióne défecit.

℟. Qui sanctíficat. 254. *sine* Glória.

Lectio vj.

NE autem infirmitátis nostræ perturbémur angústiis, evangélicæ nos & prophéticæ ádjuvant voces, quibus ita accéndimur & docémur, ut nobis Nativitátem Dómini, quâ Verbum caro factum est, non tam prætéritam recólere, quàm præsentem videámur inspícere. Quod enim pastóribus, pro gregum suórum custódiâ vigilántibus, nuntiávit Angelus, étiam nostrum implévit audítum: & ideò Domínicis óvibus præsumus, quia verba divinítùs édita cordis aure servámus, tamquam & in hodierna festivitáte dicátur: Evangélizo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo; quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

℟. Deus ipse. 254. *Non repetitur ab initio post* Glória Patri.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Deus Fílium suum misit benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque à nequítia sua. *Act.* 3.

Ant. 5. a. Hic est lapis qui factus est in caput ánguli; & non est in álio áliquo salus. *Act.* 4.

Ant. 3. c. Vobis honor credéntibus; non credéntibus autem factus est lapis offensiónis & petra scándali. 1. *Petr.* 2.

℣. A Dómino factum est istud: ℟. Et est mirábile in óculis nostris. *Ps.* 117.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *c.* 2.

IN illo témpore: Erat pater Jesu & mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. Et benedixit illis Símeon, & dixit ad Maríam matrem ejus: Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrectiónem multórum in Israel. Et réliqua.

Homília sancti Fulgéntii Episcopi.

Lib. 1. *ad Trasimund. Reg. cap.* 4.

CErtum est penè omnes hæréticæ pravitátis errores hinc quibusdam multipliciter subrepsisse, dum magnum pietátis sacramentum, quod manifestátum

státum est in carne. Nonnulli, aut non sicut est, credunt, aut omnínò non credunt: & ille lapis qui ab ædificántibus reprobátus, in caput factus est ánguli, quibusdam pravæ credulitátis cæcitáte possessis, lapis offensiónis, & petra scándali efficitur.

℟. Erat pater Jesu, & mater mirantes super his quæ dicebantur de illo: * Et benedixit illis Símeon. ℣. Miráti sunt in illo, & honoravérunt Deum. * Et. *Luc.* 2. *Eccli.* 11.

Lectio viij.

UNdè non immeritò, cùm Símeon infantem Christum gaudens ulnis meruísset gestáre senílibus; mundánæ cernens adesse salvatiónis ac renovatiónis effectum: non enim misit Deus Fílium suum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum: hoc de ipso testátur: Ecce pósitus est hic in ruínam & resurrectiónem multórum. Ibi ergo malè credéntibus ruínam perfidia génerat, ubi recta credúlitas fidéles exaltat. In uno eódemque Christo, vero Dei, veróque hóminis Fílio, minùs perspiciéntium tenebrátur hactenus lippitúdo, in quo illuminátis veri lúminis claret manifesta cognítio.

℟. Israel in legem justítiæ non pervénit; offendérunt enim in lápidem offensiónis, sicut scriptum est: Ecce pono in Sion lápidem offensiónis: * Et omnis qui credit in eum, non confundétur. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundamento fundátum: * Et omnis. *Rom.* 9. *Is.* 28.

Lectio ix.

INdè est quòd Judæus hóminem Christum cæcus vidit, & cécidit; cui jàm pridem Isáias non déstitit prædicáre: Aure audiétis, & non intellígitis; & videntes vidébitis, & non vidébitis. Qui verò essent non visuri videntes, subsecútus ostendit, dum Deum ex Vírgine nascitúrum evidenti vaticinatióne testátur: Ecce, ínquiens: Virgo in útero concípiet, & páriet Fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel, quod interpretátur Evangelista, dicens: Nobiscum Deus. Audiens ergo Judæus, remansit surdus; & videns magis factus est cæcus, à quo nec veri Patris sempiternas atque unigénitus Fílius créditur, & incorruptæ virginitátis fœcúnditas abnegátur.

℟. Vivus est sermo Dei & éfficax discrétor cogitatiónum & intentiónum cordis; ómnia autem nuda sunt ócu-

lis ejus. * Habentes ergò Pontíficem magnum, Jesum filium Dei †Teneámus conféssiónem. ℣. Ecce qui incrédulus est non erit recta ánima ejus in semetipso; justus autem in fide sua vivet. * Habentes. Glória. † Teneámus. *Hebr.* 11. *Habac.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: ℟. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Psalmi cum Cant. & Ant. ut in die Natalis Domini.

Capitulum. 2. *Cor.* 8.

SCitis grátiam Dómini nostri Jesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est, cùm esset dives; ut illíus inópiâ vos dívites essétis.

Hymnus.

UMbra sepultis lux óritur nova:
Mundo stupenti se simul éxhibent
Infans Creátor, Virgo mater,
Seque minor Deus ipse factus.

Numen suprémum de Patre Númine,
E matre prodit passíbilis Deus:
De fonte lucis lux perennis,
Carne suos rádios obumbrat.

Compressa strictis bráchia fásciis,
Libráta mundi póndera sústinent:
Lactante nutrítur parente
Cœlícolûm cibus ipse jugis.

Homo superbus corrúerat miser;
Se deprimendo nos Deus érigit;
Fit Numen Infans, nostra forma;
Jamque Deum licet æmulári.

Ergo per orbem Rex novus imperet,
Quondàm timendus vindice déxterâ;
Inermis ardet nunc amári:
Corda tuis, Puer, ure flammis.

Laus summa Patri, summaque Fílio;
Sit sancte, compar laus tibi, Spíritus;
O Numen infans, spes quiéta,
Víndice te, rédeat salútis.
Amen.

℣. Dómine, quid est homo, quia innotuisti ei! ℟. Aut filius hóminis, quia réputas eum? *Ps.* 143.

Ad Benedictus.

Ant. 3. à. Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrectiónem multórum in Israel & in signum cui contradicétur. *Luc.* 2.

cta. Orémus.
ìpotens sempiterne
ıs, dírige actus no-
ɔeneplácito tuo ; ut
:ne dilecti Fílii tui
ur bonis opéribus
e ; Per eumdem Dó-

HORAS.
a ut in die Natalis
.
n proprius secun-
m mensis.

I. VESPERAS.
die Natalis Dom.
quæ sequuntur.
titur Allelúia, *cum*

Hymnum.
nedixisti, Dómine,
:uam ; ℟. Avertisti
item Jacob. *Ps.* 84.
iagníficat.
6. F. Anna vídua
ítur Dómino, &
tur de illo ómnibus
ctábant redemptió-
iel. *Luc.* 2.
ecta, ut suprà ad

ɔMPLETORIUM.
ı *die Natalis Do-*

A OCTAVAM
atalis Domini.
ɪ ɪ duplex.
a ut in die, excep-
equuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiphonæ & ℣. ex uno è Nocturnis Dominicæ intrà Octavam ut notatur infrà in qualibet die. Lectiones propriæ cum ℟℟℟. de Natali Domini, ut indicantur post singulas lectiones.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus : ℟. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Canticum ut in die Natalis Domini.

Capitulum & Hymnus, ut in Dominica intrà Octavam.

℣. Ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo ; ℟. Exultávit ut gigas ad currendam viam. *Ps.* 18.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Egressus est salvátor meus ; & nunc qui redempti sunt à Dómino, reverteentur, & vénient in Sion laudantes. Allelúia. *Is.* 51.

Collecta. Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetusta sérvitus tenet ; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, *ut in die.*

AD VESPERAS, *ut in die Natalis Domini, etiam Psalmi.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria. Cetera ut in die.

QUINTA DIE

Intrà Octavam Natalis Domini, quæ est xxix. Decembris,

AD NOCTURNUM.

Tres Antiph. & ℣. è I. Noct. Dominicæ intrà Octavam.

LECTIO j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

cap. 1.

PAulus servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod antè promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secundùm carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte, secundùm spíritum Sanctificatiónis, ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri: per quem accépimus grátiam, & Apostolátum ad obediendum fidei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis & vos vocáti Jesu Christi: ómnibus qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis Sanctis; Grátia vobis, & pax à Deo patre nostro, & Dómino Jesu Christo. [*] Nolo autem vos ignoráre, fratres, quia sæpè propósui veníre ad vos, (& prohíbitus sum usque adhuc) ut áliquem fructum hábeam, & in vobis, sicut & in céteris géntibus. Græcis ac Bárbaris, sapiéntibus & insipiéntibus débitor sum: ita, (quod in me) promptum est & vobis, qui Romæ estis evangelizáre. Non enim erubésco Evangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credenti, Judæo primùm & Græco. Justítia enim in eo revelátur ex fide in fidem; sicut scriptum est: justus autem ex fide vivit. [**] Revelátur enim ira Dei de cœlo, super omnem impietátem & injustítiam hóminum eórum qui veritátem Dei in injustítia détinent; quia quod notum est Dei, manifestum est in illis: Deus enim illis manifestávit. Invisibília enim ipsíus à creatúra mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur; sempiterna quoque ejus virtus & divínitas, ita ut sint inexcusábiles. Quia cùm cognovissent Deum non sicut Deum glorificavérunt, aut grátias egérunt; sed evanuérunt in cogitatiónibus suis, & obscurátum est insípiens cor eórum; dicentes enim se

esse sapientes, stulti facti sunt.

℟. Per víscera. *sine* Glória. 251.

Lectio ij.

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

De humana Christi generat. in die Nat. Christi.

DEus in terra est, Deus inter hómines versátur: non per ignem, tubam & montem fumantem, vel per turbinem, & nubem, & potestátem ánimas auditórum legem ferendo perterrens, sed próprio córpore, cum homínibus cognátis piè conversans ac disserens: Deus, inquam, in carne, non ex intervallo agens, sicut in Prophétis, sed conjunctam sibi humanitátem rétinens, per carnem suam nostræ cognátam ad se traxit humanitátem. Sed quonam modo per unum, inquis, ad omnes splendor? Quomodò in carne divínitas? Quemádmodum ignis in ferro, non ex progressu, sed ex participatióne. Non enim in ferrum ignis currit aut accédit: verùm in loco rémanens, suárum párticeps vírium ferrum reddit; cùmque se totum illi commúnicet, nihil proptéreà de sua natúra, nihil de suis amittit víribus. Sic & Deus verbum nihil ex seipso motus est, cùm nostram accépit humanitátem, neque item conversiónem commutationemque áliquam sustínuit. Et Verbum caro factum est. Nec proptéreà cœlum ab eo qui se continébat, est desertum; & terra nihilóminus sinu suo cœlestem recépit.

℟. Gaudéte, *sine* Glória Patri. 252.

Lectio iij.

DIsce itaque mystérium ob hoc Deus in carnem venit, ut ínsitam carni mortem interfíceret. Nam, sicut in venénis quidquid est nóxium ac lethále, superat antídotum córpori permistum, atque perfúsum; item ut in domo, à qua tenébræ lúminis adventu diffúgiunt, ac péreunt: sic mors in natúrâ dóminans humánâ, divinitátis præséntiâ dispáruit. O altitúdinem benignitátis humanitatísque Dei! Et bonitátis quâdam superabundántiâ à servitúte vindicámur. Sed cur Deus homo factus est, ratiónem exquírunt hómines; cùm magis ejus bonitátem admirári déceat, quàm divinitátem curiósiùs indagáre. Quidnam tecum agendum, homo? In sublími Deum agéntem mínimè quærébas; ad te verò per carnem descendentem, & tecum per carnem conversantem non récipis?

℟. Prophetísta. 253. *Repetitur ab initio, post* Glória Patri.

CANON.

Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.

Ann. 747. *can.* 8.

PResbyteri indesinenter reminiscant ad quod divínâ ordinatióne præ céteris promóti sint, quòd Dei vidélicet ministri, & dispensatóres mystériórum Christi vocantur. Unde sciant se necessàriò pro Dei intúitu debére à seculáribus negótiis causisque, in quantum prævâleant, vacáre, altáris officium divinique cultûs obséquium summâ intentióne persólvere; Oratórii domum & cuncta ad cultum ipsíus pertinéntia sub sua cura conserváre; Lectióni, Oratióni, Missárum celebratióni, Psalmisque canendis invigiláre.

Sexta die.

Intrà Octavam, quæ est xxx. Decembris.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiph. & ℣. è II. Noct. Dominica intrà Octavam.

Lectio j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

cap. 2.

PRopter quod inexcusábilis es; ô homo omnis qui júdicas : in quo enim júdicas álterum, teipsum condemnas; éadem enim agis quæ júdicas. Scímus enim quóniam judícium Dei est secundùm veritátem in eos qui tália agunt. Exístimas autem hoc, ô homo, qui júdicas eos qui tália agunt, & facis ea; quia tu effúgies judícium Dei; ad divítias bonitátis ejus, & patiéntiæ, & longanimitátis, contemnis? ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit? [*] Secundùm autem durítiam tuam & impœnitens cor, thesaurízas tibi iram in die iræ & revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicuíque secundùm ópera ejus : iis quidem, qui secundùm patiéntiam boni óperis glóriam & honórem & incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam; iis autem qui sunt ex contentióne, & qui non acquiéscunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira & indignátio. [**] Tribulátio & angústia in omnem ánimam operantis malùm, Judæi primum & Græci : glória autem, & honor, & pax omni operanti bonum, Judæo primùm & Græco : non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicumque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt; & quicumque in lege peccavérunt, per legem judicabuntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud

;· ſed factóres legis
abuntur.
Sic Deus. *ſine* Glória
253.
LECTIO *ij.*
o ſancti Fulgéntii
Epíſcopi.
2. *de dupl. Nat.*
Chriſti. n. 5.
ectíſſimi fratres, at-
éndite magnitúdinem
, & agnóſcite quid
hómini dignátus eſt
gáre. Chriſtus enim
ilius, de vero Deo
verus, & unus cum
naturáliter Deus,
r ex ſeipſo ſanctos
os paſcit; ſed tamen
icam natúram Dei Fi-
on accépit. Ut autem
caritátem Deus com-
áret in nobis, Filius
atúram noſtram ſuſ-
:x nobis; & Deus uni-
is, qui panis eſt Ange-
, ut étiam hóminum
m fáceret panem ſimul
ais & ánimam ſuſcépit
lem. Accépit utramque
, utramque ſanctam,
que mundam. Accé-
nimam noſtram ſine
:táte. Accépit carnem
um cum mortalitáte.
it ánimam juſtam, per
noſtris animábus juſ-
réddcret; carnem
proptéreà dignátus eſt
:e mortálem, ut ſe-
im ipſam móriens,
:m. vinceret; ſecun-
ipſam étiam reſurge-
ret, per quam noſtra quo-
que córpora ſuſcitáret.

℟. Qui ſanctíficat. 254. *ſine* Glória Patri.

LECTIO *iij.* *n.* 6.

MAgnum myſtérium, dilectíſſimi fratres, magnum divínæ dilectiónis indícium. Homo Deum contemnens, à Deo diſceſſit: Deus hóminem díligens, ad hómines venit. Dilexit ímpium, ut fáceret juſtum: dilexit infirmum, ut fáceret ſanum: dilexit perverſum, ut fáceret rectum: dilexit mortuum, ut fáceret vivum. Et quid ámplius dicam? Quandòquidem Deus unigénitus humánam natúram tantùm dilexit, ut eam non ſolùm à poteſtáte mali ángeli liberáret, verùm étiam in ſeipſo ſuper omnes bonos Angelos in Patris déxtera collocáret. Natúra enim quæ in primo hómine à malo ángelo captiváta fúerat, ipſa nunc in ſecúndo ſuper omnes bonos ángelos regnat. Primus homo de terra terrénus, ſecundus homo de cœlo cœleſtis. Primum hóminem múlier, corruptâ mente, decépit: ſecundum hóminem virgo, incorruptâ virginitáte, concépit. In primi hóminis cónjuge nequítia diáboli ſeductam depravávit mentem; in ſecundi autem hóminis matre grátia Dei & mentem íntegram ſervávit & carnem.

Menti cóntulit firmíssimam fidem : carni ábstulit omníno libídinem. Quóniam igitur miserabíliter pro peccáto damnátus est homo, ideò sine peccáto mirabíliter natus est Deus homo.

℟. Deus ipse. *Et non repet. ab initio post* Glória. 255.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *Ann.* 829. *l.* 1. *c.* 4.

Sacerdótes Christi, quos utique constat janitóres cœlestis aulæ exístere, primùm ipsi átria supernæ civitátis subíre, deinde auditóribus suis dictis & exemplis ea stúdeant aperíre; ne, quod absit, áudiant à Dómino: Habentes clavem (*) sciéntiæ, vos ipsi non intrátis, & álios intráre non sinitis.

(*) *Luc.* 1. 52.

Septima die Intrà Octavam, quæ est xxxj. Decembris.

Tres Antiph. & ℣. è III. Nocturno Dominicæ intrà Octavam.

Lectio j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános. *cap.* 3.

Scimus autem, quóniam quæcumque lex lóquitur, iis qui in lege sunt, lóquitur, ut omne os obstruátur, & súbditus fiat omnis mundus Deo; quia ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognítio peccáti. Nunc autem sine lege justítia Dei manifestáta est, testificáta à lege & Prophétis. Justítia autem Dei per fidem Jesu Christi in omnes & super omnes qui credunt in eum; non enim est distínctio. [*] Omnes enim peccavérunt, & egent glóriâ Dei. Justificáti gratìs per grátiam ipsíus, per redemptiónem quæ est in Christo Jesu, quem propósuit Deus propitiatiónem per fidem in sánguine ipsíus, ad ostensiónem justítiæ suæ, propter remissiónem præcedéntium delictórum: in sustentatióne Dei, ad ostensiónem justítiæ ejus in hoc témpore; ut sit ipse justus, & justíficans eum qui est ex fide Jesu Christi. Ubi est ergo gloriátio tua? Exclúsa est. Per quam legem? Factórum? Non; sed per legem fidei. Arbitrámur enim justificári hóminem per fidem sine opéribus legis. [**] An Judæórum Deus tantùm? Nonne & Géntium? Immo & Géntium. Quóniam quidem unus est Deus, qui justíficat circumcisiónem ex fide, & præpútium per fidem. Legem ergo destrúimus per fidem? Absit, sed legem statúimus.

℟. Impléti sunt. *sine* Glória Patri. 255.

LECTIO *ij*.
ꝫ ſancti Hilárii
Epíſcopi.
ɩ *Trin. n.* 24 & 25.
mágo invisíbilis pu-
:em humáni exórdii
usávit, & per con-
:m, partum, vagí-
ınas, omnes natúræ
contumélias tranſ-
. Quid tandem di-
nobis tantæ digna-
ffectui rependétur?
ábilis à Deo oríginis
ıigénitus Deus, in
uli humáni formam
Vírginis útero inſer-
:reſcit. Qui ómnia
t, & intrà quem &
m cuncta ſunt, hu-
ırtûs lege profertur:
ıjus vocem Archán-
ue Angeli tremunt,
& terra & ómnia
hujus reſolvuntur
:a, vagítu infántiæ
. Qui invisíbilis &
rehensíbilis eſt, non
:nſu, tactuque mo-
ıs, cunis eſt obvo-

latus eſt. *ſine* Glória
156.

LECTIO *iij*.
c ſi quis indigna Deo
colet, tantò ſe ma-
beneficii obnóxium
confitébitur, quantò minus hæc Dei convénerint majeſtáti. Non ille éguit homo éffici, per quem homo factus eſt: ſed nos éguimus, ut Deus caro fieret, & habitáret in nobis, id eſt, aſſumptióne carnis uníus interna universæ carnis incóleret. Humílitas ejus noſtra nobílitas eſt, contumélia ejus honor noſter eſt: quod ille eſt Deus in carne conſiſtens, hoc nos viciſſim in Deum ex carne renováti.

℞. Verbum caro. 257. *Non repet. ab initio poſt* Glória.

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto. *Ann.* 829. *l.* 1. *c.* 4.

QUando vita Sacerdótum cum doctrína non concordat, & auditóribus infirmis ſcándalum, & animárum proveníre perículum non eſt dúbium. Proinde ſummópere cavendum Sacerdótibus ne offendículum fiant his quibus præſunt: tunc enim offendículum fiunt illis, quando quod verbis prædicant, móribus impugnant.

VESPERÆ de Feſto ſequenti.

DIE I. JANUARII.

IN FESTO

CICUMCISIONIS DOMINI,

ET OCTAVA NATALIS EJUS.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Antiph. & Psalmi ut in II. Vesp. Nativitatis, 260.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

QUod impossíbile erat legi, in quo infirmabátur per carnem, Deus Fílium suum mittens in similitúdinem carnis peccáti, & de peccáto damnávit peccátum in carne; ut justificátio legis implerétur in nobis, qui non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum.

℟. Habitávit in nobis Verbum plenum grátiæ & veritátis: & de plenitúdine ejus nos omnes accépimus; quia lex per Móysen data est: * Grátia & véritas per Jesum Christum facta est. ℣. Legem mandávit Móyses in præceptis justitiárum, & hæreditátem dómui Jacob: * Grátia. Glória Patri. *Repetitur.* ℟. Habitávit, *usque ad* ℣. *Joan.* 1. *Eccli.* 24.

HYMNUS.

DEbilis cessent elementa legis:
Sat diu mentes timor occupávit;
Fœdus æterni stabilíre Jesus
Cœpit amóris.

Sole de vero rádius, paterni
Lúminis purus sine nube splendor,
Probra peccáti puer ecce tinctus
Sánguine præfert.

Stillat excísos púeri per artus
Efficax noxas abolére sanguis:
Obligat morti pretiósa totum
Stilla cruórem.

Hæc dies nomen tibi comparávit,
O Puer, pronus quod adóret orbis;
Et simul dici, simul ipse Jesus

Incipis esse.
Summa laus Patri; simul
æqua Nato,
Qui suo mundum rédimit cruóre:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Exaltábitur Deus fortis salútis meæ: ℟. Proptereà nómini tuo cantábo. 2. *Reg.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *Duplicanda.* Propter nímiam caritátem suam, quâ dilexit nos Deus, convivificávit nos in Christo, cujus grátiâ estis salváti: non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. *Ephes.* 2.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Nulla fit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capit. de Feria.

Cetera ut in die Natalis Domini.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fílium Dei factum ex muliere, factum sub lege, * Veníte, adorémus. *Gal.* 4.

Ps. 94. Veníte, 150.

HYMNUS.

FElix dies, quam próprio
Jesus cruóre cónsecrat!
Felix dies quâ géstiit
Opus salútis ággredi!
Vix natus, ecce lácteum
Profundit Infans sanguinem;
Libámen est hoc fúneris,
Amóris hoc prælúdium.
Intrans in orbem, jam Patris
Mandáta promptus éxequi,
Statum præóccupat diem,
Et quà potest fit víctima.
Amóre se facit reum,
Pœnasque solvit innocens;
Sub lege factus légifer,
A lege nos ut éximat.
Quo Christus ictu læditur,
Lex abrogáta cóncidit;
Et íncipit lex sánctior,
Mansúra semper cáritas.
Tu, Christe, quod non est tuum
Nostro recíde péctore:
Inscríbe nomen, íntimis
Inscríbe legem córdibus.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna secula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. 8. Dómine Dóminus noster. 38.

Ant. 6. C. Quid est homo, quòd memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam visitas eum? Minuisti eum pauló minus ab Angelis.

In Ps. 11. Salvum me fac Dómine, quóniam défecit. 105.

Ant. 4. *D.* Propter gémitum páuperum nunc exur-

gam ; dicit Dóminus : ponam in salutári.

In Ps. 39. Expectans. *cum sua divisione.* 117.

Ant. 2. D. Holocaustum & pro peccáto non postulasti ; tunc dixi : Ecce vénio.

℣. Protector noster áspice, Deus ; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

Lectio j.

De libro Genesis. *cap.* 17.

Dixit Deus ad Abraham : Et tu ergo custódies pactum meum, & semen tuum post te in generatiónibus suis. Hoc est pactum meum quod observábitis inter me & vos, & semen tuum post te : Circumcidétur ex vobis omne masculínum ; & circumcidétis carnem præpútii vestri, ut sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo diérum circumcidétur in vobis, omne masculinum in generatiónibus vestris. Tam vernáculus, quam emptítius circumcídetur, & quicumque non fúerit de stirpe vestra ; eritque pactum meum in carne vestra in fœdus æternum. Másculus cujus præpútii caro circumcísa non fúerit, delébitur ánima illa de pópulo suo ; quia pactum meum írritum fecit.

℟. Semen Abraham servi Dómini, filii Jacob electi ejus : ipse Dóminus Deus noster. * Memor fuit verbi quod dispósuit ad Abraham ; & státuit illud Jacob in præceptum, & in testamentum æternum. ℣. Dico Christum Jesum ministrum fuisse circumcisiónis propter veritatem Dei, ad confirmandas promissiónes patrum : * Memor. *Ps.* 104. *Rom.* 15.

Lectio ij.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

cap. 2.

Circumcísio quidem prodest, si legem obsérves ; si autem prævaricátor legis sis, circumcísio tua præpútium facta est. Si ígitur præpútium justítias legis custódiat, nonne præpútium illíus in circumcisiónem reputábitur ? & judicábit id quod ex natúra est præpútium, legem consummans, te qui per lítteram & circumcisiónem prævaricátor legis es ? Non enim qui in manifesto, Judæus est ; neque quæ in manifesto, in carne, est circumcísio : sed qui in abscóndito, Judæus est ; & circumcísio cordis in spíritu, non litterâ : cujus laus non ex homínibus, sed ex Deo est. *

℟. Novus homo renovátur in agnitiónem secundùm imáginem ejus qui creávit illum, * Ubi non est Gentílis & Judæus, circumcísio & præpútium ; sed ómnia & in ómnibus Christus.

℣. Dicit Dóminus Deus : Quæ prima fuérunt, ecce venérunt ; nova quoque ego annúntio. *Ubi. *Coloſ.* 3. *Iſ.* 41.

Lectio iij.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

cap. 3.

SI data eſſet lex quæ poſſet vivificáre, verè ex lege eſſet juſtítia. Sed conclúſit Scriptúra ómnia ſub Peccáto, ut promíſſio ex fide Jeſu Chriſti darétur credéntibus. Priùs autem quàm veníret fides, ſub lege cuſtodiebámur conclúſi in eam fidem quæ revelanda erat. Itaque lex pædagógus noſter fuit in Chriſto, ut ex fide juſtificémur. At ubi venit fides, jam non ſumus ſub pædagógo; omnes enim Filii Dei eſtis per fidem quæ eſt in Chriſto Jeſu. Quicumque enim in Chriſto baptizáti eſtis, Chriſtum induiſtis. Non eſt Judæus, neque Græcus : non eſt ſervus, neque liber : non eſt máſculus, neque fémina ; omnes enim vos unum eſtis in Chriſto Jeſu. Si autem vos Chriſti, ergo ſemen Abrahæ eſtis, ſecundum promiſſiónem hærédes.

℟. Ille eſt caput omnis principátûs & poteſtátis, * In quo & circumcíſi eſtis circumciſióne non manu factâ, in expoliatióne córporis carnis, ſed † In circumciſióne Chriſti. ℣. Non adjíciet ultrà, Sion, ut pertránseat per te incircumcíſus ; redimémini, dicit Dóminus, * In quo. Glória. *Repet.* Ille eſt, *uſque ad* ℣. Non adjíciet. *Coloſſ.* 2. *Iſ.* 52.

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. 45. Deus noſter refúgium. 140.

Ant. 7. *d.* Dóminus virtútum nobiſcum, ſuſceptor noſter Deus Jacob.

In Pſ. 66. Deus miſereátur noſtrî. 96.

Ant. 3. c. Deus, confiteantur tibi pópuli omnes : terra dedit fructum ſuum.

In Pſ. 73. Ut quid Deus. *cum ſua diviſione*, 142.

Ant. 1. g. Deus rex noſter operátus eſt ſalútem in médio terræ.

℣. Ipſe rédimet Iſrael. ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

Lectio iv.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *in Circumciſ. n.* 2.

MAgnum & mirábile ſacramentum! Circumcíditur Puer, & vocátur Jeſus. Quid ſibi vult iſta connéxio? Circumcíſio nempe ſalvandi pótiùs quàm Salvatóris eſſe vidétur ; & Salvatórem circumcídere decet, quàm circumcídi. Sed agnoſce Mediatórem Dei & hóminum, qui ab ipſo nativitátis ſuæ

exórdio, divínis humána sóciat, ima summis. Náscitur ex muliere, sed cui fœcunditátis fructus sic accédat, ut non décidat flos virginitátis: pannis invólvitur, sed panni ipsi angélicis láudibus honorantur: abscónditur in præsépio, sed próditur radiante stella de cœlo. Sic & circumcísio veritátem susceptæ probat humanitátis; & nomen quód est super omne nomen, glóriam índicat majestátis.

℟. Deus novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio; * Qui cùm sit splendor glóriæ Patris, portansque ómnia verbo virtútis suæ, tantò mélior, Angelis est effectus, quantò differéntiùs præ illis nomen hæreditávit. ℣. Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini; * Qui cùm sit. *Hebr.* 1. *Is.* 50.

Lectio v.

CIrcumcíditur, tanquam verus Abrahæ fílius; Jesus vocátur, tanquam verus Fílius Dei. Neque enim ad instar priórum meus iste Jesus nomen vácuum aut ináne portat. Non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cœlitus síquidem índitum nomen Evangelista testátur, Quod vocátum est ab Angelo, priusquàm in útero conciperétur. Et attende verbi profunditátem. Postquam natus est Jesus, Jesus vocátur ab homínibus, quo nómine vocátus est ab Angelo, priusquàm in útero conciperétur. Idem quippe & Angeli salvátor & hóminis: sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creatúræ.

℟. Christus Jesus semetípsum exinanívit, formam servi accípiens; * Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur. ℣. Dedit se ut liberáret pópulum suum, & acquíreret sibi nomen ætérnum; * Propter. *Philipp.* 2. 1. *Mach.* 6.

Lectio vj.

SAlvátor noster & circumcídi octávo die, & post annum tricésimum dignátus est crucifígi: cujus similitúdini mortis complantámur & nos, ut scribit Apóstolus, nimírum quod novíssimè tráditum est, observantes. Quæ est ergo morális circumcísio nostra, nisi quam commendat idem Apóstolus? Victum, inquiens, & vestítum habentes, his contenti simus. Optimè prorsus circumcídit nos, & supérflua résecat universa, hæc paupertas, pœniténtiæ labor, reguláris observátio disciplína.

℟. Nos sumus circumcísio, qui spíritu servímus

& gloriámur in Chri-
:su, * Non in carne fi-
m habentes. ℣. Salvos
ac, Dómine Deus nos-
ur confiteámur nómini
o tuo, & gloriémur in
tua, * Non. Glória
Repet. ℟. Nos su-
usque ad ℣. *Philipp.*
105.

III. Nocturno.

Ps. 79. Qui regis. *cum*
livisione. 101.
ut. 8. G. Non discédi-
à te : vivificábis nos,
ine, & nomen tuum
cábimus.

Ps. 86. Fundamenta.

ut. 5. C. Numquid Sion
: Homo natus est in
& ipse fundávit eam
imus?

Ps. 98. Dóminus re-
it,.... irascántur. 42.
ut. 3. a. Exaltáte Dó-
um Deum nostrum, &
áte scabellum pedum
: quóniam sanctum est.
Lætábimur in salutári
: ℟. Et in nómine Dei
i magnificábimur. *Ps.*

Lectio vij.

io sancti Evangélii se-
ndùm Lucam. *cap.* 2.

illo témpore ; Post-
iàm consummáti sunt
octo ut circumciderétur
, vocátum est nomen
, Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Cyrilli Ale-
xandríni Epíscopi.

Homil. in Occ. Domini,
inter diversas.

Vidimus nuper infán-
tulum in præsépi ja-
centem Emmánuel,
& humáno more fásciis in-
volútum, sed à sancto An-
gelórum exércitu divínis
láudibus celebrátum ; ii
namque pastóribus ortum
ejus annuntiárunt. Deus
enim & Pater exímium hunc
véluti honórem cœlítibus
tríbuit, ut primi Christum
prædicárent. Háctenus au-
tem per ea quæ modò lecta
sunt, videámus Mosáicis ce-
dentem légibus ; quin pó-
tiùs eum qui diviná legem
majestáte sanxit, suis ipsum
légibus subjectum. Quam
ob causam doctúrus est sa-
pientíssimus Paulus, dicens :
Cùm essémus párvuli, sub
elementis mundi erámus ;
at ubi venit plenitúdo tém-
poris, misit Deus Fílium
suum factum ex muliere,
factum sub lege, ut eos qui
sub lege erant redímeret.
Itaque redémit Christus de
maledicto legis eos qui sub
lege erant, non tamen eos
qui legem serváverant.

℟. Ecce vénio, Deus : in
cápite libri scriptum est de
me, ut fácerem voluntátem
tuam : * Deus meus, vólui,
& legem tuam in médio cor-
dis mei. ℣. Descendi de cœ-

lo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus qui misit me: * Deus meus. *Ps.* 39. *Joan.* 6.

Lectio viij.

REdémit autem; quonam modo? Illam adimplens. Item álio modo, se Deo & Patri in ómnibus pro nobis obedientem éxhibens, quo nostræ ex Adam prævaricatiónis crimen diluéret. Scriptum est enim: Sicut per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita & per uníus obediéntiam justi constituentur multi. Subjécit ítaque nobiscum legi cervícem; atque id, prudenti consílio benignáque accommodatióne: decébat enim eum implére omnem justítiam. Nam & cùm servi formam assumpsisset, eam ob causam velut in servórum númerum ascriptus ratióne humanitátis, tributórum exactóribus unà cum áliis didrachma solvit, quamvìs natúrâ liber esset, ac nulli vectigális ut fílius.

℟. Per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres constitúti sunt multi, & per uníus obeditiónem justi constituentur multi; * Ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam. ℣. Benedictiónem dabit Legislátor: ibunt de virtúte in virtútem; * Ut. *Rom.* 5. *Ps.* 83.

Lectio ix.

CUm ergo illum víderis serváre legem, cave offendáris; nec inter servos líberum cólloca, sed divíni consílii altitúdinem pótiùs mente réputa. Igitur cùm octáva dies advenisset, quâ die carnis circumcísio ex legis præscripto fieri solébat, nomen áccipit, nimírum Jesus, quod expónitur, Salus pópuli. Sic enim Deus & Pater nomināri Fílium suum vóluit ex mulíere secundùm carnem génitum. Tunc enim certè factus est salus pópuli, nec uníus tantùm, sed multórum; quin & ómnium géntium, ac univérsæ terræ. Eódem ígitur témpore, circumcísus est, & nomen accépit.

℟. Non est in álio áliquo salus; * Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri. ℣. Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit; * Nec enim. Glória Patri. * *Repetitur.* ℟. Non est, *usque ad* ℣. *Act.* 4. *Joel.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: ℟. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus. *Ps.* 95.

LAUDES.

...lmi de Dominica, ...um de Nat. Domini.

ANgelus Dómini appáruit Joseph, di... Páriet María Fílium; ...ábis nomen ejus, Je... *Matth.* 1.

... 4. E. Non cognos... eam, donec péperit ... suum primogénitum. ... 1.

... 1. f. Consummáti ...ies octo ut circumci... ...r Puer. *Luc.* 2.

... 7. a. Vocátum est ... ejus Jesus, quod vo... est ab Angelo, prius... in útero conciperétur.

...

... 3. a. Omnes Pro... testimónium pérhi... remissiónem peccató... accípere per nomen ...mnes qui credunt in *Act.* 10.

...ITULUM. *Tim.* 1.

...átor noster Jesus ...ristus dedit semetip... ...ro nobis, ut nos redí... ab omni iniquitáte, ...ndáret sibi pópulum ...tábilem, sectatórem ...rum óperum.

HYMNUS.

...XIUM Christus simul introívit
...ocens orbem: Pater, ...nquit, adsum;
...dices poscat (vénio ...arátus)
Ultio pœnas.

NON placet fusus cruor hostiárum:
Quod mihi aptasti, Pater, ecce corpus;
Agnus implébo móriens figúras
Verus inánes.

DIXIT; & Patris venerátus iram,
Sústinet vulnus sílicis cruentæ:
Et jugum legis subit ipse servis
Ut juga demat.

JAM nihil carnem spoliáre prodest;
Sed malas cordis rescecáre fibras,
Hoc opus: tali nova sanciuntur
Fœdera lege.

SUMMA laus Patri, simul æqua Nato,
Qui suo mundum rédimit cruóre:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. *Duplicanda.* Cùm mórtui essétis in delictis, & præpútio carnis vestræ, convivificávit vos cum Christo, donans vobis ómnia delicta. Allel. *Coloss.* 2.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui pro nobis homo factus, hodiernâ die circumcídi, & Salvató-

ris nomen accípere voluísti: concéde propítius, ut carnis renuntiantes opéribus, salútis ætérnæ præmium per invocatiónem sancti tui nóminis consequámur; Qui vivis & regnas cum Deo.

AD HORAS,
Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Angelus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

CANON.

Ex Concílio Ephesíno.

Ann. 431. *part.* 1. *cap.* 5.

† CUm divína Scriptúra multos per unius obeditiónem justificátos ásserit, non símplicem áliquem, nostræque conditiónis hóminem ad hoc assumptum cogitáre debémus: sed ipsummet Unigénitum, hóminem factum, qui obediéntiam Patri pro ómnibus præstitit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Non cognoscébat.

CAPITULUM. *Is.* 62.

DIcite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo. Et vocábunt eos, Pópulus sanctus, redempti à Dómino.

℟. *br.* Misit verbum suum, * & sanávit eos. * Allelúia, allelúia. Misit. ℣. Et erípuit eos * de interitiónibus eórum, * Allelúia. Glória. Misit. *Ps.* 106.

℣. Ipse est Deus misericors; ℟. Et propítius fit peccátis eórum. *Ps.* 77.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Consummáti sunt.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

GRatificávit nos Deus in dilecto Fílio suo, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus * de manu odiéntium. * Allelúia, allelúia. Salvávit. ℣. Et redémit eos * de manu inimíci, * Allelúia. Glória. Salvávit. *Ps.* 105.

℣. Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: ℟. Mementóte quóniam excelsum est nomen ejus. *Cant. Is.* 12.

AD NONAM.

Ant. 3. a, Omnes Prophétæ.

CAPITULUM. *Rom.* 10.

OMnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi, & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque in-

vocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. *br.* Sperent in te * qui novérunt nomen tuum. * Allelúia, allel. Sperent.

℣. Quóniam non dereliquisti * quærentes te, Dómine. * Allelúia. Glória Patri. Sperent. *Ps.* 9.

℣. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, ℟. Et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Psalmi & Antiph. ut in die Natalis Domini. 260.

CAPITULUM. *Coloss.* 3.

OMne quodcumque fácitis in verbo aut in ópere, omnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

Allelúia, allelúia. ℣. Omnis, quicumque invocáverit nomen Dómini salvus erit. Allelúia. *Act.* 2.

HYMNUS.

VIctis sibi cognómina
Sumant tyranni géntibus:
Tu, Christe, quantò dígnius
Ab his capis quos líberas?

Non álterum mortálibus
Ægris quod ínvocent datum,
Resúrgerent quo mórtui,
Perennè per quod víverent.

Tanti quod illi cónstitit,
Toto quod emptum sánguine,
Nostro-ne rursum crímine
Insána gens delébimus?

Sacro pati pro nómine,
Summi sit instar múneris:
Amára non mors ámpliùs,
Fit mors per hoc amábilis.

Tu qui vocári sústines,
Jesu, salus mortálium,
Audi vocántes nos, tuo
Qui gloriámur nómine.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Salvávit eos propter nomen suum; ℟. Ut notam fáceret poténtiam suam. *Ps.* 105.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *Duplicanda.* Vitam ætternam dedit nobis Deus: & hæc vita in Fílio ejus est; ut sciátis quóniam vitam habétis ætternam, qui créditis in nómine Fílii Dei. 1. *Joan.* 5.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Fit Commemoratio Sancti Basilii, *ut notatur in Proprio Sanctorum.*

Nec fit alia Commemoratio, etiam si sit Sabbatum.

Hodiè post Vesperas, *ad Grates Deò referendas pro Beneficiis receptis, & per Annum inchoantem no-*

vis postulandis, dicuntur sequentia.

Psalm. Laudáte Dóminum omnes gentes. 136.

Ant. 5. c. Oráte Deum òmnium, qui magna fecit in omni terra, qui auxit dies nostros, & fecit nobiscum secundùm suam misericórdiam : det nobis jucunditátem cordis, & fieri pacem in diébus nostris. *Eccli.* 50.

CAPITULUM. *Gal.* 6.

BOnum facientes non deficiámus; témpore enim suo metémus, non deficientes : ergo dum tempus habémus operémur bonum.

HYMNUS.

LApsus est annus; redit annus alter :
Vita sic mutis fugit acta pennis :
Tu, Deus, cursum moderáris unus.
Arbiter ævi.

Gens tuis plaudit cumuláta donis,
Et tibi supplex nova dona poscit,
Rex quibus vivat, quibus & perennes
Regnet in annos.

Supplices poscunt aliménta cives
Fínibus morbos pátriis repellas;
Longa secúræ réferas benignus
Cómmoda pacis.

Postulant culpas véniâ relaxes,
Límites arctos vitiis repónas;
Post graves pugnas, tua det salúbrem
Déxtera palmam.

Ad Sacras aras, quibus obligémur,
Cum Deo fas sit renováre fœdus.
Tu, Dei nati Génitrix, adesto
Fœderis obses.

[*Strophe sequens flexis genibus cantatur.*]

Noxiæ vitæ máculas perósi,
Cor, Deus, nostrum tibi devovémus :
Da bonos annos, facilésque patris
Indue vultus.

Dum dies currunt, rédeunt & anni,
Et gradu certo sibi secla cedunt;
Débitas laudes Tríadi supremæ
Cóncinat orbis.
Amen.

℣. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris. ℟. Propter nomen tuum. *Ps.* 78.

℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix; ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Dómine, salvum fac Regem nostrum. *N.* ℟. Et exáudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum ; ℟. Et cum spíritu tuo.

Collecta. Orémus.

DEus, qui vitæ humánæ dispares vices moderáris sapiéntiâ, & benignitáte sanctíficas ; dum exit & reddit Annus, déxteram super Regem nostrum, & super nos extende propítiam ; ut qui pro acceptis donis grátias ágimus, te miserante, & beatâ Fílii tui Genitrice intercedente Maríâ, cum uberióribus auxíliis, pacem assequámur æternam ; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

℣. Dóminus vobiscum ; ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedícat vobis Dóminus, & custódiat vos, ostendat Dóminus fáciem suam vobis, & misereátur vestri ; convertat Dóminus vultum suum ad vos, & det vobis pacem. ℟. Amen. *Num. 6.*

Deinde Completorium ut in die Natalis Domini.

SABBATIS ANTE DOMINICAS à Circumcisione ad Præsentationem Domini.

(*Nisi priùs occurrat Septuagesima.*)

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. CHristus Jesus factus est nobis sapiéntia à Deo, & justítia, & sanctificátio, & redémptio. 1. *Cor.* 1.

Ant. 2. D. De plenitúdine ejus nos omnes accépimus, & grátiam pro grátia. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Ille appáruit ut peccáta nostra tolleret, & peccátum in eo non est. 1. *Joan.* 3.

Ant. 5. a. Audívimus, & scimus quia hic est verè Salvátor mundi. *Joan.* 4.

Ant. 6. F. Quómodò nos effugiémus, si tantum neglexérimus salútem. *Heb.* 2.

Capitulum. *Is.* 48.

IN voce exultatiónis annuntiáte : audítum fácite hoc, & efferte illud usque ad extréma terræ. Dícite : Redémit Dóminus servum suum Jacob.

HYMNUS.

VErbum, quod ante sécula
Sinu paterno náfceris,
Recens homo sub témpore
E Vírginis prodis sinu.

Fatale rumpis vínculum,
Quo nos Adámus néxuit :
Reddes quod ille pérdidit :
Spes illa tecum náscitur.

Jam dura discis pérpeti
Quæ ferre par sontes fuit :
Orbis salúti, flétibus
Prælúdis in cunis puer.

Fis pauper, indigéntiâ
Et nos tuâ ditéscimus :
Luges, tuis & lácrymis

Totum lavas mundi scelus,
Pannis opertus vílibus
Lates, recumbens in specu:
Homo, superbis; & Deum
Panni, specus non dédecent!
A Patre missus, pérditi
Qui factus es mundi salus,
Jesu, períre non sinas
Tot quos emis labóribus.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Vidérunt omnes términi terræ ℟. Salutáre Dei nostri. *Ps.* 97.

Ad Magníficat.

Antiph. & Collecta, ut infrà in quolibet Sabbato.

AD COMPLETORIUM.

Ant. & Psalmi ut in Psalterio.

Cetera ut in Ordinario.

DOMINICIS

A Circumcisione ad Præsentationem Domini.

(*Nisi priùs occurrat Septuagesima.*)

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

FAc, Christe, nostri grátiâ
Defunctæ tot labóribus,
Ut mente gratâ, sic piis
Hos prædicári cántibus.
Castæ parentis in sinu
Inclúsus ardébas pati:
Æternus ut discas mori,
Mortále corpus índuis.
Vix natus, imbellis puer,
Acúta séntis frígora,
En vile pro molli thoro
Fœnum tibi suppónitur.
Amore te facis reum:
Fers sponte pœnas ínnocens;
Nec éximis te légibus,
Suprémus ipse légifer.
Qui primus excisâ cruor
E parte stillat córporis;
Membris micans ex ómnibus,
Torrentis instar próruet.
Qui mucro lactentes necat,
Idem tuum pectus fodit;
Et quo cadébant párvuli,
Hoc tu cadébas vúlnere.
Exul Deus promptâ fugâ
Tuæ salúti cónsulis;
Intrans Pharon verax Deus,
Mistus diis mendácibus.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Deus ex sémine David, secundùm promissiónem éduxit Israel Salvatórem Jesum. *Act.* 13.

Ant. 2. D. In útero habens de Spíritu sancto, péperit María Fílium suum primogénitum. *Matth.* 1.

8. G. Ipse est pax
solvens inimicítias
sua, ut reconcíliet
phes. 2.
ominus dixit ad me:
eus es tu; ℟. Ego
énui te. *Ps.* 2.

.& ℟℟℟. *ut infrà,*
bet Dominica.

. Nocturno.

7. d. Grátias Deo
tránstulit in regnum
ectiónis suæ, in quo
s redemptiónem,
nem peccatórum.
1.

4. f. In ipso cóndita
niversa; & ipse est
mnes, & ómnia in
nstant: Complácuit
n reconciliáre ómnia
m. *Coloss.* 1.

. 3. a. Sicut accepis-
ùm Christum, in
nbuláte; quia in ipso
tat omnis plenitúdo
itis corporáliter. *Co-*

nxit te, Deus, Deus
leo lætítiæ, ℟. Præ
tibus tuis. *Ps.* 44.

T. & ℟℟℟. ut infrà
ibet Dominica.

II. Nocturno.

. 6. F. Deus Fílium
enedicentem vobis,
vertat se unusquisque
ítia sua. *Act.* 3.
. 5. a. Hic est lapis
ctus est in caput an-
guli; & non est in álio áli-
quò salus. *Act.* 4.

Ant. 3. c. Vobis honor credéntibus; non credéntibus autem factus est lapis offensiónis & petra scándali. 1. *Petr.* 2.

℣. A Dómino factum est istud: ℟. Et est mirábile in óculis nostris. *Ps.* 117.

Lect. & ℟℟℟. ut infrà, in qualibet Dominica.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Fílii Sion exultent in Rege suo: ℟. Laudent nomen ejus in choro. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 5. C. Venit Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod períerat. *Luc.* 19.

Ant. 2. D. In própria venit, & sui eum non recepérunt. *Joan.* 1.

Ant. 1. a. Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Non confúnditur fratres eos vocáre, dicens: Nuntiábo nomen tuum frátribus meis. *Hebr.* 2.

Ant. 8. c. Partícipes Christi effecti sumus: si tamen inítium substántiæ ejus usque ad finem firmum retineámus. *Hebr.* 3.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

OCcurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei, in virum perfectum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi; ut jam non simus párvuli fluctuantes, & circumferámur omni vento doctrínæ.

HYMNUS.

DIVINE, crescébas Puer;
Crescendo discébas mori:
Hæc destináta tunc erant
Mortis tuæ prælúdia.

SATUS Deo, volens tegi,
Elégit obscúrum patrem:
Qui fecit æternas domos.
Domo latet sub páupere.

CŒLUM manus quæ sustinent,
Fabrile contrectant opus;
Suprémus astrórum Parens
Fit ipse vilis ártifex.

TREMENDA cujus præpetes
Mandáta portant Spíritus,
Cui pronus orbis súbditur,
Se sponte fabro súbjicit.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempíterna sécula.
Amen.

℣. Intende, prósperè procéde; ℟. Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. *Ps.* 44.

Ad Benedictus.

Ant. & Collecta, infrà in qualibet Dominicâ.

Deinde, à die tertiâ Januarii usque ad Præsentationem Domini, excepto Festo & Octavâ intra Epiphaniæ, & Festis Annualibus & Solemnibus, (quæ occurrant) fit Commemoratio de Virgine Deipara, per Ant. ℣. & Collectam ut sequitur.

Ant. Péperit María Fílium suum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præsépio. *Luc.* 2.

℣. Homo natus est in ea; ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86.

COLLECTA Orémus.

DEus, qui salútis ætérnæ beátæ Maríæ Virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. Venit.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

CANON, secùndum diem mensis.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. In própria venit.

CAPITULUM.

ITULUM. *Jerem.* 14.
ꝛectátio Israel, Salvá-
r ejus in témpore tri-
ónis; quare quasi co-
futúrus es in terra, &
viátor declínans ad
ꝛdum? Quare futúrus
at[illegible] vagus, ut fortis
on [illegible] salváre?
te Epiphaniam, se-
℟. *cantatur cum du-*
Allelúia in fine; & sic
xtam & Nonam.
br. Salvábis me, Dó-
, * A contradictióni-
ꝛópuli mei. Salvábis.
ꝛstódies me * in caput
um, * A contradictió-
. Glória Patri. Salvá-
. *Reg.* 22.
Tu, Dómine, suscep-
eus es; ℟. Glória mea,
altans caput meum.

lecta, ut infrà, in
ꝛet Dominica, nisi ali-
ꝛetur.

D SEXTAM.
t. 1. a. Quotquot.
ITULUM. *Ephes.* 1.
edestinávit nos Deus
adoptiónem filiórum
esum Christum in ip-
secundùm propósitum
tátis suæ in laudem
e grátiæ suæ.
br. Ipse invocábit me:
er meus es tu. Ipse in-
ꝛit. ℣. Deus meus * &
ptor salútis meæ, * Pa-
lória Patri. Ipse. *Ps.*

℣. Ego primogénitum po-
nam illum. ℟. Excelsum præ
régibus terræ. *Ps.* 88.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Partícipes.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

PRimus homo de terra, terrénus: secundus homo de cœlo, cœlestis: qualis terrénus, tales & terréni; & qualis cœlestis, tales & cœlestes. Igitur sicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœlestis.

℟. *br.* Exultávit ut gigas * Ad currendam viam. Exultávit. ℣. A summo cœlo * egréssio ejus, * Ad. Glória Patri. Exultávit.

℣. Occursus ejus usque ad summum ejus; ℟. Nec est qui se abscondat à calóre ejus. *Ps.* 18.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. *G.* NOn misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. *Joan.* 3.

Ant. 5. C. Quem misit Deus, verba Dei lóquitur; non enim ad mensúram, dat Deus Spíritum *Joan.* 3.

Ant. 4. E. Pater díligit Fílium, & ómnia dedit in manu ejus. *Joan.* 3.

Ant. 7. d. Quæcumque Pater fécerit, hæc & Fílius simíliter facit; Pater enim

ómnia demonstrat ei quæ ipse facit. *Joan.* 5.

Ant. 2. D. Qui verbum meum audit, & credit ei qui misit me, habet vitam æternam. *Joan.* 5.

CAPITULUM. *Act.* 10.

VErbum misit Deus filiis Israel, annúntians pacem per Jesum Christum: hic est ómnium Dóminus.

HYMNUS.

CHRISTUS ténebris óbsitam
Lustrando Judæam docet:
Gens obstináto péctore
Christum docentem réspuit.

SESE Deum signis probat:
Surgunt sepulcris córpora;
Erepta muto vox redit,
Claudo gradus, cæco dies.

GENS dura, flecti néscia,
Aures sacris sermónibus
Obtúrat; & solem fugit,
Amó e noctis pérdita.

NOS lumen ambimus, Patris
In quo refulget cláritas;
Ne méntibus subrépere
Terram sinas calíginem.

NUNQUAM recédas à piis,
Lux sempiterna, córdibus;
Te veritáte fúlgeant,
Te caritáte férveant.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Tu es ipse rex meus, & Deus meus, ℟. Qui mandas salútes Jacob. *Ps.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. & Collecta infrà, in qualibet Dominica.

Deinde fit Commem. de VIRGINE DEIPARA, *ut dictum est in Laudibus, per Ant.* ℣. *& Collectam ut sequitur.*

Ant. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. Quinimmo, beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

℣. Benedixisti, Dómine, terram tuam: ℟. Avertisti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui salútis ætérnæ beátæ Maríæ Virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præstitisti: tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM.

Ant. & Psalmi, ut in Psalterio.

Cetera ut in Ordinario Breviarii.

DOMINICA
Inter Circumcisionem & Epiphaniam.

[*Si hæc Dominica incidat in diem* ij. iij. *vel* iv. *Januarii, fiet Officium de ea, cum Commemorat. Sanctorum occurrentium.*

Si vero die v. venerit in Vigilia Epiphaniæ, Officium fit ut eo die notatur infrà.

Si nulla occurrat Dominica, omittitur hoc Offic.]

Pridie ad Vesperas, *Psalmi de Sabbato, Ant. Capitulum & Hymnus, ut suprà.*

℣. Vidérunt omnes términi terræ; ℟. Salutáre Dei nostri. *Ps.* 97.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Ascendet Dóminus super nubem levem, & ingrediétur Ægyptum, & commovebuntur simulácra Ægypti à fácie ejus. *Is.* 19.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. & Psalmi de Sabbato. Cetera ut in Ordin.

AD OFFICIUM NOCT.

& ad ceteras Horas.

Omnia ut suprà in Dominicis à Circumcisione ad Præsentationem, 286. *exceptis quæ sequuntur.*

In I. Nocturno.

Lectiones *de Scriptura occurrente, secundùm diem mensis, divisionibus factis ad ** Asteriscos.*

Post j. Lect. ℟. Ego constitútus sum à Deo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu; ego hódie génui te. ℣. Cui Deus dixit aliquando Angelórum: Ego ero illi in Patrem, & ipse erit mihi in Fílium? * Fílius. *Ps.* 2. *Hebr.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Dómine, quid est homo quòd memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? * Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum, & constituisti eum super ópera mánuum tuárum. ℣. Eum qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum: * Minuisti. *Ps.* 8. *Hebr.* 2.

Post iij. Lect. ℟. Tu es, Dómine, qui extraxisti me de ventre; * Spes mea ab ubéribus matris meæ: † Narrábo nomen tuum frátribus meis. ℣. Non confúnditur, dicens: Ego ero fidens in eum: Et íterùm: Ecce ego, & púeri mei, quos dedit mihi Deus; * Spes. Glória Patri. † Narrábo. *Ps.* 21. *Hebr.* 2.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sermo sancti Ambrósii Episcopi.

In Luc. l. 2. *n.* 40.

BRéviter sanctus Lucas, & quo modo, & quo témpore, & quo loco secundùm carnem Christus natus sit, explicávit. At verò de cœlesti generatióne si quæris, lege Evangélium

ſancti Joannis, qui à cœléſtibus exorſus, ad terréna deſcendit. In princípio, inquit, erat Verbum: habes quando erat. Et Verbum erat apud Deum: Habes quómodò erat. Habes étiam quid erat: Et Deus, inquit, erat Verbum. Quid égerat? Omnia per ipſum facta ſunt. Quid agébat? Erat lux vera quæ illúminat omnem hóminem venientem in hunc mundum. Et ubi erat? In hoc mundo erat. Quò vénerit? In ſua própria venit. Quómodò vénerit? Verbum caro factum eſt. Quâ cauſâ vénerit, Joannes ipſe teſtátur: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

℟. Sit nomen Dómini benedictum in ſécula: * Ante ſolem pérmanet nomen ejus; & benedicentur in ipſo omnes tribus terræ. ℣. Ipſe eſt imágo Dei inviſíbilis, primogénitus omnis creatúræ: * Ante. *Pſ.* 71. *Coloſſ.* 1.

Lectio v. *n.* 41.

ILle párvulus, ille infántulus fuit, ut tu vir poſſis eſſe perfectus. Ille involútus in pannis, ut tu mortis láqueis ſis abſolútus. Ille in præſépibus, ut tu in altáribus. Ille in terris, ut tu in cœlis. Ille álium locum in eo diverſório non habébat, ut tu plures habéres in cœléſtibus ſédibus manſiónes. Qui cùm dives, inquit, eſſet, propter vos pauper factus eſt, ut illíus, inópiâ vos ditaréminì.

℟. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam; * Quia Dóminus reſpexit in oratiónem humílium, & non ſprevit precem eórum. ℣. Scitis grátiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quóniam propter vos egénus factus eſt, cùm eſſet dives; * Quia. *Pſ.* 101. 2. *Cor.* 8.

Lectio vj. *n.* 41. & 42.

MEum ergo paupertas illa patrimónium eſt; & infírmitas Dómini mea eſt virtus. Maluis ſibi egére, ut ómnibus abundárem. Me illíus infántiæ vagientis ábluunt fletus; mea lácrymæ illæ delicta lavérunt. Plus ígitur, Dómine Jeſu, injúriis tuis débeo quòd redemptus ſum, quàm opéribus quod creátus ſum. Non prodeſſet naſci, niſi rédimi profuiſſet. Sed nemo intrà uſum córporis formam omnem divinitátis inclúdat. Alia natúra carnis eſt, ália divinitátis glória. Propter te infírmitas, in ſe poténtia: propter te inópia, in ſe opuléntia. Noli hoc æſtimáre quod cernis, ſed quòd redímeris agnoſce.

℟. Oculi mei, Dómine, languérunt; clamávi ad te totâ die: * Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte

mea. ℣. Vulpes fóveas habent, & vólucres cœli nidos: Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet. * Pauper. Glória. * Pauper. *Ps.* 87. *Matth.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 2.

IN illo témpore; Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, áccipe Púerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 8. *in cap.* 2. *Matth.*

NOs scrutári dignum est cur non & Magi præsentes salventur, & puer; sed illi quidem in Pérsidem revertantur, hic autem cum matre in Ægyptum transfúgiat, cùm multo pótius fuisse videátur in manus eum Heródis incídere, nec tamen, cùm incidisset, intérfici, sed claro prorsus divinitátis auxílio vindicári. Verùm hoc modo rebus implétis, créditum non fuisset verè illum suscepisse carnem, tantique hódie mystérii sacramenta nutárent.

℟. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe Púerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & * Esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Descende in Ægyptum: ego descendam tecum illuc, & inde addúcam te reverentem. * Esto. *Matth.* 2. *Gen.* 46.

Lectio viij.

MAgos verò celériter emittit; simul & Persárum regióni mittens magistros, & inefficácem reddens furórem tyranni; ut discat se impossibília molíri, & conceptam extinguat iram, seque ab stúdio vani labóris abdúcat. Est autem divinitátis virtúte dignum, non modò apertè contérere inimícos, verùm étiam cum omni illos facilitáte decípere.

℟. Consíderat peccátor justum, & quærit mortificáre eum; * Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus. ℣. Futúrum est ut Heródes quærat Púerum ad perdendum eum: *Dóminus. *Ps.* 36. *Matt.* 2.

Lectio ix.

ET cujus tandem, ínquies, rei grátiâ in Ægyptum párvulus míttitur? Prima quidem illa causa est, quam Evangelista signávit, ut implerétur, inquit, quod scriptum est: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. Simul étiam toti orbi denuntiantur óptimæ spei in pósterum prœmia. Quia enim Bábylon atque Ægyptus præ ómnibus terris flammâ impietátis ardébant, & ab ip-

ſis ſtatim princípiis oſtendit quòd utramque emendatúrus eſſet, & igne pótiùs fídei ſuccenſúrus; ex his útique perſuádens étiam de áliis mundi pártibus ſperanda eſſe melióra. Nam Pérfidi quidem Magos remittit, ipſe verò cum matre in Ægyptum deſcendit.

℟. Conſurgens nocte *Joſeph accépit Púerum, & matrem ejus, & † Seceſſit in Ægyptum. ℣. Pertranſiérunt ad pópulum álterum: non relíquit Deus hóminem nocére eis. * Joſeph. Glória. † Seceſſit. *Matth.* 2. *Pſ.* 104.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Fílii Sion exultent in Rege ſuo: ℟. Laudent nomen ejus in choro. *Pſ.* 149.

AD LAUDES.

Ant. Capitulum & Hymnus, ut ſuprà. 288.

℣. Intende, próſperè procéde; ℟. Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. *Pſ.* 44.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Erat Joſeph in Ægypto uſque ad óbitum Heródis. *Matth.* 2.

Collecta. Orémus.

Deus, qui Unigénito tuo novam creatúram nos tibi eſſe feciſti: cuſtódi ópera miſericórdiæ tuæ, & ab ómnibus nos máculis vetuſtátis emunda; ut per auxílium grátiæ tuæ, in illius inveniámur formâ, in quo tecum eſt noſtra ſubſtántia; Qui tecum vivit.

Poſt Commem. occurrentes, fit Commem. de Virg. Deipara. ut ſuprà. 288.

Ad Horas, omnia dicuntur ut in Dominicis à Circumciſ. ſuprà. 288.

Canon, ſecundùm diem menſis.

AD VESPERAS.

Ant. Capitulum & Hymnus, ut ſuprà. 290.

℣. Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, ℟. Qui mandas ſalútes Jacob. *Pſ.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Dictum eſt à Dómino per Prophétam: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. *Matth.* 2.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

Poſt Commem. occurrentes, fit Commem. de Virg. Deipara, ut ſuprà. 290.

AD COMPLETORIUM.

Ant. & Pſalmi de Dominica. Cetera ut in Ordinario.

Die II. Januarii.

Fit de S. Basilio, ut in Proprio Sanctorum. Lectio Scripturæ ut ſequitur; quæ Lectio, ſi ſit Dominica dividitur in tres, ad Aſteriſcos.

LECTIO j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános. *c.* 5.

JUstificáti ergo ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem & habémus accessum per fidem in grátiam istam in qua stamus, & gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solùm autem, sed & gloriámur in tribulatiónibus; sciéntes quòd tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio verò spem: spes autem non confundit; quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum qui datus est nobis. [*] Ut quid enim Christus, cùm adhuc infirmi essémus, secundùm tempus pro ímpiis mórtuus est? Vix enim pro justo quis móritur: nam pro bono fórsitan quis áudeat mori. Commendat autem caritátem suam Deus in nobis; quóniam, cùm adhuc peccatóres essémus, secundùm tempus Christus pro nobis mórtuus est: multò ígitur magìs nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. [**] Si enim cùm inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus; multò magìs reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solùm autem, sed & gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Proptéreà sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors; & ita in omnes hómines mors pertransívit, in quo omnes peccavérunt.

CANON.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi.

Ann. 797. *c.* 2.

OPortet (Sacerdótes) & assiduitátem habére legendi, & instántiam orandi, quia vita viri justi lectióne instrúitur & ornátur, & assiduitáte lectiónis munítur homo à peccáto, juxta illum qui dicébat: In corde meo abscondi elóquia tua, ut non peccem tibi. Hæc sunt enim arma, léctio vidélicet & orátio, quibus diábolus expugnátur: hæc sunt instrumenta quibus ætrna beatitúdo acquíritur, vítia comprimuntur, virtútes nutriuntur.

DIE III. JANUARII.

Fit de S. GENOVEFA, ut in Proprio Sanctorum. Lectio Scripturæ, ut sequitur. Quæ Lectio, si Dominica sit, dividitur in tres, ad Asteriscos.

Lectio j.

De Epístola beati Pauli Apóstoli ad Romános. *c. 6.*

EXibéte vos Deo tanquam ex mórtuis viventes; & membra vestra arma justítiæ Dei. Peccátum enim vobis non dominábitur, non enim sub lege estis, sed sub grátia. Quid ergo? peccábimus, quóniam non sumus sub lege, sed sub grátia. Absit. Nescítis quóniam cui exhibétis vos servos ad obediendum, servi estis ejus cui obedítis, sive peccáti ad mortem, sive obeditiónis ad justítiam. Grátias autem Deo, quod fuistis servi peccáti, obedistis autem ex corde in eam formam doctrínæ in quam tráditi estis. [*] Liberáti autem à peccáto, servi facti estis justítiæ. Humánum dico propter infirmitátem carnis vestræ: sicut enim exhibuistis membra vestra servíre immundítiæ, & iniquitáti ad iniquitátem; ita nunc exhibéte membra vestra servíre justítiæ in sanctificatiónem. [**] Cùm enim servi essétis peccáti, líberi fuistis justítiæ. Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubéscitis? Nam finis illórum mors est. Nunc verò liberáti à peccáto, servi autem facti Deo, habétis fructum vestrum in sanctificatiónem, finem verò vitam ætérnam. Stipéndia enim peccáti, mors. Grátiam autem Dei, vita ætérna in Christo Jesu Dómino nostro. Tu autem.

CANON.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi. *Ann.* 797. *c.* 3.

SI quando à lectióne cessátur, debet operátio subsequi; quia otiósitas inimíca est ánimæ: & antíquus hostis, quem à lectióne sive ab oratióne vacantem invénerit, fácilè ad vítia rapit. Per usum namque lectiónis discétis quáliter & vos vivátis, & álios doceátis. Per usum oratiónis, & vobis & his quibus in caritáte conjuncti estis, prodésse valébitis. Per operatiónem & córporis maceratiónem, & vítiis aliménta negábitis, & vestris necessitátibus subveniétis, & habébitis quo necessitátem patiéntibus porrigátis.

DIE IV. JANUARII.

Fit de S. Odilone, ut in Proprio Sanctorum. Lectio Scripturæ ut sequitur, quæ si sit Dominica dividitur ad Asteriscos.

Lectio j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános. *c. 7.*

ITaque lex quidem sancta, & mandátum sanctum, & justum, & bonum. Quod ergo bonum

nihi factum est mors ? . Sed peccátum, ut ap- t peccátum, per bo- operátum est mihi mor- ut fiat supra modum ns peccátum per man- a. [*] Scimus enim ex spirituális est; ego a carnális sum, venúm- sub peccáto. Quod óperor, non intélligo: enim quod volo bo- , hoc ago; sed quod alum, illud fácio. Si a quod nolo, illud fá- consséntio legi, quó- bona est. Nunc autem non ego óperor illud, uod hábitat in me pec- a. Scio enim quia non at in me, hoc est, in mea; bonum. Nam ádjacet mihi; perfice- tem bonum, non in- . Non enim quod vo- num, hoc fácio; sed nolo malum, hoc ago, tem quod nolo, illud , jam non ego óperor , sed quod hábitat in ecoátum. [**] Invénio legem volenti mihi fá- bonum, quóniam mihi m ádjacet: condelec- nim legi Dei secundùm órem hóminem; vídeo n áliam legem in mem- meis repugnantem legi is meæ, & captivan- ne in lege peccáti, quæ membris meis. Infelix homo, quis me liberá- córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jesum Christum Dóminum nostrum. Igitur ego ipse mente sérvio legi Dei, carne autem legi peccáti.

CANON.

Ex sancto Ambrósio.

Lib. 1. de Offic. cap. 20.

Cur non illa témpora, quibus ab Ecclésia vacas, lectióni impendas? Cur non Christum revísas, Christum alloquáris, Christum áudias? Illum allóquimur, cùm orámus; illum audímus, cùm divína légimus orácula. Quid nobis cum aliénis dómibus? Illi pótiùs ad nos véniant, qui nos requírunt. Quid nobis cum fábulis? Ministérium altáribus Christi, non obséquium homínibus deferendum recépimus.

DIE V. JANUARII.

IN VIGILIA EPIPHANIÆ.

¶ *Si hæc Vigilia occurr. in Dominica, Officium fit ut notatur suprà in Dom. à Circumcisione, 291. exceptis quæ sequuntur.*

IN I. NOCTURNO.

*Tres Lectiones sumuntur de Epistola ad Romanos; ut infrà; & è duabus fiunt tres, divisionibus factis ad ** Asterisc.* ℟℟℟. *ut sup.* 291.

IN II. NOCTURNO.

Tres Lectiones & ℟℟℟. *ut suprà.* 291.

IN III. NOCTURNO.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine; ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam. *Ps.* 101.

*Lect. vij. & viij. de Homil. in Evang. ut infrà, divisione factâ ad * Asteriscum. Lect. ix. de S. SIMEONE STYLITA, ut in Proprio Sanct.*

℟. *vij.* Terra Zabúlon. *sine* Glória Patri. *infrà*, 300.

℟. *viij.* Dóminus dixit. *infrà.*

℟. *ix.* Ecce eléctus meus. *cum* Glória. 300.

Reliqua ut in Offic. Vig.]

¶ *Si autem Vigilia ista occurrat in Feriis, Officium fit ut sequitur.*

AD OFFICIUM NOCT. *SIMPLEX.*

INVIT. Dóminus Rex magnus super omnem terram: * Veníte, adorémus. *Ps.* 46.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS, FAC, Christe. 286. *Psalmi & Antiph. de Psalterio.*

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine; ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam. *Ps.* 101.

LECTIO j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános, *c.* 8.

NIhil ergo nunc damnatiónis est iis qui sunt in Christo Jesu, qui non secundùm carnem ámbulant. Lex enim spíritûs vitæ in Christo Jesu liberávit me à lege peccáti & mortis. Nam quod impossíbile erat legi, in quo infirmabátur per carnem; Deus Fílium suum mittens in similitúdinem carnis peccáti, & de peccáto damnávit peccátum in carne; ut justificátio legis impleretur in nobis, qui non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum. [*] Qui enim secundùm carnem sunt, quæ carnis sunt sápiunt; qui verò secundùm spíritum sunt, quæ sunt spíritûs séntiunt. Nam prudéntia carnis, mors est, prudéntia autem spíritûs, vita & pax.

℟. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu. * Póstula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, & possessiónem tuam términos terræ. ℣. Sic præcépit Dóminus: Pósui te in lucem géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ. *Póstula à me. *Ps.* 2. *Act.* 13.

LECTIO ij.

QUi autem in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spíritu; si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Si autem Christus in vobis est; corpus quidem mórtuum est propter peccátum, spíritus

verò vivit propter justificatiónem. [*] Quòd si Spíritus ejus qui suscitávit Jesum à mórtuis; hábitat in vobis; qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora vestra, propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis. Ergo, fratres, debitóres sumus non carni, ut secundùm carnem vivámus. Si enim secundùm carnem vixéritis, moriémini, si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicumque enim Spíritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spíritum servitútis íterùm in timóre, sed accepistis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba, Pater. Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro quòd sumus filii Dei.

℟. Ecce electus meus, dicit Dóminus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum super eum. * Judícium géntibus próferet; & legem ejus ínsulæ expectábunt. ℣. Notum sit vobis quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, & ipsi áudient. * Judícium. *Is.* 42. *Act.* 28.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 2.

IN illo témpore; Defuncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. c. 2.

MOrtuo Heróde, Joseph per Angelum monétur ut in Judæam cum Púero & matre ipsíus rédeat. Et revertens, cum Archeláum Heródis filium regnáre audisset, tímuit eò veníre; & per Angelum monétur ut in Galilæam tránseat, & in regiónis ejus civitáte Názareth inhábitet. Reverti ergo ad Judæam monétur, & reversus timet. Et rursum visu admónitus, transíre ad regiónem Géntium jubétur. Sed aut timére eum qui admónitus sit, non opórtuit, aut per Angelum deferri admonítio vox mutanda non débuit. Verùm typica rátio serváta est. [*] Joseph enim Apostolórum habet spéciem, quibus Christus circumferendus est créditus. Hi, tanquam Heróde mórtuo, id est, pópulo ejus & regno in passióne Dómini depérdito, Judæis prædicáre sunt jussi; missi enim erant ad oves pérditas domûs Israel: sed manente hæreditáriæ infidelitátis dominátu, métuunt & recédunt. Admóniti per visum, sancti scílicet Spíritûs donum in Géntibus contemplantes, ad eas tránsferunt Christum, Judææ missum,

sed vitam & salútem Géntium nuncupátum.

℟. Terra Zabúlon & terra Néphthali, via maris trans Jordánem Galilææ géntium: * Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam. ℣. Consurgens Joseph accépit Púerum & matrem ejus, & venit in terram Israel; & admónitus in somnis, secessit in partes Galilææ. * Pópulus. [*Cùm Offic. sit in Feriis*, Glória. * Pópulus.] *Is.* 9. *Matth.* 2.

℟. Ecce eléctus meus, dicit Dóminus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum super eum. * Judícium géntibus próferet; & legem ejus ínsulæ expectábunt. ℣. Notum sit vobis quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, & ipsi áudient. * Judícium. Glória. * Judícium. *Is.* 42. *Act.* 28.]

Te Deum.

℣. SACERD. Omnes gentes, pláudite mánibus: ℟. Jubiláte Deo in voce exultatiónis. *Ps.* 46.

AD LAUDES.

SEMIDUPLEX.

Pss. de Feria.

Ant. 1. g. MAgnificábor, & sanctificábor, & notus ero in óculis multárum géntium; & scient quia ego Dóminus. *Ezech.* 38.

Ant. 2. D. Vénient ab extrémis terræ, & dicent: Verè mendácium possedérunt patres nostri, vanitátem quæ eis non prófuit. *Jerem.* 16.

Ant. 6. C. Incurvábitur sublímitas hóminum, & elevábitur Dóminus solus in die illa, & idóla pénitùs contereentur. *Is.* 2.

CANTICUM. *Isai.* 55.

INclináte aurem vestram, * & veníte ad me.

Audíte, & vivet ánima vestra, * & fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles.

Ecce testem pópulis dedi eum, * ducem ac præceptórem Géntibus.

Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis: * & Gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current.

Propter Dóminum Deum tuum, & Sanctum Israel, * quia glorificávit te.

Ant. 8. G. Reddam pópulis lábium eléctum, ut invocent omnes in nómine Dómini, & sérviant ei húmero uno. *Soph.* 3.

Ant. 4. E. Mihi flectétur omne genu; & omnis lingua confitébitur Deo. Allelúia. *Rom.* 14.

CAPITULUM. *Zach.* 2.

APplicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, & erunt mihi in pópulum; & habitábo in médio tuî: & scies quia Dóminus exercítuum misit me ad te.

ENUS, DIVINE, cref-
288.
'u es Deus qui facis
ia; ℟. Notam fecif-
pulis virtútem tuam.

enedíctus.
8. G. Véniens Jo-
abitávit in civitáte
ιcátur Názareth; ut
ɜrétur quod dictum
Prophétas: Quó-
lazaræus vocábitur.
2.
ECTA. Orémus.
la noftra, quæfu-
s, Dómine, ventú-
ivitátis fplendor il-
; quo mundi hujus
; carére valeámus,
ɜníre ad pátriam cla-
:ternæ; Per Dómi-

de fit Commemora-
S. SIMEONE, ut in
Sanctorum.
nò, de Virgine Dei-
ut fuprà. 288.

HORAS.
IPLEX-MINUS.

PRIMAM.
1. g. Magnificábor.
:. *br.* ℣. Qui natus
de María Vírgine.
1.

ANON.
ɔcílio Mediolanenfi
,fub fancto Cárolo.
n. 1579. *part.* 3.
unufquifque fæpè
:at, fe non ad inér-
ɔue *ignáviam, fed ad*
fpirituális atque ecclefiáfti-
cæ milítiæ labóres vocátum
effe. Sciat prætéreà id in of-
ficio fuo pófitum effe, ut
cùm vel in Officiis divínis
obeundis, vel in frequen-
tandis Ecclésiis, quod de-
bet, tempus confúmpferit;
fi quid fibi réliquum eft, id
omne, non in rerum fecu-
lárium collóquiis profanif-
que actiónibus, fed in di-
vinárum litterárum ftúdiis
tradúcat.

AD TERTIAM.
Ant. 2. D. Vénient.
CAPITULUM. *Ifai.* 65.
QUæfiérunt me qui antè
non interrogábant: in-
venérunt qui non quæfié-
runt me. Dixi: Ecce ego, ec-
ce ego ad Gentem quæ non
invocábat nomen meum.
℟. *br.* Pópulus quem ig-
nóro, férviet mihi. * Alle-
lúia, allel. Pópulus. ℣. Au-
ditu auris * obédient mihi.
* Allelúia. Glória Patri. Pó-
pulus.
℣. Confitébor tibi, Dó-
mine, in géntibus, ℟. Et
nómini tuo cantábo. *Cant.*
2. *Reg.* 22.

AD SEXTAM.
Ant. 6. *C.* Incurvábitur.
CAPITULUM. *Apoc.* 15.
QUis non timébit te, Dó-
mine, & magnificábit
nomen tuum? quia folus
pius es; quóniam omnes
gentes vénient, & adorá-
bunt in confpectu tuo.

℟. *br.* Benedicentur in ipso * omnes tribus terræ, * Allelúia, allelúia. Benedicentur. ℣. Omnes gentes * magnificábunt eum, * Allelúia. Glória. Benedicentur. *Ps.* 71.

℣. Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Mihi.

CAPITULUM. *Soph.* 2.

Attenuábit Dóminus omnes deos terræ; & adorábunt eum viri de loco suo, omnes ínsulæ géntium.

℟. *br.* Adorábunt eum * omnes reges terræ. * Allelúia, allelúia. Adorábunt. ℣. Omnes gentes * sérvient ei. * Allelúia. Glória. Adorábunt. *Ps.* 71.

℣. Dómini est regnum; ℟. Et ipse dominábitur géntium. *Ps.* 21.

DIE VI. JANUARII.

IN EPIPHANIA DOMINI.

ANNUALE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. ECce ego declinábo super Jerúsalem quasi flúvium pacis, & quasi torrentem inundantem glóriam géntium. *Is.* 66.

Ant. 2. D. Quómodò ponam te in filios, & tríbuam tibi hæreditátem præcláram exercítuum géntium? *Jerem.* 3.

Ant. 3. a. Exurge, & vide collectos filios tuos ab oriente sole usque ad occidentem, in verbo Sancti, gaudentes Dei memóriâ. *Baruch.* 5.

Ant. 5. a. Diláta locum tentórii tui; ad déxteram enim & ad lævam penetrábis: & semen tuum gentes hæreditábit *Is.* 54.

Ant. 6. F. Vidébis, & áfflues; & mirábitur & dilatábitur cor tuum, quando conversa fúerit ad te fortitúdo géntium. *Is.* 60.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

ERit radix Jesse, & qui exurget régere gentes: in eum gentes sperábunt.

℟. Salutáre tuum parásti, Deus, ante fáciem ómnium populórum, * Lumen ad revelatiónem géntium, & glóriam plebis tuæ Israel. ℣. Vidébunt gentes Justum tuum, & cuncti reges Inclytum tuum: * Lumen. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Luc.* 2. *Is.* 62.

HYMNUS.

QUæ stella sole púlcrior
Coruscat? hæc Regis novi
Revélat ortus: hæc Dei
Præsignat ad cunas iter.

STAT vátibus priscis fides;
En stella surgit ex Jacob:
Arrectus ad spectáculum
Eóus orbis émicat.

DUM sidus admonet foris,
Lux fulget intùs clárior;
Suadetque vi blanda Magos
Signi datórem quærere.

Segnes amor nescit moras:
Labor, perícla, nil movent:
Domum, propinquos, pátriam,
Deo vocante, déserunt.

Micante dum nos állicis,
O Christe, stellâ grátiæ;
Ne tarda cœlésti sinas
Obstáre corda lúmini.

Qui lumen est, sit laus Patri;
Qui se revélat Géntibus,
Sit laus perennis Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Annuntiábunt cœli justítiam Dómini. ℟. Pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *Duplicanda.* Cívitas Dei luce spléndidâ fulgébis: natiónes ex longinquo ad te vénient; & múnera deferentes, adorábunt in te Dóminum. *Tob.* 13.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. a. Illumináre, Jerúsalem; quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est. *Is.* 60.

Hymnus, Mundi salus. 166. *cum Doxol. sequenti, quæ dicitur ad omnes Horas in fine Hymnorum, ejusdem metri:*

Qui te revélas Géntibus
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. c. Ego Dóminus dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium. Allelúia. *Is.* 42.

AD OFFICIUM NOCT.

Dictis secretò Pater. Ave. Credo. *inchoatur absolutè ut sequitur.*

In I. Nocturno.

In Ps. 28. Afferte Dómino. 138.

Ant. 7. d. Afferte Dómino filii Dei; afferte Dómino glóriam & honórem: adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

In Ps. 45. Deus noster refúgium. 140.

Ant. 3. a. Vidéte quóniam ego sum Deus: exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

In Ps. 46. Omnes gentes. 41.

Ant. 2. D. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite: quóniam rex omni terræ Deus.

℣. Adorábunt in conspectu ejus universæ famíliæ géntium; ℟. Quóniam Dómini est regnum. *Ps.* 21.

Lectio

LECTIO j.

:Isáia Prophéta. *c.* 55.

OMnes sitientes, ve-
níte ad aquas: & qui
non habétis argen-
i, properáte, émite, &
nédite; veníte, émite,
que argento & absque
ento & absque ulla com-
tatióne vinum & lac.
are appénditis argentum
i in pánibus, & labórem
trum non in saturitáte?
díte audientes me, & co-
dite bonum; & delectá-
r in crassitúdine ánima
tra. Inclináte aurem ve-
um, & veníte ad me:
íte, & vivet ánima ves-
; & fériam vobíscum
tum sempiternum, mi-
córdias David fidéles.
e testem pópulis dedi
, ducem ac præceptó-
Géntibus. Ecce gentem
m nesciébas, vocábis;
entes quæ te non cogno-
int, ad te current prop-
Dóminum Deum tuum,
nctum Israel, quia glo-
ávit te.

. Viri sublímes ad te
sibunt, & * Tui erunt:
lorábunt, teque depre-
ntur: Tantùm in te est
s, & non est absque te
. ℣. Est repromíssio
ibus qui longè sunt,
cumque advocáverit
inus Deus noster. * Tui
t. Glória. * Tui. *Is.* 45.
2.

LECTIO ij. *cap.* 60.

SUrge, illumináre, Jerú-
salem; quia venit lumen
tuum, & glória Dómini su-
per te orta est. Quia ecce
ténebræ opérient terram,
& calígo pópulos: super te
autem oriétur Dóminus, &
glória ejus in te vidébitur.
Et ambulábunt Gentes in
lúmine tuo, & reges in
splendóre ortûs tui. Leva
in circúitu óculos tuos, &
vide: omnes isti congregáti
sunt venérunt tibi: filii tui
de longè vénient, & filiæ
tuæ de látere surgent. Tunc
vidébis, & áfflues, & mi-
rábitur & dilatábitur cor
tuum, quando conversa
fúerit ad te multitúdo ma-
ris, fortitúdo Géntium vé-
nerit tibi. Inundátio came-
lórum opériet te, drome-
dárii Mádian, & Epha:
omnes de Saba vénient, au-
rum & thus deferentes, &
laudem Dómino annuntian-
tes.

℟. Vénient pópuli multi,
& gentes robustæ, * Ad
quærendum Dóminum exer-
cítuum in Jerúsalem, & de-
precandam fáciem Dómini.
℣. Vénient ab Oriente, &
Occidente, & Aquilóne, &
Austro. * Ad quærendum.
Glória Patri. * Ad. *Zach.* 8.
Luc. 13.

LECTIO iij. *c.* 61 & 62.

GAudens gaudébo in Dó-
mino, & exultábit áni-
ma mea in Deo meo; quia

induit me vestimentis salútis, & indumento justítiæ circúmdedit me quasi sponsum decorátum corónâ, & quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum gérminat; sic Dóminus Deus germinábit justítiam & laudem coram universis géntibus. Propter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiescam, donec egrediátur ut splendor Justus, ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Super ipsum continébunt reges os suum: * Quia quibus non est narrátum de eo, vidérunt; & † Qui non audiérunt, contempláti sunt. ℣. An Judæórum Deus tantùm? nonne & Géntium? *Quia. Glória Patri. *Quia. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Is.* 52. *Rom.* 3.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. 65. Jubiláte Deo... psalmum. 7.

Ant. 4. d. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

In Ps. 71. Deus, judícium. *cum sua divisione.* 50.

Ant. 1. D. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: reges Arabum & Saba dona addúcent.

In Ps. 85. Inclína, Dómine. *cum sua divisione.* 147.

Ant. 4. E. Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine.

℣. Dábitur ei de auro Arábiæ; ℟. Et adorábunt de ipso semper. *Ps.* 71.

LECTIO iv.

Sermo sancti Leónis Papæ. *In Epiph.* 2. *c.* 1.

GAudéte in Dómino, dilectíssimi; íterum dico, Gaudéte; quóniam brevi intervallo témporis post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas Declaratiónis ejus illuxit: & quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic susceptiónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus, & credéntibus manifestus, & persequéntibus esset occultus. Jam tunc ergo cœli enarravérunt glóriam Dei, & in omnem terram sonus veritátis exívit, quando & pastóribus exércitus Angelórum, Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, & Magos ad eum adorandum prævia stella perduxit; ut à solis ortu usque ad occásum veri Regis generátio coruscáret, cùm rerum fidem & regna Orientis per Magos discerent, & Románum Impérium non latéret.

℟. Cùm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, * Ecce

agi ab Oriente venérunt
rosólymam. ℣. Circúmspice, Jerúsalem, ad Orientem, & vide jucunditátem
Deo tibi veniéntem. * Ec-
. Glória. * Ecce. *Matth.*
Baruch. 4.

Lectio v.

Jam & sævítia Heródis volens primórdia suscepti sibi Regis extínguere, ic dispensatióni nésciens viébat; ut dum atróci entus facinóri, ignótum i púerum indiscrétâ intatu cæde perséquitur, nuntiátum cœlitus Donatóris ortum insígnior ique fama loquerétur; iam promptiórem ad narndum diligentioremque ciébat, & supernæ signiatiónis nóvitas, & cruenssimi persecutóris impíes. Tunc autem étiam Ægypto Salvátor illátus est, gens antíquis erróribus dita, jam ad vicínam satem per occultam grátiam ocarétur; & quæ nondum écerat ab ánimo superstiónem, jam hospítio recíeret veritátem.

℟. Venérunt Magi, dicéntes: Ubi est qui natus t rex Judæórum? * Vídimus stellam ejus in Oriente, & vénimus adoráre eum.
. Oriétur stella ex Jacob, consúrget virga de Israel:
Jacob erit qui dominétur. * Vídimus stellam. Glória. * Vídimus. *Matth.* 2.
Num. 24.

Lectio vj.

Agnoscámus, ergo, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi vocatiónis nostræ fideique primítias, & exultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus. Exinde enim in ætérnam hæreditátem cœpimus introíre: exinde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; & véritas quam Judæórum obcæcátio non recépit, ómnibus natiónibus lumen suum invexit. Honorétur ítaque à nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ Auctor appáruit: & quem Magi infantem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cœlis. Ac sicut illi de thesauris suis mysticas Dómino múnerum spécies obtulérunt; ita & nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna promámus.

℟. Ecce stella quam víderant Magi in Oriente, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat Puer. * Videntes stellam, gavísi sunt gáudio magno valde. ℣. Ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortûs tui. * Videntes. Glória. * Videntes. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Matth.* 2.
Is. 60.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 94. *sec. Vulg.*

VEníte, exultémus Dómino: * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne, * & in psalmis jubilémus ei;

Quóniam Deus magnus Dóminus, * & rex magnus super omnes deos:

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ; * & altitúdines móntium ipsíus sunt:

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud; * & siccam manus ejus formavérunt.

Vénite, adorémus, & procidámus, * & plorémus ante Dóminum qui fecit nos;

Quia ipse est Dóminus Deus noster, * & nos pópulus páscuæ ejus; & oves manûs ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra:

Sicut in irritatióne secundum diem tentatiónis in deserto, * ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis offensus fui generatióni illi, * & dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: * ut jurávi in ira mea, Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. 8. G. Veníte, adorémus eum; quia ipse est Dóminus Deus noster.

In Ps. 95. Cantáte... omnis terra. 40.

Ant. 6. C. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

In Ps. 96. Dóminus regnávit, exultet. 54.

Ant. 5. a. Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

℣. Laudáte Dóminum, omnes gentes; ℟. Laudáte eum omnes pópuli. *Ps.* 116.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriente venérunt Jerosólymam, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 10. *in Evang. n.* 2.

IN ómnibus signis, quæ, vel nascente Dómino, vel moriente, monstráta sunt, considerandum nobis est quanta fúerit in quorumdam Judæórum corde durítia, quæ hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnóvit. Omnia quippe elementa auctórem suum

nisse testáta sunt. Ut enim
iis quisdam usu humáno
quar, Deum hunc cœli
e cognovérunt; quia pró-
tùs stellam misérunt. Ma-
cognóvit, quia sub plan-
ejus se calcábile præbuit.
erra cognóvit, quia eo
oriente contrémuit. Sol
gnóvit, quia lucis suæ
dios abscondit. Saxa &
riétes cognovérunt, quia
mpore mortis ejus scissa
nt. Infernus agnóvit,
ia hos quos tenébat mór-
os, réddidit. Et tamen
unc, quem Dóminum óm-
a insensibília elementa
nsérunt, adhuc infidélium
udæórum corda Deum esse
inimè cognoscunt, & du-
ra saxis scindi ad pœni-
ndum nolunt. Qui étiam
l damnatiónis suæ cúmu-
m, eum quem natum desp-
ciunt, nasciturum longè
tè præscivérunt: & non
lùm quia nascerétur nó-
rant, sed étiam ubi nas-
rétur; ut ipsa eórum
iéntia & illis fieret ad
stimónium damnatiónis,
nobis ad adjutórium cre-
ulitátis.

℟. Intrantes domum, in-
nérunt Púerum cum Ma-
matre ejus: & * Proci-
ntes, adoravérunt eum;
apertis thesauris suis,
tulérunt ei múnera au-
m, thus, & myrrham.
. De Saba vénient, aurum
thus deferentes, & lau-
dem Dómino annuntiantes:
* Procidentes. Glória Patri.
* Procidentes. *Matth.* 2.
Is. 60.

Lectio viij. *n.* 3.

NAtivitáte Regis nostri cógnitâ, Heródes ad cállida argumenta convértitur, ne terréno regno privarétur. Renuntiári sibi ubi Puer inveniretur póstulat: adoráre eum velle se símulat; ut, quasi hunc inveníre possit, extinguat. Sed quanta est humána malítia contra consílium divinitátis? Scriptum quippe est: Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Nam ea quæ appáruit stella, Magos perdúcit: natum Regem repériunt, múnera déferunt; & ne redíre ad Heródem débeant, in somnis admonentur. Sicque fit ut Jesum, quem quærit Heródes, inveníre non possit. Cujus persónâ, qui álii quàm hypócritæ designantur; qui, dum fictè quærunt, inveníre Dóminum nunquam merentur?

℟. Obtulérunt Magi múnera; & * Responso accepto in somnis ne redírent ad Heródem, per áliam viam reversi sunt in regiónem suam. ℣. Réprobat Dóminus consília príncipum: concílium autem Dómini in ætérnum manet. * Responso accepto. Gló-

ria. * Responso. *Matth.* 2. *Ps.* 32.

Lectio ix. *n.* 6.

MAgi aurum, thus & myrrham déferunt. Aurum quippe regi cóngruit: thus verò in Dei sacrificium ponebátur: myrrhâ autem mortuórum córpora condiuntur. Eum ergo Magi quem adórant, étiam mysticis munéribus prædicant; auro, regem; thure, Deum; myrrhâ, mortálem. Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum, ut hunc ubíque regnáre fateámur: offerámus thus, ut credámus quòd is qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxtitit: offerámus myrrham, ut eum quem crédimus in sua divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuisse carne mortálem.

℟. Mystérium Christi, quod áliis generatiónibus non est ágnitum, nunc revelátum est: Gentes esse cohæredes, & concorporáles, & compartícipes promissiónis Dei in Christo Jesu; * Ut innotescat multiformis sapiéntia Dei. ℣. Dicit Dóminus: Ultra flúmina Æthiópiæ, inde súpplices mei; filii dispersórum meórum déferent munus mihi; * Ut. Glória. * Ut. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Ephes.* 3. *Sophon.* 3.

Post ultimum ℟, *dicitur (etiam extra Chorum) sequens Evangelium.*

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Solus recitans non dicit Dóminus vobíscum.

Sequéntia sancti Evangélii secundùm Lucam. *c.* 3.

℟. Glória tibi, Dómine.

FActum est, cum baptizarétur omnis pópulus, & Jesu baptizáto & orante, apertum est cœlum, & descendit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum: & vox de cœlo facta est: Tu es Fílius meus diléctus; in te complácui mihi. Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum triginta, ut putabátur Fílius Joseph, qui fuit Heli; qui fuit Mathat; qui fuit Levi; qui fuit Melchi; qui fuit Janne; qui fuit Joseph; qui fuit Mathathíæ; qui fuit Amos; qui fuit Nahum; qui fuit Hesli; qui fuit Nagge; qui fuit Mahat; qui fuit Mathathíæ; qui fuit Sémei; qui fuit Joseph; qui fuit Juda; qui fuit Joánna; qui fuit Resa; qui fuit Zorobabel; qui fuit Salathiel; qui fuit Neri; qui fuit Melchi; qui fuit Addi; qui fuit Cosan; qui fuit Elmadan; qui fuit Her; qui fuit Jesu; qui fuit Eliezer; qui fuit Jorim; qui fuit Mathat; qui fuit Levi; qui fuit Simeon; qui fuit Juda; qui

ph; qui fuit Jona;
Elíakim; qui fuit
qui fuit Menna;
Mathatha; qui fuit
; qui fuit David;
esse; qui fuit Obed;
Booz; qui fuit Sal-
qui fuit Nahasson;
t Amínadab; qui
m; qui fuit Esron;
Phares; qui fuit
qui fuit Jacob; qui
ac; qui fuit Abra-
ii fuit Thare; qui
chor; qui fuit Sa-
ui fuit Ragaü; qui
leg; qui fuit Heber;
Sale; qui fuit Cai-
qui fuit Arphaxad;
Sem; qui fuit Noe;
Lamech; qui fuit
ale; qui fuit He-
qui fuit Jared; qui
láleel; qui fuit Cai-
qui fuit Henos; qui
h; qui fuit Adam;
t Dei. Jesus autem
Spíritu sancto, re-
est à Jordáne.
ea dicitur Te Deum.
ACERD. Confitean-
pópuli, Deus, con-
ur tibi pópuli omnes:
entur & exultent gen-
66.

L A U D E S.
lmi de Dominica.

BEnígnitas & humá-
nitas appáruit Sal-
s nostri Dei. Allelúia.

. 2. D. Vita manifes-
táta est: & vídimus vitam
ætérnam quæ erat apud Pa-
trem, & appáruit nobis. Al-
lelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 7. *d.* Qui dixit de
ténebris lucem splendésce-
re; ipse illuxit in córdibus
nostris ad illuminatiónem
sciéntiæ claritátis Dei in fá-
cie Christi Jesu. Allelúia. 2.
Cor. 4.

CANTICUM. *Isaia.* 49.

LAudáte, cœli; & exulta, terra: * jubiláte, montes, laudem.

Quia consolátus est Dóminus pópulum suum, * & páuperum suórum miserébitur.

Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, * & Dóminus oblítus est meî.

Numquid oblivísci potest múlier infantem suum, * ut non misereátur filio úteri sui?

Et si illa oblíta fúerit, * ego tamen non oblivíscar tuî.

Ecce in mánibus meis descripsi te: * muri tui coram óculis meis semper.

Venérunt structóres tui: * destruentes te, & dissipantes à te exíbunt.

Leva in circúitu óculos tuos, & vide: * omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi.

Vivo ego, dicit Dóminus, * quia ómnibus his velut ornaménto vestiéris,

& circúmdabis tibi eos quasi sponsa.

Quia deserta tua, & solitúdines tuæ, & terra ruinæ tuæ, nunc angusta erunt præ habitatóribus; * & longè fugabuntur qui absorbébant te.

Adhuc dicent in áuribus tuis filii sterilitátis tuæ: * Angustus est mihi locus, fac spátium mihi ut hábitem.

Et dices in corde tuo: Quis génuit mihi istos? * ego stérilis & non páriens, transmigráta & captíva.

Et istos quis enutrívit? ego destitúta & sola: * & isti ubi erant?

Ant. 1. g. Vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ sacramenti hujus in Géntibus: quod est Christus. Allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Grátia data est à Deo, ut fiat oblátio Géntium accepta, & sanctificáta in Spíritu sancto. Allelúia. *Rom.* 15.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

DEus nos liberávit, & vocávit vocatióne suâ sanctâ, non secundùm ópera nostra, sed secundùm propósitum suum, & grátiam quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora seculária: manifestáta est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi.

HYMNUS.

LINQUUNT tecta Magi príncipis urbis,
Et parvæ cúpidis mœnia Bethlem
Votis præcípiunt; jamque sub imo
Spe subnixa fides corde triumphat.

O QUI lætítiæ sensus! ut illis
Signans rursus iter stella refulsit;
Incumbensque domo lámpade pronâ,
Infantem exhíbuit matris in ulnis!

NON hîc splendet ebur, non micat aurum:
Non velat rútilans púrpura corpus:
Horrens hîc stábulum, régia; nudum
Hîc præsépe, thronus; púrpura, panni.

REGES pompa álios dives adornet:
Regnantem méliùs se probat ipse
In vili pálea, páupere cultu,
Flectens império corda potenti.

AD cunas húmiles póplite curvo,
Præsens in Púero Numen adórant:
Et nos ad Púerum, digna propágo,
Patrum plena fide corda ferámus.

REGI castus amor pórrigat aurum;

Castigáta

Castigáta hómini córpora myrrham;
Instar thuris erunt vota precesque:
Illo thure Deum ritè fatémur.

Qui fons lúminis est, glória Patri:
Qui miro réreas lúmine Gentes,
Æquális tibi sit glória, Nate:
Ambórum símilis laus sit Amóri.
Amen.

℣. Pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum: ℟. Quia prospexit de excelso sancto suo. *Ps.* 101.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. *Duplicanda.* Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. Allelúia. *Luc.* 1.

Collecta. Orémus.

DEus, qui hodiernâ die Unigénitum tuum Géntibus stellâ duce, revelasti: concéde propítius, ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplandam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur; Per.

AD HORAS.

Psalmi de Dominica.

In fine Hymnorum, Doxologia:

Qui te revélas Géntibus,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Benígnitas.

Non dicitur Symbolum, Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui te revélas * Géntibus.

CANON.

Ex Concílio Aurelianensi quarto.

Ann. 541. *can.* 1.

† PLácuit, Deo propítio, ut sanctum Pascha ab ómnibus Sacerdótibus uno témpore celebrétur: quæ festívitas annis síngulis Epiphaniórum die in ecclésia pópulis denuntiétur.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Vita.

Capitulum. *Rom.* 3.

NUnc sine lege justítia Dei manifestáta est, testificáta à lege & prophétis: justítia autem Dei per fidem Jesu Christi in omnes & super omnes qui credunt in eum; non enim est distinctio.

℟. *br.* Benedícite, gentes, * Deum nostrum. * Allelúia, allelúia. Benedícite. ℣. Et audítam fácite * vocem laudis ejus. * Allelúia. Glória Patri. Benedícite. *Ps.* 65.

℣. Notum fecit Dóminus salutáre suum; ℟. In conf-

pectu géntium, revelávit justítiam suam. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Qui dixit.

CAPITULUM. *Is.* 49.

DEdi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram, & possidéres hæreditátes dissipátas; ut díceres his qui vincti sunt: Exíte; & his qui in ténebris: Revelámini.

℟. *br.* Benedictus qui venit * in nómine Dómini. * Allelúia, allelúia. Benedictus. ℣. Deus Dóminus. * & illuxit nobis. * Allel. Gloria Patri. Benedictus. *Ps.* 117.

℣. Apud te, Dómine, est fons vitæ; ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Ps.* 35.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Grátia.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

DIco Gentes super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Proptéreà confitébor tibi in Géntibus, Dómine, & nómini tuo cantábo. Et íterùm dicit: Lætámini, Gentes, cum plebe ejus,

℟. *br.* Afferte Dómino, pátriæ géntium, * afferte Dómino glóriam & honórem. * Allelúia, allelúia. Afferte. ℣. Afferte Dómino * glóriam nómini ejus, * Allelúia. Glória Patri. Afferte. *Ps.* 95.

℣. Veníte in conspectu ejus, ℟. Et adoráte Dóminum in decóre sancto. 1. *Par.* 16.

AD II. VESPERAS.

In Ps. 109. Dixit Dóminus. 22.

Ant. 1. g. MYstérium quod abscónditum fuit à sæculis & generatiónibus, nunc manifestátum est. Allelúia. *Coloss.* 1.

In Ps. 112. Laudáte, púeri. 23.

Ant. 2. D. Gentes quæ non sectabantur justítiam; apprehendérunt justítiam; justítiam autem quæ ex fide est. Allelúia. *Rom.* 9.

In Ps. 116. Laudáte Dóminum. 136.

Ant. 3. a. In Christo Jesu, vos qui erátis longè, facti estis propè; ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum. Allelúia. *Ephes.* 2.

In Ps. 121. Lætátus sum. 64.

Ant. 4. E. Véniens evangelizávit pacem vobis qui longè fuistis, & pacem iis qui propè. Allel. *Ephes.* 2.

In Ps. 137. Confitébor tibi... quóniam. 102.

Ant. 5. C. Non est personárum acceptor Deus; sed in omni gente, qui timet eum, & operátur justítiam, acceptus est illi. Allelúia. *Act.* 10.

CAPITULUM. *Rom.* 9.

VOcávit nos Deus non solùm ex Judæis sed étiam ex Géntibus, sicut in Oséc dicit: Vocábo non plebem meam, plebem meam & non dilectam, dilectam; & non misericórdiam consecútam, misericórdiam consecútam.

Allelúia, allelúia. ℣. Grátias Deo Patri, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ. Allelúia. *Coloss.* 1.

HYMNUS.

HUc vos, ô míseri: surda relínquite,
Quæ cæci cólitis, mutaque númina:
Se vobis áperit spléndida cívitas,
Veri Núminis hóspita.

EN vestræ præeunt primítiæ Magi,
Vatum dicta patent: exitiálibus
Errórum ténebris óbsita gens diu,
Miro lúmine spárgitur.

AMBO sic pópuli, dissociábilis
Quos dudum páries séparat únicum
In corpus cóeunt. Hoc próprium modò
Ambóbus máneat decus!

O ARCANA Dei consília! ô tuo
Deturbáta gradu, primus amor Dei,
Plebs Judæa! tuis glória géntium
Damnis, vitaque náscitur.

JAM natíva óleæ bráchia décidunt,
Rami degéneres, germen adúlterum;
Mirāturque novos sémine non suo
Arbor créscere súrculos.

Nos radix óleæ sústinet. Ah! cave,
Qui stas, ne stérili defícias fide.
Tu ramos véteres ínsere dénuò:
Tu serva, Deus, ínsitos.

QUI nos membra sacri córporis éfficit,
Sit laus summa Patri, laus quoque Fílio;
Cujus membra sumus: quo vigor ínfluit
Membris, laus tibi, Spíritus. Amen.

℣. Pópuli confitebuntur tibi, Deus, ℟. In æternum, & in séculum séculi. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. *Duplicanda.* Manifestè magnum est pietátis sacramentum quod manifestátum est in carne, prædicátum est Géntibus, créditum est in mundo. Allelúia. 1. *Tim.* 3.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dom. Reliqua ut heri. 304.

¶ *De DOMINICA intrà Octavam Epiphaniæ in quamcumque diem Octavæ inciderit, fit Officium ut notatur infrà.*

Si verò Dominica intrà Octav. Epiph. inciderit in diem XIII. Januarii Officium hujus Dominicæ, fiet ut notatur infrà die XII.

Sabbato præcedente, (nisi sit dies Epiph.) ad Vesperas dicuntur Psalmi de Sabbato sub Ant. de I. Vesperis.

CAPITULUM. *Is.* 45.

CONvertímini ad me, & salvi éritis, omnes fines terræ; quia ego Deus, & non est álius. In memetipso jurávi; egrediétur de ore meo justítiæ verbum, & non revertétur, quia mihi curvábitur omne genu, & jurábit omnis lingua.

HYMNUS, QUÆ stella. 303.

℣. Quærite Dóminum, & virtútem ejus: ℟. Quærite fáciem ejus semper. 1. *Paral.* 16.

Ad Magníficat.

Ant. J. Quærétis me, & Inveniétis: cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, & invéniar à vobis, ait Dóminus. *Jerem.* 29.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

Non fit alia Commem. Epiphaniæ.

DOMINICA INTRA OCTAVAM *EPIPHANIÆ.*

AD OFFICIUM NOCT.

℣. Dómine, lábia, &c.

INVIT. Verbum vitæ appáruit nobis: * Veníte, adorémus. 1. *Joan,* 1.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

QUA lapsu tácito stella loquácibus
Scintillat rádiis, huc óculis Magi,
Huc desidériis, huc rápidis simul
Certant téndere pássibus.

UT ventum Sólymam, non sine númine
Lætam stella facem, proh dolor! ócculit;
Incertosque viæ, ceu médio vagam
Cursu, destítuit ratem.

ILLI, nil rábiem príncipis, ínvidas
Nil artes vériti, (tanta ánimis fides!)
Urbis per trépidæ cómpita prædicant
Regem quærere se novum.

NEC vos írrita spes decípiet, Magi;
Quò divína vocat página, téndite;
Illîc quem sua plebs réspuit, éxteris
Regem nosse Deum datur.

SIT laus summa Patri, summaque Filio;
Ambórum sit idem Spirítui decus,
Qui, dum stella pedes prævia dírigit,
Dux mentem mélior monet.
Amen.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. O rex géntium, inter cunctos sapientes, & in universis regnis nullus est símilis tuî. *Jerem.* 10.

Ant. 7. *d.* Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória: tuum, Dómine, regnum; & tu es super omnes príncipes. 1. *Paral.* 29.

Ant. 3. *à.* Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum, & laudábile in ómnibus séculis: benedictus es in throno regni tui. *Dan.* 3.

℣. Regnábit Deus super gentes: ℞. Deus sedet super sedem sanctam suam. *Ps.* 46.

Hodie & deinceps intrà Octavam legitur Epistola prima ad Corinthios, quæ habetur infrà post Officium Octavæ. Lectiones verò quæ aliquando supersunt de Epistola ad Romanos, prætermittuntur.

Post j. LECT. ℞. Viri sublímes ad te transíbunt, & * Tui erunt: te adorábunt, teque deprecabuntur: Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. ℣. Est repromíssio ómnibus qui longè sunt, quoscumque advocáverit Dóminus Deus noster. * Tui erunt. *Is.* 45. *Act.* 2.

Post ij. LECT. ℞. Vénient pópuli multi, & gentes robustæ; * Ad quærendum Dóminum exercítuum in Jerúsalem, & deprecandam fáciem Dómini. ℣. Vénient ab Oriente, & Occidente, & Aquilóne, & Austro, * Ad quærendum. *Zach.* 8. *Luc.* 13.

Post. iij. LECT. ℞. Super ipsum continébunt reges os suum; * Quia quibus non est narrátum de eo, vidérunt; & † Qui non audiérunt, contempláti sunt. ℣. An Judæórum Deus tantùm? Nonne & Géntium? * Quia. Glória † Qui non. *Is.* 52. *Rom.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hæreditátis tuæ. *Mich.* 7.

Ant. 6. F. Manus tua in cervícibus inimicórum tuórum, adorábunt te filii patris tui. *Gen.* 49.

Ant. 8. c. Relinquent gentes idóla sua, & vénient; & gaudébunt adorantes Regem Israel. *Tob.* 14.

℣. Adoravérunt omnes pingues terræ: ℞. In conspectu Dómini cadent omnes qui descendunt in terram. *Ps.* 21.

Lectio iv.

Sermo sancti Maximi Episcopi.

Homil. 1. in Epiph.

IN hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patérnæ traditiónis instrúimur; multíplici nobis est festivitáte lætándum. Ferunt enim hódie Christum Dóminum nostrum, vel, stellâ duce, à Géntibus adorátum; vel invitátum ad núptias, aquas in vina vertisse; vel suscepto à Joanne baptísmate, consecrasse fluenta Jordánis, suumque simul purificasse Baptistam. Sed quid potíssimum præsenti hoc factum sit die, nóverit ipse qui fecit nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis.

℟. Cùm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, * Ecce Magi ab Oriente venérunt Jerosolymam. ℣. Circúmspice, Jerúsalem, ad Orientem, & vide jucunditátem à Deo tibi venientem. * Ecce. *Matth. 2. Baruch. 4.*

Lectio v.

NAm quòd eum fulgentióris stellæ rádiis incitáti adoravére Chaldæi, Deum verum Géntibus spes data est adorandi. Quòd aquæ novo órdine sunt in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est sacramentum. Quòd autem baptizátus est Agnus Dei, regenerantis baptísmi salutáre nobis munus est dedicátum. Et quàm rectè tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicantur, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei sub nómine confitémur! Per hæc ergo mirácula Christus Dóminus, Redemptorque noster, óculis se vóluit reveláre mortálium quátenus invisíbilis ejus divínitas quæ latébat in hómine, in ópere non latéret.

℟. Venérunt Magi, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? * Vídimus stellam ejus in Oriente, & vénimus adoráre eum. ℣. Oriétur stella ex Jacob, & consurget virga de Israel: de Jacob erit qui dominétur. * Vídimus stellam. *Matth. 2. Num. 24.*

Lectio vj. Hom. 6.

QUid ígitur, fratres, hoc lætius die? quid hâc solemnitáte sacrátius, in qua partum Vírginis, qui latébat in cunis, stella fulgéntior coruscávit; in qua Unigénitum Dei, in sanctificatiónem suî, Jordánis unda suscépit, homo Spíritum sanctum vidit, Patrem mundus audívit; in qua étiam sóbrio illo vini mirábilis póculo, peccátis ébrium mortále genus visitasse se Christus ostendit? Ideò, caríssimi, in spirituálibus

lonis, lúbricæ carnis voluptáte depósitâ, spirituáliter gaudeámus; ut ténebras cordis nostri lumen stellæ cœlestis irrádiet, benedíctio patérnæ vocis illustret, & salutáre nos vinum, Christo propinante, lætíficet.

℟. Ecce stella quam víderant Magi in Oriente, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat Puer. * Videntes stellam, gavísi sunt gáudio magno valde. ℣. Ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortûs tui. * Videntes. Glória Patri. * Videntes. *Matth.* 2. *Is.* 60.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus, *Is.* 55.

Ant. 4. d. Convertentur, quia nunc magnificábitur usque ad términos terræ. *Mich.* 5.

Ant. 8. G. In médio Pópuli sui gloriábitur, & in ecclésiis Altíssimi apériet os suum. *Eccli.* 24.

℣. Deus stetit in synagóga deórum; ℟. In médio autem deos dijúdicat. *Ps.* 81.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 2.

IN illo témpore; Puer crescébat & confortabátur, plénus sapiéntiâ: & grátia Dei erat in illo. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. *in Luc.* *n.* 63.

A Duodécimo anno, ut légimus, Domínicæ súmitur disputatiónis exórdium: hic enim prædicandæ fidei evangelizántium númerus debebátur. Nec otiósè ímmemor suórum secundùm carnem parentum, qui secundùm carnem útique sapiéntiâ Dei implebátur & grátiâ, post tríduum repéritur in templo; ut esset indício quia post tríduum triumphális illíus passiónis in sede cœlesti, & honóre divíno fidei nostræ se suscitátus offérret, qui mórtuus credebátur.

℟. Remansit puer Jesus in Jerúsalem, & non cognovérunt parentes ejus; & post tríduum. * Invenérunt illum in templo sedentem in médio doctórum, audientem illos, & interrogantem eos. ℣. Lætámini in Dómino Deo vestro; quia dedit vobis Doctórem justítiæ. * Invenérunt. *Luc.* 2. *Joel.* 2.

LECTIO viij. *n.* 64.

QUid est quòd me quærebátis? Nesciebátis quia in própria Patris mei oportet me esse? Duæ sunt in Christo generatiónes: una est paterna, materna áltera. Paterna illa divínior; materna verò, quæ in nostrum labórem usumque des-

cendit. Et ídeò quæ supra natúram, supra ætátem, supra consuetúdinem fiunt, non humánis assignánda virtútibus, sed divínis reférenda sunt potestátibus. Alibi eum ad mystérium mater impellit: hîc mater argúitur; quia adhuc quæ humána sunt, éxigat. Sed cùm hîc duódecim describátur annórum, illîc discípulos habére doceátur; vides matrem didicisse de Fílio, ut exígeret à validióre mystérium, quæ stupébat in junióre miráculum.

℟. Dixit mater Jesu ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus & ego dolentes quærebámus te. * Quid est quòd me quærebátis? Nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse? ℣. Dixit mihi Dóminus: Servus meus es tu. Et ego dixi: Ergo opus meum cum Deo meo. * Quid est. *Luc.* 2. *Is.* 49.

Lectio ix. *n.* 65.

ET venit Názareth, & erat súbditus illis. Quid enim magister virtútis, nisi offícium pietátis impléret? Et mirámur si Patri defert, qui súbditur matri? Non útique infirmitátis, sed pietátis est ista subjéctio: attollat licet sævis emissus látebris cóluber perfidiæ caput, & serpentínis évomat venéna pectóribus. Cùm dicit se Fílius missum, majórem hæréticus appellat Patrem; ut imperfectum Fílium dicat, qui potest habére majórem; ut aliénis auxíliis ásserat eum qui míttitur, indigére: numquid & humáno egébat auxílio, ut materno servíret império?

℟. Descendit Jesus cum eis, & venit Názareth: & * Erat súbditus illis. ℣. Mens justi meditátur obediéntiam. * Erat. Glória. * Erat. *Luc.* 2. *Prov.* 15.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: ℟. Læténtur & exúltent gentes. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Pss. & Antiphonæ cum Cantico, ut in die Epiphaniæ, 311.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

CIvitas non eget sole, neque lunâ, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucerna ejus est Agnus. Et ambulábunt gentes in lúmine ejus, & reges terræ ásferent glóriam suam & honórem in illam.

Hymnus, LINQUUNT. 312. ℣. Pópulus. 313.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Stupébant omnes qui eum audiébant, super prudéntia & respónsis ejus. *Luc.* 2.

Collecta. Orémus.

Illúmina, quæsumus, Dómine, pópulum tuum, & splendóre grátiæ tuæ cor ejus semper accende; ut Salvatórem suum incessanter agnoscat, & veráciter apprehendat Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

Non fit alia Commemoratio Epiphaniæ.

AD HORAS.

Omnia ut in die Epiphaniæ, excepto Canone ad Primam, qui habetur infrà secundùm diem Hebdomadæ ubi legitur Epistola ad Corinthios.

AD VESPERAS.

(*Nisi hæc Dominica concurrat cum I. Vesp. diei Oct. Epiphaniæ.*)

Ps. de Dominica, cum Ant. de II. Vesp. Epiphaniæ, 314.

Capitulum. *Ephes.* 4.

Crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus; ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem junctúram subministratiónis, secundùm operatiónem in mensúram uniuscujusque membri, augmentum córporis facit in ædificatiónem sui in caritáte.

Hymnus, Hu[illegible] vos.

℣. Pópuli. *ut suprà*, 315.

Ad. Magnificat.

Ant. J. Jesus proficiebat sapiéntiâ, & ætáte, & grátiâ apud Deum & hómines. *Luc.* 2.

Collecta, *ut suprà ad Laudes.*

Non fit alia commem. Epiphaniæ.

AD COMPLETORIUM.

Ut in die, 304.

DIEBUS
Intra Octavam
Epiphaniæ.
Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Invit. *& Hymnus*, 316. *Tres Antiph. &* ℣. *sumuntur de Nocturno Dominicæ intra Octav. juxta Feriam: id est, Feriâ ij. & v. ex I. Noct. Feriâ iij. & vj. ex II. Noct. Feriâ iv. & Sabbato, ex III. Nocturno.*

Lectio *j. ante Dominicam intrà Oct. sumitur de Epistola ad Romanos: post Dominic. verò de Epist. prima ad Corinthios.*

Lectio *ij. & iij. habentur infrà pro unaquaque die.*

Feriâ secundâ & quintâ dicuntur ℟℟℟. *I. Nocturni. Feriâ iij. & vj. dicuntur* ℟℟℟. *II. Nocturni. Feriâ*

iv. & Sabbato dicuntur ℟℟℟. *III. Nocturni, sed non repetitur tertium post* Glória Patri.

AD LAUDES.

Canticum Epiphaniæ, 311.

Ant. sola. 1. *g.* Vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ sacramenti hujus in Géntibus quod est Christus. Allelúia. *Col.* 1.

Antiphona ad Benedíctus. *habetur infrà pro qualibet die.*

AD HORAS.

Ut in die, excepto Canone, qui sumitur unde sumpta est Scriptura occurrens, ut suprà dictum est.

AD VESPERAS.

Ant. sola. 1. *g.* Mystérium quod abscónditum fuit à séculis & generatiónibus, nunc manifestátum est. Allelúia. *Col.* 1.

Antiph. ad. Magníficat. *ut infrà pro qualibet die.*

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 304.

DIE VII.
DE OCTAVA.

LECTIO *j.*

De Epístola béati Pauli Apóstoli ad Románes.

cap. 9.

NOn omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ; neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii; sed, in Isaac vocábitur tibi semen: id est, non qui filii carnis, hi filii Dei, sed qui filii sunt promissiónis, æstimantur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est: Secundùm hoc tempus véniam; & erit Saræ filius. Non solùm autem illa, sed & Rebecca ex uno concúbitu habens Isaac patris nostri. Cùm enim nondum nati fuissent, aut áliquid boni egissent, aut mali, (ut secundùm electiónem propósitum Dei manéret) non ex opéribus, sed ex vocante dictum est ei: Quia major sérviet minóri, sicut scriptum est: Jacob dilexi, Esaü autem ódio hábui. Quid ergo dicémus? numquid iníquitas apud Deum? Absit. Móysi enim dicit: Miserébor cujus miseréor; & misericórdiam præstábo cujus miserébor. Igitur non volentis, neque currentis, sed miserentis est Dei.

LECTIO *ij.*

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 4. *c.* 1.

JUstum & rationábile, dilectíssimi veræ pietátis obséquium est in diébus qui divínæ ópera misericórdiæ, protestantur, toto corde gaudére, & honorificè ea quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre; vocante nos ad hanc devotió-

nem ipsâ recurrentium témporum lege, quæ nobis post istum diem in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervallo Epiphániæ íntulit festum, ex apparitióne Dómini consecrátum: in quo fidei nostræ magnum præsídium providéntia divína constítuit; ut dum solemni veneratióne cólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documenta probarétur veri hóminis in ipso orta natúra. Hoc enim est quod justíficat ímpios, hoc est quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodemque Dómino nostro Jesu Christo, & vera déitas, & vera credátur humánitas: déitas, quâ ante ómnia sécula in forma Dei æquális est Patri; humánitas, quâ novíssimis diébus in forma servi unítus est hómini.

Lectio iij.

AD roborándum ergo hanc fidem, quæ contra omnes præmuniebátur errróres, ex magna gestum est divíni pietáte consílii; ut gens in longinqua orientális plagæ regióne consístens, quæ spectandórum síderum arte pollébat, signum nati Púeri qui supra omnem Israel esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrióris appáruit, & intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit, ut nequáquam sibi créderent negligéndum quod tanto nuntiabátur indício. Præerat autem, sicut res dócuit, huic miráculo grátia Dei: & cùm Christi nativitátem nec ipsa adhuc Béthlehem tota didicisset, jam illam creditúris Géntibus inferébat; & quod nondum póterat humáno elóquio differi, cœlo faciébat evangelizante cognosci.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Parùm est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Jacob: ecce dedi te in lucem géntium. *Is.* 49.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1563. *Sess.* 23. *cap.* 4. *de Ord.*

QUóniam in Sacraménto Ordinis sicut & in Baptismo & Confirmatióne caracter imprímitur, qui nec deléri nec auferri potest; méritò sancta Synodus damnat eórum senténtiam, qui ásserunt novi Testamenti Sacerdótes temporáriam tantúmmodò potestátem habére; & semel ritè ordinátos, iterùm láicos fieri posse, si verbi Dei ministérium non exérceant.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Hæc Prophétæ locúti sunt & Móyses: Passíbilis Christus, primus

lumen annuntiatúrus est pópulo, & Géntibus. Allelúia. *Act.* 26.

DIE VIII.
DE OCTAVA.

Lectio j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

cap. 9.

DIcis mihi: Quid adhuc quéritur? Voluntáti enim ejus quis resístit? O homo, tu quis es, qui respóndeas Deo? Numquid dicit figmentum ei qui se fixit: Quid me fecisti sic? An non habet potestátem figulus luti ex eádem massa fácere áliud quidem vas in honórem, áliud verò in contuméliam? Quod si Deus volens osténdere iram, & notam fácere poténtiam suam, sustínuit in multa patiéntia vasa iræ, apta in intéritum, ut osténderet divítias glóriæ suæ in vasa misericórdiæ, quæ præparávit in glóriam. Quos & vocávit nos non solùm ex Judæis, sed étiam ex Géntibus, sicut in Oséc dicit: Vocábo non plebem meam, plebem meam; & non diléctam, diléctam; & non misericórdiam consecútam, misericórdiam consecútam. Et erit: In loco ubi dictum est eis: Non plebs mea vos, ibi vocabuntur filii Dei vivi.

Lectio ij.

De Sermóne Sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 6. *c.* 1.

DIes, dilectíssimi, quo primùm Géntibus Salvátor mundi Christus appáruit, sacro nobis honóre venerandus est. Neque enim ita ille emensus est dies, ut virtus óperis, quæ tunc est reveláta, transíerit; nihilque ad nos nisi rei gestæ fama pervénerit, quam fides suscíperet, & memória celebráret; cùm, multiplicáto múnere Dei, étiam quotídie nostra experiantur témpora quidquid illa habuére primórdia. Unde, cùm cernimus hómines mundánæ sapiéntiæ déditos, & à Jesu Christi confessióne longinquos, de profundo erróris sui edúci, & ad agnitiónem veri lúminis advocári, divínæ procul dúbio grátiæ splendor operátur: & quidquid in córdibus tenebrósis novæ lucis appáret de ejusdem stellæ rádiis micat; ut mentes quas suo fulgóre contígerit, & miráculo móveat, & ad Deum adorandum præeundo pérducat.

Lectio iij.

SI autem sollícito intel lectu velímus aspícere quómodo étiam triplex ill spécies múnerum ab ómni bus, qui ad Christum gre

n fidei véniunt, offerátur: omne in córdibus rectè credéntium éadem celebrátur oblátio? aurum étenim de thesáuro ánimi sui promit, qui Christum Regem universitátis agnóscit. Myrrham offert, qui Unigénitum Dei credit veram sibi hóminis unívisse natúram. Et quodam cum thure venerátur, qui in nullo ipsum patérnæ majestáti ímparem confitétur.

Ad Benedictus.

Ant. 4. *D.* Habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Allelúia. ℣. 9.

CANON.

Ex Concílio Hispalensi secundo.

Ann. 619. *can.* 7. *Præerat S. Isidorus Hispal.*

QUamvis cum Epíscopis plúrima Presbyteris mysteriórum commúnis sit dispensátio, quædam tamen auctoritáte véteris legis, quædam novellis & ecclesiásticis régulis sibi prohíbita nóverint. Hæc illícita Presbyteris, quia Pontificátûs ápicem non habent, quem solis debéri Epíscopis auctoritáte Cánonum præcípitur.

Ad Magníficat.

Ant. 4. f. Erátis vos aliquando ténebræ, nunc autem lux in Dómino: ut filii lucis ambuláte. *Eph.* 5.

DIE IX.

DE OCTAVA.

Lectio j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Románoos. *c.* 9.

ISaías clamat pro Israel: Si fúerit númerus filiórum Israel tamquam aréna maris, relíquiæ salvæ fient. Verbum enim consummans, & abbrévians in æquitáte; quia verbum breviátum fáciet Dóminus super terram. Et sicut prædixit Isaías: Nisi Dóminus sábaoth reliquisset nobis semen, sicut Sódoma facti essémus, & sicut Gomorrha símiles fuissémus. Quid ergo dicémus? Quòd gentes quæ non sectabántur justítiam, apprehendérunt justítiam; justítiam autem quæ ex fide est. Israel vero sectando legem justítiæ, in legem justítiæ non pervénit. Quare? Quia non ex fide, sed quasi ex opéribus; offendérunt enim in lápidem offensiónis, sicut scriptum est: Ecce pono in Sion lápidem offensiónis, & petram scándali, & omnis qui credit in eum, & non confundétur.

Lectio ij.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 7. *c.* 2.

LEgem vivendi remédia nobis nostra sanxérunt; & inde data est móribus

forma, unde mórtuis est impensa medicína. Nec immeritò, cùm tres Magos ad adorandum Jesum novi síderis cláritas deduxisset, non eum imperantem dæmónibus, non mórtuos suscitantem, non cæcis visum, aut claudis gressum, aut mutis elóquium reformantem, vel in áliqua divinárum virtútum actióne vidérunt; sed púerum siléntem, quiétum, & sub matris sollicitúdine constitútum: in quo nullum quidem appáret de potestáte signum, sed magnum præbétur de humilitáte miráculum. Ipsa ítaque spécies sacræ infántiæ, cui se Deus Dei Fílius aptârat, prædicatiónem áuribus intimandam, óculis ingerébat; ut quod adhuc vocis non proferébat sonus, visiónis jam dóceret efféctus. Tota enim victória Salvatóris, quæ & diábolum superávit & mundum, humilitáte est concepta, humilitáte est confecta. Dispósitos dies sub persecutióne inchoávit, & sub persecutióne finívit; nec púero tolerántia passiónis, nec passúro défuit mansuetúdo puerílis.

Lectio iij. de SS. Juliano & Basilea, quorum fit Comm. ut notatur in Prop. Sanctorum.

Ad Benedictus.

Ant. 8. c. Vénient ad te, & adorábunt vestígia pedum tuórum omnes qui detrahébant tibi. *Is.* 6c.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1563. *Sess.* 23. *cap.* 4. *de Ord.*

SAcrosancta Synodus declárat, præter céteros Ecclesiásticos gradus, Epíscopos qui in Apostolórum locum successérunt, ad hierárchicum órdinem præcipuè pertinére, & pósitos, sicut Apóstolus ait, à Spíritu sancto régere Ecclésiam Dei; eosque Presbyteris superióres esse, ac Sacramentum Confirmatiónis conferre, minístros Ecclésiæ ordináre, atque ália pléraque perágere ipsos posse, quarum functiónum potestátem réliqui inferióris órdinis nullam habent.

Ad Magníficat.

Ant. 3. à. Omnes gentes adorábunt in conspectu tuo, Dómine; quóniam judícia tua manifestáta sunt. *Apoc.* 15.

DIE X.

DE OCTAVA.

Lectio j. c. 10.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

DIcit Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio

Judæi & Græci; nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodò ergo invocábunt in quem non credidérunt? Aut quómodò credent ei quem non audiérunt? Quómodò autem áudient sine prædicante? Quómodò verò prædicábunt, nisi mittantur? Sicut scriptum est: Quàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona? Sed non omnes obédiunt evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex auditu; audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum.

Lectio ij.

Sermo sancti Ignátii Epíscopi & Mártyris.

Epist. ad Magnesianos.

DEus noster, Jesus Christus in útero gestátus est à María; juxtá dispensatiónem Dei, ex sémine Dávidis, Spíritu autem sancto. Et príncipem hujus mundi látuit Maríæ virgínitas, & partus ipsíus. Quómodò ígitur manifestátus est séculis? Stella in cœlo fulsit, splendóre exsúperans omnes stellas, & lux illíus ineffábilis erat: & stupórem incussit illíus nóvitas. Ipsa verò lumen suum extendébat super ómnia: & perturbátio erat, undè prodíret illis nóvitas dissímilis: quare ignorántia destructa est; vetus regnum est labefactátum, Deo humánitùs manifestáto in novitátem vitæ æternæ.

Lectio iij.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris, contra Hæréses. *Lib.* 3. *c.* 10.

MAtthæus Magos ab Oriente venientes ait dixisse: Vídimus enim stellam ejus in Oriente, & vénimus adoráre eum, deductosque à stella in domum Jacob ad Emmánuel, per ea quæ obtulérunt múnera, ostendisse quis erat qui adorabátur; myrrham quidem, quòd ipse erat qui pro mortáli humáno génere morerétur & sepelirétur; aurum verò, quóniam Rex cujus regni finis non est; thus verò, quóniam Deus qui & notus in Judæa factus est & manifestus eis qui non quærébant eum.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Cognoscent Ægyptii Dóminum in die illa, & colent eum in hóstiis & in munéribus. *Is.* 19.

CANON.

Ex Diálogo sancti Hierónymi Presbyteri adversùs Luciferiános.

Script. ann. 384.

Ecclésiæ salus in summi Sacerdótis dignitáte pendet: cui si non exsors quædam & ab homínibus éminens detur potestas, tot in Ecclésiis efficientur schísmata quot Sacerdótes. Inde venit ut sine chrísmate Epíscopi, neque Présbyter, neque Diáconus jus hábeant baptizandi; quod frequenter, si tamen necéssitas cogit, scimus étiam licére láicis.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Reges terræ ásferent glóriam suam & honórem; & ásferent glóriam & honórem Géntium. *Apoc.* 21.

DIE XI.
DE OCTAVA.

LECTIO j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános, *c.* 11.

Vobis dico Géntibus; Quándiu quidem ego sum Géntium Apóstolus, ministérium meum honorificábo: si quómodò ad æmulandum próvocem carnem meam, & salvos faciam áliquos ex illis. Si enim amíssio eórum, reconciliátio est mundi; quæ assúmptio, nisi vita ex mórtuis? Quòd si delibátio sancta est, & massa; & si radix sancta & rami. Quòd si áliqui ex ramis fracti sunt, tu autem, cùm oleáster esses, insertus es in illis, & sócius radícis & pinguédinis olivæ factus es, noli gloriári advérsùs ramos. Quòd si gloriáris, non tu radícem portas; sed radix te. Dices ergo: Fracti sunt rami, ut ego insérar. Bene: propter incredulitátem fracti sunt. Tu autem fide stas, noli altúm sápere, sed time. Si enim Deus naturálibus ramis non pepercit, ne fortè nec tibi parcat.

LECTIO ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 200. *de Tempore.*

Ad partum Vírginis adorandum Magi ab Oriente venérunt: magnum sacramentum. In præsépi Christus jacébat, & Magos ab Oriente ducébat. Abscondebátur in stábulo, & agnoscebátur in cœlo; ut ágnitus in cœlo manifestarétur in stábulo, & appellarétur Epipháia dies iste; quod latínè Manifestátio dici potest: simul ejus celsitúdinem humilitátemque commendans; ut qui in aperto cœlo signis sídereis monstrabátur, in angusto diversório quæsitus inveniretur; inválidus infantílibus membris, involútus infantílibus pannis, adorarétur à Magis, timerétur à malis. Tímuit enim

cum rex Heródes, eísdem sibi Magis nuntiántibus, cùm adhuc quærerent párvulum quem cógnóverant, cœlo teste, jam natum. Quid erit tribúnal judicantis, quàndó superbos reges cunæ terrébant infantis?

Lectio iij.

HÆc Magórum illúminátio magnum testimónium cæcitátis éxtitit Judæórum. In terra eórum isti requirébant quem illi in sua non agnoscébant. Apud eos isti infantem invenérunt: quem illi apud se docentem negavérunt. In his terris de longinquo isti peregríni púerum Christum nondum verba promentem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula facientem crucifixérunt. Isti in membris parvis Deum agnovérunt, illi in factis magnis nec tanquam hómini pepercérunt: quasi plus fuerit vidére novam stellam in ejus nativitáte fulgentem, quàm solem ejus in morte lugentem.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. *d.* Erit in loco ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos; dicétur eis: Filii Dei viventis. *Os.* 1.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1563. *Sess.* 23. *de Reform. c.* 15.

QUamvis Presbyteri in sua ordinatióne à peccátis absolvendi potestátem accípiant; decernit tamen sancta Synodus nullum étiam regulárem posse confessiónes seculárium, étiam Sacerdótum, audire, nec ad id idóneum reputári, nisi aut Parochiále Beneficium, aut ab Epíscopis per examen, si illis vidébitur esse necessárium, aut áliàs idóneus judicétur, & approbatiónem quæ gratis detur, obtíneat, privilégiis & consuetúdine quâcumque, étiam immemorábili, non obstántibus.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Dómine, redemisti nos Deo ex omni tribu, & linguâ, & pópulo, & natióne; & fecisti nos Deo nostro regnum. *Apoc.* 5.

DIE XII.

DE OCTAVA.

[*Si sit Sabbatum, Officium fiet hoc modo.*

Invit. & Hymnus, ut in Dominica intrà Octav. 316.

Psalmi de Sabbato; sub tribus Antiph. & ℣. *tertii Noct. de eadem Dominica.* 319.

Lectio j. de Script. occur. in Sabbato; ij. *de Sermone S. Fulgentii, quæ incipit per hoc verbum;* Traditum. *infrà;* iij. *de Evangelio Dominicæ, cum prima Lect. Homil.* 319.

Duo priora ℟℟. *ſumuntur è III. Nocturn. Epiph.* 309. *tertium verò* ℟. Remansit. *cum* Glória Patri. 319.

Ad Laudes, Pſalmi de Sabbato, cum Cant. de Feſto Epiph. ſub Antiphonâ Vóluit Deus, *ut in Feriis intrà Octavam.* 320.

Cætera ut notantur pro eadem Dominica, uſque ad II. Veſperas excluſivè, quæ erunt integræ de die Octavæ, ſine Commemoratione Dominicæ.

Epiſtola verò ad Corinthios, quæ ponitur in Dominica, inchoabitur ipſâ die Octava.]

Sed in quacumque alia Feria, fiet de eo die ut ſequitur.

Lectio j.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános. *c.* 12.

OBſecro vos, fratres, per miſericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora veſtra hóſtiam viventem, ſanctam, Deo placentem, rationábile obſéquium veſtrum. Et nolíte conformári huic ſéculo, ſed reformámini in novitáte ſensûs veſtri; ut probétis quæ ſit voluntas Dei bona, & benéplacens, & perfecta. Dico enim per grátiam quæ data eſt mihi ómnibus qui ſunt inter vos: Non plus ſápere quam oportet ſápere, ſed ſápere ad ſobrietátem; & unicuíque ſicut Deus diviſit menſúram fídei. Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eumdem actum habent; ita multi unum corpus ſumus in Chriſto, ſínguli autem alter altérius membra.

Lectio ij.

Sermo ſancti Fulgéntii Epíſcopi.

In Epiph. 4, *n.* 1. 3. 4.

TRáditum tenémus à pátribus, quòd Unigénitus Dei, poſtquàm eſt ſecundùm carnem temporáliter natus, in iſto die eſt, Magis veniéntibus, manifeſtátus; à quibus, oblátis munéribus ſupplíciter eſt adorátus. Quid eſt fratres, ut iſti Magi Regem Judæórum adorandum quærerent, cùm ipſi Judæi non eſſent? Et quem Regem? Utique non Heródem, ſed Chriſtum. De Heróde filii jam fúerant nati, qui erant, patre mórtuo, regnatúri. Mórtuo Heróde, Archeláus regnávit. Archeláus natus eſt in palátio, Chriſtus in diverſório: Archeláus natus, in lecto eſt argénteo póſitus: Chriſtus autem natus, in præſépio eſt brevíſſimo collocátus: & tamen ille natus in palátio, contemnitur; iſte natus in diverſório, quæritur: ille à Magis nullátenus nominátur; iſte inventus, ſupplíciter adorátur.

tro iij. n. 4 & 5.
...is est iste Rex Judæórum? Pauper & dives, ...is & sublímis : qui ...ur ut párvulus, ado... ...ur Deus : párvulus in ...pio, immensus in cœ... ...ilis in pannis, pretió... ...stellis. Quid est quòd ...báris, Heródes? Rex ...i natus est, non ve... ...ges pugnando supe... ...sed moriendo mira... ... subjugáre : nec ídeò est ut tibi succédat, ... in eum mundus fidé... ...redat : Venit enim, ...ut pugnet vivus, sed ...umphet occísus. Puer ...unc à Magis dícitur ...udæórum, idem creat... & Dóminus Ange... ... Quapropter cujus ...infántiam nascentis, ... timére debes omni... ...tiam judicantis. Noli ...imére regni tui succes... ..., sed time infidelitá... ... justíssimum damna... ...

... Benedíctus.

... 5. C. Qui redempti à Dómino, reverten... ...audantes ; & lætítia ...terna super cápita có... *Is.* 51.

CANON.

...oncílio Burdigalensi. ...*nn.* 1582. *tit.* 20.

...s Evangélicæ & Apos...tólicæ régulæ inniten... ...tatúimus atque præcípimus ne quis, sive sit seculáris, sive reguláris, públicè ad pópulum verba fácere de Religióne áudeat, nisi ab Epíscopo facultátem & mandátum id speciátim munus obeundi habúerit.

DIE XIII.

OCTAVA EPIPHANIÆ, & Baptismus Domini.

DUPLEX-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria ; & sic in toto Officio.

Ant. 8. G. ERit fons patens habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris ; & dispérdam nómina idolórum de terra. *Zach.* 13.

Ant. 3. à. Sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes ; & effundam super vos aquam mundam. *Ezech.* 36.

Ant. 6. F. Mundabímini ab ómnibus inquinamentis vestris ; & ab univérsis idólis vestris mundábo vos. *Ezech.* 36.

Ant 4. E. Fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea custodiátis, & operémini. *Ezech.* 36.

Ant. 5. a. Eritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum, & salvábo vos. *Ezech.* 36.

CAPITULUM. *Joel.* 3.

ERit Jerúsalem sancta; & alieni non transíbunt per eam ampliùs. Et erit in die illa : Stillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lacte, & per omnes rivos Juda ibunt aquæ; & fons de domo Dómini egrediétur, & irrigábit torrentem spinárum.

℟. Qui post me ventúrus est, fórtior me est, cujus non sum dignus calceamenta portáre : * Ipse † Vos baptizábit in Spíritu sancto, & igni. ℣. Sanctus vocábitur omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem; si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion in spíritu judícii, & spíritu ardóris. * Ipse. Glória. † Vos. *Matth.* 3. *Is.* 4.

HYMNUS.

CLamantis ecce vox sonans
Deserta Judææ quatit:
Mox ad Joannem confluunt,
Quos críminum moles gravat.

EN ipse permistus reis,
Accédit Agnus ínnocens;
Agnus suo qui sánguine
Piábit orbis crímina.

SUB nube carnis ad suum
Lucerna Solem détegit;
Lymphis nec audet tíngere,
A quo lavári débuit.

PARERE sed fas est Deo,
Vel quando sese déprimit:
Hunc omne virtútum genus
Implére nempe sic decet.

AGNOSCE, Præcursor, tibi
Intùs revélat quem Deus:
Tu mergis undis córpora,
Hic corda mundat Spíritu.

¶ MUNDI scelus qui díluis,
Jesu tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia* Mundi scelus. *dicitur ad omnes Horas.*

℣. Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt, ℟. A conspectu Dómini, quóniam venit. *Ps.* 97.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Erit dies una quæ nota est Dómino : & exíbunt aquæ vivæ de Jerúsalem, & erit Dóminus rex super omnem terram. *Zach.* 14.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà. 304. *cum Doxologia :* Mundi scelus, *&c.*

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Jesum qui baptízat in Spíritu sancto, * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

NON ábluunt lymphæ Deum,
Sed ábluit lymphas Deus,

Carnisque contactu sacræ
Vim dat lavandi críminis.
PROMISSUS ecce jam patet
Fons abluendis córdibus :
Res mira! tingitur caro,
Mentisque labes tóllitur.
HIS tincta nam canálibus
Regis suprémi púrpura
Tinctos cruentat, & nivis
Instar dat esse cándidos.
FŒCUNDA sancto Spíritu
Virgo Deum nobis parit :
Fœcunda sancto Spíritu
Nunc unda nos parit Deo.
MUNDI scelus qui díluis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Fuit Joannes in deserto baptízans, & prædicans baptismum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. *Marc.* 1.

Ant. 1. f. Egrediebátur ad Joannem omnis Judææ régio; & baptizabántur ab illo in Jordánis flúmine, confiténtes peccáta sua. *Marc.* 1.

Ant. 7. c. Baptizávit baptísmo pœniténtiæ pópulum, dicens : In eum qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est in Jesum. *Act.* 19.

℣. Visitásti terram, Dómine, & inebriásti eam : ℟. Flumen Dei replétum est aquis. *Ps.* 64.

Tres Lectiones sumuntur de Epistola prima ad Corinthios, ex Feria in qua Octava Epiphaniæ occurrit, ut infrà

Post j. LECT. ℟. Vox Dómini revelábit condensa, & in templo ejus omnes dicent glóriam. * Dóminus dilúvium inhabitáre facit, & sédebit Dóminus rex in ætemum. ℣. In diébus Noe, octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam, quod & vos nunc símilis formæ salvos facit baptísma. * Dóminus. *Ps.* 28. 1. *Petr.* 3.

Post ij. LECT. ℟. Sapiéntia deduxit justos in via mirábili : tránstulit illos per mare Rubrum; * Inimícos autem illórum demersit in mare, & ab altitúdine inferórum eduxit illos. ℣. Patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt, & omnes in Moyse baptizáti sunt in nube & in mari, * Inimícos autem illórum. *Sap.* 10. 1. *Cor.* 10.

Post. iij. LECT. ℟. Ecce aquæ egrediebántur ad Oriéntem; & ait Dóminus : Aquæ istæ sanabuntur; * Et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens, quia aquæ de sanctuário egredientur. ℣. Ostendit mihi Angelus flúvium aquæ vitæ, procedentem de sede Dei & Agni,

& ex útraque parte flúminis lignum vitæ. * Et. Glória Patri. * Et. *Ezech.* 47. *Apoc.* 22.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Venit Jesus à Galilæa in Jordánem ad Joannem, ut baptizarétur ab eo. *Matth.* 3.

Ant. 8. G. Joannes prohibébat eum, dicens: Ego à te débeo baptizári, & tu venis ad me? *Matth.* 3.

Ant. 2. D. Respondens Jesus, dixit: Sine modò; sic enim decet nos implére omnem justítiam. *Matth.* 3.

℣. Vidérunt te aquæ, Deus; ℟. Et timuérunt, & turbátæ sunt. *Ps.* 76.

LECTIO IV.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

In S. Lumina. Orat. 39.

CHristi nativitátem priùs aptâ solemnitáte celebrávimus, cum stella cucúrrimus, cum Magis adorávimus, cum Pastóribus luce circumfúsi sumus, cum Angelis divínam glóriam prædicávimus. Nunc verò ália Christi áctio, áliud mystérium séquitur. Non possum cohibére ánimi voluptátem, divíni afflátûs ímpetu agor; ac propémodùm Joannis instar faustum núntium prófero, non quidem ut ille præcursor; céterùm à solitúdine véniens. Christus illuminátur, simul & nos illuminémur. Christus baptizátur, simul & nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus.

℟. Factum est, in diébus illis venit Jesu à Nazareth Galilææ; * Et baptizátus est à Joanne in Jordáne. ℣. Dícite pusillánimis: Deus ipse salvábit vos, quia scissæ sunt in deserto aquæ; * Et baptizátus est. *Marc.* 1. *Is.* 35.

LECTIO V.

JOannes baptízat, accédit Jesus; non admittit Baptista, Jesus certat. Ego à te débeo baptizári, dicit lucerna Soli, vox Verbo, amícus Sponso; inter natos mulierum major, Primogénito omnis creatúræ; is qui à materno ventre præsultáverat, ei qui in ventre adorátus fúerat; præcursor & præcursúrus; ei qui appa rúerat & apparitúrus erat. Quid autem Jesus: Sine modò; hoc enim certo consílio & dispensatióne fit. Ascendit Jesus ex aqua; mundum enim secum in altum effert: ac cœlos, quos Adam claúserat & sibi & pósteris, quemádmodùm & flámmeo gládio paradísum, findi atque aperíri cernit. Ac Spíritus testimónium pérhibet divinitátis; ad símilem enim accurrit. Et vox cœlitus míttitur: illinc enim erátis de quo testimónium

perhibebátur. Et ut columba Spíritus appáret, à multis enim séculis columba dilúvii finem nuntiáre consuévit.

℟. Jesu baptizáto, & orante, apertum est cœlum; & * Descendit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum. ℣. Flos de radíce Jesse ascendet; & requiescet super eum Spíritus Dómini. * Descendit. *Luc.* 3. *Is.* 11.

Lectio vj.

NOs ígitur hódie Christi baptismum venerémur, ac festum honestè celebrémus; non ventris delíciis óperam dantes, sed spirituáliter nos oblectantes. Levámini, mundi estóte. Si peccáto rubri estis, ac propè sanguínei, quasi nix dealbámini. Si coccínei estis, ac omníno viri sánguinum, ad candórem lanæ pervenitóte. Purgámini, inquam; nullâ enim re Deus perinde delectátur, ut hóminis resipiscéntiâ ac salúte, pro quo omnis sermo & ómnia mystéria. Sic fiet ut sicut luminária in mundo, ita & vos áliis homínibus sitis vis quædam vivífica, & velut lúmina perfúsa, magno illi lúmini astantes, & à Trinitáte illumináti, cujus nunc rádium à divinitáte, quæ una est, emanantem accepistis in Christo Jesu Dómino nostro, cui glória in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

℟. Ecce vox de cœlis, dicens: * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi complácui. ℣. Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Hic est. Glória. * Hic. *Matth.* 3. *Ps.* 28.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. F. Venit per aquam Jesus Christus: & Spíritus est qui testificátur quóniam Christus est véritas. 1. *Joan.* 5.

Ant. 1. g. Joannes clamat: Hic erat quem dixi: Qui post me ventúrus est; ante me factus est, quia prior me erat. *Joan.* 1.

Ant. 6. F. Ego nesciébam eum; sed ut manifestétur in Israel, proptéreà veni ego in aqua baptízans. *Joann.* 1.

℣. Dominábitur à mari usque ad mare: ℟. Et à flúmine usque ad términos orbis terrárum. *Ps.* 71.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 1.

IN illo témpore: Vidit Joannes Jesum venientem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi. *Tract.* 4. *in Joan. Evang. n.* 12 & 13.

ACcépit ministérium baptísmatis Joannes in aqua pœniténtiæ, paráre viam Dómino, non

existens Dóminus. At ubi cógnitus est Dóminus, supérfluo ei via parabátur, quia cognoscéntibus se ipse factus est via. Itaque non durávit diù baptismus Joannis. Sed quómodò demonstrátus est Dóminus? Húmilis, ut ídeò accíperet baptisma Joannes, in quo baptizarétur ipse Dóminus. Et opus erat Dómino baptizári? Et ego intérrogans, citò respóndeo: Opus erat Dómino nasci? Opus erat Dómino crucifigi? Opus erat Dómino mori? Opus erat Dómino sepelíri? Si ergo tantam suscépit pro nobis humilitátem, baptismum non erat susceptúrus? Et quid prófuit, quia suscépit baptismum servi? Ut tu non dedignaréris suscípere baptismum Dómini.

℟. Vidit Joannes Jesum venientem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei; * Ecce qui tollit peccátum mundi. ℣. Justificábit ipse Justus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit: * Ecce. *Joan.* 1. *Is.* 53.

Lectio viij.

Tract. 6. *n.* 5. 6.

Ecce columba descendit super Dóminum, & super Dóminum baptizátum; & appáruit ibi sancta illa & vera Trínitas, quæ nobis unus Deus est. Ascendit enim Dóminus ab aqua, sicut in Evangélio légimus; & ecce aperti sunt ei cœli; & vidit Spíritum descendentem velut columbam, & mansit super eum; & statim vox consecúta est: Tu es Fílius meus dilectus, in quo mihi complácui. Apparet manifestíssima Trínitas; Pater in voce, Fílius in hómine, Spíritus in columba. In ista Trinitáte missi sunt discípuli, In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti, ab illo de quo dictum est; Hîc est qui baptízat: qui sibi ténuit hanc potestátem, ita ut in nullum ministrórum eam transferret, quamvìs per ministros suos baptizáre dignátus sit. Per hanc potestátem stat únitas Ecclésiæ, quæ significátur in columba de qua dictum est: una est columba mea. Si enim transferrétur potestas à Dómino ad ministrum, tot baptísmata essent, quot ministri essent; & jam non staret únitas baptismi.

℟. Qui misit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: Super quem víderis Spíritum descendentem, & manentem super eum, * Hic est qui baptízat in Spíritu sancto. ℣. Ecce servus meus, dedi Spíritum meum super eum: * Hic. *Joan.* 1. *Is.* 42.

Lectio ix. *n.* 7.

In columba cognóvit Joannes quiddam próprium, cùm ei dictum esset: Super

Super quem víderis Spíritum descendentem, sicut columbam, & manentem super eum, ipse est qui baptízat in Spíritu sancto. Jam nóverat Joannes, quia baptizatúrus erat Dóminus in Spíritu sancto. Antequàm veníret ad flúvium, cùm multi ad Joannem concúrrerent baptizári, ait illis: Ego quidem baptízo vos in aqua; qui autem post me venit, ipse vos baptizábit in Spíritu sancto & igni. Quid ergo per columbam dídicit? nisi quamdam proprietátem in Christo talem futúram, ut quamvis multi minístri baptizatúri essent, sive justi, sive injusti, non tribuerétur sánctitas baptísmi, nisi illi super quem descendit columba, de quo dictum est: Hic est qui baptízat in Spíritu sancto. Petrus baptízet, hic est qui baptízat. Paulus baptízet, hic est qui baptízat. Judas baptízet, hic est qui baptízat.

℟. Vidi Spíritum descendentem quasi columbam de cœlo, & mansit super eum. * Vidi, & testimónium perhíbui, quia † Hic est Fílius Dei. ℣. Deus ostendit illi glóriam suam; audívit enim eum, & vocem ipsíus. * Vidi. Glória Patri. † Hic est. *Joan.* 1. *Eccli.* 45.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, fontes, Dómino: ℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 7. ç. Nisi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei. *Joan.* 3.

Ant. 6. F. Quod natum est ex carne, caro est; & quod natum est ex spíritu, spíritus est: opórtet vos nasci dénuo. *Joan.* 3.

Ant. 5. a. Ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios & fílias. 2. *Cor.* 6.

Canticum, ut in die Epiphaniæ. 311.

Ant. 3. c. Docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. *Matth.* 28.

Ant. 1. a. Qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit. *Marc.* 16.

Capitulum. *Ezech.* 36.

Dabo vobis cor novum, & Spíritum novum ponam in médio vestrî; & áuferam cor lapídeum de carne vestra, & dabo vobis cor cárneum.

Hymnus.

Emergit undis, & Deo
Fundit preces homo Deus:
Patet polórum régia,
Adest repentè Spíritus.

Ant. 3. a. Caritátem habére, quod est vínculum perfectiónis; & pax Christi exultet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore. *Coloss.* 3.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

OMnia membra córporis cùm sint multa, unum tamen corpus sunt; ita & Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Judæi, sive gentíles, sive servi, sive líberi.

HYMNUS, EMERGIT. 337.

℣. Ego dixi: Dii estis, ℟. Et Filii Excelsi omnes. *Ps.* 81.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Jesus plenus Spíritu sancto, regressus est à Jordáne; & agebátur à Spíritu in desertum. *Luc.* 4.

COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

Deinde (*si non sit Sabbatum*) *fit Comm. Sancti* HILARII, *ut in Proprio Sanctorum.*

Posteà S. FELICIS, *ut in Proprio Sanctorum.*

AD COMPLETORIUM, *ut suprà*, 304. *cum Doxologia* * Mundi scelus.

AB OCTAVA *Epiphaniæ ad Præsentationem Domini; in fine Hymnorum metri sequentis dicitur.*

DOXOLOGIA.

* QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM *in* ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine.

AD LAUDES & VESPERAS *Commemoratio de* VIRGINE DEIPARA, 288 & 290.

LECTIONES *sequentes leguntur à Dominica intra Octavam Epiphaniæ & per Hebdomadam, loco Epistolæ ad Romanos.*

DOMINICA INTRA OCTAVAM, Quæ est prima post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. *cap.* 1.

PAulus vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Sósthenes frater; Ecclésiæ Dei quæ est Corinthi, sanctificátis in Christo Jesu; vocátis sanctis, cum ómnibus qui ínvocant nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsórum, & nostro: Grátia vobis & pax à Deo patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo semper pro

obis in grátia Dei, quæ ata est vobis in Christo esu, quòd in ómnibus dítes facti estis in illo, in mni verbo, & in omni iéntia: sicut testimónium hristi confirmátum est in obis; ita ut nihil vobis esit in ulla grátia, expecntibus revelatiónem Dóini nostri Jesu Christi, qui onfirmábit vos usque in nem sine crímine, in die lventûs Dómini nostri Jesu hristi. Fidélis Deus, per nem vocáti estis in sóciem Fílii ejus Jesu Christi ómini nostri.

Lectio ij.

OBsecro autem vos, fratres, per nomen Dómii nostri Jesu Christi, ut lipsum dicátis omnes, & on sint in vobis schísmata; tis autem perfecti in eóem sensu, & in eádem senntia. Significátum est enim ihi de vobis, fratres mei, o iis qui sunt Chloes, quia ontentiónes sunt inter vos. loc autem dico, quòd nusquisque vestrûm dicit: go quidem sum Pauli, ego utem Apollo; ego verò ephæ, ego autem Christi. ivísus est Christus? Numuid Paulus crucifixus est ro vobis? aut in nómine auli baptizáti estis? Grás ago Deo, quòd némiem vestrûm baptizávi, nisi rispum & Cáium: ne quis icat quòd in nómine meo baptizáti estis. Baptizávi autem & Stéphanæ domum: céterùm néscio si quem álium baptizáverim. Non enim misit me Christus baptizáre, sed evangelizáre; non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi.

Lectio iij.

VErbum enim crucis pereúntibus quidem stultítia est; iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: Perdam sapiéntiam sapiéntium, & prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi sápiens? Ubi scriba? Ubi conquisítor hujus séculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credentes. Quóniam & Judæi signa petunt, & Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis Judæis atque Græcis Christum Dei virtútem & Dei sapiéntiam.

In II. & III. Nocturno leguntur Lectiones de Dominica intrà Octavam. 318. *Si verò dies Octava Epiph. venerit in Dominica, leguntur de die Octava, suprà.* 334.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto & undécimo.

Ann. 633 & 675. can. 27. & 10.

QUando Presbyteri vel Diácones per Paróchias constituuntur, oportet eos primùm professiónem Epíscopo suo fácere ut castè & purè vivant sub Dei amóre... ut unusquisque fidem Cathólicam sincérâ cordis devotióne custódiens, in nullis opéribus suis canónicis régulis contradícat; débitum per ómnia honórem atque obséquii reveréntiam præeminenti sibi depéndat.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Epístola prima ad Corínthios.

cap. 2.

ET ego, cùm venissem ad vos fratres, veni non in sublimitáte sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. Et ego in infirmitáte, & timóre, & tremóre multo fui apud vos; & sermo meus, & prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne Spíritûs, & virtútis; ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

Lectio ij.

SApiéntiam autem lóquimur inter perfectos; sapiéntiam verò non hujus séculi, neque príncipum hujus séculi, qui destruuntur; sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sécula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus séculi cognóvit: si enim cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Sed sicut scriptum est. Quòd óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum. Nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum; Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profunda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? ita & quæ Dei sunt nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei.

Lectio iij.

NOs autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis; quæ & lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritûs, spirituálibus spirituália comparantes. Animális

n homo non pércipit
ur sunt Spíritûs Dei;
itia enim est illi, & non
st intellígere, quia spi-
liter examinátur. Spiri-
s autem júdicat ómnia;
se à némine judicátur.
enim cognóvit sensum
ini, qui instruat eum?
autem sensum Christi
mus.

CANON.

pístola sancti Hierónymi ad Nepotiánum.
ipt. ann. 394. num. 7.
to subjectus Pontífici
uo, & quasi ánimæ pa-
m súscipe. Amáre fi-
m, timére servórum
Epíscopi Sacerdótes se
nóverint, non dóminos.
órent Cléricos quasi
icos; ut & ipsis à Clé-
quasi Epíscopis honor
átur. Quod Aaron &
ejus, hoc esse Epís-
m & Presbyteros no-
nus. Unus Dóminus,
n templum, unum sit
n ministérium.

RIA TERTIA.

Lectio j.

Epístola primo ad Corínthios. c. 3.

Um sit inter vos zelus
& conténtio, nonne
carnáles estis, & se-
ùm hóminem ambulá-
Cùm enim quis dicat,
quidem sum Pauli,
autem, Ego Apollo:
nonne hómines estis? Quid
ígitur est Apollo? quid ve-
rò Paulus? Minístri ejus cui
credidístis, & unicuíque
sicut Dóminus dedit. Ego
plantávi, Apollo rigávit;
sed Deus incrementum de-
dit. Itaque neque qui plan-
tat est áliquid, neque qui
rigat; sed qui incremen-
tum dat, Deus. Qui autem
plantat, & qui rigat, unum
sunt. Unusquisque autem
próprium mercédem accí-
piet secundùm suum labó-
rem. Dei enim sumus adju-
tóres, Dei agricultúra estis,
Dei ædificátio estis.

Lectio ij.

NEscítis quia templum
Dei estis, & Spíritus
Dei hábitat in vobis? Si quis
autem templum Dei violá-
verit, dispérdet illum Deus.
Templum enim Dei sanc-
tum est, quod estis vos.
Nemo se sedúcat. Si quis
vidétur inter vos sápiens
esse in hoc sǽculo, stultus
fiat, ut sit sápiens. Sapién-
tia enim hujus mundi stul-
títia est apud Deum. Scrip-
tum est enim: Compre-
hendam sapientes in astútia
eórum. Et iterùm: Dómi-
nus novit cogitatiónes sa-
piéntium, quóniam vanæ
sunt. Nemo ítaque gloriétur
in homínibus.

Lectio iij cap. 4.

HÆc autem fratres,
transfigurávi in me &
Apollo, propter vos; ut in

nobis discátis ne supra quàm scriptum est, unus adversùs álterum inflétur pro álio. Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis? sine nobis regnátis; & útinam regnétis, ut & nos vobíscum regnémus! Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquam morti destinátos; quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes; vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

CANON.

Ex Concílio Calcedonensi. *Ann.* 451. *can.* 8.

QUi præficiuntur Paróchiis, vel qui ordinantur in Monastériis & Basílicis Mártyrum, sub Episcopórum qui in unaquáque civitáte sunt, secundùm sanctórum Patrum traditiónes, potestáte permáneant, nec per contumáciam ab Epíscopo suo dissíliant: qui verò audent evértere ejúsmodi formam quocumque modo, nec próprio subjiciuntur Epíscopo, Canónum correptiónibus subjáceant.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Epístola prima ad Coríntthios. *cap* 5.

OMníno audítur inter vos fornicátio, & talis fornicátio, quális nec inter gentes; ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis; & non magis luctum habuistis, ut tollátur de médio vestrûm qui hoc opus fecit. Ego quidem absens córpore, præsens autem spíritu, jam judicávi ut præsens eum qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis & meo spíritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi. Non est bona gloriátio vestra. Nescítis quia módicum fermentum totam massam corrumpit?

Lectio ij. *cap.* 6.

AUdet áliquis vestrûm habens negótium advérsus álterum, judicári apud iníquos, & non apud sanctos? An nescítis quóniam sancti de hoc mundo judicábant? Et si in vobis judicábitur mundus, indigni estis qui de mínimis judicétis? Nescítis quóniam Angelos judicábimus? quantò magis seculária? Seculá-

ia igitur judícia si habuéri-
is, contemptíbiles qui sunt
n Ecclésia, illos constitúite
d judicandum. Ad vere-
úndiam vestram dico. Sic
on est inter vos sápiens
uisquam, qui possit judi-
áre inter fratrem suum?
ed frater cum fratre judí-
io contendit; & hoc apud
nfidéles.

Lectio iij.

[J]Am quidem omníno de-
lictum est in vobis, quòd
udícia habétis inter vos.
Quare non magìs injúriam
iccípitis? Quare non magìs
raudem patímini? Sed vos
njúriam fácitis, & fraudá-
is; & hoc frátribus. An
iescítis quia iníqui regnum
Dei non possidébunt? No-
íte erráre: neque fornicá-
ii, neque idólis servien-
es, neque adúlteri, neque
nolles, neque masculórum
concubitóres, neque fures,
ieque avári, neque ebriósi,
ieque malédici, neque ra-
páces regnum Dei possidé-
bunt. Et hæc quidam fuis-
is, sed ablúti estis, sed san-
ctificáti estis, sed justificáti
estis in nómine Dómini nos-
tri Jesu Christi, & in Spí-
ritu Dei nostri.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi
sexto.

Ann. 419. *can.* 10.

SI quis Présbyter à præpó-
sito suo correptus, &
supérbia (quod absit) inflá-
tus, secernendum se ab
Epíscopi sui communióne
dúxerit, ac separátim cum
alíquibus schísma fáciens,
sacrifícium Deo obtúlerit,
anáthema habeátur, & lo-
cum amittat.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Epístola prima ad
Corínthios. *cap.* 6.

NEscítis quóniam cór-
pora vestra membra
sunt Christi? Tollens
ergo membra Christi, fá-
ciam membra meretrícis?
Absit. An nescítis quóniam
qui adhæret meretríci, unum
corpus effícitur? Erunt enim,
inquit, duo in carne una.
Qui autem adhæret Dómi-
no, unus spíritus est. Fú-
gite fornicatiónem. Omne
peccátum quodcumque fé-
cerit homo, extra corpus
est; qui autem fornicátur,
in corpus suum peccat. An
nescítis quóniam membra
vestra templum sunt Spíri-
tûs sancti, qui in vobis est,
quem habétis à Deo, & non
estis vestri? Empti enim es-
tis prétio magno. Glorificáte
& portáte Deum in córpore
vestro.

Lectio ij. *cap.* 7.

DE quibus autem scripsís-
tis mihi; bonum est
hómini mulíerem non tán-
gere: propter fornicatiónem
autem unusquisque suam

uxórem hábeat, & unaquæque suum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat, simíliter autem & uxor viro. Múlier sui córporis potestátem non habet, sed vir. Simíliter autem & vir sui córporis potestátem non habet, sed múlier. Nolíte fraudáre ínvicem, nisi fortè ex consensu ad tempus, ut vacétis oratióni; & íterum revertímini in idipsum, ne tentet vos sátanas propter incontinéntiam vestram. Hoc autem dico secundùm indulgéntiam, non secundùm impérium.

Lectio iij.

HOc ítaque dico, fratres: tempus breve est. Réliquum est, ut & qui habent uxóres, tanquam non habentes sint; & qui flent, tanquam non flentes; & qui gaudent, tanquam non gaudentes; & qui emunt, tanquam non possidentes; & qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur: præterit enim figúra hujus mundi. Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodò pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodò pláceat uxóri; & divísus est. Et múlier innupta & virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi sexto.

Temp. Cœlest. Pap. an. 419. *cap.* 31.

QUicumque Clérici vel Diáconi, pro necessitátibus Ecclesiárum non obtemperáverint Epíscopis suis, voléntibus eos ad honórem amplióren in Ecclésia sua promovére, nec illi ministrent in gradu suo unde recédere noluérunt.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Epístola prima ad Corínthios. *cap.* 9.

QUæ est merces mea? ut Evangélium prædicans, sine sumptu ponam Evangélium, ut non abútar potestáte meâ in Evangélio. Nam cùm liber essem ex ómnibus, ómnium me servum feci, ut plures lucrifácerem. Et factus sum Judæis tanquam Judæus, ut Judæos lucrárer: iis qui sub lege sunt, quasi sub lege essem, (cùm ipse non essem sub lege,) ut eos qui sub lege erant, lucrifácerem: iis qui sine lege erant tanquam sine lege essem, (cùm sine lege Dei non essem; sed in lege essem Christi,) ut lucrifácerem eos qui sine lege erant.

Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucrifácerem. Omnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos. Omnia autem fácio propter Evangélium, ut párticeps ejus efficiar.

Lectio ij.

NEscítis quod ii qui in stúdio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis. Omnis autem qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet; & illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorruptam. Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi áerem vérberans; sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo, ne fortè cùm áliis prædicáverim, ipse réprobus efficiar.

Lectio ij. cap. 12.

DE spirituálibus autem nolo vos ignoráre, fratres. Scitis quóniam cùm Gentes essétis, ad simulácra muta prout ducebámini euntes. Ideò notum vobis fácio, quód nemo in Spíritu Dei loquens, dicit anáthema Jesu. Et nemo potest dícere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Divisiónes verò gratiárum sunt, idem autem Spíritus; & divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus; & divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem. Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ; álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia sanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophétia, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

CANON.

Ex Constitutiónibus Apostolórum c. 38.

PResbyteri & Diáconi sine voluntáte Epíscopi nihil fáciant. Is étenim est cujus fidei pópulus Dómini créditus est, & à quo pro animábus rátio exigétur.

SABBATO.

Lectio j.

De Epístola prima ad Corinthios. *cap.* 13.

SI linguis hóminum loquar, & Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum

tínniens. Et si habúero prophetíam, & nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; & si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, & si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Lectio ij.

CAritas pátiens est, benigna est: cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congaudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cáritas nunquam éxcidit, sive prophetíæ evacuabuntur, sivè linguæ cessabunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, & ex parte prophetámus. Cùm autem vénerit quòd perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Lectio iij.

CUm essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in enígmate, tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognosco ex parte, tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria hæc; major autem horum est cáritas.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi quarto.

Ann. 398. can. 59.

DIscordantes Cléricos, Epíscopus, vel ratióne, vel potestáte ad concórdiam trahat; inobedientes Synodus per audiéntiam damnet.

¶ *Quando Septuagesima inciderit in Dominicam secundam post Epiphaniam, tunc hodie, in Officio de Beata, prima Lectio erit de initio Epistolæ II. ad Corinthios, tribus in unam junctis; secunda de Beata, è duabus fit una; tertia verò de Homilia in Evang. Dominicæ II. cum Commem. ejusdem Dominicæ in Laudibus tantùm. Vesperæ verò, ut in Sabbato ante Septuagesimam. Et deinceps nihil fiet de Officio à Circumcisione ad Præsentationem Domini, nisi Commem. de Virg. Deipara ad Laudes & ad Vesperas. ℟. br. ad Primam, & Doxologia:* Qui natus es.]

DOMINICA II. post Epiphaniam.

Fit de SS. Nomine Jesu, ut in Proprio Sanctorum, mensis Januarii.

In I. Vesperis. *fit Commem. Sabbati.*

Ant. Si qua in Christo nova creatúra, vétera transiérunt: ecce facta sunt ómnia nova. 2. *Cor.* 5.

℣. Vidérunt omnes términi terræ Salutáre Dei nostri. ℟. Jubiláte Deo omnis terra. *Ps.* 97.

Collecta, Omnípotens. *ut infrà.*

AD OFFICIUM NOCT.

In I. Nocturno.

Lectio j.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. *cap.* 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Timótheus frater, Ecclésiæ Dei quæ est Corinthi, cum ómnibus sanctis qui sunt in universa Achája: Grátia vobis & pax à Deo patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra; ut possímus & ipsi consolári eos qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem quâ exhortámur & ipsi à Deo. Quóniam sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra. Sive autem tribulámur, pro vestra exhortatióne & salúte; sive consolámur, pro vestra consolatióne, sive exhortámur, pro vestra exhortatióne & salúte, quæ operátur toleántiam earumdem passiónum, quas & nos pátimur; ut spes nostra firma sit pro vobis: sciéntes quòd sicut sócii passiónum estis, sic éritis & consolatiónis.

Lectio ij.

NOn enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne nostra quæ facta est in Asia; quóniam suprà modum graváti sumus suprà virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetipsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui súscitat mórtuos: qui de tantis periculis nos erípuit, & éruit: in quem sperámus quóniam & adhuc erípiet, adjuvántibus & vobis in oratióne pro nobis; ut ex multórum persónis, ejus quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiæ agantur pro nobis.

Lectio iij.

NAm glória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in

simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli: sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo; abundántiùs autem ad vos. Non enim ália scríbimus vobis, quam quæ legistis & cognovistis. Spero autem quòd usque in finem cognoscétis, sicut & cognovistis nos ex parte, quòd glória vestra sumus sicut & vos nostra, in die Dómini nostri Jesu Christi.

IN III. NOCTURNO.

Pro Commem. Dominicæ legitur sequens,

LECTIO ix.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c. 2.*

IN illo témpore; Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Jesu ibi: vocátus est autem & Jesus, & discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 8. in Joan. n. 1 & 3.

QUis est qui considerat ópera Dei, quibus régitur & administrátur totus hic mundus, & non obstupescit obruiturque miráculis? Sed quia hómines in áliud intenti perdidérunt consideratiónem óperum Dei, in qua darent laudem quotídie Creatóri; servávit sibi Deus insitáta quædam quæ fáceret, ut tanquam dormientes hómines ad se excitáret. Prióra mirácula fecit per Verbum suum Deum apud se; posterióra fecit per ipsum Verbum suum incarnátum. Cùm ergo tanta videámus facta per Deum Jesum, quid mirámur aquam in vinum conversam per hóminem Jesum? Ipse fecit hoc, qui illa ómnia.

AD LAUDES, *pro Comm. Dominicæ,*

Ad Benedictus.

Ant. 3. *à*. Ut gustávit architriclínus aquam vinum factam, vocat sponsum, & dicit ei: Servasti bonum vinum usque adhuc. *Joan. 2.*

℣. Intende, prósperè procéde; ℟. Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. *Ps. 44.*

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens sempitérne Deus, qui cœléstia simul & terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui clementer exaudi, & pacem tuam nostris concéde tempóribus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi.

Ann. 1212. part. 2. can. 12.

SUmmóperè cavendum est súbditis, ne inobediéntiæ vítium incurrant, sed Prælátis suis, in his quæ secundùm Deum sunt, humíliter obédiant & devótè.

AD VESPERAS, *pro Commem. Dominicæ.*

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Fecit inítium signórum Jesus in Cana Galilææ, & manifestávit glóriam suam; & credidérunt in eum discípuli ejus. *Joan.* 2.

℣. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus; ℟. Qui mandas salútes Jacob. *Ps.* 43.

Collecta, Omnipotens. *ut suprà.*

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Epístola secunda ad Corínthios. *cap.* 2.

STátui hoc ipsum apud me, ne íterùm in tristítia venírem ad vos. Si enim ego contristo vos, & quis est qui me lætíficet, nisi qui contristátur ex me? Et hoc ipsum scripsi vobis, ut non, cùm vénero, tristítiam super tristítiam hábeam, de quibus oportúerat me gaudére: confidens in ómnibus vobis, quia meum gáudium ómnium vestrûm est. Nam ex multa tribulatióne, & angústia cordis scripsi vobis per multas lácrymas, non ut contristémini, sed ut sciátis quam caritátem hábeam abundántiùs in vobis.

Lectio ij.

SI quis autem contristávit, non me contristávit; sed ex parte, ut non ónerem omnes vos. Súfficit illi qui ejúsmodi est, objurgátio hæc quæ fit à plúribus; ita ut è contrário magis donétis & consolémini, ne fortè abundantióri tristítia absorbeátur qui ejúsmodi est. Propter quod óbsecro vos, ut confirmétis in illum caritátem. Ideò enim & scripsi, ut cognoscam experimentum vestrum, an in ómnibus obedientes sitis. Cui autem áliquid donastis, & ego: nam & ego quod donávi, si quid donávi, propter vos in persóna Christi, ut non circumveniámur à Sátana; non enim ignorámus cogitatiónes ejus.

Lectio iij.

DEo autem grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco; quia Christi bonus odor sumus Deo in iis qui salvi fiunt, & in iis qui péreunt: áliis quidem odor mortis in mortem; áliis autem odor vitæ in vitam. Et ad hæc quis tam idóneus? Non enim sumus sicut plúrimi, adulterantes verbum Dei; sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo lóquimur.

CANON.

Ex Concílio Lugdunensi secundo. *Ann.* 567. *can.* 1.

UNitátem Sacerdótum, quam & Dóminus díligit, & Scriptúra commen-

dat, & concórdia caritátis expóscit, cónvenit ab ómnibus custodíri: ita ut in omni tractátu & definitióne, uno spíritu, unâ senténtiâ, Sacerdótum constántia persevéret.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Epístola secunda ad Corínthios. *cap.* 3.

INcípimus íterùm nosmetipsos commendáre? Aut numquid egémus sicut quidam) commendatítiis epístolis ad vos, aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur & légitur ab ómnibus homínibus, manifestáti quòd epístola estis Christi, ministráta à nobis, & scripta non atramento; sed Spíritu Dei vivi: non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus. Fidúciam autem talem habémus per Christum ad Deum; non quòd sufficientes simus cogitáre áliquid à nobis, quasi ex nobis: sed sufficiéntia nostra ex Deo est, qui & idóneos nos fecit minístros novi testamenti, non lítterâ, sed spíritu; líttera enim occídit, spíritus autem vivíficat.

Lectio ij. *cap.* 4.

NOn enim nosmetipsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum: nos autem servos vestros per Jesum; quóniam Deus qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illuxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesaurum istum in vasis fictílibus; ut sublímitas sit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur: aporiámur, sed non destitúimur: persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non périmus, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli.

Lectio iij.

PRopter quod non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur, tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. Id enim quod in præsenti est momentáneum, & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætern[u]m glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt: quæ au-

n videntur, æterna

ANON.

o séptimo sancti Op-
ìpíscopi de schísma-
onatistárum.

circa ann. 370. *n.* 3.
istus omnes discípu-
suos vóluit in uno
um nollet se negári,
it se apud Patrem ne-
m esse qui se negá-
.tamen bono unitátis
Petrus, cui satìs erat
quod negáverat sal-
niam consequerétur,
regni cœlórum com-
ındas céteris solus
. Bono unitátis sepe-
esse peccáta multa
ıtélligi datur.

IA QUARTA.

Lectio j.

istola secunda ad Co-
ínthios. *cap.* 5.

imus quóniam si ter-
stris domus nostra
ujus habitatiónis dis-
ür, quòd ædificatió-
x Deo habémus, do-
non manufactam, æ-
n in cœlis. Nam & in
ıgemíscimus, habita-
ı nostram, quæ de
st, superíndui cupien-
i tamen vestíti, non
nveniámur. Nam &
ımus in hoc taberná-
ingemíscimus gravá-
quòd nólumus expo-
sed supervestíri; ut
absorbeátur quod mortále est, à vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus Spíritûs.

Lectio ij.

AUdentes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur à Dómino; (per fidem enim ambulámus, & non per spéciem) audémus autem, & bonam voluntátem habémus magìs peregrinári à córpore, & præsentes esse ad Dóminum. Et ídeò conténdimus, sive absentes, sive præsentes, placére illi. Omnes enim nos manifestári oportet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquisque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

Lectio iij.

CAritas enim Christi urget nos; æstimantes hoc, quóniam si unus pro omnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: & pro ómnibus mórtuus est Christus, ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est, & resurrexit. Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secundùm carnem. Et si cognóvimus secundùm carnem Christum; sed nunc jam non nóvimus. Si qua ergo in Christo nova creatúra, vétera transiérunt: ecce facta sunt ómnia nova.

Omnia autem ex Deo, qui nos reconciliávit sibi per Christum, & dedit nobis ministérium reconciliatiónis.

CANON.

Ex Concílio Arelatensi sexto. *Ann.* 813. *c.* 12.

DEfiníre nos oportet de pacis bono atque concórdia, ut ab ómnibus omninò indisrupta teneátur inter Epíscopos, inter Cléricos & Mónachos, & omnem pópulum Christiánum, ut beátus Apóstolus dócuit, dicens: Sectámini caritátem & sanctimóniam, sine qua nemo vidébit Deum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Epístola secunda ad Corínthios. *cap.* 7.

NUnc gáudeo; non quia contristáti estis, sed quia contristári estis ad pœniténtiam. Contristári enim estis secundùm Deum, ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Quæ enim secundùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur; sǽculi autem tristítia mortem operátur. Ecce enim hoc ipsum secundùm Deum contristári vos, quantam in vobis operátur sollicitúdinem; sed defensiónem, sed indignatiónem, sed timórem, sed desidérium, sed æmulatiónem, sed vindíctam. In ómnibus exhibuístis vos incontaminátos esse negótio. Igitur, etsi scripsi vobis, non propter eum qui fecit injúriam, nec propter eum qui passus est, sed ad manifestandam sollicitúdinem nostram quam habémus pro vobis coram Deo.

Lectio ij. *cap.* 9.

QUi parcè séminat, parcè & metet; & qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. Unusquisque prout destinávit in corde suo, non ex tristítia, aut ex necessitáte; hílarem enim datórem díligit Deus. Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis, ut in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habentes, abundétis in omne opus bonum.

Lectio iij. *cap.* 10.

IN carne ambulantes, non secundùm carnem militámus. Non arma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruentes, & omnem altitúdinem extollentem se advérsùs sciéntiam Dei, & in captivitátem redigentes omnem intelléctum in obséquium Christi, & in promptu habentes ulcísci omnem inobediéntiam, cùm impléta fúerit vestra obediéntia.

CANON.

Ex Concílio Arelatensi sexto.
Ann. 813. *cap.* 12.

QUidquid illud est, quod nos ad veræ pacis stúdium & caritátis perfectiónem próvocat, totis víribus nostris sectandum est: quidquid nos ab illa disjungit, ut venénum mortíferum à nobis cavendum est.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Epístola secunda ad Corínthios. *cap.* 11.

QUóniam multi gloriántur secundùm carnem, & ego gloriábor. Libenter enim suffertis insipientes, cùm sitis ipsi sapientes. Sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit. Secundùm ignobilitátem dico, quasi nos infirmi fuérimus in hac parte. In quo quis audet, (in insipiéntia dico) áudeo & ego. Hebræi sunt, & ego: Israelítæ sunt, & ego: semen Abrahæ sunt, & ego: minístri Christi sunt, (ut minùs sápiens dico,) plùs ego: in labóribus plúrimis, in carcéribus abundántius, in plagis supra modum, in mórtibus frequenter.

Lectio ij. *cap.* 12.

SI gloriári oportet, (non éxpedit quidem) véniam autem ad visiónes & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim, sive in córpore, néscio, sive extra corpus, néscio, Deus scit, raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem, sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit, quóniam raptus est in paradísum, & audívit arcána verba, quæ non licèt hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam & si volúero gloriári, non ero insípiens; veritátem enim dicam. Parco autem; ne quis me exístimet suprà id quod videt in me, aut áliquid audit ex me.

Lectio iij.

ET ne magnitúdo revelatiónum extollat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet à me; & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea; nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus,

in persecutiónibus, in angústiis pro Christo; cùm enim infirmor, tunc potens sum.

CANON.

Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.

Ann. 747. *can.* 2.

SIt concórdia in ómnibus viris Ecclesiásticæ Religiónis, in sermóne, in ópere, in judício, sine cujusquam adulatióne persónæ, útpote unius Dómini ministri, uniusque ministérii conservi.

SABBATO.

Lectio j.

De Epístola secunda ad Corínthios. *cap.* 13.

ECce tértiò hoc vénio ad vos. In ore duórum vel trium téstium stabit omne verbum. Prædixi, & prædico, ut præsens & nunc absens, iis qui antè peccavérunt, & céteris ómnibus, quóniam si vénero íterùm, non parcam. An experimentum quæritis ejus qui in me lóquitur Christus, qui in vobis non infirmátur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifixus est ex infirmitáte? sed vivit ex virtúte Dei. Nam & nos infirmi sumus in illo, sed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

Lectio ij.

VOsmetipsos tentáte si estis in fide: ipsi vos probáte. Annon cognóscitis vosmetipsos quia Christus Jesus in vobis est? nisi fortè réprobi estis. Spero autem quòd cognoscétis quia nos non sumus réprobi. Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis, non ut nos probáti appareámus, sed ut vos, quod bonum est, faciátis; nos autem ut réprobi simus. Non enim póssumus áliquid adversùs veritátem, sed pro veritáte. Gaudémus enim quóniam nos infirmi sumus, vos autem potentes estis. Hoc & orámus vestram consummatiónem.

Lectio iij.

IDeò hæc absens scribo, ut non præsens dúriùs agam secundùm potestátem quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, & non in destructiónem. De cétero, fratres, gaudéte, perfecti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte; & Deus pacis & dilectiónis erit vobiscum. Salutáte ínvicem in ósculo sancto. Salútant vos omnes sancti. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spiritûs sit cum ómnibus vobis: amen. Tu autem.

CANON.
Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.
Ann. 747. *can.* 2.

LIcèt (viri Ecclesiástici) sédibus sint divísi per diversa loca, tamen méntibus conjuncti in uno spíritu, Deo in fide & spe & caritáte desérviant, orantes diligenter pro ínvicem, ut sui certáminis cursum fidéliter unusquisque consummáre possit.

Ad Vesperas, Psalmi ut in Psalterio, cetera ut notantur suprà pro Sabbatis & Dominicis à Circumcisione ad Præsentationem. 285.

Ad Magníficat.

Ant. Scientes quòd non justificátur homo ex opéribus legis, nisi per fidem Jesu Christi, & nos in Christo Jesu crédimus. *Galat.* 2.

Coll. ut infrà ad Laudes.

DOMINICA III. post Epiphaniam.

Omnia ut in Dominicis à Circumcisione ad Præsentationem. 286. *exceptis quæ sequuntur.*

In I. Nocturno.

Lectio j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. *c.* 1.

PAulus Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Jesum Christum, & Deum Patrem qui suscitávit eum à mórtuis; & qui mecum sunt omnes fratres, Ecclésiis Galátiæ; Grátia vobis & pax à Deo Patre, & Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetipsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsenti século nequam, secundùm voluntátem Dei & Patris nostri, cui est glória in sécula seculórum; amen. Tu autem.

℟. Apud Dóminum misericórdia, & copiósa apud eum redémptio. * Et ipse rédimet Israel ex ómnibus iniquitátibus ejus. ℣. Salvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte. * Et ipse. *Ps.* 129. *Tit.* 2.

Lectio ij.

MIror quòd sic tam citò transferímini, ab eo qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Evangélium; quod non est áliud, nisi sunt áliqui qui vos conturbant, & volunt convértere Evangélium Christi. Sed licèt nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædíximus, & nunc íterum dico: Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepistis, anáthema sit. Modò enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus pla-

cére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

℟. Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum; & humiliábit calumniatórem: * Oriétur in diébus ejus justítia. ℣. Christum propósuit Deus, ad ostensiónem justítiæ ejus in hoc témpore; ut sit ipse justus, & justíficans eum qui est ex fide Jesu Christi. * Oriétur. *Ps.* 71. *Rom.* 3.

Lectio iij.

NOtum enim vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum est à me, quia non est secundùm hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquando in Judaísmo: quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, & expugnábam illam; & proficiébam in Judaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántiùs æmulátor existens paternárum meárum traditiónum. Cùm autem plácuit ei, qui me segregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam suam; ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in géntibus; contínuò non acquiévi carni & sánguini.

℟. Rectum est verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide: * Díligit misericórdiam & judícium. † Misericórdiâ Dómini plena est terra. ℣. In Christo Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium; sed fides quæ per caritátem operátur. * Díligit. Glória Patri. † Misericórdiâ. *Ps.* 32. *Galat.* 5.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi, in Epístolam ad Gálatas.

Præf. initio.

CAusa propter quam scribit Apóstolus ad Gálatas, hæc est, ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cùm enim prædicáta eis esset Evangélii grátia, non defuérunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen tenentes ipsum grátiæ beneficium, & adhuc volentes esse sub onéribus legis, quæ Dóminus Deus imposúerat, non justítiæ serviéntibus, sed peccáto, justam scílicet legem injustis homínibus dando ad demonstranda peccáta eórum, non auferenda. Non enim aufert peccáta nisi grátia fidei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Adjuva me, Dómine Deus meus: salvum me fac secundùm misericórdiam

; & sciant. * Quia
tua hæc ; & tu, Dó-
fecisti eam. ℣. Grá-
is salváti per fidem,
:non ex vobis : Dei
donum est, non ex
us, ut ne quis glo-
; * Quia manus tua.
8. *Ephes.* 2.

Lectio v.

hac ergo grátia jam
látas constitútos, illi
ant constitúere sub
us legis, asseveran-
il eis prodesse Evan-
n, nisi circumcideren-
e céteras carnáles Ju-
itûs observatiónes su-
. Et ídeo Paulum A-
um suspectum habére
ant, à quo illis Evan-
n prædicátum erat,
am non tenentem dis-
am ceterórum Apos-
m, qui gentes cogé-
judaïzáre.

Super omnem terram
tua, Deus : * Ut li-
tur dilecti tui, salvum
xterâ tuâ, & exaudi
℣. Grátia quæ data est
in Christo Jesu ante
ra seculária, mani-
a est nunc per illumi-
nem Salvatóris nostri
Christi. * Ut liberen-
Ps. 107. 2. *Tim.* 1.

Lectio vj.

lis quidem quæstio est
e in Epístola ad Ro-
s : verùmtamen vidé-
iquid interesse, quòd
ntentiónem ipsam dí-
rimit, litémque compónit, quæ inter eos qui ex Judæis, & eos qui ex géntibus credíderant, orta erat, cùm illi tamquam ex méritis óperum legis sibi rédditum Evangélii præmium arbitrarentur, quod præmium incircumcísis tanquam immeritis nolébant dari ; illi contrà Judæis se præferre gestírent, tanquam interfectóribus Dómini : in hac verò Epístola ad eos scribit, qui jam commóti erant autoritáte illórum qui ex Judæis erant, & ad observatiónes legis cogébant.

℟. Dóminus petra mea & robur meum ; sperábo in eum : * Salvátor meus, † De iniquitáte liberábis me. ℣. Lex spíritûs vitæ in Christo Jesu liberávit me à lege peccáti & mortis : * Salvátor. Glória. † De iniquitáte. 2. *Reg.* 22. *Rom.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 8.

IN illo témpore ; Cùm descendisset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ : & ecce leprósus véniens adorábat eum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Com. in c.* 8. *Matth.*

DE monte Dómino descendente, occúrrunt turbæ ; quia ad altióra ascéndere non va-

ſcérunt. Et primus ei occúrrit leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre ſermónem. Et notandum, quòd hic primus ſpeciáliter curátus ſit: ſecundò, puer Centuriónis: tértiò, ſocrus Petri fébriens in Caphárnaüm: quarto loco, qui obláti ſunt ei à dæmónio vexáti, quorum ſpíritus verbo ejiciébat, quando omnes malè habentes curávit.

℟. Cùm deſcendiſſet Jeſus de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, * Si vis, potes me mundáre. ℣. Dómine Deus, non erit tibi difficile omne verbum: * Si vis. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

LECTIO viij.

ET ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Rectè post prædicatiónem atque doctrínam, ſigni offertur occáſio, ut per virtútum mirácula prætéritus apud audientes ſermo firmétur. Dómine, ſi vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et extendens Jeſus manum, tétigit eum, dicens: Volo; Mundáre. Extendente manum Dómino, ſtatim lepra fugit. Simulque consídera quàm húmilis & ſine jactántia reſpónſio. Ille díxerat: Si vis; Dóminus reſpondit: Volo. Ille præmíſerat: Potes me mundáre; Dóminus jungit, & dicit: Mundáre. Non ergo, ut pleríque latinórum putant, jungendum eſt, & legendum, volo mundáre; ſed ſeparátim, ut primùm dicat: Volo; deindè ímperans dicat: Mundáre.

℟. Jeſus miſertus ejus, extendit manum ſuam; & tangens eum, * Ait illi: Volo; Mundáre. Et ſtatim mundátus eſt. ℣. Omne, quod volúerit, fáciet: & ſermo illíus poteſtáte plenus eſt. * Ait illi. *Marc.* 1. *Eccleſ.* 8.

LECTIO ix.

ET ait illi Jeſus: Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat neceſſe ut ſermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, oſtende te Sacerdótibus, & offer munus quod præcepit Móyſes, in teſtimónium illis. Várias ob cauſas mittit eum ad Sacerdótes. Primùm propter humilitátem, ut Sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præceptum, ut qui mundáti fúerant à lepra, offérrent múnera Sacerdótibus. Deinde ut mundátum videntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: ſi créderent, ſalvarentur; ſi non créderent, inexcuſábiles forent: & ſimul ne, quod in eo ſæpíſſimè criminabantur,

tur, legem viderétur infríngere.

℟. Ait Jesus: Vide, némini díxeris; sed vade, * Ostende te Sacerdóti, & † Offer munus quod præcépit Móyses, in testimónium illis. ℣. Hic est ritus lepróssi, quando mundandus est: Adducétur ad Sacerdótem, qui præcípiet ei ut ófferat. * Ostende te. Glória Patri. † Offer. *Matth.* 8. *Levit.* 14.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. a. Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, & curábo eum. *Matth.* 8.

Collecta. Orémus.

OMnípotens sempiterne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice; atque ad protegendum nos, déxteram tuæ majestátis extende; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. *part.* 3, *tit. Monitiones.*

PAupertátem dilexit & dócuit cœlestis magister Christus, qui nascens in præsépio pónitur, & nudus in cruce móritur. Scitóte paupertáti sócias adjungi sobrietátem, abstinéntiam & réliquas virtútes quibus prælucére oportet Ministros Dei.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Dixit Jesus Centurióni: Vade, & sicut credidisti fiat tibi: Et sanátus est puer in illa hora. *Matth.* 8.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Epístola ad Gálatas. *c.* 2.

SCientes quòd non justificátur homo ex opéribus legis, nisi per fidem Jesu Christi; & nos in Christo Jesu crédimus, ut justificémur ex fide Christi, & non ex opéribus legis: propter quòd ex opéribus legis non justificábitur omnis caro. Quòd si quærentes justificári in Christo, inventi sumus & ipsi peccatóres, numquid Christus peccáti minister est? Absit. Si enim quæ destruxi, iterùm hæc ædífico; prævaricatórem me constítuo. Ego enim per legem legi mórtuus sum, ut Deo vivam: Christo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego; vivit veró in me Christus. Quòd autem nunc vivo in carne; in fide vivo Filii Dei, qui diléxit me, & trádidit semetipsum pro me. Non abjício grátiam Dei. Si enim per legem justítia, ergo gratis Christus mórtuus est.

Lectio ij. *cap.* 3.

O Insensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum

óculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis crucifixus? Hoc solum à vobis volo díscere: Ex opéribus legis Spíritum accepistis, an ex audítu fídei? Sic stulti estis, ut cùm spíritu cœpéritis, nunc carne consummémini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. Qui ergo tríbuit vobis Spíritum, & operátur virtútes in vobis, ex opéribus legis, an ex audítu fídei? Sicut scriptum est: Abraham crédidit Deo, & reputátum est illi ad justítiam. Cognóscite ergo quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahæ.

Lectio iij.

PRóvidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat gentes, Deus prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicentur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicentur cum fidéli Abraham. Quicumque enim ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis qui non permánserit in ómnibus quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, manifestum est quia Justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide; sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledíctum; quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno; ut in géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritûs accipiámus per fidem.

CANON.

Ex libro secundo sancti Isidóri Hispalensis Epíscopi, de Officiis ecclesiásticis.

Circa annum 630. cap. 1.

CLéricos vocári aiunt (Doctóres nostri) eò quòd in sortem hæreditátis Dómini dentur, vel pro eò quòd ipse Dóminus sors illórum est. Unde oportet ut qui Deum hæreditáte póssident, absque ullo impedimento séculi, Deo servíre stúdeant, & páuperes spíritu esse contendant; ut cóngruè illud Psalmistæ dícere possint: Dóminus pars hæreditátis meæ.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. *cap.* 5.

VOs in libertátem vocáti estis, fratres: tantùm ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per caritátem Spíritûs servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur: Díliges próximum tuum sicut teipsum. Quòd si ínvicem mordétis, & comédi-

tis; vidéte ne ab ínvicem consumámini. Dico autem: Spíritu ambuláte, & desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsùs spíritum: spíritus autem advérsùs carnem: hæc enim sibi ínvicem adversántur, ut non quæcumque vultis, illa faciátis. Quòd si spíritu ducímini, non estis sub lege. Manifesta sunt autem ópera carnis; quæ sunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum sérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensiónes, sectæ, invídiæ, homicídia, ebrietátes, comessatiónes, & his simília: quæ prædíco vobis, sicut prædixi, quóniam qui tália agunt, regnum Dei non consequentur. Fructus autem Spíritûs est, cáritas, gáudium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, mansuetúdo, fides, modéstia, continéntia, cástitas.

Lectio ij. *cap. 6.*

FRatres, & si præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, vos qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis; consíderans teipsum, ne & tu tentéris. Alter altérius ónera portáte; & sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis exístimat se áliquid esse, cùm nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquísque, & sic in semetipso tantùm glóriam habébit, & non in áltero. Unusquísque enim onus suum portábit. Commúnicet autem is qui catechizátur verbo, ei qui se catechízat in ómnibus bonis. Nolíte erráre; Deus non irridétur. Quæ enim semináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem; qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

Lectio iij.

VIdéte quálibus lítteris scripsi vobis meâ manu. Quicumque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantùm ut crucis Christi persecutiónem non patiantur. Neque enim qui circumcíduntur, legem custódiunt; sed volunt vos circumcídi, ut in carne vestra gloriéntur. Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, & misericórdia, & super Israel Dei. De cétero nemo mihi molestus

sit; ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, fratres: amen. Tu autem.

CANON.

Ex sancto Isidóro Hispalensi.

Apud Æneam Par. Ep. lib. adversùs Græcos, c. 185.

EST in Cléricis tonsúra signum quoddam quod in córpore figurátur, sed in ánimo ágitur; scílicet, ut hoc signo vítia in religióne resecentur, & crimínibus carnis nostræ quasi crínibus exuámur.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. *cap. 1.*

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis qui sunt Ephesi, & fidélibus in Christo Jesu; Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte.

Lectio ij.

QUi prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum; secundùm propósitum voluntátis suæ; in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilecto Fílio suo, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia & prudéntia; ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secundùm beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis, & quæ in terra sunt, in ipso.

Lectio iij.

IN quo étiam & nos sorte vocáti sumus, prædestináti secundùm propósitum ejus, qui operátur ómnia secundùm consílium voluntátis suæ; ut simus in laudem glóriæ ejus nos, qui antè sperávimus in Christo. In quo & vos, cùm audissétis verbum veritátis, (Evangélium salútis vestræ) in quo & credentes signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

CANON.

Ex libro ſancti Ambróſii de Officiis Miniſtrórum.

Lib. 1. cap. 36.

COnsídera quemádmodùm eos qui ad Officia Eccléſiæ accédunt, deſpiciéntiam rerum humanárum habére dóceat Apóſtolus : tibi contemptum divitiárum ſuádet, nihil permittens niſi quod te exérceat ad pietátem. Exérceat ergo te píetas ad juſtítiam, continéntiam, manſuetúdinem. Non te ímplices negótiis ſeculáribus quóniam Deo mílitas.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Epiſtola ad Ephéſios.

cap. 2.

NOs omnes aliquando converſáti ſumus in deſidériis carnis noſtræ, facientes voluntátem carnis & cogitatiónum ; & erámus natúrâ filii iræ, ſicut & céteri. Deus autem qui dives eſt in miſericórdia, propter nímiam caritátem ſuam quâ dilexit nos ; &, cùm eſſémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Chriſto, (cujus grátiâ eſtis ſalváti) & conreſuſcitávit, & conſedére fecit in cœléſtibus in Chriſto Jeſu ; ut oſténderet in ſéculis ſuperveniéntibus abundantès divítias grátiæ ſuæ, in bonitáte ſuper nos in Chriſto Jeſu. Grátiâ enim eſtis ſalváti per fidem ; & hoc non ex vobis ; Dei enim donum eſt ; non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipsíus enim ſumus factúra, creáti in Chriſto Jeſu in opéribus bonis, quæ præparávit Deus ut in illis ambulémus.

Lectio ij.

PRopter quod mémores eſtóte, quòd aliquando vos gentes in carne, qui dicímini præpútium, ab ea quæ dicitur circumcíſio in carne, manu facta ; quia erátis illo in témpore ſine Chriſto, alienáti à converſatióne Iſrael, & hóſpites teſtamentórum, promiſſiónis ſpem non habentes, & ſine Deo in hoc mundo. Nunc autem in Chriſto Jeſu, vos, qui aliquando erátis longè, facti eſtis propè in ſánguine Chriſti. Ipſe enim eſt pax noſtra, qui fecit útraque unum, & médium paríetem macériæ ſolvens, inimicítias in carne ſua, legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in ſemetípſo in unum novum hóminem, fáciens pacem ; & reconcíliet ambos in uno córpore Deo per crucem, interfíciens inimicítias in ſemetípſo.

Lectio iij.

ET véniens evangelizávit pacem vobis qui longè fuiſtis, & pacem iis qui pro-

pè; quóniam per ipsum habémus accessum ambo in uno Spíritu ad Patrem. Ergo jam non estis hóspites & ádvenæ; sed estis cives sanctórum, & doméstici Dei, superædificáti super fundamentum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu; in quo omnis ædificátio constructa crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

CANON.

Ex Sermóne sancti Augustíni de Pastóribus Ecclésiæ.

Extat in Concil. Aquisgran. ann. 816. lib. 1. c. 12.

APóstolus dicit sic Dóminum disposuisse, ut qui Evangélium annúntiant, de Evangélio vivant; non tanquam venále sit Evangélium, ut istud sit prétium ejus, quod sumunt qui annúntiant, unde vivant. Si enim sic vendunt, magnam rem vili vendunt. Accípiant sustentatiónem necessitátis à pópulo mercédem dispensatiónis à Dómino.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Epístola ad Ephésios. *c.* 4.

OBsecro vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne quâ vocáti estis; cum omni humilitáte, & mansuetúdine, cum patiéntia, supportantes ínvicem in caritáte, solíciti serváre unitátem spíritûs in vínculo pacis. Unum corpus, & unus spíritus, sicut vocáti estis, in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus & Pater ómnium, qui est super omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis.

Lectio ij.

UNicuíque autem nostrûm data est grátia secundùm mensuram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascendens in altum, captívam duxit captivitátem; dedit dona homínibus. Quòd autem ascendit, quid est, nisi quia & descendit primùm in inferióres partes terræ? Qui descendit ipse est & qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia.

Lectio iij.

ET ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres; ad consummatiónem sanctórum, in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei, in virum perfectum, in mensuram ætátis plenitúdinis

Christi; ut jam non simus párvuli fluctuantes; & circumferámur omni vento doctrínæ, in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem facientes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus.

CANON.

Ex libro Juliáni Pomérii, de Vita contemplatíva.

Script. circa ann. 491. *c.* 10.

SI Apóstolus qui nihil habébat, nóluit de Evangélio, ubi laborábat, sed suis mánibus vívere, ne mercédem amítteret; quid nos qui & própria nólumus, amóre possidendi, non vivendi necessitáte, relínquere, & accípere insúper vólumus, non unde vivámus, sed unde censum nostrum damnabílibus incrementis augeámus.

SABBATO.

Lectio j.

De Epístola ad Ephésios. *c.* 5.

ESTóte imitatóres Dei, sicut filii caríssimi; & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus dilexit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, & hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, & omnis immundítia, aut avarítia, nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet; sed magis gratiárum áctio. Hoc enim scitóte intelligentes, quòd omnis fornicátor, aut immundus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus non habet hæreditátem in regno Christi, & Dei.

Lectio ij.

NEmos vos sedúcat inánibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo; & nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occulto fiunt ab ipsis, turpe est & dícere. Omnia autem quæ arguuntur, à lúmine manifestantur; omne enim quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit: Surge, qui dormis, & exurge à mórtuis; & illuminábit te Christus.

Lectio iij. *cap.* 6.

DE cétero, fratres, confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei,

ut posſítis ſtare adverſùs insídias diáboli; quóniam non eſt nobis colluctátio adverſùs carnem & ſánguinem, ſed adverſùs príncipes & poteſtátes, adverſùs mundi rectóres tenebrárum harum, contra ſpirituália nequítiæ, in cœléſtibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut posſítis resíſtere in die malo, & in ómnibus perfecti ſtare. State ergo ſuccincti lumbos veſtros in veritáte, & indúti lorícam juſtítiæ, & calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis: in ómnibus ſumentes ſcutum fidei, in quo posſítis ómnia tela nequíſſimi ígnea extínguere.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Ann. 1576. *c.* 3. *tit. Monit.*

EXemplo ſanctórum, vos paupertáte, ſobrietáte, ac parcimóniâ itá ágite, ut non modò à ſupervacaneárum rerum úſibus abſtinentes, ſed veſtro étiam defraudantes victu, Eccléſias veſtras & altária exornétis. Aliénis item neceſſitátibus ſubveniátis, & paupéribus opitulémini.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. Omnia detriméntum feci, & árbitror ut ſtércora, ut Chriſtum lucrifáciam. *Philip.* 3.

Coll. ut infrà ad Laudes.

DOMINICA IV.
post Epiphaniam.

Ante Præſentationem Officium, ut ſuprà. 286. *Poſt Præſentationem, Officium ut in Pſalterio.*

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Philippenſes. *cap.* 1.

PAulus & Timótheus, ſervi Jeſu Chriſti; ómnibus ſanctis in Chriſto Jeſu qui ſunt Philippis, cum Epíſcopis, & Diacónibus; Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ago Deo meo in ómni memória veſtrî, ſemper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis, cum gáudio deprecatiónem fáciens ſuper communicatióne veſtra in Evangélio Chriſti à prima die uſque nunc: confidens hoc ipſum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet uſque in diem Chriſti Jeſu; ſicut eſt mihi juſtum hoc ſentíre pro ómnibus vobis; eò quòd hábeam vos in corde, & in vínculis meis, & in defenſióne & confirmatióne Evangélii, ſócios gáudii mei omnes vos eſſe.

℟. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet; & salvos fáciet eos. * Custódit Dóminus omnes diligentes se. ℣. Scimus quia omnis qui natus est ex Deo, non peccat, sed generátio Dei consérvat eum. * Custódit Dóminut. *Ps.* 144. 1. *Joan.* 5.

LECTIO *ij.*

TEstis enim mihi est Deus quómodò cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro ut cáritas vestra magìs ac magìs abundet in sciéntia & in omni sensu; ut probétis potióra, ut sitis sincéri & in fine offensa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum in glóriam & laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magìs ad proféctum venérunt Evangélii: ita ut víncula mea manifesta fierent in Christo in omni prætório, & in céteris ómnibus; & plures è frátribus in Dómino confidentes vínculis meis, abundántiùs audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. Dómine, vísita nos in salutári tuo, * Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ, ut laudéris cum hæreditáte tua. ℣. His qui coæquálem nobiscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri & Salvatóris Jesu Christi, grátia & pax adimpleátur, * Ad videndum in bonitáte. *Ps.* 105. 2. *Petr.* 1.

LECTIO *iij.*

QUidam quidem & propter invídiam & contentiónem, quidam autem & propter bonam voluntátem Christum prædicant, quidam ex caritáte, sciéntes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum: quidam autem ex contentione Christum annúntiant non sincérè, existimantes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem Christus annuntiétur, & in hoc gáudeo, sed & gaudébo. Scio enim quia hoc mihi provéniet ad salútem per vestram oratiónem, & subministratiónem spíritûs Jesu Christi.

℟. Salvábis me, Dómine, à contradictiónibus pópuli mei: custódies me in caput géntium: pópulus quem ignóro, sérviet mihi; * Et exaltábitur Deus fortis salútis meæ. ℣. Sermo Dei currat, & clarificétur. * Et exaltábitur. Glória Patri. * Et exaltábitur. 2. *Reg.* 22. 2. *Thess.* 3.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi in Epístolam ad Philippenses. *In Præf. n. 2.*

PAulus testimónium Philippénsibus dat, non solùm fidei, & periculórum nómine, sed étiam beneficéntiæ; ubi inquit, quòd & in princípio Evangélii, & semel & bis in usum mihi misistis, némine álio id præstante. Hæc ígitur & nos intelligentes, aggrediámur ipsi digni fieri hujúsmodi exemplis; & primùm quidem promptos ac parátos nos ostendámus pro Christo pati. At enim hoc témpore non est qui Christiános insectétur & vexet. Ergo, ubi nihil áliud, saltèm efficácem & vehementem illórum beneficéntiam imitémur: neque ubi semel atque íterùm dedérimus, omni officio perfunctos nos arbitrémur. Etenim per omnem vitam id faciendum est.

℟. Clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; & de necessitátibus eórum liberávit eos. * Misit verbum suum, & sanávit eos; & erípuit eos de interitiónibus eórum. ℣. Vidistis quóniam misericors Dóminus est, & miserátor: * Misit verbum. *Ps. 106. Jac. 5.*

LECTIO v.

NOstis profectò, nostis & vos ex pecúniis mala ómnia, ex pecúniis sexcenta bella solére exístere. Quamobrem qui illas contémnere dídicit, tranquillo in portu seipsum locávit, nec damnum posthàc métuit. Ad hanc enim disciplínam illum eleemósyna erudívit, non áppetit posthàc aliéna: quómodò enim, cùm sua profundat ac donet? Nullâ posthâc dívitis invídiâ tángitur: quómodò enim, cum pauper fieri velit? Ipsumque ánimæ óculum ab omni labe purum reddit. Atque hæc quidem hîc: quorum verò ibi bonórum compos futúrus sit, nulla unquam orátio queat expónere: non unà cum stultis virgínibus foris manébit, sed unà cum prudéntibus, unà cum sponso introíbit, splédidas habens lámpades.

℟. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, & mirabília ejus filiis hóminum; * Quia suscépit eos de via iniquitátis eórum. ℣. Suscípite infirmos, semper quod bonum est sectámini in omnes: hæc est enim voluntas Dei in Christo Jesu; *Quia suscépit eos de via iniquitátis eórum. *Ps. 106. 1. Thess. 5.*

Lectio vj.

ITaque si ex misericórdia atque hóminum amóre, Deus homo factus est, imò si eò adductus est ut servus fieret; multò magìs propter eam servos in domum introdúcet suam. Hanc amémus, hanc colámus, non uno aut áltero die, sed per omne tempus; ut ipsa nos bene notos hábeat: nam si ea nos nóverit, & Dóminus noscet: sin ignóret, Dóminus étiam ignorábit, ac dicet, Néscio vos. Verùm absit ut hanc nos vocem audiámus, sed beátam illam: Veníte, benedicti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum à constitutióne mundi; quod útinam nos omnes consequámur in Christo Jesu Dómino nostro, cum quo Patri, unáque sancto Spirítui glória, impériumque, honos, nunc & semper, in sécula seculórum: amen. Tu autem.

℟. Misericórdiam & veritátem díligit Deus: * Grátiam & glóriam dabit Dóminus: † Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia. ℣. Hilárem datórem díligit Deus; potens est autem omnem grátiam abundáre fácere in vobis: * Grátiam, & glóriam. Glória. † Non privábit. *Ps.* 83. 2. *Cor.* 9.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

cap. 8.

IN illo témpore; Ascendente Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse verò dormiébat. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Enarrat. 2. *in Psalm.* 25. *num.* 4.

AUdistis in Evangélio: Periclitabátur navígium in stagno, & dormiébat Jesus. Navigámus per quoddam stagnum, & ventus, & procellæ non desunt: tentatiónibus quotidiánis hujus séculi propè opplétur nostrum navígium. Unde autem fit, nisi quia dormit Jesus? Si non dórmitet in te Jesus, tempestátes istas non paterléris; sed tranquillitátem habéres intériùs, convigilante tecum Jesu.

℟. Ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, Jesus verò dormiébat. Et discípuli ejus suscitavérunt eum, dicentes: * Dómine, salva nos, périmus. ℣. Exurge, quare obdormis, Dómine? ádjuva nos. * Dómine. *Matth.* 8. *Ps.* 43.

Lectio viij.

QUid est autem, Dormit Jesus? Fides tua, quæ est de Jesu, obdormívit. Surgunt procéllæ stagni hujus, vides malos florére, bonos laboráre; tentátio est, fluctus est. Et dicit ánima tua: O Deus, ipsa est justítia tua, ut mali flóreant, boni labórent? Dicis Deo: Ipsa est justítia tua? Et Deus tibi: Ipsa est fides tua? Hæc enim tibi promísi? ad hoc Christiánus factus es, ut in sǽculo isto floréres? Unde hoc dicis? unde flúctibus stagni & tempestáte turbáris? Quia dormit Jesus, id est, quia fides tua, quæ est de Jesu, sópita est in corde tuo.

℞. Exurgens Jesus, ait discípulis: * Quid tímidi estis? necdum habétis fidem? ℣. Qui timet Dóminum, non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. * Quid tímidi. *Marc.* 4. *Eccli.* 34.

Lectio ix.

QUid facis ut liberéris? Excita Jesum, & dic: [Magister, perímus.] Movent enim incerta stagni; perímus. Evigilábit ille, id est, rédiet ad te fides tua; & adjuvante illo, considerábis in ánima tua, quia quæ dantur modò malis, non cum illis perseverábunt; tibi autem quod promíttitur, manébit in ætemum. Evigilante Christo; jam tempestas illa non quátiet cor tuum; non opprímbunt fluctus navim tuam; quia fides tua ímperat ventis, & flúctibus, & tránsiet perículum.

℞. Vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profundo. Clamavérunt ad Dóminum: * Et státuit procellam in auram; & † Siluérunt fluctus maris. ℣. Comminátus est Jesus vento, & dixit mari: Tace, obmutésce; * Et. Glória. † Siluérunt. *Ps.* 106. *Marc.* 4.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Surgens Jesus, imperávit ventis & mari; & facta est tranquíllitas magna. *Matth.* 8.

Collecta. Orémus.

DEus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere; da nobis salútem mentis & córporis, ut ea quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvante, vincámus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *Ann.* 829. *lib.* 1. *c.* 19.

IRrepsit in nonnullis (Sacerdótibus) corrigenda consuetúdo quæ jam pro lege tenétur, super diversárum rerum innúmeris superfluitátibus & vanitátibus, necnon in vanæ glóriæ appetítu; &, quod hic

periculósius est, sui officii curâ posthábitâ, in divinórum præceptórum transgressióne. Non ígitur mirum est si propter hæc, & his simília Deus offendátur, & infirmórum ánimis scándalum generétur, statusque sanctæ Ecclésiæ periclitétur.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Hómines miráti sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti & mare obédiunt ei? *Matth.* 8.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Epístola ad Philippenses. *cap.* 2.

SI qua consolátio in Christo, si quod solátium caritátis, si qua sócietas spíritûs, si qua víscera miseratiónis, impléte gáudium meum; ut idem sapiátis, eamdem caritátem habentes, unánimes, idipsum sentientes. Nihil per contentiónem, neque per inánem glóriam; sed in humilitáte superióres sibi ínvicem arbitrantes. Non quæ sua sunt sínguli considerantes, sed ea quæ aliórum.

℟. Voluntátem. 369.

Lectio ij.

ITaque, caríssimi mei, (sicut semper obedistis) non ut in præséntia meî tantùm, sed multò magìs nunc in abséntia mea, cum metu & tremóre vestram salútem operámini. Deus est enim, qui operátur in vobis & velle, & perficere, pro bona voluntáte. Omnia autem fácite sine murmuratiónibus, & hæsitatiónibus; ut sitis sine queréla, & símplices filii Dei, sine reprehensióne, in médio natiónis pravæ & perversæ, inter quos lucétis sicut luminária in mundo.

℟. Dómine. 369.

Lectio iij. *cap.* 4.

DE cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque justa, quæcúmque sancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte. Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc ágite; & Deus pacis erit vobiscum. Gavísus sum autem in Dómino vehementer, quóniam tandem aliquando refloruistis pro me sentíre, sicut & sentiebátis; occupáti autem erátis. Non quasi propter penúriam dico: ego enim dídici, in quibus sum, sufficiens esse. Scio & humiliári, scio & abundáre. (Ubíque & in ómnibus institútus sum,) & satiári, & esuríre; & abundáre, & penúriam pati. Omnia possum in eo qui me confórtat.

℟. Salvábis me. 369.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *Ann.* 829. *lib.* 1. *c.* 19.

OMnibus studendum est Sacerdótibus ut ab his deinceps cáveant, & his rebus insistant, quibus sibi & his quibus præsunt, Dóminum propítium fácere mereantur. Quàm moderáta autem discrétio in véstium cultu & mensæ apparátu Sacerdótibus tenenda sit, dicta beáti Gregórii, necnon & vita sanctórum virórum Augustíni & Ambrósii pleníssimè docent.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses. *cap.* 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Timótheus frater; eis qui sunt Colossis, sanctis & fidélibus frátribus in Christo Jesu; Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo, & Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orantes, audientes fidem vestram in Christo Jesu, & dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem quæ repósita est vobis in cœlis; quam audistis in verbo veritátis Evangélii; quod pervénit ad vos, sicut & in universo mundo est, & fructíficat, & crescit, sicut in vobis ex ea die quâ audistis & cognovistis grátiam Dei in veritáte.

℟. Clamavérunt. 370.

Lectio ij.

IDeo, & nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orantes & postulantes, ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia & intellectu spiritáli; ut ambulétis dignè Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & crescentes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secundùm poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia & longanimitáte cum gáudio, grátias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine: qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum.

℟. Confiteantur. 370.

Lectio iij. *cap.* 2.

SIcut ergo accepistis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte, radicáti & superædificáti in ipso, & confirmáti fide, sicut & didicistis, abundantes

In illo in gratiárum actióne. Vidéte ne quis vos decípiat per philosóphiam & inánem falláciam, secundùm traditiónem hóminum, secundùm elementa mundi, & non secundùm Christum; quia in ipso inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter; & estis in illo repléti, qui est caput omnis principátûs & potestátis: in quo & circumcísi estis circumcisióne non manu factâ in expoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi: consepulti ei in baptismo, in quo & resurrexistis per fidem operatiónis Dei qui suscitávit illum à mórtuis.

℟. Misericórdiam. 371.

CANON.

Ex Epístola sancti Bernardi Abbátis, ad Fulcónem adolescentem Cléricum.

Ep. 2. script. circa an. 1120.

Dignum est ut qui altário deservit, de altário vivat. Concéditur ergo tibi, ut si benè deservis, de altário vivas, non autem ut de altário luxuriéris, ut de altário supérbias. Dénique quidquid præter necessárium victum ac símplicem vestítum de altário rétines, tuum non est, rapína est, sacrilégium est. Contenti simus vestimentis, quibus operiámur, non quibus lasciviámus, non quibus superbiámus.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses.

cap. 3.

Indúite vos sicut electi Dei, sancti & dilecti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam; supportantes ínvicem, & donantes vobismetipsis, si quis adversùs áliquem habet querélam; sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis. Et pax Christi exultet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: & grati estóte.

℟. Voluntátem. 369.

Lectio ij.

Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia: docentes, & commonentes vosmetipsos psalmis, hymnis, & cánticis spirituálibus, in grátia cantantes in córdibus vestris Deo. Omne quodcumque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agentes Deo & Patri per ipsum. Mulíeres, súbditæ estóte viris, sicut oportet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, & nolíte amári esse ad illas.

Filii, obedíte paréntibus per ómnia; hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre filios vestros, ut non pusillo ánimo fiant

℟. Dómine. 369.

Lectio iij. *cap.* 3 & 4.

SErvi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus; non ad óculum servientes, quasi homínibus placentes, sed in simplicitáte cordis, timentes Deum. Quodcumque fácitis, ex ánimo operámini, sicut Dómino, & non homínibus: scientes quòd à Dómino accipiétis retributiónem hæreditátis. Dómino Christo servíte. qui enim injúriam facit, recípiet id quod iníquè gessit: & non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est & æquum servis præstáte: scientes quòd & vos Dóminum habétis in cœlo. Oratióni instáte, vigilantes in ea in gratiárum actióne.

℟. Salvábis me. 369.

CANON.

Ex Concílio Londinensi. *Ann.* 1268. *can.* 5.

NOs gravem abúsum detestantes, quo Clericális Ordinis celsitúdo deprímitur, Christus à suis milítibus insígnia feréntibus aliéna deséritur, decor honestátis ecclesiásticæ maculátur, dum Cléricum à Láico respíciens óculus non discernit; statúimus ut Clérici universi vestes gerant, non ridículas vel notandas, & corónas hábeant probandâ latitúdine condecentes, in quibus præcípuè depositio terrenórum, & regális Sacerdótii dígnitas designantur.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses. *cap.* 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus; Ecclésiæ Thessalonicénsium, in Deo Patre, & Dómino Jesu Christo; Grátia vobis & pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestrî facientes in oratiónibus nostris sine intermissióne; mémores óperis fidei vestræ, & labóris, & caritátis, & sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum: scientes, fratres dilecti à Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm, sed & in virtúte, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multa: sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Clamavérunt. 370.

LECTIO ij. *cap.* 2.

EXhortátio nostra, non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo; sed sicut probáti sumus à Deo ut crederétur nobis Evangélium, ita lóquimur, non quasi homínibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra. Neque enim aliquando fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque in occasióne avarítiæ; Deus testis est: nec quærentes ab homínibus glóriam, neque à vobis, neque ab áliis. Cùm possémus vobis óneri esse ut Christi Apóstoli: sed facti sumus párvuli in médio vestrûm, tanquam si nutrix fóveat filios suos. Ita desiderantes vos, cúpidè volebámus trádere vobis non solùm Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

℟. Confiteantur. 370.

LECTIO iij.

MEmores enim estis, fratres, labóris nostri & fatigatiónis: noctc ac die operantes, ne quem vestrûm gravarémus, prædicávimus in vobis Evangélium Dei. Vos testes estis, & Deus, quàm sanctè, & justè, & sine queréla, vobis, qui credidistis, fúimus: sicut scitis, quáliter unumquemque vestrûm, (sicut pater filios suos) deprecantes vos, & consolantes testificáti sumus ut ambularétis dignè Deo, qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. Ideò & nos grátias ágimus Deo sine intermissióne; quóniam cùm accepissétis à nobis verbum audítûs Dei accepistis illud, non ut verbum hóminum, sed (sicut est verè) verbum Dei qui operátur in vobis qui credidistis.

℟. Misericórdiam. 371.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi. *Ann.* 1528. *In Decretis morum, cap.* 23.

OMnes Clerici, máximè in Sacris constitúti, cùm in loco Sanctórum sint, ópera Sanctórum exérceant: ínsuper professiónem suam probent; hábitu scílicet, ut per decéntiam hábitûs extrínseci intrínsecam morum honestátem ostendant.

FERIA SEXTA.

LECTIO j.

De Epístola prima ad Thessalonicenses. *cap.* 4.

DE cétero, fratres, rogámus vos, & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepistis à nobis quómodo opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis ut abundétis magis. Sci-

tis enim quæ præcepta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra; ut abstineátis vos à fornicatióne; ut sciat unusquísque vestrûm vas suum possidére in sanctificatióne, & honóre; non in passióne desidérii, sicut & gentes quæ ignórant Deum. Et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum; quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, & testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem.

℟. Voluntátem. 369.

Lectio ij. cap. 5.

De tempóribus autem & momentis, fratres, non indigétis ut scribámus vobis. Ipsi enim diligenter scitis, quia dies Dómini, sicut fur in nocte, ita véniet. Cùm enim dixerint: Pax, & secúritas; tunc repentínus eis supervéniet intéritus, sicut dolor in útero habenti, & non effúgient. Vos autem, fratres, non estis in ténebris, ut vos dies illa tanquam fur comprehendat: omnes enim vos filii lucis estis, & filii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum. Igitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus, & sóbrii simus.

℟. Dómine. 369.

Lectio iij.

Rogámus autem vos, fratres, ut novéritis eos qui labórant inter vos, & præsunt vobis in Dómino, & monent vos; ut habeátis illos abundántiùs in caritáte propter opus illórum. Pacem habéte cum eis. Rogámus autem vos, fratres, corrípite inquiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infirmos, patientes estóte ad omnes. Vidéte ne quis malum pro malo alícui reddat; sed semper quod bonum est sectámini in ínvicem, & in omnes. Semper gaudéte. Sine intermissióne oráte. In ómnibus grátias ágite; hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu, in ómnibus vobis. Spíritum nolíte extínguere. Prophetías nolíte spérnere. Omnia autem probáte: quod bonum est tenéte. Ab omni spécie mala abstinéte vos.

℟. Salvábis me. 369.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi. *Ann.* 1528. *In Decretis morum, cap.* 23 & 24.

Omnes & sínguli Ecclesiástici in suis vestimentis decéntiam ecclesiásticam obsérvent. Vestes sint taláres, nec nímiâ amplitúdine supérfluæ, nec plùs æquo constríctæ, in quibus Clericális Ordinis honestas & modéstia deprehendátur.

ABBATO.

Lectio j.

:Epístola secunda beá-
.uli Apóstoli ad Thes-
nicenses. *cap.* 1.
ulus, & Silvánus, &
Timótheus, Ecclésiæ
Thessalonicénsium, in
atre nostro, & Dó-
Jesu Christo; Grátia
& pax à Deo Patre
, & Dómino Jesu
o. Grátias ágere de-
semper Deo pro vo-
atres, ita ut dignum
uóniam supercréscit
estra, & abundat cá-
niuscujusque vestrûm
icem: ita ut & nos
vobis gloriémur in
is Dei, pro patiéntia
, & fide, & in óm-
persecutiónibus ves-
: tribulatiónibus quas
tis, in exemplum jus-
:ii Dei, ut digni ha-
ni in regno Dei, pro
: patímini. Si tamen
. est apud Deum re-
:e tribulatiónem iis
s tríbulant: & vobis
ibulámini, réquiem
um in revelatióne
ii Jesu de cœlo cum
s virtútis ejus.

·io ij. *cap.* 2.
gámus autem vos,
atres, per adventum
ii nostri Jesu Christi, & nostræ congregatiónis in ipsum; ut non citò moveámini à vestro sensu, neque terreámini neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tanquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo; quóniam nisi vénerit discéssio primùm, & revelátus fuerit homo peccáti, filius perditiónis qui adversátur, & extóllitur supra omne quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat, ostendens se tanquam sit Deus. Non retinétis quòd cùm adhuc essem apud vos hæc dicébam vobis? Et nunc quid detíneat scitis, ut revelétur in suo témpore. Nam mystérium jam operátur iniquitátis; tantùm, ut qui tenet nunc, téneat, donec de médio fiat. Et tunc revelábitur ille iníquus, quem Dóminus Jesus interfíciet spíritu oris sui, & déstruet illustratióne advéntûs sui eum.

Lectio iij. *cap.* 3.

NAm & cum essémus apud vos, hoc denuntiabámus vobis: quóniam si quis non vult operári, nec mandúcet. Audívimus enim inter vos quosdam ambuláre inquiétè, nihil operantes, sed curióse agentes. Is autem qui ejúsmodi sunt,

denuntiámus, & obsecrámus in Dómino Jesu Christo, ut cum siléntio operantés, suum panem mandúcent. Vos autem, fratres, nolíte defícere benefaciéntes. Quòd si quis non óbedit verbo nostro per epístolam, hunc notáte, & ne commisceámini cum illo, ut confundátur; & nolíte quasi inimícum existimáre, sed corrípite ut fratrem. Ipse autem Dóminus pacis det vobis pacem sempitérnam in omni loco. Dóminus sit cum ómnibus vobis. Salutátio mea, manu Pauli; quod est signum in omni epístola: ita scribo. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis: amen. Tu autem.

CANON.

Ex Concílio Burdigalensi. *Ann.* 1583. *tit.* 21. *de vita & morib. Cleric.*

IN omni vestítu & hábitu clericáli, nec affectáta & immoderáta cultûs & elegántiæ diligéntia, nec sordes & nimis abjecta incúria appáreant.

Ad Magníficat.

Ant. 5. *C.* Christus Jesus dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis. 1. *Tim.* 2.

COLLECTA. *ut infrà ad Laudes.*

DOMINICA V. post Epiphaniam.

Officium ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. *cap.* 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi secundùm impérium Dei Salvatóris nostri, & Christi Jesu spei nostræ; Timótheo dilecto fílio in fide; Grátia, misericórdia, & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te ut remanéres Ephesi, cùm irem in Macedóniam; ut denuntiáres quibusdàm ne áliter docérent, neque inténderent fábulis, & genealógiis interminátis; quæ quæstiónes præstant magis quàm ædificatiónem Dei, quæ est in fide. Finis autem præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntia bona, & fide non ficta. A quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. Díriget Dóminus mansuétos in judício: docébit mites vias suas. * Universæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, requiréntibus tes-

mentum ejus. ℣. Sectáre justítiam, fidem, caritátem, & pacem; stultas autem & sine disciplína quæstiónes devíta. * Universæ. *Ps.* 24. 2. *Tim.* 2.

Lectio ij.

GRátias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério: qui priùs blasphémus fui, & persecútor; & contumeliósus: sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri, cum fide & dilectióne quæ est in Christo Jesu. Fidélis sermo, & omni acceptióne dignus; Quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum: sed ídeo misericórdiam consecútus sum; ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum qui creditúri sunt illi in vitam ætérnam.

℟. Usquequo, Deus, improperábit inimícus? irrítat adversárius nomen tuum in finem? Deus autem rex noster ante sécula: * Operátus est salútem in médio terræ. ℣. Fílius hóminis non venit ánimas pérdere, sed salváre: * Operátus. *Ps.* 73. *Luc.* 9.

Lectio iij. *cap.* 2.

OBsecro ígitur primùm ómnium, fieri obsecratiónes, oratiónes, postulatiónes, gratiárum actiónes, pro ómnibus homínibus, pro régibus, & ómnibus qui in sublimitáte sunt; ut quiétam & tranquillam vitam agámus in omni pietáte, & castitáte. Hoc enim bonum est, & acceptum coram Salvatóre nostro Deo, qui omnes hómines vult salvos fieri, & ad agnitiónem veritátis veníre. Unus enim Deus, unus & mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus, qui dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis.

℟. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, & veritátis suæ dómui Israel: * Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri. ℣. Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum. * Vidérunt. Glória Patri. * Vidérunt. *Ps.* 97. 2. *Cor.* 5.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De verbis Apost. Serm. 175. *aliàs* 9. *cap.* 1.

FIdélis sermo, & omni acceptióne dignus, Quia Christus Jesus venit in mundum peccatóres

denuntiámus, & obsecrámus in Dómino Jesu Christo, ut cum siléntio operantes, suum panem mandúcent. Vos autem, fratres, nolíte defícere benefaciéntes. Quòd si quis non óbedit verbo nostro per epístolam, hunc notáte, & n commisceámini cum ill ut confundátur; & n quasi inimícum exísti sed corrípite ut fratr se autem Dóminus vobis pacem sem in omni loco. D cum ómnibus v tátio mea, quod est si epístola: it Dómini n ti cum amen.

im. 1.

LECTIO v.

m. 176. *cap.* 4.

Ex cit Paulus unicuíque An ægróto, & de se vo ri desperáre: Qui curá it me, misit me ad te, & dixit mihi: Illi desperanti vade, & dic quid habuisti, quid in te sanávi, quàm citò sanávi. De cœlo vocávi; unâ voce percussi, & dejéci; áliâ erexi, & elégi; tértiâ implévi, & misi; quartâ liberávi, & coronávi. Vade, dic ægrótis, clama desperátis: Fidélis sermo, & omni acceptióne dignus, Quia Christus Jesus venit in mundum peccatóres salvos fácere. Quid timétis?

... u- ... no os- ... esus om- ... * Anima.

DOM ... Offi ... LECTIO iij. ...

... um: rec ... quóniam ... us. ℣. Non ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit * Ipse. *Ps.* 102. *Tit.* 3.

LECTIO vj. *cap.* 5.

NOlíte ergo desperáre. Ægróti estis; accédite ad eum, & sanámini: cæci estis; accédite ad eum, & illuminámini. Et qui sani estis, ei grátias ágite: & qui ægrotátis, ad eum sanandi cúrrite: dícite omnes: Veníte, adorémus, & prosternámur ei, & plorémus coram Dómino qui fecit nos, & hómines, & salvos. Nam si ille nos fecit hómines, nos autem ipsi nos fécimus salvos; áliquid illo mélius fécimus. Mélior est enim salvus homo, quàm quílibet homo. Si ergo te Deus fecit hóminem, & tu te fecisti bonum hóminem; quod tu fecisti, mé-

...llere su-
...te Deo,
..., confi-
...: quia
...eat;

...rs.

...CTURNO.
...CTIO vij.
...iancti Evangélii secundùm Matthæum.
cap. 13.

IN illo témpore; Parábolam propósuit turbis Jesus, dicens: Símile factum est regnum cœlórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De verbis Ev. Serm. 88. *cap.* 18.

HOc in mystério lectiónis hujus cognóvimus, fratres, esse intus in Ecclésia & bonos & malos, quòd sæpè dícimus frumentum & páleam. Nemo ante tempus déserat áream, tóleret páleam in tritura, tóleret in área; quod enim tóleret, in hórreo non habébit. Véniet ventilátor qui dívidet malos à bonis. Erit étiam corporális separátio, quam modò spiritális præcédit. A malis, corde semper disjungímini, ad tempus cautè córpore co...lámini. Nec tamen negli...es sitis in corrigendis ..., ad curam scílicet ves... quómodò pertinén... ...endo, docendo, ..., terrendo.

℟. Símile factum est regnum cœlórum hómini, qui * Seminávit bonum semen in agro suo; cùm autem dormírent hómines, inimícus superseminávit zizánia. ℣. Ad imáginem similitúdinis suæ Deus fecit hóminem; invídiâ autem diáboli mors introívit in orbem terrárum. * Seminávit. *Matt.* 13. *Sap.* 2.

Lectio viij.

DUóbus modis non te máculat malus; si non conséntias, & si redárguas: hoc est, non communicáre, non consentíre. Communicátur quippe, quando facto ejus consórtium voluntátis vel approbatiónis adjúngitur. Hoc ergo nos ádmonens Apóstolus, ait: Nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum. Et quia parum erat non consentíre, si sequerétur neglig éntia disciplínæ: Magis autem, inquit, & redargui...

salvos fácere, quorum primus ego sum. Nulla causa fuit veniendi Christo Dómino, nisi peccatóres salvos fácere. Tolle morbos, tolle vúlnera, & nulla causa est medicínæ. Si venit de cœlo magnus médicus, magnus per totum orbem terræ jacébat ægrótus. Ipse ægrótus, genus humánum est.

℟. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia quæ intrà me sunt, nómini sancto ejus: * Anima mea, noli oblivísci omnes retributiónes ejus, qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℣. Misericórdiam consecútus sum, ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam. * Anima. *Ps.* 102. 1. *Tim.* 1.

Lectio v.

Serm. 176. *cap.* 4.

DIcit Paulus unicuíque ægróto, & de se volenti desperáre: Qui curávit me, misit me ad te, & dixit mihi: Illi desperanti vade, & dic quid habuisti, quid in te sanávi, quàm citò sanávi. De cœlo vocávi; unâ voce percussi, & dejéci; áliâ erexi, & elégi; tértiâ implévi, & misi; quartâ liberávi, & coronávi. Vade, dic ægrótis, clama desperátis: Fidélis sermo, & omni acceptióne dignus, Quia Christus Jesus venit in mundum peccatóres salvos fácere. Quid timétis? Quid trepidátis? Quorum primus ego sum. Ego, inquit, vobis loquor, sanus ægrotántibus, stans jacéntibus, secúrus desperántibus: Ideo enim misericórdiam consecútus sum, ut in me osténderet Christus Jesus omnem longanimitátem.

℟. Quómodò miserétur pater filiórum, misertus est Dóminus timéntibus se; quóniam * Ipse cognóvit figmentum nostrum: recordátus est quóniam pulvis sumus. ℣. Non ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit: * Ipse. *Ps.* 102. *Tit.* 3.

Lectio vj. *cap.* 5.

NOlíte ergo desperáre. Ægróti estis; accédite ad eum, & sanámini: cæci estis; accédite ad eum, & illuminámini. Et qui sani estis, ei grátias ágite: & qui ægrotátis, ad eum sanandi cúrrite: dícite omnes: Veníte, adorémus, & prosternámur ei, & plorémus coram Dómino qui fecit nos, & hómines, & salvos. Nam si ille nos fecit hómines, nos autem ipsi nos fécimus salvos; áliquid illo mélius fécimus. Mélior est enim salvus homo, quàm quílibet homo. Si ergo te Deus fecit hóminem, & tu te fecisti bonum hóminem; quod tu fecisti, mé-

℟. Nolí te extóllere su-
um : subde te Deo ,
, prostérnere , confi-
i qui fecit te ; quia
récreat, nisi qui creat;
réficit, nisi qui fecit.
Magnificáte Dóminum
n , & exaltémus no-
jus in idipsum. * Ac-
ad eum , & illu-
nini ; & † Fácies ves-
on confundentur. ℣.
s nos fecit in par-
ortis sanctórum in lú-
, qui erípuit nos de
áte tenebrárum. *Ac-
. Glória. † Fácies. *Ps.*
d. I.

II. NOCTURNO.

Lectio vij.

sancti Evangélii se-
ndùm Matthæum.

cap. 13.

lo témpore ; Parábo-
propósuit turbis Je-
icens : Símile factum
gnum cœlórum hómi-
ui seminávit bonum
in agro suo. Et réli-

ília sancti Augustíni
Epíscopi.

erbis Ev. Serm. 88.
cap. 18.

HOc in mystério lec-
tiónis hujus cognó-
vimus , fratres, esse
in Ecclésia & bonos
los , quòd sæpè díci-
rumentum & páleam.
ante tempus déserat
, tóleret páleam in
, tóleret in área ; quod enim tóleret , in hór-
reo non habébit. Véniet
ventilátor qui dívidet malos
à bonis. Erit étiam corpo-
rális separátio , quam modò
spirituális præcédit. A malis ,
corde semper disjungímini ,
ad tempus cautè córpore co-
pulámini. Nec tamen negli-
gentes sitis in corrigendis
vestris,ad curam scílicet ves-
tram quoquómodò pertinén-
tibus, monendo , docendo ,
hortando, terrendo.

℟. Símile factum est re-
gnum cœlórum hómini, qui
* Seminávit bonum semen
in agro suo ; cùm autem
dormírent hómines , inimí-
cus superseminávit zizánia.
℣. Ad imáginem similitúdi-
nis suæ Deus fecit hómi-
nem ; invídiâ autem diáboli
mors introívit in orbem ter-
rárum. * Seminávit. *Matt.*
13. *Sap.* 2.

Lectio viij.

DUóbus modis non te
máculat malus ; si non
consséntias , & si redárguas :
hoc est , non communicáre ,
non consentíre. Communi-
cátur quippe , quando fac-
to ejus consórtium voluntá-
tis vel approbatiónis adjún-
gitur. Hoc ergo nos ádmo-
nens Apóstolus , ait : Nolíte
communicáre opéribus in-
fructuósis tenebrárum. Et
quia parum erat non con-
sentíre , si sequerétur negli-
géntia disciplínæ : Magis
autem , inquit , & redárgui.

te. Vidéte quemádmodum utrumque complexus est, Nolíte communicáre; magis autem & redargúite. Quid est, Nolíte communicáre? Nolíte consentíre, nolíte laudáre, nolíte approbáre. Quid est, Magis autem & redargúite? Reprehéndite, corrípite, coercéte. Deinde in ipsa correctióne vel coercitióne alienórum peccatórum cavendum est ne se extollat qui álterum córripit. Neque ergo consentientes sitis malis ut approbétis, neque negligentes ut non arguátis, neque superbientes ut insultanter arguátis.

℟. Zizánia, filii sunt nequam; inimícus autem, qui seminávit ea, est diábolus. * Sicut collíguntur zizánia, & igni comburuntur; sic erit in consummatióne séculi. ℣. In diem perditiónis servátur malus, & ad diem furóris ducétur. * Sicut colliguntur. *Matth.* 13. *Job.* 21.

LECTIO ix.

QUi deseruerit unitátem, víolat caritátem: & quisquis víolat caritátem, quódlibet magnum hábeat, ipse nihil est. Si linguis hóminum loquátur & Angelórum, si sciat ómnia sacraménta, si hábeat omnem fidem ut montes tránsferat, si distríbuat ómnia sua paupéribus, si corpus suum tradat ut árdeat, caritátem autem non hábeat; nihil est; nihil ei prodest. Univérsa inutíliter habet, qui unum illud quo univérsis utátur, non habet. Amplectámur ítaque caritátem, studentes serváre unitátem spíritûs in vínculo pacis. Non nos sedúcant qui carnáliter intélligunt, & corporálem separatiónem faciéntes, ab Ecclésiæ fruméntis toto orbe diffúsis spirituáli sacrilégio separantur. Per totum enim mundum seminátum est bonum semen.

℟. Mittet Fílius hóminis Angelos suos; & cólligent eos qui fáciunt iniquitátem, & mittent eos in camínum ignis. * Tunc † Justi fulgébunt sicut sol in regno Patris eórum. ℣. Justum, & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit. * Tunc. Glória Patri. † Justi. *Matth.* 13. *Eccles.* 3.

Ad Benedictus.

Ant. 3. c. Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. *Matth.* 13.

COLLECTA. Orémus.

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínuâ pietáte custódi; ut quæ in sola spe grátiæ cœléstis innítitur, tuâ semper protectióne muniátur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

CANON.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *Ann.* 829. *lib.* 1. *c.* 29.

SUnt multa divínæ legis præcepta & sanctórum Patrum dicta, quæ Sacerdótes Dómini à terrénis & seculáribus negótiis expedíri, cœlestique milítiæ líberè sanciunt servíre. Quisquis ígitur Presbyterórum se ab his cohibére detrectáverit, dignum est ut ab Epíscopo suo rígidâ corripiátur invectióne.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Collígite primùm zizánia, & alligáte ea in fascículos ad comburendum; tríticum autem congregáte in hórreum meum. *Matth.* 13.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Epístola prima ad Timótheum. *cap.* 3.

FIdélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Oportet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium; prudentem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem; non vinolentum, non percussórem, sed modestum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui benè præpósitum, fílios habentem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum; ne, in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Oportet autem illum & testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

℞. Díriget Dóminus. 380.

Lectio ij. *cap.* 4 & 5.

NEmo adolescéntiam tuam contemnat; sed exemplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Dum vénio, attende lectióni, exhortatióni, & doctrínæ. Noli neglígere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi per prophetíam, cum impositióne mánuum Presbytérii. Hæc meditáre, in his esto; ut proféctus tuus maniféstus sit ómnibus. Attende tibi, & doctrínæ: insta in illis; hoc enim fáciens, & teipsum salvum fácies, & eos qui te áudiunt. Senióre ne increpáveris, sed óbsecra ut patrem; júvenes, ut fratres; anus, ut matres; juvénculas, ut soróres in omni castitáte. Víduas honóra, quæ verè víduæ sunt.

℞. Usquequò, Deus? 381.

Lectio iij. cap. 6.

Est autem quæstus magnus píetas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auferre quid póssumus. Habentes autem alimenta, & quibus tegámur, his contenti simus. Nam qui volunt dívites fieri, íncidunt in tentatiónem, & in láqueum diáboli, & desidéria multa inutília & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupíditas: quam quidam appetentes, erravérunt à fide, & inseruérunt se dolóribus multis. Tu autem, ô homo Dei: hæc fuge: sectáre verò justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. Certa bonum certámen fidei, apprehende vitam æternam in qua vocátus es, & confessus bonam confessiónem coram multis téstibus.

℟. Recordátus. 381.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi tértio.

Ann. 388. *cap.* 15.

Plácuit ut Epíscopi, & Presbyteri, & Diaconi, vel Clérici non sint conductóres & procuratóres, neque ullo turpi vel inhonesto negótio victum quærant.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. *cap.* 1.

Paulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, secundùm promissiónem vitæ quæ est in Christo Jesu; Timótheo caríssimo filio; Grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. Grátias ago Deo, cui sérvio à progenitóribus in consciéntia pura, quòd sine intermissióne hábeam tuî memóriam in oratiónibus meis, nocte ac die: desíderans te vidére, memor lacrymárum tuárum, ut gáudio ímplear; recordatiónem accípiens ejus fidei, quæ est in te non ficta, quæ & habitávit primùm in ávia tua Lóide, & matre tua Euníce; certus sum autem quòd & in te. Propter quam causam admóneo te, ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum.

℟. Bénedic. 382.

Lectio ij. cap. 2.

Tu ergo, fili mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Jesu; & quæ audisti à me per multos testes, hæc commenda fidélibus homínibus, quæ idónei erunt & álios docére. La-

ſicut bonus miles Chriſ-
ti. Nemo mílitans Deo,
icat ſe negótiis ſeculá-
; ut ei pláceat cui ſe
ávit. Nam & qui certat
góne, non coronátur
egítimè certáverit. La-
ntem agrícolam opor-
rimùm de frúctibus per-
re. Intéllige quæ dico;
t étenim tibi Dóminus
mnibus intelléctum.
. Quómodo. 383.

Lectio iij.

venília autem deſidéria
uge; ſectáre verò juſ-
m, fidem, caritátem, &
em cum iis qui ínvocant
minum de corde puro.
tas autem & ſine diſ-
ína quæſtiónes devíta;
ns quia génerant lites.
vum autem Dómini non
rtet litigáre; ſed manſué-
i eſſe ad omnes, docíbi-
, patientem, cum modéſ-
corripientem eos qui re-
unt veritáti: nequando
us det illis pœniténtiam
cognoſcendam veritá-
, & reſipiſcant à diáboli
ueis, à quo captívi te-
ntur ad ipsíus voluntá-
n.

℟. Magnificáte. 383.

CANON.

x Concílio Cabilonenſi
ſecundo.

Ann. 813. *cap.* 5.

A Túrpibus lucris & uſú-
ris non ſolùm abſtí-
ant Clérici, verùm étiam
plebes ſibi ſúbditas abſ-
tinére móneant.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Epíſtola ſecunda beáti
Pauli Apóſtoli ad Timó-
theum. *cap.* 3.

HOc autem ſcito, quòd
in novíſſimis diébus
inſtábunt témpora
periculóſa: erunt hómines
ſeipſos amantes, cúpidi,
eláti, ſuperbi, blaſphémi,
paréntibus non obedientes,
ingráti, ſcelesti, ſine affec-
tióne, ſine pace, crimina-
tóres, incontinentes, immí-
tes, ſine benignitáte, pro-
ditóres, protervi, túmidi,
& voluptátum amatóres ma-
gis quàm Dei; habentes
ſpéciem quidem pietátis,
virtútem autem ejus abne-
gantes. Et hos devíta: ex
his enim ſunt qui pénetrant
domos, & captívas ducunt
muliérculas, onerátas pec-
cátis, quæ ducuntur váriis
deſidériis; ſemper diſcentes,
& nunquam ad ſciéntiam
veritátis pervenientes.

℟. Díriget. 380.

Lectio ij.

TU autem aſſecútus es
meam doctrínam, inſ-
titutiónem, propóſitum, fi-
dem, longanimitátem, di-
lectiónem, patiéntiam, per-
ſecutiónes, paſſiónes: quá-

lia mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, & Lystris: quales persecutiónes sustínui, & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui piè volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patientur. Mali autem hómines, & seductóres profícient in pejus, errantes, & in errórem mittentes. Tu verò pérmane in iis quæ didicisti, & crédita sunt tibi; sciens à quo didíceris, & quia ab infántia sacras lítteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem, per fidem quæ est in Christo Jesu.

℟. Usquequò. 381.

Lectio iij. *cap. 4.*

TEstíficor coram Deo, & Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos & mórtuos, per adventum ipsíus, & regnum ejus, prædica verbum, insta opportúnè, importúnè: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia & doctrína. Erit enim tempus, cùm sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magistros prurientes áuribus; & à veritáte quidem audítum avertent, ad fábulas autem convertentur. Tu verò vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelistæ, ministérium tuum imple. Sóbrius esto.

℟. Recordátus. 381.

CANON.

Ex Commentário sancti Hierónymi in Epístolam ad Titum.

Script. ann. 387.

SUnt multi docentes quæ non oportet, turpis lucri grátiâ; qui totas domos subvertunt, & putant quæstum esse pietátem. Melior est autem, juxta Salomónem, módica accéptio cum justítia, quàm multa genímina cum iniquitáte; & magis eligendum in paupertáte nomen bonum, quàm in divítiis nomen péssimum. Turpis lucri appetítio est plusquàm de præséntibus cogitáre.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum. *c.* 1.

PAulus, servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi secundùm fidem electórum Dei, & agnitiónem veritátis quæ secundùm pietátem est, in spem vitæ ætérnæ quam promísit, qui non mentítur Deus, ante témpora seculária: manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne, quæ crédita est mihi secundùm præceptum Salvatóris nostri Dei; Tito dilecto filio secundùm commúnem fidem; Grátia & pax à Deo Patre, &

Christo Jesu Salvatóre nostro.

℟. Bénedic. 382.

Lectio ij.

HUjus rei grátiâ relíqui te Cretæ, ut ea quæ desunt córrigas, & constítuas per civitátes Presbyteros, sicut & ego dispósui tibi. Si quis sine crímine est; unius uxóris vir; fílios habens fidéles, non in accusatióne luxúriæ, aut non súbditos. Oportet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem; non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem; ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos, qui contradícunt, argúere.

℟. Quómodò. 382.

Lectio iij.

SUnt enim multi étiam inobedientes, vanílóqui, & seductóres; máximè qui de circumcisióne sunt; quos oportet redárgui; qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri grátiâ. Dixit quidam ex illis, próprius ipsórum prophéta: Cretenses semper mendáces, malæ béstiæ, ventres pigri. Testimónium hoc verum est. Quam ob causam íncrepa illos durè; ut sani sint in fide, non intendentes Judáïcis fábulis, & mandátis hóminum aversántium se à veritáte. Omnia munda mundis; coinquinátis autem & infidélibus nihil est mundum; sed inquinátæ sunt eórum & mens, & consciéntia. Confitentur se nosse Deum; factis autem negant; cùm sint abomináti, & incredíbiles, & ad omne opus bonum réprobi.

℟. Magnificáte. 383.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi.

An. 1212. *part.* 1. *c.* 25.

OMnes, sive Cléricos, sive Láicos qui merces suas vendunt ad términum, ut propter ipsum términum cáriùs vendant, tam pœnâ quàm culpâ usurariórum apud Deum & hómines decérnimus obligátos.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Epístola ad Titum.

cap. 2.

TU lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudentes; sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino servientes, benè docentes;

ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudentes, castas, sóbrias, domûs curam habentes, benignas, súbditas viris suis; ut non blasphemétur verbum Dei: Júvenes símiliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile; ut is qui ex adverso est vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Díriget Dóminus mansuétos. 380.

Lectio ij. *cap. 3.*

ADmone illos princípibus & potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse; néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines. Erámus enim aliquándo & nos insipiéntes, incréduli, errántes, serviéntes desidériis & voluptátibus váriis, in malítia & invídia agéntes, odíbiles, odiéntes ínvicem. Cùm autem benígnitas & humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei, non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndùm suam misericórdiam salvos nos fecit, per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs-sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsíus, herédes simus secúndùm spem vitæ ætérnæ.

℟. Usquequò, Deus, improperábit. 381.

Lectio iij.

FIdélis sermo est; & de his volo te confirmáre: Ut curent bonis opéribus præesse, qui credunt Deo. Hæc sunt bona & utília homínibus. Stultas autem quæstiónes, & genealógias, & contentiónes, & pugnas legis devíta; sunt enim inútiles & vanæ. Hæréticum hóminem, post unam & secúndam correptiónem, devíta; sciens quia subversus est qui ejúsmodi est, & delinquit, cùm sit próprio judício condemnátus. Cùm mísero ad te Artemam aut Tychicum, festína ad me veníre Nicópolim; ibi enim státui hiemáre. Zenam legis perítum & Apollo sollícitè præmitte, ut nihil illis desit. Discant autem & nostri bonis opéribus præesse ad usus necessários, ut non sint infructuósi. Salútant te qui mecum sunt omnes. Salúta eos qui nos amant in fide. Grátia Dei cum ómnibus vobis. Amen. Tu autem.

℟. Recordátus est Dóminus. 381.

CANON.

Concílio Burdigalensi. 1583. *tit.* 21. *de vita & morib. Cleric.*

Quovis vétito & indecóro ludo, tùm pri-
ı, tùm públicè pénitùs
ci abstíneant. Com-
ıtiónibus & minùs ho-
; convíviis nunquam
sint: forum, mercátus,
ınas fúgiant.

SABBATO.

Lectio j

ıit Epístola beáti Pauli
stoli ad Philémonem.

Aulus vinctus Christi Jesu, & Timótheus frater; Philémoni dilécto, jutóri nostro, & Appiæ ·i caríssimæ, & Archíp- ommilitóni nostro; & ·lesiæ quæ in domo tua Grátia vobis & pax à Patre nostro, & Dó- ı Jesu Christo. Grátias Deo meo, semper me- am tuî fáciens in ora- bus meis, aúdiens ca- ·m tuam, & fidem ı habes in Dómino Je- & in omnes sanctos; ommunicátio fidei tuæ ·ns fiat, in agnitióne is óperis boni quod est ıbis in Christo Jesu.

Lectio ij.

Audium enim magnum hábui, & consolatió- in caritáte tua; quia víscera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperándi tibi quod ad rem pértinet, propter caritátem magìs óbsecro, cùm sis talis, ut Paulus senex, nunc autem & vinctus Jesu Christi: óbsecro te pro meo filio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis, quem remísi tibi. Tu autem illum, ut mea víscera, súscipe; quem ego volúeram mecùm detinére, ut prò te mihi ministráret in vínculis Evangélii: sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium.

Lectio iij.

FOrsitan enim ídeo discéssit ad horam à te, ut ætérnum illum recíperes; jam non ut servum, sed pro servo caríssimum fratrem, máximè mihi; quantò autem magìs tibi, & in carne, & in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me. Si autem áliquid nócuit tibi, aut debet; hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi meâ manu: ego reddam, ut non dicam tibi, quòd & teípsum mihi debes. Ita, frater. Ego te

fruar in Dómino : réfice víscera mea in Dómino. Confidens in obediéntia tua, scripsi tibi, sciens quóniam & super id quod dico, fácies. Simul autem & para mihi hospítium; nam spero per oratiónes vestras donári me vobis. Salútat te Epaphras concaptívus meus in Christo Jesu, Marcus, Aristarchus, Demas & Lucas, adjutóres mei. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro : amen. Tu autem.

CANON.

Ex Synodo Ebroicensi.
Ann. 1576.

IN primis cáveant omnes Ecclesiástici ab illis vítiis propter quæ irritátur Deus, & nomen ejus blasphemátur inter gentes, atque Ecclésia Dei affligitur. Sint mores eórum sine avarítia; pro quocumque offício contenti his quæ sibi vel jus ipsum, vel laudábilis consuetúdo constítuit : ac ne quidem avídiùs, sive inhumániùs, quòd sibi debétur éxigant; atque in ómnibus pauperiórum ratiónem hábeant.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Jesus Christus herì & hódie : ipse & in sécula. *Hebr.* 13.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

DOMINICA VI. post Epiphaniam.

In I. Nocturno.

Lectio j.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.
cap. 1.

MUltifáriàm, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis; novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sécula. Qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram Majestátis in excélsis : tantò mélior Angelis effféctus, quantò differéntius præ illis nomen hæreditávit.

℟. Speciósus formâ præ fíliis hóminum; diffúsa est grátia in lábiis tuis. * Sedes tua, Deus, in séculum séculi : virga æquitátis, virga regni tui. ℣. Ad Angelos quidem dicit : Qui facit Angelos suos spíritus : ad Fílium autem : * Sedes tua. *Ps.* 44. *Hebr.* 1.

Lectio ij.

CUi enim dixit aliquándo Angelórum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum : Ego ero illi in

Patrem, & ipse erit mihi in Fílium? Et cùm íterum introdúcit Primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spíritus, & Minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus, Deus, in séculum séculi; virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem; proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exultatiónis præ partícipibus tuis.

℟. Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium seculórum; * Et dominátio tua in omni generatióne, & generatióne. ℣. Dómine Deus omnípotens, accepísti virtútem tuam magnam, & regnasti; * Et dominátio tua. *Ps.* 144. *Apoc.* 11.

Lectio iij.

ET: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti; & ópera mánuum tuárum sunt cœli. Ipsi períbunt, tu autem permanébis; & omnes ut vestiméntum veteráscent; & velut amíctum mutábis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo: Sede à dextris meis quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Nonne omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápient salútis?

℟. Tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * Nimis exaltátus es super omnes deos. ℣. Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, & honórem, & virtútem; quia tu creasti ómnia: * Nimis. Glória Patri. * Nimis. *Ps.* 96. *Apoc.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Athanásii Epíscopi.

Orat. 2. *contra Arianos. n.* 24 & 26.

NEmo disceptantes audíre velit hæréticos, Deum non semper Patrem fuisse, sed pósteà factum esse; ut ementiantur áliquo témpore ejus Verbum non extitisse. Nemo, inquam, hæc disputantes patiénter audierit, cùm multæ sint adversùs illos refutatiónes; tum ex verbis Joannis, qui dicit: Erat Verbum; tum ex Pauli scriptis, cujus hæc senténtia est: Qui est splendor glóriæ, & qui est super ómnia Deus benedíctus in sécula: amen. Deus ætérnà lux est. Æternáliter ígitur existente Patre, æternáliter quoque existit ejus splendor, quod ipsum est Verbum ejus. Ac rursum Deus existens ex se existens

Verbum habet : neque Verbum supervénit, cùm priùs non esset ; neque Pater unquam irrationális, hoc est, sine ratióne & Verbo fuit.

℟. Domináre in médio inimicórum tuórum : * Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum ; ex útero ante lucíferum génui te. ℣. Ad quem Angelórum dixit Deus aliquando : Sede à dextris meis, quoadusque ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum ? * Tecum princípium. *Ps.* 109. *Hebr.* 1.

Lectio v. n. 53 & 55.

SEd, ínquiunt, in Epístola ad Hebræos ita Apóstolus lóquitur : Tantò mélior Angelis factus, quantò præstántius nomen præ illis sortítus est. Ex his verbis cólligunt Verbum Dei creatúram esse, & opus, & unam ex rebus cónditis. Si persónam, rem, tempus apostólici dicti cognóscerent hærétici, nunquam humána in deitátem transferentes, tam ímpiè & stultè adversùs Christum sese habuissent. Id intuéri licébit, si inítium lectiónis probè excípias. Dicit enim Apóstolus : Multifáriàm multisque modis olim Deus locútus est pátribus nostris per Prophétas ; últimis autem diébus locútus est nobis in Fílio. Atque ita pauló pòst dicit, perfectâ ab eo nostrórum peccatórum purificatióne, ipsum sedére ad déxteram majestátis in excelsis, tantò melióres Angelis factum, quantò præstántius nomen præ illis sortítus est. De eo ígitur témpore quo nobis per Fílium locútus est, cùm peccatórum purgátio fieret, apostólicum dictum mentiónem facit. Quando autem nobis locútus est in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta est, aut quando natus est, homo, nisi post Prophétas ; idque in últimis diébus ?

℟. Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * Ad audiendam vocem sermónum ejus. ℣. Vidébitis cœlum apertum, & Angelos Dei ascendentes & descendentes supra Fílium hóminis, * Ad audiendam. *Ps.* 102. *Joan.* 1.

Lectio vj.

DEinde cùm narrátio institúta esset de humána Verbi dispensatióne, deque últimis tempóribus ; consequenter commemorávit Deum neque superióribus ætátibus tacuisse, sed locútum esse per Prophétas : & postquàm Prophétæ suo officio perfuncti sunt, & lex per Angelos pronuntiáta est, & Fílius étiam ad nos descendit, & ad ministrandum

accessit, tunc demum necessário subíntulit : Tantò mélior Angelis factus ; osténdere volens, quantò Fílius præ servo excellit, tantò functióne officioque servórum, Filii administratiónem meliórem fuisse.

℟. Quis símilis erit Deo in fíliis Dei ? Deus qui glorificátur in concílio sanctórum : * Magnus, & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt. ℣. Qui est de terra, de terra est, & de terra lóquitur ; qui de cœlo venit, super omnes est : * Magnus. Glória Patri. * Magnus. *Ps.* 88. *Joan.* 3.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

cap. 13.

IN illo témpore ; Parábolam propósuit turbis Jesus, dícens : Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. *in Matth.*

REgnum cœlórum prædicátio Evangélii est, & notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam ; & de qua dícitur ad Judæos : [Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus.] Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, à plerísque Salvátor intellígitur, quòd in ánimis credéntium séminet. Ab áliis, ipse homo séminans in agro suo, hoc est, in semetípso, & in corde suo.

℟. Locútus est Jesus in parábolis ad turbas, ut impleréturquod dictum est per Prophétam : * Eructábo abscóndita à constitutióne mundi. ℣. Apériam in parábolis os meum ; loquar propositiónes ab inítio : * Eructábo. *Matth.* 13. *Ps.* 77.

LECTIO viij.

QUis est iste qui séminat, nisi sensus noster & ánimus ; qui suscípiens granum prædicatiónis, & fovens sementem humóre fídei, facit in agro sui péctoris pullulàre ? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Deum mórtuum, & scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, & libris eórum, & splendóri eloquéntiæ, & compositióni sermónum ; & vidébis quantò minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

℟. Dimissis turbis, venit Jesus in domum; & * Accessérunt ad eum discípuli ejus, dicentes: Edíssere nobis parábolam. ℣. Cor sapientis quærit doctrínam: * Accessérunt. *Matth.* 13. *Prov.* 15.

Lectio ix.

Sed illa cùm créverit, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitâle demonstrat: sed totum fláccidum marcidumque & mollitum ebullit in ólera, & in herbas quæ citò arescunt & córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cùm vel in ánima credentis, vel in toto mundo sata fúerit, non exurgit in ólera, sed crescit in árborem; ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas sentíre debémus,) véniant & hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiescit.

℟. Quæ semináverit homo, hæc & metet; quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: * Qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitàm ætérnam. ℣. Qui séminat iniquitátem, metet mala: * Qui autem séminat. Glória Patri. * Qui autem. *Galat.* 6. *Prov.* 22.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. *d.* Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod mínimum quidem est ómnibus semínibus; cùm autem créverit, majus est ómnibus oléribus. *Matth.* 13.

Collecta. Orémus.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, & dictis exequámur & factis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

CANON.

Ex Concilio Toletáno quarto.

Ann. 633. *cap.* 21.

Inoffensos & immaculátos decet Dei Sacerdótes exístere, nec ullo eos fornicatiónis contágio pólluí: sed castè viventes, mundos semetipsos celebrandis exhíbeant sacramentis.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Símile est regnum cœlórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. *Matth.* 13.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Epístola ad Hebræos. *cap. 2.*

PRoptérea abundántiùs opórtet obſerváre nos ea quæ audívimus, ne fortè pereffluámus. Si enim qui per Angelos dictus eſt ſermo, factus eſt firmus, & omnis prævaricátio & inobediéntia accépit juſtam mercédis retributiónem; quómodo nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem? quæ cùm inítium accepíſſet enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta eſt, conteſtánte Deo ſignis, & porténtis, & váriis virtútibus, & Spíritûs-ſancti diſtributiónibus ſecnudùm ſuam voluntátem.

℟. Speciósus. 392.

Lectio ij.

EUm autem, qui módico quàm Angeli minorátus eſt vidémus Jeſum, propter paſſiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum; ut grátiâ Dei, pro ómnibus guſtáret mortem. Decébat enim eum, propter quem ómnia, & per quem ómnia, qui multos fílios in glóriam addúxerat, autórem ſalútis eórum per paſſiónem conſummáre. Qui enim ſanctíficat, & qui ſanctificántur, ex uno omnes. Propter quam cauſam non confúnditur fratres eos vocáre, dicens: Nuntiábo nomen tuum frátribus meis; in médio Eccléſiæ laudábo te. Et íterum: Ego ero fidens in eum. Et íterum: Ecce ego, & púeri mei quos dedit mihi Deus.

℟. Regnum tuum. 393.

Lectio iij.

QUia ergo púeri communicavérunt carni & ſánguini, & ipſe ſimíliter participávit eíſdem; ut per mortem deſtrúeret eum qui habébat mortis impérium, id eſt, diábolum; & liberáret eos, qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant ſervitúti. Nuſquam enim Angelos apprehéndit, ſed ſemen Abrahæ apprehéndit. Unde débuit per ómnia frátribus ſimilári, ut miſéricors fieret, & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli. In eo enim, in quo paſſus eſt ipſe & tentátus, potens eſt & eis qui tentántur, auxiliári.

℟. Tu Dóminus. 393.

CANON.

Ex Concílio Turonenſi primo.

Ann. 461. can. 1.

SI univerſis fidélibus ſecundùm Apoſtólicam doctrínam cáſtitas cuſtodienda indicitur, quantò magìs Sacerdótes Dei ac Levítæ divíno mancipáti altário cuſtodíre debent, ut non ſolùm cordis, verùm étiam

córporis puritátem servantes, pro plebe supplicatúri, ad divínum introíre mereantur audítum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Epístola ad Hebræos.

cap. 3.

UNde, fratres sancti, vocatiónis cœléstis partícipes, considerâte Apóstolum & Pontíficem confessiónis nostræ Jesum; qui fidélis est ei qui fecit illum, sicut & Móyses in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quantò ampliórem honórem habet domûs, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo: qui autem ómnia creávit, Deus est. Et Móyses quidem fidélis erat in tota domo ejus tamquam fámulus, in testimónium eórum quæ dicénda erant: Christus verò tamquam fílius in domo sua; quæ domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei, usque ad finem, firmam retineámus.

℟. Domináre. 394.

Lectio ij.

VIdéte, fratres, ne fortè sit in áliquo vestrûm cor malum incredulitátis, discedéndi à Deo vivo: sed adhortámini vosmetípsos per síngulos dies, donec Hódie cognominátur; ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. Partícipes enim Christi effécti sumus, si tamen inítium substántiæ ejus, usque ad finem, firmum retineámus: dum dícitur: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes, exacerbavérunt; sed non univérsi qui profécti sunt ex Ægypto per Móysen.

℟. Benedícite. 394.

Lectio iij. *cap.* 4.

VIvus est enim sermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti; ac pertíngens usque ad divisiónem ánimæ & spíritûs, compágum quoque ac medullárum; & discrétor cogitatiónum & intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus; ómnia autem nuda & apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine, absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ; ut misericórdiam consequá-

mur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

℟. Quis símilis. 395.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Ann. 633. *c.* 21.

SAcerdótes castè viventes, mundos semetipsos celebrandis exhíbeant Sacraméntis. Abstineámus ergo nos ab omni ópere malo, & ab omni inquinamento carnis líberi maneámus; ut mundi córpore, purgáti mente possímus ad sacrifícium Christi dignè accédere, & Deum pro delíctis omnium deprecári.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Epístola ad Hebræos. *cap.* 6.

QUapropter intermitténtes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur, non rursum jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis, & fidei ad Deum, baptísmatum doctrínæ, impositiónis quoque mánuum, ac resurrectiónis mortuórum, & judícii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permíserit Deus. Impossíbile est enim eos, qui semel sunt illumináti, gustavérunt étiam donum cœléste, & partícipes facti sunt Spíritûs-sancti, gustavérunt nihil óminus bonum Dei verbum, virtutésque sǽculi ventúri, & prolápsi sunt; rursus renovári ad pœniténtiam, rursum crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei, & osténtui habentes.

℟. Speciósus formâ. 392.

Lectio ij.

TErra enim sæpe veniéntem super se bibens imbrem, & génerans herbam opportúnam illis à quibus cólitur, áccipit benedictiónem à Deo: próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, & maledícto próxima, cujus consummátio in combustiónem. Confidimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra & viciniόra salúti; tamétsi ita lóquimur. Non enim injústus Deus, ut oblivíscátur óperis vestri, & dilectiónis quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, & ministrátis. Cúpimus autem unumquemque vestrûm eamdem ostentáre sollicitúdinem ad expletiónem spei usque in finem, ut non segnes efficiámini, verùm imitatóres eórum qui fide & patiéntiâ hæreditábunt promissiónes.

℟. Regum tuum. 393.

Lectio iij. *c.* 7 & 8.

LEx hómines constítuit sacerdótes infirmitátem habentes; sermo autem jurisjurandi, qui post legem est, Fílium in æternum per-

fectum. Capítulum autem super ea quæ dicuntur : Talem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis, sanctórum minister, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo. Omnis enim Póntifex ad offerendum múnera & hóstias constitúitur; unde necesse est & hunc habére áliquid quod ófferat. Si ergo esset super terram, nec esset sacerdos, cùm essent qui offerrent secundùm legem múnera, qui exemplári & umbræ desérviunt cœléstium, sicut responsum est Móysi, cùm consummáret tabernáculum : Vide, (inquit) ómnia fácito secundùm exemplar quod tibi ostensum est in monte. Nunc autem mélius sortítus est ministérium, quantò & melióris testamenti mediátor est, quod in melióribus repromissiónibus sancítum est. Nam si illud prius culpâ vacasset, non útique secundi locus inquireretur.

℞. Tu Dóminus. 393.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Ann. 633. c. 22.

QUamvis consciéntiam nos habére puram apud Deum opórteat, tamen apud hómines famam óptimam custodíre cónvenit; ut, juxta præceptum Apostolórum, non tantùm coram Deo, sed étiam coram homínibus vitæ sanctæ testimónium habeámus.

FERIA QUINTA.

LECTIO j.

De Epístola ad Hebræos. *cap. 10.*

VOluntáriè peccántibus nobis post accéptam notítiam veritátis, jam non relínquitur pro peccátis hóstia; terríbilis autem quædam expectátio judícii, & ignis æmulátio quæ consumptúra est adversários. Irritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne duóbus vel tribus téstibus móritur : quantò magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & sánguinem testaménti pollútum dúxerit, in quo sanctificátus est; & spirítui grátiæ contuméliam fécerit? Scimus enim qui dixit : Mihi vindícta, & ego retríbuam. Et íterum : Quia judicábit Dóminus pópulum suum. Horréndum est incídere in manus Dei vivéntis.

℞. Domináre. 394.

LECTIO ij. cap. 11.

EST autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti sunt senes. Fide intellígimus aptáta esse sǽcula verbo Dei; ut ex in-

visibilibus visibília fierent. Fide plúrimam hóstiam Abel quàm Caïn óbtulit Deo; per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo; & per illam defúnctus adhuc lóquitur. Fide Henoch translátus est ne vidéret mortem, & non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus; ante translatiónem enim testimónium hábuit placuísse Deo. Sine fide autem impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedentem ad Deum quia est, & inquiréntibus se remunerátor sit.

℟. Benedícite. 394.

Lectio iij.

FIde Noë, respónso accépto de iis quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in salútem domûs suæ, per quam damnávit mundum; & justítiæ, quæ per fidem est, hæres est institútus. Fide qui vocátur Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hæreditátem; & éxiit, nésciens quò iret. Fide demorátus est in terra repromissiónis, tanquam in aliéna, in cásulis habitándo cum Isaac & Jacob cohærédibus repromissiónis ejúsdem. Expectábat enim fundaménta habéntem civitátem, cujus ártifex, & cónditor Deus.

℟. Quis símilis erit. 395.

CANON.

Ex Concílio Nicæno primo Œcuménico.

Ann. 325. can. 4.

INterdixit magna Synodus, non Epíscopo, non Presbytero, non Diácono, nec alícui omninò qui in Clero est, licére subintroductam habére, nisi fortè, aut matrem, aut sorórem, aut amítam, vel matérteram, vel eas tantùm persónas quæ suspiciónes effúgiunt.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Epístola ad Hebræos. *cap. 12.*

DEponentes omne pondus, & circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen: aspicientes in autórem fidei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gaúdio sustínuit crucem, confusióne contémptâ, atque in déxtera sedis Dei sedet. Recogitáte enim eum, qui talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetípsum contradictiónem; ut ne fatigémini, ánimis vestris deficiéntes. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis, advérsùs peccátum repugnántes: & oblíti estis consolatiónis, quæ vobis tamquam fíliis lóquitur, dicens: Filî mi, noli negligere discipli-

nam Dómini; neque fatigéris dum ab eo argúeris. Quem enim díligit Dóminus, castígat, flagéllat autem omnem fílium, quem récipit.

℟. Speciósus. 392.

Lectio ij.

IN disciplína perseveráte. Tanquam fíliis vobis offert se Deus: quis enim fílius, quem non córripit pater? Quòd si extra disciplínam estis, cujus partícipes facti sunt omnes: ergo adúlteri, & non filii estis. Deínde patres quidem carnis nostræ, erudítores habúimus, & reverebámur eos: non multò magìs obtemperábimus Patri spirítuum, & vivémus? Et illi quidem in témpore paucórum diérum, secúndùm voluntátem suam erudiébant nos: hic autem ad id quod útile est in recipiéndo sanctificatiónem ejus. Omnis autem disciplína in præsénti quidem vidétur non esse gaúdii, sed mœróris: póstea autem fructum pacatíssimum, exercitátis per eam, reddet justítiæ.

℟. Regum tuum. 393.

Lectio iij.

PRopter quod remissas manus & solúta génua erígite, & gressus rectos fácite pédibus vestris; ut non claúdicans quis erret, magìs autem sanétur. Pacem sequímini cum ómnibus, & sanctimóniam, sine qua nemo vidébit Deum: contemplántes ne quis desit grátiæ Dei, ne qua radix amaritúdinis sursum gérminans impédiat, & per illam inquinéntur multi. Ne quis fornicátor, aut profánus, ut Esaü, qui propter unam escam véndidit primitíva sua. Scitóte enim quóniam & póstea cúpiens hæreditáre benedictiónem, reprobátus est; non enim invénit pœniténtiæ locum, quanquam cum lácrymis inquisísset eam.

℟. Tu Dóminus. 393.

CANON.

Ex Concílio Burdigalensi.

Ann. 1624. *cap.* 13.

De vita & honest. Cler. n. 2.

CUrent Epíscopi ne sub parentélæ título, quosvis Sacerdótes cum muliéribus cohabitáre, ántequàm de consanguinitátis veritáte sibi plenè constat, permittant, áliàs eosdem pœnis in jure latis coérceant. De áliis Sacerdótibus quorum consanguíneæ cómmodùm in século vívere possunt, idem censentes.

SABBATO.

Lectio j.

De Epístola ad Hebræos.

cap. 13.

CAritas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivísci; per hanc enim latué-

runt quidam, Angelis hospítio recéptis. Mementóte vinctórum, tamquam simul vincti; & laborántium, tamquam & ipsi in córpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, & thorus immaculátus: Fornicatóres enim & adúlteros judicábit Deus. Sint mores sine avarítia, contenti præséntibus; ipse enim dixit: Non te déseram, neque derelínquam. Ita ut confidenter dicámus: Dóminus mihi adjútor; non timébo quid fáciat mihi homo.

Lectio ij.

DOctrínis váriis & peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátiâ stabilíre cor, non escis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod & Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. Non enim habémus hìc manéntem civitátem, sed futúram inquírimus.

Lectio iij.

OBedíte præpósitis vestris, & subjacéte eis; ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri; ut cum gáudio hoc fáciant, & non geméntes; hoc enim non expedit vobis. Oráte pro nobis; confídimus enim quia bonam consciéntiam habémus, in ómnibus benè voléntes conversári. Ampliùs autem déprecor vos hoc fácere, quò celériùs restítuar vobis. Deus autem pacis, qui edúxit de mórtuis Pastórem magnum óvium, in sánguine testaménti ætérni, Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntátem: fáciens in vobis quod pláceat coram se per Jesum Christum, cui est glória in sécula seculórum: amen. Tu autem.

CANON.

Ex Epístola sancti Hierónymi Presbyteri ad Nepotiánum.

Script. ann. 394.

HOspitiólum tuum, aut raró, aut nunquam mulíerum pedes terant. Omnes puellas & vírgines aut æquáliter ignóra, aut æquáliter dílige; nec sub eódem tecto mánseris, nec in prætérita castitáte confídas. Nec Samsóne fórtior, nec Davíde sánctior; nec Salomóne potes esse sapiéntior.

SABBATO.

Ante Septuagesimam.

¶ In fine quintæ Antiphonæ Vesperarum, si sint de Sabbato, (si autem de Festo, in fine Ant. ad Magníficat.) dicitur Allelúia. nec amplius dicitur usque ad Pascha.]

AD VESPERAS.

Omnia ut in Psalterio, exceptis quæ sequuntur.

Capitulum. Exod. 31.

CUstódiant filii Israel sábbatum, & célebrent illud in generatiónibus suis. Pactum est sempiternum inter me & filios Israel; signumque perpétuum; sex enim diébus fecit Dóminus cælum & terram, & in séptimo ab ópere cessávit.

Hymnus.

TE læta, mundi Cónditor,
Unum manet semper quies:
Festiva cælestes choros
Semper decent præcónia.

Nos, sanctitáte pérditâ,
Pœnális expectat labor:
Hymnos-ne dulces pátriæ
Mœsti canámus éxules?

Qui te piis placábilem
Spondes futúrum flétibus,
Lugére da longi, Pater,
Delicta, causas éxili;

Verum salúbrem témperet
Spe nixa mærórem fides;
Tu mox quiéti nos tuæ,
Lætísque reddes cánticis.

Sit summa Patri glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

℣. Priusquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis, ℟. A sæculo & usque in sæculum tu es, Deus. Ps. 89.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Dóminus Deus noster fecit terrám in fortitúdine sua, præparávit orbem in sapiéntia sua, & prudéntiâ suâ extendit cælos. Jerem. 51.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Loco Allelúia dicitur: Laus tibi, Dómine, rex ætérnæ glóriæ.

DOMINICA

SEPTUAGESIMÆ.

Omnia ut in Dominicis à Septuag. ad Quadragesimam, infrà. 410. additis quæ sequuntur.

In I. Nocturno.

Lectio j.

Incipit liber Genesis. c. 1.

IN princípio creávit Deus cælum & terram. Terra autem erat inánis & vácua, & ténebræ erant super fáciem abyssi; & Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et

t est lux. Et vidit Deus
m quòd esset bona : &
ît lucem à ténebris. Ap-
ıvitque lucem, Diem ;
nebras, Noctem. Fac-
que est véspere & mane,
unus. Dixit quoque
s : Fiat firmamentum in
io aquárum ; & dívidat
s ab aquis. Et fecit
s firmamentum ; divi-
e aquas quæ erant sub
mento, ab his quæ
t super firmamentum.
actum est ita. Vocavit
Deus firmamentum,
um. Et factum est vés-
: & mane dies secundus.
t verò Deus : Congre-
ur aquæ quæ sub cœlo
:, in locum unum ; &
reat árida. Et factum
ta. Et vocávit Deus ari-
ı, Terram ; congrega-
ésque aquárum appel-
t, Mária. Et vidit Deus
d esset bonum. Et ait :
minet terra herbam vi-
em & facientem semen,
ignum pomíferum fá-
s fructum juxta genus
n, cujus semen in se-
ipso sit super teram. Et
um est ita. Et prótulit
a herbam virentem, &
entem semen juxta ge-
suum, lignumque fá-
s fructum ; & habens
mquodque sementem
ndùm spéciem suam. Et
t Deus quòd esset bo-
ı. Et factum est véspere
ıane, dies tértius.

℟. In princípio creávit Deus cœlum & terram : * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, & erant valde bona. ℣. Fide intellígimus aptáta esse sécula verbo Dei, ut ex invisibílibus visibília fierent : * Et. *Gen.* 1. *Heb.* 11.

Lectio ij.

Dixit autem Deus : Fiant luminária in firmamento cœli, & dívidant diem ac noctem, & sint in signa & témpora, & dies & annos, ut lúceant in firmamento cœli, & illúminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminária magna : luminâre majus, ut præesset diéi ; & luminâre minus, ut præesset nocti ; & stellas. Et pósuit eas in firmamento cœli, ut lucérent super terram & præessent diéi ac nocti, & divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et factum est véspere & mane, dies quartus. Dixit étiam Deus : Prodúcant aquæ réptile ánimæ viventis, & volátile super terram, sub firmamento cœli. Creavitque Deus cete grándia, & omnem ánimam viventem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, & omne volátile secundùm genus suum. Et vidit Deus quòd esset bonum. Benedixitque eis, dicens : Créscite, & multiplicámi-

ni, & repléte aquas maris; avesque multiplicentur super terram. Et factum est véspere & mane, dies quintus.

℟. Verbo Dómini cœli firmáti sunt; & Spíritu oris ejus, omnis virtus eórum cóngregans sicut in utre aquas maris, ponens in thesauris abyssos. * Tímeat Dóminum omnis terra. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil quod factum est. * Tímeat. *Ps.* 32. *Joan.* 1.

Lectio iij. c. 1. & 2.

DIxit quoque Deus; Prodúcat terra ánimam viventem in génere suo, jumenta, & reptília, & béstias terræ secundùm spécies suas. Factumque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, & jumenta, & omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quòd esset bonum, & ait: Faciámus hóminem ad imáginem & similitúdinem nostram: & præsit píscibus maris, & volatílibus cœli, & béstiis, universæque terræ, omnique réptili quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum: másculum & féminam creávit eos. Benedixitque illis Deus, & ait: Créscite, & multiplicámini, & repléte terram, & subjícite eam; & dominámini píscibus maris & volatílibus cœli, & universis animántibus quæ moventur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, & universa ligna quæ habent in semetipsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam, & cunctis animántibus terræ, omnique vólucri cœli, & universis quæ moventur in terra, & in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fécerat; & erant valde bona. Et factum est véspere & mane, dies sextus. Igitur perfecti sunt cœli & terra, & omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum quòd fécerat; & requiévit die séptimo ab universo ópere quòd patrárat. Et benedixit diéi séptimo, & sanctificávit illum; quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo quod creávit Deus ut fáceret.

℟. Ait Deus: Faciámus hóminem ad imáginem nostram, & præsit universæ terræ; & * Creávit Deus hóminem ad imáginem suam. ℣. Novus homo secundùm Deum creátus est in justítia & sanctitáte veritátis. * Creávit. Glória Patri. * Creávit. *Gen.* 1. *Ephes.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro sancti Augustini Epíscopi, de civitáte Dei.

Libr. 14. cap. 15. §. 1.

QUia contemptus est Deus jubens, qui creáverat, qui ad uam imáginem fécerat, qui ćeteris animálibus præposuerat, qui in paradíso consítuerat, qui rerum ómnium ópiam salutísque præstíteat, qui præceptis nec plúibus, nec grándibus, nec ifficílibus oneráverat; sed no brevíssimo atque levíssino ad obediéntiæ salubritáem adminiculáverat, quo am creatúram cui líbera érvitus expedíret, se esse Dóminum commonébat? usta damnátio subsécuta st, talísque damnátio, ut omo qui custodiendo mantátum, futúrus fúerat étiam arne spiritális, fieret étiam mente carnális: & qui suâ uperbiâ sibi placúerat, Dei ustítia sibi donarétur; nec it ut in sua esset omnímoda potestáte, sed à se ipse quoque dissentiens, sub illo cui peccando consénsit, pro libertáte quam concupívit, duram miserámque ágeret servitútem; mórtuus spíritu volens, & córpore moritúrus invítus; desertor ætérnæ vitæ; étiam ætérnâ, nisi grátia liberáret, morte damnátus.

℟. Deus de terra hóminem fecit, creávit ex ipso adjutórium símile sibi: & * Disciplínâ intelléctûs replévit illos, & mala & bona osténdit illis. ℣. Non legístis quia qui fecit hóminem ab inítio, másculum & féminam fecit eos? * Disciplínâ. *Eccli.* 17. *Matth.* 19.

Lectio v.

QUisquis hujúsmodi damnatiónem vel nímiam vel injustam putat, metíri profectò nescit quanta fúerit iníquitas in peccando, ubi tanta erat non peccandi facílitas sicut enim Abrahæ non immérito magna obediéntia prædicâtur, quia, ut occíderet fílium, res difficíllima est imperáta; ita in paradíso tantò major inobediéntia fuit, quantò id quod præceptum est, nullíus difficultátis fuit. Et sicut obediéntia secundi hóminis eò prædicabilior est quo factus est obédiens usque ad mortem; ita inobédientia primi hóminis eò detestabílior, quò factus est inobédiens usque ad mortem. Ubi enim magna est inobediéntiæ pœna propósita; & res à Creatóre fácilis imperáta, quisnam satis explicet, quantum malum sit non obedíre in re fácili, & tantæ potestátis império, & tanto terrenti supplício?

℟. A mulíere inítium factum est peccáti, * Et per

illam omnes mórimur. ℣. Adam enim non est seductus; múlier autem seducta in prævaricatióne fuit; * Et per illam omnes. *Eccli.* 25. 1. *Tim.* 2.

Lectio vj.

DEnique ut bréviter dicátur: in illíus peccáti pœna, quid inobediéntiæ, nisi inobediéntia retribúta est? Nam quæ hóminis est ália miséria, nisi adversùs eum ipsum inobediéntia ejus ipsíus; ut quóniam nóluit quod pótuit, quod non potest velit? In paradíso enim, étiamsi non ómnia póterat ante peccátum, quidquid tamen non póterat, non volébat; & ídeò póterat ómnia quæ volébat: nunc verò, sicut in ejus stripe cognóscimus, & divína Scriptúra testátur: Homo vanitáti símilis factus est. Quis enim enúmerat quàm multa quæ non potest velit, dum sibi ipsi, id est, voluntáti ejus, ipse ánimus ejus, eóque inférior caro ejus, non obtémperat? Ipso namque invíto, & ánimus plerúmque turbátur, & caro dolet, & veteráscit, & móritur.

℞. Sicut per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita * Et † Per uníus obeditiónem justi constituentur multi. ℣. Corrupti sunt & abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * Et per uníus. Glória. † Per. *Rom.* 5. *Ps.* 52.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

cap. 20.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam, Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 87. *de verbis Evang. cap.* 5.

TAnquam primâ horâ vocantur, qui recentes ab útero matris incípiunt esse Christiáni; quasi tértiâ púeri, quasi sextâ júvenes, quasi nonâ vergentes in sénium; quasi undécimâ omníno decrépiti; unum tamen vitæ ætérnæ denárium omnes acceptúri. Sed atténdite & intellígite, fratres mei, ne ídeò quisque dífferat veníre ad víneam, quia secúrus est; quóniam, quandocumque vénerit, ipsum denárium acceptúrus est. Secúrus est quidem, quòd ipse denárius illi promíttitur; sed differre non jubétur.

℞. Pater famílias éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam; & circa horam tértiam vidit álios

illos in foro otiósos, & dixit: * Ite in víneam meam, & quod justum fúerit dabo vobis. ℣. Quid adhuc retardátis? operámini opus vestrum, & Dóminus dabit vobis mercédem vestram in témpore suo: * Ite. Matth. 20. Eccli. 51.

Lectio viij.

Quid ille datúrus sit, & quid factúrus sit, penès ipsum consílium est. Tu quando vocáris, veni: merces enim cunctis æquális promíttitur; sed de ipsa hora operandi magna quæstio est. Si illi enim, verbi grátiâ, qui vocáti sunt horâ sextâ, in hac ætáte córporis constitúti, ubi juveníles anni fervent, sicut ipsa hora sexta fervet; si dícerent illi júvenes vocáti; Expecta; audívimus enim in Evangélio, quia omnes unam mercédem acceptúri sunt; cùm senes facti fuérimus, horâ undécimâ veniémus, tantúmdem acceptúri: quare ampliùs laboratúri: responderétur eis, & dicerétur: Laboráre non vis, qui utrùm vivas usque ad senectam nescis? Sextâ horâ vocáris, veni.

℟. Circa undécimam invénit álios stantes, & dicit illis: Quid hîc statis totâ die otiósi? * Ite & vos in víneam meam. ℣. Non dissolvantur manus vestræ; erit enim merces óperi vestro. * Ite & vos. Matth. 20. 2. Paral. 15.

Lectio ix.

Paterfamílias tibi quidem étiam undécimâ venienti denárium promísit; sed utrùm vivas usque ad séptimam, nemo tibi promísit. Non dico usque ad undécimam, sed usque ad séptimam. Quare ergo differs vocantem te, certus de mercéde, incértus de die? Vide ne fortè quod tibi ille datúrus est promittendo, tu tibi áuferas differendo. Si hoc rectè dícitur de infántibus, tamquam ad horam primam pertinéntibus; si rectè dícitur de púeris, tamquam ad horam tértiam pertinéntibus; si rectè dícitur de juvénibus, tamquam in horæ sextæ flagrántia constitútis; quantò magis rectè de decrépitis dícitur: Ecce jam hora undécima est, & adhuc stas, veníre piger es?

℟. Dicit dóminus víneæ procuratóri suo: Redde operáriis mercédem, incípiens à novíssimis. Primi murmurábant; at ille uni eórum dixit: * Non fácio tibi injúriam; volo huic novíssimo dare sicut & tibi. ℣. Ego miserébor cui volúero, & clemens ero in quem mihi placúerit: * Non. Glória. Repet. ℟. Dicit. usque ad ℣. Ego. Matth. 20. Exod. 33.

Christi figuram prætulit.

Sit laus Patri, laus Filio:
Utrumque qui nectis, Deus
Utrique compar, sit tibi
Laus sempiterna, Spiritus.
Amen.

℣. Magnus est Deus noster præ omnibus diis: ℟. Omnia quæcumque vóluit, fecit. *Ps.* 134.

Ant. ad Benedíctus: *& Collecta ut in qualibet Dominica.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Creávit Deus hóminem inexterminábilem, & ad imáginem similitúdinis suæ fecit illum. *Sap.* 2.

Canon, in qualibet Dominicâ.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Sicut per unum hóminem peccátum in mundum intrávit; & ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. *Rom.* 5.

Capitulum. 2. *Cor.* 11.

FRatres; Tímeo ne sicut serpens Evam sedúxit astútiâ suâ; ita corrumpantur sensus vestri, & excidant à simplicitáte quæ est in Christo.

℟. *br.* Salvum me fac, Dómine, * Quóniam defécit sanctus. Salvum. ℣. Diminútæ sunt veritátes * à filiis hóminum, *Quóniam. Glória. Salvum. *Ps.* 11.

℣. Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: ℟. Non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. *Ps.* 13.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consumpti: quia non defecérunt miseratiónes ejus. *Thren.* 3.

Capitulum. *Sap.* 10.

SApiéntia illum qui primus formátus est à Deo pater orbis terrárum, cùm solus esset creátus, custodívit, & eduxit illum à delicto suo, & dedit illi virtútem continendi ómnia.

℟. *br.* Quómodò miserétur pater filiórum, *Misertus est Dóminus. Quómodò. ℣. Quóniam ipse cognóvit * figmentum nostrum, * Misertus est. Glória. Quómodò.

℣. Recordátus est quóniam pulvis sumus: ℟. Homo sicut fœnum dies ejus. *Ps.* 102.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Nihil odísti eórum quæ fecísti: parcis autem ómnibus; quóniam tua sunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11.

Capitulum. *Sap.* 1.

DEus mortem non fecit, nec lætátur in perditióne vivórum; creávit enim ut essent ómnia, & sanábi-

les fecit natiónes orbis terrárum.

℟. *br.* Deus, tu convérsus, *Vivificábis nos. Deus. ℣. Et plebs tua * lætábitur in te. * Vivificábis. Glória. Deus. *Ps.* 84.

℣. Dómine, misericórdia tua in sǽculum: ℟. Opera mánuum tuárum ne despícias. *Ps.* 137.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. Domine Deus, ómnium creátor, qui fecísti patres electos, & sanctificásti eos, custódi partem tuam, & sanctífica. 2. *Mach.* 1.

Ant. 4. E. Ne áuferas misericórdiam tuam à nobis, propter Abraham diléctum tuum, & Isaac servum tuum, & Israel sanctum tuum. *Dan.* 3.

Ant. 2. D. Juxta fidem defuncti sunt isti, non accéptis repromissiónibus, sed à longè eas aspicientes, & salutantes, & confiténtes quia peregríni & hóspites sunt super terram. *Heb.* 11.

Ant. 5. C. Deus non confúnditur vocári Deus eórum: parávit enim illis civitátem. *Hebr.* 11.

Ant. 3. a. Móyses secùs rubum dicit Dóminum, Deum Abraham, & Deum Isaac, & Deum Jacob: Deus autem non est mortuórum, sed vivórum. *Luc.* 20.

CAPITULUM. 1. *Mach.* 2.

Meméntote óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis; & accipiétis glóriam magnam, & nomen ætérnum.

HYMNUS.

Vos, ante Christi témpora,
Christi fidéles ássecla,
Verenda justórum cohors,
Primíque credentûm patres:

Vestram quis ô dignis queat
Efferre láudibus fidem?
Crebros anhelantis spei
Quis éxplicet suspíritus?

Hic éxules, hîc ádvenæ,
Mundi figúram spérnitis;
Non litterâ, sed spíritu
Promissa pensátis bona.

Intentà mens uni Deo
Respectat æternas domos:
Fac, Christe, nos veram quoque
Desideráre pátriam.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Utrúmque qui nectis, Deus
Utríque compar, sit tibi
Laus sempiterna, spíritus.
Amen.

℣. Recordámini sermónis quem præcépit Dóminus, ℟. Quem pépigit cum Abraham. 1. *Paral.* 16.

Ant. ad Magníficat. & *Collecta ut in qualibet Dominica.*

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio.

IN FERIIS A SEPTUAGESIMA ad Quadragesimam.

Invit. Deum totíus creatúræ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Judith.* 9.

Pʃ. 94. Veníte. 150.

Hymnus, Rebus creátis. 410.

Pʃalmi, Ant. & Verʃic. ut in Pʃalterio.

Lectiones habentur infrà, in qualibet Feria.

Tria ℟℟℟. *ʃumuntur è Dominica præcedenti, ex I. & II. Nocturno alternatim, ut notatur in qualibet Feria.*

Non dicitur Te Deum. *uʃque ad Paʃcha, niʃi in Feʃtis.*

℣. *Sacerd.* Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; ℟. Et magnitúdinis ejus non eſt finis. *Pʃ.* 144.

AD LAUDES.

Pʃal. & Antiph. de Pʃalt.

Capitulum. *Eccli.* 18.

Qui vivit in ætérnum, creávit ómnia ſimul. Deus ſolus juſtificábitur, & manet invictus rex in ætérnum. Quis ſúfficit enarráre ópera illíus? Quis enim inveſtigábit magnália ejus.

Hymn. Qui nos creas. 411.

℣. Tuus eſt dies, & tua eſt nox: ℟. Tu fabricátus es auróram & ſolem. *Pʃ.* 73.

Ad Benedictus. *Antiph. propria, ut in qualibet Feria. Collecta Dominica præcedentis.*

AD HORAS.

Pʃalmi & Ant. de Pʃalterio.

AD PRIMAM.

Canon ʃecundùm Feriam.

AD TERTIAM.

Capitulum. *Hebr.* 11.

Fide plúrimam hóſtiam Abel quàm Caïn óbtulit Deo, per quam teſtimónium conſecútus eſt eſſe juſtus, teſtimónium perhibénte munéribus ejus Deo; & per illam defunctus adhuc lóquitur.

℟. *br.* Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ: * Speráte in Dómino. Sacrificáte. ℣. Multi dicunt: * Quis oſtendit nobis bona? * Speráte. Glória Patri. Sacrificáte. *Pʃ.* 4.

℣. Sacrifícium laudis honorificábit me: ℟. Et illic iter quo oſtendam illi ſalutáre Dei. *Pʃ.* 49.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Hebr.* 11.

Fide Henoch tranſlátus eſt, ne vidéret mortem; & non inveniebátur, quia tránſtulit illum Deus: ante tranſlatiónem enim teſ-

timónium hábuit placuisse Deo.

℟. *br.* Beátus vir * Cujus est nomen Dómini spes ejus. Beátus. ℣. Et non respexit in vanitátes * & insánias falsas. * Cujus. Glória Patri. Beátus. *Ps.* 39.

℣. Suscípiens mansuétos Dóminus, ℟. Humílians autem peccatóres usque ad terram. *Ps.* 146.

AD NONAM.

Capitulum. *Hebr.* 11.

Fide Noë, responso accepto de iis quæ adhuc non videbantur, métuens aptávit arcam in salútem domûs suæ, per quam damnávit mundum; & justítiæ quæ per fidem est, hæres est institútus.

℟. *br.* Justus Dóminus, * Et justítias diléxit. Justus. ℣. Æquitátem vidit * vultus ejus, * Et justítias diléxit. Glória Patri. Justus. *Ps.* 10.

℣. Salus justórum à Dómino; ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis, *Ps.* 36.

AD VESPERAS.

Psalmi & Ant. de Psalt.

Capitulum. *Hebr.* 11.

Fide Abraham demorátus est in terra repromissiónis, tamquam in aliéna, in cásulis habitando cum Isaac & Jacob cohærédibus repromissiónis ejusdem; expectábat enim fundamenta habentem civitátem, cujus ártifex & cónditor Deus.

Hymnus, Vos, ante, 413.

℣. Advena ego sum apud te, & peregrínus, ℟. Sicut omnes patres mei. *Ps.* 38.

Ad Magníficat. *Antiph. propria, ut in qualibet Feria.*

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Génesis. *cap.* 2.

Istæ sunt generatiónes cœli & terræ, quando creáta sunt in die quo fecit Dóminus Deus cœlum & terram; & omne virgultum agri, ántequàm orirétur in terra; omnemque herbam regiónis, priusquàm germináret: non enim plúerat Dóminus Deus super terram; & homo non erat qui operarétur terram; sed fons ascendébat è terra, írrigans univérsam superfíciem terræ. Formávit igitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, & inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam viventem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis à prin-

cípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulcrum visu, & ad vescendum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni & mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigandum paradísum, qui inde divíditur in quátuor cápita.

℟. In princípio. 405.

Lectio ij.

Tulit ergo Dóminus Deus hóminem, & pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur & custodíret illum; præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno paradísi cómede; de ligno autem sciéntiæ boni & mali ne cómedas: in quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum esse hóminem solum: faciámus ei adjutórium símile sibi. Formátis igitur Dóminus Deus de humo cunctis animántibus terræ, & univérsis volatílibus cœli; addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, & univérsa volatília cœli, & omnes béstias terræ.

℟. Verbo Dómini. 406.

Lectio iij.

Adæ verò non inveniebátur adjútor símilis ejus. Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam: cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem; & addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam: Hoc nunc os ex óssibus meis, & caro de carne mea: hæc vocábitur Virago, quóniam de viro sumpta est. Quamobrem relínquet homo patrem suum & matrem, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una. Erat autem utérque nudus, Adam scílicet, & uxor ejus; & non erubescébant.

℟. Ait Deus. 406.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Deus ab inítio constítuit hóminem, & relíquit illum in manu consílii sui: adjécit mandáta & præcepta sua. *Eccli.* 15.

CANON.

Ex Concílio Cameracensi.

Ann. 1565. *can.* 50.

Quem S. Carolus ann. 1576. *suis Decretis ascivit.*

Ne Pastóres & Clérici libros apud se téneant aut legant, ex quibus corrumpi Relígio, bonique mores, ac stúdium boni óperis, timorque & amor Dómini languéscere possint: ut

sunt libri qui lascíva, scurrília, vana & impúra cóntinent; ne horum librórum lectióne seipsos & pópulos sibi créditos corrumpant.

Ad Magníficat.

Ant. 7. *d.* Ante hóminem vita & mors, bonum & malum; quod placúerit ei dábitur illi. *Eccli.* 15.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Génesis. *cap.* 3.

SEd & serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respondit múlier: De fructu lignórum quæ sunt in paradíso, véscimur; de fructu verò ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, & ne tangerémus illud, ne fortè moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem: Nequáquam morte moriémini; scit enim Deus quòd in quocumque die comedéritis ex eo, aperientur óculi vestri, & éritis sicut dii, scientes bonum & malum. Vidit ígitur múlier quòd bonum esset lignum ad vescendum, & pulcrum óculis, aspectuque delectábile: & tulit de fructu illíus, & comédit; deditque viro suo, qui comédit. Et aperti sunt óculi ambórum.

℟. Deus de terra. 407.

Lectio ij.

CUmque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficûs, & fecérunt sibi perizómata. Et cùm audíssent vocem Dómini Dei deambulantis in paradíso ad auram post merídiem, abscondit se Adam, & uxor ejus à fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavitque Dóminus Deus Adam, & dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in paradíso, & tímui, eò quòd nudus essem, & abscondi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi quòd nudus esses, nisi quòd ex ligno de quo præcéperam tibi ne comédere, comedísti? Dixitque Adam: Múlier quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno; & comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecísti? Quæ respondit: Serpens decépit me; & comédi.

℟. A mulíere. 407.

Lectio iij.

ET ait Dóminus Deus ad serpentem: Quia fecísti hoc, maledictus es inter ómnia animántia, & béstias terræ: super pectus tuum gradiéris, & terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus:

ipsa cónteret caput tuum, & tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit: Multiplicábo ærumnas tuas & conceptus tuos: in dolóre páries filios, & sub viri potestáte eris; & ipse dominábitur tuî. Adæ verò dixit: quia audisti vocem uxóris tuæ, & comedisti de ligno ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledicta terra in ópere tuo: in labóribus cómedes ex ea cúnctis diébus vitæ tuæ. Spinas & tríbulos germinábit tibi, & cómedes herbam terræ. In sudóre vultûs tui vescéris pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es; quia pulvis es, & in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ, Eva; eò quòd mater esset cunctórum vivéntium.

℟. Sicut per. 408.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Inítium supérbiæ hóminis apostatáre à Deo, quóniam ab eo qui fecit illum recessit cor ejus; quóniam inítium omnis peccáti est supérbia. *Eccli.* 10.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *Ann.* 829. *lib.* 1. *can.* 38.

CUm ab ómnibus Christiánis, juxta Apóstoli documentum, stultilóquium & scurrílitas sit cavenda; multò magìs à Sacerdótibus Dómini, qui áliis exemplum & condimentum salútis esse debent, cavéri oportet. Hæc quippe à sanctis viris pénitùs sunt propellenda, quibus magìs cónvenit lugére, quàm ad scurrilitátes & stultilóquia, & céteras vanitátes quæ ánimum christiánum à rigóre suæ rectitúdinis emollíre solent, in cachinnos ora dissólvere.

Ad Magníficat.

Ant. 3. à. Oculi Dei sine intermissióne inspicientes in viis hóminum: non sunt abscónsa testamenta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Génesis. *cap.* 3.

FEcit Dóminus Deus Adæ & uxóri ejus túnicas pellíceas, & índuit eos; & ait: Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum & malum; nunc ergo ne fortè mittat manum suam, & sumat étiam de ligno vitæ, & cómedat, & vivat in ætérnum. Et emísit eum Dóminus Deus de paradíso voluptátis, ut operarétur terram, de qua sumptus est. Ejecítque Adam, & collocávit ante paradísum voluptátis Chérubim, & flámmeum gládium atque versátilem, ad custodiendam viam ligni vitæ.

℟. In princípio. 405.

Lectio ij. *cap. 4.*

ADam verò cognóvit uxórem suam Evam; quæ concépit, & péperit Caïn, dicens: Posséedi hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, & Caïn agrícola. Factum est autem post multos dies, ut offerret Caïn de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, & de adípibus eórum, & respexit Dóminus ad Abel, & ad múnera ejus; ad Caïn verò, & ad múnera illíus non respexit: iratúsque est Caïn vehementer, & concídit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum: Quare irátus es? & cur cóncidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies; sin autem malè, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetítus ejus, & tu domináberis illíus.

℟. Verbo Dómini. 406.

Lectio iij.

DIxítque Caïn ad Abel fratrem suum: Egrediámur foràs. Cùmque essent in agro, consurrexit Caïn advérsùs fratrem suum Abel, & interfécit eum. Et ait Dóminus ad Caïn: Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit: Néscio; num custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum: Quid fecisti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, & suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cùm operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus & prófugus eris super terram.

℟. Ait Deus. 406.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. c. Invídia diáboli mors introívit in orbem terrárum; imitantur autem illum qui sunt ex parte illíus. *Sap. 2.*

CANON.

Ex libro secundo Isidóri Hispalensis Epíscopi, de Officiis Ecclesiásticis.

Cap. 2. de Regulis Clericorum, ann. 630.

Extat in Concilio Moguntino, ann. 813. c. 10.

CLéricis lege Patrum cavétur ut à vulgári vita seclúsi à mundi voluptátibus sese abstíneant, nec spectáculis nec pompis intersint, seculária negótia fúgiant, non vagis óculis, non infræni linguâ, aut petulanti tumidoque gestu incédant; sed pudórem ac verecúndiam mentis símplici hábitu incessúque ostendant.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Non est ex Deo, qui non díligit fratrem; sicut Caïn qui ex ma-

ligno erat, & occídit fratrem suum; quóniam ópera ejus maligna erant, fratris autem ejus justa. 1. Joan. 3.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Génesis. cap. 4.

DIxit Caïn ad Dóminum: Major est iníquitas mea, quàm ut véniam méreat. Ecce éjicis me hódie à fácie terræ, & à fácie tua abscondar, & ero vagus & prófugus in terrâ; omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixitque ei Dóminus: Nequáquam ita fiet; sed omnis qui occíderit Caïn, séptuplum puniétur. Posuitque Dóminus Caïn signum, ut non interficeret eum omnis qui invenisset eum. Egressusque Caïn à fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Deus de terra. 407.

Lectio ij.

COgnóvit autem Caïn uxórem suam, quæ concépit & péperit Henoch: & ædificávit civitátem, vocávitque nomen ejus ex nómine filii sui, Henoch. Porrò Henoch génuit Irad, & Irad génuit Maviael, & Maviael génuit Mathúsael, & Mathúsael génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres: nomen uni Ada, & nomen álteri Sella. Genuitque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus, Jubal: ipse fuit pater canéntium cítharâ & órgano. Sella quoque génuit Tubálcaïn, qui fuit malleátor, & faber in cuncta ópera æris & ferri. Soror verò Tubálcaïn, Noéma.

℟. A mulíere. 407.

Lectio iij.

DIxitque Lamech uxóribus suis, Adæ & Sellæ: Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum: Quóniam occídi virum in vulnus meum, & adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Caïn: de Lamech verò septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam; & péperit fílium, vocavitque nomen ejus Seth, dicens: Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel quem occídit Caïn. Sed & Seth natus est fílius, quem vocávit Enos: iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Sicut. 408.

Ad Benedictus.

Ant. 3. à. Deus ipse fecit ex uno omne genus hóminum, inhabitáre super univérsam fáciem terræ, definiens statúta témpora habitatiónis eórum. *Act.* 17.

CANON.

Ex libro secundo sancti Isidóri de Officiis Ecclesiásticis.

C. 2. de Reg. Cleric.

CLérici obscœnitátem verbórum sicut óperum pénitùs execrentur: contubérnia feminárum nullátenùs áppetant, castimóniam quoque inviolári córporis perpétuò retinére stúdeant.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. Bona bonis creáta sunt ab inítio, sic nequíssimis bona & mala: ómnia sanctis in bona, sic & ímpiis & peccatóribus in mala convertentur. *Eccli.* 39.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Génesis. *cap.* 5.

HIc est liber generatiónis Adam. In die quâ creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum & féminam creávit eos, & benedixit illis; & vocávit nomen eórum Adam, in die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum triginta annis, & génuit ad imáginem & similitúdinem suam, vocavitque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquàm génuit Seth, octingenti anni; genuitque fílios & fílias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongenti triginta, & mórtuus est. Vixit quoque Seth centum quinque annis, & génuit Enos. Vixitque Seth, postquàm génuit Enos, octingentis septem annis; genuitque fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Seth nongentórum duódecim annórum, & mórtuus est.

℟. In princípio. 405.

Lectio ij.

ET vixit Jared, postquàm génuit Henoch, octingentis annis: & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Jared nongenti sexaginta duo anni, & mórtuus est. Porrò Henoch vixit sexaginta quinque annis, & génuit Mathúsalam. Et ambulávit Henoch cum Deo: & vixit, postquàm génuit Mathúsalam, trecentis annis, & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecenti sexaginta quinque anni. Ambulavitque cum Deo; & non appáruit, quia tulit eum Deus.

℟. Verbo Dómini. 406.

Lectio iij.

VIxit quoque Mathúsala centum octoginta septem annis, & génuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquàm génuit Lamech, septingentis octoginta duóbus annis; & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala nongenti sexaginta novem anni, & mórtuus est. Vixit autem

Lamech centum octoginta duóbus annis, & génuit filium. Vocavitque nomen ejus Noë, dicens: Iste consolábitur nos ab opéribus & labóribus mánuum nostrárum, in terra cui maledixit Dóminus. Vixitque Lamech, postquàm génuit Noë, quingentis nonaginta quinque annis; & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Lamech septingenti septuáginta septem anni, & mórtuus est.

℟. Ait Deus. 406.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. C. Quid habet ámpliùs homo de universo labóre suo, quo labórat sub sole? Generátio prætérit, & generátio ádvenit: universa, vánitas & afflíctio spíritûs. *Eccles.* 1.

CANON.

Ex Concílio Turonensi tértio.

Ann. 813. *can.* 7.

AB ómnibus quæcumque ad áurium & ad oculórum pértinent illécebras, unde vigor ánimi emollíri posse credátur, Dei Sacerdótes abstinére debent; quia per áurium oculorumque illécebras vitiórum turba íngredi solét.

AD VESPERAS.

De B. M. V. in Sabbato, nisi occurrat Festum duplex aut suprà. Commem. de simplici, si occurrat.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Géneſis. *c.* 5. & 6.

NOë cùm quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham & Japheth. Cùmque cœpissent hómines multiplicári super terram, & filias procreássent, videntes filii Dei filias hóminum quòd essent pulcræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus quas elégerant. Dixitque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est: eruntque dies illíus centum viginti annórum. Gigantes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt potentes à sæculo viri famósi.

Lectio ij.

VIdens autem Deus quòd multa malítia hóminum esset in terra, & cuncta cogitátio cordis intenta esset ad malum omni témpore; pœnítuit eum quòd hóminem fecisset in terra. Et tactus dolóre cordis intrinsecùs, Delébo, inquit, hóminem quem creávi, à facie terræ, ab hómine usque ad animántia, à réptili usque ad vólucres cœli: pœnitet enim me fecisse eos. Noë veró invénit grátiam coram

10. Hæ sunt genera-
Noë : Noë vir jus-
que perfectus fuit in
tiónibus suis : cum
mbulávit ; & génuit
lios, Sem, Cham &
th. Corrupta est au-
rra coram Deo, & re-
st iníquitáte.

Lectio iij.

mque vidisset Deus
rram esse corruptam,
is quippe caro corrú-
iam suam super ter-
dixit ad Noë : Finis
sæ carnis venit co-
ne ; repléta est terra
táte à fácie eórum, &
sperdam eos cum ter-
e tibi arcam de lignis
itis : mansiúnculas in
ícies, & bitúmine lí-
trínsecùs, & extrín-
Et sic fácies eam :
ntórum cubitórum
ngitúdo arcæ, quin-
nta cubitórum latitú-
& triginta cubitórum
lo illíus. Fenestram in
ácies, & in cúbito
mmábis summitátem
óstium autem arcæ
ex látere : deorsum,
ula & trístega fácies
Ecce ego addúcam
dilúvii super terram,
erfíciam omnem car-
n qua spíritus vitæ est
cœlum. Universa
n terra sunt consu-
ur. Ponamque fœdus
tecum ; & ingredíe-
cam tu & filii tui, uxor tua & uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum, masculíni sexûs & feminíni.

CANON.

Ex Concílio Londinensi.

Ann. 1268. *can.* 4.

QUóniam in armis virtútum consistat secúritas innocéntiæ Christiánæ, docet Apóstolus ut induámur armatúram Dei, & glády Spíritûs accingámur, eò quòd non sit nobis colluctátio adversùs carnem & sánguinem, sed adversùs príncipes tenebrárum, qui non armis férreis, sed oratiónibus, & lácrymis, & virtútum opéribus expugnantur. Cléricis ígitur qui ad præcláram Christi hæreditátem assumpti sunt, usus armórum sit omnínò prohíbitus.

AD VESPERAS.

Ant. & Psalmi de Psaltério.

Capitulum. *Sap.* 14.

AB inítio cùm períent supérbi gigantes, spes orbis terrárum ad ratem confúgiens, remísit sǽculo semen nativitátis, quæ manu tuâ, Pater, erat gubernáta.

Hymnus & ℣. ut in Sabbato ante Septuagesimam. 404.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Noë vir jus-

tus atque perfectus fuit in generatiónibus suis: cum Deo ambulávit. *Gen. 6.*

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.
Ut in Psalterio.

DOMINICA
SEXAGESIMÆ.

Omnia ut in Dominicis à Septuagesima ad Quadragesimam, ut suprà, 410. additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De libro Génesis. *c. 6 & 7.*

FEcit Noë ómnia quæ præcéperat illi Deus. Dixitque Dóminus ad eum: Ingrédere tu, & omnis domus tua in arcam; te enim vidi justum, coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolle septéna & septéna, másculum & féminam: de animántibus verò immundis duo & duo, másculum & féminam. Sed & de volatílibus cœli septéna & septéna, másculum & féminam; ut salvétur semen super fáciem universæ terræ. Adhuc enim, & post dies septem ego pluam super terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus; & delébo omnem substántiam quam feci, de superfície terræ. Fecit ergo Noë ómnia quæ mandáverat ei Dóminus.

℟. Videns Deus quòd multa malítia hóminum esset in terra, & cuncta cogitátio cordis intenta esset ad malum omni témpore: * Delébo, inquit, hóminem quem creávi, à fácie terræ. ℣. Non est justus quisquam, non est requírens Deum; omnes enim peccavérunt: * Delébo. *Genes. 6. Rom. 3.*

Lectio ij.

CUmque transíssent septem dies; aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noë, mense secundo, séptimo-décimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataractæ cœli apertæ sunt: & facta est plúvia super terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus. In articulo diéi illíus ingressus est Noë, & Sem, & Cham, & Japheth, filii ejus, uxor illíus, & tres uxóres filiórum ejus cum eis, in arcam; ipsi, & omne ánimal secúndùm genus suum, universaque jumenta in génere suo, & omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secundùm genus suum, univérsæ aves, omnesque vólucres ingressæ sunt ad Noë in arcam, bina & bina ex omni carne in qua erat spí-

ritus vitæ. Et quæ ingressa sunt, másculus & fémina, ex omni carne introiérunt, sicut præcéperat ei Deus; & inclúsit eum Dóminus déforis.

℟. Noë inventus est perfectus, justus, & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio; * Ideò dimissum est réliquum terræ, cùm factum est dilúvium. ℣. Deus originali mundo non pepercit, sed octávum Noë justítiæ præcónem custodívit; * Ideò. *Eccli.* 44. 2. *Petr.* 2.

Lectio iij.

FActumque est dilúvium quadraginta diébus super terram; & multiplicátæ sunt aquæ, & elevavérunt arcam in sublíme à terra. Vehementer enim inundavérunt; & ómnia replevérunt in superfície terræ; porrò arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram; opertique sunt omnes montes excelsi sub universo cœlo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes quos operúerat. Consumptaque est omnis caro quæ movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium quæ reptant super terram; univérsi hómines, & cuncta, in quibus spiráculum vitæ est in terra, mórtua sunt. Et delévit omnem substántiam quæ erat super terram, ab hómine usque ad pecus, tàm réptile quam vólucres cœli; & deléta sunt de terra. Remansit autem solus Noë, & qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquaginta diébus.

℟. Aquæ prævaluérunt nimis, opertique sunt omnes montes; & delévit Deus omnem substántiam super terram. * Remansit solus Noë, & qui cum eo erant in arca. ℣. In arca pauci, id est, octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam. * Remansit. Glória. * Remansit. *Gen.* 7. 1. *Petr.* 3.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex libro sancti Augustini Epíscopi, de catechizandis rúdibus. *cap.* 18.

QUidquid homo fécerit, laudábilem in suis factis invénit Deum: si rectè égerit, laudábilem invenit per justítiam præmiórum: si peccáverit, laudábilem invenit per justítiam suppliciórum; si peccáta conf̄essus ad rectè vivendum redíerit, laudábilem invenit per misericórdiam indulgentiárum. Cur ergo non fáceret Deus hóminem, quamvis eum peccatúrum prænósceret, cùm & stantem coronáret, & cadentem ordináret, &

surgentem adjuváret; semper & ubíque ipse gloriósus bonitáte, justítiâ, cleméntiâ?

℟. Gigantes nominâti illi, qui ab inítio fuérunt, viam disciplínæ non invenérunt, & proptéreà periérunt: * Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. ℣. In diébus Noë erant comedentes & bibentes, donec venit dilúvium, & tulit omnes. *Et. *Baruch.* 3. *Matth.* 24.

LECTIO V.

NAm est quòd omnes dilúvio delévit, excepto uno justo cum sóciis, quos in arca servári vóluit, nóverat quidem quòd non se correctúri essent: verúmtamen cùm per centum annos arca fabricáta est, prædicabátur útique eis ira Dei ventúra super eos: & si converterentur ad Deum, párceret eis, sicut pépercit pósteà. Nínivæ civitáti agenti pœniténtiam, cùm ei per Prophétam futúrum intéritum prænuntiasset. Hoc autem facit Deus, étiam illis quos novit in malítia perseveratúros, dans pœnitendi spátium, ut nostram patiéntiam exérceat, & informet exemplo suo.

℟. Egressus Noë de arca, ædificávit altáre Dómino, & óbtulit holocausta: * Benedixitque Deus Noë & fíliis ejus. ℣. Justítiæ quæ per fidem est, Noë hæres est institútus: * Benedixitque. *Genes.* 8 & 9. *Hebr.* 11.

LECTIO VJ.

PRænuntiabátur dilúvii sacramento, quo per lignum justi liberáti sunt, futúra Ecclésia, quam Rex ejus & Deus Christus mystério suæ crucis ab hujus sǽculi submersióne suspendit. Neque enim Deus ignorábat quòd étiam ex illis qui fúerant in arca serváti, nascitúri erant mali: sed tamen & exemplum futúri judícii dedit, & sanctórum liberatiónem ligni mystério prænuntiávit.

℟. Dixit Deus: Arcum meum ponam in núbibus: & * Erit signum fœderis inter me, & inter terram; & † Non erunt ultrà aquæ dilúvii, ad delendum universam carnem. ℣. Vide arcum, & bénedic eum qui fecit illum. * Erit signum. Glória Patri. † Non erunt. *Genes.* 9. *Eccli.* 43.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VIJ.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 8.

IN illo témpore; Cùm turba plúrima convenírent, & de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil 15. in Evang. habita in Basilica S. Pauli, Dominicâ Sexages. n. 1.

LEctio sancti Evangélii, quam modò, fratres caríssimi, audistis, expositióne non índiget, sed admonitióne. Quam enim per semetipsam Véritas expósuit, hanc discútere humána fragílitas non præsúmit. Sed est quod sollícitè in hac ipsa expositióne Domínica pensáre debeátis: quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus: ad credendum nobis mens fórsitan vestra dubitáret. Unde & idem Dóminus per semetipsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam quæ per semetipsum nóluit explanáre.

℟. Dixit Jesus per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum; & áliud * Semen cécidit in terram bonam, & ortum fecit fructum céntuplum. ℣. Sic erit verbum quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum. * Semen. *Luc. 8. Is. 55.*

Lectio viij.

EXponendo ergo quod dixit; figuráte se loqui innótuit: quátenus certos vos rédderet, cùm vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi unquam créderet, si spinas divítias interpretári voluissem; máximè cùm illæ pungant, istæ deléctent? & tamen spinæ sunt; quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant: & cùm usque ad peccátum pértrahunt; quasi inflícto vúlnere cruentant. Quas bene hoc in loco, álio Evangelistâ attestante, nequáquam Dóminus divítias, sed falláces divítias appellat.

℟. Vobis datum est nosse mystéria regni cœlórum; illis autem non est datum. * Ideò in parábolis loquor eis; quia videntes non vident, & audientes non áudiunt. ℣. Dixit Dóminus: Excæca cor pópuli hujus, & óculos ejus claude; ne fortè vídeat óculis suis, & sanem eum. * Ideò. *Matth. 13. Is. 6.*

Lectio ix. n. 1 & 2.

FAlláces enim sunt, quæ nobíscum diù permanére non possunt: falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expellunt. Solæ autem divítiæ veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres caríssimi, dívites esse cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quæritis, ad cœleste regnum téndite:

Si glóriam dignitátum dilígitis, in illa ſuperna Angelórum cúria aſcríbi feſtináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis eſt ſermo Dei; & quaſi acceptus cibus ſtómacho languente rejícitur, quando audítus ſermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quiſquis aliménta non rétinet, hujus profectò vita deſperátur.

℟. Sicut exaltantur cœli à terra, ſic exaltátæ ſunt viæ meæ à viis veſtris. * Et quómodò deſcendit imber, & inébriat terram, & dat ſemen ſerenti & panem comedenti; ſic erit verbum meum. ℣. Sic eſt regnum Dei, quemádmodùm ſi homo jáciat ſeméntem in terram, & ſemen gérminet & increſcat. * Et. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Sicut. *uſque ad* ℣. Sic. *Iſai*. 55. *Marc*. 4.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Qui ſecùs viam, hi ſunt qui áudiunt; & diábolus tollit verbum de corde eórum: qui autem ſupra petram, hi radíces non habent; ad tempus credunt, & in témpore tentatiónis recédunt. *Luc*. 8.

Collecta. Orémus.

DEus, qui cónſpicis quia ex nulla noſtra actióne confídimus, concéde propítius, ut contra adverſa ómnia, grátiæ tuæ protectióne muniámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Turonenſi primo.

Ann. 461. *can*. 1.

CUm Laico abſtinéntia imperétur, ut poſſit oratióni vacans, & Deum déprecans, exaudíri: quantò magis Sacerdótibus vel Levítis, qui omni momento paráti eſſe Deo debent in omni mundítia & puritáte ſecúri; ne aut ſacrifícium offerre, aut baptizáre, ſi id témporis necéſſitas popóſcerit, cogantur.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Quod in ſpinas cécidit, hi ſunt qui à ſollicitudínibus, & divítiis, & voluptátibus vitæ euntes, ſuffocantur: quod autem in bonam terram, hi ſunt qui in corde bono & óptimo audientes verbum rétinent, & fructum ásferunt in patiéntia. *Luc*. 8.

Collecta, *ut ſuprà.*

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Géneſis. *cap*. 8.

REcordátus Deus Noë, cunctorumque animántium, & ómnium jumentórum quæ erant cum eo in arca, adduxit ſpíritum ſuper terram, & imminútæ ſunt aquæ. Et clauſi ſunt

fontes abyssi, & cataractæ cœli; & prohibitæ sunt plúviæ de cœlo. Reversæque sunt aquæ de terra, euntes & redeuntes; & cœpérunt mínui post centum quinquaginta dies. Requiévitque arca mense séptimo, vigésimo séptimo die mensis, super montes Arméniæ. At verò aquæ ibant & decrescébant usque ad décimum mensem; décimo enim mense, primâ die mensis, apparuérunt cacúmina móntium.

℟. Videns Deus. 424.

Lectio ij.

CUmque transissent quadraginta dies, apériens Noë fenestram arcæ quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, & non revertebátur, donec siccarentur aquæ super terram. Emísit quoque columbam post eum; ut vidéret si jam cessassent aquæ super fáciem terræ. Quæ cùm non invenisset ubi requiésceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam; aquæ enim erant super universam terram. Extenditque manum, & apprehensam íntulit in arcam. Expectátis autem ultrà septem diébus áliis, rursum dimísit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intéllexit ergo Noë quod cessassent aquæ super terram, expectavitque nihilóminùs septem álios dies, & emísit columbam, quæ non est reversa ultrà ad eum.

℟. Noë inventus est. 425.

Lectio iij.

MEnse secundo, séptimo & vigésimo die mensis, arefacta est terra. Locútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca, tu & uxor tua, filii tui & uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia quæ sunt apud te, ex omni carne, tàm in volatílibus, quàm in béstiis, & universis reptílibus quæ reptant super terram, educ tecum, & ingredímini super terram: créscite, & multiplicámini super eam. Egressus est ergo Noë, & filii ejus, uxor illíus, & uxóres filiórum ejus cum eo. Sed & ómnia animántia, jumenta, & reptília quæ reptant super terram secundùm genus suum, egressa sunt de arca. Ædificávit autem Noë altáre Dómino; & tollens de cunctis pecóribus & volúcribus mundis, óbtulit holocausta super altáre. Odoratusque est Dóminus odórem suavitátis, & ait: Nequáquam ultrà maledícam terræ propter hómines; sensus enim & cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua.

℟. Aquæ. 425.

venérunt campum in terra Sénnaar, & habitavérunt in eo. Dixitque alter ad próximum suum: Vénite, faciámus láteres, & coquámus eos igni. Habueruntque láteres pro saxis, & bitúmen pro cœmento, & dixérunt: Veníte, faciámus nobis civitátem, & turrim, cujus culmen pertingat ad cœlum; & celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in universas terras. Descendit autem Dóminus ut vidéret civitátem, & turrim quam ædificábant filii Adam, & dixit: Ecce unus est pópulus, & unum lábium ómnibus; cœperuntque hoc fácere, nec desistent à cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, descendámus, & confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquisque vocem próximi sui. Atque ita divisit eos Dóminus ex illo loco in universas terras, & cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcircò vocátum est nomen ejus, Babel.

℟. Videns Deus. 424.

Lectio ij.

Vixitque Thare septuaginta annis, & génuit Abram, & Nachor, & Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare: Thare génuit Abram, Nachor & Aran. Porrò Aran génuit Lot. Mortuusque est Aran ante Thare patrem suum in terra nativitatis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram & Nachor uxóres: nomen uxóris Abram, Sarai; & nomen uxóris Nachor, Melcha filia Aran, patris Melchæ, & patris Jeschæ. Erat autem Sarai stérilis, nec habébat líberos. Tulit itaque Thare Abram filium suum, & Lot filium Aran filium filii sui, & Sárai nurum suam uxórem Abram filii sui; & edúxit eos de Ur Chaldeórum, ut irent in terram Chánaan: venerúntque usque Haran, & habitavérunt ibi. Et facti sunt dies Thare ducentórum quinque annórum, & mórtuus est in Haran.

℟. Noë inventus. 425.

Lectio iij. *cap. 12.*

Dixit autem Dóminus ad Abram: Egrédere de terra tua, & de cognatióne tua, & de domo patris tui, & veni in terram quam monstrábo tibi; faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi, & magnificábo nomen tuum, erisque benedictus. Benedícam benedicéntibus tibi, & maledícam maledicéntibus tibi; atque in te benedicentur universæ cognatiónes terræ. Egressus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, & ivit cum eo Lot. Septuaginta quinque annórum erat Abram, cum egrederétur

egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, & Lot filium fratris sui, universámque substántiam quam possséderant, & ánimas quas fecérant in Haran; & egressi sunt, ut irent in terram Chánaan.

℟. Aquæ. 425.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. In consensu nequítiæ cùm se natiónes contulissent, sapiéntia scivit justum, & consérvávit sine queréla Deo. *Sap.* 10.

CANON.

Ex Canónibus Apostolórum.

Can. 53.

SI quis Cléricus in caupóna cómedens deprehensus fúerit, segregétur; præterquàm si in público divérsório in via propter necessitátem divérterit.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Quando dividébat Altíssimus gentes, quando separábat filios Adam, constítuit términos populórum; pars autem Dómini pópulus ejus. *Deut.* 32.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Génesis. *cap.* 13.

FActa est rixa inter pastóres gregum Abram & Lot. Eo autem témpore Chananæus & Pheresæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne, quæso, sit júrgium inter me & te, & inter pastóres meos & pastóres tuos; fratres enim sumus: ecce universa terra coram te est; récede à me, óbsecro. Si ad sinistram íeris, ego déxteram tenébo; si tu déxteram elégeris, ego ad sinistram pergam. Elevátis ítaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ universa irrigabátur, ántequam subvérteret Dóminus Sódomam & Gomorrham, sicut paradísus Dómini, & sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, & recessit ab Oriente.

℟. Gigantes. 426.

Lectio ij.

ABram habitávit in terra Chánaan: Lot verò morátus est in óppidis quæ erant circa Jordánem, & habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, & peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquàm divísus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, & vide à loco in quo nunc es, ad aquilónem & merídiem, ad oriéntem & occidentem. Omnem terram quam cónspicis, tibi dabo & sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ: si quis potest hóminum numeráre púlve-

rem terræ, semen quoque tuum numeráre póterit. Surge, & perámbula terram in longitúdine & in latitúdine sua; quia tibi datúrus sum eam.

℟. Egressus Noë. 426.

Lectio iij. *cap.* 14.

Cum audísset Abram, captum vidélicet Lot fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecentos decem & octo; & persecútus est usque Dan. Et divísis sóciis, irruit super eos nocte; percussítque eos, & persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damasci. Reduxítque omnem substántiam, & Lot fratrem suum cum substántia illius, mulíeres quoque & pópulum. Egressus est autem rex Sodomórum in occursum ejus, postquám reversus est à cæde Chodorláhomor, & regum qui cum eo erant, in valle Save, quæ est vallis regis. At verò Melchísedech rex Salem, próferens panem & vinum, (erat enim Sacerdos Dei altíssimi) benedixit ei, & ait: Benedíctus Abram Deo excelso, qui creávit cœlum & terram: & benedíctus Deus excelsus, quo protegente hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Dixit Deus. 426.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. *D.* Justum Lot à nefandórum luxuriósa conversatióne erípuit Deus; aspectu enim & audítu justus erat. 2. *Petr.* 2.

CANON.

Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.

Ann. 747. *can.* 21.

Ecclesiástici álios non cogant intemperanter bíbere; sed pura ac sóbria sint eórum convívia, non luxuriósa, neque delíciis, vel scurrilitátibus mixta.

Ad Magníficat.

Ant. 3 *a.* Intuémini quantus sit hic, qui décimas sumpsit ab Abraham; & hunc qui habébat repromissiónes, benedixit. *Hebr.* 7.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Génesis. *cap.* 17.

Postquàm Abram nonaginta & novem annórum esse cœperat, appáruit ei Dóminus, dixítque ad eum: Ego Deus omnipotens: ámbula coram me, & esto perfectus. Ponámque fœdus meum inter me & te, & multiplicábo te vehementer nimis. Cécidit Abram pronus in fáciem. Dixítque ei Deus: Ego sum, & pactum meum tecum, erísque pater multárum géntium. Nec ultrà vocáberis nomen tuum Abram, sed appellàberis Abraham, quia patrem multárum géntium

constítui te. Fáciamque te crescere vehementíssimè, & ponam te in géntibus, regesque ex te egredientur.

℟. Videns Deus. 424.

Lectio ij.

DIxit íterùm Deus ad Abraham: Et tu ergo custódies pactum meum, & semen tuum post te in generatiónibus suis. Hoc est pactum meum quod observábitis inter me & vos, & semen tuum post te: Circumcidétur ex vobis omne masculínum, & circumcidétis carnem prepútii vestri, ut sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo diérum circumcidétur in vobis, omne masculínum in generatiónibus vestris; tam vernáculus quàm emptítius circumcidétur, & quicumque non fúerit de stirpe vestra: eritque pactum meum in carne vestra in fœdus ætérnum. Másculus cujus præpútii caro circumcísa non fúerit, delébitur ánima illa de pópulo suo; quia pactum meum írritum fecit.

℟. Noë inventus est. 425.

Lectio iij.

DIxit quoque Deus ad Abraham: Sárai uxórem tuam non vocábis Sárai, sed Saram. Et benedícam ei, & ex illa dabo tibi fílium, cui benedictúrus sum: eritque in natiónes, & reges populórum oriéntur ex eo. Cécidit Abraham in fáciem suam, & risit, dicens in corde suo: Putasne centenário nascétur fílius? & Sara nonagenária páriet? Dixitque ad Deum: Utinam Ismael vivat coram te. Et ait Deus ad Abraham: Sara uxor tua páriet tibi fílium, vocabisque nomen ejus Isaac, & constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum, & sémini ejus post eum. Super Ismael quoque exaudívi te: ecce benedícam ei, & augébo, & multiplicábo eum valde: duódecim duces generábit, & fáciam illum in gentem magnam. Pactum verò meum státuam ad Isaac, quem páriet tibi Sara témpore isto in anno áltero.

℟. Aquæ. 425.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. a. Abraham pater est omnium nostrûm (sicut scriptum est: Quia patrem multárum géntium pósui te) ante Deum, cui crédidit. *Rom.* 4.

CANON.

Ex Synodo Ebroicensi.

Ann. 1576.

SEculáribus homínibus nec Joannis Baptistæ austéritas, nec Christi in victu populáritas probári pótuit. Proinde sátiùs est Ecclesiásticos viros fúgere promíscua contubérnia seculárium, ac pótiùs hospitalitátem inter se exercére.

AD VESPERAS.

De B. M. V. in Sabbato, nisi occurrat Festum duplex. Commemoratio de simplici occurrente.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Génesis. *Cap. 19.*

VEnérunt duo Angeli Sódomam véspere, & sedente Lot in fóribus civitátis. Qui cùm vidisset eos, surrexit, & ivit óbviàm eis adoravítque pronus in terram; & dixit: Obsecro, dómini, declináte in domum púeri vestri, & manéte ibi: laváte pedes vestros; & manè proficiscémini in viam vestram. Qui dixérunt: Mínimè, sed in platéa manébimus. Compulit illos óppidò ut divérterent ad eum: ingressísque domum illíus fecit convívium, & coxit ázyma; & comedérunt. Priùs autem quàm irent cúbitum, viri civitátis vallavérunt domum à púero usque ad senem omnis pópulus simul. Vocavéruntque Lot, & dixérunt ei: Ubi sunt viri qui introiérunt ad te nocte?

Lectio ij.

VImque faciébant Lot vehementíssimè: jamque propè erat ut effringerent fores. Et ecce misérunt manum viri, & introduxérunt ad se Lot, clauserúntque óstium: & eos qui foris erant, percussérunt cæcitáte à mínimo usque ad máximum, ita ut óstium inveníre non possent. Dixérunt autem ad Lot: Habes hîc quémpiam tuórum? génerum, aut fílios, aut fílias, omnes qui tui sunt, educ de urbe hac: delébimus enim locum istum, eò quòd incréverit clamor eórum coram Dómino qui misit nos, ut perdámus illos. Egressus ítaque Lot, locútus est ad géneros suos qui acceptúri erant filias ejus, & dixit: Súrgite, egredímini de loco isto; quia delébit Dóminus civitátem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. Cùmque esset manè, cogébant eum Angeli, dicentes: Surge, tolle uxórem tuam, & duas filias quas habes, ne & tu páriter péreas in scélere civitátis. Dissimulante illo, apprehendérunt manum ejus, & manum uxóris, ac duárum filiárum ejus; eò quòd párceret Dóminus illi. Eduxerúntque eum, & posuérunt extrà civitátem.

Lectio iij.

IGitur Dóminus pluit super Sódomam & Gomorrham sulphur & ignem à Dómino de cœlo: & subvertit civitá-

tes has, & omnem circa regiónem, universos habitatóres úrbium, & cuncta terræ viréntia. Respiciensque uxor ejus post se, versa est in státuam salis. Abraham autem consurgens manè, ubi stéterat priùs cum Dómino, intúitus est Sódomam & Gomorrham, & universam terram regiónis illíus: viditque ascendentem favillam de terra quasi fornácis fumum. Cùm enim subvérteret Deus civitátes regiónis illíus, recordátus Abrahæ, liberávit Lot de subversióne úrbium in quibus habitáverat.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Sess.* 22. *de Ref. cap.* 1.

QUæ áliàs à summis Pontificibus & à sacris Concíliis de Clericórum vita, honestáte, cultu, doctrinaque retinenda, ac simul de luxu, comessatiónibus, chóreis, áleis, lúsibus, ac quibuscumque crimínibus, necnon seculáribus negótiis fugiendis copiósè ac salúbriter sancíta fúerunt, eádem in pósterum iisdem pœnis vel majóribus arbítrio Ordinárii imponendis observentur; nec appellátio executiónem hanc, quæ ad morum correctiónem pértinet, suspendat.

AD VESPERAS.

Ps. & Ant. de Psalterio.

CAPITULUM. *Eccli.* 44.

ABraham magnus pater multitúdinis géntium, & non est inventus símilis illi in glória; qui conservávit legem Excélsi, & fuit in testamento cum illo.

Hymnus, & ℣. ut in Sabbato ante Septuag. 404.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Abraham in tentatióne inventus est fidélis; ídeò jurejurando dedit illi Deus glóriam in gente sua. *Eccli.* 44.

Orat. ut infrà ad Laud.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio & Ord.

DOMINICA QUINQUAGESIMÆ.

Omnia ut in Dominicis à Septuagesima, ad Quadragesimam, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

De libro Génesis. *Cap.* 21.

VIsitávit Dóminus Saram sicut promíserat, & implévit quæ locútus est. Concepitque, & péperit filium in senectúte sua, témpore quo prædíxerat ei Deus. Vocavitque Abraham nomen filii sui quem génuit ei Sara, Isaac; & circumcídit eum octávo

die, sicut præcéperat ei Deus, cùm centum esset annórum. Hâc quippe ætáte patris natus est Isaac. Dixitque Sara: Risum fecit mihi Deus: quicumque audíerit, corridébit mihi. Rursúmque ait: Quis auditúrum créderet Abraham quòd Sara lactáret filium, quem péperit ei jam seni?

℟. Dixit Dóminus ad Abram: Egrédere de cognatióne tua, & veni in terram quam monstrábo tibi: Egressus est ítaque Abram, * Tulítque Sárai uxórem suam, & Lot filium fratris sui, universámque substántiam quam possédérant. ℣. Fide Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hæreditátem, & éxiit nésciens quò iret; * Tulítque. *Genes.* 12. *Hebr.* 11.

Lectio ij. cap. 22.

TEntávit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respondit: Adsum. Ait illi: Tolle filium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, & vade in terram visiónis; atque ibi ófferes eum in holocaustum, super unum móntium quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consurgens, stravit ásinum suum, ducens secum duos júvenes, & Isaac filium suum. Cùmque concidísset ligna in holocaustum, ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul, dixítque ad púeros suos: Expectáte hîc cum ásino; ego & puer illuc usque properántes, postquàm adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocausti, & impósuit super Isaac filium suum; ipse verò portábat in mánibus ignem & gládium. Cùmque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respondit: Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis & ligna: ubi est víctima holocausti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi victimam holocausti, fili mi.

℟. Fide Sara stérilis virtútem in conceptiónem séminis accépit, étiam præter tempus ætátis; * Quóniam fidélem crédidit esse eum qui repromíserat. ℣. Péperit Sara filium in senectúte sua, témpore quo prædíxerat ei Deus; * Quóniam. *Hebr.* 11. *Genes.* 21.

Lectio iij.

PErgébant ergo páriter, & venérunt ad locum quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre & désuper ligna compósuit. Cùmque alligasset Isaac filium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum, & arrípuit gládium, ut immoláret filium suum. Et ec-

ce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respondit: Adsum. Dixitque ei: Non extendas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi quòd times Deum, & non pepercisti unigénito filio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, viditque post tergum aríetem inter vepres hærentem córnibus, quem assúmens óbtulit holocaustum pro filio.

℟. Fide óbtulit Abraham Isaac, cùm tentarétur: * Et unigénitum offerébat, qui suscéperat repromissiónes; árbitrans † Quia & à mórtuis suscitáre potens est Deus. ℣. Extendit manum, & arrípuit gládium, ut immoláret filium suum: * Et unigénitum. Glória Patri. † Quia. *Hebr.* 11. *Gen.* 22.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Ex libro sancti Augustini Epíscopi de Civitáte Dei.

Lib. 16. *c.* 32.

EXpónens Apóstolus, quid sit, In Isaac vocábitur tibi semen; id est, inquit, non qui filii carnis hi filii Dei, sed filii promissiónis deputántur in sémine. Ac per hoc filii promissiónis, ut sint semen Abrahæ, in Isaac vocantur, hoc est, in Christum, vocánte grátiâ, congregantur. Hanc ergo promissiónem pater pius fidéliter tenens, quia per hunc oportébat impléri, quem Deus jubébat occídi, non hæsitávit quòd sibi reddi póterat immolátus, qui dari pótuit non sperátus. Sic intellectum est & in Epístola ad Hebræos, & sic expósitum. Fide, inquit, præcessit Abraham in Isaac tentátus, & únicum óbtulit, qui promissiónem suscépit, ad quem dictum est: In Isaac vocábitur tibi semen: cógitans quia & ex mórtuis excitáre potest Deus.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo, dicens: Quia non pepercisti filio tuo unigénito propter me, * Benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. ℣ Abrahæ promittens Deus, jurávit per semetipsum, dicens: Nisi benedícens benedícam te, & multíplicans multiplicábo te; * Benedicentur. *Genes.* 22. *Hebr.* 6.

LECTIO v.

PRoindè áddidit: pro hoc étiam eum & in similitúdinem adduxit. Cujus similitúdinem, nisi illius de quo dicit idem Apóstolus: Qui próprio filio non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum? Proptéreà & Isaac, sicut Dóminus crucem suam, ita sibi ligna ad víctimæ locum, quibus fúerat imponendus, ipse portávit. Postrémò quia

Isaac occídi non oportébat, posteaquàm est pater feríre prohíbitus; quis erat ille áries, quo immoláto implétum est significatívo sánguine sacrifícium? Nempè quandò eum vidit Abraham, córnibus in frútice tenebátur. Quis ergo illo figurabátur, nisi Jesus, antequam immolarétur spinis Judáicis coronátus?

℟. Appáruit Isaac Dóminus, & ait; Benedícam tibi, complens juramentum quod spopondi Abraham patri tuo; *Et benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. ℣. Non omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelitæ; neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii; sed in Isaac vocábitur tibi semen: *Et benedicentur. *Genes.* 26. *Rom.* 9.

Lectio vj.

ET vocávit Angelus Dómini Abraham secundò de cœlo, dicens: Per memetipsum jurávi, dicit Dóminus, propter quod fecisti verbum hoc, & non pepercisti filio tuo dilecto propter me, nisi benedícens benedícam te, & multíplicans multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, & tamquam arénam quæ est juxtà lábium maris. Et hæreditáte possidébit semen tuum civitátes adversariórum; & benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ; quia obaudisti vocem meam. Hoc modo est illa de vocatióne géntium in sémine Abrahæ, post holocaustum quo significátus est Christus, étiam juratióne Dei firmáta promíssio. Sæpè enim promíserat, sed nunquam juráverat. Quid autem est Dei veri veracísque jurátio, nisi promissi confirmátio, & infidélium quædam increpátio?

℟. Vidit Jacob Dóminum dicentem sibi: Erit semen tuum quasi pulvis terræ, & *Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. ℣. Non dicit: Et semínibus quasi in multis, sed quasi in uno, qui est Christus: *Benedicentur. Glória Patri. *Benedicentur. *Genes.* 28. *Gal.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam *Cap.* 18.

IN illo témpore; Assumpsit Jesus duódecim, & ait illis: Ecce ascendimus Jerosólymam, & consummabuntur ómnia quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homil. 2. in Evang. habita in Basilica S. Petri. Dom. Quinquagesimæ. n. 1.

REdemptor noster, prævidens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbandos, eis longè antè & ejusdem passiónis pœnam & resurrectiónis suæ glóriam prædicit; ut cùm

tum morientem, sicut præ-dictum est, cérnerent, étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen récipit; ut qui cœléstis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cœléstia facta solidárent.

℟. Cæcus quidam sedébat secùs viam, mendícans: dixérunt autem ei quòd Jesus transíret: Et clamávit, dicens: * Jesu, fili David, miserére meî. ℣. Dóminus firmaméntum virtútis, & adjutórium casûs exaltans ánimam, & illúminans óculos: * Jesu, fili David. *Luc.* 18. *Eccli.* 34.

Lectio viij.

SEd mirácula Dómini & Salvatóris nostri sic accipienda sunt, fratres caríssimi, ut & in veritáte credantur facta, & tamen per significatiónem nobis áliquid ínnuant. Opera quippe ejus & per poténtiam áliud osténdunt, & per mystérium áliud loquuntur. Ecce enim, quis juxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus: sed tamen, quem per mystérium signíficet, nóvimus. Cæcus quippe est genus humánum, quod in parente primo à paradísi gáudiis expulsum, claritátem supernæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur: sed tamen per Redemptóris sui præséntiam illuminátur; ut ætérnæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

℟. Stans Jesus, jussit cæcum addúci ad se, & interrogávit illum, dicens: Quid tibi vis fáciam? At ille dixit: * Dómine, ut vídeam. ℣. Deus meus, illúmina ténebras meas: * Dómine. *Luc.* 18. *Ps.* 17.

Lectio ix. n. 2. 3. & 4.

QUisquis ergo cæcitátis suæ ténebras agnoscit, quisquis hoc quod sibi deest lumen æternitátis intélligit; clamet medullis cordis, clamet & vócibus mentis, dicens: Jesu, fili David, miserére meî. Sed quid, clamante cæco, subjúngitur, audiámus: Et qui præíbant, increpábant eum ut tacéret. Quid autem désignant isti qui Jesum venientem præcédunt, nisi desideriórum carnálium turbas, tumultusque vitiórum? qui, priusquàm Jesus ad cor nostrum véniat, tentatiónibus suis cogitatiónem nostram díssipant, & voces cordis in oratióne perturbant. Sed quid ad hæc illuminandus iste cæcus fecit, audiámus. Séquitur: Ipse verò multò magis clamábat: Fili David, miserére meî. Ecce quem turba íncrepat ut táceat,

magìs ac magìs clamat; quia quantò gravióri tumultu cogitatiónum carnálium prémimur, tantò orationi insístere ardéntiùs debémus.

℟. Jesus dixit illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit. * Et sequebátur illum, magníficans Deum. ℣. Statim visum recépit, dicebatque: Benedíco te, Dómine Deus Israel. * Et sequebátur. Glória Patri. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. Statim. *Luc.* 18. *Tob.* 11.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. *G.* Assumpsit Jesus duódecim, & ait: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consummabuntur ómnia quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. *Luc.* 18.

Collecta. Orémus.

PReces nostras, quæsumus, Dómine, clementer exaudi; atque à peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *part.* 1. *tit.* 7.

† PArochus die Domínico qui Fériam aspersiónis Cinerum próximè præcédit, pópulum salutáres utilitátes dóceat, quas in eórum benedictióne multis orationibus Ecclésia petit. Fidéles móneat quàm religiósâ pietáte, quàm contríto corde, quàm húmili demissóque vestítu ad eam (cínerum aspersiónem) convéniant, quàmque sériò státuant jejúnii dies in amaritúdine ánimæ tradúcere ad peccatórum satisfactiónem.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Filius hóminis tradétur géntibus, & illudétur, & flagellábitur, & conspuétur; & postquàm flagelláverint, occídent eum: & tertiâ die resurget. *Luc.* 18.

Collecta, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Génesis.

Cap. 25.

HÆ sunt generatiónes Isaac filii Abraham: Abraham génuit Isaac; qui cùm quadraginta esset annórum, duxit uxórem Rebeccam filiam Bathuélis Syri de Mesopotámia, sorórem Laban. Deprecatusque est Isaac Dóminum pro uxóre sua, eò quòd esset stérilis; qui exaudívit eum, & dedit concéptum Rebeccæ. Sed collidebantur in útero ejus párvuli: quæ ait: Si sic mihi futúrum erat, quid necesse fuit concípere? Perrexitque ut consúleret Dóminum. Qui respondens, ait; Duæ gentes sunt in útero tuo, & duo pópuli ex ventre tuo dividentur; populusque pó-

pulum superábit, & major sérviet minóri. Jam tempus pariendi ádvénerat, & ecce gémini in útero ejus reperti sunt. Qui prior egressus est, rufus erat, & totus in morem pellis híspidus: vocatumque est nomen ejus, Esaü. Prótinus alter egrédiens, plantam fratris tenébat manu; & idcirco appellávit eum Jacob.

℟. Dixit Dóminus, 438.

Lectio ij. cap. 27.

DIxit Rebecca fílio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquentem cum Esaü fratre tuo, & dicentem ei: Affer mihi de venatióne tua, & fac cibos ut cómedam, & benedícam tibi coram Dómino, ántequàm móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiesce consíliis meis; & pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libenter véscitur: quas cùm intúleris, & coméderit, benedícat tibi priusquàm moriátur. Cui ille respondit: Nosti quòd Esaü frater meus homo pilósus sit, & ego lenis: si attrectáverit me pater meus, & sénserit, tímeo ne putet me sibi voluisse illúdere, & indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantùm audi vocem meam, & pergens affer quæ dixi. Abiit, & áttulit, deditque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esaü valdè bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum; pelliculasque hædórum circumdedit mánibus, & colli nuda protexit. Deditque pulmentum; & panes quos cóxerat trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi. At ille respondit: Audio. Quis es tu, fili mi? Dixitque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esaü.

℟. Fide Sara, 438.

Lectio iij.

DIxítque Isaac: Accéde huc, ut tangam te, fili mi, & probem utrùm tu sis fílius meus Esaü, an non. Accessit ille ad patrem; & palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est; sed manus, manus sunt Esaü. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majóris expresserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es filius meus Esaü? Respondit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi; ut benedícat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedisset, óbtulit ei étiam vinum; quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, &

da mihi ósculum, fili mi. Accessit, & osculátus est eum. Statimque ut sensit vestimentórum illius fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ abundántiam fruménti & vini. Et sérviant tibi pópuli, & adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, & incurventur ante te filii matris tuæ: qui maledíxerit tibi, ille sit maledictus; & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Fide óbtulit, 439.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. c. Non ex opéribus, sed ex vocante dictum est: Major sérviet minóri sicut scriptum est: Jacob dilexi; Esaü autem ódio hábui. *Rom.* 9.

CANON.

Ex Concílio Cabilonensi. *Ann.* 813. *can.* 10.

SObrietátem Sacerdótes téneant, & hanc habendam fidélibus prædicent; quia non potest líberè sobrietátem prædicáre, qui se mero usque ad alienatiónem mentis ingúrgitat.

Ad Magníficat.

Ant. 7. *d.* Fide, & de futúris benedixit Isaac, Jacob & Esaü. *Hebr.* 11.

FERIA TERTIA.

Hodiè per anticipationem fit Officium S. Matthiæ, ut in Proprio Sanctorum, si Festum ejus venerit in Quadragesima.

Lectio j.

De libro Génesis. *C.* 27. & 28.

ODerat semper Esaü Jacob, pro benedictióne quâ benedíxerat ei pater; dixitque in corde suo: Vénient dies luctûs patris mei, & occídam Jacob fratrem meum. Nuntiáta sunt hæc Rebeccæ: quæ mittens & vocans Jacob filium suum, dixit ad eum: Ecce Esaü frater tuus minátur ut occídat te. Nunc ergo, fili mi, audi vocem meam; & consúrgens, fuge ad Laban fratrem meum in Haran, habitabisque cum eo dies paucos, donec requiescat furor fratris tui, & cesset indignátio ejus, obliviscaturque eórum quæ fecisti in eum: pósteà mittam, & addúcam te inde huc. Cur utróque orbábor filio in uno die? Dixitque Rebecca ad Isaac: Tædet me vitæ meæ propter filias Heth; si accéperit Jacob uxórem de stirpe hujus terræ, nolo vívere. Vocávit ítaque Isaac

Jacob, & benedixit eum, præcepitque ei, dicens: Noli accípere cónjugem de génere Chánaan; sed vade, & profícíscere in Mesopotámiam Syriæ, ad domum Bátuel patris matris tuæ, & áccipe tibi inde uxórem de filiábus Laban avúnculi tui. Deus autem omnípotens benedícat tibi, & créscere te fáciat, atque multíplicet, ut sis in turbas populórum.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo, dicens: Quia non pepercísti fílio tuo unigénito propter me, * Benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ. ℣. Abrahæ promíttens Deus, jurávit per semetipsum, dicens: Nisi benedícens benedícam te, & multíplicans multiplicábo te; * Benedicentur. *Genes.* 22. *Hebr.* 6.

Lectio ij. Cap. 28.

IGitur egressus Jacob de Bersábee, pergébat Haran. Cùmque venisset ad quemdam locum, & vellet in eo requiéscere post solis occúbitum, tulit de lapídibus qui jacébant, & suppónens cápiti suo, dormívit in eodem loco. Viditque in somnis scalam stantem super terram, & cacúmen illíus tangens cœlum, Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam, & Dóminum innixum scalæ, dicentem sibi: Ego sum Dóminus Deus Abraham patris tui, & Deus Isaac: terram in qua dormis, tibi dabo & sémini tuo. Eritque semen tuum quasi pulvis terræ: dilatáberis ad occidentem, & orientem, & septentriónem, & merídiem; & benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Et ero custos tuus quocumque perréxeris, & redúcam te in terram hanc, nec dimittam, nisi complévero universa quæ dixi.

℟. Appáruit Isaac Dóminus, & ait: Benedícam tibi, complens juramentum quod spopondi Abraham patri tuo; * Et benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. ℣. Non omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ; neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii; sed in Isaac vocábitur tibi semen: * Et benedicentur. *Genes.* 26. *Rom.* 9.

Lectio iij Cap. 35.

ERant autem filii Jacob duódecim. Filii Liæ, primogénitus Ruben, & Símeon, & Levi, & Judas, & Issachar, & Zabúlon: filii Rachel, Joseph & Bénjamin: filii Balæ ancillæ Rachélis, Dan & Néphtha-

li: filii Zelphæ ancillæ Liæ, Gad & Aser. Hi sunt filii Jacob, qui nati sunt ei in Mesopotámia Syriæ. Venit étiam ad Isaac patrem suum in Mambre civitátem Arbée, hæc est Hebron: in qua peregrinátus est Abraham & Isaac. Et compléti sunt dies Isaac centum octoginta annórum. Consumptusque ætáte, mórtuus est, & appósitus est pópulo suo senex & plenus diérum; & sepeliérunt eum Esaü & Jacob filii sui.

℟. Vidit Jacob Dóminum, dicentem sibi: Erit semen tuum quasi pulvis terræ, & * Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. ℣. Non dicit: Et semínibus quasi in multis, sed quasi in uno, qui est Christus: * Benedicentur. Glória Patri. Benedicentur. *Genes.* 28. *Gal.* 3.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Jacob supplantávit fratrem suum: in Bethel invénit Deum: & ibi Dóminus locútus est nobiscum. *Osee.* 12.

C A N O N.

Ex Líttera sancti Cároli de témpore Septuagésimæ.

Ann. 1574.

QUantò magis mundus suis ómnibus dissolutiónibus, profanis lúsibus, dæmonisque opéribus insaníre vidébitur; tantò magis ex caritátis débito cæcitati eórum [qui ad convívia, festa, aliaque vétita oblectamenta læti & álacres currunt,] debétis unà cum Ecclésia condolére, & ardentióribus oratiónibus Dóminum deprecári, nolit ad tot ingráti nostri erga ipsum ánimi vítia respícere; sed pro immensa sua misericórdia his dignétur, tempore frátribus nostris, licet obcæcátis, compunctiónis spíritum, nobisque emendatiónem impertíri.

Ad Magníficat.

Ant 4. E. Sapiéntia prófugum iræ fratris justum dedúxit per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei; & dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus. *Sap.* 10.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS HYEMALIS.

¶ *Dominica I. Adventûs, non fit de ullo Festo. Si occurrat Duplex-Majus aut suprà, transfertur in primam diem non impeditam; si Duplex-Minus aut Semiduplex, de eo fiet Commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus, non autem in Officio Nocturno. De simplici fit Commemoratio in 1. Vesperis & Laudibus tantùm.*

In ceteris Dominicis Adventûs, fit de Solemni-Majore & suprà, cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis & Laudibus, & in Officio Nocturno, nona Lectio erit de Evangelio & Homilia Dominicæ.

Per Hebdomadam fit de quocumque Festo Semiduplici & suprà, cum Commemoratione de Adventu in Laudibus & Vesperis. De Simplici vero sola fit Commemoratio pridie in Vesperis, ac ipsâ die in Laudibus.

Singulis diebus Adventûs (nisi sit Festum Solemne aut suprà, & nisi fiat Officium de Beata Maria) fit Commemoratio B. M. Virgine Deum-paritura, ad Laudes & Vesperas, ut habetur in Propr. de Temp p. 175 & 176: quæ tamen Commemoratio omittitur in Vesperis à die 15. Decembris, sicut semiduplicis & simplicis si occurrat.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

Post Nonam quæ dicitur de S. Lino, Papa & Martyre, cum Collecta, Omnípotens, *ut infrà; dicuntur Vesperæ de Sabbato ante Dominicam I. Adventûs, ut in Proprio de Tempore, p. 176.*

Fit Commemoratio sancti LINI. *Ant.* Justum. ℣. Posuisti. xv.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui beátum Linum Apostólici Principátûs prærogátivâ conspícuum, Martyrii corónâ illustriórem effecisti; da Ecclésiæ tuæ ejus patrocíniis indesinenter adjuvári, cujus labóribus excúlta flóruit, & sánguine crevit fœcundáta; Per Christum.

Deindè de B. M. Virgine Deum paritura, & sic in omnibus duplicibus & semiduplicibus.

DIE XXVIII.
In Festo
SANCTI SATURNINI,
Episcopi & Martyris.
Semiduplex.

Pridie in Vesperis Dominica I. Adventûs, pro ejus Commem. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix. *Collecta*, Deus, qui per beátum. *infrà.*

Deindè de B. M. V.

Ad Noct. *Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis, & sic in omnibus semiduplicibus.*

Lectio ij.

SAturnínus à Románo Pontífice unà cum sex áliis Epíscopis missus in Gállias, & Tolósæ Póntifex constitútus, anno consulátus Décii & Grati, multos ab idolórum cultu ad Christi fidem convertit. Eo prædicante siluérunt dæmónum orácula; quare irâ pérciti falsórum númínum Antístites, Saturnínum in Capitólium urbis traxérunt, comminári duríssimam mortem, nisi more pátrio diis sacra fáceret. At ille, unum, inquit, & verum Deum novi: Huic laudis hóstias immolábo, deos vestros dæmones scio. Quómodo autem vultis, ut ego eos tímeam, à quibus, ut áudio, dícitis me timéri?

Lectio iij.

HÆc dicentem insániens turba ad tauri pedes álligat, quem stímulis excitátum per declíves gradus Capitólii cogunt se præcípitem dare. Sic raptátus sanctus martyr, collíso cápite, excusso cérebro, membrísque discerptis, dignam Deo ánimam efflávit. Exánime corpus támdiu à tauro distractum est, quoad rupto fune acceptum & lígneo immissum féretro, mulíeres duæ in alta scrobe tumultuário condidérunt. Inventum est pósteà ab Hilário Epíscopo Tolosáno; qui effossâ circum húmo, sacras véritus Relíquias commovére, túmulum superimpósuit, & oratórium exstruxit.

Collecta. Orémus.

DEus, qui per beátum Saturnínum Mártyrem tuum atque Pontíficem infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuísti: da nobis ejus intercessióne, in fide stábiles, & à spe Evangélii quod prædicávit immóbiles permanére; Per Dóminum.

Fit Comm. Adventûs & B. M. V.

DIE XXIX.

Nihil fit de Vigilia sancti Andreæ nisi in Missa.

DIE XXX.

IN FESTO

S. ANDREÆ, APOSTOLI.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria ; & sic in toto Officio.

Ant. 1. D. RÉspíciens Joannes Jesum, dicit : Ecce Agnus Dei : Et audiérunt eum duo discípuli loquentem, & secúti sunt Jesum. *Joan.* 1.

Ant. 2. D. Erat Andreas frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui audíerant à Joanne, & secúti fúerant Jesum. *Joan.* 1.

Ant. 3. à. Invénit hic primùm fratrem suum Simónem, & dixit ei : Invénimus Messíam. *Joan.* 1.

Ant. 4. E. Adduxit Andreas fratrem suum Simónem ad Jesum. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. Invénit illos dignos se ; & fidéles in dilectióne acquiescent illi. *Sap.* 3.

CAPITULUM. *Sap.* 6.

SApiéntia dignos seipsâ circuit quærens, & in viis ostendit se illis hiláriter, & in omni providéntia occurrit illis.

℟. Prætériens Jesus secùs mare Galilææ, vidit Simónem & Andream fratrem ejus, mittentes rétia in mare ; & dixit eis : Veníte post me, * Et fáciam vos fieri piscatóres hóminum. ℣. Filii, assúmam vos duos de cognatióne, & introdúcam vos in Sion. * Et fáciam. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Marc.* 1. *Jerem.* 3.

HYMNUS.

ANDREA cymbam repetente læto,
Petrus occurrit. Mihi plaude, clamat ;
Ecce Messíæ pia tecta, frater,
Oraque vidi.

QUID moras nectis ? properémus unà ;
Æmulis illum pédibus sequámur,
Quem prophetárum chorus appetenti
Núntiat orbi.

ANDREÆ Petrus comes it ; Magistrum
Cernit admírans, venerátur, æstu
Súppari fervet, fierique Christi

Ardet alumnus.

Vix erant ambo réduces; propinquam
Tránſmeat Chriſtus, maris ecce ripam:
Audiunt fratres gémini benignâ
Voce vocantem.

Nave dimiſſâ, patre derelicto,
Hi ſtatim fiunt cómites vocantis:
Una lux ambos & in omne Chriſto
Cónſecrat ævum.

Patris ac Nati, pariterque ſancti
Spíritûs Numen venerétur orbis:
Et datos terris hílari Magiſtros
Cármine laudet.
Amen.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ℟. Ut ſédeant mecum. *Pſ.* 100.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *Duplicanda.* Ait Jeſus Simóni, & Andreæ fratri ejus: Veníte poſt me: Illi, contínuò relictis rétibus, ſecúti ſunt eum. *Matth.* 4.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Comm. Adventûs.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Apoſtolórum magiſtrum & dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

I, perge, Chriſti, fide comes, vola
Quocumque tendit: ſub duce milita
Tutus potenti. Caſtra miles
Nemo ſequi melióra poſſit.

Petri jacentem ſive levet ſocrum;
Seu multa parvo míllia nútriat;
Miraculórum te ſuórum
Partícipem jubet eſſe Chriſtus.

Mundi ruínam ſignaque prævia
Tuis amanter crédidit áuribus;
Prænuntiávit deſtinátas
Diſcípulis dominóque mortes.

Proh quantus arſit corde tuo crucis
Amor, parátam quando ſibi crucem
Dixit Magiſter! tunc ineſſe
Delícias crúcibus putaſti.

Non una voto crux dábitur tuo;
Tibi ferendam diſce priùs crucem
Duri labóris, te priuſquam
Lígnea crux ferat immolandum.

Laus ſumma Patri, ſummaque Filio,
Sanctoque ſummum Spirítui decus,

os amanti per mini-
os
ebris revocáre Gen-
. Amen.
℣℣℣. & ℟℟℟. de
ni Apostolorum. iij.
. NOCTURNO.
r. de Script. occurr.
I. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ndreas Bethsaidæ in
Galilæa natus, frater
Petri, discípulus Joan-
tistæ, cùm eum de
dicentem audisset:
gnus Dei, secútus Je-
fratrem quoque suum
idem perduxit. Cùm
unà cum fratre pis-
in mari Galilææ,
prætereunte Chris-
ti illis verbis, Vení-
me, fáciam vos fieri
res hóminum, nul-
terponentes moram,
is rétibus, secúti sunt
Post cujus Resurrec-
& Ascensiónem An-
n Scythia prædicávit.
ie in Græciam perve-
, multis ab idolórum
ad Christum colen-
ldúctis, urbem Patras
áia, sua morte nobi-

Lectio v.

sancti Petri Chrysó-
gi. *Sermo* 133.
tus Andreas hódie mo-
ndo pro Dómino, to-
útis gradu Domínicis
bit hærére vestígiis.
am cursus fáciat dís-
fratri, quem natúra
símilem, vocátio sócium, parem grátia ipsa perféce-rat. Ad unam vocem Dómini, sicut ille, patrem, pátriam, censum relíquit. Solum est quòd témpore Domínicæ passiónis fugit; sed neque hoc impar, quia non est grávius fúgere quàm negáre. Sed æquávit fratres vénia, quos sic discréverat culpa. Nam crucem quam refúgerant, pósteà conjunctis víribus, ardenter invádunt; ut unde reátum sumpserant, inde conscénderent cœlum, inde præmium súmerent & corónam. Petrus namque crucem, árborem conscendit Andréas; ut qui Christo cómpati gestiébant, in semetipsis figúram formam-que ipsíus exprímerent passiónis, & redempti ligno consummarentur ad palmam. Sic Andreas noster etsi cedit órdini, præmio tamen non cedit & labóri.

Lectio vj.

Sermo sancti Bernardi
Abbátis

Serm. 2. 3. 4. *de S. Andr. n.* 1.

BEáti Andreæ Apóstoli solémnitas hódie celebrátur. Quam si piâ sollicitúdine perscrutémur, multa invénimus in ea, quæ ædíficent ánimas nostras. In ipso síquidem conversiónis suæ inítio, magnum nobis perfectæ obediéntiæ præstat exemplum, quod quidem Christiánis ómnibus necessárium. Sola enim est cári-

tas quæ obediéntiam gratam facit & acceptábilem Deo; hilárem quippe datórem díligit Deus. Unde ergo in Andrea jamjam moritúro tam spirituális mens, tam fervens cáritas, ánimus tam robustus? Planè Spíritus erat qui adjuvábat infirmitátem ejus, per quem diffundebátur in corde ipsíus cáritas fortis ut mors, immò & fórtior morte. Cujus ô! si & nos partícipes inveniámur! Et sicut beáto Andreæ crucem & mortem ipsam, sic nobis quoque labórem & pœniténtiam nostram fáceret, non solùm non molestam, sed étiam desiderábilem atque omníno delectábilem esse.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 4.

IN illo témpore, Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem qui vocátur Petrus, & Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

5. in Ev. habita in Basil. S. Andreæ, in die nat. ejus, n. 1.

AUdistis, fratres caríssimi, quia ad unius jussiónis vocem Petrus & Andreas, relictis rétibus, secúti sunt Redemptórem; & ad unum Dómini præceptum, hoc quod possidére videbántur obliti sunt. In cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet: jam jugo fidei colla Géntium subdidit; jam mundi glóriam stravit; jam ruinis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquantem denúntiat; & tamen superba mens nostra non vult hoc spontè desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præsentis séculi, nec præceptis fléctimur, nec verbéribus emendámur.

LECTIO viij. *n.* 2.

SEd fortasse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam uterque iste piscátor quid aut quantum dimísit, qui penè nihil hábuit? Sed hâc in re, fratres caríssimi, affectum debémus pótiùs pensáre quàm censum. Multùm relíquit, qui sibi nihil retínuit: multùm relíquit, qui quantúmlibet parùm, totum desérvit. Certè nos & hábita cum amóre possidémus & ea quæ mínimè habémus, ex desidério quærimus. Multùm ergo Petrus, & Andreas dimísit, quando uterque étiam desidéria habendi derelíquit.

LECTIO ix. *n.* 4.

QUia ergo, fratres caríssimi, beáti Andreæ, Apóstoli natalítia celebrá-

s, debémus imitári quod mus. Ostendat nostræ æquium devotiónis, imtáræ solémnitas mentis: piciámus quæ terréna ; relictis temporálibus, ecémur ætrerna. Si autem dum póssumus relínqueprópria, saltem non conpiscámus aliéna. Si necm mens nostra accéndi- igne caritátis, in ambiine sua hábeat frænum nóris ; ut profectûs sui ssibus vegetáta, dum ab renórum appetítu comscitur, quandòque ad prória contemnenda perducár, adjuvante Dómino noro Jesu Christo.

Resumitur ℟. *ix. post* lória Patri.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. de Communi Apostolorum. p. v.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 7.

Cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra ; sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intùs timóres; sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus.

HYMNUS.

Hostis tartárei victor, ab hórridæ
Vix mortis grémio, Christe, recésseras
In patris grémium, discípulos reples
Sacri flámine Spíritûs.

Haustu muníficí Núminis ébrius,
Gentes in várias gréssibus, Andrea,
Festínas rápidis. Quò magis est ferox,
Hòc fit gens tibi cárior.

Pernix in scythium prótinùs évolas,
Et concréta gelu péctora frígido
Torres igne sacro. Máxima décoquit
Ardens frigóra cáritas.

Te suadente, deos, Thrácia fictiles
Epirusque fugant; & dóminæ crucis
Vexillum, quod amans úndique prædicas,
Graiis figitur Arcibus.

Sanctæ mox fidei lumen Achaícis
Cœlestis tua fax ínferet úrbibus;
Extinctámque tibi conspícient priùs
Vitam, quàm fidei facem.

Supremæ Tríadi glória, laus, honor;
Quæ nos christíadas lámpadis illíus,
Cæcis quam pópulis prætulit Andreas,
Puro lúmine dirigit. Amen.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. Christo confixus sum cruci; vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Christus, qui dilexit me,

& trádidit semetipsum pro me. *Gal.* 2.

COLLECTA. Orémus.

OMnipotens Deus, qui beáto Andreæ Apóstolo tuo Christo configi in cruce tribuisti; præsta, quæsumus, eódem intercedente, ut terréna in nobismetipsis desidéria crucifigentes, tibi firmiter adhærére valeámus; Per eumdem.

Fit Comm. Adventûs.

AD HORAS.

Ut in Communi Apostolorum. vj. *In ℟℟. brev.* *Tertia, Sexta & Nona, additur duplex* Allelúia.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. CUm venisset Achaíam vehementer Judæos revincébat públicè, ostendens per scriptúras esse Christum Jesum. *Act.* 18.

Ant. 7. d. Factum est ut créderet Judæórum & Græcórum copiósa multitúdo; qui verò incréduli fuérunt Judæi, ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium. *Act.* 14.

Ant. 3. a. Adduxérunt eum ad tribúnal procónsulis, dicentes: quia contrà legem hic persuádet homínibus cólere Deum. *Act.* 18.

Ant. 4. E. Indignátus vehementer, dixit: confixus cades, & non respirábis ultrà; Tunc præcépit servis suis, & accipientes eum ligavérunt ad arbórem mánibus & pédibus. *Judith.* 6.

Ant. 5. C. Manus constanter extendit, & cum fidúcia ait. E cœlo ista possídeo, sed propter Dei leges, nunc hæc ipsa despício. 2. *Mach.* 7.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

PEr patiéntiam currámus ad propósitum nobis certamen, aspicientes in auctórem fidei, & consummatórem Jesum, qui, propósito sibi gáudio, sustinuit crucem, confusióne contemptâ.

Allelúia, allelúia. ℣. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. Allelúia. *Gal.* 6.

HYMNUS.

CHRISTI multa jugo dum loca súbjicis;
Proconsul minitans, & rábie fremens,
(Ejuráre fidem si rénuas) tibi
Spondet víncula, cárceres.

AMBIS vincla, rogos; non métuis cruces:
Hoc unum métuis, carníficum gregi
Ne quis te rápiat. Supplicii moram
Partem supplicii putas.

VIX erecta procul ligna vides crucis,
O Crux! ô bona Crux! ô mihi Crux, ais,
Exoptáta diu! dulce decus meum,

Cordis delícium mei.
Per te discípulum suscípiat
suum,
Per te qui máculas críminis
éluit,
Et salvum próprii pígnore
sánguinis
Humánum vóluit genus.
Christo commóriens sic
pius Andreas
Indúlgere sacris pergit amó-
ribus,
Donec corpóreo líbera cár-
cere
Mens ad sydera démigret.
Qui dat Martyribus vince-
re, laus Patri;
Qui dat ferre crucem, laus
quoque Fílio;
Qui das mille neces in cruce
pérpeti,
Par sit laus tibi, Spíri-
tus.
Amen.

℣. Quid mihi est in cœlo, & a te quid vólui super terram? ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum. *Ps.* 72.

Ad Magníficat.

Ant. 4. D. *Duplicanda.* Omnia detrimentum feci, ut Christum lucrifáciam, ad cognoscendum illum, & virtútem resurrectiónis ejus, & societátem passiónum illíus. configurátus morti ejus. *Philip.* 3.

Collecta, Omnípotens. *ut suprà.*

Fit Comm. Adventûs.

FESTA DECEMBRIS.

Die II.
In Festo
S. FRANCISCI XAVERII, Indiarum Apostoli.

Semiduplex.

Pridie ad Vesperas, Ant. Sola, Locútus est. *de Communi Presbyt.* xxxvj.

Post Hymnum, ℣. Confitébor tibi in natiónibus, Dómine; ℟. Et nómini tuo psalmum dicam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 7. c. Oportet te prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis. *Apoc.* 10.

Coll. ut infrà ad Laud.

Fit Comm. Adventûs, & B. M. V.

AD NOCTURNUM.

Lectio ij.

Franciscus Xavérius, nóbilis Cántaber, Parísiis emenso philosóphico stádio, magistérium ártium consecútus, mox philosóphiæ Proféssor, ac deindè Baccaláureus, Theológiæ cursum abrúpit, ut se sócium adjúngeret beáto Ignátio, qui sæpè repetítis his Christi verbis: Quid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, ánimæ verò

suæ detrimentum patiátur, eum à terrenórum desidério ad cœléstium amórem totum convertit. Tum sanctióris vitæ genus profitéri cœpit, non jejúniis modò aliisque córporis afflictatiónibus, & páuperum, præsertim infirmórum curâ, quibus in Xenodóchiis ministrábat; sed & singulári Religiónis propangandæ stúdio, summâ in Epíscopos & Presbyteros observántiâ, eóque in Deum fervóre caritátis, ut ejus incéndium in oratiónibus non ferens, sæpiùs exclamáret: Satis est, Dómine, satis est.

Lectio iij.

PRocurante Joanne Lusitániæ rege, à Paulo tértio románo Pontífice in Indias missus est. Eò appulsus, illi ò variárum géntium difficíllimas linguas divínitùs edoctus appáruit. Et primùm quidem multos passim in India Christiános ad melíorem frugem revocávit. Tum fidem in Japóniam & plúrimas álias regiónes invexit, Reges & Príncipes non paucos sacro fonte expiávit, & innúmeros propèmodum pópulos ignorántiæ ténebris involútos ad Christi fidem addúxit. Prophétiæ spíritu afflátus, plúrima & loco & témpore remotíssima enuntiávit miraculórum dono illustris, cujusvis géneris morbos sanávit, plures mórtuos ad vitam revocávit. Et cùm tanta Deus per eum operarétur, eâ erat humilitáte, ut sancto Ignátio præpósito suo flexis génibus scríberet. Ad Sinas profectúrus, in ínsula Sanciána óbiit, anno ætátis quadragésimo quinto. Corpus ejus post menses quíndecim íntegrum & incórruptum Goam delátum est. Hunc Indiárum Apóstolum toto orbe appellátum, ipsis étiam pagánis & hæréticis commendábilem Gregórius décimus quintus sanctis ascripsit.

Ad Laudes, *post Hymnum*, ℣. Justítiam tuam, Dómine, non abscondi in corde meo; ℟. Veritátem tuam & salutáre tuum dixi. *Ps.* 39.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. Prædicávi Evangélium, non ubi nominátus est Christus, sed sicut scriptum est: Quibus non est annuntiátum de eo vidébunt. *Rom.* 15.

Collecta. Orémus.

DEus, qui Indiárum gentes beáti Francisci Xavérii prædicatióne & miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti; concéde, propítius, ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exempla; Per Dóminum.

Fit Comm. Adventûs, & B. M. V.

VESPERÆ de sequenti.

DIE III.

DIE III.

IN FESTO

LIBERATIONIS

URBIS ANICIENSIS AB HÆRETICIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 4. E. QUid faciétis in die calamitátis veniéntis? ad cujus confugiétis auxílium? *Is.* 10.

Ant. 1. a. Ite in domum matris vestræ; fáciat vobíscum Dóminus misericórdiam. *Ruth.* 1.

Ant. 2. D. Est in illa spíritus suávis, benefáciens, benignus; & ómnia potest. *Sap.* 7.

Ant. 8. G. Súscipit inquiréntes se: & eos qui díligunt illam díligit Deus. *Eccli.* 4.

Ant. 6. F. Crédite, & secúri éritis, & cuncta evénient próspera. 2. *Par.* 20.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

BEátus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídiè, & obsérvat ad postes óstii mei.

℟. Servíte Dómino in omni corde vestro; & non derelinquet Dóminus pópulum suum: * Absit autem, ut cessem oráre pro vobis. ℣. Vos custodíte, ne insipiéntium erróre traducti excidátis à própria firmitáte. * Absit. Glória. * Absit. 1. *Reg.* 12. 2. *Petr.* 3.

HYMNUS.

FEstæ dum rédeunt gáudia lucis,
Virgo Mater, ades tu quoque nobis;
Nati nostra tui vota benígnas,
Commúnis Génitrix; transfer ad aures.

Te semper fácilem rebus in arctis
Urbs augusta tuo nómine sensit;
Et sacráta tibi Templa verendis
Dudùm prodígiis claræ refulgent.

Quid non, Virgo, potes? sæpè furentem

Nos tutáta luem dextra repressit,
Et languente solo, sæpè perustis
Mittis frugíferos méssibus imbres.

Tu morbos ábigis; tu mala pellis:
Serváti plácido númine cives
Servávere fidem; sancta parentum
Hinc nati rénovant vota quotannis.

O PATRÓNA piam réspice gentem;
Reddat vera fides quos rapit error;
Christum enixa Parens óptima nobis,
Natos gigne Parens nos quoque Christo.

DIVINÆ sóboli, qui dare Matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo Parens, glória Nato;
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Deus benedixit fíliis tuis in te; ℟. Pósuit fines tuos pacem. *Ps.* 147.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *Duplicanda.* Fœdus pacis meæ non movébitur, dixit Dóminus: ponam multitúdinem pacis fíliis tuis. *Is.* 54.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

Fit Comm. S. FRANCISCI XAVERII. Ant. Non in vácuum cucurri, neque in vácuum laborávi. *Philip.* 2.

℣. Annuntiávi & locútus sum; ℟. Multiplicáti sunt super númerum. *Ps.* 39.

COLL. Deus, qui Indiárum. *ut suprà.*

Deindè de Adventu.

AD COMPLETORIUM.

HYMNUS, VIRGINEIS. *ut in Ordinario.* 167.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte, 150.

HYMNUS.

OMNIS accurrat rea facta voti
Cívitas festam celebráre lucem,
Teque servátos mémoret, María,
Auspice cives.

URBIS in cladem tibi dedicátæ
Advolat sævis ferus hostis armis:
Prisca divíni monumenta cultûs
Tóllere tentat.

QUESTIBUS passim loca sancta crebris
Pérsonat junctus pópulo sacerdos;
Heu! quis ad summi, pia vota, Regis
Pérferat aures?

Tu tuæ gentis memor, ô María,

Súpplicas Nato, precibusque Matris
Fléctitur Natus, citò dissipátur
Térritus hostis.

Nunc tibi tantis títulis revinctam
Pace fac urbem stábili potíri;
Fínibus nostris procul, alma Mater,
Exulet error.

Nostra te summum célebrent Parentem
Ora, te summo génitum Parente;
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus ævum. Amen.

Ps. de Off. B. M. V. infrà. lxxxvij.

In I. Nocturno.

Ant. 1. D. Congregáti sunt hostes ut venírent, & pugnárent, & molirentur insídias. 2. *Esdr.* 4.

Ant. 2. D. Circumdedérunt munitiónibus Civitátem, & obsessa est Urbs. 2. *Reg.* 20.

Ant. 4. E. Habitatóres unus ad álterum dixérunt: Eámus, & deprecémur fáciem Dómini. *Zach.* 8.

℣. Non repellet Dóminus plebem suam: ℟. Et hæreditátem suam non derelinquet. *Ps.* 93.

Lect. de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Clamavérunt in cœlum, dicentes: Quid faciémus? Ecce convenérunt ut nos dispérdant & Sancta nostra: * Tu scis quæ cógitant in nos. ℣. Dómine, prophétas tuos occidérunt, altária tua suffodérunt. * Tu scis. 1. *Mach.* 3. *Rom.* 11.

℟. *ij.* Volunt cláudere ora laudántium te, atque extínguere glóriam Templi & Altáris tui: * Deus fortis, líbera nos de manu iniquórum. ℣. Et nunc, Dómine, réspice in minas eórum. * Deus. *Esth.* 14. *Act.* 4.

℟. *iij.* Erige bráchium tuum sicut ab inítio: * Cadat virtus eórum in iracúndia tua, qui promittunt se violáre Sancta tua, & pollúere tabernáculum nóminis tui. ℣. Dómine Deus, advénit tempus exterminandi eos, qui corrupérunt terram. * Cadat. Glória. * Cadat. *Judith.* 9. *Apoc.* 11.

In II. Nocturno.

Ant. 8. G. Per universam Civitátem erat trepidátio, pro eo quòd in contemptum locus esset ventúrus. 2. *Machab.* 3.

Ant. 3. a. Máximus verò & primus pro sanctitáte timor erat Templi. 2. *Mach.* 15.

Ant. 7. b. Venérunt in Domum Dei, & obtulérunt holocausta: ibi erat Arca fœderis Dei. *Judic.* 20.

℣. Consurge, Dómine Deus, in réquiem tuam; ℟. Tu & Arca fortitúdinis tuæ. 2. *Paral.* 6.

LECTIO iv.

GLoriosíssimæ Vírginis Mariæ cultus cum ipsa in Christum fide, ubíque primùm susceptus, succedéntibus séculis novis cláruit increméntis. Hinc tot per orbem erecta sub ejus invocatióne templa, hinc tot institútæ in ejus honórem festivitátes, hinc tot christiáni Príncipes se suósque pópulos ipsius potentíssimæ tutélæ devovérunt. Cùm autem beatíssima Virgo in locis sibi dicátis præcípuè poténtiæ suæ mirácula ostendat; singuláres omninò tantæ protectiónis sæpè sensit effectus Aniciensis Cívitas, quæ se totam Maríæ dicátam semper gloriáta est. Pestiléntiam non semel ope Dei Genitrícis depulsam, plúviam obtentam, ægros sanátos, aliaque innúmera beneficia concessa testantur tum Festa & supplicatiónes quæ quotannis solémniter renovantur, tum instrumenta in históriis sincéris consignáta & ad nos usque transmissa.

℟. Cívitas nostra, omnísque posséssio, & universæ facultátes nostræ atque famíliæ in conspectu tuo sunt. * Sint ómnia nostra sub lege tua. ℣. Nunc omnes nos in conspectu tuo ádsumus. * Sint. *Judith.* 3. *Act.* 10.

LECTIO v.

CÆsis in pugna pictaviensi Saracénis, cum illórum pars non módica, per Diœcésim Aniciensem cuncta devastans pertransíret, protegente Mariâ, nihil detrimenti ab hóstibus christiáni nóminis passa est Urbs Aniciensis. Hoc eádem Cívitas benéficæ Patrónæ debet, quòd avítæ fidei tenax, ab hæreticórum calvinianórum, qui Gálliam ferè totam, vicinas præsertim civitátes & províncias infecérunt, labe semper fúerit illæsa: ità ut nulla unquam família hujusmodi heterodoxórum in Urbe fúerit admissa. Sæpius étiam ab hæréticis tentáta & oppugnáta, Mariâ favente, semper invicta remansit.

℟. Dóminus vobiscum, quia fuistis cum eo: * Vos ergo confortámini, & non dissolvantur manus vestræ: erit enim merces óperi vestro. ℣. Filíoli mei; vos quod audistis ab inítio, in vobis permáneat. * Vos. 2. *Par.* 15. 1. *Joan.* 2.

LECTIO vj.

ANno millésimo quingentésimo sexagésimo secundo, decem míllia hæreticórum, direptis subúrbiis, pluribusque eversis Ecclésiis, ac cœnóbiis, Urbem arctâ úndique obsidióne cinxérunt; At quinque post diébus fúgere cogun-

, quod non sine cœlesti
ilio, & ope Dei Genitrí-
ıcta creduntur. Sed illa
sertim Maríæ de hæré-
memoranda victória,
accidit anno millésimo
ıgentésimo octogésimo
ıto. Illi quippe noctu Ci-
tem ex improvíso aggre-
ıtes, admóto ad unam
ortis tormento béllico,
s effríngere tentábant;
ecce súbito terróre cor-
i, in fugam convertun-
, némine persequente.
ıutem tam insignis be-
cii nunquam intéreat
ıória, præsentis diéi so-
ıitátem quotannis gratâ
ióne célebrat Ecclésia
ıensis.
. Accidit quasi mirácu-
à Deo; & ecce multitú-
ıc illucque diffúgiens:
ıt enim ibi Arca Dei; &
lvávit Dóminus in die
Israel. ℣. Fecit potén-
in bráchio suo; dis-
t superbos mente cor-
ıi. * Erat. Glória. † Sal-
t. 1. *Reg.* 14. *Luc.* 1.

III. NOCTURNO.

nt. 6. F. Cessáverunt
s & quievérunt, donec
eret mater in Israel. *Ju-*
.

nt. 4 A. Benedícta in-
ıulíeres, & benedicátur
bernáculo suo. *Judic.*

nt. 5. a. Contrívit ini-
s úndique, & extirpá-
ontrários. *Eccli.* 47.

℣. Sagittæ tuæ acutæ, pó-
puli sub te cadent; ℟. In corda inimicórum Regis. *Ps.* 44.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 1.

IN illo témpore; Repléta est Spíritu sancto Elízabeth; & exclamávit voce magnâ, & dixit: Benedícta tu inter mulíeres. Et réliqua.

Homília sancti Andreæ Cretensis.

In S. Annuntiatione.

BEnedícta tu inter mulíeres. Verè quidem benedícta: nam benedixit te Deus suum tabernáculum, quando paternâ glóriâ exímiè plenum hóminem Christum Jesum eumdemque Deum, ex quibus ac in quibus perfectus constat natúris, incomprehensâ ratióne in útero gestasti. Benedícta tu inter mulíeres, quæ cœlestem thesaurum, in quo sunt omnes thesauri sapiéntiæ & sciéntiæ abscónditi, in virginitátis tuæ invioláto thálamo, nihil angustátum complexa es. Benedícta tu in muliéribus, quæ sola benedictiónem hæreditáte consecúta es, quam Deus per Abraham géntibus promíserat.

℟. Benedictus Deux excelsus, * Quo protegente hostes in mánibus tuis sunt. ℣. Benedícta tu inter mu-

ſteres, & benedictus fructus ventris tui. * Quo. *Gen.* 14. *Luc.* 1.

Lectio viij.

BEnedicta tu in mulíeribus, quam generatiónes beátam dicunt, quam Reges glorificant, quam Príncipes venerantur, cujus vultum dívites plebis deprecantur, ac post quam vírgines quà ſequentes, quà præeuntes in templum Regis unâ contendunt. Benedicta tu in muliéribus, quam Iſaías prophéticis óculis videns, Prophetíſſam & Vírginem appellávit. Verè benedicta tu, quam Ezéchiel Orientem prænuntiávit, & portam clauſam, per quam Deus ſolus tránſeat, & quæ iterum clauſa máneat.

℞. Benedixit te Dóminus in virtúte ſua, quia * Per te ad nihilum redégit inimícos noſtros. ℣. Ut ſine timóre, de manu inimicórum noſtrórum liberáti, ſerviámus illi. * Per te. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

Lectio ix.

SOla tu verè benedicta, quam montem magnum vir deſideriórum Dániel vidit, Habacucque ille admirábilis montem umbróſum; quam prætéreà avus tuus David, montem Dei, montem pinguem, montem coagulátum, montem dénique in quo ſit beneplácitum Deo habitáre in eo, prophéticè decantávit. Benedicta tu in muliéribus, quam Zacharías, in divínis perſpicacíſſimus, vidit áureum candelábrum, lucernis ſeptem, & ſeptem infuſóriis ſplendidum, nempe ſeptem divíni ſpíritûs cariſmátibus úndique colluſtrátum.

℞. Benedictus Dóminus, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum: * Benedicta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob. ℣. Deo grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. * Benedicta. Glória. *Repet.* ℞. *uſque ad* ℣. *Judith.* 13. 1. *Cor.* 15.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Annuntiáte inter gentes glóriam ejus; ℞. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Pſ.* 95.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 8. G. BEnedicta es tu, fília à Dómino Deo excelſo, præ ómnibus muliéribus ſuper terram. *Judith.* 13.

Ant. 6. F. Propter anguſtias & tribulatiónem géneris tui, ſubveniſti ruínæ ante conſpectum Dei noſtri. *Judith* 13.

Ant. 5. a. Tu glória Jeruſalem, tu lætítia Iſrael, tu honorificéntia pópuli noſtri. *Judith.* 15.

CANTICUM. *Judic.* 5.

AUdíte reges, áuribus percípite príncipes: * ego sum, ego sum quæ Dómino canam, psallam Dómino Deo Israel.

Cessavérunt fortes in Israel, & quievérunt; * donec súrgeret Débbora; súrgeret mater in Israel.

Nova bella elégit Dóminus, * & portas hóstium ipse subvertit.

Clypeus & hasta si apparúerint * in quadraginta míllibus Israel.

Ubi collísi sunt currus, & hóstium suffocátus est exércitus, * ibi narrentur justítiæ Dómini & clementia in fortes Israel.

Tunc descendit pópulus Dómini ad portas, * & obtínuit principátum.

Salvátæ sunt relíquiæ pópuli, * Dóminus in fórtibus dimicávit.

Venérunt reges & pugnavérunt, & tamen nihil tulére prædantes: * de cœlo dimicátum est contrà eos.

Sic péreant omnes inimíci tui, Dómine: * qui autem díligunt te, sicut sol in ortu suo splendet, ita rútilent.

Ant. 7. a. Domináre nostrî, quia liberasti nos de mánibus inimicórum. *Jud.* 8.

Ant. 4. A. Beáti servi tui qui assistunt coram te omni témpore. 2. *Paral.* 9.

CAPITULUM. *Judith.* 13.

BEnedíctus Dóminus, quia hódiè nomen tuum ità magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

HYMNUS.

VENIT Festa dies; nunc, age, lábere
Cœlo Virgo parens, súpplícibus vocat
Quo Vallávia votis,
Cultu nóbilis Urbs tuo.

HIC & templa tibi thuris odóribus
Fumant perpétuis: hîc & imáginem
Ardent nocte diéque
Circùm miríficam faces.

O SIGNUM pópulis grande fidélibus
Curæ, Virgo, tuæ! nil érebi minas,
Hostilemve furórem,
Hoc sub præsídio timent.

PRISCIS in Vélanos adde favóribus
Munus non lévius, da tibi sérviant,
Solâ prole minórem
Da te perpétuò canant.

ÆTERNUS sit honos ingénito Patri,
Quem Virgo péperit glória Filio,
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Dóminus virtútum nobiscum; ℟. Arcum cónteret & confringet arma. *Ps.* 45.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. *Duplicanda.* Gens mea clamávit ad Dóminum, & salvum fecit Dóminus pópulum suum, ac misertus est hæreditátis suæ. *Esth.* 10.

Collecta. Orémus.

OMnípotens sempiterne Deus, qui pópulum tuum sanctíssimæ Vírginis Maríæ patrocínio confidentem ab inímicis & seductóribus liberasti; ejusdem glorióssæ Dei Genitrícis intercessióne concéde, ut fidem quam voce profitémur, corde teneámus, & ópere impleámus; Per eumdem.

AD HORAS.

In fine Hymnorum,

Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Benedícta es.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

CANON.

Ex sancto Bernardo.

Serm. de 12. *Prærogat. B. M. V. n.* 4.

MAría ipsa est à Deo promissa múlier, serpentis antíqui caput virtútis pede contritúra; cujus planè calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. Sola enim contrívit univérsam hæretícam pravitátem contríti sunt insidiatóres: conculcáti supplantatóres: confutáti derogatóres; & beátam eam dicunt omnes generatiónes.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Propter angústias.

Capitulum. *Deut.* 9.

DOminum supplíciter deprecábar; & orans dixi: Dómine Deus, ne dispérdas pópulum tuum, & hæreditátem tuam quam redemisti in magnitúdine tua.

℟. *br.* Quanta audívimus, * & cognóvimus ea! * Allelúia, allel. Quanta. ℣. Patres nostri * narravérunt nobis. * Allel. Glória. Quanta.

℣. Fílii qui nascentur & exurgent, ℟. Narrábunt fíliis suis. *Ps.* 77.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Tu glória.

Capitulum. *Tob.* 13.

LÆtáberis in fíliis tuis, quóniam omnes benedicentur, & congregabuntur ad Dóminum: Beáti omnes qui díligunt te.

℟. *br.* O Dómine, * ego servus tuus. * Allelúia, all. O Dómine. ℣. Ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ, * Allelúia. Glória. O Dómine. *Ps.* 115.

℣. Salvum fac filium an-
æ tuæ ; ℟. Fac mecum
num in bonum. *Ps.* 85.

AD NONAM.

Ant. 4. A. Beáti.

APITULUM. *Prov.* 8.

MEcum sunt divítiæ, & glória, opes superbæ, justítia, ut ditem dili-
ıtes me, & thesauros eó-
r: répleam.

℟. *br.* Glória & divítiæ * domo ejus. * Allelúia, elúia. Glória ℣. Dispcr-, dedit paupéribus. * Al-úia. Glória Patri. Glória.
. III.

℣. Vultum tuum depre-ɔuntur ℟. Omnes dívites :bis. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ps. de Officiis B. M. V. *frà* lxxxviij.

nt E. OMnis pópulus post victóriam venit oráre Dóminum ; & ob-lérunt holocausta, & vo-, & repromissiónes suas. *:dith.* 16.

Ant. 5. G. Benedixérunt óminum, dicentes : Bene-ctus, qui locum suum in-ɔntaminátum servávit. 2. *lach.* 15.

Ant. 7. d. Omnis Cívitas :ultávit, atque lætáta est ; ɔva lux oríri visa est, gáu-um, honor, & festus dies. *'sth.* 8.

Ant. 8. G. Viri desertó-res cessavérunt ultrà exíre in regiónem, & síluit terra. 1. *Mach.* 7.

Ant. 1. g. Dies autem victóriæ hujus festivitátis, in número sanctórum dié-rum accípitur, & cólitur ex illo témpore usque in præsentem diem. *Judith.* 16.

CAPITULUM. 3. *Reg.* 8.

SIt Dóminus Deus noster nobiscum, sicut fuit cum pátribus nostris, non dere-linquens nos, neque projí-ciens ; sed inclínet corda nostra ad se, ut ambulé-mus in univérsis viis ejus, & custodiámus mandáta ejus.

Allelúia, allelúia. ℣. Lau-dáte Dóminum Deum nos-trum, qui in me ancilla sua adimplévit misericórdiam suam, & interfécit in manu mea hostem pópuli sui. Al-lelúia. *Judith.* 13.

Hymnus, OMNIS ac-currat. *ut suprà in Officio Nocturno.* 458.

℣. Magnificávit Dómi-nus fácere nobiscum ; ℟. Facti sumus lætantes. *Ps.* 125.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. *Duplicanda.* Anima mea, bénedic Dó-minum, quóniam liberávit Civitátem suam à cunctis tribulatiónibus ejus : Bene-dictus Dóminus qui exaltá-vit eam, & fit regnum ejus

in sécula seculórum super eam. *Tob.* 13.

Collecta, ut suprà.

Fit Comm. S. Barbaræ, Virg. & Mart. Ant. Infirma. ℣. Deus. lvij. *Collecta*, Deus, qui inter. lxij.

Deindè de Adventu.

AD COMPLETORIUM.

Ut heri, cum Psalmi de Dominica.

Hymnus, Virgineis, *ut in Ord. Brev.* 167.

DIE IV.
In Festo
SANCTÆ BARBARÆ,
Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

BArbara Virgo légitur in Orientáli Chrónico Mártyrium subiisse tempóribus Heráclii Alexándriæ Epíscopi discípuli Origenis, à quo & ipsa in fide christi instit úta perhibétur. Ejus memória jam toto Oriente célebris, in Ecclésia Occidentáli circa nonum séculum clarére cœpit. Exindè plures extructæ sunt sub ejus invocatióne Basílicæ, devótis fidélium peregrinatiónibus ac oblatiónibus frequentátæ. Sanctæ Mártyris auxílium tam propulsandis ignium fulminumque terróribus, quàm impetrando máximè piæ mortis spátio, & promerendo salutári Eucharístiæ viático, efficáciter implorátur.

Lectio iij.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De S. Drosidæ.

QUam deinceps sperare póterunt excusatiónem viri, si molles sint & ignávi, quam verò véniam, cùm fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres? Cùm adeò se generósè ad certámina pietátis accingant? Nam neque sexus, nec ætas neque áliud quidquam potest impedimentum objícere, si adsit alácritas ánimi, & zelus, & ardens fides, hisque ómnibus Dei nobis grátiam conciliémus, quod beáta nimínum ista præstitit. Fuit enim illi corpus imbecillum, & obnóxius sexus injúriæ, & júnior ætas: verùmtamen horum ómnium imbecillitátem advéniens grátia occultávit, ubi generósam ánimi alacritátem offendit, & constantem fidem, & ánimam ad subeunda perícula præparátam.

Collecta, Deus, qui inter. lxij.

Fit Comm. Adventûs, & de B. M. Deumparitura.

DIE VI.
In Festo
SANCTI NICOLAI,
Myrensis Episcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

NIcoláus Myræ, quæ Lyciæ Metrópolis est, Epíscopus, pópulis omni-

bus véteri & vulgátâ famâ notus est. Quanto honóre fúerit hábitus á Græcis, vel una testátur precátio inserta Litúrgiæ, quæ sancti Joannis Chrysóstomi nómine inscribitur. Multæ sub ejus nómine erectæ sunt Constantinópoli Basílicæ. Illíus præsentem opem sensisse se Theodórus, qui Myrensem ejus sedem tenébat, coram Pátribus in Nicæna secunda Synodo contestátus est ad asserendam & confirmandam, quàm priùs impugnáverat, débitam Sanctórum imagínibus veneratiónem.

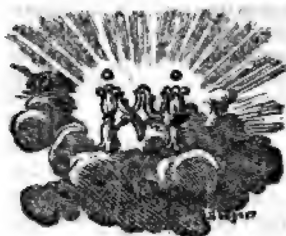
Lectio iij.

Ex ejus sepulcro stillábat óleum depellendis váriis morbórum genéribus salúbre, quod penículo extractum ex urna fidélibus distríbuebátur. ... tínos nóminis & miraculórum ejus fama celebrári quàm prædicant nono século Martyrológia Usuardi & Adónis. Aucta est autem ímprimis sancti Pontíficis venerátio, ex quo, devastátâ à Turcis Myrâ, allátum est corpus ejus Bárium in Apúlia, anno salútis millésimo octogésimo séptimo. Ibi enim extructa est impensis civitátis Basílica, quam in honórem sancti bui solébat in vásculis. Eórum nonnullis in Occidentem allátis, cœpit apud La-Nicolái Urbánus Papa secundus, post biénnium in Apúliam véniens, dedicávit; in eaque sacrum corpus cóndidit.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorasti miráculis, tríbue, quæsumus, ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónum suárum salutárem consequantur efféctum; Per Dóminum.

Comm. de Adventu, & de B. M. V. Deum-paritura.

DIE VIII.
IN FESTO
IMMACULATÆ CONCEPTIONIS
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.
SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. HÆc dicit Dóminus exercítuum : Adhuc unum módicum est, & véniet desiderátus cunctis géntibus. *Agg.* 2.

Ant. 6. F. Cogitávi ut ædificárem domum in qua requiésceret, & ad ædificandum ómnia præparávi. 1. *Paral.* 28.

Ant. 5. C. Hæc domus talis esse debet, ut in cunctis regiónibus nominétur. 1. *Paral.* 22.

Ant. 2. D. Opus namque grande est, neque enim hómini præparátur habitátio, sed Deo. 1. *Paral.* 29.

Ant. 8. G. Ecce ego creo eam exultatiónem, & exultábo in ea, & gaudébo. *Is.* 65.

CAPITULUM. *Judith.* 9.

ERige bráchium tuum sicut ab inítio, & allíde virtútem illórum in virtúte tua; cadat virtus eorum in iracúndia tua, qui promittunt se violáre sancta tua, & pollúere tabernáculum nóminis tui.

℟. Ait Dóminus Deus ad serpentem : Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum, & semen illíus : * Ipsa cónteret caput tuum. ℣. Portæ ínferi non prævalébunt adversùs eam. * Ipsa. Glória. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣.

HYMNUS.

HUc adsint hílares Alígerunt Chori :
Plausu turba fremens ócius ádvolet;
Concordesque simul læta ferens sonos
Laudet cármine Vírginem.
MONSTRUM colla tumens hórrida síbilis,
Intentansque truces lúminibus minas,
Omnes pestífero pólluit hálitu,

Virus lethíferum vomens.
Hærens indè tenax viscéribus malum
Fœdam progéniem cum pátribus necat:
Quæ monstrum nova vis fórtior ópprimet,
Infandum caput átterens?
Unam tanta manet glória Vírginem:
Victrix illa premit colla feróciа,
Exultansque super terga terit pede;
Nec jam dira nocet lues.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Sit par alme, tibi glória, Spíritus,
Sponsam munéribus qui decóras tuis,
Ut sit digna Deo parens. Amen.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo; ℟. In longitúdinem diérum. *Ps.* 92.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *Duplicanda.* Fac, Dómine, ut inimíci supérbia amputétur; erit enim hoc memoriále nóminis tui, cùm manus féminæ dejécerit eum. *Judith.* 9.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Comm. de Adventu.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. A. Ecce ténebræ opérient terram, & cáligo pópulos: super te autem oriétur Dóminus. *Is.* 68.

Hymnus, Virgineis, *ut in Ord. Brev.* 167.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. F. Ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortûs tui. *Is.* 60.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fílium Dei ex María nascitúrum: * Veníte, adorémus. *Luc.* 1.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Ævi nunc fóveat spem melióris,
Tellus dilúvio pressa malórum;
Passis naufrágium casta columba
Dandæ certa refert signa salútis.
Dum sub lethífera nocte jacentes
Infándo gémimus vúlnere Patris,
Nati quem páriet Númine fulta
Virgo concípitur, núntia vitæ.
Monstri dira premens colla superbi,
Et cæci pélagi stella benígna,
Primo mane nites, totáque pulchra
Jam, María, dicas víscera Christo.
Qui te divus amor cónsecrat hospes,
In te digna Deo dona repónit:
Mentem luce suâ Fílius ornat;

Et cor innócuum grátia complet.

Evæ quæ véteris damna rependes,
Auroramque minor lux imitáris,
Fac, pulsis ténebris, sol oriátur,
Quo perfecta dies fúlgeat orbi.

Sit laus summa Patri, summáque Nato,
Sancto Spirítui glória compar,
Quo concepta novi fœderis arca,
Cœli manna suo péctore servat. Amen.

Ps. de Officiis B. M. V. infrà. lxxxvij.

In I. Nocturno.

Ant. 1. f. Domum majestátis meæ glorificábo, ego Dóminus, Redemptor fortis. *Is.* 60.

Ant. 2. D. Declinábo super eam quasi flúvium pacis, & quasi torrentem inundantem. *Is.* 66.

Ant. 3. a. Ego ero ei murus ignis in circúitu, & in glória ero in médio ejus. *Zach.* 2.

℣. Fílius iniquitátis non appónet nocére ei: ℟. Concidam à fácie ipsíus inimícos ejus. *Ps.* 88.

Lectio j.

De Isaía Prophéta. *c.* 44.

Laudáte, cœli, quóniam misericórdiam fecit Dóminus: jubiláte, extréma terræ: resonáte, montes, laudatiónem; saltus & omne lignum ejus; quóniam redémit Dóminus Jacob, & Israel gloriábitur. Hæc dicit Dóminus, redemptor tuus, & formátor tuus ex útero: Ego sum Dóminus fáciens ómnia; extendens cœlos solus, stabíliens terram, & nullus mecum. Hæc dicit Dóminus Deus: Convertímini ad me, & salvi éritis. *Nihil respondetur.*

℟. Cláritas Dei illuminávit eam: * Nox non erit illic. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum. ℣. Quóniam elégit eam Dóminus in habitatiónem sibi. * Nox. *Apoc.* 21. *Ps.* 131.

Lectio ij. *cap.* 45.

Ego Dóminus, & non est alter, formans lucem, & creans ténebras, fáciens pacem, & creans malum: ego Dóminus fáciens ómnia hæc. Roráte, Cœli, désuper; & nubes pluant Justum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem; & justítia oriátur simul: ego Dóminus creávi eum. Hæc dicit.

℟. In médio ejus maledictum non erit; * Sed sedes Dei, & Agni in illa erunt, & servi ejus sérvient illi. ℣. Quærétur iníquitas, & non erit: & peccátum, & non inveniétur. * Sed sedes. *Apoc.* 22. *Jer.* 50.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus: Labor Ægypti: & Sábaïm viri sublímes ad te transíbunt, & tui erunt; post te àmbulábunt, vincti mánicis pergent, & te adorábunt, teque deprecabuntur. Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. Vere tu es Deus abscónditus, Deus Israel salvátor. Confúsi sunt & erubuérunt omnes: simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum. Israel salvátus est in Dómino salúte ætérnâ. Hæc dicit.

℟. Fidélis est, qui vocávit, qui étiam fáciet, * Ut integer spíritus, & ánima, & corpus sine queréla in adventu Dómini nostri Jesu Christi servétur. ℣. State, & vidéte magnália Dómini, quæ factúrus est. * Ut ínteger. Glória. *Rep. usque ad* ℣. *Thess.* 5. *Exod.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol? *Cant.* 6.

Ant. 7. d. Ipsa est múlier quam præparávit Dóminus Fílio Dómini mei. *Gen.* 24.

Ant. 3. a. Est in illa Spíritus sanctus, quem nihil vetat, & ídeò nihil inquinátum in eam incurrit. *Sap.* 7.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus, ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Absolut. & Bened. de B. M. V. ut in Ord. 151.

Lectio iv.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De Natura & Gratia. cap. 36.

CUm de peccátis ágitur, de sancta Vírgine María, propter honórem Dómini, nullam prorsùs habére volo quæstiónem; indè enim scimus, quod ei plus grátiæ collátum fúerit, ad vincendum omni ex parte peccátum, quòd concípere ac párere méruit eum quem constat nullum habuisse peccátum. Hâc ergo Vírgine exceptâ, si omnes illos sanctos & sanctas, qui in Scriptúris Sanctis, non modò non peccasse, verùm étiam justè vixisse referuntur; cùm hìc víverent, congregáre possémus, & interrogáre utrùm essent sine peccáto, quid fuisse respónsuros putámus? Quantálibet fúerit in hoc córpore excelléntia sanctitátis, si hoc interrogári potuissent, unâ voce clamassent illud, quod ait Joannes Apóstolus: Si dixérimus quia peccátum non habémus, nos ipsos sedúcimus & véritas in nobis non est.

℟. Plácuit óculis regis,

dixitque ad eam : * Noli metuére, non moriéris : non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est. ℣. Per unum hominem peccátum in hunc mundum intrávit, & ita in omnes hómines mors pertránsiit. * Noli metuére. *Esther.* 5 & 15. *Rom.* 5.

LECTIO V.

Sermo sancti Anselmi Epíscopi.

Lib. de Concept. c. 16.

QUamvis de mundissima Vírgine Filius Dei natus sit, non tamen hoc eâ necessitáte factum est quasi de peccatríce parente, justa proles rationabíliter generári per hujúsmodi propagatiónem nequíret : sed quia decébat, ut illíus hóminis concéptio de Matre puríssima fieret. Nempe decens erat, ut eâ puritáte, quâ major sub Deo nequi intélligi, Virgo illa niteret, cui Deus Pater únicum Fílium suum, quem de corde suo æquálem sibi génitum, tamquam se ipsum diligébat, ita dare disponébat, ut naturáliter esset unus idemque commúnis Dei Patris, & Vírginis fílius, & quam ipse fílius substantiáliter fácere sibi Matrem eligébat, & de qua Spíritus sanctus volébat, & operatúrus erat, ut conciperétur, & nascerétur ille de quo procedébat.

℟. Ascensor cœli auxiliátor tuus : * Ejíciet à fácie tua inimícum, dicetque contérere. ℣. Dóminus tecum : ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum. * Ejíciet. *Deut.* 33. *Luc.* 1.

LECTIO VI.

Sermo sancti Joannis Damascéni.

Orat. 1. *in Nat. B. M. V.*

QUid est quòd Virgo mater orta sit ex stérili ? Quia scílicet oportébat ut ad id quod solum sub Sole novum futúrum erat, ac miraculórum caput, via per mirácula sterneretúr, ac paulátim ab humilióribus ad sublimióra progressus fieret ; quamquam ália quoque áltior ac divínior rátio à me afferri potest. Etenim natúra grátiæ cedit, statque subtrémula non sustinens progrédi. Quóniam ítaque futúrum erat ut Dei génitrix Virgo ex Anna nascerétur, natúra grátiæ fœtum antevértere mínimè ausa est, sed mansit infructuósa, dum grátia fructum edidisset.

℟. Ecce draco stetit ante mulíerem quæ erat paritúra fílium qui rectúrus erat omnes Gentes, * Et projectus est draco ille magnus, serpens antíquus, qui sedúcit universum orbem. ℣. Per manum féminæ percussit illum Dóminus Deus noster. * Et projectus est. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Apoc.* 12. *Judith.* 13.

III. NOCTURNO.
nt. 8. G. Vivit Dómi-
, quóniam non permísit
ncillam suam coínqui-
. *Judith.* 13.
nt. 6. F. Induít me ves-
ntis salútis, & indu-
to justítiæ circumdédit
Is. 61.
nt. 1. g. In me grátia
is viæ & veritátis, in
omnis spes vitæ & vir-
. *Eccli.* 24.
. Veníte, audíte, &
ábo, omnes qui timétis
m; ℟. Quanta fecit
næ meæ. *Ps.* 65.

LECTIO vij.

io sancti Evangélii se-
cundùm Matthæum.

cap. 1.

ber generatiónis Jesu
Christi filii David, filii
aham. Abraham génuit
c, Isaac autem génuit
ob. Et réliqua.
omília sancti Bernardi
Abbátis.
de Laudibus Virginis Matris.

Ætáre, Pater Adam,
sed magìs tu, ô Eva
Mater, exulta, qui si-
ómnium parentes, ita
nium fuistis peremptó-
; & quod infelícius est,
ìs peremptóres, quam
entes. Ambo, inquam,
isolámini super filia, &
. filia; sed illa ámplius,
qua malum ortum est
ùs, cujus oppróbrium in
nes pertránsiit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur adversùs féminam: qui útique dum se imprudenter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier, quam dedísti mihi, dedít mihi de ligno, & comédi. Proptérea curre, Eva, ad Maríam, curre mater ad filiam; filia pro matre respóndeat, ipsa matris oppróbrium áuferat, ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

℟. Quis Deus præter Dóminum, aut quis Deus præter Deum nostrum? Deus * Qui præcinxit me virtúte, & pósuit immaculátam viam meam. ℣. Exultávit spíritus meus in Deo salutári meo; * Qui. *Ps.* 17. *Luc* 1.

LECTIO viij.

QUid dicébas, ô Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, & comédi? Verba malítiæ sunt hæc, quibus magìs augeas quàm déleas culpam. Verùmtamen sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam à te Deus interrogando elícere tentávit, sed non pótuit; in thesáuro indeficientis suæ pietátis invénit. Rédditur nempè fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro su-

perba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, & pro venenóso cibo illo amaritúdinis dulcédinem páriat fructus æterni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, & dic: Dómine, múlier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, & comédi: & dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me.

℟. Deus noster, in me ancilla sua adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israel: * Et interfécit in manu mea hostem pópuli sui. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est. * Et interfécit. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

Lectio ix.

O Admirandam & omni honóre digníssimam Vírginem! O Féminam singuláriter venerandam, super omnes féminas admirábilem, parentum reparatrícem, posterórum vivificatrícem! Vírginem carne, Vírginem mente, Vírginem professióne, Vírginem deníque, qualem descríbit Apóstolus, mente & córpore sanctam; nec nóviter, nec fortuítu inventam, sed à sǽculo electam, ab Altíssimo præcógnitam & sibi præparátam, ab Angelis servátam, à Pátribus præsignátam, à Prophétis promíssam. Scrutáre Scriptúras, & proba quæ dico. Ut pauca loquar de plúribus, quam tibi áliam prædixisse Deus vidétur, quando ad serpentem ait: Inimicítias ponam inter te & mulíerem? Et si adhuc dúbitas quod de María non díxerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam malígni suggestiónem tàm de carnis illécebra, quàm de mentis supérbia deduxit ad nihilum.

℟. Magnus es tu, Dómine, & fáciens mirabília: glorificábo nomen tuum in ætérnum; * Quia misericórdia tua magna est super me. ℣. Princeps mundi hujus, in me non habet quidquam. * Quia. Glória. *Repet. usque ad* ℣. *Ps.* 85. *Joan.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Domínica.

Ant. Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram. *Judith.* 13.

8. G.

a. Dóminus fá-
mans te, ab útero
tuus. *Is.* 44.
, F. Benedixit te
sua, quia per te
n redégit inimícos
udith. 13.
CUM, Incípite. *ut*
io. 132.
a. Dóminus om-
nócuit eum, &
um in manus fé-
confódit eum. *Ju-*

. D. Beáti omnes,
nt te, & qui gau-
pace tua. *Tob.* 13.
UM. *Baruch.* 5.
ostendet splendó-
suum in te, omni
cœlo est, nominá-
n nomen tuum à
justítiæ & honor

YMNUS.
CTA quid ploras
?
ultus lúgubres:
essat sérvitus?
ausu gáudia.
RA profundi gúr-

intentat minas;
édet, & gravi
tênâ cóncidet.
negáta séculis,
terris rédditur;
t lætos dies,
e mutat órdinem.
M, María, te ca-
,
flos ô Vírginum,
uas tellus tulit,

Tu sola vincis fílias.
Vix dum paréntis in sinu,
Jam plena vivébas Deo;
Castúmque pectus cœperat
Ardére sacris ígnibus.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Dignam Deo qui Vírginem
Formans ab ortu præparas.
Amen.

℣. Deus operátus est salú-
tem in médio terræ. ℟. Tu
confregísti cápita dracónis.
Ps. 73.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. G. *Duplicanda.*
Consurge sicut in diébus an-
tíquis: Numquid non tu
percussísti supérbum, vul-
nerasti dracónem. *Is.* 51.

Collecta. Orémus.

Deus, qui propter ho-
nórem Dómini nostri
Jesu Christi beátam & im-
maculátam ejus genitrícem
Vírginem Maríam, ab om-
ni labe peccáti præservasti,
quæsumus, ut nos puríssi-
mam ejus Conceptiónem re-
colentes, ab omni iniqui-
táte mundos grátiâ tuâ effi-
cere dignéris; Per eumdem.
Fit Comm. de Adventu.

AD HORAS.

In fine Hymnorum,
Doxologia:

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Dignam Deo qui Vírginem
Formans ab ortu præparas.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Benedícta es.

In ℟. *br.* ℣. Quem María concípiet * & páriet. *Luc.* 1.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1546. *Seſſ.* 5. *Decret. de Peccato originali.*

DEclárat ſancta Synodus, non eſſe ſuæ intentiónis comprehéndere in Decréto ubi de peccáto originháli ágitur, beátam & immaculátam Vírginem Maríam Dei Genitrícem; ſed obſervandas eſſe conſtitutiónes Sixti Papæ quarti, ſub pœnis in eis conſtitutiónibus contentis, quas ínnovat.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

CAPITULUM. *Sophon.* 3.

LÆtáre, & exulta in omni corde, fília Jerúſalem: abſtulit Dóminus judícium tuum, avertit inimícos tuos: Rex Iſrael Dóminus in médio tuî.

℟. *br.* Suſcepiſti me, Dómine, * de útero matris meæ. * Allelúia, allelúia. Suſcepiſti. ℣. Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es. * Allelúia. Glória. Suſcepiſti. *Pſ.* 138.

℣. De ventre matris meæ, tu es protéctor meus: ℟. In te cantátio mea ſemper. *Pſ.* 70.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Benedíxit.

CAPITULUM. *Judith.* 13.

BEnedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram, qui te diréxit in vúlnera cápitis Príncipis inimicórum noſtrórum.

℟. *br.* In hoc cognóvi, Dómine, * quóniam voluiſti me. * Allelúia, allelúia. In hoc. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me. * Allelúia. Glória. In hoc. *Pſ.* 40.

℣. Dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ. ℟. Et déxtera tua ſuſcépit me. *Pſ.* 17.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Beáti.

CAPITULUM. *Judith.* 13.

BEnedícta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob, quóniam in omni gente, quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſrael.

℟. *br.* Pópuli confitebúntur tibi * in ætérnum. * Allelúia, allelúia. Pópuli. ℣. Mémores erunt * nóminis tui. * Allelúia. Glória. Pópuli. *Pſ.* 44.

℣. Magna eſt glória ejus. ℟. In ſalutári tuo, Dómine. *Pſ.* 20.

VESPERAS.
Officiis B. M. V.

ıt lílium inter ſpi-
s, ſic amíca mea
, *Cant.* 2.
E. Tota pulchra
mea; & mácula
te. *Cant.* 4.
. Hortus conclú-
nea ſponſa; hor-
us, fons ſigná-

. Fons hortó-
aquárum vi-
fluunt ímpe-
Cant. 4.
uàm pulchra
córa, cariſſi-
ant. 7.
Iſai. 61.
nomen no-
os Dómini
ris coróna
Dómini, &
manu Dei

tia. ℣. No-
inus ità ma-
non recédat
e hóminum.
h. 13.

N U S.

s, María, te

tu prævénit!
æ Núminis
ulári non juvat?
tris inclúſam ſinu

Replet ſacer te Spíritus:
Jam tota pulchra, nec decus
Avíta labes ínficit.

NOSTRUM genus qui pérdidit
Serpentis átteres caput:
Fœdi tyranni légibus
Te non decébat ſúbjici.

HINC, Virgo, certátim tuo
Plaudunt triumpho cœlites:
Cladíque raptam pátriæ
Stupent frementes ínferi.

ET nos, tibi quos ſánguinis
Sacráta jungunt víncula:
Juvat ſoróris dúlcibus
Ornáre palmas cánticis.

O dulcis infans, ô ſoror,
Creſcas ut infélix genus
Quod prima Mater pérdidit,
Mater réformes áltera.

TIBI perenni fœdere,
Infans, vovémus péctora;
Quâ tota jam conſúmeris,
Fac caritáte férveant.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Dignam Deo qui Vírginem
Formans ab ortu præparas.
Amen.

℣. Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus: ℟. In fimbriis áureis circumamícta varietátibus. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. *Duplicanda*, Una eſt columba mea, perfecta mea: vidérunt eam

filiæ, & beatíssimam prædicavérunt. *Cant. 6.*

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Fit Comm. de Adventu.

AD COMPLETORIUM.

Ut heri, cum Ps. de Dominica.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
IMMACULATÆ
CONCEPTIONIS
B. M. V.

Semiduplex.

Omnia ut in die præter ea quæ sequuntur.

Psalmi de Feria, in toto Officio.

AD OFFICIUM NOCT.

Tres Ant. ℣. & ℟℟℟. ex uno de Nocturnis Festi secundum Feriam.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, è tribus fiunt duæ.

Lectio iij. ut infrà in qualibet die.

AD LAUDES.

Antiph. sola. Dóminus. *quarta de Laudibus.*

Comm. Adventûs.

AD VESPERAS.

Ant. sola. Sicut lílium. *prima de II. Vesperis, Comm. Adventûs.*

DOMINICA
INTRA OCTAVAM

Totum Officium fit de Adventu, cum Commem. Octavæ in utrisque Vesperis & Laudibus.

DIE IX.
DE OCTAVA.

Lectio iij.

Sermo sancti Procli Epíscopi.

Orat. 6. in S. Deip.

Quibus encomiórum colóribus Virginálem depingam imáginem? Quibus laudum præcóniis incontaminátum exornábo castimóniæ caractérem? Hæc, sacrum impeccántiæ áditum: hæc, sanctificátum Dei templum: hæc áureum altáre holocautómatum: hæc, divinum compositiónis thymíama: hæc, sacrum unctiónis óleum: hæc, pretiósum nardi písticí alabástrum: hæc, sacerdotále Ephod, Dei voluntátem indicans hæc, áureum candelábrum, septem Ellichniórum lucernam portans: hæc, arca intrínsecus & extrínsecus deauráta; córpore scílicet & spíritu sanctificáta.

Die X.

.. Octava.

Lectio iij.

..mo sancti Bernardi Abbátis.

..prærogat. B. M. V.

..e María sole perhibé-
..amicta, quæ profun-
..iam divínæ sapiéntiæ,
quàm credi váleat, pe-
..ivit abyssum: ut quan-
..sine personáli unióne
..úræ conditio pátitur,
illi inaccessíbili videá-
..mmersa. Illo nimírum
prophétæ lábia pur-
..ur, illo igne Séraphim
..nduntur. Longè verò
..r María méruit, non
..t summátim tangi, sed
..íri magìs úndique, &
..mfundi, & tamquam
igni conclúdi. Candi-
mus sanè, sed & calidís-
..is hujus mulíeris amic-
..: cujus ómnia tam ex-
..enter irradiáta noscun-
.., ut nihil in ea, non di-
..enebrósum, sed ne sub-
..cúrum saltem, vel mi-
.. lúcidum, sed ne tépi-
..n quidem áliquid: aut
..ı ferventíssimum, liceat
..picári.

..esperæ à Capitulo de
..uenti ut in Communi
..ntificum. xxiij. Coll. infrà.
..Fit Commem. Oct. &
..lventus.

Die XI.

In Festo

SANCTI DAMASI

Papæ.

Semiduplex.

De Communi Pontificum, xxiij.

Lectio ij.

Damasus post Libérium Románus Póntifex, testante sancto Ambrósio, manifesto Dei judício electus; & tandem confirmátus est, dejecto in Synodo Romána Ursicino, qui quorumdam factióne pseudo-epíscopus ordinátus fúerat. Hic in írritum misit Ariminensem conventum, in quo Cathólicis structa fraus, Valentis potíssimùm & Ursátii perfidiâ, detectamque in Synodo Apollináris hærésim primus anathémate percussit. Accépit lítteras à Patribus in Concílio secundo œcuménico Constantinópoli congregátis; cujus decréta pro fide rata hábuit.

Lectio iij.

Priscillianistas in Synodo Cæsaraugustána solemni judício proscriptos, cùm purgandæ fídei suæ spécie, Romam ad ipsum venissent, ne ad conspectum quidem admíttere vóluit. Sanctum Hierónymum ad se vocá-

vit, ut eo in conſcribendis epíſtolis, & reſponſiónibus ſynodálibus uterétur. Ejus quoque juſſu idem Hierónymus novum Teſtamentum Græcæ fidei réddidit, & Pſaltérium quo Romána utebátur Eccléſia juxtà Septuaginta Intérpretum translatiónem, emendávit. Elegans in componendis vérſibus ingénium hábuit: verſu, & ſolútâ oratióne multa ſcripſit. Tandem annis octódecim in Pontificátu exactis, Theodóſio imperante, deceſſit, & viâ Ardeatínâ ſépultus eſt.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beátum Dámaſum ad ſedem Apóſtoli tui Petri evectum, & fidei firmitáte, & vitæ integritáte illuſtrem effeciſti, ejus méritis & interceſſióne tales Eccléſiæ tuæ próvide paſtóres, qui fidélibus tuís ſincéræ doctrínæ præbeant alimentum, & rectæ converſatiónis miniſtrent exemplum; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per.

Vesp. *à Capitulo, de Oct. Commem. præced.*

Deindè Adventûs.

Ultimò S. Pauli, Narbonenſis Episc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xxiij. *Coll.* Deus, qui per beátum. *infrà.*

Die XII.
De Octava.

Lectio iij.

Sermo ſancti Lauréntii Juſtiniáni Epíſcopi.

In Nativ. B. Virg. Mariæ.

O Beáta inter féminas, cujus grátia hóminum ac Angelórum tranſcendit natúram! quæ enim ſanctificáta in útero, ac omni culpæ originális fúerat liberáta contágio; grátiæ plenitúdinem, quam mente percéperat, portendébat extérius. Illam profectò adhuc in matris útero decubantem adamávit Verbum, ſibique in genitrícem elégit: ut poſt ſuperabundanti jam benedictióne præventam, jamque Sancti Spíritus magiſtéris deputátam. Ipſam idem Spíritus cuſtodívit à carnis colluvióne immúnem; à libídinis delectatióne expertem; à ſéculi amóre aliénam; atque ab univerſórum críminum labe immaculátam.

Ad Laud. *ſit* Commem. *Adventûs.*

Deindè S. Pauli, Epiſcopi. Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xxvj.

Collecta. Orémus.

Deus, cujus ineffábili miſericórdiâ beátus Póntifex Paulus in géntibus evangelizávit inveſtigábiles divítias

itias Christi; da nos ejus
rcessióne, créscere in
ntia tua, & in omni ópe-
bono fructificantes, se-
dùm Evangélii veritá-
coram te ambuláre;
eumdem.

*Vesp. à Capitulo de se-
ti, in Communi Virgi-
. Collecta, infrà.*
*it Commem. Octavæ &
ventûs.*

D I E X I I I.
In Festo
NCTÆ LUCIÆ,
Virginis & Martyris.
Semiduplex.

Lectio ij.

Jcia Virgo Syracusána, génere & Christiánâ fide ilis, cum matre Euty-quæ sánguinis fluxu la-ibat Cátanam profécta beátæ Agathæ corpus eratúra & opem implora. Quæ ad ejus sepul-n cum supplíciter oras-Agathæ intercessióne ri sanitátem impetrávit: ontínuò matrem exorá-ut quam sibi dotem esset ra, Christi paupéribus ui paterétur. Ut Syracú-rédiit, pecúniam om-quam ex vénditis fa-átibus collégerat, in peres erogávit.

Lectio iij.

Uod ubi rescívit is cui parentes eam despón-int, apud Paschásium Præfectum Lúciam quòd Christiána esset accusávit. Ardens irâ Paschásius, Lúciam váriis ac sævíssimis tormentis cruciátam, tandem carníficis gládio transfigi jussit. Quàm célebris fúerit ejus memória in Ecclésia Romána, jam à século sexto, ex eo patet, quòd nomen ejus in Cánone Missæ témpore sancti Gregórii Magni recitarétur, ut fit etiamnùm. Nec minóri religióne festum ejus diem célebrat Orientális Ecclésia ex antiquíssimo ritu, ut patet ex ómnibus Græcórum Menológiis.

Collecta. Orémus.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, sanctæ Lúciæ, Vírginis & Mártyris tuæ votíva fovóveat; ut ejus sacra natalítia & temporáliter frequentémus, & conspiciámus ætérna; Per.

Fit Commem Octavæ & Adventûs.

Ad Vesp. *Fit à Capitulo de Octava, cum Commem. Adventûs.*

D I E X I V.
D E O C T A V A.

Lectio iij.

De Sermóne sancti Joannis Damascéni.
Orat. 1. de Nativ. B. M.

GRatiárum actiónis cántica depromámus cum Dávide, exultémus Dómi-

no, jubilémus Deo Salvatóri nostro; ómnium conditóri templum quo excipiátur extrúctum est; quia Verbo rerum opífici, hospítii domus est paráta. David Deíparens, gaude ánimo: Isaía Prophetárum primus, exhilaráre: alter quidem, quod tuis ex lumbis, uti jurátum erat, Regína procédat, ex qua Deus fructum tuum super sedem tuam positúrum promíserat; alter verò quod finem hábeat vaticínium illud tuum: Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet. Virga Virgo est, ex qua íntegro decóre muliébri flóridus perennísque flos Christus assurgit.

Vesperæ *de die Octava, ut in I. Vesperis Festi, omisso Responsorio.*

Fit Commem. Adventûs.

Die XV. OCTAVA IMMACULATÆ CONCEPTIONIS B. M. V.

Duplex-Minus.

Omnia ut in die Festi, (servato ritu duplici) præter ea quæ sequuntur.

Ad Noct. *Tres Antiph.* ℣. *&* ℟℟℟. *è iij. Nocturn.*

Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

Lectio ij.

Ex Tractátu de Conceptióne Beátæ Maríæ Vírginis, inter ópera sancti Anselmi.

De Beáta María, multis sǽculis ante ortum ejus vel conceptum, Isaíam Spíritu sancto afflátum dixisse constat: Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet, & requiéscet super eum Spíritus Dómini. Hæc ítaque virga quæ talem ex se prótulit florem, nullo dissentiente, Virgo María fuit; & flos qui de radíce ejus ascendit, benedíctus fílius super quem & in quo omnis plenitúdo divinitátis essentiáliter requiévit. Hæc ígitur Virgo, tanti fílii digníssima parens, cùm in alvo suæ parentis naturáli lege conciperétur; quis non concédat Dei sapiéntiam à fine usque ad finem pertingentem, cuncta implentem, cuncta regentem, novo quodam & ineffábili gáudio cœlum, terram, & ómnia quæ in eis sunt perfudisse, ac ineffábili jubilatióne pro sui reintegratióne, quam per illam sibi eventúram, divínâ & occultâ inspiratióne prævidébant, perlustrasse?

[*Si hodiè occurrat Feria IV. Quatuor Temporum, omissâ Lectione sequenti, legitur Homilia in Evangelium Feriæ.*]

Lectio iij.

SEd cùm ipsa Concéptio fundamentum fúerit habitáculi summi boni; si peccáti alicújus ex primæ prævaricatiónis orígine máculam traxit, quid dicémus? Si Jeremías, quia in géntibus erat Prophéta futúrus, in vulva est sanctificátus; & Joannes Dóminum in spíritu & virtúte Elíæ præcessúrus, Spíritu sancto est ex útero matris replétus: quis dícere áudeat singuláre totíus sǽculi propitiatórium, ac filii Dei omnipoténtis dulcíssimum reclinatórium, mox in suæ Conceptiónis exórdio Spíritûs sancti illustratióne destitútum? Testante verò Scriptúrâ: Ubi Spíritus, ibi libertas: à servitúte ígitur omnis peccáti líbera fuit, quæ ómnium peccatórum propitiatóri aula, in qua & ex qua persónaliter homo fieret, Spíritûs sancti præséntiâ & operatióne construebátur.

Ad Laudes, *Commem. Adventûs.*

Ad Vesp. *pro Commem. Adventûs, Ant.* O sapiéntia, *quæ ter dicitur, ut notatur in Proprio de Temp.*

DIE XXI. DECEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI THOMÆ, APOSTOLI.

SOLEMNE-MINUS.

Omnia de Communi Apostolorum, exceptis quæ sequuntur.

In I. Vesperis, *post Hymnum.*

℣. Notam fac mihi viam in qua ámbulem; ℟. Quia ad te levávi ánimam meam. *Ps.* 142.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. *Duplicanda.* Dixit Jesus Thomæ: Ego sum via, & véritas, & vita; nemo venit ad Patrem nisi per me. *Joan.* 14.

Coll. *ut infrà ad Laud.*

Fit Comm. de Adventu.

In I. Nocturno.

Lect. de Script occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

THomas, qui & Dídymus, unus fuit ex duódecim quos Christus è discípulis suis elégit & Apóstolos nominávit. Dóminum audítâ mórte Lázari, in Judæam profícisci

volentem, cùm discípuli objécto lapidatiónis perículo deterrére conarentur, dixit Thomas: Eámus & nos, ut moriámur cum eo. Cùm autem Christus transitúrus ad Patrem dixisset discípulis: Vado paráre vobis locum; sciscitátus Thomas quò váderet & quam iníret viam his ab eo verbis edóctus est. Ego sum via, & véritas, & vita; nemo venit ad Patrem nisi per me.

Lectio v.

POst octo à Resurrectióne dies vidit stantem Dóminum in médio discipulórum; & qui priùs eum resurrexisse non credíderat, præsentem intúitus, exclamávit: Dóminus meus, & Deus meus. Erat autem cum Petro & Nathanaéle & filiis Zebedæi, & duóbus áliis discípulis, quando manifestávit se íterùm Jesus ad mare Tiberiádis. Post acceptum Spíritum sanctum, Parthis & Medis Evangélium annuntiávit. Tum ad Indos se cóntulit: quibus in Christiána religióne erudítis, apostolátus honórem martyrii corónâ cumulávit.

Lectio vj.

MAximo in honóre apud fidéles fuit; cujus plúrima olim extitére monumenta. In Indiæ loco in quo corpus ejus primùm cónditum fuit, extructum est monastérium, & templum miræ magnitúdinis, in quo Deus multis miráculis Apóstoli sui glóriam declarávit. Edessæ in Mesopotámia quò ejus relíquiæ translátæ sunt, ædificáta est Basílica insignis, ejusque nómine dicta; in qua propter loci sanctitátem collectæ sine intermissióne celebrabantur. Hujus spectandæ causâ Valens Imperátor Edessam profectus, cùm pulsos ex ea orthodoxos úndique in campum vicínum confluére ægrè ferret, extréma quæque licèt minátus, frustrà prohibére tentávit, & parátos omnes invénit ad mortem pro fide oppetendam.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

cap. 20.

IN illo témpore; Thomas unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis quando venit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. in Evang. n. 7.

QUid, fratres caríssimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis, ut electus ille discípulus tunc deesset, post autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divínâ dispensatióne ge-

n est. Egit namque miro
lo superna cleméntia,
iscípulus ille dúbitans,
i in magistro suo vúlne-
alpáret carnis, in nobis
iera sanáret infidelitátis.
; enim nobis Thomæ in-
litas ad fidem, quàm
; credéntium discipuló-
prófuit; quia dum ille
idem palpando redúci-
nostra mens omni du-
tióne postpósita, in fide
látur.

ctio viij. n. 7 & 8.

: quippe discípulum Dó-
ninus post resurrectió-
suam dubitáre permí-
nec tamen in dubitatió-
eséruit; sicut ante nati-
tem suam habére Ma-
i sponsam vóluit, qui
en ad ejus núptias non
énit. Nam ita factus est
pulus dúbitans & pal-
, testis veræ resurrec-
is, sicut sponsus matris
at custos integérrimæ
initátis. Palpávit autem,
exclamávit: Dóminus
s & Deus meus. Dicit ei
s: Quia vidisti me;
ma, credidisti. Cùm
us Apóstolus dicat: Est
m fides sperandárum
tántia rerum, argumen-
non apparéntium; pro-
o liquet quia fides illá-
rerum argumentum est,
apparére non possunt.
e étenim appárent, jam
n non habent sed agni-
em.

Lectio ix. n. 8 & 9.

DUm ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dícitur, Quia vidisti me, credidisti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, & Deum conféssus est, dicens: Dóminus meus & Deus meus. Videndo ergo crédidit, qui considerando verum hóminem, hunc Deum quem vidére non póterat exclamávit. Lætíficat valde quod séquitur; Beáti qui non vidérunt & credidérunt. In qua nimírum senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus, sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim verè credit, qui exercet operando quod credit.

Ad Laudes, *post Hymnum.* ℣. Errávi sicut ovis quæ périit; ℟. Quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus. *Ps.* 118.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Duplic. Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum; & noli esse incrédulus, sed fidélis. *Joan.* 20.

Collecta. Orémus.

DA nobis, quæsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitá-

tibus gloriári; ut ejus semper & patrocíniis sublevémur, & fidem cóngruâ devotióne sectémur; Per.

Fit Comm. de Adventu.

Ad II. Vesp. *post Hymnum.* ℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi; ℟. Deus meus es tu, & exaltábo te. *Ps.* 117.

Ad. Magníficat

Ant. 8. *G. Duplic.* Quia vidisti me, Thoma, credidisti; Beáti qui non vidérunt, & credidérunt. *Joan.* 20.

Fit Commem. Translationis S. Georgii, Velaunorum Apostoli.

Ant. Fide testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibente Deo, & per illam defrúctus adhuc lóquitur. *Hebr.* 11.

℣. Justítia ejus manet in séculum séculi; ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

Coll. ut infrà ad Laudes.

Deinde fit Comm. Adventûs per Ant. O.

Die XXII.
In Translatione
SANCTI GEORGII,
Primi Velaunorum Episcopi.

Duplex-Majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum custodientem ossa justórum: * Veníte, adorémus. *Ps.* 33. *Ps.* 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Quos tellus húmili condíderat loco,
Hos artus píetas sédula cólligit:
Conservatque futúris
Munus nóbile séculis.

Hæc nos ergo Patris dúlcia pígnora,
Hæc læti méritis fígimus ósculis;
Ingens undè fidéli
Spes & præsidium gregi.

Hic quot prodígiis se Deus ásserit!
Hic surdi pátulis áuribus áudiunt:
Cæcis lux redit alma,
Contractis vigor ártubus.

Felix terra, Patris quam cóluit labor,
Sudor quam tóties fértilis ábluit,
Tantas undè nepótes
In messes adolévimus.

Tantæ nos mémores simus oríginis;
Sanctórum sóboles, ne steriléscere,
Ne torpére sinámus
Priscam degéneres fidem.

Jugis, summa Trias, sit tibi glória,
Quæ te das méritis pródiga præmium,
Et pensas generósa
Summis péctora gáudiis.
Amen.

Psalmi de Feria in toto Officio.

In I. Nocturno.

Ant. 6. F. Hæc dicit Dóminus: Réquiem dabo tibi,

ompléti fúerint dies
Reg. 7.
. 1. a. Scies quòd pa-
ábeat tabernáculum
, & ingrediéris in
ántia sepulcrum. Job.

. 7. ç. Eris quasi hor-
íguus, & sicut fons
um cujus non defi-
quæ. Is. 58.
ustus ut palma floré-
t. Sicut cedrus libáni
icábitur. Ps. 91.
T. de Script. occurr.
j. Lect. ℟. Cùm te
nptum putáveris,
ut lúcifer: * Et de-
untur fáciem tuam
i. ℣. Fáciam illos ut
t, & adórent antè pe-
s, & scient quia di-
* Et deprecabuntur.
. Apoc. 3.
ij. Lect. ℟. Super
otentem delíciis áf-
* Et elevábis ad
fáciem tuam, rogá-
m, & exáudiet te.
ve bone, & fidélis,
n gáudium Dómini
Et elevábis. Job. 22.
25.
iij. Lect. ℟. Glória
i cólliget te; * Orié-
ténebris lux tua, &
e tuæ erunt sicut me-
℣. Ténebræ transié-
& verum lumen jam
* Oriétur. Glória.
ar. Is. 58. 1. Joan. 2.
I. Nocturno.
4. D. Timenti Dó-
minum benè erit in extré-
mis, & in die defunctiónis
suæ benedicétur. Eccli. 1.

Ant. 3. à. Absque terróre
requiescat, & abundántiâ
perfruétur, timóre maló-
rum sublàto. Prov. 1.

Ant. 2. D. Si senúerit in
terra radix ejus, & in púl-
vere emórtuus fúerit trun-
cus illíus, germinábit. Job.
14.

℣. Dabis, Deus, gáu-
dium & lætítiam; ℟. Et
exultábunt ossa humiliáta.
Ps. 50.

Lectio iv.

Beáti Geórgii primi Vel-
lavórum Epíscopi cor-
pus, in Oppido sancti
Pauliáni, quòd olim cívitas
Vétula vocabátur, sepultum
jácuit, donec à Norberto
Aniciensi Epíscopo qui præ-
dicti loci Domínium Vice-
comítibus podumniacénsi-
bus césserat, sacri córporis
pótior pars Anícium trans-
láta est. Depósito aliquán-
diu pretióso pígnore in sub-
terráneo sancti Stéphani
Oratório, íbidem Norber-
tus amplióren ædificávit
Ecclésiam, quam sub sancti
Geórgii invocatióne conse-
crávit, & in ea repósuit sa-
cras Relíquias in sepulchro
lapídeo ponè majus Altáre.
Cùm autem anno millésimo
centésimo sexagésimo se-
cundo, Petrus Aniciensis
Epíscopus præfátum túmu-
lum aperíri fecísset, ibi ré-

perit, ut ipse testátur, membra Sanctórum cum duábus tábulis marmóreis, in quarum una hæc verba inscripta erant: Hîc requiescunt membra sancti ac gloriosíssimi Geórgii Epíscopi. In áltera verò: Hîc requiescunt membra sancti ac gloriosíssimi Hilárii Pictaviensis Epíscopi. Quæ ómnia in vase lígneo láminis férreis firmiter ligáto sigilloque suo obsignáto diligentíssimè inclúsit idem Petrus ac in prædicto túmulo repósuit. Anno deindè millésimo quadringentésimo vigésimo octávo sepulchrum solemni more inspexit Guillelmus Epíscopus Aniciensis, intactaque ac illæsa tam vas quàm cétera suprà dicta recognóvit. Demùm anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo quinto, Henríco Antístite Ecclésiam Aniciensem gubernante, sanctórum Geórgii & Hilárii Relíquiæ ex túmulo solémniter elátæ atque in eminentióri ac decentióri loco divísim pósitæ piâ fidélium devotióne coluntur.

℞. Statuisti, ut transferrentur ossa Patrum nostrórum de loco suo, & posuisti templum in quo invocátum est nomen tuum, * Et fecisti, Dómine Deus noster, secundùm omnem bonitátem tuam. ℣. Propter fámulum tuum, nota esse voluisti univérsa magnália. * Et fecisti. *Baruch.* 2. 1. *Paral.* 17.

Lectio v.

Sermo sancti Gregórii Nysséni.

Orat. de sancto Martyre Theodoro.

Sancti hujus ánima, ex quo súblimis ábiit in suo loco acquiescit, & córpore solúta, cum suî simílibus unâ vivit; corpus verò, venerandum & immaculátum illíus instrumentum quod suis vítiis & affectibus illíus inhabitantis incorruptibilitátem non læsit, cum multo honóre & cultu compósitum atque ornátum, in augusto sacroque loco situm est; quod véluti res cara magnique æstimáta, atque recóndita in tempus regeneratiónis reservátur. Quòd si quis étiam púlverem, quo conditórium, ubi corpus quiescit, óbsitum est, auferre permittat, pro múnere pulvis accípitur, ac tamquam res magni prétii condenda terra collígitur. Nam ipsas attíngere Relíquias, si quando áliqua ejúsmodi próspera fortúna contingat, ut id fácere líceat, quàm id sit multùm desiderandum & optandum, ac summárum precum donum, sciunt experti, & ejus desidérii cómpotes facti. Ex his, ô pópule pie, díscite, quòd pretiósa ac honoráta coram Dómino sit mors Sanctórum

Cui regum talis honor
ur? Quis ex iis, qui
modum inter hómi-
tcéllere visi sunt, tali
ɔriâ celebrátur? Quis
ratórum qui urbes mu-
cepérunt, natiónes in-
ras subegérunt, ádeò
ıtátus & famâ celebrá-
t? Et si enim anniver-
Fériis hunc diem cele-
us; ut nunquam cessat
ɔsè adveniéntium mul-
ɔ.

Réquiem tibi dabit
inus, & implébit splen-
us ánimam tuam, * Et
ua liberábit. ℣. Coró-
ustítiæ reddet justus ju-
'Et ossa. *Is.* 58. 2. *Tim.*

Lectio vj.

ɟ vero huc jam ades ad
ɔos, ô Beáte; veni ad
ɋui te honórant, invi-
s amícus, cognosce ac
Férias quæ celebrantur.
órum beneficiórum in-
nus: intercéde ac de-
ire pro pátria apud com-
em Regem & Dómi-
. Timémus afflictió-
expectámus perícula.
nsi superasti séculum,
ɔsti affectus & usus, ne-
:atesque humánæ con-
ɪnis. Pete pacem, ut hi
ici conventus non défi-
:: ne debacchétur atque
sétur adversùs templa
riave rabiósus & scele-
ıs bárbarus: ne concul-
sancta prófanus & ím-
pius. Nos enim étiam, quòd incólumes & íntegri conserváti sumus, tibi benefícium acceptum reférimus; pétimus autem étiam futúri témporis præsídium atque securitátem. Ne hæreses, sicut spinæ víneæ succrescant: ne zizánium éditum suffocet tríticum. Ne qua petra veri roris pinguédine carens adversùm nos exístat, & sermónis ac verbi fertilitátis vim rádicis expertem efficiat: sed virtúte tuâ, ô Vir admirande, Christianórum respública campus ségetum reddátur, qui campus ad finem usque máneat in pingui fertilique arvo fidei in Christum, semper fructum edens ætérnæ vitæ.

℟. In sublimitáte nóminis Dómini Dei sui magnificábitur; * Et erunt relíquiæ ejus in médio populórum multórum, quasi ros à Dómino. ℣. Erit vas in honórem sanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. * Et erunt. Glória. * Et erunt. *Mich.* 3. 2. *Tim.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Hæc dicit Dóminus: Ecce servus meus exaltábitur, & elevábitur, & sublimis erit valdè. *Is.* 52.

Ant. 8. *G.* Implébitur benedictiónibus, & nomen illius erit vivens in ætérnum. *Eccli.* 37.

Ant 4. E. Quasi lignum quod ad humórem mittit radíces suas, non désinet fácere fructum. *Jerem.* 17.

℣. Ecce sic benedicétur homo, ℟. Qui timet Dóminum. *Ps.* 127.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam. *c.* 20.

IN illo témpore; Accessérunt ad Jesum quidam Sadducæórum, qui negant esse resurrectiónem. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In S. Ignatium Martyrem.

UT thesaurus quidam perpétuus; qui quotídiè exhaurítur, nec déficit, cuncti licet ex eo ditescant: Sic étiam beátus hic cunctos ad se accedentes benedictiónibus, fidúciâ, & strénuâ alacritáte, magnâque fortitúdine plenos remittit domum. Itaque non hódiè tantùm, sed quotídiè ad ipsum confluámus, spirituáles ex eo fructus decerpentes. Quisquis enim cum fide ad illum accédit, magnis afficitur beneficiis. Sanctórum enim non modò córpora, sed ipsi lóculi, & monumenta, spirituáli grátiâ conferta sunt. Nam si in Eliséo id côntigit, ut defunctus sepulcrum ejus attingens mortis víncula dissólverit, & ad vitam rursùm redíerit; multò magis hoc témpore, quo grátiæ ubérior, spíritûs major est vis; ut si cùm fide aliquis arcam attingat, magnam indè virtútem háuriat.

℟. Dóminum benedicébant, quia magnificábat locum suum, eò quòd in loco verè sit Dei quædam virtus; * Nam ipse visitátor & adjútor est loci illíus. ℣. Si intret quis, cadens in fáciem adorábit Deum, pronúntians quòd verè Deus in vobis sit. * Nam. 2. *Mach.* 3. 1. *Cor.* 14.

Lectio viij.

IDeò relíquias sanctórum nobis concessit Deus, ut nos ad se eórum óperâ ad eumdem zelum perdúcat & sint nobis velut portus quidam, & idóneum solátium malórum, quæ assíduè nos affligunt. Quamobrem vos omnes cohortor, fratres, si quis vestrûm ægritúdine ánimi, vel córporis morbo, vel quâvis áliâ calamitáte aut peccatórum mole prémitur, ut cum fide huc accédat, & ab áliis ómnibus liberátus, magna cum lætítia revertétur, & aspectu solo consciéntiam tranquilliórem reportábit. Quin étiam expédit, ut non solùm ii, qui ærumnis affecti sunt, huc sese cónferant, sed illi étiam, qui & ánimi quiéte, & glóriâ, & poténtiâ, & magnâ apud Deum fidúciâ perfruuntur, hanc

tátem non négligant.
enim huc accédit, &
tum videt, bona hæc
iet stabilióra.
. Ite ad servum meum,
us meus orábit pro vo-
: * Fáciem ejus suscí-
n, ut non vobis impu-
r stultítia. ℣. Multùm
t deprecátio justi assí-
. * Fáciem ejus. *Job*. 42.
. 5.

Lectio ix.

Tilis ígitur cunctis hic
thesaurus est, & refú-
m opportúnum, tam iis
lapsi sunt, ut à tenta-
ibus liberentur; quam
, qui próspere ac feliciter
unt, ut diu fruantur bo-
; illis qui morbis labó-
t, ut bonam valetúdi-
n consequantur; illis qui
nmodâ gaudent valetú-
e, ne in morbum áli-
em incurrant. Quæ qui-
n ómnia considerantes,
ni gáudio atque voluptá-
sacrum hunc locum ante-
námus; ut lætítiæ & lucri
nsortes, illic sanctórum
ntubernáles & sócii esse
leámus précibus ipsórum
nctórum, & grátiâ ac be-
gnitáte Dómini nostri Je-
Christi.

℟. Hic est fratrum amá-
r, & pópuli Israel: * Hic
t qui multùm orat pro Pó-
ulo, & universa Civitáte.
. Grátias Deo, qui dedit
anc sollicitúdinem pro vo-
is in corde ejus. * Hic est,
Glória. * Hic est. 2. *Mach*.
15. 2. *Cor*. 8. Te Deum.

℣. Sacerd. Omnia ossa
mea dicent: ℟. Dómine,
quis símilis tibi? *Ps*. 34.

AD LAUDES.

Ant. IN omni ore quasi mel
6. F. indulcábitur ejus me-
mória. *Eccli* 49.

Ant. 1. g. Ossa ipsíus vi-
sitáta sunt, & post mortem
prophetavérunt. *Eccli*. 48.

Ant. 3. a. Amplificátus
est in mirabílibus suis; &
quis potest simíliter sic glo-
riári? *Eccli*. 48.

Ant. 5. C. Virtútes facié-
bat Deus per eum; recedé-
bant languóres & spíritus
nequam egrediebantur. *Act*.
19.

Ant. 4. E. Concurrébat
multitúdo vicinárum civitá-
tum, afferentes ægros, qui
curabantur omnes. *Act*. 5.

Capitulum. *Is*. 66.

HÆc dicit Dóminus: Vi-
débitis, & gaudébit cor
vestrum, & ossa vestra quasi
herba germinábunt, & co-
gnoscétur manus Dómini
servis ejus.

Hymnus.

QUantus est! cujus vé-
niens ad ædem
Dexterum sentit sibi quisque
Numen,
Et domum semper redit im-
petráto
Múnere lætus.
Omnis ut sexus volat,
omnis ætas;

Sacra pastóris venerátur ossa :
Turba languentûm réperit petítam
Ægra salútem.

Prisca nostrórum píetas avórum
Fluxit ex illo, rediviva surgat ;
Quos adhuc servat cinis, hîc sepultos
Súscitet ignes.

Quæ fuit vivo tibi cura, præsul,
Hanc licèt vectus super astra, serves ;
Et tuam, nostræ bone tutor Urbis,
Réspice Gentem.

Hæc Deo Cives posuére templa,
Quæ tuum dicent sine fine nomen ;
Jure te Patrem vocat & Patrónum
Civis & Hospes.

Summa laus Patri, tibi laus perennis,
Christe, pastórum bonus ipse pastor ;
Par sit ambórum tibi laus, per omne,
Spíritus ævum. Amen.

℣. Mirábilis Deus in sanctis suis : ℟. Ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ. *Ps.* 67.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Radix mea aperta est secùs aquas & ros morábitur in messióne mea : glória mea semper innovábitur. *Job.* 29.

Collecta. Orémus.

DEus, qui nos sancti Pontíficis nostri Geórgii assíduâ protectióne réfoves ; éxcita in Translatióne córporis ejus, quam adhuc spirant sacri cíneres pietátem, ejusque précibus ab omni nos adversitáte custódi ; Per Dóminum.

Fit Comm. Adventûs & B. M. V.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. In omni ore.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Ossa ipsíus.

Capitulum. *Eccli.* 46.

OSsa eórum púllulent de loco suo, & nomen eórum permáneat in ætérnum, pérmanens in fílios illórum sanctórum virórum glória.

℟. *br.* Dabis eum in benedictiónem, * in séculum séculi. Dabis. ℣. Lætificábis eum in gáudio * cum vultu tuo, Dómine. * In séculum. Glória. Dabis eum. *Ps.* 20.

℣. Justítia ejus manet in séculum séculi : ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Amplificátus est.

Capitulum. *Eccli.* 48.

MOrtuum prophetávit corpus ejus : in vita sua fecit monstra ; & in mor-

rabília operátus est.
br. Mementóte * Mi-
ium ejus quæ fecit.
.entóte. ℣. Prodígia
, * & judícia oris ejus.
rabílium. Glória. Me-
óte. *Ps.* 104.
Patres nostri narravé-
nobis : ℟. Fílii qui nas-
ır narrábunt fíliis suis.
7.

D NONAM.
t. 4. E. Concurrébat.
ITULUM. 2. *Par.* 6.
quis de pópulo tuo Is-
el fúerit deprecátus,
oscens plagam & in-
átem suam, & expán-
manus suas in domo
tu exáudies de cœlo.
br. De necessitátibus
n * Liberávit eos. De
sitátibus. ℣. Erípuit
de interitiónibus eó-
Liberávit eos. Glória.
ecessitátibus.
Confiteantur Dómino
icórdiæ ejus : ℟. Et
bília ejus fíliis hómi-
Ps. 106.

) II. VESPERAS.
MOrtui estis, & vi-
ta vestra abscón-
st cum Christo in Deo.
ss. 3.
t. 8. G. Qui suscitávit
n Christum à mórtuis,
icábit & mortália cór-
vestra, propter inha-
item Spíritum ejus in
s. *Rom.* 8.

Ant. 3, 2. Seminátur in infirmitáte, surget in virtúte; seminátur corpus animále, surget corpus spiritále. 1. *Cor.* 15.

Ant. 4. E. Salvátor noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. *Philip.* 3.

Ant. 5. C. Has habentes promissiónes, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei. 2. *Cor.* 7.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 3.

NOvos cœlos & novam terram secundùm promissa Dómini expectámus, in quibus justítia hábitat; propter quod, caríssimi, hæc expectantes, satágite immaculáti & invioláti ei inveníri in pace.

Hymnus, Quos tellus. *ut suprà in Officio Noct.*

℣. In memória ætérna erit justus; ℟. Ab auditióne mala non timébit. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Benedictus tu in Civitáte, & benedictus in agro; & benedictæ Relíquiæ tuæ : benedictus eris ingrédiens, & egrédiens. *Deut.* 28.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Fit Comm. Adventûs per Ant. O.

DIE XXVI. DECEMBRIS,

INTRA OCTAVAM NATALIS DOMINI.

IN FESTO

SANCTI STEPHANI, PROTO-MARTYRIS.

SOLEMNE-MINUS.

In II. Vesperis *Natalis Domini, fit Commem. S. Stephani.*

Ant. Mitto ad vos Prophétas, & sapientes : & ex illis occidétis & flagellábitis in synagógis vestris, & persequémini ; ut véniat super vos omnis sanguis justus qui effúsus est super terram. *Matth.* 23.

℣. Misit Deus antè eos virum ; ℟. Elóquium Dómini inflammávit eum. *Ps.* 104.

Collecta, Da nobis. *ut infrà ad Laudes.*

Completorium *de Natali Domini.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum quem vidit Stéphanus stantem à dextris Dei, * Veníte, adorémus. *Act.* 7.

Ps. 94. Veníte, 150.

HYMNUS.

O Qui tuo, dux Mártyrum,
Præfers corónam nómine,
Non de cadúcis flóribus
Tibi corónam néctimus.

Tuo cruenta sánguine
Quàm saxa fulgent púlcriùs!
Aptáta sacro vértici
Non sic micárent sídera.

Quot facta fronti vúlnera,
Tot tela lucis émicant;
Et Angelo monstrat parem,
Quod prodit è vultu, jubar.

Tu prima Christo víctimæ
Vitam rependis víctima,
Primusque testis æmulo
Deum fatéris fúnere.

Tu primus ostensam tibi
Maris rubri sulcas viam;
Quot te sequentur Mártyrum,

ræis, exércitus!
tus es de Vírgine,
i sit glória
te, cumque Spíri-

terna sécula.
Amen.
mi de Feria.
NOCTURNO.
. *D.* Convocantes
multitúdinem dis-
; dixérunt: Non
n nos derelínque-
n Dei, & ministrá-
. *Act.* 6.
.. D. Consideráte
obis boni testimó-
m, plenos Spíritu
sapiéntiâ, quos
mus super hoc
t. 6.
. a. Plácuit sermo
mni multitúdine,
runt Stéphanum.

ítus quem elegísti
psísti: ℟. Inhabi-
triis tuis. *Ps.* 64.
ECTIO j.
ous Apostolórum.
Cap. 6.
ous illis, crescente
ro discipulórum,
n est murmur Græ-
dversùs Hebræos,
despicerentur in
o quotidiáno ví-
um. Convocantes
ódecim multitúdi-
cipulórum, dixé-
on est æquum nos
iere verbum Dei,
táre mensis. Con-

siderate ergo, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu sancto & sapiéntiâ, quos constituámus super hoc opus. Nos verò oratióni & ministério verbi instantes érimus. Et plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum virum plenum fide & Spíritu sancto, & Philippum, & Próchorum, & Nicanórem, & Timónem, & Parménam, & Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspectum Apostolórum; & orantes, imposuérunt eis manus. Tu autem.

℟. Stéphanum virum plenum fide & Spíritu sancto * Statuérunt ante conspectum Apostolórum; & orantes, imposuérunt ei manus. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Státues Levítas in conspectu Aaron & filiórum ejus, & consecrábis oblátos Dómino. *Statuérunt. *Act.* 6. *Num.* 8.

LECTIO ij.

STéphanus autem plenus grátiâ & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsium, & Alexandrinórum, & eórum qui erant à Cilícia & Asia, disputantes cum Stéphano: & non póterant resístere sapiéntiæ & Spirítui qui lo-

quebátur. Tunc summisérunt viros, qui dícerent se audivisse eum dicentem verba blasphémiæ in Móysen & in Deum. Commovérunt ítaque plebem, & senióres, & scribas: & concurrentes rapuérunt eum, & adduxérunt in concílium, & statuérunt falsos testes, qui dícerent: Homo iste non cessat loqui verba adversùs locum sanctum & legem; audívimus enim eum dicentem: Quóniam Jesus Nazarénus hic déstruet locum istum, & mutábit traditiónes quas trádidit nobis Móyses. Et intuentes eum omnes qui sedébant in concílio, vidérunt fáciem ejus tamquam fáciem Angeli.

℟. Levítes præpósitus eras iis quæ sponte offerebantur Dómino; * Universæque multitúdini fidéliter cibi præbebantur. ℣. Quotquot possessóres agrórum erant, vendentes afferébant prétia: dividebátur autem síngulis prout cuíque opus erat; * Universæque. 2. *Paral.* 31. *Act.* 4.

Lectio iij. *cap.* 7.

CUm autem esset plenus Spíritu sancto, intendens in cœlum, vidit glóriam Dei, & Jesum stantem à dextris Dei, & ait: Ecce vídeo cœlos apertos, & Fílium hóminis stantem à dextris Dei. Exclamantes autem voce magnâ, continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejicientes eum extra civitátem, lapidábant: & testes deposuérunt vestimenta sua secùs pedes adolescentis qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocantem, & dicentem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. Pósitis autem génibus, clamávit voce magnâ, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixisset, obdormívit in Dño.

℟. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet, sicut scriptum est: * Dispersit, dedit paupéribus; † Justítia ejus manet in séculum séculi. ℣. Eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum. * Dispersit. Glória. † Justítia. 2. *Cor.* 9. *Eccli.* 31.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Stéphanus plenus grátiâ & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. *Act.* 6.

Ant. 5. a. Erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 6. F. Sapiéntia firmábitur in illo, & non flectétur; & continébit illum, & exaltábit illum apud próximos suos. *Eccli.* 15.

℣. Confirmátum est cor ejus: ℟. Non commovébitur, donec despíciat inimícos suos. *Ps.* 111.

E D. de Sanctis.

LECTIO iv.

› sancti Fulgéntii
Epíscopi.

3. *de S. Stephano.*

rì celebrávimus tem-
›orálem sempiterni
Regis nostri natá-
hódie celebrámus
álem mílitis passió-
erì Rex noster trá-
iis indútus, de aula
irginális egrédiens,
dignátus est mun-
hódie miles de ta-
lo córporis éxiens
iátor migrávit ad cœ-
ória in excelsis Deo
cti Angeli exultantes
runt: hódie Stépha-
tantes in suum con-
susceperúnt. Herì
s pro nobis pannis
olútus: hódie Sté-
stolâ est ab eo im-
tátis indútus. Herì
is angústia Christum
t infantem: hódie
sitas cœli suscépit
num triumphantem.
Potens in Scriptúris
octus viam Dómini;
rvens Spíritu loque-
& docébat diligen-
quæ sunt Jesu. ℣. Sá-
tamquam imbres mit-
óquia sapiéntiæ suæ.
ns. *Act.* 18. *Eccli.* 39.

LECTIO v.

cessárium nobis est,
ratres caríssimi, ag-
re quibus armis præ-
cinctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita meruisset felíciter triumpháre. Invíctæ in eo enítuit insigne virtútis, quæ nec freméntium sævítiam formidávit, nec lapidántium íctibus devícta succúbuit. Usque ádeò enim inter fremente permansit intérritus, & inter lápidum fuit cruciamenta secúrus, ut incredulitátem Judæorum fidenter argúeret, & benignus pro lapidántibus exoráret. Quod est ergo tam magnum atque insuperábile genus armórum? Procul dúbio, munímine régio septus, nullátenus est ab adversáriis superátus; quóniam Rex noster; cùm sit Altíssimus, pro nobis húmilis venit, sed inánis veníre non pótuit. Magnum quippe donatívum suis milítibus áttulit, quo eos non solùm copiósè ditávit, sed étiam ad certandum invictíssimè confortávit. Attulit namque donum caritátis, quo perdúceret hómines ad consórtium deitátis.

℟. Cœpit fiduciáliter ágere in synagóga; * Vehementer enim Judæos revincébat públicè, ostendens per Scriptúras esse Christum Jesum. ℣. Surrexit quasi ignis, & verbum ipsíus quasi fácula ardébat; * Vehementer. *Act.* 18. *Eccli.* 48.

LECTIO vj.

CAritas ergo quæ de cœlo ad terras depósuit Christum, ipsa Stéphanum de terra elevávit ad cœlum. Cáritas quæ præcessit in Rege, ipsa subsequenter refulsit in mílite. Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruisset accípere, caritátem pro armis habébat, & per ipsam ubíque vincébat. Per caritátem Dei, seviéntibus Judæis non cessit: per caritátem próximi, pro lapidántibus intercessit. Per caritátem arguébat errantes, ut corrigerentur: per caritátem pro lapidántibus orábat, ne punirentur. Caritátis virtúte subnixus vicit Saulum crudéliter sævientem; & quem hábuit in terra persecutórem, in cœlo méruit habére consortem.

℟. Surrexérunt quidam de synagóga disputantes cum Stéphano; * Et non póterant resístere sapiéntiæ & Spirítui † Qui loquebátur. ℣. Obstructum est os loquéntium iníqua. * Et non. Glória. † Qui. *Act.* 6. *Ps.* 62.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. *D.* Judæi repléti sunt zelo, & contradicébant his quæ dicebantur, blasphemantes. *Act.* 13.

Ant. 8. *G.* Summisérunt viros qui dícerent se audivisse Stéphanum dicentem verba blasphémiæ in Móysen & in Deum. *Act.* 6.

Ant. 7. c. Commovérunt plebem, & senióres, & scribas; & concurrentes rapuérunt Stéphanum. *Act.* 6.

℣. Lábia dolósa loquuntur adversùs justum iniquitátem, ℟. In supérbia & in abusióne. *Ps.* 30.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 23.

IN illo témpore; Dicébat Jesus Scribis & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos prophétas, & sapientes, & Scribas; & ex illis occidétis. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. *Comment. in Matth.*

HOc quod ánteà dixerámus, Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére, eò quod occidendus esset ab eis, potest & ad discípulos ejus referri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos prophétas, & sapientes, & scribas; & ex illis occidétis, & crucifigétis, & flagellábitis in synagógis vestris, & persequémini de civitáte in civitátem, ut impleátis mensúram patrum vestrórum. Simulque observa, juxta Apóstolum scribentem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: álios prophétas, qui ventúra prædícant: álios sapientes, qui nóverint quando dé-

›roferre sermónem:
ribas in lege doctís-
ex quibus lapidátus
hanus, Paulus occi-
ıcífixus Petrus, fla-
n Actibus Apostoló-
cípuli.
Adduxérunt Stépha-
concílium, & sta-
falsos testes qui dí-
: * Homo iste non
›qui verba adversùs
sanctum & legem.
uctis viris filiis diá-
fecérunt eos sedére
eum: At illi dixérunt
eum testimónium
multitúdine. * Ho-
:. *Act.* 6. 3. *Reg.* 21.

LECTIO viij.

alem, Jerúsalem, quæ
dis prophétas, & lá-
eos qui ad te missi
erúsalem, non saxa
ficia civitátis, sed
tóres vocat, quam
t patris affectu sicut
álio loco légimus,
videns eam fléverit.
autem quod dicit:
es vólui congregáre
tuos, ómnes retrò
étas à se missos esse
ır. Ecce relinquétur
domus vestra deserta.
ipsum ex persóna Je-
: jam antè díxerat:
ui domum meam, di-
hæreditátem meam,
:st mihi hæréditas mea
spelunca hyenæ. De-
n Judæórum domum,
id est, Templum illud quod
fulgébat augústius, óculis
comprobámus; quia habi-
tatórem Christum pérdidit;
& hæreditátem prærípere
géstiens, occídit hærédem.

℞. Intuentes Stéphanum omnes qui sedébant in concílio, * Vidérunt fáciem ejus tamquam fáciem Angeli. ℣. Símilem illum fecit Deus in glória sanctórum, & magnificávit eum in timóre inimicórum. * Vidérunt. *Act.* 6. *Eccli.* 45.

LECTIO ix. n. 3.

DIco enim vobis, Non me vidébitis ámodò, donec dicátis, Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Ad Jerúsalem lóquitur, & ad pópulum Judæórum. Versículum autem istum, quo & párvuli atque lacténtes in ingressu Jerúsalem Dómini salvatóris usi sunt, quando dixérunt: Benedíctus qui venit in nómine Dómini, hosánna in excelsis, sumpsit de centésimo décimo-séptimo Psalmo, qui manifestè de adventu Dómini scriptus est. Et quod dicit, hoc vult intélligi: Nisi pœniténtiam egéritis, & confessi fuéritis ipsum me esse de quo Prophétæ cecinérunt, Fílium omnipoténtis Patris, meam fáciem non vidébitis. Habent Judæi datum sibi tempus pœniténtiæ; confiteantur benedic-

tum qui venit in nómine Dómine, & Christi ora conspícient.

℟. Cùm esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, intendens in cœlum, vidit glóriam Dei, & ait: * Ecce vídeo cœlos apertos, & Fílium hóminis stantem à dextris Dei. ℣. Ecce in cœlo testis meus, & cónscius meus in excelsis. * Ecce. Glória. *Repetit.* ℟. *usque ad* ℣. *Act.* 7. *Job.* 16.

Te Deum.

℣. SACERD. Ad te levávi óculos meos, ℟. Qui hábitas in cœlis. *Ps.* 122.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 8. *G.* EGo repletus sum fortitúdine Spíritûs Dómini, judício & virtúte; ut annúntiem Israel peccátum suum. *Mich.* 3.

Ant. 3. à. Suscitátur falsíloquus advérsùs fáciem meam, contradícens mihi: collégit furórem suum in me. *Job.* 16.

Ant. 7. ç. Cómminans mihi, infrémuit contra me déntibus suis: terribílibus óculis me intúitus est. *Job.* 16.

CANTICUM. *Isaia.* 33.

QUi ámbulat in justítiis,* & lóquitur verítátem: Qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, * & claudit óculos suos ne vídeat malum:

Iste in excelsis habitábit; * munimenta saxórum sublímitas ejus;

Panis ei datus est, * aquæ ejus fidéles sunt;

Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, * cernent terram de longè.

Ant. 1. a. Aperti sunt cœli, & vidi visiónes Dei; & ecce ignis & splendor in circúitu ejus. *Ezech.* 1.

Ant. 2. D. Dicunt: Lapidétur, & aspíciat óculus noster; ipsi autem non cognovérunt cogitatiónes Dómini. *Mich.* 4.

CAPITULUM. *Jerem.* 26.

DOminus misit me, ut prophetárem ad domum istam & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audistis: Nunc ergo bonas fácite vias vestras & stúdia vestra, & audíte vocem Dómini Dei vestri.

HYMNUS.

QUID, obstináta péctora,
Verbo Dei resístitis?
Qui vos Deo plenus docet:
Hunc destinátis fúneri!

OMNES in unum sæviunt,
Saxis gravant truces manus:
Hunc párticeps Saulus necis
Per ómnium dextras peti.

QUID hoc? repentè pánditur
Stelláta cœli régia:
Ad déxteram Patris videt
Sublímè stantem Fílium.

tis, dux, mílitem
triste, spectans
s;
certáminis,
: præmium.
:i sub júdice
:st victória:
o saxórum pluit,
ffixus polo.
npe largo vívidæ
cis ébria,
is memor sui,
is ínserit.
is es de Vírgine,
t glória
cumque Spíritu,
na sécula. Amen.
: malórum pro-
)óminus. ℟. In
vit me. *Ps.* 26.
dictus.
G. *Duplicanda.*
:s voce magnâ,
at aures suas, &
cérunt unaními-
anum; & ejicien-
ra civitátem, la-
ivocantem & di-
ómine Jesu, sus-
m meum. *Act.* 7.
A. Orémus.
)is, quæsumus,
ne, imitári quod
t discámus & ini-
gere; quia ejus
elebrámus, qui
a pro persecutó-
re Dóminum no-
ım Christum Fí-
, qui tecum.
Natalis Dom.
;ressus est Salvá-
& nunc qui re-
it à Dómino, re-

vertentur, & vénient in Sion laudantes. Allelúia. *Is.* 51.

℣. Ipse tamquam sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

Collecta. Orémus.

CONcéde, quæsumus omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberat, quos sub peccáti jugo vetusta sérvitus tenet; Per eumdem.

AD HORAS.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 8. *G.* Ego.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Mat.* 1.

CANON.

Ex Epístola sancti Cœlestíni Papæ.

Ad Cler. popul. Constantin. Lecta in Con. Eph. ann. 431.

† PAtiéntiæ vobis atque constántiæ forma, Stéphanus primus Christi testis exístat. Plebs in hunc prædicantem strídulit perfidórum: nec tamen idóneus Christi comes tácuit quod vidébat. Exclamávit inter furentes, inter Religiónis inimícos, vidére se apertos cœlos, & fílium hóminis, propter quem tália paterétur, stantem ad déxteram Dei.

AD TERTIAM.

Ant. 3. à. Suscitátur.

Capitulum. *Ezech.* 3.

DIxit ad me Dóminus: Domus Israel nolunt

audíre te, quia nolunt audíre me; omnis quippe domus Israel attrítâ fronte est, & duro corde: Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum.

℟. *br.* Príncipes * persecúti sunt me gratis. * All. al. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum. * Allelúia. Glória. Príncipes.

℣. Sedérunt príncipes, & advérsùm me loquebantur; ℟. Servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. ç. Cómminans mihi.

CAPITULUM. *Ezech.* 3.

FIlli hóminis, ut adamantem, & ut sílicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas à fácie eórum.

℟. *br.* Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo. * All., al. Dóminus. ℣. Dóminus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos. * Al. Glória. Dóminus. *Ps.* 117.

℣. Dóminus à dextris est mihi, ne commóvear; ℟. Propter hoc lætátum est cor meum. *Ps.* 15.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Dicunt.

CAPITULUM. *Is.* 50.

JUxtà est qui justíficat me: quis contradícet mihi? Stemus simul: quis est adversárius meus? accédat ad me: Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est qui condemnet me?

℟. *br.* Ecce. * Deus ádjuvat me. * Allelúia, allel. Ecce. ℣. Et Dóminus * suscéptor est ánimæ meæ. * Al. Glória. Ecce, *Ps.* 53.

℣. Dóminus illuminátio mea & salus mea; ℟. Quem timébo? *Ps.* 26.

AD II. VESPERAS.

Antiph. & Psalmi ut in II. Vesperis de Natali Dómini, suprà 260.

CAPITULUM. *Job.* 16.

PAssus sum absque iniquitáte manûs meæ, cùm habérem mundas ad Deum preces.

Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus exáudiet me cum clamavéro ad eum. Allel. *Ps.* 4.

HYMNUS.

MIris probat sese modis
Suos in hostes cáritas:
Et blándiens & íncrepans,
Amíca semper cáritas.

Qui stans perorábat sibi,
Cadens & expírans humi,
Linguâ diserti sánguinis,
Suis perórat hóstibus.

Audivit è cœlo Deus
Supréma verba Mártyris;
Dux Saulus, & testis necis,
Necis fit ipse præmium.

Fractis jacens cervícibus,
Et sic períre lætior:
O Christe, dixit, súscipe
Quem pono pro te, spíritum.

Tum blanda mors amábili
Sopíre

clausit lúmina;
æternæ jubar,
artus, évolat.
IRE mensis páupe-
n
eris quondam tui;
a nunc dignus Deo,
supernis ássides.
uptiáli spléndidus
óris púrpurâ,
iioláti tránsvolas
us Agni núptias.
o non, Deus, si réf-
is,
a possunt péctora?
triumphum pángi-
is,
& exemplum sequi.
natus es de Vírgine,
bi sit glória
itre, cumque Spíritu,
iterna sécula. Amen.
'osuérunt adversùm
la pro bonis, ℟. Et
pro dilectióne mea.
l.
Magníficat.
1. *D. Duplicanda.*
génibus, clamávit
agnâ: Dómine, ne
illis hoc peccátum:
hoc dixisset, obdor-
n Dómino. *Act.* 7.
LECTA, ut suprà ad
.

Deinde fit Commem. de S. JOANNE. Ant. Honorábilis factus es in óculis meis, & gloriósus: ego diléxi te, noli timére. *Is.* 43.

℣. Ecce tu, Dómine, veritátem dilexisti: ℟. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Ps.* 50.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

De NATALI DOMINI, Ant. Fílius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum, & simus in vero Fílio ejus: hic est verus Deus, & vita ætérna. Allelúia. 1. *Joan.* 5.

℣. Hic est Deus, Deus noster in æternum: ℟. Ipse reget nos in sécula. *Ps.* 47.

COLLECTA. Orémus.

CONcéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetusta sérvitus tenet; Per eumdem.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitul. de Feria, cetera ut in die Natalis Domini 262. & sic usque ad Circumcisionem.

DIE XXVII. DECEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI JOANNIS,

APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

SOLEMNE-MINUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum in cujus sinu recúbuit Joannes, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

TU, quem præ réliquis Christus amáverat,
O dulces hóminis delíciæ Dei,
Curárum sócius, fúneris & comes,
Et testis quoque glóriæ.

FORTUNATE nimis, cui lícitum fuit
Attrectáre manu Verbum hóminem Deum,
Hunc audíre, óculis cérnere, mútuo
Quin & collóquio frui!

HÆC dos quanta fuit, cum tibi crédidit
Sensus Christus amans péctoris íntimos,
Quando monte super totus homo Deus
Sese númine véstiit?

JESU tu plácido dum récubas sinu,
Potas plena Deo vívida flúmina;
Illapsu tácito se própius tuis
Numen sénsibus ínserit.

Ex hoc fonte Deum plénius háuseras;
Corpus destítuit mens velut ébria:
Dic, cùm blanda quies lúmina cláuserit,
Quæ cœléstia víderis.

O sacros áditus! ô bene mútui
Hàc ignóta tenus gáudia péctoris!
Quæ non tela jacit divus amor sacris
His fornácibus íncubans!

HINC tu semper amans, semper amábilis:
Hinc & frontis honos, virgíneus pudor;
Hinc cœleste jubar, quod súperos decet,
Toto vértice fúnditur.

HINC

r répetis, cre-
n sonas;
faris, amor, sic
nperat:
cápiens æstuat,

mpitur ígnibus.
ma Patri, sum-
Filio;
ancte, tibi gló-
íritus:
certa fides, fón-
tuis
livínitùs háusi-
Amen.
de Feria.
OCTURNO.
g. Vidit Jesus
, Jacóbum Ze-
oannem fratrem
, cum Zebedæo
, Matth. 4.
D. Vidit ipsos
es rétia in navi:
llos. Marc. 1.
. Illi, statim re-
s & patre, secú-
. Matth. 4.
nus pars hæredi-
.Hæréditas mea
mihi. Ps. 15.
CTIO j.
la prima beáti
Apóstoli. c. 4.
ni, nolíte omni
ui crédere, sed
áte spíritus si ex
quóniam multi
hétæ exiérunt in
In hoc cognósci-
Dei: omnis spí-
onfitétur Jesum
n carne venisse,
remalis. ANIC.

ex Deo est: & omnis spíritus, qui solvit Jesum, ex Deo non est, & hic est antichristus, de quo audistis quóniam venit, & nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis, filíoli, & vicistis eum, quóniam major est qui in vobis est, quàm qui in mundo. Ipsi de mundo sunt, ídeo de mundo loquuntur, & mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognóscimus spíritum veritátis & spíritum erróris.

℟. Stupor circumdéderat Petrum in captúra píscium, simíliter Jacóbum & Joannem; * Et relíctis ómnibus, secúti sunt Jesum. ℣. Ipsi vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profundo. * Et. Luc. 5. Ps. 106.

LECTIO ij.

CAríssimi, diligámus nos ínvicem, quia cáritas ex Deo est. Et omnis qui díligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum; quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum Unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas: non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ille prior dilexit nos, & misit Fílium suum propitiatió-

nem pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus diléxit nos: & nos debémus altérutrum dilígere.

℟. Vocávit Jesus ad se quos vóluit ipse; & fecit ut essent duódecim cum illo: & * Impósuit Jacóbo & Joanni nómina Boanerges, quod est, Fílii tonítrui. ℣. Dóminus Deus servos suos vocábit nómine álio: * Impósuit. *Marc.* 3. *Isai.* 65.

Lectio iij

SI diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, & cáritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus & ipse in nobis: quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus, & testificámur quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi. Quisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. Et nos cognóvimus, & credídimus caritáti, quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est; & qui manet in caritáte, in Deo manet, & Deus in eo.

℟. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem, & ascendit in montem ut oráret: & * Facta est, dum oráret, spécies vultûs ejus áltera; & † Vidérunt majestátem ejus. ℣. Pósuit óculum suum super corda illórum, osténd illis magnália. * Facta Glória. † Vidérunt. *Lu* *Eccli.* 17.

IN II. NOCTURN

Ant. 3. a. Accédunt Jesum Jacóbus & Joann dicentes: Da nobis ut u ad déxteram tuam, & á ad sinístram tuam sedéa in glória tua. *Marc.* 10.

Ant. 4. *D.* Respond Jesus, dixit: Potéstis bi re cálicem quem ego bi túrus sum? Dicunt ei: P sumus. *Matth.* 20.

Ant. 5. a. Ait illis: C cem quidem meum bibé sedére autem ad déxter meam vel sinístram, n est meum dare vobis, quibus parátum est. *Ma* 20.

℣. Cálicem salutáris cípiam, ℟. Et nomen I mini invocábo. *Ps.* 115

Bened. de Sanctis.

Lectio iv.

Ex libro sancti Hierón Presbyteri, de Scripto bus Ecclesiásticis. *C.* 9

JOannes Apóstolus, qu Jesus amávit plúrimu fílius Zebedǽi, frater cóbi Apóstoli, quem H ródes post passiónem I mini decollavérat, novi mus ómnium scripsit Ev gélium, rogátus ab A Epíscopis, advérsus Cer thum aliósque hæréticos & máximè tunc Ebioni

dogma consurgens,
serunt Christum ante
ım non fuisse. Unde
mpulsus est divínam
ativitátem edícere.
Amantíssimus Dómini
ábit confidenter in eo:
asi in thálamo totâ die
bitur, & inter húme-
íus requiescet. ℣. Erat
ıbens unus ex discípu-
.u in sinu ejus, quem
bat Jesus. * Quasi.
. 33. *Joan.* 13.

Lectio v.

Jarto-décimo ígitur
anno, secundam post
nem persecutiónem
nte Domitiáno, in
os ínsulam relegátus,
it Apocalypsim, quam
ıretátur Justinus mar-
& Irenæus. Interfecto
n Domitiáno, & actis
ob nímiam crudelitá-
ı Senátu rescissis, sub
a príncipe rédiit Ephe-
: ibique usque ad Tra-
n príncipem persevé-
, totas Asiæ fundávit
ue Ecclésias, & con-
s sénio, sexagésimo-
o post passiónem Dó-
anno mórtuus, juxta
em urbem sepultus

Dixit Jesus: Unus ex
; tradet me: Unus ex
ıulis, quem diligébat
;, * Dicit ei: Dómine,
est? Respondit Jesus:
st cui ego intinctum
m porréxero. ℣. Sa-
piéntia denudábit absconsa
sua illi qui illam díligit.
* Dicit ei: Dómine, quis
est? Respondit Jesus. *Joan.* 13. *Eccli.* 4.

Lectio vj.

Ex Commentáriis ejusdem in Epístolam ad Gálatas.
Lib. 3. c. 6.

Beátus Joannes Evangelista, cùm Ephesi moraretur usque ad últimam senectútem, & vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura vocum verba contéxere, nihil áliud per síngulas solébat proferre collectas, nisi hoc: Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem discípuli & fratres qui áderant, tædio affecti, quòd éadem semper audírent, dixérunt: Magister, quare semper hoc lóqueris? Qui respondit dignam Joanne senténtiam: Quia præceptum Dómini est; &, si solùm fiat, sufficit.

℟. Stabat juxta crucem Jesu mater ejus. * Cùm vidisset ergo Jesus matrem, & discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus; deinde † Dicit discípulo: Ecce mater tua. ℣. Omni témpore díligit qui amícus est, & frater in angústiis comprobátur. * Cùm vidisset. Glória Patri. † Dicit discípulo. *Joan.* 19. *Prov.* 17.

In III. Nocturno.

Ant. 7. *d.* Stetit Jesus in líttore; non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est: Dixit discípulus ille quem diligébat Jesus, Dóminus est. *Joan.* 21.

Ant. 6. F. Exiit sermo inter fratres, quia discípulus ille non móritur. *Joan.* 21.

Ant. 8. G. Non dixit Petro Jesus, Non móritur: sed, Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? *Joan.* 21.

℣. Tribuisti ei, Dómine, longitúdinem diérum: ℟. Magna est glória ejus in salutári tuo. *Ps.* 20.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illùm discípulum quem diligébat Jesus, sequentem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 124. *in Joan. n.* 5.

DUas vitas sibi divinitùs prædicátas & commendátas novit Ecclésia, quarum est una in fide, áltera in spécie: una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte mansiónis: una in labóre, áltera in réquie: una in via, áltera in pátria: una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis. Una declínat à malo, & facit bonum: áltera nullum habet à quo declínet malum, & magnum habet quo fruátur bonum. Una cum hoste pugnat: áltera sine hoste regnat. Una fortis est in advérsis: áltera nihil sentit advérsi. Una carnáles libídines frænat: áltera spiritálibus delectatiónibus vacat.

℟. Loquéntibus Petro & Joanne ad pópulum, supervenérunt sacerdótes & magistrátus templi, dolentes quòd annuntiárent in Jesu resurrectiónem; & * Posuérunt eos in custódiam. ℣. Inclúsos custodiébant, per quos incipiébat incorruptum legis lumen sǽculo dari. * Posuérunt. *Act.* 4. *Sap.* 18.

Lectio viij. n. 5.

ERgo una bona est, sed adhuc mísera: áltera mélior, & beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum, illa per Joannem. Tota hìc ágitur ista usque in hujus sǽculi finem, & illìc ínvenit finem: differtur illa complenda post hujus sǽculi finem, sed in futúro sǽculo non habet finem. Ideò dícitur huic, Séquere me: de illo autem, Sic eum volo manére donec véniam. Quid enim est hoc, nisi, Tu me séquere per imitatiónem perferendi temporália mala, ille máneat

sempiterna vénio
tus bona ? Quod
is ita dici potest :
ta me sequátur ác-
formáta meæ passió-
mplo : inchoáta verò
plário máneat donec
perficienda cùm vé-

Videntes Petri cons-
n & Joannis, comper-
d hómines essent si-
ris & idiótæ, * Ad-
ntur, & nihil póte-
ontradícere. ℣. Dixit
us : Ecce ego addam
irationem fáciam pó-
ic miráculo grandi ;
: enim sapiéntia à sa-
us ejus. * Admira-
r. *Act.* 4. *Is.* 29.

ctio ix. *n.* 7.
mo tamen istos insi-
nes Apóstolos sépa-
: in eo quod significá-
trus, ambo erant ;
eo quod significábat
es, ambo futúri erant.
bus sanctis, propter
vitæ procellosíssimæ
náculum, claves re-
elórum Petrus accépit :
nque, propter vitæ
secretíssimæ quietíssi-
sinum, super pectus
ti Joannes Evangelis-
scúbuit. Nec ille de
ti divinitáte sublímia,
n illo regno fácie ad
n contemplanda, nunc
n in spéculo atque in
mate contuenda sunt,
nte Domínici péctoris
solus bibit ; sed Dóminus
Evangélium ómnibus bi-
bendum toto orbe diffúdit.
Sunt qui sénserint à Chris-
to Joannem plus amátum,
quòd ab ineunte pueritia
castíssimus víxerit. Id quo-
que multùm ádjuvat con-
gruéntiam hujusce sentén-
tiæ, quòd illa vita per eum
significáta est, ubi non erunt
núptiæ.

℟. Denuntiavérunt ne
omníno docérent in nómi-
ne Jesu ; Petrus verò &
Joannes dixérunt ad eos :
* Non póssumus quæ vídi-
mus & audívimus non lo-
qui. ℣. Sacramentum regis
abscóndere bonum est ;
ópera autem Dei reveláre
& confitéri honoríficum est :
* Non póssumus. Glória.
* Non póssumus. *Act.* 4.
Tob. 12.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Annuntiáte
inter gentes glóriam Dómi-
ni, ℟. In ómnibus pópulis
mirabília ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. EGo Joannes párti-
2. D. ceps in tribulatió-
ne, & regno, & patiéntia
in Christo Jesu, fui in ín-
sula Patmos propter ver-
bum Dei & testimónium
Jesu. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem
magnam, tamquam tubæ,
dicentis : Quod vides, scri-

be in libro; & mitte septem Ecclésiis. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te iterùm prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis. *Apoc.* 10.

CANTICUM.

Isaiæ. 52.

QUàm pluchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem; * annuntiantis bonum:

Prædicantis salútem, * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórum tuórum; * levavérunt vocem, simul laudábunt:

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte, & laudáte simul, deserta Jerúsalem: * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus bráchium sanctum suum * in óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * salutáre Dei nostri.

Ant. 1. a. Deus spíritumm Prophetárum misit Angelum suum, osténdere servis suis quæ oportet fieri citò. *Apoc.* 22.

Ant. 6. F. Beátus qui custódit verba prophétiæ libri hujus; & ego Joannes audívi & vidi. *Apoc.* 22.

CAPITULUM. *Apoc.* 14.

VIdi álterum Angelum volantem per médium cœli, habentem Evangélium æternum, ut evangelizáret sedéntibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & linquam, & pópulum, dicens magnâ voce: Timéte Dóminum, & date illi honórem.

HYMNUS.

QUem nox, quem ténebræ, densaque núbila
Circumfusa tegunt lúmine spléndidum,
Imbelles óculos terríficis Deus,
Ne fulgóribus óbruat.

O dilécte Deo, quàm tibi cláriùs,
Dum tu vivis adhuc, se dedit áspici!
Tu secréta Dei, mentis & íntimæ
Rimáris penetrália.

Ceu pennis áquilæ, raptus in æthera
Cœlum mente petis, sídera tránsvolas;
Nil obstant rútili fulgura lúminis,
Nudo Númine pásceris.

Æterno génitum de Patre Filium,
Demptâ nube, vides, èque Deo Deum
Descendisse sacros de pátrio sinu
Castæ Vírginis in sinus.

In nos hoc pótuit tantus amor Dei!

pse sui núminis
nor
ctus homo, se
rulem,
trahat éxules.
ra patent ábdita
s:
in ténebris fúl-
indicas:
ta fluit, princí-
etis,
rdia lúminis.
ima laus, máxi-
io,
nque sacro má-
lámini:
certa fides, fún-
tuis
ivínitus háusi-
Amen.
bo in poténtias
. Usque in al-
fecisti magná-

líctus.
. *Duplicanda.*
imus, quòd ví-
d manus nostræ
unt de verbo
tiámus vobis,
ietátem habeá-
. 1. *Joan.* 1.
A. Orémus.
tuam, Dómi-
ignus illustra;
annis Apóstoli
gelistæ illumi-
nis, ad dona
mpiterna; Per.
lat. Dom. Ant.
ut suprà, 501.

ORAS.
de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Ego Joannes.
In ℟. *br.* ℣. Qui natus es
*de Maria Virgine. *Matt.* 1.

CANON.

Ex Epístolâ sancti Cœlestíni Papæ, ad Concílium Ephesinum. *Lect. in Concil. Ephes. Act. II. an.* 431.

VOs hortor, fratres beatíssimi, respiciátur illa sola diléctio in qua útique secundùm vocem Joannis Apóstoli, cujus relíquias præsentes venerámini, manére debémus.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Audívi.

CAPITULUM. *Apoc.* 1.

POsuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére, ego sum primus & novíssimus, & vivus, & fui mórtuus, & ecce sum vivens in sécula seculórum; & hábeo claves mortis & inferni. Scribe ergo quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ oportet fieri post hæc.

℟. *br.* Lingua mea * cálamus scribæ. * Allelúia, allelúia. Lingua. ℣. Velóciter * scribentis. * Allel. Glória. Lingua. *Ps.* 44.

℣. Pronuntiábo mirabília tua, ℟. Usque in senectam & sénium. *Ps.*

AD SEXTAM.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus.

Capitulum. *Apoc.* 19.

Cecidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris; consérvus tuus sum, & fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu: Deum adóra.

℟. *br.* In conspéctu Angelórum * adorábo. * Allelúia, all. In conspéctu. ℣. Et confitébor nómini tuo * super misericórdia tua. * All. Glória. In conspéctu. *Ps.* 137.

℣. Non accédet ad te malum; ℟. Quóniam Angelis suis Deus mandávit de te. *Ps.* 90.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Beátus.

Capitulum. *Apoc.* 1.

Beátus qui legit & audit verba prophétiæ hujus, & servat ea quæ in ea scripta sunt; tempus enim propè est.

℟. *br.* Mirabília * testimónia tua. * Allelúia, all. Mirabília. ℣. Ideò scrutáta est ea * ánima mea * All. Glória. Mirabília, *Ps.* 118.

℣. Servus tuus custódit ea, ℟. In custodiendis illis retribútio multa. *Ps.* 18.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi ut in II. Vesperis de Natali Domini. 260.

Capitulum. *Apoc.* 1.

Dedit Jesu Christo Deus palàm fácere servis suis quæ opórtet fieri citò; & significávit mittens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcumque vidit.

Allelúia, allelúia. ℣. In fide sua probátus est Prophéta, & cógnitus est in verbis suis fidélis; quia vidit Deum lucis. All. *Eccli.* 46.

HYMNUS.

Sit qui ritè canat te modò vírginem,
Te scriptis célebrem dicat Apóstolum,
Jungat verídicis te quoque Vátibus,
Christi te cano Mártyrem.

Diri testis eras fúneris, & comes,
Votis cum Dómino fixus eras cruci;
Hoc tantùm lícuit tunc tibi, mútuis
Respondére dolóribus.

Pendens funéreâ Christus ab arbóre,
Te matri míseræ jam sine fílio,
Natum substítuit. Crédere Vírginem
Quàm par est tibi vírgini!

Tali depósito quid pretiósius?
Mater vera Dei jam tua dícitur,
Natus jure pari dícere; mórtui
Jactúram réparas Dei.

Christus vocis egens, te moriéntibus,
Quâ fas est, óculis discípulum docet?

cáthedra quàm
mbuit,
ædicat ómnibus.
de comes, pássi-
nulis,
duxit amor, te
equi;
le mihi sit favor,

uisto, simul &

nma Patri, sum-
Fílio;
áncte, tibi gló-
píritus:
certa fides, fón-
tuis
livínitùs háusi-

men.
nónia tua, Dó-
Credibília facta
Ps. 92.
níficat.
D. Duplicanda.
ébat Jesus qui, &
cœna super pec-
est discípulus ille
ónium pérhibet
scripsit hæc: &
verum est testi-
Joan. 21.
TA, ut suprà ad

MEM. de SS.
us, Ant. 3. a.
mini, & vocáte
es: assúmant su-
mentum; quia
essa est domos
spérdere párvu-
Jerem. 9.
íbunt in ánimam

Justi; ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Posteà de Natali Domini, Ant. Fílius. *ut suprà*, 503.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feria. Reliqua ut suprà, 262.

Die XXVIII. Decemb. In Festo SS. INNOCENTIUM.

Duplex-Majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum complexantem & benedicentem párvulos, * Veníte, adorémus. *Marc.* 10.

Ps. 94. Veníte, 150.

HYMNUS.

Salvete, flores Mártyrum,
In lucis ipso límine
Quos sævus ensis méssuit,
Ceu turbo nascentes rosas.

Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam símplices
Palmâ & corónis lúditis.

Quid próficit tantùm nefas?
Quid crimen Heródem juvat?
Unus tot inter fúnera
Impúnè Christus tóllitur.

Inter coævi sánguinis
Fluenta solus ínteger
Ferrum quod orbábat nurus,
Partus fefellit Vírginis.

Sic dira regis ímpii
Edícta quondam fúgerat,
Christi figúram præferens,
Moses receptor cívium.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Feria.

In I. Nocturno.

Ant. 1. a. Consurget rex ímpudens fácie, & interfíciet pópulum sanctórum. *Dan.* 8.

Ant. 2. D. Dirigétur dolus in manu ejus, occídet plúrimos, & contra príncipem príncipum consurget. *Dan.* 8.

Ant. 3. b. Non roborábitur homo ex impietáte; & radix justórum non commovébitur. *Prov.* 12.

℣. Peccátor stridébit super justum déntibus suis,
℟. Dóminus autem irridébit eum. *Ps.* 36.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli. *c.* 6.

Vidi subtus altáre ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant, & clamábant voce magná, dicéntes: Usquequò, Dómine, sanctus & verus, non júdicas, & non víndicas sánguinem nostrum de iis, qui hábitant in terra? Et datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ: & dictum est illis ut requiéscerent adhuc tempus módicum, donec compleantur conservi eórum & fratres eórum, qui interficiendi sunt sicut & illi.

℟. Heródes, clàm vocátis Magis, * Diligenter dídicit ab eis tempus stellæ quæ appáruit eis. ℣. Multæ sunt insídiæ dolósi; bona enim in mala convertens insidiátur: * Diligenter. *Matth.* 2. *Eccli.* 11.

Lectio ij. cap. 14.

Et vidi: Et ecce Agnus stabat suprà montem Sion, & cum eo centum quadraginta quátuor míllia habentes nomen ejus, & nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et audívi vocem de cœlo, tamquam vocem aquárum multárum, & tamquam vocem tonítrui magni: & vocem quam audívi, sicut citharædórum citharizántium in cítharis suis.

℟. In lábiis suis indulcat inimícus, & * In corde suo insidiátur; & si invénerit tempus, non satiábitur sánguine. ℣. Dixit Heródes Magis: Ite & interrogáte diligenter de púero, & renuntiáte mihi; ut &

iens, adórem eum.
de. *Eccli.* 12. *Matt.*

ectio iij.

ntábant quasi cán-
n novum antè se-
antè quátuor ani-
& senióres : & ne-
rat dícere cánticum,
centum quadragin-
ior míllia, qui emp-
le terra. Hi sunt qui
nuliéribus non sunt
náti ? vírgines enim
li sequuntur Agnum
nque íerit. Hi empti
homínibus primítiæ
Agno, & in ore eó-
n est inventum men-
: sine mácula enim
tè thronum Dei.
eges terræ & * Prín-
convenérunt adver-
minum, & adversùs
am ejus. † Qui há-
in cœlis, irridébit
ỷ. Cùm recessíssent
Angelus Dómini ap-
Joseph, dicens : Fu-
est ut Heródes quæ-
erum ad perdendum
* Príncipes convené-
Glória. † Qui hábi-
s. 2. *Matth.* 2.

II. Nocturno.

t. 4. d. Heródes vi-
quóniam illúsus esset
is, irátus est valde.
h. 2.

t. 5. a. Sónitus terró-
nper in áuribus ímpii ;
n pax sit, insídias suf-
ır. *Job.* 15.

Ant. 7. d. Teténdit ad-
versùs Deum manum suam ; & contra Omnipoténtem roborátus est. *Job.* 15.

ỷ. Ecce partúriit injustítiam ; ℟. Concépit dolórem, & péperit iniquitátem. *Ps.* 7.

Lectio iv.

Sermo sancti Leónis Papæ.
In Epiph. 1. *c.* 2 & 3.

HEródes áudiens Judæórum Príncipem natum, successórem suspicátus, expávit ; & molítus necem salútis Auctóri, falsum spondet obséquium. Quàm felix foret, si Magórum imitarétur fidem, & convérteret ad religiónem quod disponébat ad fraudem ! Reversis Magis in regiónem suam, translatóque Jesu in Ægyptum ex admonitióne divína, exardescit frustráta in meditatiónibus suis Heródis insánia. Necári omnes Béthlehem párvulos jubet : & quóniam quem métuat, nescit infantem generálem sævítiam in suspéctam sibi tendit ætátem. Sed quos rex ímpius éximit mundo ; Christus ínserit cœlo.

℟. Rex, efferátis ánimis, jussit milítibus interfícere, nec párcere. * Fiébant ergo natórum extermínia & parvulórum neces. ỷ. Heródes occídit omnes púeros qui erant in Béthlehem & in fínibus ejus, à bimátu &

infrà, secundùm tempus quod exquisíerat à Magis. * Fiébant ergo. 2. *Mach.* 5. *Matth.* 2.

Lectio v. In Epiph. 2. *c.* 3.

QUæ ista, Judæi, tam imperíta in vobis sciéntia est? Interrogáti ubi Christus nascerétur, veráciter dícitis quod legistis, In Béthlehem Judæ. Locum nativitátis de Scripturárum testimónio demonstrátis, præséntiam témporis de cœli & terræ attestatióne cognóscitis; & tamen ubi ad persequendum ánimus Heródis exarsit, ibi ad non credendum vester sensus obdúruit. Felícior ergo ignorántia Infántium quos persecútor occídit, quàm vestra scientia quam in sua perturbatióne consúluit. Vos noluistis regnum ejus recípere, cujus óppidum potuistis osténdere. Illi potuérunt pro eo mori, quem nondum póterant confitéri. Itaque Christus, ne ullum ei tempus esset absque miráculo, ante usum linguæ potestátem Verbi tácitus exerébat; & quasi jam díceret, Sínite Párvulos veníre ad me, tálium est enim regnum cœlórum, novâ glóriâ coronábat Infantes, & de inítiis suis Parvulórum primórdia consecrábat; ut discerétur néminem hóminum divíni incapácem esse sacramenti, quando étiam illa ætas glóriæ esset apta martyrii.

℟. Adimplétum est quod dictum est per Jeremíam prophétam, dicentem: * Vox in Rama audíta est; plorátus & ululátus multus: Rachel plorans filios suos, & nóluit consolári, quia non sunt. ℣. Invocábant Dóminum, ut vocem sanguinis ad se clamantis audíret, memorarétur quoque iniquíssimas mortes Parvulórum innocentûm. * Vox *Matth.* 2. 2. *Mach.* 8.

Lectio vj. In Epiph. 7. *c.* 3 & 4.

AMat Christus infántiam, quàm primum & ánimo suscépit, & córpore. Amat Christus infántiam, humilitátis magistram, innocéntiæ régulam, mansuetúdinis formam. Amat Christus infántiam, ad quam majórum dírigit mores, ad quam senum redúcit ætátes; & eos ad suum inclínat exemplum, quos ad regnum sublímat ætérnum. Ad hanc vos, dilectíssimi, similitúdinem Parvulórum mystérium hodiernæ festivitátis invítat: & hanc vobis humilitátis formam adorátus à Magis puer Salvátor insínuat; qui, ut imitatóribus suis quid glóriæ paráret, osténderet, ortûs sui témpore éditos martyrio consecrávit; ut in Béthlehem, ubi Christus

t, géniti, per com-
em ætátis consortes
passiónis.
Læc dicit Dóminus:
it vox tua à plorátu,
i tui à lácrymis:
rtentur fílii ad tér-
uos. ℣. Agnus reget
abstérget Deus om-
crymam ab óculis
* Reverténtur fílii.
* Reverténtur. *Jer.*
οc. 7.
I. Nocturno.
6. F. Sínite Párvulos
ad me; tálium est
regnum cœlórum.
[9.
1. g. Hi empti sunt
nínibus, primítiæ
Agno; sine mácula
ate thronum Dei.
4.
8. G. Non inquina-
vestimenta sua: am-
it mecum in albis:
gni sunt. *Apoc.* 3.
Jovit Dóminus dies
ilatórum; ℟. Et
as eórum in ætér-
it. *Ps.* 36.
Lectio vij.
sancti Evangélii se-
m Matthæum. *c.* 2.
) témpore; Heródes
is quóniam illúsus
Magis, irátus est val-
iittens, occídit omnes
qui erant in Béthle-
t in ómnibus fínibus
bimátu, & infrà, se-
n tempus quod exqui-
. Magis, Et réliqua.

Homília S. Joannis Chrysóstomi. *Hom.* 9. *in Matt.*

HEródem certè non oportúerat irásci, sed cómprimi pótiùs, ac timére, atque intellígere quòd rem stultam conarétur. Sed coercéri nequit ánimus pravâ semel voluntáte vitiátus, jamque immedicabíliter ægrótans; neque cedit, magnis quámlibet à Deo remédiis indultis. Consídera ígitur istum prióribus malis áddere posterióra certantem, & homicídia homicídiis jungentem, perque ómnia furibundum in præcipítia labentem: quasi enim ab áliquo dæmonum, irâ, iracúndiâ, invídiâque vexátus, nullâ prorsus ratióne frænátur, sed contra ipsam furit natúram & iram quâ adversùs Magórum illusiónem fremébat, in Párvulos innocentes vertit; tale quidam in Palæstína fácere aggressus, quale Phárao in Ægypto perpetrárat.

℟. Jerúsalem, lætáberis in fíliis tuis, quóniam * Omnes benedicentur, & congregabuntur ad Dóminum. ℣. Oves meæ non períbunt in ætérnum, & non rápiet eas quisquam de manu mea: * Omnes. *Tob.* 13. *Joan.* 10.

Lectio viij.

QUo, Heródes sævíssime, colóre ratiónis irátus es, cùm te à Magis illúsum vidéres? Non co-

gnóveras ortum illum esse divínum? Non tu Príncipes convocáveras Sacerdótum? Non ipse congregáveras Scribas? Non étiam illi qui à te fúerant convocáti, Prophétam secum in judícium illíus consílii protulérunt, qui olim ista prædíxerat? Non intellexísti nova vetéribus consonáre? Non audísti quóniam Magos stella dedúxerit? Cur non erubuísti tam laudábile stúdium barbarórum? Cur non es revéritus veritátem? Cur non ex præcedéntibus étiam extréma pensitásti? Cur non ex his ómnibus collegísti nequáquam Magórum illusióni deputandum esse quod factum est, sed divínæ virtúti ómnia próvidè & utíliter ordinanti? Quòd si esses étiam Magórum fraude deceptus, quid hoc præjudicáret Innocéntibus?

℟. Gaudébo in pópulo meo; & * Non audiétur in eo ultrà vox fletûs, & vox clamóris. ℣. Mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor: * Non audiétur. *Is.* 65. *Apoc.* 21.

Lectio ix.

TUnc adimplétum est quod dictum est per Jeremíam prophétam, dicentem: Vox in Rama audíta est; plorátus & ululátus multus: Rachel plorans fílios suos, & nóluit consolári, quia non sunt. Admirábilis consequéntia: quia enim auditórem magnitúdine horróris impléverat Evangelísta, crudélem illam mactatiónem descríbens, rursus eum consolátur, & dicit quòd non idcirco illa facta sint, quia ea Deus prohibére nequíverit, aut futúra non víderit; sed quæ certè & præscíerit, & per Prophétam longè antè prædíxerit. Ne ígitur turbéris & cóncidas, ad ineffábilem providéntiam ejus prospíciens, quam, & per illa quæ operátur ipse, & per ista quæ ab áliis fieri sinit, perspícuè póssumus intuéri.

℟. Convertam luctum eórum in gáudium: * Et † Consolábor eos, & lætificábo à dolóre suo. ℣. Ego dabo de fonte aquæ vitæ gratis. * Et consolábor. Glória. † Consolábor. *Jerem.* 31. *Apoc.* 21. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Laudáte, Púeri, Dóminum: ℟. Laudáte nomen Dómini. *Ps.* 112.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. COnsurge, Sion; 1. f. effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Dómini: leva ad eum manus tuas pro ánima Parvulórum tuórum. *Thren.* 2.

Ant. 2. D. Cùm cogitá-

tórum occídere In-
uno liberáto, suſ-
t à pópulo ſánitas.
.
3. a. Púeri tui tam-
igni exultavérunt,
cantes te, Dómine,
rasti illos. *Sap.* 16.
:cum. *Jerem.* 31.
in excelſo audíta eſt
ıentatiónis, luctus,
* Rachel plorantis
os,
ılentis conſolári ſu-
* quia non ſunt.
dicit Dóminus: *
ıt vox tua à plorá-
ıculi tui à lácrymis;
eſt merces óperi
it Dóminus: * &
ıtur de terra ini-

ſt ſpes noviſſimis
it Dóminus: * &
ntur filii ad términos

4. f. Victrícem ma-
am laudavérunt pári-
ɔniam Sapiéntia apé-
nu:órum, & linguas
um fecit diſertas.
).
5. a. Lætítia ſempi-
uper caput eórum:
m & lætitiam obti-
:; & fúgiet dolor &
:s. *Iſ.* 35.
tulum. *Sap.* 4.
:tia Dei & miſericór-
a eſt in ſanctos ejus,
pectus in electos il-
:ondemnat autem ju-
órtuus vivos ímpios,
yem

& juventus celériùs con-
ſummáta longam vitam in-
juſti.

HYMNUS.

MOlles in agnos ceu lupus
Amens tyrannus írruit,
Et déſtinat promíſcuâ
In ſtrage Chriſtum pérdere.

Cunæ redundant ſánguine,
Sed in Deum fruſtrà furit:
Unum petit tot mórtibus;
Mortes tot unus éffugit.

Matres, querélis párcite;
Quid rapta fletis pígnora?
Agnum ſalútis óbſidem.
Denſo ſequuntur ágmine.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſǽcula.
Amen.

℣. Ex ore Infántium & lacténtium, Deus, perfeciſti laudem, ℟. Propter inimícos tuos. *Pſ.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. 7, G. Sérviunt Deo die ac nocte in templo ejus: non eſurient, neque ſitient ámpliùs: Agnus qui in médio throni eſt, dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum. *Apoc.* 7.

Collecta. Orémus.

DEus, cujus hodiernâ die præcónium Innocentes Mártyres, non loquendo, ſed moriendo conféſſi ſunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam quam lingua noſtra lóquitur; étiam mó-

¶ * 2 X 8

ribus vita fateátur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Fit Commem. de Natali Domini, Ant. Egressus est. *ut suprà,* 501.

AD HORAS.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Consurge, Sion.

In ℟. br. ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Mat.* 1.

CANON.

Ex Decrétis Præsulum Ecclésiæ Gallicánæ Melodúni congregatórum.

Ann. 1579. *tit. de Sacr. Ordinis.*

DUóbus constat totum Presbyterórum ministérium, quorum álterum est ut in commissum sibi pópulum réddere propítium nitantur piis précibus ac sacris sacrifíciis; álterum, ut sint religiónis magistri, meditantes in lege Dómini die ac nocte.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Cùm cogitárent.

Capitulum. *Dan.* 3.

SIcut in holocausto aríetum & taurórum, & sicut in míllibus agnórum pínguium; sic fiat sacrifícium nostrum in conspectû tuo, Dómine.

℟. *br.* Propter te, Dómine, * mortificámur totâ die. * Allelúia, allelúia. Propter te. ℣. Æstimáti sumus * sicut oves occisiónis. * Allelúia. Glória Patri. Propter te.

℣. Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos: ℟. Et odientes nos confudisti. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Púeri tui.

Capitulum. 2. *Tim.* 1.

DEus nos liberávit, & vocávit vocatióne suâ sanctâ, non secundùm ópera nostra, sed secundùm propósitum suum & grátiam.

℟. *br.* Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium, * Allelúia allelúia. Anima nostra sicut passer. ℣. Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus. * Allelúia. Glória. Anima nostra.

℣. Benedictus Dóminus, ℟. Qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum. *Ps.* 123.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Lætítia.

Capitulum *Sap.* 5.

IN perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíssimum: ideò

accípient regnum decóris, & diadéma speciéi de manu Dómini.

℣. *br.* Eduxit pópulum suum * in exultatióne. * Allelúia, allelúia. Eduxit. ℣. Et electos suos * in lætítia. * Allelúia. Glória. Eduxit. *Ps.* 104.

℣. Exultent & lætentur super te, ℟. Omnes quæréntes te, Dómine. *Ps.* 39.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ. & Psalmi ut in II. Vesperis diei Natalis Domini. 260.

CAPITULUM. *Apoc.* 14.

HI sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti; vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

HYMNUS, SALVETE. 471.

℣. Deus noster miserétur; ℟. Custódiens párvulos Dóminus. *Ps.* 114.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sérvient Deo & Agno, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

COLLECTA, Deus, cujus hodiernâ. *ut suprà ad Laudes.*

Deinde (nisi sit Sabbatum) fit Commem. de Nat. Domini per Ant. Fílius Dei venit. ℣. Hic est Deus. *Collecta,* Concéde, quæsumus. 503.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feria. Reliqua ut suprà in Natali Domini. 262.

FESTA JANUARII.

DIE II.
In Festo
S. BASILII MAGNI,
Cæsariensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris.

DUPLEX-MINUS.

De Communi Doctorum.

LECTIO ij.

BAsílius, Cæsaréæ in Cappadócia natus, propter doctrínæ & morum excelléntiam cognomento Magnus, cùm Cæsaréæ & Bizántii lítteris óperam dedisset, Athénas venit; ubi cum Gregório Theólogo sanctæ amicítiæ fœdus íniit. Reversus in pátriam, in erémum Ponti secessit, ubi monásticas régulas constítuit. Tum ab Eusébio Cæsariensi Epíscopo Présbyter consecrátus est, & aliquantò post ipsi in Episcopátu subrogátus. Valente íterùm in Cathóli-

cos sæviente, Modestum ejus præfectum extréma sibi minitantem tantâ libertáte repressit, ut pertérritus ille díxerit: Nemo me ad hanc usque diem ità allocútus est. Cui Basilius: Neque enim forsan in Epíscopum incidisti. Modestum, ingravescente morbo, ut sibi ignósceret deprecantem, sanitáti restítuit.

Lectio iij.

Ecclésiæ Orientális ab Ariánis vexátæ, & Antiochéno dissídio scissæ, calamitátibus permótus, egit apud sanctum Athanásium, & álios Orientis Epíscopos, ut auxílium ipsi ab Occidentálibus Epíscopis postulárent. Mónachis sanctíssimas leges pósuit; Cœnóbia virgínibus Deo sacris erexit; & paupéribus excipiendis alendísque amplíssimam extrà civitátem domum construxit. Nihil propter labóres contínuos de vitæ austeritáte remísit. Stratus erat humi léctulus; assíduæ vigíliæ, panis & sal pro obsónio, & aquæ pro potu. Ex qua vivendi ratióne graves morbos contraxit; quibus confectus, obiit primâ die Januárii anni trecentésimi septuagésimi noni, has inter voces: In manus tuas, Dómine, commendo spíritum meum.

Collecta, Excita, Dómine. xxxiv.

Commem. de B. M. V. Deipara. ut suprà. 281.

Ad Vesperas, *fit Commemoratio S. Genovefæ Virginis, Ant.* Complacuit. ℣. Audi. lviij. *Collecta*, Effunde. *infrà.*

Deinde de B. M. V. Deipara. ut suprà. 290.

Die III.

In Festo Sanctæ Genovefæ, Virginis Parisiensis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum.

Lectio ij.

Genovéfa in agro Parisiensi nata, magno virtútis splendóre à téneris annis claruit. Germánus Autissiodorensis iter fáciens in Británniam, ut Pelagiánæ hæréseos reliquias profligáret, Genovéfam vidit; & Deo caram, ac vitæ sanctitáte illustrem fore præséntiens, Ecclésiam frequenti pópulo ingressus, puellæ manus impósuit, & inter crebros psalmórum concentus vírginem Deo consecrávit. Plúrima prophético spíritu prædixit, atque imprimìs, Attila Hunnórum rege Gállias invadente, cives Parisienses adhortáta est ne

ědibus fortúnas suas
asferrent, affirmans
vanâ trepidatióne
. Rei veritátem pro-
rentus, idque Geno-
atrocínio datum.

LECTIO iij.

ssante deindè fame,
in máxima annónæ
:, urbem magnâ fru-
cópiâ, & paúperes
:ros, erogátis páni-
astentávit. Neque ta-
ffúgere pótuit quin
ɔlórum ódio & con-
is premerétur. Ger-
íterùm in Británniam
scens, váriis impeti-
lúmniis eam consolá-
:, & quanti esset illa
, gravi ad pópulum
orarióne, expósuit.
éntiæ & jejúniis va-
impénsiùs. Miraculó-
lono & multitúdine
uit, máximè circa
úmenos. Símeon ille
:s, audítâ tot miracu-
ı famâ, ejus se préci-
'óluit commendátum.
nos octoginta & ám-
in Christi servitúte
nuit. Lutétiæ sepulta
Basílica sanctórum A-
lórum Petri & Pauli,
subindè ipsius Geno-
nomen accépit.

LLECTA. Orémus.
funde super nos, Dó-
nine, spíritum agnitió-
c dilectiónis tuæ, quo
lam tuam Genovéfam
evisti, ut sédulâ ejus
imitatióne, tibi sincére ob-
sequentes, fide tibi & ópere
placeámus; Per Dóminum
nostrum Jesum Christum
Fílium tuum, qui tecum.

COMMEMORATIO de B. M. V. DEIPARA, ut suprà. 288.

VESPERÆ *à Capitulo de sequenti, in Communi Abbatum, cum Commememone præcedentis.*

Deinde de B. M. V. DEIPARA, ut suprà. 290.

[*In Cathedrali, Vespera de sequenti, cum Commemoratione præcedentis & de B. M. V. DEIPARA.*]

DIE IV.

In Festo

SANCTI ODILONIS,

Cluniacensis Abbatis.

SEMIDUPLEX.

[*In Cathedrali DUPLEX-MINUS.*]

De Communi Abbatum.

LECTIO ij.

ODilo in Arvérnia, nobílibus paréntibus natus, primùm in Brivatensi beáti Mártyris Juliáni Ecclésia Cléricus, deindè in Ecclésia Aniciensi Abbas Collegiátæ sancti Evódii; tum famíliæ Cluniacensi sub Abbátis Maíoli magistério nomen dedit; cui quarto post anno ad cœlum migranti

ac várias persecutiónes ob Christi fidem perpessas, Basilissa in pace quiévit. Juliánus ipsi plúribus annis superstes, sub Maximíno secundo Martyrio coronátus fuisse tráditur inítio quarti sǽculi. Célbris est & antíqua horum Mártyrum memória sive in Orientáli, sive in Occidentáli Ecclésia. Plúrimæ in eórum honórem, váriis in regiónibus erectæ sunt Basilicæ.

Ad Laudes, *pro eorumdem* Commemoratione.

Ant. Beáti qui. ℣. Multæ. xix.

Collecta. Orémus.

DEus, in cujus conspectu mors est pretiósa Sanctórum, tribue, intercessióne beatórum Mártyrum tuórum Juliáni & Basilissæ, ut nobis fidélibus vita cónferat, quidquid illis mors devóta concessit; Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

¶ *Si incidat Septuagesima in Dominicam II. post Epiphaniam, Officium de SS.* Nomine Jesu *celebrabitur primâ die non impeditâ Festo Duplici aut suprà, cum Commemorat. Festi hac die occurrentis, in utrisque Vesperis, Nocturno & Laudibus. Dicentur Psalmi Feriales ad omnes Horas.*

DOMINICA

MINICA II. POST EPIPHANIAM.

IN FESTO

NOMINIS JESU.

SOLEMNE-MINUS.

I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.

MIssus Angelus ad Vírginem, ait ei: concípies, & páries m, & vocábis Nomen Jesum. *Luc.* 1.
℟. 4. E. Angelus Dó- appáruit Joseph, di- : Páriet María Fílium, ocábis Nomen ejus Je- *Matth.* 1.
℟. 6. F. Postquàm con- náti sunt dies octo ut mciderétur puer, vo- n est Nomen ejus Jesus. 2.
℟. 8. G. Non áliud No- est sub cœlo datum inibus, in quo opór- nos salvos fieri. *Act.* 4.
℟. 7. c. Omnis quicum- nvocáverit Nomen Dó- salvus erit. *Act.* 2.
PITULUM. *Ephes.* 5.
olémini Spíritu sancto, quentes vobismetipsis almis & hymnis, can- s & psallentes in cór- s vestris Dómino, grá- gentes semper pro óm- s in Nómine Dómini Christi.

℟. Párvulus natus est Nobis, & fílius datus est nobis: * Et nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri séculi, Princeps pacis. ℣. Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. * Et nomen. Glória. Et nomen. *Is.* 9. *Matth.* 1.

HYMNUS.

JEsu dulcis memória,
Dans vera cordi gáudia:
Sed super mel & ómnia,
Ejus dulcis præséntia.

Nil cánitur suávius,
Nil áuditur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quàm Jesus Dei Fílius.

Jesu, spes pœniténtibus,
Quàm pius es peténtibus!
Quàm bonus te quæréntibus
Sed quid inveniéntibus?

Nec lingua valet dícere,
Nec líttera exprímere;
Expertus potest crédere
Quid sit Jesum dilígere.

Sis, Jesu, nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sécula.
Amen.

℣. Sit Nomen Dómini benedíctum : ℟. Ex hoc nunc & usque in séculum. *Ps.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. *Duplicanda.* Omne quodcumque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Jesu Christi, grátias agentes Deo & Patri per ipsum. *Coloss.* 3.

Col. ut infrà ad Laudes.

Fit Com. Sabbati, ut in Proprio de Temp. pag. 349.

Deindè de Sanctis occurr.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum in cujus Nómine omne genu fléctitur ; * Veníte, adorémus. *Philip.* 2.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Jesu Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis.

Tua, Jesu, diléctio,
Grata mentis reféctio,
Replens sine fastídio,
Dans famem desidério.

Qui te gustant esúriunt :
Qui bibunt, adhuc sítiunt :
Desideráre nésciunt,
Nisi Jesum, quem díligunt.

Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite ;
Jesum ardenter quærite,
Quærendo inardéscite.

Sis, Jesu, nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glór[ia]
Per cuncta semper [sǽcula.]
Amen.

IN I. NOCTU[RNO]

Psalmi de Dom[inica ad]
omnes Horas.

Ant. 8. G. Turri[s fortíssi]ma Nomen Dómin[i : ad ip]sum currit justus, [& exal]tábitur. *Prov.* 18.

Ant. 2. D. Qui [ambulá]vit in ténebris, [speret in] Nómine Dómini [&] [inniá]tur super Deum suu[m.]

Ant. 3. c. Filíoli[, remit]tuntur vobis pecc[áta prop]ter Nomen ejus. 1. [Joan. 2.]

℣. Sperent in te [qui no]vérunt Nomen tu[um.] Quóniam non de[reliquísti] quærentes te, Dómi[ne.]

Lectiones de S[criptura] occurrente.

Post j. Lect. [℟. Vir] claudus ex útero ma[tris suæ] * Intuens in eum [Petrus] cum Joanne, dixit [: In Nó]mine Jesu Christi [surge] & ámbula : Et exíli[ens stetit] & ambulábat. ℣. D[eus ipse] véniet & salvábit : [tunc sa]liet sicut cervus [claudus.] * Intuens. *Act.* 1. [3.]

Post ij. Lect. In[terroga]bant eos Príncipes & [senió]res : In quo nómin[e fecístis] hoc vos ? Tunc Pe[trus di]xit : * In Nómine [Dómini] nostri Jesu Christi, [iste as]tat coram vobis sa[nus.] Opera Dei reveláre [& con]fitéri honorificum e[st in ejus] Nómine. *Act.* 4. T[ob.]

ij. Lect. ℟. Cæsis vérunt ne omninò tur in Nómine Je- i ibant gaudentes, iam digni hábiti Nómine Jesu con- n pati. ℣. Decan- , Dómine, Nomen tuum, & victrícem tuam laudavérunt * Quóniam. Glória. am. *Act.* 5. *Sap.* 10.

Nocturno.

5. a. In doctrínis te Dóminum: in iaris Nomen Dómi- srael. *Is.* 24.

7. a. Afferte Dómi- iam & impérium: oriam Nómini ejus. *il.* 16.

6. F. Laudábitis No- omini Dei vestri, qui nirabília vobíscum.

onfitémini Dómino, ocáte Nomen ejus: nuntiáte inter gentes ejus. *Ps.* 104.

Lectio iv.

io sancti Bernardi Abbátis.

n. 15. *in Cantica.*

E toto orbe clamat Ecclésia: Oleum ef- fúsum Nomen tuum. ocul dúbio inter óleum nen sponsi similitúdo: iósè Spíritus sanctus rum comparávit. Ego dico in tríplici qua- qualitáte ólei, quod , pascit, & ungit. Fo- vet ignem, nutrit carnem, lenit dolórem; lux, cibus, medicína. Vide idem nunc & de Sponsi nómine. Lucet prædicátum, pascit recogi- tátum, invocátum lenit & ungit. Et percurrámus sín- gula. Unde putas in toto or- be tanta & tam súbita fídei lux, nisi de prædicáto Jesu? Nonne in hujus Nóminis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum, quibus illuminátis, & in lúmine isto vidéntibus lu- men, dicat méritò Paulus; Fuistis aliquandò ténebræ, nunc autem lux in Dómino?

℟. Dómine, da servis tuis cum omni fidúcia lo- qui verbum tuum, in eo quòd manum tuam exten- das ad sanitátes, & signa, & prodígia fieri * Per Nomen sancti Fílii tui Jesu. ℣. Tu es Deus qui facis mirabília, notam fecisti in pópulis vir- tútem tuam. * Per Nomen. *Act.* 4. *Ps.* 76.

Lectio v.

HOc Nomen coram ré- gibus, & géntibus, & fíliis Israel portáre jussus est idem Apóstolus; & portá- bat Nomen tamquam lu- men, & illuminábat pá- triam, & clamábat ubíque: Nox præcessit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honestè ambulémus. Et monstrábat ómnibus lu-

cernam super candelábrum, annúntians in omni loco Jesum, & hunc crucifixum. Quómodò lux ista insplénduit ac perstrinxit cunctórum intuéntium óculos, quando de ore Petri, tamquam fulgur, egrédiens, claudi unius corporáles plantas solidávit & bases, multosque spirituáliter cæcos illuminávit? Numquid non ignem sparsit, cùm ait: In Nómine Jesu Christi Nazaréni, surge & ámbula?

℟. Paulus interpónens Nomen Dómini Jesu, suadébat Judæis & Græcis, testíficans esse Christum Jesum. * Et magnificabátur Nomen Dómini Jesu. ℣. Nova lux oríri visa est, mira exultátio, in tantum ut plures Religióni jungerentur. * Et magnificabátur. *Act.* 18. & 19. *Esth.* 8.

Lectio vj.

NEc tantùm lux est Nomen Jesu, sed est & cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris? Quid æquè mentem cogitantis inpinguat? Quid ita exercitátos réparat sensus, virtútes róborat, végetat mores bonos atque honestos, castas fovet affectiónes. Aridus est omnis ánimæ cibus, si non óleo isto infúnditur: insípidus est si, non sale isto condítur. Si scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum. Si dísputes aut cónferas; non sapit mihi, nisi sonúerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in ore melos, in corde júbilus. Sed est & medicína. Tristátur áliquis vestrûm? Véniat in cor Jesus, & indè sáliat in os; & ecce ad exortum Nóminis lumen, núbilum omne diffugit, redit serénum. Lábitur quis in crimen, currit insuper ad láqueum mortis desperando? Nonne si ínvocet Nomen vitæ confestim respirábit ad vitam?

℟. Grátia, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo, * Omnibus qui ínvocant Nomen Dómini nostri Jesu Christi, † In omni loco. ℣. Oriétur vobis timéntibus Nomen meum Sol justítiæ, dicit Dóminus. * Omnibus. Glória. † In omni loco. 1. *Cor.* 1. *Malach.* 4.

In III. Nocturno.

Ant. 4. A. Nomen tuum & memoriále tuum in desiderio ánimæ; ánima mea desiderávit te. *Is.* 26.

Ant. 8. c. Oleum effúsum Nomen tuum: Ecce tu pulcher es, dilecte mi, & decórus. *Cant.* 1.

Ant. 1. g. Benedictum Nomen glóriæ tuæ sanctum, & laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Omnis terra adóret te, &

rt tibi ; ℟. Psalmum
ómini tuo. *Ps. 65.*

ECTIO vij.

. sancti Evangélii
m Matthæum, *c. 1.*

·témpore : Angelus
ni appáruit in som-
ph, dicens : Joseph
id, noli timére ac-
Maríam cónjugem
quod enim in ea
st, de Spíritu san-
Et rélliqua.

ia sancti Bernardi
Abbátis.

i. 1. de Epiph.

Maríam tamquàm
léniùs edoctam per
spíritum, Gábriel lo-
indicat Nomen so-
t. vocábis, inquit,
ejus Jesum. Ad Jo-
niens Angelus non
Nomen prótulit, sed
ım ejus interpretá-
uit, dicens : Et vo-
omen ejus Jesum :
m salvum fáciet pó-
suum à peccátis eó-
d & pastóribus quo-
unnuntiátur gáudium
n, natum illis Sal-
n Christum Dómi-
imile áliquid Paulus
r : Appáruit benì-
& humánitas Salva-
ostri Dei. Benè dul-
nen nullus ex ipsis tá-
juia hoc mihi máxi-
rs Hyemalis. ANIC.

mè necessárium fuit. Alió-
quin, quid ágerem áudiens
Dóminum venientem? Non-
ne desperárem, áudiens
quia venit ille, cujus legem
sic prævaricátus sum, cujus
patiéntiâ sic abúsus sum,
cujus benefício tam ingrá-
tus inventus sum?

℟. Animas páuperum sal-
vas fáciet : ex iniquitáte ré-
dimet ánimas eórum : * Sit
Nomen ejus benedíctum in
sécula. ℣. Omnes Prophé-
tæ testimónium pérhibent,
remissiónem peccatórum ac-
cípere per Nomen Jesu om-
nes qui credunt in eum.

* Sic. *Ps. 71. Act. 10.*

LECTIO viij.

QUæ verò major conso-
látio póterat esse quam
in dulci vocábulo, in Nó-
mine consolatório? Prop-
téreà & ipse dicit, quia non
venit Fílius ut júdicet mun-
dum, sed ut salvétur mun-
dus per ipsum. Jam confi-
denter accédo, jam suppli-
co fiduciáliter. Quid enim
tímeam, quando Salvátor
venit in domum meam? Ei
soli peccávi : donátum erit
quidquid indúlserit ille : úti-
que enim licet ei quod vult
fácere. Deus est qui justífi-
cat, quis est qui condem-
net? Aut quis accusábit ad-
versùs electos Dei? Prop-
téreà gaudére nos oportet,
quòd in nostra vénerit

nunc enim fácilis ad indulgéntiam erit.

℟. Dómine Deus, Rex seculórum : Quis non timébit, & magnificábit Nomen tuum ? * Quia solus pius est : Quóniam judícia tua manifesta sunt. ℣. Omnes gentes vénient, & adorábunt coram te, Dómine, & glorificábunt Nomen tuum. * Quia. *Apoc.* 15. *Ps.* 85.

Lectio ix. de Evangelio & Homilia Dominicæ II. post Epihaniam ut in Proprio de Tempore, vel si transferatur, de Festo occurente.

℟. Omnes pópuli ambulábunt unusquisque in Nómine Dei sui : * Nos autem ambulábimus in Nómine Dómini Dei nostri, † In æternum & ultrà. ℣. Serviérunt creatúræ pótiùs quàm Ceatóri, qui est benedictus in sécula. * Nos autem. Glória Patri. † In æternum. *Mich.* 4. *Rom.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite Nómini ejus ; ℟. Annuntiáte de die diem salutáre ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Ant. 4. D. Benedictus es, Salvátor Israel ; collaudent te omnes qui novérunt Nomen tuum. 1. *Machab.* 4.

Ant. 2. D. Tu, Dómine, pater noster, redemptor noster, à século Nomen tuum. *Is.* 63.

Ant. 3. a. Da glóriam Nómini tuo, Dómine, & sciant quia tu es Dóminus Deus solus. *Dan.* 3.

Canticum. Benedictus es. *ut in Psalterio.* 95.

Ant. 8. G. Benedictum est Nomen tuum, qui peccáta dimíttis his qui ínvocant te. *Tob.* 3.

Ant. 6. F. Nomen tuum invocátum est super nos, ne derelinquas nos. *Jerem.* 14.

Capitulum. *Baruch.* 2.

Sciat omnis terra quia tu es Dóminus Deus noster, & quia Nomen tuum invocátum est super Israel, & super genus ipsíus : réspice, Dómine, de domo sancta tua in nos.

HYMNUS.

Huc triumphantis próceres olympi,
Grande nobiscum celebráte Nomen,
Ætheri quod fert simul & redemptis
Gáudia terris.

Corpus ut sumit Deus immolandum,
Nomen & sumit Deus invocandum :
Ipse se totum dicat, atque cunctos

Vertit in usus.
:SQUIS implórat, ra-
ı vota sentit:
ris cedunt animíque
:stes;
ɔor nullus, labor aut
níco
Nómine lætus.
ERET: densos simul
ther ignes
t; duro salit unda
.xo;
rolant jussi, medió-
ıe sidunt
Æquore montes.
o divínum sine fine
lomen
ıet, quanto patet or-
: tellus;
quod linguis céle-
:ent, quod uno
Péctore gentes.
.CE ne solo sit in ore
omen,
ɔncordi mélior tenóre
ıt: plaudant potióre
ısti
Cármine mores.
: tuum donas celebrá-
: Nomen,
; dum nos retinémur
ris,
e, da cœlo tibi, da
:rennes
Dícere laudes.
Amen.

Senes cum junióribus ıt nomen Dómini; uia exaltátum est nojus solíus. *Ps.* 148.
Benedíctus.
:. 7. G. *Duplicanda.*

Humiliávit se Christus; propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi Nomen quod est super omne nomen. *Philip.* 2.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui Unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, & Jesum vocári jussísti; concéde propítius, ut cujus sacratíssimum Nomen venerámur & invocámus in terris, ejus quoque aspectu perfruámur in cœlis; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Fit Commemoratio Dominicæ II. post Epiphaniam ut in Proprio de Tempore.

AD PRIMAM.

Ant. 4. D. Benedíctus es.

CANON.

Ex Concílio Lugdunensi secundo Œcuménico.

An. 1274. *Constit.* 25.

QUod generáliter scríbitur ut in Nómine Jesu omne genu flectátur, sínguli singuláriter in seipsis implentes, præcípuè dum aguntur Missárum sacra mystéria, gloriósum illud Nomen quandocumque recó-

litur, flectant génua cordis sui, quod vel cápitis inclinatióne testentur.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Tu, Dómine.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 2.

COgnóvit Dóminus qui sunt ejus, & discédat ab iniquitáte, omnis qui nóminat Nomen Dómini.

Post Septuagesimam omittitur Allelúia *in* ℟℟℟. *br.* *& reclamatio fit ad primum Asteriscum* *.

℟. *br.* Cognoscant * quia nomen tibi Dóminus. * Allelúia, allelúia. Cognoscant. ℣. Tu solus Altíssimus * in omni terra. * Allelúia. Glória. Cognoscant. *Ps.* 82.

℣. Confiteantur Nómini tuo magno; ℟. Quóniam terríbile & sanctum est. *Ps.* 98.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Da glóriam.

CAPITULUM. *Philip.* 2.

IN Nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum; & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. *br.* Afferte Dómino * glóriam & honórem. * Allelúia, allel. Afferte. ℣. Afferte Dómino * glóriam nómini ejus. * Allelúia. Glória. Afferte. *Ps.* 95.

℣. Narráte ómnia mirabília ejus; ℟. Laudámini in Nómine sancto ejus. *Ps.* 104.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Nomen tuum.

CAPITULUM. *Is.* 57.

SAnctum Nomen ejus in excelso, & in sancto hábitans, & cum contríto, & húmili spíritu; ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum.

℟. *br.* Laudáte Dóminum * quia bonus Dóminus. * Allelúia, allelúia. Laudáte. ℣. Psállite Nómini ejus * quóniam suáve. * Allelúia. Glória. Laudáte. *Ps.* 134.

℣. Propter glóriam Nóminis tui, Dómine, líbera nos; ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica, ultimo excepto cujus loco dicitur. Ps. 137. Confitebor tibi quoniam. 102.

Ant. 3. a. JEsus sedet ad dexteram majestátis in excelsis, tantò mélior Angelis effectus quantò differéntius

ſu Henrici de Mau-
:ſulis Aniciensis, par-
quaſdam Reliquiá-
ɩncti Hilárii, tribus
: cauſa deputátis Pic-
.is Capítuli membris,
[érunt ac tradidérunt.

[I. Nocturno.

Lectio vij.

ſancti Evangélii ſe-
ìm Joannem. *c.* 10.
o témpore; Circum-
ˈrunt Jeſum Judæi,
bant ei: Quouſque
n noſtram tollis? Si
Chriſtus, dic nobis
. Reſpondit eis Jeſus:
r vobis, & non cré-
:t réliqua.

nília ſancti Hilárii
Epíſcopi.

ɔntrà Conſtant. Aug.

Empus eſt loquendi, quia jam prætériit tempus tacendi. Cla- ɔaſtóres, quia merce- fugérunt. Ponámus s pro óvibus, quia ntroiérunt, & leo ſæ- círcuit. Ad martyrium ıus, & commoriámur :o, ut Chriſto conre- ɑs. Ultériùs enim ta- iffidéntiæ ſignum eſt, nodéſtiæ rátio: quia ɪinùs perículi eſt ſem- :acuiſſe, quàm nun- : Nunc mihi non ália céndum cauſa quàm ti eſt, cui & hoc dé- ıod uſque nunc tácui, réliquo me intélligo e ne táceam. Atque m illud pótiùs, omni- potens Deus & univerſórum creátor, ſed unius Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Pater, ætáti meæ & témpori præſtitiſſes, ut hoc confeſſiónis meæ in te atque in unigénitum tuum, miniſtérium, Neroniánis Decianiſve tempóribus expleſſem. Nec ego, per miſericórdiam Dómini, & Dei Fílii tui Jeſu Chriſti calens Spíritu ſancto, equúleum metuiſſem, nec ignes, nec crucem, nec profundum maris trepidaſſem.

Lectio viij.

Pugnarémus enim palam & cum fidúcia contrà negantes te, contrà torquentes, contrà jugulantes; & nos pópuli tui tamquam duces ſuos ad confeſſiónis religiónem, intelligéntiâ perſecutiónis públicæ, comitarentur. At nunc pugnámus contrà perſecutórem fallentem, contrà hoſtem blandientem. Sed me ipſe unigénitus Deus quem in me perſéqueris, admónuit ne tibi créderem, neque me hoc fallax in te ementitumque nomen illúderet. Vide ſi tu præferens nomen Dómini in verbis, voluntátem efficias Dei Patris in rebus. Clamat ille, Hic eſt Fílius meus dilectus; & tu decernis non eſſe Fílium, neque eſſe Patrem, ſed adoptiónis nómina. Clamat Fílius; Ego & Pater unum ſumus, &, opéribus meis crédite; Quia Pater in me, & ego

in patre. Tu Christum objurgas veritátis, tu Patrem árguis professiónis, & orbem terræ profánâ simultáte committis, negans hoc de Deo quod ipse de se professus est.

Lectio ix.

De sancto Felice.

FElix, Présbyter Nolánus, à Máximo Epíscopo qui declinandæ persecutiónis causâ secésserat, pascendi gregis curam ad tempus accépit. Quo múnere dum fúngitur, ab iis qui Pontíficem quærébant, conjícitur in cárcerem. Sed ab Angelo edúctus, Máximum in monte latitantem adit, quem humi jacentem, ac penè exánimem inventum cùm paulisper refocillasset uvâ in Séntibus repertâ, in húmeros sústulit, & apud fidélem víduam reficiendum curávit. Exortâ rursùs persecutióne, divínitùs contigit, ut Felix neque ab iis qui eum quærébant ad necem concionantemque audiébant, potúerit agnosci; neque, cùm in macéria ómnibus óbvia sese occultasset, eò quòd ipsíus áditus aranéarum telis, Deo favente, súbitò contextus sit, ullátenus reperíri. In sicca deindè cisterna sex menses delitescentem piæ cujusdam mulíeris ministério Christus pavit. Amplíssima sua prædia fisco addicta, rédditâ Ecclésiæ pace, paupertátis amóre repétere nóluit. Oblátum sibi post Máximi mortem Episcopátum constanter recusávit, tandemque virtútibus ínsignis migrávit in cœlum. Ejus sepulcrum crebris nobilitátum est miráculis.

Collecta. Orémus.

PRosit nobis, Dómine, beáti Pontíficis Hilárii festíva solémnitas: ut sicut consubstantiális tibi veri fidem per universas Gállias servávit illæsam, ita nos cujus intercessióne in eádem fide stábiles, qui soli semper Verbo vivámus Fílio tuo Dómino nostro; Qui tecum.

Fit Comm. S. Felicis, Presbyteri.

Ant. Apprehende vitam ætérnam in qua vocátus es, confessus bonam confessiónem coram multis téstibus. 1. *Tim.* 6.

℣. Propter verba labiórum tuórum, Dómine, ℟. Ego custodívi vias duras. *Ps.* 16.

Collecta. Orémus.

EXcita in Ecclésia tua, Dómine christiánæ paupertátis spíritum, quem sanctus Présbyter Felix tui nóminis Conféssor religiósè cóluit; ut, ejus intercedéntibus méritis, promíssa paupéribus spíritu præmia felíciter consequámur; Per Dóminum.

Ultimò de B. M. V. Deipara.

; Nomen hæreditá-
br. 1.
7. d. Per ipsum offe-
óstiam laudis, id est
i labiórum confitén-
ómini ejus. Hebr. 13.
8. c. Hoc est man-
Dei, ut credámus in
e Filii ejus Jesu Chri-
oan. 3.
4. E. Sciátis quóniam
abétis ætemam, qui
in Nómine Filii Dei.
1. 5.
5. C. Nemo potest
Dóminus Jesus, nisi
tu sancto. 1. Cor. 12.
ULUM. 2. Thess. 1.
nétur vos vocatióne
â Deus noster, &
t omnem voluntátem
tis, & opus fidei in
, ut clarificétur No-
Dómini nostri Jesu
in vobis, & vos in illo
ùm grátiam Dei nos-
Dómini Jesu Christi.
lúia, all. ℣. Vocátur
n ejus Verbum Dei,
gum, & Dóminus do-
tium. Allel. *Apoc.* 19.
MNUS, JESU, dul-
in I. Vesperis.
Benedictum Nomen
tátis ejus in ætemum;
t replébitur majestáte
mnis terra. *Ps.* 71.
Magníficat.
t. 6. F. *Duplic.* In Nó-
meo dæmónia ejícient,
is loquentur novis,
ntes tollent, & si mor-

tíferum quid bíberint, non eis nocébit; super ægros manus impónent, & benè habébunt. *Marc.* 16.

Coll. ut suprà ad Laud.

Fit Commemoratio Dominica & Festi occurrentis.

DIE XIV.

In Festo

SANCTI HILARII,

Pictaviensis Episcopi, & Ecclésiæ Doctoris.

Duplex-Majus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Hilárius, Pictávis in Gállia Aquitánica, nóbili génere ortus, ætáte jam provectâ, in Cathólica consubstantiális Trinitátis fide renátus, hanc ità ténuit, ut áliter crédere se non posse constanter assé-reret. Adhuc láicus Cathólicæ religiónis hostes sic perhórruit, ut illis nec mensâ, nec collóquio, nec salutatióne communicáret. Electus Pictavórum Epíscopus, quo témpore omni suppliciórum génere Constántius Cathólicos vexábat, nisi ad Ariánas partes transírent, tamquàm firmíssimum murum Ariánis sese oppósuit, & à Saturníni Arelatensis, Ursátii & Valentis communióne, se unâ cùm Gallicá-

nis Epíscopis sejunxit. E Biterrensi conventículo ad quod compulsus fúerat Arianórum ártibus relegátus in Phrygiam, ibi duódecim de Trinitáte libros scripsit. Quarto exílii anno, vocátus est ad synodum apud Seleúciam. Illic interrogátus, quæ esset Gallórum fides, expósitâ fide Nicænâ, occidentálibus perhíbuit testimónium, eosque à Sabelliánæ hæréseos criminatióne vindicávit.

Lectio v.

SOlúto Concílio, Legátos ejus Constantinópolim secútus poposcit Imperatóris audiéntiam, ut de fide coram adversáriis disceptáret. Id annnente Constántio, libellum edit quo detectâ impietáte Arianórum, delúsam ipsórum fraude ac mendáciis Príncipis religiónem ostendit. Sed adversariórum factiónibus effectum est, ut quasi discórdiæ seminárium & Orientis perturbátor, ad Gállias redíre juberétur. Tunc Galliárum Ecclésia, ut ait sanctus Hierónymus, Hilárium de prælio revertentem complexa est. Pictávos reversus, per epístolas & frequentes synodos in id totus incúbuit, ut ea quæ ab Ariánis in Ariminensi synodo gesta fúerant, ab ómnibus Epíscopis damnarentur, & sic Gálliæ ab errόris perículo servarentur. In Itáliam, instaurandæ fidei stúdio, profectus, Mediolàni Auxéntium Ariánum Epíscopum in públicâ disputatióne coégit, ut Christum verum Deum profiterétur. Demùm innúmeris ad Cathólicam fidem tuendam labóribus perfunctus, multisque éditis miráculis conspícuus, óbiit Pictávis. Quot scripsit libros, inoffenso pede decurri posse testátur sanctus Hierónymus.

Lectio vj.

SAcras beáti Hilárii Relíquias, à Norberto Pictaviensi Cómite, impiis Normanórum furóribus, non sine damno quodam ereptas, & fratri suo Epíscopo Aniciensi tráditas, possídere se gloriátur Ecclésia sancti Geórgii in urbe Aniciensi. Id, inter cétera monumenta, ástruunt tábulæ marmóreæ, in quibus hæc perantíquis inscripta caractéribus leguntur: Hìc requiescunt membra sancti ac gloriosíssimi Hilárii Pictaviensis Epíscopi. Traditiónis hujus non interruptæ veritátem agnoscentes Collegiatæ sancti Hilárii Pictaviensis Canónici, sanctórum pignórum partem non semel petiérunt. Quorum votis tandem, jussu Ludovíci magni Regis Christianíssimi, annuentes Canónici sancti Geórgii, de

ʼ I E XV.
In Festo
ꞆTI PAULI,
ꞇremitæ Thebaidos.
EMIDUPLEX.
Communi Monacho-

Lectio ij.

ıs Eremitárum auc-
& magister, apud
em Thebáidem na-
ım quíndecim esset
m, paréntibus orbá-
Declinandæ causâ
tiónis Décii & Va-
, & Deo libériùs in-
di, in erémi spelun-
cóntulit; ubi palmâ
ım & vestítum præ-
vixit ad centésimum
num tértium annum:
émpore ab António
ːnário, Dei admónj-
ítur. Quibus cùm
is se nomínibus, licèt
sibi ínvicem ignóti,
ſent, gratiásque Dó-
in commúne retulis-
corvus qui ab annis
nta Paulo dimidiá-
anem quotídie afferé-
ntegrum détulit. Qua-
ım gratiárum actióne
ıtem capientes cibum,
ıntisper recreáti sunt,
m in divínis láudibus
mpsérunt. Dilúculo
ıs, de morte quæ sibi
ːet, ádmonens Antó-
, hortátur ut pállium
, ab Athanásio accépe-
rat, ad involvendum suum corpus afferret. Quo ex itínere rédiens ille, vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum & Apostolórum cœtus, Pauli ánimam in cœlum ascéndere. Cùmque ad ejus cellam pervenisset, invénit génibus complicátis, erectâ cervíce, extensísque in altum mánibus, corpus exánime; quod pállio obvolvens, hymnósque & psalmos ex christiána tradítióne decantans, in fóveam, à duóbus leónibus qui eò occúrrerant effossam, sanctum corpus íntulit; &, injectâ humo, túmulum ex christiáno more compósuit: túnicam verò Pauli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi contexúerat, secum áuferens, eo vestítu diébus solémnibus Paschæ & Pentecostes, quoad vixit, usus est.

Lectio iij.

De SS. Mauro & Bonito.

MAurus Diáconus, qui à multis séculis is créditus est, quem jussu sancti patris Benedicti, super aquas cucurrisse, ut púerum Plácidum eríperet, narrat in Diálogis beátus Gregórius; cùm in Gálliam venisset, Glannofoliense, Monastérium in Andegavénsium solo ad Ligerim constrúxit. Ibi plúribus annis Abbátis múnere functus Mónachos sanctíssimè rexit. Tandem

plénus diérum & méritis clarus, ábiit ad Dóminum octávo calendas Februárii. Hâc die étiam recólitur memória sancti Boníti Arvernórum Epíscopi, qui cùm Ecclésiam suam virtútibus & doctrínâ illustrasset, abdicátâ dignitáte, in Monastérium se recépit, ibíque vitam monásticam proféssus, totum se oratióni ac scripturárum lectióni ceterísque pietátis opéribus áddixit. Sanctitátis famâ conspícuus, dum è limínibus Apostolórum quæ religiónis causâ invíserat revertitur, Lugdúni podágrâ conféctus diem claudit últimum.

AD LAUDES, *post Hymnum*, ℣. Abscondit me Dóminus in tabernáculo suo: ℟. In die malórum protexit me. *Ps.* 26.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. In loco horróris, & vastæ solitúdinis, dócuit eum Dóminus, & custodívit quasi pupillam óculi sui. *Deut.* 32.

COLLECTA. Orémus.

DEus, cujus grátiâ beátus Paulus prudenti fugâ salúti suæ cónsulens, máluit facultátibus suis spoliári quàm Christo; quæsumus, ut purificátis ab omni terrenórum cupiditáte méntibus, te solo dívites esse vélimus; Per eumdem Dóminum.

Fit Comm. S. MAURI; Ant. Ecce ego. ℣. Venite. xlvj. *Collecta*, Da nobis. xlvij.

Deinde S. BONITI, Ant. Ego sum. ℣. Elégit. *Coll.* Deus, fidélium. xxvj.

Ultimò de B. M. V.

VESPERÆ *à Capitulo de sequenti, ut in Communi Doctorum. Collecta*, Omnípotens.

Fit Comm. S. PAULI, Eremitæ.

Ant. Ego non sum turbátus te pastórem sequens, & diem hóminis non desiderávi, tu scis. *Jerem.* 17.

℣. Cogitávi dies antíquos; ℟. Et annos ætérnos in mente hábui. *Ps.* 76.

COLL. Deus, cujus grátiâ, *ut suprà.*

Ultimò de B. M. V.

DIE XVI.

In Festo

SANCTI FULGENTII, Ruspensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris

SEMIDUPLEX.

LECTIO ij.

FUlgéntius in provínciâ Bisacéna, claro génere ortus, vix annum vigésimum attígerat, cùm in solitúdinem se recépit, ubi mira pietátis & abstinéntiæ præbuit exempla. Ab Ariáno Presbytero cæsus immániter, Confessóris Christi nomen adeptus est & gló-

novum decus ad-
perſecutiónes quas
decurſu ſuſtinuit.
ıd viſitanda Apoſ-
Petri & Pauli ſe-
profectus, Theo-
gis aulæ magnifi-
ónitus, exclamá-
oma terreſtris ita
coruſcat, quantò
or erit Jerúſalem
quam electis ſuis
míſit?

ectio iij.

in Africam, Pres-
ordinátus eſt, ac
ſt, invítus licèt ac
eluctans, ad Epiſ-
Ruſpenſem aſ-
A Traſimundo re-
o in Sardíniam re-
ibi præſules ſexa-
& ampliùs exulan-
it, quibus ad pro-
la fidei dógmata,
& ánimi fortitúdi-
nùm prófuit. Mór-
ſimundo, Eccléſiæ
itútus, hanc verbo
plo erudíre non dé-
ongâ antè óbitum
ine, acerrimíſque
s dolóribus, hæc
terábat verba: Da
Dómine, hîc patién-
óſteà indulgéntiam.
nívit in Dómino Ca-
anuárii.

ecta. Omnípotens.

Comm. de B. M. V.
eræ de Feſto ſe-
ut in Comm. Abbat.

Coll. Deus, cujus verbo, *infrà.*

Fit Comm. S. Fulgentii, Ant. Qui docti. xxxv. ℣. Beátus vir. xxxiv. *Coll.* Omnípotens. xxxiij.

Deindè de B. M. V.

Die XVII.
In Feſto
SANCTI ANTONII,
Abbatis.

Duplex-minus.

Lectio ij.

Antónius, nóbilis Ægyptius, cùm circà annum ætátis vigéſimum ingreſſus Eccléſiam, ex Evangélio audiiſſet: Si vis perfectus eſſe, vade, vende ómnia quæ habes, & da paupéribus; tamquam ea ſibi dicta eſſent, ampliſſima quæ habébat prædia partítus eſt inter vicános, totiuſque vénditæ ſupelléctilis prétium paupéribus erogávit, ac primùm ſeceſſit haud procul à vico ſuo, ubi rebus ómnibus abdicátis, non déſtitit ex labóris emolumento aſſuéti eleemóſynis páuperes fovére, non áliud ſibi ſervans ad victum quàm unde panem émeret, quo non ante ſolis occáſum veſcebátur, adhíbito tantùm ſale ad condimentum, & aquâ ad ſitim temperandam. Arctióris poſthàc ſolitúdinis deſidério, in monumento occlúſus remanſit, familiá-

ri cuídam mandans ut panem sibi statútis diébus afferret. Anno ætátis trigésimo quinto erémum pétiit, unde post annos propè viginti, Spíritûs sancti impulsu éxiit, ut Cœnobítas moderarétur. Sæviente deinde Maximíno, martyrii desidério flagrans, Mártyres usque ad Alexandriam, quò ducebantur, secútus est. Sed cùm votis non respondéret successus, finítâ persecutióne, in cœnóbium rédiit.

Lectio iij.

TAntam suî veneratiónem sensim ubíque concitávit Antónius, ut ab ipsis gentílibus homo Dei nuncuparetur. Magnum Athanásium ab Ariánis penè oppressum crebrò invísit. Ejus grátiâ ad Constantínum non semel scripsit. Ab hereticórum congressu semper abstínuit Ariános ejus auctoritáte se tuentes, público sermóne damnávit. Dæmones, quorum conflíctibus jam inde ab adolescéntia frequenter lacessítus fuerat, vicit semper ac fugávit, ac docens quibus armis illi superarentur: Mihi crédite, dicébat, fratres, pertimescit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, misericórdiam & humilitátem, máximè verò ardentem amórem in Christum, cujus único sanctíssimæ crucis signo debilitátus áufugit. Morti próximus, inter alia mónita hæc frátribus inculcávit: Custodienda est pia fides in Christum, & Patrum servanda tradítio. Paulum Anachoretárum primum, quem senex adíerat, sepelívit. Vixit annos quinque suprà centum. Scripsit Ægyptiacè septem Epístolas, quæ in Græcam linguam translátæ sunt.

Collecta. Orémus.

DEus, cujus verbo foris sonante, & grátiâ intùs movente, excitátus Antónius, ut perfectus esset, ómnia relíquit: da cunctis Evangélicæ perfectiónis stúdium ingressis sic cúrrere, ut brávium æternæ felicitátis accípiant; Per.

Comm. de B. M. V.

Vesp. *de Festo sequent.*

DIE XVIII.

In Festo

PONTIFICATUS

seu

CATHEDRÆ S. PETRI,

Quâ primùm Antiochiæ sedit, tùm Romæ.

Duplex-Minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. SAlvábo gregem 1. D. meum, & non erit ultrà in rapínam. *Ezech.* 34.

Ant.

2.D. Suscitábo super
:as pastórem unum,
:at eas. Ezech. 34.
3.a. Ipse pascet eas,
is in pastórem; ego
Dóminus ero eis in
Ezech. 34.
4. E. Erit quasi pa-
tántibus Jerúsalem,
ii Juda. Is. 22.
5. a. Dabo clavem
uper húmerum ejus:
, & non erit qui
: & claudet, & non
apériat. Is. 22.
'ULUM. 1. Cor. 1.
: stulta sunt mundi
:git Deus, ut con-
.apientes; & infirma
:légit Deus, ut con-
fórtia: & ignobília
, & contemptibília
)eus, & ea quæ non
ıt ea quæ sunt des-
; ut non gloriétur
caro in conspectu

HYMNUS.

NCUSSA tuo, summe
:us, paras
ıenta óperi; non ta-
:n éligis
es ópibus, non céle-
:s vocas
s stemmátibus vi-
s.
divítiæ cymba; la-
r, mare:
innúmeras hic súbi-
: tamen;
navígium píscibus
teà,
:m Christiádis replet.
: Hyemalis. ANIC.

Tu, nullíus opis scílicet in-
digus,
Unus cuncta potens vis si-
mul & facis:
Uti debílibus te juvat, ínfi-
mis
Gaudes árdua víncere.
SIT laus summa Patri, sum-
maque Fílio:
Ambórum sit idem Spirítui
decus,
Per quem, Christe, tuam vox
hóminum Crucem
Terris éxtulit ómnibus.
Amen.

℣. Humília réspicit Dó-
minus in cœlo & in terra,
℟. Súscitans à terra ínopem.
Ps. 112.

Ad Magníficat.

Ant. J. Ecce ego mittam
piscatóres multos, dicit Dó-
minus, & piscabuntur fi-
lios Israel; & scient quia
nomen mihi Dóminus. *Jer.*
16.

COLL. ut infrà ad Laud.

Fit Comm. S. ANTONII,
Ant. Atténdite. ℣. Justus.
Coll. Deus, cujus. *suprà.*
*Ultimò de Virgine Dei-
para.*

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Caput córporis
Ecclésiæ Dóminum, * Ve-
níte, adorémus. *Ephes.* 5.
Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

SACRI senátûs, Petre, ca-
put gregis
Verende pastor; grande tuæ
decus

Dum prædicámus dignitátis,
Fer súpero pia vota Regi.

Christo vocanti promptus ades: ratem
Tu deserendo, déseris ómnia:
Temet relinquis, paupérique
Non dúbitas comes ire pauper.

Cœlestis intùs te Pater áddocet,
Hinc voce certâ progénitum Deo
Parente Christum confitéris
Ingénito símilem Parenti.

Nunc ergo Petro nomen erit tibi:
Innixa Petram quam super árdua
Fundátur ædes veritátis,
Tartáreas domitúra portas.

Dum, Christe, Patri nos quoque te Parem
Cantámus, auge quam tríbuis fidem;
Infunde sacrum, quo vigémus,
Pectóribus, Deus alme, Flamen. Amen.

Psalmi de Feria, sub tribus Ant. sequentibus.

Ant. 8. G. Adduxit Andréas fratrem suum Simónem ad Jesum: Intúitus autem eum Jesus, dixit: Tu es Simon filius Jona; tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. *Joan.* 1.

Ant. 2. D. Stupor c[...] déderat Petrum, & [...] qui cum illo erant in [...] ra píscium quam cé[...] Et ait illi Jesus: Noli[...] re, ex hoc jam hó[...] eris cápiens. *Luc.* 5.

Ant. 1. D. Vocávi[...] discípulos suos, & [...] duódecim ex ipsis, q[...] Apóstolos nominávi[...] mus Simon qui dícit[...] trus. *Luc.* 6. *Matth.* 1[...]

℣. Dóminus éleva[...] perem, ut sédeat cu[...] cípibus, ℟. Et sóliu[...] riæ téneat. 1. *Reg.* 2.

Lectio j. *de Scr[...] occurrente, tribus in[...] junctis.*

℟. Quem dicunt [...] nes esse Fílium hó[...] dicit Jesus discípulis [...] Respondens Petrus, [...] Tu es Christus, Fíli[...] vivi. Ait Jesus: * [...] dico tibi, quia tu es [...] & super hanc petram [...] cábo Ecclésiam mea[...] Beátus es, Simon Ba[...] quia caro & sanguis [...] velá[...]it tibi, sed Pate[...] qui in cœlis est. * [...] *Matth.* 16.

Lectio ij.

Sermo sancti Leónis [...]

Serm. 80. *cap.* 3. 4[...]

Cum duódecim A[...] accepiâ per S[...] sanctum ómnium lo[...] linguárum imbuend[...] vangélio mundum, [...] bútis sibi terrárum pá[...]

ent, beatíssimus Pe-
ceps apostólici ór-
arcem Románi des-
mpérii; ut lux ve-
iæ in ómnium gén-
relabátur salútem,
s se ab ipso cápite
n mundi corpus ef-
. Cujus autem na-
omines in hac tunc
i essent? aut quæ
gentes ignorárent
ma didicisset? Hîc
ndæ philosóphiæ
s, hîc dissolvendæ
rénæ sapiéntiæ va-
hîc confutandus
m cultus, hîc óm-
crificiórum impíe-
uenda, ubi diligen-
uperstitióne habe-
ollectum quidquid
fuerat vanis erróri-
útum.
ibi dabo claves re-
rum; * Et quod-
ligáveris super ter-
t ligátum & in cœ-
uodcumque sólve-
terram, erit solú-
i cœlis. ℣. Vocábo
meum, & dabo cla-
mûs David super
n ejus; & erit in
lóriæ dómui patris
Et. *Matth.* 16. *Is.*

Lectio iij.

anc ergo urbem tu,
tíssime Petre Após-
níre non métuis; &
: glóriæ tuæ Paulo
o aliárum adhuc

Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, sylvam istam freméntium bestiárum, & turbulentíssimæ profunditátis oceánum, constántior quàm cùm supra mare graderéris, ingréderis. Jam pópulos qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras; jam Antiochénam Ecclésiam, ubi primùm Christiáni nóminis dígnitas est orta fundáveras; jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam, atque Bithyniam légibus Evangélicæ prædicatiónis impléveras; nec aut dúbius de provectu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quò te divínis præordinatiónibus anteíbant, & honor potestátis, & glória passiónis.

℟. Dixit Dóminus Petro: Quis putas, est fidélis dispensátor & prudens, quem constítuit Dóminus suprà famíliam suam? * Verè dico vobis quóniam † Suprà ómnia quæ póssidet, constítuet illum. ℣. Multi hómines misericordes vocantur; virum autem fidélem quis invéniet? * Verè. Glória. † Suprà. *Luc.* 12. *Prov.* 20.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Pópulus Dómini, & oves páscuæ ejus. ℟. Introíte portas ejus in confessióne. *Ps.* 99.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Ait Dóminus: Simon, Simon, ecce sátanas expetívit vos ut cribráret sicut tríticum; ego autem rogávi pro te. *Luc.* 22.

Ant. 2. D. Ego rogávi ut non deficiat fides tua; & tu aliquando convérsus, confirma fratres tuos. *Luc.* 22.

Ant. 3. a. Dicit Jesus Simóni Petro: Simon Joannis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine; tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. *Joan.* 21.

Ant. 4. E. Dicit ei íterùm: Simon Joannis, díligis me? Ait illi: Etiam, Dómine; tu scis quia amo te: Dicit ei: Pasce agnos meos. *Joan.* 21.

Ant. 6. C. Dicit ei tértio: Simon Joannis, amas me? Contristátus est Petrus, & dixit: Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te: Dixit ei: Pasce oves meas. *Joan.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

SEnióres qui in vobis sunt óbsecro, consénior & testis Christi passiónum, qui & ejus, quæ in futúro revelanda est, glóriæ communicátor, páscite qui in vobis est gregem Dei.

HYMNUS.

QUALIS potestas, Petre, quis terris honos,
Cui jura Christus ipse concessit sua!
Quidquid ligábis, ...
quid & solves ...
Hoc & ligábit, s...
polo Deus.
TUI probáto cordis a...
suum
Pastor suprémus ...
tibi gregem:
Serva, tuére, pasc...
pastor bone:
Illius & nos, Petr...
gregis sumus.
PATRI suprémo sit s...
glória:
Tibique laudes ...
bis cóncinat,
Ætérne Fili, splen...
terni Patris:
Compar sit almo ...
cusque Flámini.

℣. Pósui adjutóri... potente, ℟. Et e... eléctum de plebe me... 88.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Ecclésia ... cabátur, ámbulans i... re Dómini, & consol... sancti Spíritûs replel... Petrus autem pertra... univérsos. *Act.* 9.

COLLECTA. Or...

DEus, qui beáto ... Apóstolo tuo, ... clávibus regni cœlest... mas ligandi atque s... Pontifícium tradidísti... céde ut intercessióni... auxílio, à peccatóru... trórum néxibus liber... Qui vivis.

Comm. de Virgin... para.

PRIMAM.
1. g. Ait Dóminus.

TERTIAM.
.2. D. Ego.
rULUM. *Jerem.* 15.
vertam te, & ante
iem meam stabis; &
ráveris pretiósum à
uasi os meum eris:
:entur ipsi ad te, &
convertéris ad eos:
ibunt advérsùm te:
prævalébunt; quia
:um sum, ut salvem
uam te, dicit Dómi-

r. Dómine, * Lábia
iéries. Dómine. ℣.
neum * annuntiábit
. tuam. * Lábia. Gló-
mine. *Ps.* 50.
Narrábo nomen tuum
is meis: ℟. In mé-
léfiæ laudábo te. *Ps.*

SEXTAM.
. 3. a. Dicit.
rULUM. 1. *Par.* 11.
:ras, qui educébas &
troducébas Israel;
nim dixit Dóminus
:uus: Tu pasces pó-
meum Israel, & tu
inceps super eum.
r. Accépit eum, * Pás-
acob servum suum.
t. ℣. Et Israel * hæ-
em suam. * Páscere.
. Accépit. *Ps.* 77.
Qui regis Israel, in-
tende: ℟. Qui dedúcis ve-
lut ovem Joseph. *Ps.* 79.

AD NONAM.

Ant. 6. *C.* Dicit ei.

CAPITULUM. *Ezech.* 34.

IPse erit eis in Pastórem, ego autem Dóminus ero eis in Deum, & servus meus princeps in médio eórum: ego Dóminus locútus sum.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos. * In innocéntia. Glória. Pavit. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in sæculum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. LOquente Petro in domo Cornélii, cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum. *Act.* 10.

Ant. 2. D. Obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, quia & in natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est. *Act.* 10.

Ant. 3. a. Cùm ascendisset Petrus Jerosólymam, disceptábant advérsùs illum: incípiens autem Petrus, exponébat illis órdinem. *Act.* 11.

Ant. 4. d. Si eamdem grátiam dedit illis Deus, sicut & nobis qui credídimus in Dóminum Jesum Christum; ego quis eram, qui

possem prohibére Deum? *Act.* 11.

Ant. 5. a. Tacuérunt, & glorificavérunt Deum, dicentes: Ergo & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. *Act.* 11.

CAPITULUM. *Act.* 15.

DEus in nobis elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere: & qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis.

HYMNUS.

PROME commissas tibi, Petre, claves;
Nam tibi tradit sua jura Christus:
Quæ polum claudunt, scélerum, precámur,
Víncula solve.

PRIMA te sedes Orientis oris
Extulit: cunas ibi Christiánum
Obtinet nomen; simul inde toto
Spárgitur orbe.

ROMA mox sortis melióris hæres,
Extitit mundi fideique centrum
Quam tuo, Pastor pariterque Martyr,
Sánguine claras.

QUI fidem Petro stábilem rogasti,
Ne sinas, Jesu, titubáre nostram:
Vita fac concors fídei sit omen
Dulce salútis.

LÆTUS æternum célebret Parentem
Orbis; æternum célebret Parentis
Fílium: par sit tibi laus per omne,
Spíritus ævum.
Amen.

℣. Exaltent eum in ecclésia plebis, ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum. *Ps.* 106.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo; & huic concordant verba Prophetárum: Notum à século est Dómino opus suum. *Act.* 15.

Coll. ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. SULPITII, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xxij. *Collecta*, Da nobis. *infrà.*

Ultimò, de Virgine Deipara.

DIE XIX.
In Festo
SANCTI SULPITII,
Bituricensis Episcopi.
SEMIDUPLEX.

LECTIO ij.

SUlpítius à púero pietáti déditus, cùm Ecclésiis & Monastériis construendis, ac misericórdiæ opéribus

ıtentus, ab Austregí-
:uricensi Epíscopo ad
ı́atum promótus est,
Ecclésia officium do-
exercéret. Présbyter
, à Clotário secundo
itus est, ut in ejus
Abbátis offício fun-
r; regemque ipsum
ı gravíssimo laboran-
eptem diérum oratió-
ejúnio, sanitáti restí-
Austregísilo succéssor
, óptimi Præsulis par-
ıplévit. Diœcesánas
Synodos, interdum
Provinciáles celebrá-
ıdæos omnes in Bitu-
s degentes, ad Chris-
n addúctos, baptizá-
ım ad Ecclésiam noctu
nis causâ veníret,
ntè recedébat, quàm
órum librum inte-
recitásset. Indícto trí-
jejúnio, suis précibus
uit à Dagoberto ut ve-
insólitum quod plebi
censi imposúerat, ab-
et. Sedit in Concílio
nsi sub Sonnário Epís-
Coadjutórem sibi in
túte ex consensu regis
lendum cooptávit:
ue totum se dedit le-
is & instruendis pau-
us. Plenus tandem dié-
, quiévit in Dómino
écimâ séptimâ Januárii
annum sexcentésimum
ragésimum quartum;
urbe Bituricensi sepul-
st.

Lectio iij.

De S. Bertrando.

Bertrandus génere claríssimus, patre Athóne Raymundo, matre Guillelmi Cómitis Tolosáni fíliâ, natus est in Vascónia circa médium séculi undécimi. Adolescens abjecto, cui primùm vacábat, milítiæ rudimento, clericátum àmplexus, inter Canónicos reguláres Ecclésiæ Tolosánæ cooptátus est. Cujus quidem Ecclésiæ ob insígnia mérita Archidiáconus paulò post creátus est; dein ad Episcopátum Convenárum post mortem Oggéri assumptus. Factus Epíscopus, clero & pópulo exímiâ morum innocéntiâ omniúmque virtútum exemplis prælúxit. Diœcésim assíduè perlustrávit sermóne potens & ópere. Claustro circa cathedrálem Ecclésiam ædificáto, cum Canónicis suis commúnem vitam duxit. Urbem dirútam suis sumptibus restaurávit, ac multis auxit ædifíciis. Morti próximus ad Ecclésiam deferri vóluit, ubi post fusas ad Deum preces, datâque pópulo benedictióne, obdormívit in Dómino, anno Episcopátûs sui ferè quinquagésimo. Miráculis post mortem clarus in sanctórum númerum est relátus à summo Pontífice Clemente quinto, olim Convenárum Epíscopo.

Collecta. Orémus.

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, in mansuetúdine ópera nostra perficere, exemplo beáti Pontíficis Sulpítii, qui suâ lenitáte, dilectus tibi & homínibus, promissa mítibus præmia méruit obtinére; Per Dóminum.

Fit Comm. S. Bertrandi, Ant. Ego sum. ℣. Elégit. *Collecta*, Deus, fidélium.

Comm. de Virgine Deipara.

Vesperæ *de S. Sebastiano, ut in Communi unius Martyris.* viij.

Fit Comm. S. Sulpitii, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xxviij. *Collecta*, Da nobis. *suprà.*

Deindè de Virgine Deipara.

Die XX.
In Festo
SANCTI SEBASTIANI,
Martyris.
Duplex-Majus.

In I. Nocturno.
Lect. de Script. occurr.

In II. Nocturno.
Lectio iv.

Sebastiánus Narbóne natus, ex patre Narbonensi, & matre Mediolanensi, undè sanctus Ambrósius illum Medioláno oriundum scribit; patre mórtuo, Mediolánum à matre vídua ductus est, atque ibi lítteris & Christiánâ religióne sédulò informátus. In Cari Imperatóris aula primùm aliquándiu versátus est. Póstmodum Diocletiáni benevoléntiam ita sibi conciliávit, ut ab eo primæ cohortis dux constitútus fúerit. Cùm Romæ fidéles facultátibus adjuváret; Confessoresque ac Mártyres cohortatiónibus confirmáret, à Fabiáno júdice delátus est ad Diocletiánum, qui eum minis & pollicitatiónibus frustrà tentátum, ad palum alligátum configi jussit.

Lectio v.

Ad eum, ómnium opinióne jam mórtuum, Iréne pia vídua noctu venit, ut corpus ejus sepeliendum auferret; sed vivum repertum in domum suam tránstulit, & ejus vúlnera sédulò curávit. Itaque paulò pòst confirmátâ valetúdine, Sebastiánus Diocletiáno óbviàm factus, ejus impietátem & injustítiam libériùs accusávit. Cujus aspectu cùm ille primùm obstupuisset, quòd mórtuum créderet; rei novitáte percussus, & acri Sebastiáni reprehensióne excandescens, eum Hippódromum palátii duci, & támdiu fústibus cœdi imperávit, donec ánimam exhaláret. Ejus corpus

:am dejectum, Lu-
›ebastiáno in somnis
.ta ubi esset, & quo
ımári vellet, ad Ca-
ıas sepelívit.

Lectio vj.

rat Paulus Diáconus
'avíssimam pestem,
ibus ménsibus Ro-
:populáta est, anno
ésimo octogésimo,
tè quievisse, quàm
ilica sancti Petri ad
ı altáre sub invoca-
ancti Sebastiáni pósi-
set. Depulsa quoque
láni pestis est, invo-
ncti Mártyris ope, &
i públicè nuncupáto,
ctus Cárolus cives ad
:átus prædíxerat. Plú-
lia in diversis regió-
ac provínciis loca,
Mártyris præsens au-
contrà pestem grat-
ı sensérunt. Hinc in
onórem erectæ Basíli-
úblicæ supplicatiónes
tæ, & iteráta fidélium
Hunc præcípuo cultu
átur Diœcésis Anicien-
ıæ ipsum, jam à longo
›re, in Patrónum se-
.rium assumpsit.

[II. Nocturno.

Lectio vij.

o sancti Evangélii se-
dùm Lucam. *cap.* 21.
llo témpore; Dixit Je-
; discípulis suis: Injí-
vobis manus suas, &
quentur trahentes in
gógas & custódias, trahentes ad reges & præsides, propter nomen meum. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Ps. 118. *Serm.* 20.

Non unus persecútor est: multos minístros habet; sed non te térreant: Per multas enim tribulatiónes oportet nos introíre in regnum Dei. Si multæ persecutiónes, multæ probatiónes; ubi multæ corónæ, multa certámina. Tibi ergo próficit quòd multi persecutóres sunt; ut inter multas persecutiónes facílius invénias quemádmodùm coronéris. Utámur exemplo Sebastiáni Mártyris, cujus hódie natális est. Hic Mediolanensis oriundus est. Fortasse aut jam discésserat persecútor, aut adhuc non vénerat in hæc pártium, aut mítior erat. Advertit hîc aut nullum esse, aut tepére certámen. Romam profectus est, ubi propter fídei stúdium persecutiónis acerba fervébant. Ibi passus est, hoc est, ibi coronátus. Itaque illic quò hospes advénit, domicílium immortalitátis perpétuæ collocávit.

Lectio viij.

Si unus persecútor fuisset, coronátus hic martyr útique non fuisset. Sed quod pejus, non hi solùm persecutóres sunt qui videntur,

ſed étiam qui non videntur, & multò plures perſecutóres. Sicut enim unus perſecútor rex multis perſecutiónis præcepta mittébat, & per ſíngulas vel civitátes, vel províncias erant diverſi perſecutóres: ita étiam diábolus multos miniſtros ſuos dírigit, qui non foris tantúmmodo, ſed étiam intùs fáciant perſecutiónes in ánimis ſingulórum. De his enim dictum eſt perſecutiónibus: Omnes qui volunt piè vívere in Chriſto Jeſu, perſecutiónem patiuntur. Omnes dixit, nullum excépit. Quis enim exceptus poteſt eſſe, cùm ipſe Dóminus perſecutiónum tentamenta toleráverit? Perſéquitur avarítia, perſéquitur ambítio, perſéquitur luxúria, perſéquitur ſupérbia, perſéquitur fornicátio.

Lectio ix.

Iſti ſunt perſecutóres graves, qui ſine gládii terróre mentem hóminis frequenter elídunt, qui illécebris magis quam terróribus ánimos expugnant fidélium. Hi tibi hoſtes cavendi, hi gravióres tyranni, per quos Adam captus eſt. Multi in perſecutióne pública coronáti, occultâ hac perſecutióne cecidérunt. Verùm, ut multæ perſecutiónes, ità multa martyria. Tentátus es ſpíritu fornicatiónis; ſed véritus Chriſti futúrum judícium, temerandam mentis & córporis caſtimóniam non putaſti: Martyr es Chriſti. Tentátus es ſpíritu ſupérbiæ; ſed videns ínopem atque egénum, piâ mente compaſſus es, humilitátem magis quàm arrogántiam dilexiſti: Teſtis es Chriſti: & quod eſt ámpliùs, non ſermónis tantúmmodò, ſed étiam óperis teſtimónium perhibuiſti: Teſtis es Chriſti. Quis enim locuplétior teſtis eſt, quàm qui confitétur Dóminum Jeſum in carne veniſſe, cùm Evangélii præcepta cuſtódit?

Collecta. Orémus.

Vide, Dómine, infirmitátes noſtras, & perícula; &, intercedente beáto Sebaſtiáno Mártyre tuo, adverſùs ígnea antíqui ſerpentis jácula céleri nobis pietáte ſuccurre; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Comm. de Virgine Deipara.

Ad Vesperas, *fit Comm. S. Agnetis, Virginis & Mart. Ant.* Infirma. ℣. Deus. lvj. *Collecta*, Omnipotens. *ut infrà.*

Deindè de Virgine Deipara.

DIE XXI.

In Festo

CTÆ AGNETIS,

rginis & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

bro sancti Ambrósii

copi, de Virgínibus.

larcellinam, sororem,

. 1. c. 2. n. 7. & 8.

)die natális est sanctæ Agnès. Hæc trédecim rum martyrium fecisse ur. Quò detestabílior litas, quæ nec minúspepercit ætáti: immò ıa vis fidei, quæ étiam la testimónium invénit :. Fuitne in illo corpúsvúlneri locus? Et quæ hábuit quò ferrum re:et, hábuit quò ferrum eret. Hæc inter cruencarníficum impávida us, hæc stridéntium ibus immóbilis tráctiicatenárum, nunc fuis mucróni mílitis to- offerre corpus, mori uc néscia, sed paráta; si ad aras invíta raperé-, téndere Christo inter es manus, atque in ipsis rilégis focis trophæum mini signáre victóris; ıc ferrátis colla manus- ambas insérere néxibus. l nullus tam tenúia mema póterat nexus inclúde-. Novum martyrii genus! ondum idónea pœnæ, & jam matúra victóriæ: certáre difficilis, fácilis coronári, magistérium virtútis implévit, quæ præjudícium vehébat ætátis.

Lectio iij. *n. 8. & 9.*

NOn sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta succéssu, gradu festína virgo procéssit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári plerí-que quòd tam fácilè vitæ suæ pródiga quàm nondum háuserat, jam quasi perfuncta donáret. Stupére universi quòd jam divinitátis testis exísteret, quæ adhuc arbítra suî per ætátem esse non posset. Quanto terróre egit cárnifex ut timerétur, quantis blandítiis ut suadéret, quantórum vota ut sibi ad núptias perveníret! At illa: Et hæc sponsi injúria est, inquit, expectáre placitúrum. Qui me sibi prior elégit, accípiet. Quid, percussor, moráris? Péreat corpus quod amári potest óculis quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem inflexit. Cérneres trepidáre carníficem, quasi ipse addíctus fuísset; trémere percussóris déxteram; pallére ora alieno timentis perículo, cùm puella non timéret suo. Habétis ígitur in una hóstia duplex martyrium, pudóris & religiónis. Et virgo permansit, & martyrium obtínuit.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui infirma mundi éligis ut fórtia quæque confundas: concéde propítius, ut qui beátæ Agnétis, vírginis & mártyris tuæ, solémnia cólimus, ejus in fide constántiam subsequámur; Per.

COMM. de Virgine Deipara.

VESPERÆ *à Capit. de S.* VINCENTIO, *ut in Communi unius Martyris, Collecta,* Da nobis. *ut infrà.*

Fit Comm. S. AGNETIS, *Ant.* Casta. ℣. Conféssio. lxiij. *Collecta,* Omnípotens. *suprà.*

Ultimò de Virgine Deipara.

DIE XXII.
In Festo
SANCTI VINCENTII,
Diaconi & Martyris.
SEMIDUPLEX.

Omnia de Communi unius Martyris, additis quæ sequuntur.

LECTIO ij.

VIncéntius Diáconus in persecutióne Diocletiáni apud Valéntiam Hispániæ civitátem ad Daciánum præsidem ductus, quòd palam Christum prædicáret, vinctus retortis bráchiis, extensus est, donec ossa membrátim divelleréntur. Deinde férreis ungui-bus semel atque íterùm excarnificátus. At ille torménta contempsit; nec addúci pótuit, ut libros sacros tráderet igni comburendos. Quapropter in cratícula subjectis prunis ardéntibus impósitus, & candéntibus láminis exustus est, arvínæ guttis, & sale perfúsus. Post hæc trúditur in cárcerem stratum testáceis fragmentis: ut ejus nudum corpus testárum acúleis cruciarétur, divaricátis étiam in nervo crúribus. Verùm illustráto cœlitùs cárcere ab Angelo ad martyrium accénditur: illumque cárceris custos ruptis caténis ambulantem conspíciens, spectáculo stupefactus, Christum confessus est.

LECTIO iij.

EDuctus inde, collocátur in molli cúlcitra, ut recreátus aliquántulum, ácrius dénuò torquerétur; sed exhaustus víribus ánimam exhalávit. Corpus ejus cùm projectum esset inhumátum, corvus & à volúcribus & à lupo, únguibus, rostro, alis mirabíliter, defendit. Quâ re cógnitâ, Daciánus insútum cúleo, saxoque illigátum, in mare demergi jubet; sed inde étiam divinitùs ejectum ad litus Christiáni sepéliunt. Post multos annos Childebertus & Clotárius in obsidióne Cæsaraugustána suspicáti obses-

videbant circum-
civitatis, áliquid
igere : ubi acce-
incéntii túnicam
lum Deum in his
gústiis circumfer-
: commóti pacem
érunt.

TA. Orémus.
bis, quæsumus
ipotens Deus, ad-
ndi invictâ men-
itiâ toleráre, qui
Levítam Vincén-
minis terréri, nec
sus es superári ;
um.

de Virgine Dei-

æ à Capitulo de S.
, ut in Communi
t. Collecta, Om-
infrà.
m. S. VINCEN-
. Justum. ℣. Po-
Collecta, Da no-
.

S. EMERENTIA-
ginis & Martyris,
ma. ℣. Deus. lvj.
Deus, qui inter.
de Virg. Deipara.

E XXIII.
In Festo
I FABIANI,
& Martyris.
I DUPLEX.
ECTIO ij.

is, post mortem
otis, qui Romá-
m mensis unius
spátio ténuit, ad Pontificátum præter ómnium expectatiónem, divinitùs vocátus est. Nam, ut refert Eusébius, cùm de electióne Románi Pontíficis agerétur, ac nemo de Fabiáno cogitáret, columba è sublími delapsa, repentè cápiti ejus insedisse fertur. Quo spectáculo permóti omnes, simul exclamáre cœpérunt Fabiánum dignum esse ; statimque pontificáli cáthedræ imposuérunt. Per lítteras ácriter reprehendit Privátum hæréticum, in Concílio nonaginta Episcopórum Africanórum, ob multa & grávia delicta condemnátum.

LECTIO iij.

AD ipsum Orígenes epístolam de sua fide conscripsit. Passus est autem in persecutióne Décii. De cujus agóne sanctus Cypriánus per epístolam Cleri Románi cértior factus, sic rescripsit : Plúrimùm grátulor quod ejus memóriam tam célebri & illustri testimónio prosequámini ; ut & per vos innotésceret nobis, quod & vobis esset circa Præpósiti memóriam glorióssum, & nobis quoque fidei ac virtútis præbéret exemplum. Fabiáno credúntur Gálliæ debére plerosque Epíscopos à quibus Evangélii lumen suscepérunt. Huic suffectus est Cornélius, cùm ob per-

secutiónis acerbitátem, ferè biénnio vacasset Romána sedes.

Collecta. Orémus.

Omnípotens, sempiterne Deus, qui beátum Fabiánum Apostólici principátûs prærogatívâ conspícuum, Martyrii corónâ illustriórem effecisti; da Ecclésiæ tuæ ejus patrocíniis adjuvári, cujus labóribus exculta flóruit, & sanguine crevit fœcundáta; Per Dóminum.

Fit Comm. S. Emerentianæ, Virginis & Mart. *Ant.* Factus est. ℣. Hæréditas. *Collecta*, Deus, qui inter. lx.

Tum de Virgine Deipara.

Vesperæ *à Capitulo de sequenti.*

Die XXIV.

In Festo

SANCTI TIMOTHEI,

Ephesini Episcopi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, exceptis quæ sequuntur.

In I. Vesp. *post Hymnum*, ℣. Innocentes & recti adhæsérunt mihi: ℟. Quia sustínui te, Deus Israel. *Ps.* 24.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce discípulus quidam erat nómine Timótheus; huic testimónium bonum reddébant fratres: Hunc vóluit secum Paulus proficisci. *Act.* 16.

Coll. Deus, qui beátum *infrà.*

Fit Comm. S. Fabiani, *Ant.* Justum. ℣. Posuisti, xiv. *Collecta*, Omnípotens. *suprà.*

Deindè S. Titi, Episc. *Ant.* Qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in adventu Titi: in consolatióne autem nostra gavísi sumus, quia víscera ejus abundántiùs in vobis sunt. 2. *Cor.* 7.

℣. Justus miserétur & tribuet; ℟. Benedicentes ei hæreditábunt terram. *Ps.* 36.

Coll. Deus, qui per Apostólicos. *infrà ad Laudes.*

Ultimò de Virgine Deipara.

AD OFFICIUM NOCT.

Lectio ij.

Timótheus Lystris in Lycaónia natus patre gentíli, & matre Judæa fidéli, Christiánam colébat religiónem, cum in ea loca venit Paulus Apóstolus. Ab infántia sacras litteras didícerat, & testimónium illi reddébant, qui in Lystris erant in Icónio fratres Hinc factum est, ut illum Paulus adhibúerit sibi sócium suæ peregrinatiónis; sed propter Judæos qui se ad Chris-

onvérterant, sciéntes
thei Patrem esse gen-
, eum circumcídit.
ígitur ambo Ephesum
sent, ibi ordinátus est
opus ab Apóstolo, ut
Ecclésiam, imò ut to-
Asiam minórem guber-
:. Ad eum Apóstolus
epístolas scripsit, pri-
è Macedónia, álteram
iâ, quibus tamquam
s Christiánæ Doctórem
instítuit, de iis quæ
igere, seu dócere dé-
. Cùm Ephesi in qua-
celebritáte dæmónibus
olarétur, ab hac impie-
pópulum removére co-
s, fústibus, & lapí-
s, ut fert Græcórum tra-
, óbrutus Timótheus,
r discipulórum manus
lò post expirávit.

Lectio iij.

De S. Tito.

Lter dilectíssimus sancti
Pauli discípulus fuit Ti-
, ad quem scripsit Epís
m, quæ duárum ad Ti-
theum Epistolárum qua-
compéndium est. Inter-
s fuisse Apóstolo in Evan-
io à sancto Hierónymo
itur. Corinthum ab eó-
m missus est ad compo-
ndas illíus Ecclésiæ con-
vérsias; & deindè in In-
la Creta relictus, ut ea
æ deessent, corrígeret,
Epíscopos per civitátes
nstitúeret. Undè ab Eu-
bio vocátur Cretæ Eccle-
siárum Epíscopus. Constat
ipsum, jubente Paulo, ad
prædicandum Evangélium
Dalmátiam profectum fuis-
se. Tandem Cretam redux,
in pace, ut tráditur, quiévit.

Ad Laudes, *post Hymnum*, ℣. Lingua ejus loquétur judícium; ℟. Lex Dei ejus in corde ipsíus. *Ps.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. Mísimus Timótheum fratrem nostrum, & ministrum Dei in Evangélio Christi ad confirmandos vos, & exhortandos pro fide vestra. 1. *Thess.* 3.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beátum Timótheum verbis fidei & bonæ doctrínæ enutrítum, fidélem Evangélii ministrum effecisti; da nobis, ejus intercessióne, dívites fieri in opéribus bonis; ut ejus exemplo, justítiam sectantes, veram vitam apprehendámus; Per.

Fit Commem. S. Titi.

Ant. Grátias Deo, qui dedit eamdem sollicitúdinem pro vobis in corde Titi. 2. *Cor.* 8.

℣. Convertantur mihi timentes te, ℟. Et qui novérunt testimónia tua. *Ps.* 118.

Collecta. Orémus.

Deus, qui per Apostólicos beáti Titi labóres Ecclésiam tuam propagári voluisti; quæsumus, ut

contínuo ejus præsídio munita, spiritualibus semper proficiat incrementis; Per Christum.

Ultimò de Virgine Deipara.

VESPERÆ *de sequenti.*

DIE XXV.
In Festo Conversionis
SANCTI PAULI,
Apostoli.

DUPLEX-MAJUS.

AD I. VESPERAS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 2. D. EGo Israelíta sum, ex sémine Abraham, de tribu Bénjamin. *Rom.* 11.

Ant. 6. F. Si quis álius vidétur confidere in carne, ego magìs, circumcísus octávo die, Hebræus ex Hebræis. *Philipp.* 3.

Ant. 1. a. Sum natus in Tarso Cilíciæ, nutrítus autem in civitáte Jerúsalem secùs pedes Gamáliel. *Act.* 22.

Ant. 3. c. Eram secundùm legem Pharisæus, secundùm justítiam quæ in lege est, conversátus sine queréla *Philip.* 3.

Ant. 7. *d.* Suprà modum persequébar Ecclésiam Dei, & expugnábam illam, abundántiùs æmulátor existens paternárum meárum traditiónum. *Galat.* 1.

CAPITULUM. *Genes.* 49.

BEnjamin, lupus rapax, manè cómedet prædam, & vésperè dívidet spólia.

℟. Ut quid, Dómine, víneam tuam exterminávit aper de sylva, & singuláris ferus depastus est eam? * Deus virtútum, convértere; réspice de cœlo, & vide, & † Vísita víneam istam. ℣. Quanta mala fecit sanctis tuis in Jerúsalem! & hic habet potestátem alligandi omnes qui ínvocant nomen tuum. * Deus. Glória Patri. † Vísita. *Ps.* 79. *Act.* 9.

HYMNUS.

PASTORE percusso, minas
Spirábat & cædes lupus;
Sparsumque vastábat gregem,
Te, Christe, Saulus néssciens.

ET jam caténas stríngere
Ferox parábat, jam cruces;
Sed ô! repentè stérnitur,
Verboque perculsus ruit.

QUID, Saule, Saule, quid struis?
Agnosce victrícem manum:
Cœlo reluctári nefas;
Absiste Jesum pérsequi.

JAM tendit imbelles manus;
Jam colla submittit jugo:
Stupens jacet, clamat tremens:
Quid, Christe, quid victor jubes?

Ex hoste miles, ex lupo

:gi ſe dévovet ;
)ſe nóbili
mpho dúcitur.
cedrórum,Deus,
ertis cúlmina!
iti ſúbjicis
erbas grátiæ!
:or, inſenſas tuo
cónteres;
ſi quid dévium,
te péctora.
t trino Deo
is, ſummum de-

ui nos ad ſuæ
ávit glóriæ.
:n.
:quò, Deus, im-
nimícus? ℟. Ir-
:rſárius nomen
em? *Pſ.* 73.
níficat.
). Egreſſum tuum
tuum cognóvi,
; adverſùm me:
o frænum in lá-
t redúcam te in
iam veniſti? *Iſ.*

infrà ad Laudes.
memorat. ſancti
r.
nótheus ſincérâ
pro vobis ſollí-
patri filius, me-
it in Evangélio.

iam tuam, Dó-
abſcondi in cor-
Veritátem tuam
ium dixi. *Pſ.* 39.
:us, qui beátum.

S. PRÆJECTI,

Epiſc. & Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. *Collecta,* Mártyris tui. *inf. ad Laud.*

Ultimò de Virgine Deipara.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Chriſtum qui vocávit Paulum per grátiam ſuam: * Veníte, adorémus. *Galat.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

QUos in hoſtes: Saule, tendis?
Quo furóre pércitus?
Immoláre quid tot ardes
Innocentes víctimas?
Inſequendo quem laceſſis,
Sénties mox víndicem.

CHRISTUS inſtat; impotentem
Cæcat, urget, déjicit:
Ille cedit imperanti,
Seque totum ſúbjicit;
Inſecútor ante Chriſti,
Præco Chriſtum pérſonat.

ANTE plenus qui minárum
Præparábat víncula,
Nunc tremens, nec jam rebellis,
Per manus dedúcitur:
Qui lupus rapax furébat,
Nunc in agnum vértitur.

DURA, Chriſte, quàm potenti
Corda verſas dénterâ!
Qui tuum delére nomen
Vult tuórum ſánguine,
Univerſum mox per orbem
Ipſe clarábit ſuo.

SIT ſupréma laus Parenti,
Qui creávit ómnia;

Filióque qui redémit
Morte nos volens suâ:
Par & illi cujus almo
Confovémur hálitu. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Lapidábant Stéphanum: & testes deposuérunt vestimenta sua secùs pedes adolescentis, qui vocabátur Saulus. *Act.* 7.

Ant. 1. a. Saulus erat consént iens neci ejus: facta est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia quæ erat Jerosólymis. *Act.* 7. & 8.

Ant. 3. a. Omnes dispersi sunt præter Apóstolos: Saulus autem devastábat Ecclésiam. *Act.* 8.

℣. Quanta malignátus est inimícus in sancto: ℟. Et gloriáti sunt qui odérunt te! *Ps.* 73.

LECT. *de Scriptura occur.*

Post j. LECT. ℟. Existimáveram me adversùs nomen Jesu Nazaréni debére multa contrária ágere: * Quod & feci Jerosólymis, & multos sanctórum ego in carcéribus inclúsi: & cùm occiderentur, détuli senténtiam. ℣. Dixit inimícus: Pérsequar, & comprehendam; dívidam spólia, implébitur ánima mea: * Quod. *Act.* 26. *Exod.* 15.

Post ij. LECT. ℟. Eram conclúdens in cárcerem, & cædens eos qui credébant in te: & * Cùm funderétur sanguis Stéphani testis tui, ego astábam, & consentiébam, & custodiébam vestimenta interficiéntium illum. ℣. Castigasti me, & erudítus sum, quasi juvénculus indómitus. * Cùm. *Act.* 22. *Jerem.* 31.

Post iij. LECT. ℟. Ego sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam * Persecútus sum Ecclésiam Dei; † Grátiâ autem Dei sum id quod sum. ℣. Hæc mutátio déxteræ Excelsi: quis Deus magnus sicut Deus noster? * Persecútus sum. Glória. † Grátiâ. 1. *Cor.* 15. *Ps.* 76.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Saulus per domos intrans, & trahens viros ac mulíeres, tradébat in custódiam. *Act.* 8.

Ant. 7. c. Spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accessit ad príncipem Sacerdótum. *Act.* 9.

Ant. 2. D. Pétiit ab eo epístolas in Damascum ad synagógas; ut si quos invenisset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. *Act.* 9.

℣. Miserátor & miséricors Dóminus: ℟. Longánimis & multum miséricors. *Ps.* 102.

LECTIO iv.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 9.

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accessit ad príncipem Sacerdótum, & pétiit ab eo epísto-

Damascum ad syna-
; ut si quos invenisset
viæ viros ac mulieres,
s perdúceret in Jerú-
Et cùm iter fáceret,
it ut appropinquáret
sco; & súbitò circum-
:um lux de cœlo. Et
s in terram, audívit
dicentem sibi: Saule,
quid me perséqueris?
ixit: Quis es, Dómi-
t ille: Ego sum Jesus,
tu perséqueris. Du-
st tibi contra stímu-
alcitráre. Et tremens
pens dixit: Dómine,
ne vis fácere? Et Dó-
s ad eum: Surge, &
dere civitátem; & ibi
ir tibi quid te opórteat
:. Viri autem illi qui
abantur cum eo, sta-
stupefacti, audientes
m vocem, néminem
a videntes. Surrexit au-
aulus de terra, aper-
: óculis nihil vidébat.
anus autem illum tra-
:s introduxérunt Da-
um. Et erat ibi tribus
is non videns; & non
ducávit, neque bibit.
. De cœlo circumfulsit
ix copiósa; & décidens
rram, audívi vocem
item mihi: *Saule, Sau-
quid me perséqueris?
Audívi vocem sermó-
ejus, & áudiens jacé-
consternátus super fá-
terræ. * Saule. *Act.* 22.
i. 10.

Lectio v.

Erat autem quidam discípulus Damasci, nómine Ananías; & dixit ad illum in visu Dóminus, Ananía. At ille ait: Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, & vade in vicum qui vocátur Rectus, & quære in domo Judæ Saulum nómine, Tarsensem; Ecce enim orat. (Et vidit virum, Ananíam nómine, introeuntem, & imponentem sibi manus, ut visum recípiat.) Respondit autem Ananías: Dómine, audívi à multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem; & hic habet potestátem à Princípibus Sacerdótum alligandi omnes qui invocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus, & régibus, & fíliis Israel; ego enim osténdam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati.

℟. Ego respondi ei qui loquebátur mecum: Quis es, Dómine? Dixitque ad me: Ego sum Jesus Nazarénus, quem tu perséqueris: Et dixi: * Quid fáciam, Dómine? ℣. Tu terríbilis es, & quis résistet tibi? de cœlo audítum fecisti judícium. * Quid fáciam. *Act.* 22. *Ps.* 75.

Lectio vj.

ET ábiit Ananías, & introívit in domum; & impónens ei manus, dixit: Saule, frater, Dóminus misit me Jesus, qui appáruit tibi in via quâ veniébas, ut vídeas, & impleáris Spíritu sancto. Et conféstim cecidérunt ab óculis ejus tamquam squamæ, & visum recépit; & surgens baptizátus est. Et cùm accepísset cibum, confortátus est. Fuit autem cum discípulis qui erant Damasci per dies áliquot. Et contínuò in synagógis prædicábat Jesum, quóniam hic est Fílius Dei.

℟. Exurge, & sta super pedes tuos; * Ad hoc enim appárui tibi, ut constítuam te ministrum, & testem eórum quæ vidísti, & eórum quibus apparébo tibi. ℣. Intéllige verba quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo, & noli metúere. * Ad hoc. Glória. * Ad hoc. *Act.* 26. *Dan.* 10.

In III. Nocturno.

Ant. 1. f. Dóminus dixit ad me: Surgens vade Damascum, & ibi dicétur tibi de ómnibus quæ te opórteat fácere. *Act.* 22.

Ant. 6. F. Cùm non vidérem præ claritáte lúminis illíus, ad manum dedúctus à comítibus, veni Damascum. *Act.* 22.

Ant. 2. D. Qui mecum erant, lumen quidem vidérunt, vocem autem non audiérunt ejus qui loquebátur mecum. *Act.* 22.

℣. Tu illúminas lucernam meam, Dómine: ℟. Deus meus, illúmina ténebras meas. *Ps.* 17.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, & pósui vos ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Epíscopi.

In Joan. Tract. 86.

HÆc eléctio grátiæ est, de qua dicit Apóstolus: Sic ergo & in hoc témpore relíquiæ per electiónem grátiæ salvæ factæ sunt. Unde subjungit: Si autem grátia, jam non ex opéribus; alióquin grátia jam non est grátia. Audi, ingráte; ingráte, audi: Non vos me elegístis, sed ego elégi vos. Non est ut dicas, Ideò eléctus sum, quia jam credébam; si enim credébas in eum, jam elégeras eum. Sed audi: Non vos me elegístis. Quid ergo dictúri sumus audiendo: Non vos me elegístis, nisi quia mali erámus, & elécti sumus, ut boni per grátiam nos eligentis essémus? Non est enim grátia, si præcessé-

rita; est autem grá-
: ígitur non invénit,
:it mérita.
nanía, surge, & va-
cum qui vocátur Re-
c quære in domo Ju-
lum nómine, Tar-
; * Quóniam vas
nis est mihi iste, ut
nomen meum coram
us: ego enim ostten-
lli quanta opórteat
:o nómine meo pati.
iit vagus in via cordis
as ejus vidi, & sanávi
& reduxi eum. *Quó-
Act. 9. Is. 57.

Lectio viij.

m. 168. c. 3. 4. & 7.
ùm dicit Apóstolus:
:ericórdiam consecú-
m. O conféssio! Non
Misericórdiam con-
as sum, quia fidélis
; sed, ut fidélis es-
misericórdiam conse-
sum. Veniámus ad
primórdia. Date mihi
ta ejus. Si mérita quæ-
damnatiónis sunt, non
atiónis. Ibat sævíre in
ibra Christi; ibat sán-
em fúndere, ibat lu-
pastor futúrus. Sic ibat.
i enim póterat áliter ire
lla, propter quæ ibat.
ùm sic ámbulat, cógi-
, anhélat cædes; cùm
it pedes ejus ira, movet
nbra ódium; dum per
& ámbulat, obtémperat
ncípium crudelitáti; &
e vox de cœlo: Saule,
ile, quid me perséque-
ris? Ecce quare dixit, Mise-
ricórdiam consecútus sum.
Non sum, inquit, dignus
vocári Apóstolus, quia per-
secútus sum Ecclésiam Dei;
sed grátiâ Dei sum id quod
sum.

℟. Abiit Ananías in do-
mum, & impónens Saulo
manus, dixit: Dóminus mi-
sit me Jesus, qui appáruit
tibi in via, ut vídeas, &
impleáris Spíritu sancto. Et
* Confestim cecidérunt ad
óculis ejus tamquam squa-
mæ; & visum recépit. ℣.
Obturátus est óculus hómi-
nis, qui visiónem Omnipo-
tentis intúitus est; cadit, &
sic aperiuntur óculi ejus.
*Confestim. *Act. 9. Num. 24.*

Lectio ix.

De S. Præjecto.

Præjectus, Arvernus, Can-
didinensi cœnóbio à Fe-
líce Arvernórum Epíscopo
præpósitus est, & Présbyter
ordinátus. Felíci deinde vi-
tâ functo succesor datus,
unánimi ómnium voto ac
ipsíus regis assensu, veri
Pastóris munus adimplévit.
Nosocómium extruxit, ac
monastéria. Summâ curâ
conquisívit Mártyrum cór-
pora, ut ea in locum ho-
noratiórem transferret. Ad
regem Childerícum secun-
dùm proféctus, ut Ecclésiæ
suæ bona contra Héctorem
Massíliæ patrícium vindicá-
ret, cùm rex in Héctorem
animadvertisset, Agrícius
quidam primóres civitátis

in Præjectum excitávit: cùmque à sicáriis quæreréturr, ejus loco Amarínus ab iis trucidátus est. Ille verò ne coróna martyrii fraudarétur, percussóribus se ultro óbtulit, &, Hic est, inquit, quem quæritis; impléte quod vobis imperátum est. Eórum statim alter pugiónem in pectus ipsi adégit, alter verò cérebrum excussit invocanti & dicenti: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum, quia néssciunt quid fáciunt.

℟. Véniens ad me Ananías dixit: Saule frater, Deus præordinávit te ut vidéres Justum, & audíres vocem ex ore ejus; quia eris testis illíus ad omnes hómines. * Et nunc quid moráris? exurge, baptizáre, & áblue peccáta tua. ℣. Insíliet in te Spíritus Dómini, & prophetábis, & mutáberis in virum álium. * Et. Glória Patri. * Et. *Act.* 22. 1. *Reg.* 10.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in ætérnum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f.* BAptizátus est Saulus: fuit autem cum discípulis qui erant Damasci, per dies áliquot; & contínuò in synagógis prædicábat Jesum. *Act.* 9.

Ant. 2. D. Stupébant omnes qui audiébant, & dicébant: Nonne hic est qui expugnábat in Jerúsalem eos qui invocábant nomen istud? *Act.* 9.

Ant. 5. a. Damasci consílium fecérunt Judæi, & custodiébant portas die ac nocte, ut eum interficerent. Accipientes autem eum discípuli nocte, per murum dimisérunt eum, submittentes in sporta. *Act.* 9.

Ant. 7. a. Cùm venisset in Jerúsalem, Bárnabas duxit illum ad Apóstolos & narrávit illis quómodò in via vidisset Dóminum. *Act.* 9.

Ant. 3. a. Erat cum illis intrans & éxiens in Jerúsalem, & fiduciáliter agens in nómine Dómini; loquebátur quoque Géntibus, & disputábat cum Græcis. *Act.* 9.

CAPITULUM. *Act.* 26.

NOn fui incrédulus cœlesti visióni; sed his qui sunt Damasci primùm & Jerosólymis, & in omnem regiónem Judææ, & Géntibus annuntiábam ut pœniténtiam ágerent, & converterentur ad Deum digna pœniténtiæ ópera faciéntes.

HYMNUS.

QUæ gloriósum tanta cœlis évocat
Te, Christe, causa? tu-ne rursum vísere

emptor? tu-ne
culi?
rodis ultor ho-
dere?
a cruentus per-
! quàm ferox
orret, ac fugit
à premit;
nto nulla par
anus:
, sparsæ vindi-
cunt oves.
go voce victor
jicis,
uno subdis in
bi,
undum; sternis
érigas,
rædam dividat
iis.
táti sempiterna

estas, atque ju-
,
quæ gubernans

regnat seculó-
cula.
n.
icórdias Dómini
cantábo: ℟. In
m & generatió-
tiábo veritátem
8.
dictus.
. Eram ignótus
iis Judææ; tan-
audítum habé-
niam qui perse-
ios aliquando;
ngelízat fidem
gnábat; & in me
it Deum. *Gal.* 1.

Collecta. Orémus.

Deus omnípotens & clemens, qui virtútem & misericórdiam tuam magnam in peccatórum conversióne manifestas: quæsumus, ut illa nos ad te grátia convertat, quæ beátum Apóstolum Paulum de persecutóre vas electiónis effécit: Per Dóminum.

Fit Commem. S. Præjecti, Episcopi & Mart. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. xij.

Collecta. Orémus.

Martyris tui Præjecti nos, Dómine, intervéntio gloriósa commendet; ut quod nostris áctibus non merémur, ejus précibus consequámur; Per Christum.

Ultimò de Virgine Deipara.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Baptizátus est.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Stupébant omnes.

Capitulum. Galat. 1.

Cum plácuit ei qui me segregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in Géntibus; continuò non acquiévi carni & sánguini.

℟. *br.* Deus, docuisti me; *Pronuntiábo mirabília tua.

Deus. ℣. Dómine, * memorábor justítiæ tuæ solíus. * Pronuntiábo. Glória. Deus. *Ps.* 70.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Ps.* 142.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Damasci.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

SI gloriári oportet, quæ infirmitátis meæ sunt, gloriábor: Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quòd non méntior. Damasci præpósitus gentis Arétæ regis custodiébat civitátem Damascenórum, ut me comprehénderet: & per fenestram in sporta dimissus sum per murum, & sic effúgi manus ejus.

℟. *br.* Liberátor meus * De inimícis meis iracundis. Liberátor. ℣. A viro iníquo * erípies me. * De inimícis. Glória Patri. Liberátor.

℣. Quis Deus præter Dóminum? ℟. Quis Deus præter Deum nostrum? *Ps.* 17.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Erat cum illis.

CAPITULUM. *Act.* 22.

FActum est reverténti mihi in Jerúsalem, & oránti in templo, fíeri me in stupóre mentis, & vidére Jesum dicentem mihi: Festína, & exi velóciter ex Jerúsalem: quóniam non recípient testimónium tuum de me: vade, quóniam ego in natiónes longè mittam te.

℟. *br.* Erípies me * De contradictiónibus pópuli. Erípies. ℣. Constítues me * in caput Géntium. * De contradictiónibus. Glória. Erípies.

℣. Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; ℟. Et exaltétur Deus salútis meæ. *Ps.* 17.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. FIdélis sermo, quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. 1. *Tim.* 1.

Ant. 3. a. Grátias ago ei, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério; qui priùs blasphémus fui, & persecútor, & contumeliósus. 1. *Tim.* 1.

Ant. 6. C. Misericórdiam consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. 1. *Tim.* 1.

Ant. 5. C. Superabundávit grátia Dómini nostri, cum fide & dilectióne quæ est in Christo Jesu. 1. *Tim.* 1.

Ant. 8. G. Grátia ejus in me vácua non fuit; sed abundántiùs ómnibus laborávi: non ego autem, sed grátia Dei mecum. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM.

UM. *Galat.* 2.
im non ego; vi-
rò in me Chris-
autem nunc vivo
in fide vivo Filii
ilexit me, & trá-
ipsum pro me.
us, PASTORE
t in I. Vesp.
am tibi in natió-
mine; ℟. Quia
super cœlos mi-
tua *Ps.* 107.
gníficat.
F. Ideò miseri-
onsecútus sum,
primo osténderet
esus omnem pa-
l informatiónem
i creditúri sunt
tam æternam. I.

ut suprà ad Lau-

im. S. PAULÆ,
nt. Exultávit. ℣.
j. *Collecta*, Deus,
erat. lxx.
de Virgine Dei-

E XXVI.
n Festo
Æ PAULÆ,
Viduæ.
MPLEX.
CTIO iij.
omána, ex Sci-
n & Gracchórum
ost mortem To-
igis, ex quo quá-
, Blæsillam, Pau-

línam, Eustóchium cognoménto Júliam, & Rufinam, filiumque unum Toxótium suscéperat, divítias penè omnes in páuperes erogávit. Episcopórum autem Paulíni Antiochíæ, & Epiphánii Salamínæ, qui tunc Romam vénerant, virtútibus accensa, post annos à morte Toxótii cónjugis quinque, Eustóchio solâ cómite, pátriam relíquit, ut loca sancta invíseret ac venerarétur, & apud Béthlehem consédit, ubi tria vírginum monastéria, virórumque unum construxit. Illîc Hierónymo disserente, vetus & novum Testamentum cum Eustóchio perlégit magnam adepta Hebráicæ linguæ perítiam. Elapsis annis viginti, mortem jam imminentem séntiens, quasi ad suos pérgeret, alienósque deséreret, has voces; Déficit ánima mea in átria Dómini, aliósque ejusdem Psalmi versículos ad extrémum usque spíritum assíduè repetébat; digitumque ad os tenens, crucis signum exprimébat in lábiis. Obiit anno Dómini quadringentésimo quarto, & sepulta est apud Béthlehem in médio Ecclésiæ speluncæ Salvatóris.

COLL. Deus, in quem sperat. lxx.

VESPERÆ *de sequenti.*

COMM. de B. M. V.

DIE XXVII.
In Festo
SANCTI JOANNIS
CHRYSOSTOMI,
Constantinopol. Episcopi & Eccl. Doctoris.
DUPLEX-MINUS.
Omnia de Comm. Doct.
LECTIO ij.

JOannes Antiochíæ natus, in adolescéntia baptizátus à sancto Melétio Epíscopo, per annos áliquot in solitúdine vitam egit. Quinto post susceptum diaconátum anno, Présbyter Antiochénæ Ecclésiæ à Flaviáno creátus, homílias hábuit ad pópulum tantâ cum eloquéntia, ut inde Chrysóstomus sit appellátus. Exactis eo in múnere annis duódecim, Antiochíæ subductus, in sede Constantinopolitána, mórtuo Nectário, invítus sufficitur. Tum de Clericórum móribus sollícitus, vétuit eos superintroductas habére mulíeres, ac lautióres optimárum mensas frequentáre. Dívitum étiam fastum fórtiter rétudit. Ipse autem forma gregis factus, resécuit sumptus inútiles Ecclésiæ ac famíliæ episcopális, & quod inde superérat, in páuperum cómmodum convertit, præsertimque infirmórum, quibus & nosocómia construxit. Sex Asiæ Epíscopos ab Antoníno Ephesíno per simóniam ordinátos, in Ephesína Synodo exauctorávit: ac pari ánimi fortitúdine óbstitit, ne Ariánis Gáinæ ducis Gothórum præsídio elátis Ecclésia concederétur. Fidem in Scytia prædicandam, idolórum templa in Phœnícia diruenda curávit. Flaviánum Epíscopum Antiochénum reconciliávit cum Innocéntio Papa, & Occidentálibus ac Ægyptiis Epíscopis, qui ab eo propter susceptum in locum Melétii, vivente adhuc Paulíno, episcopátum, diffidébant. Cùm autem vitam instituisset ásperam & sevéram, ac depravátos ómnium órdinum mores corrígere niterétur, multórum subiit invídiam, Eudóxiæ Augustæ imprímis, quæ concionantis verba quædam quasi in se contumeliósa indignè ferébat. Quare hábita est apud Quercum, Chalcédonis subúrbium, Episcopórum áliquot Chrysóstomo infensórum tumultuária Synodus; in qua agente Theóphilo Alexandríno, annitente Eudóxiâ, depósitus, ejectus est in exílium; quem pópulus incredíbili stúdio, nocte licèt urgente, longè prosecútus est. Sed pauló post, facto terræ motu, & coorta seditióne plebis, ab exílio revocátur.

Lectio iij.

n autem pérditos mo-
s argúe[illegible] non desíste-
t ad argénteam Eudó-
ıtuam in foro sanctæ
e erectam histriónes
, & à vulgi clamó-
divínam psalmódiam
ırbári minimè pate-
, idque públicâ ora-
reprehendisset, in
ıpórum conventículo
ı damnátus est, quòd
em absque novæ Sy-
udício rediisset; &
octe Páschatis Ecclé-
Isus Arcádii Impera-
jussu, paucis post
ɔus Cucúsum in Ar-
m amandátur: Epís-
autem quadraginta,
e complúres qui ipsi
érant, hincque Joan-
icebantur, váriis tor-
s afficiuntur. Post
óstomi discessum
ɔens súbitò ex ejus
o flamma Ecclésiam
ıtium absumpsit. Mox
litur in Sedem illíus
ius Nectárii frater;
Innocéntius, ad quem
tteras Joannes confú-
, & Epíscopi Occiden-
ıdeo improbârunt, ut
ɛo communicáre no-
ıt. Interim contínuâ fe-
:bilitátus Joannes, cœ-
iter perágere cógitur,
: Cæsaréam Cappadó-
enit, ubi cùm per áli-
dies commorátus esset,
tere páululum vis mor-
bi cœpit: sed Cæsariensis Epíscopi monachorumque factióne rursum exagitátus, réddere se itíneri, atque Isaurórum regiónem vastántium immanitáti se expónere coactus est. Cucúsum tandem, quò amandátus fúerat, pervénit; ibíque, hyemis incleméntiâ penè enectus, Arméniæ páuperes frumento & cœlesti verbo páscere non déstitit. Hinc, propter crebras Isaurórum incursiónes, Arabissum munítius óppidum, non sine perículo, translátus est, deinde Pityuntem; ut assíduis itínerum labóribus conficerétur. Comána cùm adventáret, pernoctávit in Ecclésia sancti Basilisci, ubi beátus Martyr sic eum in somnis affátus est: Confide frater Joannes; cras enim simul érimus. Sumptis postrídie cœléstibus sacramentis, consignans se in modum crucis, ánimam Deo réddidit, quartâdécimâ die Septembris, anno quadringentésimo séptimo. Corpus ejus máximo vírginum & monachórum concursu sepultúræ mandátum; post áliquot annos Theodósius Arcádii filius Constantinópolim tránstulit insigni pompâ, sexto Calendas Februárii; ejusque relíquias venerátus, pro paréntibus véniam precátus est. Epíscopi autem Occi-

dentáles non priùs cum Attico Arsácii successóre aliísque Orientálibus communicáre voluérunt, quàm nomen illíus in díptícha retulissent.

Collecta. Orémus.

DA nobis in sacro ministério, Dómine, spíritum sapiéntiæ & fortitúdinis, quo beátus Joannes Chrysóstomus peccantes argúere non déstitit, & multíplices ærumnas pro tui nóminis amóre superávit; Per Dóminum.

In II. Vesp. *fit Comm.* S. Cyrilli, *Ant.* Qui docti. ℣. Beátus. *Collecta,* Deus, *ut infrà.*

Die XXVIII.
In Festo
SANCTI CYRILLI,
Alexandrini Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Doctorum, exceptis quæ sequuntur.

Lectio ij.

CYrillus Theóphili Patriarchæ Alexandrini soróris filius, ingénio pérspicax & ánimo fortis, ab infántia sacris litteris imbútus, cùm esset doctrínâ & zelo Cathólicæ fidei insígnis, ad sedem Alexandrínam divíno nutu provectus est. Episcopátum vix adeptus, Novatiános schismáticos Alexandríâ éxpulit; & deindè Judæos, propter eórum adversùs Christiános injúrias & cædes. Cyrilli zelus imprímis enítuit adversùs Nestórium Patriarcham Constantinopolitánum, qui Christi persónam cum duábus suis natúris dívidens, beátam Vírginem Maríam, Dei matrem legítimè dici negábat. Pravæ Nestórii doctrínæ se constanter Cyrillus oppónens, primùm eam confutávit per epístolam quam scripsit ad solitários, réticens nomen Nestórii; ipsum intéreà amícis litteris à senténtia concepta dimovére conátus.

Lectio iij.

VErùm cùm nihil profíceret, adversùs hanc ipsam doctrínam duódecim anathematismos cóndidit. Exindè Cœlestíni summi Pontíficis autoritáte, & illíus vices gerens, Concílio generáli Ephesíno, eádem de causa convocáto, præfuit: ubì hæresis Nestoriána pénitùs proscripta est. Quantis calúmniis, injúriis & persecutiónibus hac ex causa Cyrillus impetítus fúerit, per Nestórium & ejus ásseclas, éxprimi non potest; sed mirum quàm sanctè & generósè eas toleráverit; ita ut de sola fidei doctrína sollícitus, atrocióres injúrias & calúmnias nequíssimas quas adversùs eum ex-

ibant hærétici, nihili
nò fáceret. Omnium
naticórum in Ecclé-
réditum modis ómni-
procurávit. Tandem
ot labóres pro fide ca-
:a exantlátos, óbiit,
Episcopátûs sui trigé-
secundo.

Lecta. Orémus.
Eus, qui ad debellan-
dos incarnáti Verbi tui
nisque Deíparæ hostes,
um Cyrillum Epísco-
& Doctórem exímium
virtúte præcinxisti; da
is fidei vestígiis inhæ-
s, íntegrâ tanti mysté-
nfessióne salvémur; Per
lem Dóminum.

mm. de Virgine Dei-

sperae *de sequenti,*
Commem. præcedentis
irginis Deiparæ.

Die XXIX.
In Festo
Rancisci Salesii,
Episcopi.
Duplex-Minus.
e Communi Pontifi-

Lectio ij.

Rancíscus in Castro Sa-
lésio, undè Famíliæ co
nen, piis & nobílibus
ntibus natus, à téneris
s morum innocéntiâ &
itáte cláruit. Adolef-
liberálibus disciplínis
ítus, mox Philosóphiæ
& Theológiæ Parísiis, deindè utríque juri Patávii óperam dedit. In æde Lauretána perpétuæ virginitátis votum, quo pridem Parísiis se obstrinxerat, innovávit; à cujus virtútis propósito nunquam pótuit dimovéri. In Pátriam redux, recusátâ in Sabáudiæ Senátu amplíssimâ dignitáte, Sacerdótio initiátus & Genevensis Ecclésiæ præpositúram adeptus est. A Granério Epíscopo, vindicandis ab hæréfi Calviniána Cabalicénsibus destinátus, hanc expeditiónem álacri ánimo suscépit, nullis labóribus, aut perículis detérritus. His in locis, Thunóne máximè, cùm Sacrum fácere non líceret, in arcem Albingiánam, quátuor milliáribus distantem se recípere, & Druéntiam amnem, innixus trabi, quæ glácie plerumque obriguerat, pédibus & mánibus reptans trajícere cogebátur.

Lectio iij.

Plúrima hóminum míllia, compluresque in eis doctrínâ célebres viros ad veritátis lumen addúxit. Undè ab hæréticis calúmniis impetítus, sæpè étiam ad necem conquisítus est. Suscepto regímine Paróchiæ quam Thunóne eréxerat, cùm eam regiónem dira lues depopularétur, ómnia ómnibus córporis & ánimæ subsídia amanter, constan-

ter atque indústriè procurávit. In Coadjutórem ascítus à Granério Genevensi Epíscopo, Annecéii Seminárium Clericórum instítuit. Granério mórtuo, coégit Synodum, & Ecclesiásticæ disciplínæ leges Clero sanxit. Multùm étiam Ecclésiæ prófuit, tum libris sincérum Dei amórem spirántibus conscriptis; tum Congregatiónis Moniálium Visitatiónis institutióne. Dum autem recusáto Coadjutóris Parisiensis múnere, ad Diœcésim lustrandam revértitur, Lugdúni apopléxiâ correptus, munítus sacramentis, óbiit die vigésimâ octávâ Decembris, anno ætátis quinquagésimo sexto, Christi millésimo sexcentésimo vigésimo secundo. Quem miráculis clarum Alexander séptimus Sanctórum albo inséruit; ejúsque colendam memóriam státuit quarto Calendas Februárii, quo die Annecéii sepultus fúerat.

Collecta. Orémus.

DEus, qui ad animárum salútem beátum Franciscum Saléſium Pontíficem ómnibus ómnia fieri voluisti, concéde propítius, ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis, ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur; Per.

Comm. de Virgine Deipara.

In Vesperis, *Comm. S. Bathildis, ut in Communi SS. Mulierum, Ant.* Exultávit. ℣. Averte. hym. *Collecta,* Deus, in quem lxx.

Deindè de Virgine Deipara.

Die XXX.
In Festo SANCTÆ BATHILDIS, Reginæ.
Semiduplex.
Lectio ij.

BAthildis in Anglia, Saxonum génere orta, à prædónibus Ercunvaldo Majóri domûs régiæ véndita, ab eo ad porrigenda sibi pócula adhibita est; ac demum mórtuâ cónjuge, in uxórem expetita. Quas illa ut vitáret núptias, látebras quæsívit; sed postmodùm ob exímias córporis & ánimi dotes, ad Clodovéi secundi conjúgium inspeláto pertráhitur. Tum páuperes & Ecclésias Clodovéo stúdiósè commendávit; quod ádeò gratum fuit Príncipi, ut Genésium Abbátem, póstcà Lugdunensem Epíscopum, Regínæ piis opéribus exequendis adjutórem déderit. Mórtuo Clodovéo, trium filiórum, Clotárii, Childeríci, & Theodoríci, quorum natu máximus vix quintum annum attígerat, tutélam gessit; regnúmque

um, sapientíssimè
. est. ...

ECTIO iij.

. præclárè sanxit.
ioníacas Ordina-
olévit hortátu Sa-
ı : prohíbuit ne
ristiános vénderet
ıut álio vendendos
t ; plures étiam à
suis súmptibus re-
ffécit ut, Pontífi-
obátum stúdio, re-
iscíplina in monas-
ut servarétur, aut
:tur. Corbeíæ ad
ı cœnóbium extru-
dque Calæ ad Ma-
, in quo, relíctâ
jam adulto regni
ratióne, ipsa, sus-
igiónis hábitu, sub
ia Bertillæ Abba-
mnibus exemplo &
óni fuit ; íbique
est ætátis suæ anno
gésimo-quinto.

ECTA, Deus, in

u. de Virgine Dei-

ESP. fit à Capitulo
nti, cum Commem.
& Virg. Deip.

E XXXI.
In Festo
'RI NOLASCI.

:MIDUPLEX.

:a de Communi Jus.

n.

LECTIO ij.

PEtrus Nolascus, propè Carcassónam, nóbili génere natus, singulári in páuperes & míseros quoscumque caritáte, à téneris annis excélluit. Hæc véluti innáta cum ipso, ita crevit miserátio, ut toto património in redimendis ab infidélium servitúte Christiánis consumpto, seipsum dénique pro iis liberandis venumíre summis in votis habúerit. Ut autem certióra infortunátis illis afféreret auxília, cœlesti, ut fertur, admónitus visióne, novum Ordinem, sub título beatæ Maríæ de mercéde, instítuit, qui iis misericórdiæ opéribus totam in pósterum navároret óperam. Quod ut efficáciùs promovéret, illo se cum frátribus speciáli voto ligávit, ut ipsi in pignus sub infidélium potestáte manérent ; quóties pro captivórum fidélium liberatióne opus fúerit.

LECTIO iij.

PEtrus in Regiónes à bárbaris occupátas perfectus semel atque íterùm, qui votum Ordinis primus impléret, captívos secum addúxit quadringintos & ámpliùs, multosque ex infidélibus ad Christi fidem convertit. His felícibus inítiis crescens cum Petri nómine illius Ordo, brevi plures in

Hispánia domos obtínuit, undè & in Gálliis per diversas províncias propagátus est. A sancto Ludovíco invitátus Nolascus, in Occitániam venit, multaque cum Rege piíssimo, tum de Terra sancta, tum de Captivórum redemptióne hábuit consília, quæ per gravem morbum éxequi non lícuit. Tandem sénio & labóribus confectus, virtútum ómnium splendóre illustris obdormívit in Dómino.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beáto Petro zelum fidéles rediméndi captívos infudísti; da servis tuis illam córporis & ánimæ libertátem quâ Christus Fílius tuus nos liberávit; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per.

Com. de Virg. Deipara.

Vesperæ *de sequenti, cum Comm. præced. Ant.* Tu fecísti. ℣. Innocens. lvj. *Coll.* Deus, qui. *suprà.*

Deinde de Virg. Deipara.

FESTA FEBRUARII.

Die I.

In Festo SANCTI AGRIPPANI, Aniciensis Episcopi, & Martyris.

Duplex-Minus.

De Communi unius Martyris.

Lectio ij.

Agrippánus in Hispánia natus, génere, pietáte, ac Doctrínâ insignis, parátas sibi à paréntibus núptias fúgiens, Romam ádiit; ubi à Martíno primo summo Pontífice Aniciensis Ecclésiæ Ordinátus Epíscopus, in Gálliam venit Clodovéi Junióris témpore. Cumque Veláunium superstitiónibus Gentílium, Hæreticorúmque Arii & Helvídii sórdibus fœdátam invenísset, oratióne, jejúnio, ac perpétuâ carnis & vini abstinéntiâ munítus, assíduâ verbi Dei prædicatióne, expurgávit, multa vitæ discrímina perpessus, à quibus divínitùs ereptus est. Demùm Româ, quam íterùm petíerat, rédiens, ab idolátris, quorum ritus sacrílegos argúerat, in víncula conjectus, tríduò post cápitis obtruncatióne, unà cum Urcisíno cómite, corónam Martyrii est adeptus in pago qui nunc sancti Agrippáni nómine nuncupátur. Corpus ejus multis illustrátum miráculis, ejus

in Episcopátu succéssor Dulcídius, consentiente Vivariensi Epíscopo, Anícium tránstulit.

Lectio iij.

Sermo sancti Ephrem Diáconi.

Serm. 1. de Martyribus.

Martyres mórtui tamquàm vivi operantur: ægrótos sanant, dæmones expellunt, omnemque tyránnidis ipsórum nequítiam virtúte Christi in fugam agunt. Semper enim sanctis Relíquiis grátia adest Spíritus sancti, quæ cuncta in eis mirácula edit. Quóniam viríliter Christum coram homínibus in magna patiéntia confessi sunt: ídeò & ipse eos coram Patre & Angelis sanctis conféssus est, promisítque eis bona illa, quæ óculus non vidit, nec auris audívit, neque in cor hóminis mortális venérunt, & in quæ Angeli prospícere desíderant: & quid ámpliùs hîc sermóne explicáre vólumus? Coherédes ipse sibi eos effécit.

Collecta. Orémus.

Deus, qui es ómnium Sanctórum tuórum splendor mirábilis, da Ecclésiæ tuæ de beáti Agrippáni Mártyris tui atque Pontíficis triumpho lætári; ut quæ ejus prædicatióne flóruit & sánguine fœcundáta est, ejus contínuis adjuvétur intercessiónibus; Per Dóminum nostrum.

Vesperæ *de Festo sequenti.*

DIE II. FEBRUARII.

IN FESTO

PRÆSENTATIONIS DOMINI,

ET PURIFICATIONIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE-MAJUS.

AD I. VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. EXulta, filia Sion: 3. a. Ecce Rex tuus véniet tibi justus, & salvátor. *Zach.* 9.

Ant. 1. f. Véniet desiderátus cunctis géntibus; & implébo domum istam glóriâ, dicit Dóminus. *Agg.* 2.

Ant. 5. C. Magna erit glória domûs istíus novíssimæ plusquàm primæ; & in loco isto dabo pacem. *Agg.* 2.

Ant. 6. F. Qui adhærent Dómino, ut colant eum, addúcam eos, & lætificábo eos in domo oratiónis meæ. *Is.* 56.

Ant. 7. a. Aperíte portas, & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. *Is.* 36.

CAPITULUM. *Malach.* 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum suum Dominátor quem vos quæritis, & Angelus testamenti quem vos vultis: Ecce venit, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Ex Sion spécies decóris ejus; Deus manifestè véniet * Congregáte illi sanctus ejus, qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. ℣. Umbram habens lex futurórum bonórum, hóstiis quas ófferunt, nunquam potest accedentes perfectos fácere. * Congregáte illi. Glória Patri. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Ps.* 49. *Hebr.* 10.

HYMNUS.

Hymnus.

:mpli sacrátas pande,
Sion, fores;
ıristus sacerdos intrat
& hóstia,
dant inánes veritáti
ıæ *se* ánimis áperit,
figúræ.
ı immolandi jam pécu-
dum greges;
mábit ater non cruor
ámpliùs:
ı ipse placando Parenti
se suis Deus astat aris.
ɔo latentis cónscia Nú-
minis,
emissa vultus, quem
péperit Deum,
unc gestat ulnis; pau-
perumque
lúnera fert, téneras vo-
lúcres.
: omnis ætas, omnis &
ástitit
:xus propinquo Númine
plénior:
)mnes anhelantis tot an-
nos
Junc fidei prétium repor-
tant.
ıtes tot inter magnáni-
mo, Deus;
:ibi litábat firma siléntio
/erbi silentis muta mater:
:uncta ánimo pénitùs
premébat.
: summa Patri, summa-
que Fílio,
ıanctoque compar glória
Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

℣. Conféssio & pulcritú-do in conspectu ejus: ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. J. *Duplicanda.* Ecce Dominátor quem quæritis, & purgábit filios Levi quasi aurum: & erunt Dómino offerentes sacrificia in justítia; & placébit Dómino sacrificium. *Malach.* 3.

Coll. ut infrà ad Laud.

Nulla fit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capit. de Feria.

Ant. 2. D. In ipso vita erat, & vita erat lux hóminum, & lux in ténebris lucet. *Joan.* 1.

Hymnus, Virgineis, *ut in Ord. Brev.* 167.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Salutáre tuum parasti, Dómine, lumen ad revelatiónem géntium, & glóriam plebis tuæ Israel. *Luc.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Ecce venit ad templum suum dominátor Dóminus: * Veníte, adorémus. *Malach.* 3.

Ps. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

FUmant Sabæis templa
vapóribus;
Nos sacra poscunt; jam
præit hóstia:

Sequámur omnes, & vicissim
Puro ánimo mémores litémus.

Lumen ministret splendídior fides:
Ministret ignes flámmea cáritas;
Fundatque divínos odóres
Innócuæ bona fama vitæ.

Vitæ nocentis quid tráhimus moras?
Sit fas beáto cum sene cómmori;
Ut quem sub aris immolátum
Vídimus, hoc étiam fruámur.

Sit summa Patri, summaque Filio,
Sanctoque compar glória Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

In I. Nocturno.

Ps. 39. Expectans. *cum sua divisione*, 117.

Ant. 2. D. Ecce vénio, ut fáciam, Deus, voluntátem tuam: Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Ps. 44. Eructávit. 138.

Ant. 5. a. Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Ps. 45. Deus noster refúgium. 140.

Ant. 1. g. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

℣. Deus in dómibus Sion cognoscétur, ℟. Cùm suscípiet eam. *Ps.* 47.

Lectio j.

De libro Exodi. *cap.* 13.

Ait Móyses ad pópulum: Cùm introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi & pátribus tuis, & déderit tibi eam, separábis omne quod áperit vulvam, Dómino, & quod primitívum est in pecóribus tuis: quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove: quòd si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis prétio rédimes. Cùmque interrogáverit te fílius tuus cras, dicens: Quid est hoc? Respondébis ei: In manu forti eduxit nos Dóminus de terra Ægypti, de domo servitútis. Nam cùm indurátus esset Phárao, & nollet nos dimíttere, occídit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito hóminis usque ad primogénitum jumentórum: idcircò ímmolo Dómino omne quod áperit vulvam masculíni sexûs, & ómnia primogénita filiórum meórum rédimo.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: * San-

a mihi omne primogé-
n in filiis Israel. ℣. Tu-
it Jesum in Jerúsalem,
sterent eum Dómino,
scriptum est in lege
iini: * Sanctífica mihi.
d. 13. Luc. 2.

Lectio ij.

libro Levítici. *cap.* 12.
)cútus est Dóminus ad
Móysen, dicens: Ló-
e fil'is Israel, & dices
os: Múlier, si pepérerit
:ulum immunda erit
em diébus, juxta dies
ratiónis ménstruæ. Et
octávo circumcidétur in-
ulus: ipsa verò triginta
us diébus manébit in
guine purificatiónis suæ.
ne sanctum non tanget;
ingrediétur in sanctuá-
n, donec impleántur dies
ificatiónis suæ. Sin au-
féminam pepérerit, ím-
nda erit duábus hebdo-
dibus juxta ritum fluxûs
nstrui, & sexaginta sex
bus manébit in sánguine
ificatiónis suæ. Cùmque
léti fúerint dies purifica-
nis suæ pro filio, sive
filia, déferet agnum
nículum in holocaustum,
pullum columbæ sive túr-
em, pro peccáto, ad ós-
m tabernáculi testimó-
, & tradet sacerdóti qui
eret illa coram Dómino,
orábit pro ea; & sic mun-
bitur à profluvio sángui-
sui. Ista est lex parientis
áculum aut féminam.
Quòd si non invénerit ma-
nus ejus nec potúerit offer-
re agnum; sumet duos túr-
tures, vel duos pullos co-
lumbárum, unum in holo-
caustum, & álterum pro
peccáto; orabítque pro ea
sacerdos, & sic mundábi-
tur.

℟. Múlier, cùm expléti fúerint dies purificatiónis suæ, déferet agnum anní-culum in holocaustum, & pullum columbæ sive túrturem pro peccáto: quòd si non potúerit offerre agnum, sumet * Par túrturum, aut duos pullos columbárum. ℣. Postquàm impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, dedérunt hóstiam secundùm quod dictum est in lege Dómini. * Par túrturum. Levit. 12. Luc. 2.

Lectio iij.

De Zacharía Prophéta.
cap. 2.

Lauda, & lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus. Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî, & scies quia Dóminus exercítuum misit me ad te. Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terram sanctificáta, & éliget adhuc Jerúsalem. Síleat omnis caro à fácie Dómini, quia con-

surrexit de habitáculo sancto suo.

℟. Majestas Dómini ingressa est templum per viam portæ quæ respiciébat ad orientem; * Et ecce repléta erat glóriâ Dómini domus. ℣. Induxérunt púerum Jesum in templum parentes ejus; * Et ecce. Glória Patri. Majestas. *Ezech.* 43. *Luc.* 2.

In II. Nocturno.

Ps. 47. Magnus Dóminus. 140.

Ant. 8. G. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Ps. 83. Quàm dilecta. 98.

Ant. 6. F. Benedictiónem dabit legislátor; ibunt de virtúte in virtútem: vidébitur Deus deórum in Sion.

Ps. 84. Benedixisti, Dómine. 53.

Ant. 4. E. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: justítia & pax osculátæ sunt.

℣. Prope timentes Dóminum salutáre ipsius; ℟. Ut inhábitet glória in terra nostra. *Ps.* 84.

Lectio iv.

Sermo sancti Gregórii Nysséni.

De occursu Domini.

Quando circa primitívum præsentis festi tempus, is qui in forma divína existens, formam servi assumpserat, Dei & hóminum mediátor factus, legále præceptum éxequens, quadraginta dies natus infans, sempitérnum illud Verbum, unà cum Genitríce conveniéntem atque præscriptam hóstiam portans, ad templum pergébat; incorporeórum spirítuum órdines, servíliter cervíces flecténtes, invisibíliter Deo conveniéntem pompam parábant, & ineffábilis sapiéntiæ pélagus venerabántur; atque ejus quæ óbvia est, legális litteræ constitutiónis expletiónem, pro mystérii in Deo ómnium creatóre abscónditi manifestatióne, expectábant. Cujus nos mystérii memóriam hódie celebrántes, spirituálibus speculatiónibus, incorporeárum méntium more, nosmet oblectémus.

℟. Hóstiæ non possunt perfectum fácere serviéntem, solúmmodo in justítiis carnis usque ad tempus correctiónis impósitis, nunc autem * Ad destitutiónem peccáti per hóstiam suam Christus appáruit. ℣. Quò mihi multitúdinem victimárum, dicit Dóminus? plenus sum; ne offerátis ultrà sacrifícium frustrà: * Ad destitutiónem. *Heb.* 9. *Is.* 1.

Lectio v.

Jam quidem carnem indútus Deus, primogénitam diáboli sóbolem, id est peccátum, enecárat páriter ac aboléverat; atque simul ac

natus est, malítiæ
atiónem decernens,
ıe in se omnímodam
tiónem fáciens, adver-
virtútes lamentis op-
rat, tamquam vasa
am ab iis áuferens,
ɔs ab Oriente profec-
uique eos domínii ado-
ıe ac agnitióne, vasa
Dómino reddens, in
dium ædificatiónis Ec-
:, à Deo revérâ confe-
abernáculi illíus quod
inus fixit, & non ho-

. Sacrificium & obla-
:m nolüisti, aures au-
perfecisti mihi: * Ho-
ıstum & pro peccáto
postulasti; tunc dixi,
vénio. ℣. Impossíbile
sánguine taurórum &
ɔrum auferri peccáta:
Christus ingrédiens
dum dicit: * Holocau-
ı. *Ps.* 39. *Hebr.* 10.

Lectio vj.

Eo & Patri, nedum pri-
mogénita hóminum,
& universum ipsum san-
cat genus, per eas quas
: assumpsit massæ nostræ
ıítias, id est, per car-
ı ánimâ intelligente præ-
m, à nobis acceptam;
m humánæ natúræ mas-
ad sanctificatiónem no-
velut fermento consper-
s. Nam & ego nunc mé-
díxerim, sicut divínus
Apóstolus: Si primítiæ
ctæ, & massa, Ac quem-
ádmodùm olim legis sermo
tribum illam, cui sacerdótii
munus obtígerat, pro pri-
mogenitórum primítiis ty-
picè Deo offerébat; ita nunc
in spléndido veritátis cara-
ctére Pontíficem & Apósto-
lum nostræ confessiónis san-
ctum illum & innocentem,
impollutumque, ac segre-
gátum ab ómnibus sórdibus
& cogitatiónibus peccató-
ris, Deo & Patri corporáli-
ter, pro ea quæ ei per fidem
sanctificáta est humánâ na-
túrâ, oblátum esse intellígi-
mus.

℟. Deus fílium suum mit-
tens in similitúdinem carnis
peccáti, & de peccáto dam-
návit peccátum in carne,
* Ut justificátio legis imple-
rétur in nobis. ℣. Oblátus
est: justificábit ipse Justus
multos: & ipse peccáta mul-
tórum tulit; * Ut. Glória.
Deus. *Rom.* 8. *Is.* 53.

In III. Nocturno.

Ps. 86. Fundamenta. 141.

Ant. 5. C. Numquid Sion dicet: Homo natus est in ea; & ipse fundávit eam Altíssimus?

Ps. 95. Cantáte... omnis terra. 40.

Ant. 7. c. Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Ps. 96. Dóminus regnávit. 54.

Ant. 3. a. Adoráte Deum,

omnes Angeli ejus : audívit, & lætáta est Sion.

℣. Sicut audívimus, sic vídimus. ℟. In civitáte Dómini virtútum. *Ps.* 47.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

cap. 2.

IN illo témpore: Postquàm impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secundùm legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 2. *c.* 2. *n.* 55. 56. 57 & 58.

FActus est sub lege Christus, ut eos qui sub lege essent, lucrifáceret. Síistitur in Jerúsalem. Vides omnem legis véteris fériem fuisse typum futúri. Omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur; verbis enim legis promittebátur Vírginis partus; & verè sanctus, quia immaculátus. Solus enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptélæ immaculáti partùs novitáte non sénserit, & cœlesti majestáte depúlerit. Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon; & homo iste justus & timorátus, expectans consolatiónem Israel. Non solùm ab Angelis & Prophétis, à Pastóribus & paréntibus, sed étiam à senióribus, & justis generátio Dómini áccipit testimónium. Omnis ætas, & uterque sexus, eventórumque mirácula fidem ástruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elízabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus Joannes exsultat, vídua confitétur, justus expectat.

℟. Homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon: * Et iste justus & timorátus respónsum accéperat à Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi priùs vidéret Christum Dómini. ℣. Véniet, & non tardábit; justus autem in fide sua vivet. * Et iste. *Luc.* 2. *Habac.* 2.

Lectio viij. *n.* 58 & 59.

ET bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis absolvi, sed expectans vidére promissum; sciébat enim quia beati óculi qui eum vidérent. Et accépit eum in mánibus suis, & benedixit Deum, & dixit: Nunc, Dómine, dimíttis servum tuum in pace. Vide justum velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissolvi. Dissolvi enim multò mélius est. Sed qui vult

at in templum,
úſalem, expec-
Dómini, accí-
nibus Verbum
lectátur, velut
fidei ſuæ brá-
bus ſuis : tunc
ut non vídeat
qui víderit vi-

ndúcerent píe-
parentes ejus,
ſecundùm con-
legis pro eo,
accépit eum in
℣. Deſidérium
tribuiſti ei, Dó-
oluntáte labió-
fraudaſti eum.
uc. 1. *Pſ.* 20.
:. *n.* 60.
:rem in omnes
, Dómini gene-
ſam, & pro-
édulis negátam
ſtis. Ecce & Sí-
érat in ruínam
ónem plurimó-
Dóminum Je-
m, ut juſtórum
ne mérita diſ-
pro noſtrórum
tórum, Judex
us aut ſupplícia
t præmia.
ixit Deum Sí-
xit : * Nunc di-
n tuum, Dó-
ndùm verbum
ce; † Quia vi-
i mei ſalutáre
ectans, expec-
m, & intendit

mihi; & exaudívit preces meas, & immíſit in os meum cánticum novum : * Nunc dimittis. Glória. † Quia vidérunt. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. *Luc.* 2. *Pſ.* 39.

Te Deum.

℣. Sacerd. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis in civitáte Dei noſtri, ℟. In monte ſancto ejus. *Pſ.* 47.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. a. ERat pater Jeſu & mater mirantes ſuper his quæ dicebantur de illo. *Luc.* 2.

Ant. 3. à. Benedixit illis Símeon, & dixit ad Maríam matrem ejus : Ecce póſitus eſt hic in ruínam, & in reſurrectiónem multórum in Iſrael. *Luc.* 2.

Ant. 4. E. Póſitus eſt in ſignum cui contradicétur; (& tuam ipſíus ánimam pertransíbit gládius) ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. *Luc.* 2.

Ant. 7. d. Erat Anna.

Canticum. *Sophon.* 3.

LAuda, filia Sion; Júbila, Iſrael : * lætáre, & exulta in omni corde, filia Jeruſalem.

Abſtulit Dóminus judícium tuum, * avertit inimícos tuos.

Rex Iſrael Dóminus in médio tuî : * non timébis malum ultrà.

In die illa dicétur Jerúsalem : Noli timére ; * Sion non dissolvantur manus tuæ.

Dóminus Deus tuus in médio tuî, fortis ; * ipse salvábit.

Gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, * exultábit super te in laude.

Ant. Erat Anna prophetissa ; & hæc vídua usque ad annos octoginta quátuor : & hæc ipsâ horâ supervéniens, confitebátur Dómino. *Luc.* 2.

Ant. 6. *C.* Loquebátur de Jesu ómnibus qui expectábant redemptiónem Israel. *Luc.* 2.

Capitulum. *Coloss.* 1.

Mystérium quod abscónditum fuit à séculis & generatiónibus, nunc manifestátum est sanctis ejus, quibus vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ sacramenti hujus.

Hymnus.

Qui sacris hódie sístitur aris,
Stat signum pópulis ómnibus Infans ;
Idem Judáicæ glória gentis,
Et toti nova lux áddita mundo.

Plausus insólitos audit uterque,
Miraturque parens ; vota faventûm
Votis excípiunt, & [illegible]
lætis
Gratantum omínibus gaudia miscent.

Afflatæ súbitò Númine mentes
Vix sese cápiunt ; [illegible]que salútis
Hâc inclúsa tenus [illegible] sub imo,
Ipsis jam mánibus [illegible] tenétur.

Quem vidêre procul [illegible] Prophétæ,
Nunc te das óculis, Christe, fruendum ;
Mox idem féries, ora resolvens,
Dictis attónitas grándibus aures.

Si nostris modò te sénsibus aufers,
Horum firma fides suppleat usum ;
Hâc te, Christe, manu tángere fas est :
In templis résides nunc quoque nostris.

Æterno sit honor lausque Parenti :
Qui placáre paras víctima Patrem,
Æquális tibi sit glória, Nate :
Ambórum símilis laus sit Amóri. Amen.

℣. Annúntient in Sion nomen Dómini, ℟. Et laudem ejus in Jerúsalem. *Ps.* 101.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. *Duplicanda.* Ut perfecérunt pater Jesu &

ómnia secundùm le-
Dómini, reversi sunt
lilæam, in civitátem
Názareth. *Luc.* 2.
LECTA. Orémus.
Inipotens, sempiterne
Deus, majestátem tuam
ces exorámus; ut sicut
nitus Fílius tuus ho-
à die cum nostræ car-
ıbstántia in templo est
ntátus; ita nos fácias
cátis tibi méntibus
ntári; Per eumdem
inum.

AD HORAS,
fine Hymnorum dici-
Doxologia:
UI natus es de Vírgine,
, tibi sit glória
Patre, cumque Spíri-
tu,
mpiterna sécula.
Amen.
salmi de Dominica.

D PRIMAM.
nt. 1. a. Erat.
ι ℟. *br.* ℣. Qui natus
* de María Vírgine.
th. 1.

CANON.
Concílio Mexicáno.
Part. 3. *cap.* 6.
Mnes solemni Purifica-
tiónis beátæ Maríæ Pro-
ióni interventúros hor-
ır in Dómino sancta Sy-
ius, ut sínguli, céreis
ensis, cum devotiónis
óre, & spíritus eleva-
ie, quæ & ipsórum sta-
tum, & illum actum déceat,
procédant.

AD TERTIAM.
Ant. 3. à. Benedixit.
CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.
COntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem summum anguláre, electum, pretiósum; & qui credíderit in eum, non confundétur.

[*Temp. Septuag. omisso* Allelúia. *in* ℟. *br. resumptio fit ad primum Asteriscum* *, *& sic ad Sextam & ad Nonam.*]

℟. *br.* Lápidem quem reprobavérunt, * Factus est in caput ánguli. * Allelúia, allelúia. Lápidem. ℣. A Dómino factum est istud; * & est mirábile in óculis nostris. * Allelúia. Glória. Lápidem. *Ps.* 117.

℣. Benedicentes ei hæreditábunt terram; ℟. Maledicentes autem ei dispeníbunt. *Ps.* 36.

AD SEXTAM.
Ant. 4. E. Pósitus est.
CAPITULUM. *Isaiæ.* 8.
DOminum exercítuum ipsum sanctificáte: ipse pavor vester, & ipse terror vester; & erit vobis in sanctificatiónem; in lápidem autem offensiónis, & in petram scándali duábus dómibus Israel; in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúsalem.

℟. *br.* Sagittæ tuæ acútæ, * Pópuli sub te cadent. * Allelúia, allelúia. Sagittæ. ℣. In corda *. inimicórum regis. * Allelúia. Glória. Sagittæ. *Ps.* 44.

℣. Judicábit in natiónibus implébit ruínas; ℟. Conquassábit cápita in terrà multórum. *Ps.* 109.

AD NONAM.

Ant. 6. *C.* Loquebátur.

Capitulum. *Isaiæ.* 12.

CAntáte Dómino, quóniam magníficè fecit. Annuntiáte hoc in universa terra: Exulta & lauda, habitátio Sion; quia magnus in médio tuî Sanctus Israel.

℟. *br.* Vidérunt * Ingressus tuos, Deus. * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ℣. Ingressus Dei mei, * regis mei qui est in sancto. * Allelúia. Glória. Vidérunt. *Ps.* 67.

℣. Dicant nunc qui timent Dóminum, ℟. Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 117.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 4. E. IN Christo Jesu inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter. *Coloss.* 2.

Ant. 5. C. De plenitúdine ejus nos omnes accépimus, & grátiam pro grátia. *Joan.* 1.

Ant. 1. D. Lex per Móysen data est, grátia & véritas per Jesum Christum facta est. *Joan.* 1.

Ant. 6. F. Finis legis Christus ad justítiam omni credenti: omnis qui credit in illum, non confundétur. *Rom.* 10.

Ant. 8. *G.* Lex pædagógus noster fuit in Christo, ut ex fide justificémur. *Gal.* 3.

Capitulum. *Hebr.* 8.

CUm essent qui offerrent secundùm legem múnera, qui exempláри & umbræ desérviunt cœléstium; nunc Christus méliùs sortítus est ministérium, quantò & melióris testamenti mediátor est, quòd in melióribus repromissiónibus sancítum est.

Allelúia, allelúia. ℣. Vídimus, & testámur, & annuntiámus vitam æternam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis. Allelúia. 1. *Joan.* 1.

[*Post Septuagesimam, omisso* Allelúia, *cum* ℣. *dicitur.* ix. ℟. *Officii Nocturni.*]

Hymnus.

STupete, gentes: fit Deus hóstia;
Se spontè legi légifer óbligat:
Orbis Redemptor nunc redemptus;
Seque piat sine labe mater.
De more matrum, Virgo puérpera

statútos abstínuit
ànctum quid pa-
,
:i priùs ipsa tem-
?
na se vovet hóst-
; honórem virgí-
ímmolat
àcerdos, parva
;
ι puer, seniorque
.
ιot enses transá-
t tuum
quot altis nata
ibus;
ι! Quem gestas,
tam
hic sacer agnus
,
s futúro, corpus
: tener,
t insons víctima
i:
; profúso vir cruó-
celus móriens piá-
ιa Patri, summa-
ilio;
ιue compar glória
ini:
litémus Trinitáti
.o pia corda cultu.
nen.
ιtector noster, ás-
ιs; ℟. Et réspice
Christi tui. *Ps.* 83.
gníficat.
. G. *Duplicanda.*
ti per oblatiónem

córporis Jesu Christi, accedámus & ipsi, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offerre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo, per Jesum Christum. *Hebr.* 10. 1. *Petr.* 2.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Fit Comm. S. Pauliani, Ant. Elégit. ℣. Beátus. xxij. *Collecta*, Omnípotens, *ut infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri.

Die III.
In Festo
SANCTI PAULIANI, Velaunensis Epíscopi.

Duplex-Minus.

Lectio ij.

PAuliánus Epíscopus, Ecclésiæ Velaunensi præfuit, antequam Anícium Cathedra deportarétur. Quantà cum laude pastorále munus adimpléverit, quantæ Sanctitátis fúerit, indè collígitur, quòd mox ab ejus óbitu sepulcrum illíus frequenti fidélium concursu plurimísque miráculis célebre evá serit. Hinc Velaunórum urbs antiqua próprià appellatióne relictà novum ab ipso nomen súmere gloriátæ deinceps sancti Pauliáni dicta est. Ibi in ejus

honórem extructa est Ecclésia in quâ sacrum ipsíus corpus in perantíqua Cryptâ, sub Altári majóri recónditum, unâ cum Relíquiis sanctórum Valentíni & Albíni, summa cum veneratióne cólitur.

LECTIO iij.

De S. BLASIO.

BLásius, Epíscopus Sebasténus in Arménia, pro Christo Martyr occúbuit. Illíus cultum apud orientáles Ecclésias celebérrimum jam ab antíquis tempóribus fuisse patet ex vetustíssimis eórum menológiis. Non minùs célebris fuit per omnes Occidentis, & máximè Galliárum Ecclésias sancti Blásii memória, pópulis úndique ad ejus patrocínium confugiéntibus, ex eo máximè témpore quo sancti Mártyris relíquiæ huc illuc per Itáliam & Gálliam várié translátæ sunt.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui beátum Pauliánum antístitem pópulo tuo præesse, & quibus præerat, verbo & exemplo prodesse voluisti; eódem intercedente, pastóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus sibi commíssis dírige in viam salútis ætérnæ, ut omnes, te donante, tibi plácita cápiant, & totâ virtúte perfíciant; Per Dóminum.

Fit Comm. Octavæ PRÆSENTAT. DOMINI, *Ant.* Ut perfecérunt. ℣. Annúntient. 546. *Collecta*, Omnípotens.

Deindè S. BLASII, Episc. & Martyris, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. xiij. *Coll.* Deus, cujus grátia.

AD VESP. *COMM.* Oct. *ut in II. Vesp. Festi.*

Deindè S. JOANNÆ VALESIÆ. Ant. Cùm depossuisset vestes régias, flétibus & lúctui apta indumenta suscépit, dicens: Dómine, tu scis quòd abóminer signum supérbiæ & glóriæ meæ. *Esth.* 14.

℣. Nomen Dómini spes ejus; ℟. Et non respexit in vanitátes & insanias falsas. *Ps.* 39.

COLLECTA, Deus, qui beátam. *infrà.*

DIEBUS INTRA OCTAVAM PRÆSENTAT. DOMINI, ET PURIFICATIONIS B. M.

SEMIDUPLEX.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM, *Tres Antiph.* ℣. & ℟℟℟. *Sumuntur ex Nocturno Festi, secundùm Feriam.*

LECTIO *j. de Scriptura occurente, tribus in unam junctis.*

.audes, *Ant. sola*
:ulta, & lauda habi-
›n, quia magnus in
tuî sanctus Israel.

ticum ut in die

esperas, *Ant. sola*
:hristus trádidit se-
m pro nobis obla-
, & hóstiam Deo.
s.

MINICA
ra Octavam.
:m Officium fit de
ica ut in Psalterio,
prio de Tempore
mem. Octavæ in
e Vesperis & Lau-

Die IV.
OCTAVA.
Lectio ij.
no sancti Bernardi
Abbátis.
rificat. B. M. Serm. 3.
ificatiónem beátæ Ma-
: Vírginis hódiè cele-
is, quæ secundùm le-
Móysi facta est, tran-
à nativitáte Dómini
aginta diébus. Putas
non póterat movéri
is ejus, & dícere:
mihi opus Purifica-
? Cur abstíneam ab
ssu templi, cujus úte-
éscíens virum, tem-
factus est Spíritus san-
cti? Cur non ingrédiar tem-
plum, quæ péperi Dómi-
num templi? Quid in me
legális puríficet obsérvátio,
quæ puríssima facta sum
ipso partu immaculáto? Ve-
rè, ô beáta Virgo, verè non
habes causam, nec tibi opus
est purificatióne. Sed num-
quid Fílio tuo opus erat cir-
cumcisióne? Esto inter mu-
líeres tamquam una eárum:
nam & Fílius tuus sic est in
número puerórum. Circum-
cídi vóluit: & non multò
magis velit offerri? Offer
Fílium tuum, Virgo sacrá-
ta; & benedíctum fructum
ventris tui Dómino repræ-
senta. Offer ad nostram óm-
nium reconciliatiónem hós-
tiam sanctam, Deo placen-
tem.

Lectio iij.
De S. Joanna Valesia.

Joanna Valésia Ludovíci undécimi Fránciæ Regis fília, non dúbia futúræ sanctitátis, vel à tenerióribus annis præbuit indícia. Adulta, jubente patre, nupsit Ludovíco Aurelianénsium Duci, qui pósteà regnum adeptus, à sede Apostólica obtínuit, ut matrimónium quod metu contráxerat, írritum declararétur. Gravi vínculo solúta Joanna, uni Deo deinceps placére studiósa, totam se pietátis ac misericórdiæ opéribus mancipávit. Bituricensis Ducátûs sibi à rege assignátos réditus,

alendis paupéribus, curandis ægrótis, ædificandísque monastériis profúsè erogábat. Ut suum ergà Deíparam Vírginem, quam ab infántia singulári devotióne colúerat, amórem testarétur, instítuit sub título Vírginis Annuntiátæ sacrárum Vírginum cœtum, quæ sedúlâ sanctíssimæ Dei Genitrícis imitatióne, præcípuas ejus virtútes in se exprímere curárent. Vitæ innocentíssimè actæ finem quadragenária præséntiens, sacraméntis munita, cumulatáque méritis Bitúricis óbiit. Ejus cultum à Benedícto décimo quarto pro minórum órdine approbátum, extendit Pius sextus ad omnes Christi fidéles intrà Regis Christianíssimi ditiónes.

Ad Laudes, *pro Comm. S. Joannæ. Ant.* Cum puellis suis clausa morabátur; & habens super lumbos suos cilicium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ. *Judith.* 8.

℣. Induébar cilício; ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beátam Joannam Valésiam, è cadúci honóris fastígio, ad Crucis humilitátem vocasti, & pro temporáli coróna, Spíritûs tui donis, virtutúmque splendóre illustrem effecísti; ejus méritis & intercessióne tribue, ut sprétis mundi illécebris, Christum sequi valeámus; Qui tecum.

Ad Vesp. *Fit Comm. S. Agathæ, Virg. & Mart. Ant.* Infirma. ℣. Deus. lvij. *Collecta*, Omnípotens. lxij.

Die V.
De Octava.
Lectio ij.
De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.
Undè suprà.

Oblátio ista, fratres, satis delicáta vidétur, ubi tantùm sístitur Dómino; redímitur ávibus, & íllicò reportátur. Véniet, quando non in templo offerétur, nec inter bráchia Simeónis, sed extrà civitátem inter bráchia crucis. Véniet, quando non redimétur alieno, sed álios rédimet sánguine próprio, quia redemptiónem eum misit Deus Pater pópulo suo. Illud erit sacrifícium vespertínum, istud est matutínum. Istud quidem jucúndius, sed illud plénius. Istud enim témpore nativitátis, illud jam in plenitúdine ætatis. De utróque tamen potest accípere quod prophéta prædixit: Oblátus est, quia ipse vóluit. Nam & modo oblátus est, non quia opus hábuit, non quia sub legis edícto fuit, sed quia ipse vóluit:

: : & in cruce nihiló- ; oblátus est, non quia t, non quia Judæus :, sed quia ipse vóluit. ıtáriè sacrificábo tibi, ne, quia voluntáriè ıs es pro mea salúte, ıro tua necessitáte.

Lectio iij.

Sancta Agatha.

atha virgo, quam Pa- ormitáni & Catinen- rem suam fuisse con- ıt, glorióst martyrii am sub Décio Impe- consecúta est. Car- :cripsit de ea sanctus sus Papa; qui toto século quarto vixit. in cármine vírginem ım canit génere cla- elegantem spécie, us elegantiórem & fi- ærréna próspera nihil ılle, ut Dei jussis ob- táret; aitque illam us fortiórem viris, ra sua flagris expo- , acerbum mamillæ dolórem válido péc- oleraſse, cùmque à Petro recreáta in cár- uisset, lætiórem inde agìs flagrantem, ad a cuncta alácriter cu- e. Addit sanctus pón- eátæ Mártyris ope ser- ab igne fuisse ethni- ı turbam. Légitur in :jus pagános anno ver- ı martyrio sanctæ vír- , confugisse ad ejus tú- n, & velo quo tumu- lus obtegebátur oppósito, ignem repressisse, qui ab Æthna monte exundábat. Catínæ velum illud asservári créditur : mosque solemnis ac pius civitátis est, ubi Æthna mons ignes évomit, flammis erumpéntibus id ve- lum objícere quo non semel sedátæ leguntur.

Ad Laudes, *pro ejusdem* Commem. *Ant.* Factus est. ℣. Hæréditas. *Collecta*. Omnípotens. lx.

Ad Vesp. *Fit Commem.* S. Stephani, *Grandi- montensis*, *Ant.* Relíquisti. ℣. In umbra. xliv. *Collecta*. Fac nos. *infrà*.

urs Hyemalis. Anic.

DIE VI.

DE OCTAVA.

Lectio ij.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

Undè suprà.

Quid, fratres, nos offé- rimus, aut quid retri- búimus illi pro ómnibus quæ retríbuit nobis? Ille pro nobis óbtulit hóstiam pretiosiórem quam hábuit, nimírum quâ pretiósior esse non pótuit : & nos ergo fa- ciámus quod póssumus, óp- timum quod habémus offe- rentes illi, quod sumus útique nosmetipsi. Ille seipsum ób- tulit : tu quis es qui teipsum offerre cunctéris? Quis mihi tríbuat, ut oblatiónem meam dignétur majestas

tanta suscípere? Duo minúta hábeo, Dómine, corpus & ánimam dico: útinam hæc tibi perfectè possim in sacrifícium laudis offerre? Bonum enim mihi, longèque gloriósius atque utílius est, ut tibi magis ófferar, quàm ut déserar mihi ipsi. Nam ad meipsum anima mea conturbátur, in te verò exultábit spíritus meus, si tibi veráciter offerátur.

LECTIO iij.

De Sancto STEPHANO.

STéphanus apud Arvernos, nóbili génere natus, occasióne piæ peregrinatiónis in Itáliam ductus, à beáto Milóne Archiepíscopo Beneventáno, præclárè sanctèque institútus est. Quo defuncto, in Aquitániam reversus, sanctióris vitæ desidério flagrans, multis peragrátis sylvis, in colle Diocésis Lemovicensis, qui Murétum dicitur sedem fixit. Ibi férreâ lóricâ nudum corpus indútus, mirábili abstinéntiæ & vigíliis déditus, cœléstium rerum contemplatióni totus intentus, vitam instítuit tantùm Angélicæ próximam, quantùm humánâ conversatióne superiórem. Tantæ sanctitátis famâ permóti nonnulli ipsi se junxérunt, quibus ómnium virtútum exemplar se præbuit. Explétis in solitúdine annis ferè quinquaginta, discípulos ad Dei amórem, paupertátem & régulæ observántiam adhortátus, susceptísque sacraméntis, hæc psalmi verba récitans: In manus tuas, Dómine, commendo spíritum meum, octogenárius obdormívit in Dómino. Corpus ejus Grandimontem translátum est, undè nomen accépit illíus Ordo.

AD LAUDES, *pro ejusdem* COMMEM. *Ant.* Pars mea. ℣. Clamávi. xlviij.

COLLECTA. Orémus.

FAc nos, quæsumus, Dómine, beáti Stéphani Natalítia celebrántes, ejus méritis & exemplis vanas sollicitúdines abjícere, & postpósitis ómnibus, ad unum necessárium incessabíliter aspiráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

AD VESP. *Fit Commem.* *S. ROMUALDI, Abb. Ant.* Egrédere. ℣. Potens. xliv. *Collecta*, Da nobis. xlviij.

DIE VII.

DE OCTAVA.

LECTIO ij.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

Undè suprà.

FRatres, moritúro Dómino Judæus mórtuas hóstias offerébat: sed jam nunc, vivo ego, dicit Dóminus, nolo mortem peccatóris, sed magis ut conver-

ır & vivat. Non vult minus mortem meam; non libenter óffero illi ım meam? Hæc est enim tia placábilis, Deo plas hóstia, hóstia viva. in oblatióne illa Dóıi tres fuisse leguntur: in oblatióne nostra tria ilominus à Dómino reruntur fuit in oblatióne Joseph sponsus Matris mini, cujus Filius putaur: fuit & ipsa Virgo ıter, & puer Jesus qui ofːbátur. Sit ergo & in atióne nostra constántia ílis, sit continéntia car-, sit consciéntia húmilis., inquam, in propósito severandi ánimus viri-, sit in continéntia cástivirginális, sit in consntia simplícitas & humíıs puerilis.

Lectio iij.

De S. Romualdo.

Omualdus Camaldulensis instituti auctor, Ranæ nóbili génere na-;, adolescens in propinum Classense monastéım secessit. Deindè verò Marínum severióre disılínâ célebrem virum se ntulit, ut ad arctam & blímem perfectiónis viam duce uterétur. Quâ vindi ratióne, Sérgium trem, multosque illustres ros, ac præter céteros rséolum Venetiárum Duım, & Gradénicum nóbilem venétum, ad húmiles erémi casas adduxit. Pósteà venit in Gálliam Narbonensem, ad monastérium sancti Michaélis de Cusáno, cum Urséolo, Gradénico & Maríno, secútus Varínum Abbátem, qui ex Aquitánia in Itáliam peregrinatiónem suscéperat: ibique cùm in solitúdine propè ejus monastérium annos plures exegisset, mórtuo Urséolo, in Itáliam cum sóciis reversus est, ubi restítuit ac mirificè propagávit eremíticam disciplinam. Dénique exacto in summa vitæ asperitáte longo vitæ currículo, ad Deum migrávit. Ejus vitam scripsit sanctus Petrus Damiáni, Cardinális.

Ad Laudes, *pro ejusdem* Comm. *Ant.* Ecce ego. ℣. Veníte. xlviij. *Collecta*, Da nobis. xlvij.

Ad Vesp. *Fit. Commem.* *S. Joannis de Matha, Presbyt. Ant.* Quasi. ℣. Stabit. xxxvij. *Collecta, infrà.*

Die VIII.

DE OCTAVA.

Lectio ij.

Ex Oratióne sancti Anselmi ad sanctam Vírginem Maríam.

Orat. 58. in ejus Purificat.

INtemeráta Virgo córpore, intemeráta Virgo mente, nihil debens légibus; ut humilitátis in te osténde-

res exemplum, imples Purificatiónis officium pollútis mátribus statútum. Ad templum detulisti tecum mundandum, qui tibi integritátis decus homo génitus adauxit. Intacta génitrix ad templum detulisti tecum mundandum, qui pro nobis Póntifex factus secundùm órdinem Melchísedech quotídie compátitur infirmitátibus nostris, & est misércors nobis; & Póntifex fidélis ad Deum propitiando peccáta pópuli, quotídie nos Deo Patri reconcíliat: & per id quod Deo Patri offert Deus de Deo quotídie, si conversi fuérimus & peccáta nostra confessi; fidélis, & justus, & pátiens Deus ignoscet nobis, & absolvet nos. In ejus ergo nómine dulcíssimo & amóre, súscipe me, Dómina mea clementíssima, confugientem ad te; & ádjuva me per mérita tuæ castíssimæ Purificatiónis, ut séntiam & gáudeam me à sórdibus consciéntiæ ita perénniter purificári, ut nunquam Dóleam de cétero me áliquâ contagióne aut perpetratióne scéleris coïnquinári.

Lectio iij.

De S. Joanne de Matha.

Joannes de Matha in Província Narbonensi secunda natus est paréntibus pietáte & nobilitáte conspícuis. Emenso Theológiæ curriculo, Magistérii lauream Parísiis adeptus est. Présbyter ordinátus, cùm primum sacrificium offerret, divínitùs inflammátum se sensit ad redimendos ab infidélium servitúte captívos. Quò verò matúriùs in re tanti momenti procéderet, in solitúdinem secessit, ibique ínitâ societáte cum Felice Valésio, qui in illa ipsa erémo jam ab annis plúribus degébat, per triénnium in oratióne, omniumque virtútum stúdio se exércuit. Quo témpore elapso, Romam simul profecti ab Innocéntio tértio summo Pontífice impetrárunt institutiónem novi Ordinis, quem Póntifex appellári vóluit Ordinem sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum. Ex eo témpore Joannes pio huic óperi totus incúbuit. Multa per Itáliam, Gállias, Hispánias ædificávit Cœnóbia, & Captivórum multitúdinem in libertátem asséruit. Tandem Romæ plenus opéribus bonis obdormívit in Dómino.

Ad Laudes, *pro ejusdem Comm. Ant.* Euge. ℣. Sacerdótes. xl.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beáto Joanni Præsbytero ac Sóciis ejus zelum fidéles redimendi captívos infudisti; da servis tuis illam córporis & ánimæ

rtátem, quâ Christus
us tuus nos liberávit;
i tecum.

'esperæ de die Octava,
n I. Vesperis Festi, ser-
o ritu Duplici-Majori.
'it Commem. S. Apol-
iæ, Virg. & Mart.
t. Infirma. ℣. Deus præ-
:it. lviij. Collecta, Deus,
inter.

Die IX.
OCTAVA.
ÆSENTAT. DOMINI,
&
RIFICATIONIS B.M.V.
Duplex-Majus.

Omnia ut in die, dempto
Solemni.
Psalmi de Feria ad omnes
ras.
n I. Noct. Lectiones de
riptura occurrente.
n II. Nocturno.

Lectio iv.

ermo sancti Bernardi
Abbátis.
Purif. B. M. Serm. 1.

Hodiè templi Dómi-
num in templum Dó-
mini Virgo mater in-
:it: Joseph quoque sistit
mino, non suum, sed ejus
ium diléctum, in quo ei
è complácuit. Agnoscit
neon justus quem expec-
at, Anna quoque vídua
fitétur. David, rex & Prophéta, exultávit ut vidéret diem istam: vidit & gavísus est. Alíoquin si non víderat, undè psallébat: Suscépimus, inquit, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui? Suscépit hanc misericórdiam Dómini David, suscépit Símeon, suscépimus & nos, & quicumque sunt præordináti ad vitam: síquidem Christus heri, & hódie, & in æternum. In médio enim templi misericórdia est, non in ángulo aut diversório, quia non est accéptio personárum apud Deum.

Lectio v.

Domine Deus, qui tuus est, non vidébit mortem, donec víderit Christum Dómini, ut secúrus dimittátur in pace. Quidni dimittátur in pace, qui Christum Dómini habet in péctore? Ipse enim est pax nostra, qui per fidem hábitat in córdibus nostris. Tu quómodo hinc exíbis, ánima mísera, quæ ducem itíneris Jesum ignóras? Ignorántiam enim Dei quidam habent. Unde hoc? Nempè quia lux venit in mundum, & dilexérunt hómines magis ténebras quàm lucem. Et lux, inquit, in ténebris lucet, & ténebræ eam non comprehendérunt. Médius vestrûm stat, ô míseri, quem vos nescítis, ut morientes, ántequàm violéritis Chris-

tum Dómini, non in pace dimittámini: sed pótiùs rapiámini à rugiéntibus præparátis ad escam.

Lectio vj.

Amplectámur ítaque misericórdiam, quam in médio templi suscépimus, & cum beáta Anna non dimoveámur à templo. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos, ait Apóstolus. Prope est hæc misericórdia, prope est verbum in ore vestro, & in corde vestro. Dénique in córdibus vestris per fidem hábitat Christus. Hoc templum ejus, & hæc sedes ejus: nisi forte éxcidit vobis, quóniam ánima justi sedes sapiéntiæ est. Quod ergo frequenter, immò & semper admónere cúpio fratres meos, óbsecro & nunc, ambulémus non secundùm carnem in carne, ne displiceámus Deo. Non simus amíci hujus séculi, ne Dei constituámur inimíci. Resistámus quoque diábolo, & fúgiet à nobis, ut líberè jam ambulémus in spíritu, & in corde sit conversátio nostra.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 2.

In illo témpore; Erat pater Jesu, & mater mirantes super his quæ dicebantur de illo; & benedixit illis Símeon. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

De Expos. Evang. sec. Luc. lib. 2. *n.* 60.

Vides úberem in omnes grátiam Dómini generatióne diffúsam, & prophétiam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce & Símeon prophétat in ruínam & resurrectiónem plurimórum venisse Dóminum Jesum Christum; ut justórum iniquorumque mérita discernat, & pro nostrórum qualitáte factórum judex verus & justus, aut supplícia decernat, aut præmia.

Lectio viij.

Et tuam, inquit, ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera, nec históría docet ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrasse; non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeò prudentiam Maríæ haud ignáram mystérii cœléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei, & válidum, & acútum omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ & spíritûs, artuumque & medullárum, cogitatiónes cordis, & secréta scrutátur animórum; quia nuda méntium,

›erta sunt ómnia Dei
, quem consciéntiæ se-
non fallunt.

Lectio ix.

' sancta Apollonia.
›pístola sancti Dionysii
:xandríni, ad Fábium
Antiochénum.
s. Hist. lib. 6. cap. 41.
Equáquam ex Décii Im-
·peratóris edícto perse-
› apud nos cœpta est,
íntegro anno antevérte-
Nam infaustus quidam
:s ac poéta commóvit
tandríæ adversùs nos
ílium turbas. Ab illo
ır stimuláti, hanc solam
átem cultumque dæmo-
ı suórum existimábant,
edibus adversùs nostros
irent. Itaque admiran-
ı illam provéctæ jam æ-
; vírginem Apollóniam
: comprehendérunt; &
:illas quidem ejus per-
entes, cunctos ei dentes
ıssérunt. Accenso au-
extra urbem rogo, mi-
antur vivam se illam
ıbustúros, nisi unà cum
; ímpia verba pronun-
:t. At illa véniam de-
ári paulísper visa, at-
ínterim dimissa, celéri-
n ignem insíliit & con-
rávit.

d Laudes, *pro ejusdem*
m. Ant. Factus est. ℣.
réditas. *Collecta*, Deus,
inter. lxij.

Ad Vesp. *fit Commem. S. Ignatii, Episcopi & Mart. Ant.* Ecce. ℣. In Deo. ix. *Collecta*, Omnípotens. xiij.

Deindè S. Scholasticæ, Virg. Ant. Complácuit. ℣. Audi. lviij. *Collect.* Fidéles. lxiij.

Die X.
In Festo
SANCTI IGNATII,
Episcopi & Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Martyris.

Lectio ij.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis. *cap. 16.*

IGnátius, Antiochénæ Ecclésiæ tértius post Petrum Apóstolum Epíscopus, commovente persecutiónem Trajáno damnátus ad béstias Romam vinctus míttitur. Cùmque návigans Smyrnam venísset, ubi Polycarpus Audítor Joannis Epíscopus erat, scripsit unam epístolam ad Ephésios, álteram ad Magnesiános, tértiam ad Trallenses, quartam ad Romános. Et indè egrédiens scripsit ad Philadélphios & ad Smyrnæos, & própriam ad Polycarpum, commendans illi Antiochénam Ecclésiam,

in qua & de Evangélio, quod nuper à me translátum est, super persóna Christi ponit testimónium, dicens: Ego verò & post resurrectiónem in carne eum vidi. Dignum autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiónem, & de epístola ejus quam ad Romános scribit, pauca pónere. Utinam fruar béstiis quæ mihi sunt præparátæ, quas & oro mihi velóces esse ad intéritum & ad supplícia, & állici ad comedendum me; ne sicut & aliórum Mártyrum, non áudeant corpus attíngere. Quod si veníre nolúerint, ego vim fáciam, ego me urgébo ut dévorer. Ignóscite mihi, filíoli; quid mihi prosit, ego scio. Nunc incípio Christi esse discípulus; nihil de his quæ videntur desíderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstiæ, confráctio óssium, membrórum divísio, & totíus córporis contrítio, & tota tormenta diáboli in me véniant; tantùm Christo fruar. Cùmque jam damnátus esset ad béstias, & rugientes audíret leónes, ardóre patiendi, ait: Frumentum Christi sum; déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni.

Lectio iij.

De sancta Scholastica.

Scholástica Benedícti Abbátis soror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem quotannis veníre consuéverat, ut ejus sacris collóquiis fruerétur. Ad hanc vir Dei non longè extrà jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quâdam verò die, cùm diútiùs eum apud se retinére vellet, & ille non acquiésceret, insertas dígitis manus ad oratiónem super mensam pósuit, ut Deus fratris mentem inflécteret. Tantaque súbitò tonítrui vis, & inundátio plúviæ erúpit, ut Benedíctus pedem extra limen efferre non posset. Sicque factum est ut totam noctem pervígilem in spirituáli collóquio transigerent. Hinc reversus ad cellam Benedíctus, post tríduum elevátis óculis, vidit ejusdem soróris suæ ánimam in columbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui ex hac visióne óbitum ejus intélligens, prótinus fratres misit, qui corpus ejus ad monastérium suum deferrent, & in sepulcro quod sibi paráverat, pónerent.

Ad Laudes, *pro Comm. S.* Scholasticæ, *Ant.* Exultábit. ℣. Sitívit. *Coll.* Fidéles. lxiij.

Vesp. *fit Commem.* [...]nedicti, *Abbatis*, [...]gredére. ℣. Potens. [...]ollecta infrà.

D i e XI.

In Festo [...]cti Benedicti, [...]nianensis Abbatis.

Simplex.

Lectio iij.

[...]edíctus Anianensis [...]isciplínæ monásticæ [...]tum ferè Occidentem [...]rátor, patre Magalo- Cómite natus, in aula [...] Regis disciplínis líbe[...]s institútus, sub ejus Cárolo magno, ali[...]liu in castris & in au[...]um summa laude mé[...] Nec multò post ad [...] Séquani monastérium [...]rgundiónibus se cón[...] Ibi, suscepto religió[...]ábitu, cùm Mónachi [...]um defuncti Abbátis, [...] substitúere cogitá[...] abscessit in pátriam; [...]paterno solo excitátâ [...]lâ ad rivum Aniánum, [...]frátribus áliquot sanc[...]iè vixit. Deindè verò, [...]pulis ad eum úndique [...]uéntibus, amplíssimum [...]astérium ædificávit; in [...] trecenti Mónachi & [...]liùs congregáti divínæ [...]módiæ, scripturárum [...]itatióni & labóri má[...]m vacábant. Interim à Ludovíco Pio accérsitus, tránstulit se in Monastérium sancti Cornélii ad Indam, non longè ab Aquisgráno, quod Imperátor ædificandum curáverat, ut sancti viri consíliis uterétur. Collabentem in Gálliis & in Germánia disciplínam monásticam Imperatóris jussu restítuit. Plura erudítè scripsit, inter quæ éminet Concórdia regulárum. Officii divíni recitatiónem nunquam intermísit, étiam acutíssimâ febre correptus, & ipsâ instante morte. Psallensque cum frátribus, ad hæc verba: Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam; annum agens septuagésimum, ánimam Deo réddidit.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beátum Benedíctum Abbátem Spíritûs tui fervóre & disciplínæ zelo replétum, reguláris observántiæ instauratórem strénuum effecísti; da nobis ejus méritis & intercessióne, ut reformáti in novitáte sensûs nostri, & in sancta conversatióne viventes, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Die XVIII.

In Festo

SANCTI SIMEONIS,

Episcopi Hierosolymitani & Martyris.

Semiduplex.

Pridie ad Vesperas, *Psalmi sub sola Ant.* Fortitúdo. viij.

Post Hymnum, ℣. Dóminus protector vitæ meæ; ℟. A quo trepidábo? *Ps.* 26.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Víncula & tribulatiónes Jerosólymis me manent, sed nihil horum véreor, dúmmodò consummem cursum meum. *Act.* 20.

Collecta, Omnípotens. *infrà.*

Lectio ij.

Ex libro quinto Commentariórum sancti Hegesippi, Historiógraphi.

Eus. Hist. lib. 3.

SImeon, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, secundus post Jacóbum Hierosólymæ Epíscopus, calúmniam passus ab hæréticis, accusátus est coram Attico Consulári; & per plúrimos dies acerbíssimis torméntis excruciátus, fidem Christi constantíssimè proféssus est; ita ut omnes suprà modum admirarentur, & ipse quoque Consuláris, quómodò is qui centum viginti annos attígerat, tália pertulisset. Tandem vero senténtiâ júdicis cruci affixus est.

Lectio iij.

AD hæc usque témpora Ecclésia virgo pura & incorrupta permansit, in obscúro adhuc recessu delitescéntibus quicumque rectam salutáris prædicatiónis régulam depraváre nitebantur. Postquàm autem sacer Apostolórum cœtus vário mortis génere extinctus est, effluxeratque jam ætas hóminum illórum qui divínam ipsam Sapiéntiam suis áuribus auscultáre merúerant; tunc demum exorta est ímpii erróris conspirátio, nullo vidélicet ampliùs ex Apóstolis superstite.

Ad Laudes, *post Hymnum*, ℣. Príncipes persecúti sunt me gratìs; ℟. Et à verbis tuis formidávit cor meum. *Ps.* 118.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. E. Vir ætáte provectus, & vultu decórus, sicut rex imperáverat, ad supplícium trahebátur. 2. *Mach.* 6.

Collecta. Orémus.

OMnípotens Deus, qui beáto Simeóni Mártyri tuo atque Pontífici Christo configi in Cruce tribuisti, præsta, quæsumus, eódem intercedente, ut terréna in nobismetipsis desidéria cru-

tifigentes, tibi firmiter adhærére valeámus; Per eumdem.

Ad Vesp. *post Hymnum*, ℣. Ab ipso patiéntia mea, ℟. Quia ipse Deus meus, & salvátor meus. *Ps.* 61.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Christo confixus sum cruci: vivo autem jam non ego; vivit verò in me Christus. *Gal.* 2.

Collecta, Omnípotens. *suprà.*

DIE XXIV. FEBRUARII.

[*In Anno Bissextili, die XXV.*]

IN FESTO

S. MATTHIÆ, APOSTOLI.

SOLEMNE-MINUS.

[*Si incidat in Quadrag. anticipabitur in Feriam III. post Dominicam Quinquagesima.*]

Omnia de Comm. Apostolorum, exceptis quæ sequuntur.

Pridie post Hymnum, ℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ℟. Ut sédeant mecum. *Ps.* 100.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. Oportet ex his viris qui nobiscum sunt congregáti in omni témpore quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jesus, testem resurrectiónis ejus nobiscum fieri unum ex istis. *Act.* 1.

Collecta, Deus, qui. *infrà.*

In I. Nocturno.

Lect. de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 1.

In diébus illis, exurgens Petrus in médio fratrum, dixit: (erat autem turba hóminum simul ferè centum viginti:) Viri fratres, oportet impléri Scriptúram quam prædixit Spíritus sanctus per os David, de Juda qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum, qui connumerátus erat in nobis, & sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, & suspen-

sus crépuit médius, & diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem; ita ut appellarétur ager ille, linguâ eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, & non sit qui inhábitet in ea, & episcopátum ejus accípiat alter.

Lectio v.

Oportet ergò ex his viris qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joannis usquè in diem quâ assúmptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis. Et statuérunt duos: Joséph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus; & Matthíam.

Lectio vj.

Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nostri ómnium, ostende quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus & apostolátûs, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis; & cécidit sors super Matthíam: & annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

In III. Nocturn

Lectio vij.

Léctio sancti Evang cundùm Joann *cap.* 13.

Ante diem fest chæ, dixit Jes pulis suis: Amen, co vobis; non est major dómino suo, Apóstolus major est misit illum. Si hæc sci beáti éritis si fecéritis ea. réliqua.

Homília sancti Aug Epíscopi.

Tract. 59. in Joan.

Cum hæc Dó præmisísset, xit: Non de bus vobis dico, ego quos elégerim. Notum de quo loquátur: Judas tráditor ejus attíngitur. go ipsum non elégerat; dè ab eis quos elégit, sermóne secernit. Quid ergò quod álio loco dici Nonne ego vos duódeci elégi, & unus ex vobis d bolus est? An & ipse áliquid est electus, ad qu útiquè erat necessárius: autem ad beatitúdinem, qua modò ait: Beáti ér si fecéritis ea? Hoc non ómnibus dicit; scit e quos ad satietátem beati dinis hujus elégerit. N est ex eis iste qui panem líus sic edébat, ut su eum leváret calcáneum.

ectio viij.
ct. 27. n. 10.
in laude solent di-
n eléctus est & iste,
iolente & nesciente
i áliquid boni fie-
: est próprium Dei;
um iniquis. Omni-
iis Dei malè útitur
contrà, malis hó-
malórum benè úti-
is. Et quid tàm bo-
uàm unus Deus?
quidèm ipse Dómi-
t: nemo bonus nisi
eus. Quantò ergò
lior, tantò mélius
: malis nostris. Quid
jus? Sed malo ejus
sus est Dóminus,
e pértulit, ut redí-
os. Ecce malum Ju-
bonum conversum
test & sic intélligi
t: Duódecim elégi,
crátus est númerus.
im quia périit indè
ídeò illíus númeri
lemptus est: nam in
pereuntis, álius su-
us est.

Lectio ix.
ract. 50. n. 10.
: audíte quia Judas
: non tunc perversus
st, quando à Judæis
tus Dóminum trádi-
rique enim incurióse
élii exístimant tunc
: Judam, quandò ac-
Judæis pecúniam ut
um tráderet. Non
ériit: jam fur erat,
minum pérditus se-
quebátur, quia non cor-
de, sed córpore sequebátur,
Duodenárium númerum A-
postolórum implébat, Apo-
stólicam beatitúdinem non
habébat, ad imáginem fúe-
rat duodécimus: quo dece-
dente & álio succedente, &
suppléta est Apostólica vé-
ritas, & númeri permansit
intégritas.

AD LAUDES.

Post Hymnum, ℣. Con-
sumétur nequítia peccató-
rum, & díriges justum,
℟. Scrutans corda & renes
Deus. *Ps.* 7.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. E. Tu, Dómine,
qui corda nosti ómnium,
ostende quem elégeris accí-
pere locum ministérii hujus.
Act. 1.

Collecta. Orémus.
Deus, qui beátum Mat-
thíam Apostolórum
tuórum collégio sociasti:
tríbue, quæsumus, ut ejus
interventióne, tuæ circa
nos pietátis semper víscera
sentiámus; Per.

AD II. VESPERAS.

Post Hymn. ℣. Funes ce-
cidérunt mihi in præcláris;
℟. Etenim hæréditas mea
præclára est mihi. *Ps.* 15.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Dedérunt sor-
tes eis: & cécidit sors super
Matthíam; & annumerá-
tus est cum úndecim Apóst-
tolis. *Act.* 1.

FESTA MARTII.

Die VII.

In Festo
SS. PERPETUÆ
& FELICITATIS,
ac Sociorum Martyrum.
Semiduplex.

Pridie ad Vesp. *Psalmi sub sola Ant.* Venit hora. *de Communi plurium Martyrum.* xv.

Lectio ij.

PErpétua & Felícitas sanctíssimæ mulíeres, unà cùm Sátyro, Secúndulo, & sóciis áliquot sub Sevéro Imperatóre, in Africa, martyrium nóbile consummárunt; cujus históría ab ipsa sancta Perpétua, magna ex parte conscripta, inter pretiosíssima traditiónis Ecclesiásticæ monumenta locum óbtinet. Hæc lactábat infantem, Felícitas autem erat prægnans, útraque Cathecuména. Cùm fuissent comprehensæ, Perpétuæ pater frustrà conátus est fíliam à Christi fide avértere, paucísque post diébus ambæ baptizátæ sunt. Nec multò pòst in tenebricósum cárcerem detrúsæ, per visiónem Perpétuæ divínitùs objectam, futúræ passiónis admónitæ, ánimam pro Christo pérdere, quàm mundo inhærére maluérunt. Rursùs ergo Perpétua paréntis précibus & lácrymis tentáta, immóbilis permansit. Deíndè cum áliis ad tribúnal ducta, post gloriósam confessiónem, ad béstias cum sóciis damnátur. Indè hílares descendunt ad cárcerem. Aliquantò post, cùm oráret Perpétua pro fratre Dinócrate mórtuo, intellexit ex visióne divína illum in igne detinéri; & pósteà ex ália visióne cognóvit hunc esse à supplício liberátum. A patre tértiò sollicitáta, cùm flecti non potuisset, novâ visióne à Dómino recreátur, in qua sibi visa est addúci ad luctam, & contrà Æthíopem pugnáre & víncere, & post victóriam præmio áffici.

Lectio iij.

ALia visióne Sátyrus intellexit esse se quoque Martyrio coronandum. Post hæc Secúndulus in cárcere móritur. Felícitas autem octo jam ménsibus prægnans, instante spectáculi die, gráviter metuébat, ne légibus, quibus supplício prægnantes áffici vétitum erat, martyrium differrétur: sed & sócios vehemens angébat mœror, quòd illa céteris supérstes servan-

t. Cunctis ígitur con-
gémitu preces ad
fundéntibus, Felíci-
›irò partum instáre
Cùmque inter acér-
lolóris morsus in que-
úmperet, ait illi qui-
Quæ sic modò doles,
ácies objecta béstiis?
respondit: Modò ego
quod pátior: illic au-
ius erit in me, qui pa-
pro me, quia & pro
túra sum. Producun-
ndem omnes in am-
:átrum; & post fla-
ıónem, feris objiciun-
'erpétua extrà corpus
ımmodò mentis excef-
ta, vaccæ ferocíssimæ
:um non sensit. Déni-
›mnes gládii animad-
›ne Martyrium com-
runt. Célebris semper
n Ecclésia sanctárum
:tuæ & Felicitátis me-
a, in quarum die na-
res egrégios sermónes
:us Augustínus ad pó-
m hábuit.

:*LECTA*. Orémus.

Eus, fortitúdo certán-
tium, & palma már-
m, qui fámulas tuas
étuam & Felicitátem
ɔcios eárum contrà tor-
.tórum immanitátem
ì virtúte roborasti: quæ-
us, ut sicut eórum nos
mpho lætíficas, ita sem-
supplicatióne defendas;
Dóminum.

VESPERÆ *à Capitulo de sequenti, in Communi Justorum.*

Post Hymnum, ℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem; ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

Ad Magníficat.

Ant. 7. c. Reformámini in novitáte sensûs vestri: Necessitátibus sanctórum communicantes: Hospitalitátem sectántes. *Rom.* 12.

COLL. Deus, qui beátum. *infrà.*

Fit Comm. SS. PERPETUÆ *&* FELICITATIS, *Ant.* Datæ sunt. ℣. In ætérnum. xxj. *Collecta*, Deus, fortitúdo. *ut suprà.*

DIE VIII.
In Festo
S. JOANNIS DE DEO,
Ordinis Fratrum Caritatis
Institutoris.
SEMIDUPLEX.
LECTIO ij.

JOannes de Deo in Lusitánia piis paréntibus ortus, post adolescéntiam in Christiána pietáte transactam, laxióri vitæ se dedit, ex qua divínâ operante virtúte, revocátus, totum se pœniténtiæ dévovens, in via perfectiónis ità profécit, ut intrà breve tempus sanctitátis culmen visus sit attigisse. Cœlesti caritáte incensus, géminum atque amplum vale-

tudinárium, ex piórum eleemósynis, in civitáte Granatensi extruxit, ubi paupéribus ægrótis quos própriis quandóque húmeris hûc deferébat, nihil ad ánimæ corporísque salútem deérat.

Lectio iij.

ET hæc fuérunt inítia Ordinis Fratrum Caritátis, infirmis ex instítúto serviéntium, & ingenti Ecclésiæ utilitáte per orbem diffusórum. Nec intrà Nosocómii límites arctáta Joannis cáritas. Miserórum ómnium quasi pater, indigéntibus muliéribus, víduis, ac præcípuè virgínibus periclitántibus clàm alimenta subministrábat. Multíplici asperitátum génere, humíllimâ obediéntiâ, extremâ paupertáte, orandi stúdio, divinárum rerum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte miríficè excélluit. Gravi morbo correptus, ómnibus Ecclésiæ sacraméntis sanctè suscéptis, víribus licèt destitútus, própriis indútus véstibus, è léctulo surgens, ac provolútus in génua, imáginem Christi pendentis in cruce amantíssimè deósculans, ánimam exhalávit.

Ad Laudes, *post Hymnum*, ℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. *Ps.* 111.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Mónita salútis dabat eis, & consolabátur eos: esurientes alébat, nudísque vestimenta præbébat, & mórtuis sepultúram sollícitus exhibébat. *Tob.* 1.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Joannem misericórdiæ spíritu ergà páuperes & infirmos implevísti; concéde, propítius, ut ejus vestígia sectántes, sic afflictórum necessitátibus compatiámur, ut cum ipso misericórdiam tuam conséqui mereámur; Per Dóminum.

COMMUNI

COMMUNE SANCTORUM.

PARS HYEMALIS.

COMMUNE APOSTOLORUM.

[*In hoc Communi, & in ceteris, ad I. Vesperas semper dicuntur Psalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. D. VOcávit Jesus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 3. a. Vocávit ad se quos vóluit; & dedit illis potestátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos misit Jesus præcípiens eis: Ite ad oves quæ periérunt domûs Israel. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes: Quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egressi autem, circuíbant per castella, evangelizantes, & curantes ubíque. *Luc.* 9.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

CUm inítium accepisset salus enarrári Per Dóminum, ab eis qui audiérunt, in nos confirmáta est, contestante Deo signis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritus sancti distributiónibus secundùm suam voluntátem.

[*In Duplicibus majoribus & suprà:*

℟. Ecce dedi vobis potestátem super omnem virtútem inimíci: * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére: † Gaudéte quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis: * Verúmtamen. Glória Patri. † Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.]

HYMNUS.

LÆTARE, cœlum; pláusibus
Tellus resultet æmulis;
Apostolórum glóriam
Solemnis instaurat dies.

Vos, ceu tubis sonántibus,
Christum per orbem spárgitis,
Vos illa sacris vátibus

Prædicta mundi lúmina.

Qui, dante Christo, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos sólvite.

Potente qui nutu graves
Morbos fugátis córporum,
Desiderátam póscite
Ægris medélam móribus;

Sublimis ut cùm vénerit,
Vobis simul sedéntibus,
Ad déxterum Judex latus
Nos inter agnos cóllocet.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra antè & post Canticum : & sic in aliis Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Prædicábant ut pœniténtiam ágerent : & dæmónia multa ejiciébant; & ungébant óleo multos ægros, & sanábant. *Marc.* 6.

Collecta ut in Proprio.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, ad Completorium, (in quo semper dicuntur Pss. Feriales*]

Ant. 1. a. Vos estis lux mundi : lúceat lux vestra coram homínibus. Matth. 5.

In fine Hymni Doxologia : Uni sit. vj.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox speculatórum Sion : parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. *Is.* 52.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Supreme, quales, Arbiter,
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!

Hæc nempè plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux indè magna rúmpitur,
Ceu, nube scissâ, fúlgura.

Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.

Christum sonant; versæ ruunt
Arces superbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus,
Sic versa quondam mœnia.

Fac, Christe, cœlestes tubæ
Somno graves nos excitent:
Accensa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,

qui nos ad suæ
cavit glóriæ.
Amen.
nnualibus & So-
majoribus ad Offi-
. itemque ad II.
, Psalmi sunt pro-
ut designantur in
Ecclesiarum ; vel,
unt ejusmodi, su-
: Dominica : ad
rò, ad Horas, &
torium, dicuntur
ica ; & sic in om-
mmuni.
nnibus-minoribus
Psalmi in toto Of-
r sunt de Feria.]
OCTURNO.
g. Convocátis Je-
im Apóstolis, cœ-
ittere binos præ-
num Dei. *Luc.* 9.

D. Præcípiens,
: Infirmos curáte,
uscitáte, dæmo-
: gratis accepistis,
. *Matth.* 10.
c. Nolíte possidé-
neque argentum,
niam in zonis ve-
us enim est ope-
suo. *Matth.* 10.
odiébant testimó-
℣. Et præceptum
t illis. *Ps.* 98.
oster.
ECTIONES haben-
d. Brev.
ima LECTIONES
tra occurrente.
nnualibus & So-

lemnibus-majoribus, Lectiones sunt propriæ ; & sic in omni alio Communi.]

℟. j. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum: * Estóte ergo prudentes sicut serpentes, & símplices sicut columbæ. ℣. Ex ore Dómini prudéntia; & próteget gradientes simplíciter: * Estóte. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. ij. Tradémini à paréntibus, & cognátis, & amícis; & morte affícient ex vobis: & capillus de cápite vestro non períbit. * In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis; ego, ego ipse consolábor vos. * In patiéntia. *Luc.* 21. *Is.* 51.

℟. iij. Cùm tradent vos; nolíte cogitáre quómodò, aut quid loquámini; * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio vestrûm, nolíte timére; * Non. Glória Patri. * Non. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcumque domum intravéritis, dícite : Pax huic dómui; & si ibi fúerit fílius pacis, requiescet super illum pax vestra. *Luc.* 10.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit : qui autem me

spernit, spernit eum qui misit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. F. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Pater noster.

Benedictiones habentur in Ord. Brev.

Tres Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum. ℣. Dispósui testamentum eléctis meis: * Et. *Luc.* 22. *Ps.* 88.

℟. *v.* Jam non dicam vos servos: vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini; ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur: útique cognoscétis ea; * Quia. *Joan.* 15. *Is.* 43.

℟. *vj.* Elégi vos, & pósui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod salvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum: zelus Dómini exercítuum fáciet istud; * Ut. Glória. * Ut. *Joan.* 15. *Is.* 37.

In III. Nocturno.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fíeri, sit vester miníster; sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. à. Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta sunt vobis, dícite: Servi inútiles sumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, ℟. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps.* 113.

Pater noster.

Benedictiones habentur in Ord. Brev.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Mementóte sermónis mei quem ego dixi vobis: * Non est servus major dómino suo: si me persecúti sunt, & vos persequentur. ℣. Locúti sunt advérsùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * Non est. *Joan.* 15. *Ps.* 108.

℟. *viij.* De mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo; proptéreà odit vos

us : sed * Confídite,
ici mundum. ℣. Non
ıquet Dóminus san-
ıos; éruet eos à pec-
bus, & salvábit eos :
ıfídite. *Joan.* 15. *Ps.*

ix. Pater sancte, servà
nómine tuo quos de-
ıihi. Sicut tu me mi-
ı mundum, ego misi
ı mundum; & * Pro
› sanctífico meipsum,
t & ipsi sanctificáti in
:e. ℣. Sanctificábunt
ım Jacob, & Deum
prædicábunt.*Pro eis.
.Patri. * Pro eis. *Joan.*
. 29.
: Deum.
S*ACERD*. Confitémini
ıo, & invocáte nomen
℟. Annuntiáte inter
; ópera ejus. *Ps.* 104.

D LAUDES.

JEsus locútus est ún-
decim discípulis,
: Data est mihi om-
›testas in cœlo & in
eúntes ergo, docéte
; gentes. *Matth.* 28.
. 6. F. Prædicáte Evan-
ı omni creatúræ, bap-
:s eos, docentes servá-
nia quæcumque man-
›bis. *Marc.* 16. *Matth.*

r. 2. D. Quorum re-
tis peccáta, remittun-
; & quorum retinué-
:etenta sunt. *Joan.* 20.
:. 4. *D.* Accipiétis vir-
tútem supervenientis Spíri-
tûs sancti in vos; & éritis
mihi testes usque ad últi-
mum terræ. *Act.* 1.

Ant. 1. *á.* Ecce ego vo-
biscum sum ómnibus dié-
bus, usque ad consumma-
tiónem séculi. *Matth.* 28.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios veró Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

HYMNUS.

CŒLESTIS aulæ Prínci-
pes,
Sacri duces exércitûs,
Bisséna mundi lúmina,
Olim futúri júdices :

MERSIS gravi calígine,
Per vos dies renáscitur :
Quos vanus error lúserat,
Illustrat alma véritas.

NON vi, nec armis míli-
tum,
Fandi nec ullis ártibus :
Verbo sed irrísæ Crucis,
Christo rebelles súbditis.

QUIBUS gemébat súbdi-
tus,
Rumpuntur orbis víncula :
Jam gaudet excusso jugo,
Liber Dei sub légibus.

VULGATA terris ómnibus
Per vos Dei mystéria :
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.

UNI sit & trino Deo

Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham. ℟. Quóniam dii fortes terræ, vehementer eleváti sunt. *Ps.* 46.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra, antè & post Canticum, & sic in aliis Communibus.*]

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Vos qui secúti estis me, in regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos, judicantes duódecim tribus Israel. *Matth.* 19.

Collecta ut in Proprio.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum.*

Doxologia:

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.]

Antiphona de Laudibus, quartâ prætermissâ; quod observatur in aliis Communibus nisi aliter notetur.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Jesus.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.* ℣. Qui es Apostolórum Magister * & Dóminus. *Joan.* 13.]

Cetera, ut in Ord. Brev.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Prædicáte.

Capitulum. 2. *Cor.* 2.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, ac per Octav. Annualium (nisi aliter notetur) in* ℟℟. *brevibus additur* * Allelúia, allelúia. *Isque ritus servatur in quolibet Communi.*]

℟. *br.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum. * Exívit. Glória. In omnem.

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18.

Collecta ut in Proprio; & sic ad Sextam & ad Nonam, quod observatur in omni alio Communi.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Quorum.

Capitulum. 2. *Cor.* 5.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fungimur, tanquam Deo

te per nos. Obsecro Christo, recon- Deo.
Dóminus excelsus :it pópulos nobis. ℟. ℣. Elégit nobis tátem suam: * Subória Patri. Dómi- 46.
limis honorificáti ci tui, Deus: ℟. nfortátus est prinórum. *Ps.* 138.

NONAM.

. a. Ecce.

ILUM. 2. *Thess.* 2.

& tenéte traditióuas didicistis sive ónem, sive per epíostram. Ipse autem ; noster Jesus Chri- Deus, & Pater nodilexit nos, & delatiónem ætemam, bonam in grátia, ır corda vestra, & t in omni ópere & bono.
Confitébimur tibi, Invocábimus non. Confitébimur tis. ℣. Narrábimus lia tua: * Invocá- Glória. Confitébi- . 74.
nfitébimur tibi in ; ℟. In generatiógeneratiónem anmus laudem tuam.

AD II. VESPERAS.

Ant. INjecérunt manus in 6. F. Apóstolos, & posuérunt eos in custódia. *Act.* 5.

Ant. 2. D. Cæsis denuntiavérunt ne omníno loquerentur in nómine Jesu. *Act.* 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act.* 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúciâ; & virtúte magnâ reddébant testimónium resurrectiónis Jesu Christi. *Act.* 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 4.

DEus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquam morti destinátos; quia spectáculũ facti sumus mundo, & ángelis, & homínibus.

[*In Solemnibus minoribus & suprà*:
Allelúia, allelúia. ℣. Exulta cœlum, & sancti Apóstoli, quóniam judicávit Deus judícium vestrum. Allelúia. *Apoc.* 18.

Tempore Septuagesimæ, loco Allelúia & ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni*: Pater sancte: *v.*]

HYMNUS.

QUEM misit in terras Deus
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hìc fidos sui
Vos éligit vicários.

Occisus Agnus à lupis,
Vos misit agnos ad lupos:
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

QUÆ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.

QUAM si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere;
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: ℟. Constítues eos príncipes super omnem terram. *Ps.* 44.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra, antè & post Canticum; & sic in aliis Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In fundamentis civitátis sanctæ Jerúsalem nómina duódecim Apostolórum Agni; & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

COLLECTA *ut in Proprio.*

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. G. FOrtitúdo símplicis via Dómini: justus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit sapiéntiam, permanébit confidens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. C. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus; & firmábit illum. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit à malis; & non illidétur quasi in procella navis. *Eccli.* 33.

CAPITULUM. *Josue.* 1.

ECce præcípio tibi: Confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

[*In Duplicibus-majoribus, & suprà:*

℟. Cepérunt me inimíci

: dixi, Périi; vo-
n, Dómine, audiſti:
, Ne tímeas: † Ju-
uſam ánimæ meæ,
vitæ meæ. ℣. Ego
m alligári, ſed &
átus ſum propter
ómini Jeſu: * Dixi-
Patri. † Judicaſti.
. Act. 21.

YMNUS.

, ſalus mortálium,
ſacer Dei cruor,
lemptus æmulum
it ſánguinem.
am crucis Chriſti
t:
git ingens glória
éri mórtuum,
uo mori Deo.
te plenus ſpíritu
nas, ridet neces;
retus déxterâ,
demptor, mílitat.
A ſpectans præ-
,
d pœnas volat:
t, ut ſperet mori,
mortem víncere.
tot armátas manus
laſſat júdice;
ipſis qui cadit
tibus fit fórtior.
hriſte, tanti mílitis
acta fórtia:
ére pro tuo,
nque durum, nó-
e.
s Patri, laus Fílio,
bi laus, Spíritus,
orante, Mártyres,
ámphant hóſtibus.
men.

℣. In Deo ſperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Pſ.* 55.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce Deus ſalvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus eſt mihi in ſalútem. *Iſ.* 12.

Collecta ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium:*

Ant. 3. à. Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris; ſed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. *Joan.* 8.

In fine Hymni Doxologia: Sit laus. xiij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminum aſpíciam: expectábo Deum ſalvatórem meum. *Mich.* 7.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et ſignáre cruóre
Quam Chriſto déderas fidem!
Pœnis victa quibus defíceret fides,

Tu pœnas ávidâ mente præóccupas :
Cui non sufficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilem spectat ab æthere :
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infida Deo, quærimus ánxii !
Quid torpémus ? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Semper máxima laus ingénito Patri :
Semper laus génito máxima Fílio :
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 1. a. Omnis qui te colit, Dómine, vita ejus, si in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

Ant. 8. G. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis trístitias, pátiens injustè. 1. *Petr.* 2.

Ant. 6. F. Qui sustinúerit in finem, hic salvus erit. *Marc.* 13.

℣. Cepérunt ánimam meam, irruérunt in me fortes : ℟. Neque iníquitas mea, neque peccátum meũ, Dómine. *Ps.* 58.

Lectiones de Scripturâ occurrente.

℟. j. Probávit me Dóminus quasi aurum quod per ignem transit : * Vestígia ejus secútus est pes meus; viam ejus custodívi, & non declinávi ex ea. ℣. Omnia detrimentum feci ad cognoscendum Christum, & societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus : * Vestígia. *Job.* 23. *Philip.* 3.

℟. ij. Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vinceret, & sciret quóniam ómnium poténtior est Sapiéntia. ℣. Confortátus est fide, dans glóriam Deo, * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. iij. Custodívit illum Dóminus ab inímicis : * Descendit cum illo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus. * Descendit. Glória. † In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

In II. Nocturno.

Ant. 1. f. Etsi in præsenti témpore supplíciis hóminum erípiar, manum Omnipotentis nec vivus, nec defunctus effugiam; quamobrem fórtiter vitâ excedendo, exemplum forte relinquam. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. d. Prompto ánimo pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honestâ morte perfungar. 2. *Mach.* 6.

Ant. 8. c. E cœlo membra ista possídeo; sed propter Dei leges hæc ipsa despi-

, quóniam ab ipso me ea
ptúrum spero. 2. Mach.

·. Fortitúdinem meam ad
ıstódiam; ℟. Quia Deus
eptor meus es. Ps. 58.

ECTIONES ut in Pro-
.

℟. iv. Factus es mihi ad-
ır, Dómine, & liberasti
* A rugiéntibus præpa-
s ad escam, de mánibus
rréntium ánimam meam,
le portis tribulatiónum
: circumdedérunt me.
Dóminus mihi ástitit, &
fortávit me; & liberá-
sum de ore leónis, * A
ιiéntibus. Eccli. 51. 2.
n. 4.

℟. v. Dómine, qui ha-
sanctam sciéntiam, ma-
estè tu scis quia cùm à
rte possem liberári, * Du-
córporis sustíneo doló-
; secundùm ánimam ve-
, propter timórem tuum
enter hæc pátior. ℣. Gáu-
ɔ in passiónibus, & adím-
o ea quæ desunt passió-
m Christi in carne mea :
Duros. 2. Mach. 6. Co-
r. 1.

℟. vj. Liberávit me Dó-
nus ab omni ópere malo;
it salvum fáciet in regnum
um cœleste. ℣. In die tri-
lationis exultábo in Deo
su meo : super excelsa de-
ıcet me victor; * Et sal-
ım. Glória Patri. * Et.
Tim. 4. Habac. 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam; & quia sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. Apoc. 2.

Ant. 4. d. Scient omnes quia ego dilexi te; quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis. Apoc. 3.

Ant. 3. c. Qui vícerit, & custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo. Apoc. 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. Ps. 49.

EVANGELIUM & HOMILIA, ut in Proprio.

℟. vij. Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciet eam. ℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuisti fidúciam, ait Dóminus. * Qui autem. Marc. 8. Jerem. 39.

℟. viij. Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte secunda. ℣. Usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos : * Qui vícerit. Apoc. 2. Eccli. 4.

℟. ix. Qui vícerit, fáciam illum columnam in

templo Dei mei ; * Et foràs non egrediétur ampliùs : & † Scribám super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámplius ; nec adдent filii iniquitátis, ut affligant eum sicut priùs. * Et foràs. Glória Patri. † Scribam super eum. *Apocal.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam : ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. DOminus mecum est, quasi bellátor fortis : idcircò qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret : memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinentes te. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & corfortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. *Nahum.* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum ; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore iníquo ; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, vestiétur vestimentis albis ; & non delebo nomen ejus de libro vitæ : & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

HYMNUS.

JAm non te lácerant carnificum manus,
Inter qui récubas cœlituum choros :
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.
NON jam víncla manus, non cóhibent pedes ;
Tu liber superûm regna perámbulas :
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
NEc te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas :
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.
SIc tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet ;
Confundisque tyrannum,
Dum quos déprimir, élevas.
SEMPER máxima laus ingénito Patri :
Semper laus génito máxima Fílio :
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Adjútor meus, tibi
ſam; ℟. Quia Deus ſuſ-
tór meus es. Pſ. 58.
Ad Benedíctus.
Ant. 1. D. Bonum certá-
ı certávi, curſum con-
ımávi, fidem ſervávi:
:éliquo repóſita eſt mihi
óna juſtítiæ. 2. Tim. 4.

ᴏʟʟᴇᴄᴛᴀ. Orémus.

Deſto, Dómine, ſup-
plicatiónibus noſtris,
qui beáti Mártyris tui N.
alítiis gloriámur, nec
ris injuſtè perſequén-
n, nec ullis perturbé-
r adverſis; Per.

:a Cᴏʟʟᴇᴄᴛᴀ. Orémus.

ÅA nobís, quæſumus,
Dómine, intercedente
ıto N. Mártyre tuo, in
fide & ſinceritáte con-
ıtiam; ut in caritáte di-
a firmáti, nullis tenta-
tíbus ab ejus integritáte
ellámur.

Si ſit Pᴏɴᴛɪꜰᴇx,

ᴏʟʟᴇᴄᴛᴀ. Orémus.

OMnípotens ſempiterne
Deus, qui in ómnium
ıctórum tuórum es vir-
e mirábilis: da nobis in
tivitáte beáti N. cum gra-
rum actióne lætári, qui
ii tui Martyr & Póntifex,
od miniſtério geſſit, te-
mónio comprobávit; &
od prædicávit ore, con-
mávit exemplo; Per eum-
m.

Alia Cᴏʟʟᴇᴄᴛᴀ. Orémus.

DEus, cujus grátia beá-
tum N. Pontíficem tuum
in Sacerdótium elégit, do-
ctrína ad prædicandum erú-
diit, poténtia ad perſeve-
randum confirmávit: da no-
bis ex ejus imitatióne pópu-
lum chriſtiánum & inſtrúere
vivendi exemplo, & confir-
máre patiendo; Per.

Si ſit Sᴀᴄᴇʀᴅᴏs tantùm,

Cᴏʟʟᴇᴄᴛᴀ. Orémus.

DEus, à quo conſtántiam
fides, & virtútem ſu-
mit infírmitas: quæſumus,
ut beáti N. Sacerdótis &
Mártyris tui exemplo & pré-
cibus, quídquid in perſecu-
tiónibus ſævum eſt, quid-
quid in morte terríbile, fá-
cias nos tui nóminis confeſ-
ſióne ſuperáre; Per.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum*

Dᴏxᴏʟᴏɢɪᴀ:

Sɪᴛ laus Patri, laus Fílio;
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triumphant hóſtibus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Dóminus.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.* ℣. Qui confortas * in die tribulatiónis. *Nahum.* 1.]

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

Capitulum. Isaiæ. 41.

ERunt quasi non sint, & véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℞. br. In Deo salutáre meum, * Et glória mea. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & spes mea in Deo est, * Et. Glória Patri. In Deo. Ps. 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: ℞. Protector meus, & cornu salútis meæ. Ps. 17.

Collecta, ut suprà ad Laudes; & sic ad Sextam & ad Nonam.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

Capitulum. 2. Tim. 1.

PAtior, sed non confundor: scio enim cui crédidi; & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℞. br. Si consistant adversùm me castra, * Non timébit cor meum. Si consistant. ℣. Si exurgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo: * Non. Glória Patri. Si consistant. Ps. 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℞. Non timébo quid fáciat mihi homo Ps. 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

Capitulum. Tob. 3.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nómen tuum, Deus Israel, benedictum in sǽcula.

℞. br. Factus es, Dómine, * Susceptor meus. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Susceptor. Glória. Factus es. Ps. 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℞. Et consolátus es me. Ps. 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens ánimam suam. Philipp. 2.

Ant. 3. a. Patiénter sustinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. Mach. 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. Heb. 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. 2. Mach. 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ gen-

ci memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. 2. *Mach.* 6.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fuerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Allelúia. *Apoc.* 2.

Tempore Septuagesimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Offic. Nocturn.* Qui vícerit. xj.]

HYMNUS, Ex quo, salus. *ut in I. Vesperis.*

℣. Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam. *Sap.* 10.

COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus suas, & persequentur trahentes ad reges & præsides, propter nomen meum. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & insurgent filii in parentes, & morte eos afficient. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non poterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. *Luc.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiescit.

[*In Duplicibus-majoribus, & suprà :*

℟. In nullo terreámini ab adversáriis; * Quia vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Confortámini, & non dissolvantur manus vestræ; erit enim mer-

ces óperi vestro; * Quia. Glória Patri. * Quia. *Philip.* 1. 2. *Paral.* 15.]

HYMNUS.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.

Cœlestis Pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi spernit opes flúxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.

Non vultus métuunt carníficum truces:
Fœtas supplíciis despíciunt manus:
Enses, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.

O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.

Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.

Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio:
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia sústinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte; ecce enim merces vestra multa est in cœlo. *Luc.* 6.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & suprà, ad Completorium:*

Ant. 2. A. Complebuntur dies luctûs tui, Sion: non óccidet ultrà sol tuus: pópulus tuus omnes justi. *Is.* 60.

In fine Hymni, Doxologia: Sit laus. xx.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo servi ejus, & videbunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legítimè certantes coronantem, * Veníte, adorémus. 2. *Tim.* 2.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

FOrtes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,

inámus vócibus.
focellis ómnibus,
is flúmine
:, & Christo duce,
:átos óccupant.
tyrannus, állicit,
: minas, temnunt
es,
inantem dum ti-
t,
nerantem díligunt.
lictor insánus sitit,
ecus effundit furor,
:erdos pródigum
:ruórem cónsecrat.
: mixtus sánguini
dit in ligno Deus,
bus placábilem
on cessat Deum.
RE vos omnes decet
o quod défuit:
eces læso Patri
Christus hóstia.
us Patri, laus Fílio,
bi laus, Spíritus,
órante, Mártyres,
iúmphant hóstibus.
men.

NOCTURNO.

3. c. Convenérunt
n nos, ut nos dis-
: quómodò potéri-
sístere, nisi tu, Deus,
nos? 1. *Mach.* 3.
5. a. Séquimur te in
de, & timémus te,
mus fáciem tuam:
, & da glóriam nó-
, Dómine. *Dan.* 3.
8. G. Omnes qui
at servis tuis mala,
antur in omnipo-
ta; & sciant quia tu
es Dóminus Deus solus.
Dan. 3.

℣. Da nobis auxílium de tribulatióne, ℟. Quia vana salus hóminis. *Ps.* 59.

LECTIONES *de Scriptura occurrente.*

℟. *j.* Nos stulti propter Christum, maledícimur, & benedícimus: * Persecutiónem pátimur, & sustinémus: blasphemámur, & obsecrámus. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis: * Persecutiónem. 1. *Cor.* 4. *Ps.* 43.

℟. *ij.* Quis nos separábit à caritáte Christi? Tribulátio? an angústia? an fames? an persecútio? an gládius? * Neque mors, neque vita póterit nos separáre à caritáte Dei. ℣. Hæc ómnia venérunt super nos, nec obliti sumus te, Dómine: * Neque mors. *Rom.* 8. *Ps.* 43.

℟. *iij.* Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, * Módicùm passos ipse perfíciet: ipsi glória & impérium † In sécula seculórum. ℣. Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit. * Módicùm. Glória Patri. † In sécula. 1. *Petr.* 5. 2. *Mach.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jesum,

ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 5. b. Paráti sumus mori, magìs quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. *Mach.* 7.

Ant. 6. F. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem & justítias Dei, ut eámus álterâ viâ. 1. *Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus virtútem; ℟. Et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos. *Ps.* 59.

Lectiones, *ut in Proprio.*

℟. *iv.* Absit à nobis, ut relinquámus Dóminum, & serviámus diis aliénis. * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præcéptis ejus. ℣. Etsi sunt qui dicantur dii, sive in cœló, sive in terra; nobis tamen unus Deus. * Dómino. *Josue.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. *v.* Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, íterùm ab ipso resuscitandos. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra: * Pótius est. 2. *Machab.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. *vj.* Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles, * In. Glória. * In. 2. *Cor.* 6. *Judith.* 8.

In III. Nocturno.

Ant. 7. ç. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte; ut conflentur, & dealbentur usque ad tempus præsinítum. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Distenti sunt, non suscipientes redemptiónem, ut melióren invenírent resurrectiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodò computáti sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illórum est! *Sap.* 5.

℣. Salus justórum à Dómino; ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Ludibria & vérbera experti, ínsuper & víncula & cárceres, * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo: * Lapidáti. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *viij.* Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem: * Proptéreà lætámini, cœli, & qui

in eis. ℣. Módico
ustentáto, sub tes-
æternæ vitæ effe-
* Proptéreà. *Apoc.*
Zach. 7.
. Antiquus diérum
a dedit sanctis Ex-
Et † Regnum obti-
sancti. ℣. Per fi-
ráti sunt justítiam,
unt repromissiónes;
lória. † Regnum.
Hebr. 11.
um.
CERD. Salvasti nos,
, de affligéntibus
. Et in nómine tuo
mur in séculum.

L A U D E S.

Datum est béstiæ
bellum fácere cum
t víncere eos. *Apoc.*

r. d. Elegérunt ma-
., & noluérunt in-
legem Dei sanctam;
áti sunt. 1. *Mach.* 1.
:. f. Si coram homí-
rmenta passi sunt,
rum immortalitáte
t. *Sap.* 3.
. D. In paucis ve-
multis benè dispo-
quóniam Deus ten-
, & invénit illos di-
Sap. 3.
. d. Tanquam au-
ornáce probávit il-
uasi holocausti hó-
cépit illos; & in
erit respectus illó-
p. 3.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

OMne gáudium existimá-
te, fratres mei, cùm in
tentatiónes várias incidéri-
tis: scientes quòd probátio
fídei vestræ patiéntiam ope-
rátur; patiéntia autem opus
perfectum habet.

H Y M N U S.

QUAM, Christe, signasti
viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.
FOSSUS manus, fossus
pedes,
Ovans ad astra tránsvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triumpho se tuo.
OMNES in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplicant.
AUDIRE si nos réspuis,
Quos críminum moles gra-
vat;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te, Mártyres.
FAC, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo mollius
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triúmphant hóstibus.
Amen.
℣. Multæ tribulatiónes
justórum; ℟. Et de ómnibus
his liberábit eos Dóminus.
Ps. 33.
Ad Benedictus.
Ant. J. Beáti qui persecu-
tiónem patiúntur propter

justítiam; quóniam ipsórum est regnū cœlórū. *Matth.* 5.

Collecta. Orémus.

DEus invisíbilis fortitúdo certántium, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra spirituália nequítiæ muniámur; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

OMnípotens sempiterne Deus, qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus nostris eamdem fídei caritátisque virtútem; ut Mártyrum tuórum *N.* & sociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per Dóminum nostrum.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum*

Doxologia:

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus;
Quo roborante, Mártyres,
Victis triúmphant hóstibus.
Amen.]

AD PRIMAM.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.* ℣. Qui legítimè certantes * coronas. 2. *Tim.* 2.]

Ant. 8. G. Datum est béstiæ.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *a.* Elegérunt.

Capitulum. *Sap.* 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, & æstimáta est afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Custódit Dóminus * Animas sanctórum suórum. Custódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit * Animas. Glória Patri. Custódit. *Ps.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos. *Ps.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

Capitulum. 2. *Cor.* 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, suprà modum in sublimitáte æternum gloriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, æterna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigérium. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Et eduxisti. Glória Patri. Probasti. Ps. 65.

. Lætáti sumus pro dié- quibus nos humiliasti, Annis quibus vídimus a. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam au- l.

APITULUM, *Isaiæ* 9.

Ætabuntur coram te, sicut qui lætantur in sse, sicut exultant victó- captâ prædâ, quando idunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in rymis, * In exultatióne tent. Qui. ℣. Euntes ant & flebant, * mittentes nina sua; * In exultatió- metent. Glória Patri. Qui ninant.

℣. Venientes vénient cum ultatióne, ℟. Portantes anípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

nt. D. Vidi ánimas inter- fectórum propter erbum Dei, & propter te- imónium quod habébant. *poc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant ante ronum in conspectu Agni; palmæ in mánibus eórum. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de ibulatióne magna, & la- érunt stolas suas, & deal- avérunt eas in sánguine gni. *Apoc.* 7.

Ant. 1. *D.* Ante thronum Dei sunt, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habi- tábit super illos. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, neque sítient ámpliùs; nec cadet super illos sol, neque ullus æstus. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

Absterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abié- runt.

[*In Solemnibus-minori- bus & suprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. In his secunda mors non ha- bet potestátem, sed erunt Sacerdótes Dei & Christi, & regnábunt cum illo. Alle- lúia. *Apoc.* 20.

Tempore Septuagesimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Offic. Nocturn.* Anti- quus. xix.]

HYMNUS, Christi Mar- tyribus. *ut in I. Vesperis.*

℣. In æternum exultá- bunt, ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; & dic- tum est illis ut requiésce- rent, donec compleantur conservi eórum, qui inter- ficiendi sunt sicut & illi. *Apoc.* 6.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUſcitábo mihi ſacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. G. Elégi eum ex ómnibus mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incenſum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipſi pactum ſacerdótii ſempitérnum, quia zelátus eſt pro Deo ſuo, & expiávit ſcelus filiórum Iſrael. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipſe erit ſanctus. *Num.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit ut póntifex fieret, ſed qui locútus eſt ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es ſacerdos in ætemum ſecundum órdinem Melchíſedech.

[*In Duplicibus-majoribus, & ſuprà:*

℞. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixiſti: Invéni ſervum meum, * Oleo ſanctò meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei. ℣. Huic Deus teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni virum ſecundùm cor meum: * Oleo. Glória. † Manus. *Pſ.* 88. *Act.* 13.]

HYMNUS.

CHriste, Paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam venerán lucem,
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequentat.

ILLE non vano ténuit remendam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu:
Sed ſacrum juſſus, Dómino vocante,
Sumpſit honórem.

STRENUUM bello púgilem ſuperni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, poſuitque ſanctam
Paſcere gentem.

FIT gregis paſtor, pater atque forma:
Lætus impendit ſua, ſeque; ſervus
Omnium, curis gravis, omnibuſque
Omnia factus.

PRO reis orat, réficit gementes,

lapsos, tenebras-
pellit,
ens verbo, docet
, pravum
rit hostem.
lius précibus juvé-
,
s fac Patrem, pa-
que tecum
jugi celebrémus
mo
e per ævum. Amen.
itus quem elegisti
sisti: ℟. Inhabitá-
iis tuis. *Ps.* 64.
agníficat.
4. ℣. Elégit ipsum
ab omni vivente
crificium Deo, in-
& bonum odórem
lo suo. *Eccli.* 45.
CTA, ut infrà ad
olemnibus majori-
prà, ad COMPLE-
.
. *à*. Die noctúque
somnus ab óculis
grégibus tuis, Dó-
en. 31.
e Hymni, Doxolo-
PREME. xxvj.
unc dimittis.
7. G. Cùm vénerit
s, & pulsáverit,
vi quos invénerit
s. *Luc.* 12.]

FICIUM NOCT.
r. Christum Pastó-
cipem, * Veníte,
s. 1. *Petr.* 5.
4. Veníte. 150.

HYMNUS.

CHRISTE, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipse ministros.

HUNC juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpsit honórem.

NOVERAT quantis páteat períclis
Ille, qui summos ápices adeptus,
Omnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.

FECERAT fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poscit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.

DUX iter, vitâ præeunte, monstrat;
Comprobat factis sua dicta magnis;
Et domum sanctam bene olente Christi
Implet odóre.

LUX erat cæco, cólumen labanti,
Una spes lapso, mísero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibusque
Omnia factus.

Christe Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprior cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Vocávit eum Dóminus, & ait: Vidi afflictiónem pópuli mei: veni, & mittam te, ut edúcas pópulum meum. *Exod.* 3.

Ant. 1. g. Dixit ad Deum: Quis sum ego, ut vadam & edúcam filios Israel? Qui dixit ei: Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israel: scito quòd míserim te. *Judic.* 6.

℣. Pósui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi eléctum de plebe mea. *Ps.* 88.

LECTIONES *de Scriptura occurrente.*

℟. *j.* Rectórem te posuérunt? noli extolli: * Esto in illis quasi unus ex ipsis; curam illórum habe. ℣. Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus, & ómnium miníster: * Esto. *Eccli.* 32. *Marc.* 9.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Israel: * Audiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. ℣. In mente habe quáliter accéperis, & audíeris, & serva: * Audiens. *Ezech.* 33. *Apoc.* 3.

℟. *iij.* Accéde ad al[tare]
& ímmola pro peccáto
* Offer holocaustum
Deprecáre pro te & p[o]
pulo. ℣. Debet Pó[ntifex]
quemádmodùm pro pó[pulo]
ita étiam & pro sem[etipso]
offerre pro peccátis. * O[ffer.]
Glória Patri. † Dep[recáre.]
Levit. 9. *Hebr.* 5.

IN II. NOCTUR[NO.]

Ant. 5. a. In lege D[ómi]
ni congregatiónem j[udicá]
vit, & in fide sua probá[tus est]
Prophéta; & cógnitus
verbis suis fidélis. *Ecc[li.]*

Ant. 3. a. Dedit il[li le]
gem, ne oblivíscer[entur]
præcepta Dómini, & u[t]
exerrárent méntibus; [...]
tabátur ne legem a[...]
rent à corde suo. 2. *M[ach.]*

Ant. 8. c. Apériet os
& in oratióne confit[ebitur]
Dómino; & ipse dírig[et con]
sílium ejus & discipl[inam.]
Eccli. 39.

℣. Invocábant Dóm[inum,]
& ipse exaudiébat eos,
columnâ nubis loqu[ebatur]
ad eos. *Ps.* 98.

LECTIONES, *ut i[n]*
prio.

℟. *iv.* Audívit eum [Dó]
minus & vocem ipsí[us,]
dedit illi præcepta, [le]
gem vitæ & disci[plínæ:]
* Dócere Jacob te[stamén]
tum suum, & judic[ia sua]
Israel. ℣. Hic est q[ui fuit]
in Ecclésia cum pátrib[us no]
stris, qui accépit verb[a]

:e nobis, * Docére. *Ec-*
. 47. *Act.* 7.
℟. v. Pactum meum fuit
n eo vitæ & pacis; & dedi
:imórem, & tímuit me:
Lex veritátis fuit in ore
s; & iníquitas non est in-
ıta in lábiis ejus. ℣. Fi-
is erat in tota domo ejus
ıquam fámulus, in testi-
ınium eórum quæ dicen-
erant: * Lex. *Malach.* 2.
:b. 3.
℣. vj. In pace & in æqui-
e ambulávit, & multos
:rtit ab iniquitáte: * Lá-
. enim sacerdótis custó-
nt sciéntiam, & legem
uírent ex ore ejus; † Quia
gelus Dómini exercítuum
. ℣. Oportet Epíscopum
ıplecti eum, qui secun-
m doctrínam est, fidé-
n sermónem; ut potens
exhortári in doctrína sa-
, * Lábia. Glória Patri.
Quia ángelus. *Malach.* 2.
t. 1.
N III. NOCTURNO.
Ant. 4. A. In omni ópere
lit confessiónem Sancto
Excelso in verbo glóriæ.
cli. 47.
Ant. 7. *d.* Erogávit pe-
ıias multas: justítiam &
:m consérvávit genti suæ;
exquisívit omni modo
ıltáre pópulum suum. 1.
ach. 14.
Ant. 1. *a.* Non recédet
:mória ejus, & nomen ejus
quirétur à generatióne in
:neratiónem. *Eccli.* 39.

℣. Justítia ejus manet in
séculum séculi. ℟. Cornu
ejus exaltábitur in glória.
Ps. 111.
EVANGELIUM & HO-MILIA, ut in Proprio.
℟. *vij.* Quis est fidélis ser-
vus & prudens, quem con-
stítuit dóminus suus super
famíliam suam, ut det illis
cibum in témpore? * Beá-
tus ille servus, quem, cùm
vénerit dóminus ejus, invé-
nerit sic faciéntem. ℣. A
dómino suo præpósitus óm-
nibus, gubernábat créditam
sibi domũ: * Beátus. *Matth.*
24. *Genes.* 39.
℟. *viij.* Dóminus supra
ómnia quæ póssidet, constí-
tuet illum: * Omni autem
cui multum datum est, mul-
tum quærétur ab eo; & cui
commendavérunt multum,
plus petent ab eo. ℣. In
manu Dei potestas terræ,
& útilem rectórem suscitá-
bit in tempus super illam.
* Omni autem. *Luc.* 12.
Eccli. 10.
℟. *ix.* Euge, serve bone
& fidélis; quia super pauca
fuisti fidélis, super multa te
constítuam: * Intra in gáu-
dium dómini tui. ℣. Super
pópulum meum constítui
te: sapiéntia & sciéntia data
sunt tibi; & glóriam dabo
tibi: * Intra. Glória. * Intra.
Matth. 25. 2. *Paral.* 1.
Te Deum.
℣. SACERD. Domus Aa-
ron, benedícite Dómino:

℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Ps.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. QUi intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárus áperit; & oves vocem ejus áudiunt. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. *Joan.* 10.

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam, donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

PAscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

JESU, Sacerdótum decus,
In hâc die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.

SUI probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

HOS novit, & præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

QUAM sentit errantem gregis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.

ARCET frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

OFFERT frequentem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius sacerdos ímmolat.

SUPREME Christe Póntifex,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. *Joan.* 10.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui pópulis tuis indulgentiâ cónsulis, & amóre domináris; quique

ndis vicários cari-
præficis miniſtros :
umus, interceden-
N. Pontífice, ſpí-
piéntiæ, quibus
ediſti Eccléſiæ tuæ ;
rofectu ſanctárum
ant gáudia æterna
1 ; Per Dóminum.
LLECTA. Orémus.
, fidélium lumen &
or animárum, qui
N. Epíſcopum in
poſuiſti, ut oves
bo páſceret, & in-
exemplo : da nobis
rceſſióne, & fidem
uam verbo dócuit,
qui quam exem-
trávit ; Qui vivis.

HORAS.

Annualibus & So-
-majoribus, dicitur
ymnorum
XOLOGIA :
ME Chriſte Pónti-
,
i ſit glória,
re, cumque Spíritu,
terna ſécula.
men.]

PRIMAM.

7. a. Qui intrat per

olemnibus-majori-
prà, in ℟. *br.*
i es paſtór * ma-
ium. *Heb.* 13.]

TERTIAM.

. D. Próprias oves.

CAPITULUM. *Prov.* 27.

DIligenter agnoſce vultum pécoris tui, tuoſque greges consídera ; non enim habébis júgiter poteſtátem ; ſed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * In ipſo ſperávi. Deus. ℣. Qui ſubdit * pópulum meum ſub me, * In ipſo. Glória Patri. Deus, *Pſ.* 143.

℣. Conſtitútus ſum à Deo ſuper montem ſanctum ejus, ℟. Prædicans præceptum ejus. *Pſ.* 2.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Paſtóres juxta cor meum ; & paſcent vos ſciéntiâ & doctrinâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In viam rectam. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis, * In viam rectam. Glória Patri. Deduxit. *Pſ.* 106.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei,

quam acquisívit sánguine suo.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos, * In innocéntia. Glória. Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in séculum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. Ecclésiæ factus sum ego minister secundùm dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodo consúmmem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. *Act.* 20.

Ant. 7. ç. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12.

CAPITULUM. *Act.* 20.

Nocte & die non cessávi; cum lácrymis monens unumquemque vestrûm! & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsius, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Dedit illi Dóminus sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glóriâ. Allelúia. *Eccli.* 45.

Tempore Septuagesimæ loco Allelúia & ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni.* Euge, serve. xxv.]

HYMNUS, CHRISTE, Pastórum. *ut in I. Vesperis.*

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: memento misericordiárum servi tui. 2. *Paral.* 6.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

COMMUNE DOCTORUM.

. VESPERIS.
Deo profecta est
ʟſapiéntia : & in
i abundábit ; & Do-
dabit eam illi. *Ec-*

ſ. C. Denudábit ab-
ua illi, & theſauri-
per illum ſciéntiam
:ctũ juſtitiæ. *Eccli.* 4.
8. G. Firmábitur in
on flectétur ; & con-
illum, & non con-
r ; & exaltábit illum
óximos ſuos. *Eccli.*

3. a. In médio Ec-
périet os ejus, & ad-
: illum ſpíritu ſa-
& intellectûs. *Eccli.*

1. D. Stolâ glóriæ
illum, & nómine
hæreditábit illum.
ſ.
ULUM. *Eccli.* 51.
iam meam direxi ad
éntiam, & in agni-
ivéni eam : poſſédi
i cor ab initio ; prop-
non derelinquar.
uplicibus-majoribus
! :
óminus dat ſapién-
piéntibus, & ſcién-
ntelligéntibus diſci-
: * Ipſe revélat pro-
& abſcóndita, &

† Lux cum eo eſt. ℣. Spíritus ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei : * Ipſe. Glória Patri. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Chriſte, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè ſúppetis!
Hi ſemper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fidei virgíneum decus :
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.
Infames ábolent relliquias deûm :
Erróres ábigunt, crímina dédocent :
Chriſto reſtítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides :
Quæ ſunt priſca, docent, quæ nova ſubruunt :
Servant depóſitum Dei.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,

Quæ per ſcripta Patrum
quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda
doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor: protegétur ſub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requieſcet. *Eccli.* 14.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium:*

Ant. 3. à. Dedit illi Dóminus in præceptis ſuis poteſtátem docére Jacob teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſrael. *Eccli.* 45.

In fine Hymni Doxologia: Suprema. xxxiv.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Qui vigilavérit propter ſapiéntiam, citò ſecúrus erit; quóniam dignos ſeipsâ círcuit quærens, & in viis oſtendit ſe illis hiláriter. *Sap.* 6.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem ſapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. Eccli. 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Jam nunc, quæ númeras
tot tibi víndices,
Effer ſidéreum Relligio
caput:
Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.

Cum per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore
mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tibi ſuſcitas.

Quando ſparſa lues úndique críminum,
Hi gliſcens vítium prótinùs ámputant:
Quando plúrima nox
méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt
diem.

Firmant inſtábiles, & dúbios regunt:
Monſtrant tuta procul
líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca
per æquora,
Lucent perpétuæ faces.

Quæ dixére tuis cónſona
ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos
ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.

Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum,
quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda
doces, ſono,

Et te méntibus inseris. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 3. a. Sapiéntia non t multis manifesta; quis autem cógnita est, pérmanet usque ad conspectum ei. *Eccli.* 6.

Ant. 4. E. Os prudentis ræritur in Ecclésia, & ver illíus cogitábunt in córbus suis. *Eccli.* 21.

Ant. 5. a. Sciéntia sapien tanquam inundátio abunbit, & consílium illíus ut fons vitæ pérmanet. ccli. 21.

℣. Os justi meditábitur piéntiam, ℟. Et lingua us loquétur judícium. *Ps.* 5.

Lectiones de Scriptura currente.

℟. *j.* Sápiens apériet os ium in oratióne; * Si enim óminus magnus volúerit, íritu intelligéntiæ replét illum. ℣. Si quis vestrûm idiget sapiéntiâ, póstulet à eo qui dat ómnibus afienter; * Si enim. *Eccli.* 9. *Ja*[illegible].

℟. *ij.* Ipse tanquam imres mittet elóquia sapiénæ suæ; * Ipse palàm fáciet isciplínam doctrínæ suæ, in lege testamenti Dómii gloriábitur. ℣. Multos liórum Israel convertet ad óminum Deum ipsórum: Ipse palam. *Eccli.* 39. *uc.* 1.

℟. *iij.* Omnis scriba doctus in regno cœlórum, * Símilis est hómini patrifamílias qui † Profert de thesauro suo nova & vétera. ℣. In corde prudentis requiescit sapiéntia, & indoctos quosque erúdiet: * Símilis. Glória Patri. † Profert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

In II. Nocturno.

Ant. 7. ç. Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te ut evellas, & déstruas, & disperdas, & ædífices, & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 8. G. Ne retíneas verbum in témpore salútis: in lingua enim sapiéntia dignóscitur; & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti. *Eccli.* 4.

Ant. 9. D. Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, & oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuísti me à juventúte mea: ℟. Pronuntiábo mirabília tua. *Ps.* 70.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Qui habet sermónem meum, loquátur sermónem meum verè. * Numquid non verba mea sunt quasi ignis, & quasi málleus cónterens petram? ℣. Si quis volúerit voluntátem fácere ejus qui misit me, cognoscet de doctrína, utrùm ex Deo sit. * Numquid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

℟. *v.* Ponam verba mea

in ore ejus, loquéturque ómnia quæ præcépero illi; * Qui autem verba ejus audíre nolúerit, ego ultor existam. ℣. Qui à semetipso lóquitur, glóriam própriam quærit: qui quærit glóriam ejus qui misit eum, hic verax est; * Qui autem. *Deut.* 18. *Joan.* 7.

℟. *vj.* Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt adversùm te; & † Non prævalébunt, quia ego tecum sum. ℣. Exurgent viri loquentes perversa, ut abdúcant discípulos post se: * Et. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivendum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea; & efflóruit tanquam præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi sunt sermónes tui, Dómine; & comédi eos: & factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118.

EVANGELIUM & HOMILIA, ut in Proprio.

℟. *vij.* Super salútem & spéciem diléxi sapiéntiam; * Et propósui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Quæ desursum est sapiéntia, pudica est, pacífica, plena misericórdiâ & frúctibus bonis; * Et. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij* Optávi & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Existimo ómnia detrimentum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei. * Et. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico: infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo. Glória. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. SACERD. Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. DOminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo. *Is.* 50.

. 6. F. Sermo meus
ı persuasibílibus hu-
sapiéntiæ verbis; sed
nsióne Spíritûs & vir-
t. *Cor.* 2.
. 3. c. Auxílio adjú-
i sto, testíficans mi-
tque majóri, nihil ex-
ns quàm ea quæ Pro-
locúti sunt. *Act.* 26.
. 4. f. Non judicávi
ire áliquid inter vos,
esum Christum, &
rucifixum. 1. *Cor.* 2.
. 5. a. Si nóverim
ria ómnia, & omnem
am, caritátem autem
abúero, nihil sum.
r. 13.
ITULUM. *Sap.* 7.
hi dedit Deus dícere
ex senténtia, & præ-
e digna horum quæ
dantur; quóniam ipse
tiæ dux est, & sapién-
emendátor: in manu
illíus, & nos, & ser-
s nostri, & omnis sa-
a, & óperum sciéntia,
ciplína.

H Y M N U S.

s succensa Deo splén-
dida lúmina:
s sal, nos hómines quo
ápimus Deum;
rum, puri ánimo, mó-
ibus íntegri,
o condímur in álte-
rum.
vos Relígio, tutáque
Véritas,
r vos virgíneis fulget
honóribus:
Per vos Christus amat
pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
VESTRIS unda fluit pura
canálibus;
Christi floret ager; mun-
da nitet seges:
Lac aptum púeris, & só-
lidum viris
Cauti sufficitis cibum.
HI sunt, summe Deus, qui
tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædí-
ficant domos:
Unâ docta cohors arma
tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
VICISTIS stygias vos quibus
hæreses,
Hæc nos accípimus tela
supérstites:
His pugnámus adhuc, nec
dúbio éxitu;
His armis quoque vínci-
mus.
SIT supréma tibi glória,
Véritas,
Quæ per scripta Patrum
quando foris sonas,
Nullo vocis egens, corda
doces, sono
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna: ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

Ad Benedíctus.

Ant. J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini sunt: tibi, Deus, confíteor, teque laudo, quia sapiéntiam &

fortitúdinem dedísti mihi. *Dan.* 12.

Collecta. Orémus.

OMnípotens, ætérne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios, sicut non cessas erudíre, ita non désinis adjuváre: da fidélibus tuis, intercessióne beáti *N.* quem eis ætérnæ salútis minístrum tribuísti, ut, te miseránte, sciéntiam recta faciéndi, & virtútem cápiant exequéndi; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus *N.* servívit; ut eódem nos replénte, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus dicitur in fine Hymnorum Doxologia:*

Suprema, Christe, Véritas,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es fons * sapiéntiæ. *Eccli.* 1.]

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

Capitulum. 1. *Cor.* 12.

UNicuíque datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intelléctum, * Et scrutábor legem tuam. Da mihi. ℣. Státue servo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Et. Glória. Da mihi. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

Capitulum. 1. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet, & non acquiéscit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, & ei quæ secundùm pietátem est doctrínæ, supérbus est, nihil sciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis, Dómine, * Judícia. Glória. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem posuísti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si diligitis.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas, de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vaniloquium, volentes esse legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℞. *br.* Veritátem tuam * Et salutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam; * Et salutáre. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℞. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus ómnia sapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & prophetárum, vóluit & ipse scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

BEátus homò qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderantur, huic non valent comparári.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. Allelúia. *Matth.* 6.

Tempore Septuagesimæ loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℞. *Officii Nocturni.* Sapiéntia. xxxij.]

HYMNUS, O QUI perpétuus. *ut in I. Vesperis.*

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício: ℞. In æternum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti; & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

COMMUNE PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. LOcútus est Dóminus : Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi : & in conspectu omnis pópuli glorificábor. *Levit.* 10.

Ant. 3. a. Ingredientur tabernáculum fœderis, ut sérviant mihi pro Israel, & orent pro eis, ne sit in pópulo plaga. *Num.* 18.

Ant. 4. D. Holocausta eórum, & víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo. *Is.* 56.

Ant. 5. C. Invocábunt nomen meum super filios Israel, & ego benedícam eis. *Num.* 6.

Ant. 1. g. Inebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine, & pópulus meus bonis adimplébitur. *Jerem.* 31.

Capitulum. *Num.* 16.

NOtum fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, & sanctos applicábit sibi ; & quos elégerit, appropinquábunt ei.

[*In Duplicibus-majoribus & suprà.*

℟. Sacerdótes sancti erunt Deo suo, & non pólluent nomen ejus. * Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo suo, nec accédet ad ministérium. ℣. Sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia. * Qui habúerit. Glória. * Qui habúerit. *Levit.* 21. *Tit.* 2.]

HYMNUS.

QUID reluctátur, sibi quem ministrum
Christus elégit ? Tremor undè tantus ?
Scílicet magnum timet imminentis
Pondus honóris.

COLLA submittit, Dómino jubenti
Cedit : en sacris pius astat aris ;
Sumit & curas, neque jam recúsat
Ferre labóres.

PROVIDUS cunctis, sibi parcus uni,
Páuperes, ægros, ope sublevábat :
Comis in cunctos ánimus, suprémis
Gratus & imis.

CAMPUS ut ridens dómini virescit
Dum vigil plantat, rigat & minister !
Ut, Deus, largo tríbuis rigáta
Créscere fructu !

QUAM docet verbo, stábilit sevéris
Móribus legem : gemit, orat urget ;
Usque dum fingens, páriat suórum
Pectore Christum.

Quid venenóso, nóvitas profána
:entet afflátu violáre mentes?
tcubat vindex fídei Sacerdos,
Arcet & hostem.
Quæ tuis formas pópulis ministros,
ıus, tibi, jugis, déitas suprema:
ıc ut in Clero sua prima virtus,
Christe, resurgat.
Amen.

℣. Stabit in loco sancto
omini, ℟. Innocens mábus & mundo corde. *Ps.*
;.

Ad Magníficat.
Ant. 8. G. Quasi thus
dens in igne, in ascensu
áris sancti, glóriam de-
: sanctitátis amictum. *Ec-*
. 58.

Collecta, ut infrà ad
udes.

[*In Solemnibus-majori-*
s & suprà ad Comple-
orium:
Ant. 6. c. Flebam super
qui afflictus erat, & com-
iebátur ánima mea páu-
i. *Job.* 30.
In fine Hymni, Doxolo-
: Jesu Sacerdos. xlj.
Ad Nunc dimittis.
Ant. 1. D. Nocte & die
ı cessávi cum lácrymis
nens unumquemque.
. 20.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Sacerdótem in æternum Jesum Christum, * Veníte, adorémus. *Heb.* 6. *Ps.* 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

O Tuâ dignum pietáte munus!
Christe, cùm per te légitur Sacerdos
Ille, qui primum decus & ministris
Reddit & aris.
Quam pavens, sanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Christi meditátur Agni,
In quibus manat sacer incruento
Funere sanguis!
Thure fumantes quis hic inter aras?
Quanta majestas sedet ore sancto!
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.
Nec sacrum durus sedét ad tribúnal:
Sublévat tristes miseráta casus,
Cáritas, clemens, aliisque mater,
Dum sibi judex.
Quas relaxávit, luit ipse noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non sua fletu.

Luminis splendor, Patris una proles,
Christe; te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 3. a. Hæc dicit Dóminus : Elégi eum mihi in Sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 1. g. Implévi eum Spíritu Dei, sapientiâ & intelligéntiâ, & scientiâ in omni ópere. *Exod.* 31.

Ant. 7. d. Juxta cor meum & ánimam meam fáciet; & ambulábit corã Christo meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

℣. Servábo illi misericórdiam meam, ℞. Et testaméntum meum fidéle ipsi. *Ps.* 88.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℞. *j.* Dóminum elegisti, ut sit tibi Deus, & ámbules in viis ejus, & custódias ceremónias illíus, & * Dóminus elégit te, ut sis ei, & fáciat te in laudem, & nomen, & glóriam suam. ℣. Noli neglígere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi, cum impositióne mánuum. * Dóminus. *Deut.* 26. 1. *Tim.* 4.

℞. *ij.* Quia sanctus es Dómino Deo tuo, te elégit Dóminus. * Et scies quia Dóminus Deus tuus, ipse est Deus fortis & fidélis; custódiens pactum & misericórdiam diligentibus se. ℣. Vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelistæ, ministérium tuum imple. * Et scies. *Deut.* 7. 2. *Tim.* 4.

℞. *iij.* Prædica verbum, insta opportúnè, importúnè: * Argue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, & doctrína. ℣. Discurre, festína, súscita amícum tuum; ne déderis somnum óculis tuis. * Argue. Glória. * Argue. 2. *Tim.* 4. *Prov.* 6.

In II. Nocturno.

Ant. 5. C. De Sacerdótibus non interíbit vir à fácie mea, qui ófferat holocautómata, & incendat sacrifícium. *Jerem.* 33.

Ant. 2. D. Exorábit pro peccátis, & continébit se ab illis, & in oratióne diérum exaudiétur. *Eccli.* 4.

Ant. 8. c. Rogante pro eis Sacerdóte, propítius erit eis Dóminus. *Levit.* 4.

℣. Exáudiet illum de cœlo sancto suo : ℞. In potentátibus salus déxteræ ejus. *Ps.* 19.

Lectiones ut in Proprio.

℞. *iv.* Oblátio justi impinguat altáre, * Et odor suavitátis est in conspectu Altíssimi. ℣. Multùm enim valet deprecátio justi assídua. * Et odor. *Eccl.* 35. *Jac.* 5.

℞. *v.* Accédens ad altáre,

[I]mmolávit holocausti ví[cti]mam pro peccáto pópuli, extendens manus ad pópulum, benedixit ei. ℣. Fi[de]lis dispensátor & prudens, [qu]em constítuit Dóminus [su]prà famíliam suam. * Im[m]olávit. *Levit.* 9. *Luc.* 12.

℟. *vj.* Obtulit holocau[st]um Dómino: & * Clamá[vi]t ad Dóminum pro Israel, † Exaudívit eum Dómi[nu]s. ℣. Plúrimam hóstiam [o]btulit, per quam testimó[n]ium consecútus est esse ju[st]us, testimónium perhi[b]ente munéribus ejus Deo. Clamávit. Glória Patri. Exaudívit. 1. *Reg.* 7. *[H]eb.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Zelo zelátus [s]um pro Dómino Deo exer[c]ítuum, quia dereliquérunt [p]actum tuum filii Israel. 3. [R]*eg.* 19.

Ant. 7. ç. Quis infirmá[t]ur, & ego non infirmor? [Q]uis scandalizátur, & ego [n]on uror? 2. *Cor.* 11.

Ant. 1. f. Annuntiábam [u]t pœniténtiam ágerent, & converterentur ad Deum, digna pœniténtiæ ópera facientes. *Act.* 25.

℣. Vidi prævaricantes, & tabescébam; ℟. Quia elóquia tua non custodiérunt. *Ps.* 118.

EVANGELIUM & HOMILIA ut in Proprio.

℟. *vij.* Operátus est bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo suo, * In universa cultúra domûs Dómini juxtà legem & ceremónias. ℣. Fidélis erat in tota domo Dei tanquam fámulus, * In universa. 2. *Par.* *Hebr.* 3.

℟. *viij.* Mónita salútis dabat eis, & consolabátur eos: * Esurientes alébat, nudísque vestimenta præbébat, & mórtuis sepultúram sollícitus exhibébat. ℣. In opéribus bonis testimónium habens, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecútus est. * Esurientes. *Tob.* 1. 1. *Tim.* 5.

℟. *ix.* Avertit iram meam à filiis Israel; * Quia zelo meo commótus est contrà eos, ut non ipse delérem filios Israel in zelo meo: † Ecce do ei pacem fœderis mei. ℣. Justítiæ quæ per fidem est, hæres est institútus. * Quia. Glória Patri. † Ecce. *Num.* 25. *Heb.* 11.

Te Deum.

℣. SACERD. Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. VIr Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum est. 3. *Reg.* 17.

Ant. 2. D. Ecce docuisti multos: & manus lassas ro-

borasti: vacillantes confirmavérunt sermónes tui. *Job.* 4.

Ant. 6. F. Scriptus es in judíciis témporum lenire iracúndiam Dómini. *Eccli.* 48.

Ant. 7. d. Tu assecútus es doctrínam, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam. 2. *Tim.* 3.

Ant. 8. G. Beátus ille servus, quem cùm vénerit Dóminus ejus, invénerit sic faciéntem: super ómnia bona sua constítuet eũ. *Matth.* 24.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 5.

QUi benè præsunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeantur; máximè qui labórant in verbo & doctrínâ.

HYMNUS.

QUAM Deo gratus venit hic Minister,
Qui nihil mundi maculátus aurâ,
Mille virtútum præeunte cœtu
Scandit ad aras!

QUOS docet nondùm stábiles alumnos
Firmat exemplis: potióra dictis
(Instar accensæ facis) anteíbunt
Facta magistri.

HOS alit verbis: alit hos & escis:
Nil suum dicit: sibi vindicáre
Páuperes credit, quasi commodári
Pródigus auri.

QUIPPE vestígat, meditátus altâ
Mente, thesauros, sibi quos latrónum
Nulla vis tollat, neque dente vermis
Rodat iníquo.

HUNC cadens vidit, répperit renascens
Sol humi strátum, lácrymis madéntem:
Intimæ menti Deus incubábat
Intimus hospes.

PROSIT ut cunctis sua, seque tradit:
Nulla lex illi nisi lex amóris:
Cáritas nullos renuébat audax
Ferre labóres.

LUMINIS splendor, Patris una proles,
Christe; te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Sacerdótes ejus índuã salutári; ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam, intra in gáudium dómini tui. *Matth.* 25.

COLLECTA. Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum N. ut sacerdótio tibi

tur, à pópulo ſegre-
jus nos intercesſióne
ribus ſégrega; ut
m vocatiónem no-
gens ſancta, & re-
erdótium coram te
ur; Per.
LLECTA. Orémus.
, qui in Ecclésiæ
decus & ſubsídium,
N. verendo ſacerdó-
tério decoraſti; præ-
r quem pópulus tuus
lii verbum, & Dó-
Corporis Sacramen-
épit, ejus patrocínio
triúſque fructus per-
Per.

HORAS.
nnualibus & Solem-
ajoribus, dicitur in
nnorum
XOLOGIA:
, Sacerdos maxime,
i ſit glória,
tre, cumque Spíritu
terna ſécula.
men.]

PRIMAM.
. a. Vir Dei.
olemnibus-majori-
prà, in ℟. brevi,
ui es Sacerdos * in
. Pſ. 109.]

TERTIAM.
. D. Ecce.
LUM. 1. Tim. 4.
de tibi, & doctrí-
inſta in illis; hoc
iens, & teipſum
ſalvum fácies, & eos qui te
áudiunt.

℟. br. Veritátem tuam * Et ſalutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abſcondi * miſericórdiam tuam. * Et ſalutáre. Glória Patri. Veritátem. Pſ. 39.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo, ℟. Dómine, tu ſciſti. Pſ. 39.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Scriptus es.

CAPITULUM. 1. Tim. 1.

GRátias ago ei, qui me confortávit, Chriſto Jeſu Dómino noſtro, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério.

℟. br. Tríbuat tibi * Secundùm cor tuum. Tríbuat. ℣. Impleat Dóminus * omnes petitiónes tuas. * Secundũ. Glória. Tríbuat. Pſ. 19.

℣. Memor ſit omnis ſacrificii tui; ℟. Et holocauſtum tuum pingue fiat. Pſ. 19.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Beátus.

CAPITULUM. 1. Tim. 3.

QUi benè miniſtráverint, gradum bonum ſibi acquírent, & multam fidúciã in fide, quæ eſt in Chriſto Jeſu.

℟. br. Hic accípiet * Benedictiónem à Dómino. Hic. ℣. Et miſericórdiam à Deo * ſalutári ſuo. * Benedictiónem. Glória. Hic accípiet. Pſ. 13.

℣. Beátus quem elegisti, & assumpsisti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. FIdélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam. *Matth.* 24.

Ant. 4. E. De omni corde suo laudávit Dóminum: & dedit in celebratiónibus decus. *Eccli.* 47.

Ant. 1. D. Obtulit holocausta super altáre; odoratusque est Dóminus odórem suavitátis. *Gen.* 8.

Ant. 6. F. Confirmávit omnes húmiles pópuli sui, & legem exquisívit, & ábstulit omnem iníquum & málum: sancta glorificávit. 1. *Mach.* 14.

Ant. 7. d. Cógnitus est in verbis suis fidélis: & invocávit Dóminum omnipoténtem, in oppugnando hostes circumstantes úndique, in oblatióne Agni inviolàti. *Eccli.* 46.

CAPITULUM. *Eccli.* 44.

BEatificávit illum Deus, in glóriâ, & circumcinxit eum zonâ glóriæ, & índuit eum stolam glóriæ, & coronávit eum in vasis virtútis.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà*:

Allelúia, allelúia. ℣. Agnóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis, & dedit illi hæreditátem. Allelúia. *Eccli.* 44.

Tempore Septuagesimæ loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni.* Avertit. xxxix.]

HYMNUS.

QUANTIS micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite:
Cùm, præmiórum pródigus
Totum tibi dat se Deus!

PATRIS labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurántem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.

QUOS parturisti Númini,
Te Filii nunc ámbiunt:
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.

CHRISTUS tuum sit præmium,
Quem consecrasti víctimâ;
Dehinc, aperto Númine,
Te pascet escâ Cœlitum.

ADHUC Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undísque mersos naúfragis,
Duc ad salútis líttora.

JESU, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Dómine, dilexi decórem domus tuæ: ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *Ps.* 25.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Ubi sum ego, illìc & minister meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. *Joan.* 12.

COLL. ut suprà *ad Laud.*

COMMUNE SS. ABBATUM, MONACHORUM, CŒNOBITARUM, ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. QUid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, ánimæ verò suæ detrimentum patiátur? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis thesaurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in século futúro vitam æternam. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos. *Matth.* 8.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

EXíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios.

[*In Duplicibus-majoribus & suprà:*

℟. Suscéptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum supersperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Magister, sequar te quocúnque íeris. * Declináte. Glória. † Scrutábor. *Ps.* 118. *Matth.* 8.]

HYMNUS.

FELICES nemorum pángimus íncolas,
Certò consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.

UT te possídeant, quem sítiunt Deum.
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.

NUDI, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant;
Ut vastum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.

ÆTERNAS ut opes, certaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confisi melióribus.

ILLIS summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis summa voluptas,
Longo supplício mori.

FAC nos, summe Deus, quæ pátimur mala,

In pœnam scélerum ferre
libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
ÆTERNUS sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Si sit ABBAS,

℣. Potens in terra erit semen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monstrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi. *Genes.* 12.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

Si non sit ABBAS,

℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Reliquisti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem venisti, & sub cujus confugisti alas. *Ruth.* 2.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, ad* COMPLETORIUM:

Ant. 4. c. Qui hábitant in deserto, secúri dórmient in sáltibus; & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34.

In fine Hymni, Doxologia: SIT laus. xlviij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Habitábit in solitúdine judícium; & erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum. *Is.* 32.]

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Remuneratórem inquiréntibus se, Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS, FELICES, *ut suprà.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renúntiat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus, *Luc.* 14.

Ant. 7. ç. Véndite quæ possidétis, & date eleemósynam: fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primum regnum Dei, & justítiam ejus; & hæc ómnia adjicientur vobis. *Luc.* 12.

℣. Non est inópia timéntibus Dóminum: ℟. Dívites eguérunt, & esuriérunt. *Ps.* 33.

LECT. *de Scriptura occurrente.*

℟. *j.* Fúgite de médio Babylónis, & salvet unusquisque ánimam suam; * Quóniam tempus ultiónis est à Dómino. ℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partíceps sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis; * Quóniam. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

℟. *ij.* Vade, pópule meus, intra in cubícula tua, abscónde te módicum, * Donec pertránseat indignátio. ℣. Veníte seorsùm in desertum locum, & requiéscite, * Donec. *Is.* 26. *Marc.* 6.

℟. *iij.* Exeámus ad Jesum extra castra, impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hìc manentem civitátem, sed futúram inquírimus. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus: dies nostri quasi umbra super terram; * Non enim. Glória Patri. * Non enim. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & laborámus operantes mánibus nostris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. Non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet: * Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi áerem vérberans; sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo. ℣. A juventúte mea investigábam sapiéntiam: colluctáta est ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus sum: * Ego. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. *v.* Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. ℣. Excelsus Deus & hábitans cum contríto & húmili spíritu; ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum: * Qui. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. *vj.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatórum; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 83.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Omnes erant persevérantes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. F. Possessiónes & substántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat. *Act.* 11.

Ant. 6. C. Plorábant, & jejunábant, & orábant in conspectu Dómini. *Baruch.* 1.

℣. Flévimus, cùm recordarémur Sion: ℟. Quómodo cantábimus in terra aliéna? *Ps.* 136.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Sapiéntia direxit ópera eórum: * Iter fecérunt per deserta quæ non habitabantur; & in locis desertis fixérunt casas. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, angustiáti, afflicti; quibus dignus non erat mundus: in solitudínibus errantes, & in cavernis terræ: * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *viij.* Multitúdinis erat cor unum & ánima una, nec quisquam áliquid suum esse dicébat; sed * Erant illis ómnia commúnia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum! * Erant. *Act.* 4. *Ps.* 132.

℟. *ix.* Pars Dómini pópulus ejus: invénit eum in terra deserta, circumduxit, & dócuit, atque portávit in húmeris suis; * Et constituit super excelsam terram. ℣. Confitentes quia peregríni & hóspites sunt super terram, pátriam melióren áppetunt: ídeò parávit illis civitátem; * Et. Glória Patri. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, sancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & superexaltáte eũ in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo & matri suæ: Néscio vos; & frátribus suis: Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 1. g. Non sedi in concílio ludéntium; solus sedébam, quóniã comminatióne replesti me. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis; índui autem me sacco obsecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino. *Jonæ.* 2.

CAPITULUM. *Isaiæ* 51.

COnsolábitur Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus; & ponet desertum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáu-

lætítia inveniétur in
iárum áctio, & vox

S. Abbate, Mo-
, & Cœnobita,
Hymnus.

cras ácies, cástra-
: fórtia,
pes, una fides, unus
or regit!
s lege sub una,
ub duce mílitant.
uantis rápiunt astra
óribus!
nt perpétuis quéſti-
: æthera;
júnia longa
córporis átterunt.
inánimes, vi quo-
: flétuum
it, & sócias ingémi-
it preces,
ncórdibus armis
œlo simul ínferunt.
ris grata Deo; sic
at óptimus
per lácrymas, per
nitus, Pater:
iris reserátur
m conditiónibus.
T quando die cun-
tumúltibus,
a turba silet; cétera
n tacent,
r cantica rumpunt
s longa siléntia.
T vígiles contínuus
or;
nbunt óperi non ré-
s manus;
s culta colónis
m suppéditat suis.

Quin regína suî mens quoque súbditur,
Rectorísque studet nútibus óbsequi,
Nil servat sibi juris,
Capto libérior jugo.

Æternus sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Pro S. Anachoreta & Solitario,
Hymnus.

Quid tu, relíctis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides?
Solúsque tecum cógitas?

Mentis voláto líbero
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.

Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.

Quam pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Cadúca qui linquéntibus,
Se pródigus dat præmium;
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Abbas,

℣. Veníte, filii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum & in portentum Israel à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. *Is.* 8.

Collecta. Orémus.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Christum páuperem sequi, & húmilem corde usque in finem persevérávit imitári: da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò respíciant, nec in via hæreant; sed ad te sine offensióne currentes, vitam ætérnam apprehendant; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis *N.* intercessiónibus sublevári, ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti, per eum nobis subsídia perpétuæ salútis impendas; Per Dóminum.

Si non sit Abbas,

℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. Thren. 3.

Collecta. Orémus.

OMnípotens sempiterne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo & intercessióne beáti *N.* cujus hódie tránsitum celebrámus, temporália ómnia despícere, & ad æterna, totâ mentis intentióne, festináre; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & custos, qui beáto *N.* ne párticeps esset coinquinatiónis, renuntiáre seculo, & sub alas tuas confúgere tribuisti: ejus intercessióne, da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te solum Dóminum purâ mente sectári; Per Dóminum.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum*

Doxologia:

Sit laus Patri, laus Fílio,
Cadúca qui linquéntibus,
Se pródigus dat præmium;
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es remunerátor * inquiréntibus te. *Hebr.* 11.]

AD

AD TERTIAM.

Ant. 1. *g.* Non sedi.

APITULUM. 1. *Joan.* 2.

I quis díligit mundum, non est cáritas Patris in ; quóniam omne quod est mundo, concupiscéntia nis est, & concupiscén- oculórum, & supérbia æ; quæ non est ex Patre, ex mundo est. Et mun- s transit, & concupiscén- ejus. Qui autem facit vo- ıtátem Dei, manet in ernum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: Mansi in solitúdine. Elon- vi. ℣. Quóniam vidi ini- itátem * & contradictió- m in civitáte, * Mansi. bria Patri. Elongávi. *Ps.*

℣. Confige timóre tuo rnes meas; ℟. A judíciis im tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

APITULUM. *Hebr.* 12.

OMnis disciplína in præ- senti quidem vidétur n esse gáudii, sed mœró- ; posteà autem fructum cafissimum exercitátis per m, reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba la- brum tuórum * Ego cu- ɔdívi vias duras. Propter. . Pérfice gressus meos * in mitis tuis: * Ego. Glória. opter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio áni- mam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis vestris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam ré- quiem. Assúmite disciplí- nam in multo número ar- genti, & copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur áni- ma vestra in misericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * Lau- dem dixi tibi. Sépties in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ, * Laudem. Glória Patri. Sépties. *Ps.* 118.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. SUmus húmiles in univérsa terra, Dó- mine: sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis susci- piámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelín- quimur, semper mortifica- tiónem Jesu in córpore no- stro circumferentes; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quasi morien- tes, & ecce vívimus; quasi

tristes, semper autém gaudentes; tanquam nihil habentes, & ómnia possidentes. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericórdes, modesti, húmiles. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) & considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis; custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà :*]

Allelúia, allelúia. ℣. In loco solitúdinis, Dóminus eum dócuit, & custodívit quasi pupillam óculi sui. Allelúia. *Deut.* 32.

Tempore Septuagesimæ loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni.* Pag. Dómini. xliij.]

HYMNUS, FELICES. xliij.

Si sit ABBAS, ℣. Justus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Is.* 51.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

Si non sit ABBAS,

℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam si terrestris domus nostra dissolvátur ædificatiónem ex Deo habemus æternam in cœlis : nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superíndui cupientes. 2. *Cor.* 5.

COLL. *ut suprà ad Laud.*

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a DIcébat Jesus ad omnes : Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídie, & sequátur me. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Nisi abundáverit justítia vestra plusquam Scribárum &

tissæórum, non intrá-
; in regnum cœlórum.
tth. 5.
Ant. 6. C. Nisi conversi
itis, & efficiámini sicut
vuli; non intrábitis in re-
m cœlórum. Matth. 18.
Ant. 8. G. Non omnis
dicit mihi: Dómine,
nine, intrábit in regnum
órum; sed qui facit vo-
átem Patris mei qui in
is est, ipse intrábit in
num cœlórum. Matth. 7.
Ant. 4. D. Conténdite
áre per angustam por-
; quia multi, dico vo-
, quærent intráre, & non
erunt. Luc. 13.
APITULUM. Eccli. 2.
Ui timétis Dóminum,
crédite illi; & non eva-
bitur merces vestra. Qui
étis Dóminum speráte in
m; & in oblectatiónem
iet vobis misericórdia.
i timétis Dóminum, di-
te illum, & illuminabun-
corda vestra.
In Duplicibus majori-
r, & suprà:
℟. Qui timent Dóminum,
n erunt incredíbiles verbo
us; & * Qui díligunt il-
n, conservábunt viam
us. ℣. Plenitúdo legis est
ectio. * Qui díligunt.
oria. * Qui díligunt. Ec-
. 2. Rom. 13.]

HYMNUS.

UMMI pusillus grex Pa-
tris,
móre mentem sólvite;
Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.
En regnat inter cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.
Angusta pœniténtiæ
Ingressus, & viam crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non timet sequi.
Carnem terit jejúniis;
Linguam domat siléntio:
In páuperum, parcus sibi,
Abscondit & spargit sinu.
Sapore verbi páscitur;
Totoque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celsa versátur polo.
Hac surgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ. Amen.
℣. Sperent in te qui no-
vérunt nomen tuum; ℟.
Quóniam non dereliquisti
quærentes te, Dómine. Ps.
9.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Qui confidunt in
Dómino, intélligent veritá-
tem: & fidéles in dilectióne
acquiescent illi; quóniam
donum & pax est electis ejus.
Sap. 3.
Collecta, ut infrà ad
Laudes.
[In Solemnibus-majori-
bus & suprà, ad Comple-
torium:
Ant. 2. A. Vigiláte, &
estóte paráti; quia quâ
nescítis horâ Fiius hóminis
ventúrus est. Matth. 24.

In fine Hymni Doxologia : Æterna. liv.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. *Is.* 64.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 145.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

NOn parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura :
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.

Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines :
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.

Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ,
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.

Corpus subégit cástitas,
Et líberam mentem fides ;
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.

Venis apertis ómnibus,
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ via,
It fusus in fletum cruor.

Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori :
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.

Ætérna Justórum quies,
Jesu, tibi sit glória,
Cùm Patre, cumque S
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTU

Ant. 1. a. Qui vul díligere, & dies vid nos, declínet à malo ciat bonum. 1. *Petr.*

Ant. 4. *D.* Cùm sus fúeris sémitas non arctabuntur gre & currens, non offendículum. *Prov.*

Ant. 7. d. Inha cum justítia, & pró in sempitérnum ; & agnitiónis invénies mentum. *Eccli.* 27.

℣. In nómine tuo bunt justi, Dómine, in justítia tua exalt *Ps.* 88.

Lect. de Scriptu currente.

℟. j. Tóllite jugum super vos, & disci quia mitis sum & corde : * Et inveni quiem animábus vest gum enim meum sua & onus meum leve. terrogáte quæ sit via & ambuláte in ea : *Matth.* 11. *Jerem.* 6

℟. ij. Nihil dúlcius respícere in mandá mini. * Glória ma sequi Dóminum. ℣. mihi ministrat, me tur ; & ubi sum ego minister meus erit. * *Eccli.* 23. *Joan.* 12.

℟. iij. Omnis qu

ne, & audit sermónes
s, & facit eos, osten-
vobis cui símilis sit:
imilis est hómini ædifi-
i domum, qui † Fodit
ltum, & pósuit funda-
ntum super petram. ℣.
tus homo, cui donátum
habére timórem Dei:
tenet illum, cui assimi-
tur? * Símilis est. Gló-
† Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.*

II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Turris fortís-
a nomen Dómini: ad ip-
currit justus, & exaltá-
ir. *Prov.* 18.

Ant. 6. F. Deridétur justi
plícitas: lampas contem-
apud cogitatiónes divi-
, paráta ad tempus sta-
um. *Job.* 12.

Ant. 5. a. Benedíctio Dei
nercédem justi festínat;
n hora velóci procéssus
is fructíficat. *Eccli.* 11.
℣. Gloriabúntur in te
nes qui díligunt nomen
m, ℟. Quóniam tu be-
íces justo. *Ps.* 5.

LECTIONES *ut in Prop.*

℟. *iv.* Quàm magnus qui
énit sapiéntiam & scién-
n! sed * Non est super
entem Dóminum. ℣.
ndémus nos ab omni
uinamento carnis & spí-
is, perficientes sanctifica-
nem in timóre Dei: * Non
Eccli. 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *v.* Si quis emundáve-
se, * Erit vas in honó-
rem sanctificátum, & útile
Dómino, ad omne opus bo-
num parátum. ℣. Sápiens
cor abstinébit se à peccátis,
& in opéribus justítiæ suc-
céssus habébit: * Erit vas.
2. *Tim.* 2. *Eccli.* 3.

℟. *vj.* Beátus qui inven-
tus est sine mácula, & qui
post aurum non ábiit, nec
sperávit in pecúnia & the-
sauris. * Qui probátus est
in illo, & perféctus est,
† Erit illi glória ætérna.
℣. Probátio vestræ fídei
multo pretiósior auro. * Qui.
Glória. † Erit. *Eccli.* 31.
1. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Qui sperant
in Dómino, mutábunt for-
titúdinem; current, & non
laborábunt; ambulábunt &
non defícient. *Is.* 40.

Ant. 2. D. Tenébit justus
viam suam, & mundis má-
nibus addet fortitúdinem.
Job. 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam
habet meî, hæreditábit ter-
ram, & possidébit montem
sanctum meum. *Is.* 57.

℣. Beátus vir cujus est
nomen Dómini spes ejus;
℟. Et non respexit in vanitá-
tes & insánias falsas. *Ps.* 39.

EVANGELIUM & HOMI-
LIA, *ut in Proprio.*

℟. *vij.* Sint lumbi vestri
præcíncti, & lucernæ ar-
dentes in mánibus vestris:
* Et vos símiles hómini-
bus expectántibus dóminum

suum; ut cùm vénerit, confestim apériant ei. ℣. Qui vigiláverint ad illum, justítias quasi lumen accendent: * Et vos símiles. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *viij.* Ego in justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine: * Satiábor cum apparúerit glória tua. ℣. Nunc cognosco ex parte; tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum: * Satiábor. *Ps.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. *ix.* Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum: † Honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto: qui in hoc servit Christo, placet Deo; * Dedit. Glória Patri. † Honestávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, servi Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquam factus sum; & ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. *Job.* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum: zelátus sum bonum, & non confundar. *Eccli.* 51.

Ant. 3. à. Donec supererest hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

HYMNUS.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans récépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus suî.

Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor:
In vota toti dífluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita longior.

Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.

Æterna Justórum quies,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Proba me, Deus, &

ria iniquitatis in me
Et deduc me in via
Ps. 138.
lenedíctus.
1. D. Qui facit veri-
venit ad lucem, ut
tentur ópera ejus;
i Deo sunt facta.

ECTA. Orémus.
quæsumus, Dómi-
Deus noster, inter-
beáto N. pópulum
i tua dilectióne am-
quia perpétua est &
lícitas, si bonórum
n serviámus auctóri;
minum.

HORAS.
Annualibus & Solem-
tajoribus dicitur in
mnorum,
DOXOLOGIA:
ENA Justórum quies,
ibi sit glória,
tre, cumque Spíritu,
iterna sécula.
Amen.]

PRIMAM.
t. f. Ante Dóminum.
Solemnibus-majori-
uprà, in ℟. br.
u propè es ómnibus*
ntibus te. Ps. 144.]

TERTIAM.
8. c. Semper.
ULUM. Philip. 2.
metu & tremóre
tram salútem ope-
Deus est enim qui
operátur in vobis & velle &
perfícere, pro bona volun-
táte.

℟. br. Convertantur mi-
hi * Timentes te, Dómine.
Convertantur. ℣. Et qui
novérunt * testimónia tua,
* Timentes. Glória. Con-
vertantur.

℣. Párticeps ego sum óm-
nium timéntium te, ℟. Et
custodiéntium mandáta tua.
Ps. 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

CAPITULUM. Jac. 1.

Qui perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℟. br. Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine. Lucerna. ℣. Et lumen * sémitis meis, * Verbum. Glória. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. Ps. 118.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Donec súperest.

CAPITULUM. Eccli. 15.

Justítia longè abest à supérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus memóres; & viri veráces in-

venientur in illa, & succes-sum habébunt usque ad in-spectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dómine, * Justítia in ætérnum. Justítia. ℣. Et lex tua, * véritas. * Justítia in ætérnum. Glória Patri. Justítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis us-quequáque; ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. ECce verè Israelíta, 6. F. in quo dolus non est. *Joan.* 1.

Ant. 4. F. Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. *Josue.* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

FRatres, quæ semináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedícetur. Allelúia. *Eccli.* 1.

Tempore Septuagesimæ, loco Allelúia & ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni,* Sapiéntia. lix.]

HYMNUS, SUMMI pusillus. *ut in I. Vesperis.* lj.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, hic accípiet benedictiónem à Dómino: ℟. Et misericórdiam à Deo salutári suo. *Ps.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu fecisti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum. 3. *Reg.* 3.

COLL. *ut suprà ad Laud.*

COMMUNE VIRGINUM.

I. VESPERIS.

QUid Dómini bonum est, & quid pul- ejus, nisi frumentum :um, & vinum gérmi- írgines? *Zach.* 9.
:. 6. F. Laudábunt, & ent ad bona Dómini; à non esúrient : tunc tur virgo in choro. . 31.
:. 5. a. Non dicat : ego lignum áridum; hæc dicit Dóminus : núerint fœdus meum, eis in domo mea lo- *Is.* 56.
t. 1. D. Dabo eis no- nélius à filiis & filiá- nomen sempiternum eis, quod non períbit. 5.
t. 7. a. Non omnes cá- verbum istud, sed qui- atum est. *Matth.* 19.

ITULUM. 1. *Cor.* 7.
Jusquisque próprium onum habet ex Deo : quidem sic, álius verò ico autem non nuptis, luis : Bonum est illis, si rmáneant.

n Duplicibus-majori- & suprà :
Nescítis quóniam cór- vestra membra sunt sti? membra vestra lum sunt Spíritûs san- cti qui in vobis est. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore vestro. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio vestrî : ambulábo inter vos, & ero Deus vester : * Glorificáte & portáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.]

Si sit MARTYR, HYMNUS.

FEstis læta sonent æthera cántibus :
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.

VESTRIS illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.

SED quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit.
Sponso virgíneum fúndere sánguinem :
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præclára sítiens necis.

SIC quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis, íntegram
Testári Dómino fidem.

PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Ambórumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sustinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor.* 1.

COLL. ut infrà ad Laud.

Si non sit MARTYR,

HYMNUS.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum vírgineo progénitum sinu
Paris tóllite láudibus.

HÆC est sacra dies, óbvia quâ suo
Cùm plena rútilans lámpade júngitur
Sponso, stansque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.

SOLO digna Deo cónjuge, réspuit
Mortáles thálamos; ut semel óbligat
Sese fida suo, quam benè déperit,
Ultrò se Deus óbligat.

PURUM ne máculent pectus imágines,
In se tota sui córporis immemor
Mens sese récipit; nil óculi vident,
Surdis nil sonat áuribus.

ÆGRO vix sua sunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet; jam sibi prærípit;
Unus fit Deus ómnia.

FAC, ô Christe, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ:
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Fac soli tibi vívere.

DA te, summe Pater, tóllere láudibus:
Da te, Christe, sequi, láurea Vírginum;
Fac incensa tuis, Spíritùs, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Complácuit Dómino in te: & gaudébit super te Deus tuus. *Is.* 62.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & suprà, ad COMPLETORIUM:*

Ant. 2. A. Ego dilecto meo; & ad me convérsio ejus. *Cant.* 7.

In fine Hymni Doxologia : Æterna. lxiij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulsantis : Aperi mihi, soror mea, immaculáta mea. *Cant.* 5.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem sequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14.

Ps. 94. Veníte. 150.

Si sit Martyr. Hymnus.

Virginum robur, Deus, atque custos :
Sexus imbellis, médios per enses,
Dum faves, quas non súperat viríli
Péctore mortes!

Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus ;
Non suos sentit, memor ô! tuórum,
Christe, dolórum.

Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem ;
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.

Sponsa dilecto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus :
Est suus truncis honor, & venustas
Est sua membris.

Omnis à recto fluit ille splendor :
Christe, sic olim, cruce tensus altâ,
Obsequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.

Summa laus Patri, genitóque Verbo ;
Et tibi compar, utriusque nexus :
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

Si non sit Martyr,
Hymnus.

Cœlestis aula pánditur :
En Sponsus ; omnes óbviæ
Exíte sponso Vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.

Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.

Quæ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite :
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit ?

Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura :
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid virgo terris ámbiat ?

O Virginále s núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

Sit laus Patri, laus Fílio ;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Oleum effúsum nomen tuum; ideò adolescéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1.

Ant. 3. c. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. Exultábimus & lætábimur in te; recti díligunt te. *Cant.* 1.

℣. Deus meus, impollúta via ejus: ℟. Protector est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17.

LECTIONES de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Súscipe me, Dómine, secundùm elóquium tuum, & vivam: * Non confundas me ab expectatióne mea. ℣. Ut Deo vivam, in fide vivo Fílii Dei qui dilexit me: * Non *Ps.* 118. *Galat.* 2.

℟. *ij.* Lex tua, Dómine, meditátio mea est: * Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, ut non confundar. ℣. Secundùm expectatiónem & spem meam, magnificábitur Christus in córpore meo: * Fiat. *Ps.* 118. *Philipp.* 1.

℟. *iij.* Ecce qui elongant se à te, Dómine, períbunt: * Mihi adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam. ℣. Qui adhæret Dómino, unus spíritus est; * Mihi. Glória Patri. * Mihi. *Ps.* 72. 1. *Cor.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. In caritáte perpétua dilexi te; ideò attraxi te míserans. *Jerem.* 31.

Ant. 4. f. Ingressus sum pactum tecum, & facta es mihi. *Ezech.* 16.

Ant. 7. b. Cave nequando obliviscáris pacti Dómini Dei tui, quod pépigit tecum; quia Dóminus Deus tuus, Deus æmulátor. *Deut.* 4.

℣. Concupiscet rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44.

LECTIONES, ut in Proprio.

℟. *iv.* Sponsábo te mihi in sempiternum: * Et sponsábo te in justítia, & judício, & in misericórdia, & in miseratiónibus. ℣. Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem: * Et sponsábo. *Os.* 2. 1. *Tim.* 6.

℟. *v.* Scient quia ego dilexi te: * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. ℣. Dedi corónam decóris in cápite tuo: & profecisti in regnum; quia perfecta eras in decóre meo: * Tene. *Apoc.* 3. *Ezech.* 16.

℟. *vj.* Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; * Quia † Fortis est

mors diléctio. ℣. Neque stántia, neque fortitúdo, que creatúra ália póterit paráre à caritáte Dei; Quia fortis est. Glória itri. † Fortis. *Cant.* 8. *om.* 8.

N III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Grátia cum nnibus qui díligunt Dóinum nostrum Jesum hristum in incorruptióne. *phes.* 6.

Ant. 3. *a.* Incorrúptio cit esse proximum Deo. *ap.* 6.

Ant. 1. a. Omnis pondetio non est digna contientis ánimæ. *Eccli.* 26.

℣. Beáti immaculáti in a, ℟. Qui ámbulant in ge Dómini. *Ps.* 118.

EVANGELIUM & HOMIIA, ut in Proprio.

℟. *vij.* O quàm pulcra t casta generátio cum clatáte! * Immortális est nim memória illíus; quóiam & apud Deum nota t, & apud hómines. ℣. elígio munda apud Deum : Patrem hæc est, immaulátum se custodíre ab oc século; * Immortális. *ap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *viij.* Felix est stérilis; Et incoinquináta habébit uctum in respectióne aniárum sanctárum. ℟. Deus ddet iis qui secundùm paéntiam boni óperis incorptiónem quærunt, vitam ætérnam; * Et *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *ix.* Dábitur illi sors in templo Dei acceptíssima; * Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt; * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

℣. *SACERD.* Cantábo tibi, Dómine: ℟. Psallam, & intélligam in via immaculáta. *Ps.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Dilectus meus descendit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimíttam. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilécto meo, & diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 6.

Ant. 6. *C.* Diléctus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, stipáte me malis. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

UT scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det; &

hoc ipſum erat ſapiéntiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum, ádii Dóminum.

Si ſit MARTYR. HYMNUS.

QUID ſacram, Virgo, generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hoſte triumphum.

MOLLIOR fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, pariterque blandos
Vincis amóres.

LILIIS Sponſus récubat, roſiſque;
Tu, tuo ſemper benè fida Sponſo,
Et roſas martyr, ſimul & dediſti
Lília virgo.

SUMMA laus Patri, genitóque verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

℣. Hæréditas ímmaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Pſ.* 36.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Factus eſt Dóminus firmamentum meum; liberávit me, quia compláçui ei: ſecundum mundítiam mánuum meárum reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per Dóminum.

Alia COLLECTA. Orémus.

OMnipotens ſempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta eſt: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis ſerváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum.

Si non ſit MARTYR,
HYMNUS.

NON vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo luſit ſéculi.

SED hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponſarum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.

CASTIS viciſſim tu tibi
In córdibus thorum ſtruis;
Interque flammas íntimo
Amans quieſcis in ſinu.

HIC unus eſt ſponſis amor,
Unuſque tecum ſpíritus;
Beaſque ſponſus ſingulas,
In teque transformas, Deus.

TE deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcire prorſus ómnia

orruptiónis vúlnera.
Sit laus Patri, laus Fílio;
t par tibi laus Spíritus,
ivína qui perénnibus
irmas sigillis fœdera.
Amen.
℣. Sitívit in te ánima
ea: ℟. Quàm multiplíci-
r tibi caro mea! *Ps. 62.*
Ad Benedíctus. *Ant.* 7.
. Exultábit ánima mea in
eo meo; quia índuit me
estimentis salútis, quasi
onsam ornátam monili-
us suis. *Ps. 61.*
Collecta. Orémus.
DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco onstituisti: concéde, ut qui délis sponsæ tuæ *N.* puritem húmili venerámur obsquio, piæ conversatiónis equámur exemplo; Per Dóminum.
Alia Collecta. Orémus.
FIdéles tuos, quæsumus, Dómine, intercedente eátâ *N.* Vírgine tuâ córore & mente purífica; ut uâ inspiratióne compuncti, óxias delectatiónes vitáre ræváleant; atque ut eárum on capiantur illécebris, tuâ emper suavitáte pascantur; er Dóminum.

AD HORAS.
In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum,
Doxologia.
ÆTERNE Sponse Virginum,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.
Ant. 1. g. Dilectus meus.
[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in ℟. br.*
℣. Qui es Agnus * quem sequuntur Vírgines. *Apoc.* 14.]

AD TERTIAM.
Ant. 5. a Invéni.
Capitulum. 1. *Cor.* 7.
DE Virgínibus præceptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.
℟. *br.* Lætétur mons Sion: * Exultent fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * Exultent. Glória Patri. Lætétur. *Ps.* 47.
℣. Audívit, & lætáta est Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Ps. 96.*

AD SEXTAM.
Ant. 2. D. Ego.
Capitulum. 1. *Cor.* 7.
MUlier ínnupta, & virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu: quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.
℟. *br.* Quid mihi est in

cœlo? * Et à te quid vólui super terram? Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum: * Et. Glória Patri. Quid. *Ps.* 72.

℣. Concupiscit, & déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

Æmulor vos Dei æmulatióne; despondi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne. Afferentur. ℣. Adducentur * in templum Regis, * In lætítia & exultatióne. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Vírgines accipientes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades suas. *Matt.* 25.

Ant. 7. d. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit sponsus & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumque íerit: sine máculâ enim sunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

Regnávit Dóminus Deus noster omnípotens: gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà:*]

Allelúia, allelúia. ℣. Cantábant Vírgines quasi Cánticum novum ante sedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Tempore Septuagesimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix ℟. *Officii Nocturni.* Dábitur. lxj.]

Si sit MARTYR, HYMNUS, FESTIS. *ut in I. Vesperis*, lvij.

℣. Conféssio & pulcritúdo in conspectu Dei: ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

Si non sit MARTYR,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus!
NON te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.
SIC ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus.
Mundána cuncta temneres.
BEATA cui nunc, Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.
ÆTERNE Sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. DOmine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquam lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus. *Esther.* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu scis quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquam cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte à me, & animæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. *Esther.* 14.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

RElínquet homo patrem, & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos singuli unusquisque uxórem suam

ſicut ſeipſum díligat; uxor autem tímeat virum ſuum.

[*In Duplicibus-Majoribus & ſuprà* :

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea conſenſi ſuſcípere: * Sit nomen tuum, Deus Iſrael; benedictum in ſécula. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, ſed in ſanctificatiónem: * Sit. Glória Patri. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Theſſ.* 4.]

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque ſponſas ſors datur!

LEX nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde ſpérnere.

TE multus oblectat labor,
Fuſæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.

QUACUMQUE confixam ſibi,
Per probra ſponſam, per cruces
Trahit Magiſter; & ſequi
Deſpecta gaudes, & pati.

BEATA quæ ſponſo Deo
Caſtis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póſſumus,
Sic unus eſſe ſpíritus.

Hoc præſtet almo cum Patre,
Natoque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne ſéculum.
Amen.

Si ſit MARTYR,

℣. Factus es ſpes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua miſericórdia præſumentem; ut gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te. *Judith.* 9.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

Si non ſit MARTYR,

℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum eſt os meum, quia lætáta ſum in ſalutári tuo. 1. *Reg.* 2.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, ad* COMPLETORIUM.

Ant. 2. A. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. *Prov.* 31.

In fine Hymni, Doxologia : DIVINA. lxvij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre ſempiternæ glóriæ; Deus enim oſtendet ſplen-

☩ suum in te. *Baruch.*

OFFICIUM NOCT.
rit. Deum in quo spe-
anctæ Mulieres, * Ve-
adorémus. 1. *Petr.* 3.
94. Veníte. 150.
Hymnus.
Deste, sanctæ Cónju-
ges:
fortis Fémina,
a quæ virtútibus
triumphat Cœlites.
ndos ut hostes vinceret,
fortitúdo véstiit:
sit intuéntibus,
his ornávit decor.
n vana pompa séculi
s fefellit, nec malis
ns voluptas ártibus
pectus mólliit.
n illa luxu véstium,
crine torto spléndduit:
nitens sed símplice,
placébat móribus.
sub serénis vúltibus
ta virtus óccul it:
t vidéri, ne suum,
prodit, amittat decus.
scenda cœlesti cibo,
studébat lítteris;
lo frequens, sed sé-
ula
at ad curam domûs.
vina Proles Féminæ,
tibi sit glória,
Patre, cumque Spíritu,
ipiterna sécula. Amen.
I. Nocturno.
t. 1. a. Inítium sapiéntiæ
mor Dómini, & cum
electis féminis gráditur. *Eccli.* 1.

Ant. 2. D. Sápiens múlier ædíficat domum: múlier gratiósa invéniet glóriam. *Prov.* 14.

Ant. 3. à. Pars bona, múlier bona: in parte timéntium Deum dábitur. *Eccli.* 26.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus. *Ps.* 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Mulíerem fortem quis invéniet? procul & de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri sui: reddet ei bonum, & non malum ómnibus diébus vitæ suæ. ℣. Vir imágo & glória Dei est; múlier autem glória viri est. * Confídit. *Prov.* 31. 1. *Cor.* 11.

℟. *ij.* Grátia mulíeris sédulæ delectábit virum suum: * Disciplína illíus datum Dei est. ℣. Quæ fílios aut nepótes habet, discat domum suam régere; hoc enim acceptum est coram Deo. * Disciplína illíus. *Eccli.* 26. 1. *Tim.* 5.

℟. *iij.* Grátia super grátiam, múlier sancta & pudoráta: * Fundamenta ætérna supra petram sólidam, mandáta Dei in corde mulíeris sanctæ. ℣. Venérunt flúmina, & flavérunt venti;

& irruérunt in domum, & non cécidit; fundáta enim erat super petram. * Fundamenta. Glória Patri. * Fundamenta. *Eccli.* 26. *Mat.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Deprecabátur Dóminum, dicens: Dómine mi, qui rex noster es solus, ádjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor álius. *Esther.* 14.

Ant. 5. a. Ostende quóniam non derelinquis præsumentes de te; & præsumentes de se, & de sua virtúte gloriantes, humílias. *Judith.* 6.

Ant. 6. F. In consílium eórum non véniat ánima mea, & in cœtu illórum non sit glória mea. *Genes.* 49.

℣. Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: ℟. Qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum. *Ps.* 100.

LECTIONES, *ut in Próprio.*

℟. *iv.* Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos est; & * Complácui in veritáte tua: non sedi cum concílio vanitátis. ℣. Quæ participátio justítiæ cum iniquitáte? * Complácui. *Ps.* 25. 2. *Cor.* 6.

℟. *v.* Dilexi, Dómine, mandáta tua super aurum & topázion; * Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: omnem viam iníquam ódio hábui. ℣. Non in abundántia cujusquam, vita ejus est ex his quæ póssidet. * Proptérea. *Ps.* 118. *Luc.* 12.

℟. *vj.* Ego in Dómino sperávi, * Exultábo & lætábor in misericórdia tua; † Quóniam respexísti humilitátem meam, salvásti de necessitátibus ánimam meam. ℣. Ubi Spíritus Dómini, ibi libertas. * Exultábo. Glória Patri. † Quóniam. *Ps.* 30. 2. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith.* 15.

Ant. 8. G. Benedícta es à Dómino; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis. *Ruth.* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit super te Dóminus in lætítiâ, silébit in dilectióne sua, exultábit super te in laude. *Soph.* 3.

℣. Benedícat te, Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ *Ps.* 127.

EVANGELIUM & HOMILIA, *ut in Proprio.*

℟. *vij.* Multæ fíliæ congregáverunt divítias; tu supergressa es universas. * Fallax grátia, & vana est pulcritúdo: múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. ℣. In incorruptibilitáte mo-

:sti spíritûs, qui est in
onspectu Dei lócuples,
nctæ mulíeres ornábant
. * Fallax. Prov. 31. 1.
etr. 3.

℟. viij. Fecisti viríliter,
: confortátum est cor
tum, eò quòd castitátem
máveris? * Ideò & manus
Dómini confortávit te, &
leò eris benedicta in ætern-
um. ℣. O múlier, magna
st fides tua: * Ideò Judith.
5. Matth. 15.

℟. ix. Omnia quæ locú-
a es, vera sunt; & non est
n sermónibus tuis ulla re-
prehénsio; * Nunc ergo
† Ora pro nobis, quóniam
múlier sancta es, & timens
Deum. ℣. Fides tua te sal-
vam fecit. * Nunc ergo ora.
Glória. † Ora. Judith. 8.
Luc. 7.

Te Deum.

℣. Sacerd. Glorificábo nomen tuum in ætérnum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. Ps. 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornamentum domûs ejus. Eccli. 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis oblectat virum suum; & annos vitæ illíus in pace implébit. Eccli. 26.

Ant. 3. c. Múlier sensáta & tácita; non est immutátio erudítæ ánimæ. Eccli. 26.

Ant. 4. d. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Prov. 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die. Luc. 2.

Capitulum. 1. Petr. 3.

Mulíeres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrífiant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

HYMNUS.

Ardet Deoque Fémina,
Latére frustra cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.

Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna custos vírginum;
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio?
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

Divina Proles Féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Si sit MARTYR,

℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedíctus. *Ant.* I. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea. *Eccli.* 51.

COLLECTA. Orémus.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perficitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non sit MARTYR,

℣. Humiliábam ánimam meam, ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat. *Eccli.* 35.

COLLECTA. Orémus.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illustra: & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia; Per.

Si sit VIDUA,

COLLECTA. Orémus.

DEus in quem sperat omnis ánima, quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam: tribue nobis, quæsumus, ut exemplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instantes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes; Per Dóminum.

AD HORAS.

In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum,

DOXOLOGIA.

DIVINA Proles Féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut sol.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es Pater orphanórum, & Judex Viduárum. *Ps.* 67.]

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

MUlíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris sicut Christus caput est Ecclésiæ; ipse salvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Quia. Glória. Doce me. *Ps.* 142.

℣. Ab omni via mala pro-

bui pedes meos; ℟. Ut stódiam verba tua. *Ps.* 8.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Múlier.

APITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier in siléntio discat cum omni subjectió-:. Docére autem mulieri on permitto, neque dominári in virum, sed esse siléntio.

℟. *br.* Custódiam vias eas, * Ut non delinquam linguâ mea. Custódiam. . Pósui ori meo * custódiam, * Ut. Glória Patri. ustódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo itæ meæ: ℟. Dicam Deo, ıscceptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum erecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis rínibus, aut auro, aut nargarítis, vel veste pretiósâ; sed quod decet mulíeres, promittentes pietátem, per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et intendit mihi. Expectávi. ℣. Et exaudívit, * preces meas, * Et intendit mihi. Glória Patri. Expectávi. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. IN ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam. *Judith.* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith.* 8.

Ant. 7. ç. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt filii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. *Prov.* 21.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier salvábitur per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, & dilectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte.

[*In Solemnibus minoribus & suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum, ego sum, quæ Dómino canam: psallam Dómino Deo Israel. Allelúia. *Judic.* 5.

Tempore Septuagesimæ

loco Allelúia & ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Noct.* Omnia. lxix.]

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!

Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ Cónjuges.

Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

Divina Proles Féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Si sit Martyr,

℣. Vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuvisti me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditióne. *Eccli.* 51.

Collecta, *ut suprà ad Laudes.*

Si non sit Martyr,

℣. Anima mea Dómino vivet; ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Fortitúdo & decor indumentum ejus: date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

Collecta, *ut suprà ad Laudes.*

IUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

IN SABBATO.

IN ADVENTU. Semiduplex.

titur hoc Officium,
at festum Duplex-
ut suprà, & tunc
ùm Commemoratio
de B. Virgine
aritura, juxtà ru-
positam in Proprio
pore. pag. 173.
: VESPERIS.
Psal. de Feria, sola
1. g. Creávit Dómi-
rum super terram:
circúmdabit virum.
31.
ITULUM. *Is.* 7.
it Dóminus ipse vo-
signum: Ecce virgo
:t, & páriet Fílium,
ibitur nomen ejus
uel.
YMNUS.
, maris stella,
i mater alma,
èmper virgo,
œli porta.
:NS illud Ave
is ore,
ios in pace,
: Evæ nomen.
rE vincla reis,
lumen cæcis,
ostra pelle,
ancta posce.
ISTRA te esse ma-
:m;
per te preces,
: *Hyemalis*, ANIC.

Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac & castos.
VITAM præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.
SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto;
Tribus honor unus. Amen.
℣. Dóminus dabit beni-
gnitátem: ℟. Et terra nostra
dabit fructum suum. *Ps.* 84.
Ad Magníficat.
Ant. 6. F. Ecce Dóminus
auditum fecit in extrémis
terræ; Dícite fíliæ Sion:
Ecce salvátor tuus venit.
Is. 62.
COLLECTA. Deus, qui de
beátæ. *infrà ad Laudes.*
De Semiduplici occurren-
te aut concurrente fit Com-
mem. deindè de Adventu.
De Simplici verò occur-
rente, fit Commemorat. post
Comm. de Adventu.

AD COMPLETORIUM.
Ut in Ordin. Brev. pro
Tempore Adventûs. 166.
præter Hymnum sequent.

HYMNUS.

VIRGO, Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera, factus homo.
HINC méritò dicent te sǽcula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
SUSCIPE, quos pia plebs tibi péndere certat, honóres:
Annue, sollícitâ quam prece poscit, opem.
GLORIA magna Patri; compar sit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

AD NOCTURNUM.

INVIT. Fílium Dei ex María nascitúrum, * Veníte, adorémus. *Luc.* I.

Ps. 94. Venite. 150.

HYMNUS.

HYMNIS alta sacris Templa resultent;
Vestros, ô Súperi, júngite cantus:
Cœli dives adest múnere Virgo,
Extolli módulis digna supernis.
HÆC augusta novi fœderis arca,
Antíquo mélius, manna recondit;
Lex perfecta latet corde sub imo,
Suprémi dígito scripta Tonantis.

SANCTUM te, Génitrix, flamen obumbrans,
Quo non intérius te litat igne!
Astans virgínei péctoris hospes
Urit tecta suis hóspita flammis.
AT quæ, Virgo, tibi glória surgit!
Æterni sóboles diva parentis,
En, illapsa tuam cœlitùs alvum,
Mollis membra sibi córporis aptat.
DIVINÆ sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

Psalmi de Feriâ, & sic ad omnes Horas.

Ant. I. F. Ingressus Angelus ad Maríam, dixit: Ave, grátiâ plena, Dóminus tecum, benedicta tu in muliéribus. *Luc.* I.

Ant. 3. c. Turbáta est in sermóne ejus, & ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenisti enim grátiam apud Deum. *Luc.* I.

Ant. 2. D. Ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* I.

℣. Sit nomen ejus benedictum in sǽcula; ℟. Ante

...tem pérmanet nomen ...s. *Ps.* 71.

Absolutio & Bene-... ctiones ut in Ordin. ...v. pro Offic. B. M. V. ... *&* 153.

...ect. j. de Scipt. occurr. ...us in unam junctis.

Post j. Lect. ℟. Dixit ...ría ad Angelum: Quó- ...dò fiet istud? & respon- ...s Angelus dixit ei: * Spí- ...us sanctus supervéniet in ... & virtus Altíssimi obum- ...bit tibi. ℣. Vidébis & ...res, & mirábitur, & di- ...bitur cor tuum. * Spíri- ... *Luc.* 1. *Is.* 60.

Lectio ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

...m. 4. *de Laudibus Virg. Matr.*

Non est dúbium, quid- quid in láudibus Ma- ... proférimus, ad Fílium ...nére; & rursum, cum ...um honorámus, à gló- ... Matris non recédimus. ...m si juxtà Salomónem, ...us sápiens glória est pa- ...; quantò magis glorió- ... est matrem ipsíus éffici ...éntiæ? Sed quid ego ...o in ejus láudibus, quam ...dábilem prædicant Pro- ...æ, pérhibet Angelus, ...at Evangelista? Ait ita- ...: Spíritus sanctus super- ...iet in te, & virtus Altís- ...i obumbrábit tibi? Quid & virtus Altíssimi obum- ...bit tibi? Forsasse prop- ter hoc máximè dictum est, quia res nimírum in sacramento erat, & quod sola per se Trínitas in sola & cum sola Vírgine vóluit operári, soli datum est nosse, cui soli datum est experíri.

℟. Ex te egrediétur qui sit dominátor in Israel, * Et egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. ℣. Quod nascétur ex te sanctum, vocábitur Fílius Dei. * Et *Mich.* 5. *Luc.* 1.

Si occurrat Festum Semiduplex, omissâ Lectione sequenti, tertia Lectio erit de Festo, duabus in unam junctis.

Lectio iij.

Ideoque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Quod est dícere: Quóniam non de hómine, sed de Spíritu sancto concípies, concípies autem Altíssimi virtútem, hoc est Fílium Dei: Ideoque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Id est, non solùm qui de sinu Patris in úterum tuum véniens obumbrábit tibi, sed étiam id quod de tua substántia sociábit sibi, ex hoc jam vocábitur Fílius Dei, quemádmodùm & is qui à Patre est antè sécula génitus, tuus quoque ámodo reputábitur fílius. Sic autem & quod natum est ex ipso Patre, erit tuus, & quod nasc-

cétur ex te erit ejus; ut tamen non sint duo filii, sed unus. Et licet áliud quidem ex te, áliud ex illo sit; jam non tamen cujusque suus, sed unus utriusque erit filius.

℟. Dixit María ad Angelum: * Ecce ancilla Dómini: Fiat mihi † Secundùm verbum tuum. ℣. Quæ ego sum ut contradícam Dómino meo? * Ecce. Glória. † Secundùm. *Luc.* 1. *Judith.* 12. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Replébitur majestáte ejus omnis terra; ℟. Fiat, fiat. *Ps.* 71.

AD LAUDES.

Ant. 4. D. MAría inventa est in útero habens de Spíritu sancto. *Matt.* 1.

Ant. 1. D. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est. *Matth.* 1.

Ant. 3. a. Páriet Fílium, & vocábunt nomen ejus Emmánuel. *Matth.* 1.

Ant. 6. F. Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. *Matth.* 1.

Ant. 5. a. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. *Sophon.* 3.

DOminus Deus tuus in médio tuî fortis, ipse salvábit: gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, exultábit super te in laude.

HYMNUS.

DIc, Virgo, quæ vis tráxerit
Patri coævum Fílium,
E Patris æterno sinu,
Mortális in matris sinum?

Ad hos honórum te gradus
Non virginális hic pudor,
Non éxtulit tantùm fides,
Nec igne fervens cáritas;

Sed, quæ sibi nunquam placet,
Deo placens modéstia:
Quâ tu tibi sis vílior,
Hâc digna sis mater Dei.

Quam celsa! quæ se déprimens,
Altum Tonantem déprimit!
In te, suî jam non memor,
Descendit è cœlo Deus.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Per quem sacrâ se Fílius
Infúdit alvo Vírginis.
Amen.

℣. Exultábo, & lætabor in misericórdia tua; ℟. Quóniam respexisti humilitátem meam. *Ps.* 30.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Beáta, quæ credidisti, quóniam perficientur ea, quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Collecta. Orémus.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus,

ud te intercessiónibus
mur; Per eumdem.
Semiduplici, si occur-
fit Commemoratio,
de Adventu. De
ci autem fit Comme-
o ultimo loco.

D HORAS.

fine Hymnorum,

OXOLOGIA:

t natus es de Vírgine,
tibi sit glória,
Patre, cumque Spíri-
l,
apiterna sécula.
Amen.

PRIMAM.

. 4. E. María.
℟. *br.* Qui ventúrus
mundum. *Joan. 6.*

TERTIAM.

. 1. D. Quod in ea.

TULUM. *Isai. 11.*

rediétur virga de radí-
Jesse, & flos de ra-
ejus ascendet; & re-
et super eum spíritus
ni.
br. Propè timentes
salutáre ipsíus. Pro-
. Ut inhábitet glória
rra nostra. * Salutá-
ória. Propè. *Ps. 84.*
Lætentur cœli & exul-
ra. ℟. A fácie Dómi-
ia venit. *Ps. 95.*

AD SEXTAM.

Ant. 3. a Páriet.

CAPITULUM. *Apoc. 21.*

ECce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. *br.* Quid est homo, * quod memor es ejus? Quid est. ℣. Aut Fílius hóminis * Quóniam vísitas eum? * Quod memor. Glória. Quid est. *Ps. 8.*

℣. Dóminus virtútum nobiscum: ℟. Susceptor noster Deus Jacob. *Ps. 45.*

AD NONAM.

Ant. 5. a. Benedicta tu.

CAPITULUM. *Eccli. 24.*

PRæcépit, & dixit mihi creátor ómnium, & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

℟. *br.* Benedicentur in ipso * omnes tribus terræ. Benedicentur. ℣. Omnes gentes * magnificábunt eum. * Omnes. Glória. Benedicentur. *Ps. 71.*

℣. O Dómine, benè prosperáre; ℟. Benedictus qui venit in nómine Dómini. *Ps. 117.*

Vespera de Dominica sequenti cum Commemorat. consueta de B. Mariâ Virgine Deum paritura. 176.

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
IN SABBATO.

A Circumcisione Domini ad Præsentationem ejusdem.

Duplex-Minus.

Si occurrat Festum superioris gradus, fit tantum Commemoratio Consueta de B. M. V. Deipara, juxtà Rubricam positam in Proprio de Tempore.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Antiphona de Laudibus.

Capitulum. *Galat.* 4.

Ubi venit plenitúdo temporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Hymnus.

Stupete, cœlestes Chori;
Qui cuncta pascit ac fovet,
Cibus perennis cœlitum,
Nunc lactis índiget cibo.

Verbum Patris factum caro,
Mortális in matris sinu,
Labris puer tenéllulis
Materna sugit úbera.

Adblandiens Mater, sinu
Fovet vicissim Fílium:
Auctóris & sese silens
Mirátur altrícem sui.

O Virgo, fac tuâ prece
Nobis tuus sit Fílius
Lac dulce, si parvi sumus,
Fortísque, si grandes, cibus.

Qui natus est de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Confiteantur tibi, Deus, pópuli omnes; ℟. Terra dedit fructum suum *Ps.* 66.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Vidébunt gentes justum tuum, & vocábitur tibi nomen novum, quia complácuit Dómino in te. *Is.* 62.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

De Duplici-minori, & infrà fit Commem.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Ordinario cum Hymno Mundi salus.

D OFFICIUM NOCT.
;Invit. Jesum de María
itum, * Veníte, adoré-
ius. Matth. 1.
Ps. 94. Veníte. 150.
Hymnus, Stupéte,
eleftes, ut suprà. lxxviij.
Ant. 4. D. Verè tu es
eus abscónditus, Deus
rael Salvátor. Is. 45.
Ant. 6. F. Quis mihi det
: fratrem meum, sugen-
m úbera matris! Cant. 8.
Ant. 3. à. Ergo ne credí-
ile est ut hábitet Deus
um homínibus super ter-
am? 2. Paral. 6.
℣. Homo natus est in ea,
℟. Et ipse fundávit eam Al-
ssimus. Ps. 86.
Absolutio & Benedi-
B. M. V. ut in Ordin.
Lect. j. de Scrip. occur.
ribus in unam junctis.
Post j. Lect. ℟. Pépe-
it María Fílium suum pri-
togénitum, * & pannis
um involvit, & reclinávit
um in præsépio. ℣. Pár-
ulus natus est nobis, &
ilius datus est nobis. * Et
annis. Luc. 2. Is. 9.

Lectio ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Nativ. B. M. V.

INtuére, ô homo, consí-
lium Dei, agnosce consí-
ium sapiéntiæ, consílium
ietátis. Cœlesti rore áream
igatúrus, totum vellus
ius infúdit; redemptúrus
humánum genus, prétium
universum cóntulit in Ma-
ríam. Ut quid hoc? Fortè
ut excusarétur Eva per fí-
liam, & queréla viri ad-
versùs féminam deinceps
sopirétur. Ne díxeris ultrà, ô
Adam, Múlier quam dedis-
ti mihi, dedit mihi de li-
gno vétito: dic pótius: Mú-
lier quam dedisti mihi, me
cibávit fructu benedicto.
Altiùs ergo intueámini,
quanto devotiónis affectu
à nobis eam volúerit hono-
rári, qui totíus boni pleni-
túdinem pósuit in María:
ut proinde si quid spei in
nobis est, si quid grátiæ,
si quid salútis, ab ea nové-
rimus redundáre.

℟. Suscépimus, Deus,
misericórdiam tuam, in
médio templi tui: * Hic
est Deus, Deus noster in
ætérnum. ℣. De María na-
tus est Jesus qui vocátur
Christus. * Hic est. Ps. 47.
Matth. 1.

Lect. iij. de Festo oc-
currente.

Post iij Lect. ℟. Puer
crescébat, & confortabátur
plenus sapiéntiâ, & grátiâ
Dei erat in illo. * Et Mater
ejus conservábat ómnia ver-
ba hæc in corde suo. ℣.
Deus in terris visus est, &
cum homínibus conversá-
tus est. * Et Mater. Glória.
* Et Mater. Luc 2. Baruch.
3.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. *Ps.* 63.

AD LAUDES.

Ant. AUdiétur vox gáu-
5. a. dii, & vox lætítiæ, vox sponsi, & vox sponsæ. *Jerem.* 33.

Ant. 7. d. Vox dilecti mei: Soror mea, amíca mea, columba mea, immaculáta mea. *Cant.* 5.

Ant. 4. A. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. *Cant.* 2.

Ant. 1. F. Totus desiderábilis: talis est dilectus meus, & ipse est amícus meus. *Cant.* 5.

Ant. 2. D. Dilectus meus mihi, & ego illi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 2.

Capitulum. *Cant.* 6.

UNa est columba mea, perfecta mea, una est matris suæ, electa genitríci suæ: vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt.

Hymnus.

CAstæ parentis úbera,
O Christe, quid gaudens premis?
Divinitátis hóspitam
Quid lacte carnem récreas?

Agnosco, Jesu, quid velis;
Summo Parenti scílicet
Pleno vigentem róbore
Ardes paráre víctimam.

Venas remixtum per sacras
Mox sanguis istud lac erit,
Fususque per plagas cruor
Orbis píabit crímina.

O Virgo, quæ tuis, Deum
Foves in ulnis Fílium,
Hunc nos sub imis nos quoque
Gestáre dona córdibus.

Fac sanguis ille púrior
De lacte concrétus tuo,
Certæ tuis cliéntibus
Sit fons salútis éfficax.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Concupiscet Rex decórem tuum, ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum. *Ps.* 44.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Vocábunt te civitátem Dómini: Erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam, & Deus tuus in glóriam tuam. *Is.* 60.

Collecta. Orémus.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

Fit Commem. de Festo occurrente.

AD HORAS.

In fine Hymnorum,

DOXOLOGIA:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Audiétur.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Vox dilecti mei.

CAPITULUM. *Cant.* 2.

EN diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera amíca mea, columba mea, formósa mea, & veni.

℟. *br.* Anima mea * Exultábit in Dómino. Anima. ℣. Et delectábitur super salutári suo; * Exultábit. Glória. Anima. *Ps.* 34.

℣. Defécit caro mea, & cor meum; ℟. Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum. *Ps.* 72.

AD SEXTAM.

Ant. 4. A. Læva ejus.

CAPITULUM. *Cant.* 2.

SUb umbra illíus quem desideráveram sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introduxit me in cellam vinériam, ordinávit in me caritátem.

℟. *br.* Delectatiónes in déxtera tua * Usque in finem. Delectatiónes. ℣. Implébis me lætítia * Cum vultu tuo, Dómine. * Usque. Glória. Delectatiónes. *Ps.* 15.

℣. Adhæsit ánima mea post te: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 15.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Diléctus meus.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

EGo Mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei.

℟. *br.* Sitívit in te ánima mea, * Quàm multiplíciter tibi caro mea. Sitívit. ℣. Lábiis exultatiónis * laudábit os meum: * Quàm. Glória Patri. Sitívit. *Ps.* 62.

℣. Desíderat ánima mea ad te, Deus; ℟. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum. *Ps.* 41.

VESPERÆ *de Dominica sequenti, cum Commem. consueta de Virg. Deipara, ut in Proprio de Tempore.* *276.*

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
IN SABBATO.

A Præsentatione Domini ad Quinquagesimam.

SEMIDUPLEX.

IN I. VESPERIS.

Super Psalmos de Feria, sola

Ant. 1. a. Magna eris, & nomen tuum nominábitur in universa terra. *Judith.* 10.

CAPITULUM. *Genes.* 3.

AIt Dóminus Deus ad serpentem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum.

HYMNUS, AVE, maris. *ut suprà.* lxxiij.

℣. Deus operátus est salútem in médio terræ: ℟. Tu confregisti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Benedictus Dóminus qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. *Judith.* 13.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

De Semiduplici aut Simplici occurrente fit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio & in Ordinario.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

O QUAM glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublimis résidens, virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!

TU cùm virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.

QUEM cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu flectitur omne,

quo, te précibus subve-
niente,
æterni pétimus gáudia re-
gni.
DIVINÆ sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Pa-
tri;
Cujus Virgo parens, glória
Nato;
Quo fœcunda, tibi glória
Flamen.
Amen.

Psalmi de Sabbato, sub ribus Antiph. sequenti-bus.

Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. *Genes.* 18.

Ant. 3. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israel. *Judith.* 13.

℣. Glorióſa dicta sunt de te. ℟. Cívitas Dei. *Ps.* 86.

ABSOLUTIO & BENED. ut in Ordin. Brev. pro Officiis B. M. V. 151 *&* 153.

LECT. j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

Post j. LECT. ℟. Manus Dómini confortávit te, * Et ideò eris benedícta in ætérnum. ℣. Beáta quæ credidisti, quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. * Et ideò. *Judith.* 15. *Luc.* 1.

LECTIO ij.

Sermo sancti Procli Episcopi.

Homil. de Nat. D. N. J. C.

SAcra Deípara María illibátæ Virginitátis purus est ille thesaurus, decusque & ornamentum; hæc spiritális secundi Adam paradísus; hæc thálamus in quo Verbum humánam carnem sibi despons ávit. Hæc animátus natúræ rubus quem divíni partûs ignis non combussit; hæc verè levis illa nubes quæ super Chérubim sedentem in córpore suo gestávit. Hæc vellus mundíssimum cœlesti plúviâ madens, ex quo Pastor ovem índuit.

℟. Benedícta es tu filia à Dómino Deo Excelso, * Præ ómnibus muliéribus super terram. ℣. Invenisti grátiam apud Deum. * Præ. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

Si occurrat Semiduplex aut Simplex omissâ Lectione sequenti, tertia Lectio erit de Festo.

LECTIO iij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

De 12. Prærogat. B. M. V.

QUid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile: tota suávis est. Revolve diligéntiùs Evangélicæ históriæ sériem universam: & si quid fortè increpatórium, si quid

durum, si quod dénique signum vel ténuis indignatiónis occurrerit in María, de cétero suspectam hábeas, & accédere vereáris. Quòd si (ut verè sunt) plena magìs ómnia pietátis & grátiæ, plena mansuetúdinis & misericórdiæ, quæ ad eam pértinent invéneris; age grátias ei, qui talem tibi mediatricem benigníssimâ miseratióne provídit, in qua nihil possit esse suspectum. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant universi, captivus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi magna qui potens est & sanctum nomen ejus. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idipsum. * Quia. Glória. * Quia. *Luc.* 1. *Ps.* 33.

Te Deum.

℣. Sacerd. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus; ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. MUltæ filiæ congregavérunt divítias, tu supergressa es universas. *Prov.* 31.

Ant. 3. a. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith.* 15.

Ant. 6. F. Beáti omnes qui gaudent super pace tua. *Tob.* 13.

Ant. 7. d. Lætáberis in fíliis tuis, quóniam omnes benedicentur, & converténtur ad Dóminum. *Tob.* 13.

Ant. 2. D. Beáti servi tui, qui stant coram te semper, & áudiunt sapiéntiam tuam. 3. *Reg.* 10.

CAPITULUM. 2. *Paral.* 9.

QUia díligit Deus Israel, & vult serváre eum in ætérnum, idcircò pósuit te super eum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras:
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo réfulges!

O Quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?

Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus: nostra fuisti,

ummi facta Parens, Virgo, Tonantis.
Divinæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo Parens, glória nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Magna est glória ejus, ℟. In salutári tuo, Domine. Ps. 20.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Benedíctus Dóminus, quia nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith*. 13.

Collecta. Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriosâ beátæ Maríæ semper Vírginis, intercessióne, à præsenti liberári tristítiâ, & æternâ pérfrui lætítia; Per Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum,

Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Multæ.

In ℟. *br*. ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Math*. 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Tu glória.

Capitulum. *Judith*. 13.

Non pepercisti ánimæ tuæ propter angústias & tribulatiónem géneris tui, sed subvenisti ruínæ antè conspectum Dei nostri.

℟. *br*. Tríbuat tibi Dóminus * Secundùm cor tuum. Tríbuat. ℣. Et omne consílium tuum confirmet. * Secundùm. Glória. Tríbuat. *Ps*. 19.

℣. Benedixit filiis tuis in te, ℟. Qui pósuit fines tuos pacem. *Ps*. 147.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Beáti omnes.

Capitulum. *Tob*. 13.

Benedíctus Dóminus qui exaltávit eam, & sit regnum ejus in sécula seculórum super eam.

℟. *br*. Thronus ejus sicut sol * In conspectu meo. Thronus. ℣. Et sicut luna perfecta in æternum * In conspectu. Glória. Thronus. *Ps*. 88.

℣. Hæc réquies mea in séculum séculi: ℟. Hic habitábo quóniam elégi eam. *Ps*. 131.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Beáti.

Capitulum. *Prov*. 8.

Beátus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídiè, & ob-

servat ad postes óstii mei: Qui me invénerit, invéniet vitam, & hauriet salútem à Dómino.

℟. br. Veníte filii, * Audíte me. Veníte. ℣. Timórem Dómini * docébo vos. * Audíte. Glória. Veníte. Ps. 33.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam; ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. Ps. 48.

Vesperæ de Dominicâ sequenti.

Pro Commem. B. M. V.

Ant. Sérviant tibi pópuli, & incurventur antè te: & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur. *Gen.* 27.

℣. Corónat te Dóminus in misericórdia & miserationibus: ℟. Replet in bonis desidérium tuum. *Ps.* 102.

Coll. Concéde. *suprà.*

Officium parvum B. Mariæ Virginis, ad calcem Supplementi Breviarii. pag. 231.

PSALMI PRO OFFICIIS SOLEMNIBUS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

AD OFFICIUM NOCT.

IN I. NOCTURNO.

PSALMUS 8.

DOmine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annuntiat firmamentū.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum;

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præ-

ceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si meî non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

PSALMUS 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus forma præ filiis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ intende, * prósperè procéde;

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circumdáta varietáte.

Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui;

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intùs: * in fimbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia &

xultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tui nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatióne.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in ætérnum , * & in séculum séculi.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 45.

DEus noster refúgium & virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra , * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus ; non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum ; * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte , & vidéte ópera Dómini , quæ pósuit prodígia super terram , * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret , & confringet arma , * & scuta combúret igni.

Vacáte,& vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum , * suscéptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 84.

BEnedixisti, Dómine, terram tuam : * avertisti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus, salutáris noster , * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem ?

Deus, tu conversus vivificábis nos ; * & plebs tua lætábitur in te.

Osten de nobis, Dómine, misericórdiam tuam , * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ip-

sius, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

PSALMUS 86.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthiópum; * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio est in te.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 95.

CAntáte Dómino, cánticum novum; * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulcritúdo in conspectu ejus; * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra; * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corr(e)xit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra; commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quó-

iam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adorate eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

PSALMUS 97.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra, * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui habitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

AD VESPERAS.

PSALMUS 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis ;

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas ; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet ;* proptérea exaltábit caput.

PSALMUS 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra ?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus : * cum princípibus pópuli sui ?

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi : * in domo Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini ; * testimónium Israel, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem. * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

PSALMUS 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite, postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cum dederit diléctis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, fílii; * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

PSALMUS 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus:

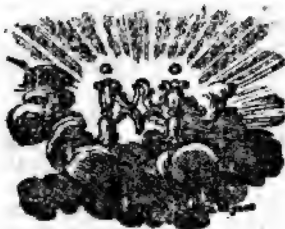
Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frigóris ejus quis sustinébit:

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

PSALMI PŒNITENTIALES.

[*Dicuntur flexis genibus Feria IV. Cinerum, & Feria V. in Cœna Domini, eo ritu qui notatur in Missali*]

Psalmus 6. Dómine, ne in furóre tuo. 47.

Ps. 31. Beáti quorum. 67.

Ps. 37. Dómine, ne in furóre tuo, *cum sua divis.* 125.

Ps. 50. Miserére mei, Deus. 146.

Ps. 101. Dómine, exaudi oratiònem, *cum suis divisionibus.* 119.

Ps. 129. De profundis clamávi. 85.

Ps. 142. Dómine, exaudi oratiónem ...... áuribus, *cum sua divis.* 137.

Ant. Dómine, memor esto meî, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ SANCTORUM.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spírituum Ordines, oráte.
Sancta María, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Sancte Jóachim, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancta María, ora.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.

Simon, ora.
Thaddæe, ora.
Matthía, ora.
Bárnaba, ora.
Luca, ora.
Marce, ora.
sancti Apóstoli &
gelistæ, oráte.
sancti Discípuli Dó-
, oráte.
sancti Innocentes,
pro nobis.
María, ora.
Stéphane, ora.
Laurenti, ora.
Vincenti, ora.
Agríppane, ora.
Dómnine, ora.
Theofréde, ora.
Fabiáne & Sebastiá-
oráte.
Joannes & Paule,
pro nobis.
Cosma & Damiáne,
pro nobis.
Gervási & Protási,
pro nobis.
sancti Mártyres,
pro nobis.
María, ora.
Sylvester, ora.
Gregóri, ora.
Ambrósi, ora.
Augustíne, ora.
Hierónyme, ora.
Georgi, Pater fidei
æ, ora.
Marcellíne, ora.
Pauliane, ora.
Evodi cum sóciis
oráte.
Hilári, ora.
Martíne, ora.

Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancta María, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Maióle, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Joannes Francisce Regis, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María, ora.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Bárbara, ora.
Sancta Consórtia, ora.
Sanctæ Perpétua & Felícitas, oráte.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Viduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.

DEPRECATIONES.

Propítius esto, Parce nobis, Dómine.

Propítius esto,
 Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo,
 Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líb.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líb.
A morte perpétua, líbera.

OBSECRATIONES.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Adventum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líb.
Per Baptismum & sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per Adventum Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.

PETITIONES.

Peccatóres,
 Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te.
Ut Domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te.
Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.
Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te.

Ut

t ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te.
t nos exaudíre dignéris, te.
ili Dei, te rogámus audi nos.
gnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Parce nobis, Dómine.
gnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Exaudi nos, Dómine.
gnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Miserére nobis.
Kyrie, eléison. Christe, léison. Kyrie, eléison. Pa:r noster *usque ad* ℣. Et e nos indúcas in tentatióem; ℟. Sed líbera nos à ıalo.

℣. Dómine, non secunùm peccáta nostra fácias obis; ℟. Neque secundùm iiquitátes nostras retríbuas obis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, ırris fortitúdinis, ℟. A ície inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro summo 'ontífice *N.* ℟. Notam fáiat, Dóminus, fíliis hómiıum glóriam magnificéntiæ egni tui. *Ps.* 144.

℣. Pro Antístite nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, t vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro universâ Ecclésiâ. ℟. Memor esto congregaiónis tuæ, quam possedísti ıb inítio. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto Pópulo. ℟. Salvum fac Pópulum tuum, Dómine, & benédic hæreditáti tuæ. *Ps.* 27.

℣. Pro Benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat incrementa frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro Frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Ps. Deus, in adjutórium. *suprà, pag.* 101.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIONES. Orémus.

DEus, qui próprium est miseréri semper, & párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis clementer absolvat.

EXaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium distríctè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quæsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

DEus ómnium fidélium Pastor & rector, fámulum tuum *N.* quem pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti, propítius réspice; dà ei quæsumus, verbo & exemplo, quibus præest proficere, ut ad vitam unâ cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam.

OMnípotens, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro *N.* & dírige eum secundùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster *N.* qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decénter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre; & ad te, qui via, véritas & vita es, gratiósus váleat perveníre.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide & ópere

futúros esse prænoscis : te supplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Exáudiat nos omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ

ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Sancta María,
Ora pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Míchael, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli,
Oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Sancte Jóachim, ora.
Omnes sancti Patriarhæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ,
oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes,
oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes sancti Mártyres,
oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíni, ora.
Sancte Georgi, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.

Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes sancti & sanctæ Dei, intercédite pro * eo. (*vel* ea.)
Propírius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Adjúva eum. (*vel* eam) Dómine.
Propítius esto, Líbera eum, *vel* eam) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnís inferni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera * eum, (*vel* eam) Dómine.
Per Agóniam tuam, líbera.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam. líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus audi nos.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Deinde, tùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur sequentia:

PRoficíscere Anima Christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipotentis, qui te creávit: In nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum & Archangelórum: in nómine Thronórum & Dominatiónum: in nómine Principátuum & Potestátum: in nomine Chérubim & Séraphim: in nómine Patriarchárum & Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum & Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum & Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum & Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, & habitátio tua in sancta Sion. Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

DEus misericors, Deus clemens, Deus qui secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum peccátum pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas; réspice propítius super * hanc fámulum tuum *N.* (*vel* fámulam tuam *N.*) & remissiónem ómnium pec-

rum suórum tota cordis
fessióne poscentem dè-
cátus exaudi. Rénova in
(*vel* ea), piíssime Pa-
, quidquid terréna fra-
táte corruptum, vel
dquid diabólica fraude
látum est: & unitáti cór-
is Ecclésiæ membrum re-
iptiónis aunecte. Mise-
: Dómini gemítuum,
erére lacrymárum ejus:
on habentem fidúciam,
in tua misericórdia, ad
sacramentum reconci-
ónis admitte. Per Chris-
Dóminum nostrum.
. Amen.

Ommendo te omnipo-
tenti Deo, * caríssime
r, (*vel* caríssima so-
) & ei cujus es crea-
, committo; ut, cùm
anitátis débitum morte
veniente persólveris,
uctórem tuum, qui te
imo terræ formáverat,
rtáris. Egredienti itaque
æ tuæ de córpore splén-
s Angelórum cœtus oc-
it, judex Apostolórum
enátus advéniat: can-
órum tibi Mártyrum
nphátor exércitus ób-
: liliáta rutilántium te
fessórum turma circum-
jubilántium te Virgi-
chorus excípiat: &
æ quiétis in sinu Pa-
chárum te compléxus
gat: mitis atque festí-
Christi Jesu tibi aspec-
appáreat, qui te inter
assistentes sibi júgiter inter-
esse decernat. Ignóres omne
quod horret in ténebris,
quod stridet in flammis,
quod crúciat in torméntis.
Cedat tibi tetérrimus sá-
tanas cum satellítibus suis.
In adventu tuo te comitták-
tibus Angelis contremiscat,
atque in ætérnæ noctis chaos
immáne diffúgiat. Exurgat
Deus, & dissipentur inimíci
ejus: & fúgiant qui odé-
runt eum, à fácie ejus. Si-
cut déficit fumus, defíciant:
sicut fluit cera à fácie ignis:
sic péreant peccatóres à fá-
cie Dei: & justi epulentur,
& exultent in conspectu Dei.
Confundantur ígitur & eru-
bescant omnes tartáreæ le-
giónes, & minístri sátanæ
iter tuum impedíre non áu-
deant. Líberet te à Cruciátu
Christus, qui pro te crucí-
fixus est. Líberet te ab ætér-
na morte Christus, qui pro
te mori dignátus est. Cons-
títuat te Christus Fílius
Dei vivi intra paradísi sui
semper amœna viréntia, &
inter oves suas te verus ille
Pastor agnoscat. Ille ab óm-
nibus peccátis tuis te absol-
vat, atque ad déxteram suam
in electórum suórum te sorte
constítuat. Redemptórem
tuum fácie ad fáciem vídeas,
& præsens semper assistens,
manifestíssimam beátis ócu-
lis aspícias veritátem. * Con-
stitútus (*vel* constitúta) ági-
tur inter ágmina beatórum,

contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sécula seculórum. ℣. Amen.

SUscipe Dómine * servum tuum (*vel* ancillam tuam,) in locum sperandæ sibi salvatiónis à misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, ex ómnibus perículis inferni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Henoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Abraham de Ur Chaldeórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Isaac de hóstia, & de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Loth de Sodómis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti tres púeros de camíno ignis ardentis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Suzannam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti David de manu regis Saul, & de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * servi tui, sicut liberasti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem & Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis tormentis liberasti, sic liberáre dignéris ánimam hujus * servi tui, (*vel* ancillæ tuæ,) & tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui *N.* (*vel* fámulæ tuæ *N.*) precamurque te Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre, non rénuas. Agnosce Dómine creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te

Deo vivo, & vero; non est álius Deus præte, & non est secundùm ra tua. Lætífica Dómine nam ejus in conspectu, & ne memíneris initátum ejus antiquárum, brietátum, quas suscitáfuror sive fervor mali dérii. Licet enim peccáit, tamen Patrem, & Fín, & Spíritum sanctum negávit, sed crédidit; zelum Dei in se hábuit, Deum qui fecit ómnia, liter adorávit.

Elícta juventútis, & ignorántias ejus, quæus, ne memíneris Dóne: sed secundùm mam misericórdiam tuam mor esto illíus in glória itátis tuæ. Aperiantur ei i, collætentur illi Angen regnum tuum Dómine ervum tuum, (*vel* ancil tuam;) súscipe. Suscí* eum (*vel* eam) sanctus chael Archángelus Dei, milítiæ cœlestis méruit cipátum. Véniant illi iam sancti Angeli Dei, perdúcant * eum (*vel*) in civitátem cœlestem usalem. Suscípiat * eum (eam) beátus Petrus Apóus, cui à Deo claves ni cœlestis tráditæ sunt. ívet * eum (*vel* eam) ctus Paulus Apóstolus, dignus fuit esse vas eleconis. Intercédat pro * eo (*vel* eâ) sanctus Joannes electus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro * eo (*vel* eâ) omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercédant pro * eo (*vel* eâ) omnes sancti & electi Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc século sustinuérunt; ut vínculis carnis * exútus, (*vel* exúta) pervenire mereátur ad glóriam regni cœlestis; præstante Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Psalmus Confitémini Dómino. *pag.* 12. *& totus Psalmus* Beáti immaculáti, *per Horas distributus. pag.* 13.

Egressa autem anima, dicitur Responsorium sequens.

Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipientes ánimam ejus: † Offerentes eam in conspectu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus qui vocávit te, & in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. * Suscipientes. ℣. Réquiem æternam dona ei Dómine: ℟. Et lux perpétua lúceat ei. † Offerentes. eam.

Deinde Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Posteà Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine: ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Collecta. Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui *N.* ut defúnctus século, tibi vivat & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Officium Defunctorum, ut in Supplemento Breviarii.

INDEX
PSALMORUM.

INDEX CANTICORUM
PSALTERII ET ORDINARII.

INDEX PSALMORUM GRADUALIUM.

Typis Cl. SIMON, D.D. Archiepiscopi Parisiensis,
Typographi, viâ San-Jacobeâ. 1784.

ERRATA

Calamo vel ſcapello facilè corrigenda in hac Parte Hiemali.

col.	*lin.*	*ſcribitur,*	*lege*
1	22	dedicérunt	didicérunt
2	20	ut	aut
1	14	paùperem;	páuperem
1	1	veniátut	veniátur
1	13	ducedinis	dulcedinis
2	6	exquisívit	Exquisívit
1	1	generatiónem	generatióne
1	31	circúitus	circúitûs
1	29	Ephráta	Ephrátha
2	32	audivit	odivit
2	36	ſempiternas,	ſempiternus.
1	*ult.*	ſed † in	ſed in
1	25	regnávit,...	regnávit,
2	1	*tertia*	*ſecunda*
1	2	*nocturni, ſed*	*nocturni Feſti, ſed*
2	8	Scythium,	Scytiam.
2	5	requieſcat	requieſcet
2	18	eum;	eum; à lánguidis
2	*poſt lin.* 28. *adde Deindè* S. Bertrandi. *Ant.* Ego ſum. ℣. Elégit. xxvj.		
1	12 Ego ſum. ℣. Elégit. Sacerdótes. ℣. Salvum.		
1	7	nómine,	nomine
2	14	ad	ab
1	28	† in æternum.	*Rep.* ℟. *uſquè ad* ℣.
1	18	Qui docti.	Beatus qui.
1	26	divellámur,	divellámur; Per.
2	2	7. *a.*	7. *d.*
1	4	próprior,	próprio.
1	37	Paſtor * magnus,	Paſtor magnus *.

omnibus Officiis de Beata in Sabbato ſcribitur, ·IDUPLEX, *lege* DUPLEX-MINUS.

